Máté
evangéliuma

Jézus családfája
(Lk 3:23–38)

1 1Ez Jézus Krisztus† családfája. Jézus Dávid† családjából származik, Dávid
pedig Ábrahám† családjából.
2Ábrahám† fia Izsák† volt, Izsák fia Jákób†, Jákób fiai pedig Júda és
testvérei voltak. 3Júda gyermekei Fáresz és Zerah voltak, akik Támártól
születtek. Fáresz fia Heszrón, Heszrón fia pedig Arám volt. 4Arám fia
Aminádáb, Aminádáb fia Nahson, Nahson fia pedig Szalmón volt. 5Szalmón
fia Boáz volt, akit Ráháb szült. Boáz fia Óbéd volt, akit Ruth szült. Óbéd fia
Isai volt. 6Isai fia Dávid† király volt. Dávid fia pedig Salamon, akit Úriás
felesége szült neki.
7Salamon fia Roboám volt, Roboám fia Abijjá, Abijjá fia pedig Ászá. 8Ászá
fia Jósafát, Jósafát fia Jórám, Jórám fia Uzziás volt, 9Uzziás fia Jótám, Jótám
fia Áház, Áház fia pedig Ezékiás volt. 10Ezékiás fia Manassé, Manassé fia
Ámón, Ámón fia Jósiás volt. 11Jósiásnak a babiloni fogságbavitel idején
született gyermekei: Jekonjás és testvérei.
12A babiloni fogságbavitel után Jekonjásnak fia született: Sealtiél. Sealtiél
fia Zerubbábel volt. 13Zerubbábel fia Abihud, Abihud fia Eljákim, Eljákim fia
pedig Azzur volt. 14Azzur fia Cádók, Cádók fia Jákin, Jákin fia Elihud volt.
15Elihud fia Eleázár, Eleázár fia Mattán, Mattán fia pedig Jákób volt. 16Jákób
fia József volt, annak a Máriának a férje, akitől Jézus, a Krisztus† született.
17A nemzedékek száma tehát: Ábrahámtól† Dávidig† tizennégy nemzedék,
Dávidtól a babiloni fogságbavitelig szintén tizennégy nemzedék, a babiloni
fogságbaviteltől Krisztus† születéséig pedig ismét tizennégy nemzedék.

Jézus Krisztus születése
(Lk 2:1–7)

18Jézus Krisztus születése így történt: Anyja, Mária, József jegyese volt. De
még mielőtt összeházasodtak volna, kiderült, hogy Mária gyermeket vár a
Szent Szellemtől†. 19Vőlegénye, József, igaz ember volt, és mivel nem akarta
rossz hírbe hozni Máriát, úgy gondolta, hogy titokban bontja fel a
jegyességet.
20Miközben ezen gondolkodott, megjelent neki álmában az Úr angyala, és
így szólt hozzá: „József, Dávid fia†! Ne félj feleségül venni Máriát, hiszen a
benne növekvő gyermek a Szent Szellemtől† van! 21Fiút szül majd, akit
Jézusnak nevezz*, mert ő szabadítja meg népét bűneitől.”

1:21 *Jézus* A név jelentése: „szabadítás”.

22Mindez azért történt így, hogy beteljesedjen, amit az Úr mondott a
próféta† által: 23„Egy szűz† gyermeket vár, és fiút szül majd, akinek
Immánuel lesz a neve" — ami azt jelenti: velünk az Isten.*

24Amikor József felébredt az álomból, mindent úgy tett, ahogyan az Úr
angyala parancsolta neki. Feleségül vette Máriát, 25de nem volt közöttük
testi kapcsolat mindaddig, amíg Mária meg nem szülte a fiát, akit Jézusnak
nevezett el.

A bölcsek meglátogatják Jézust

2 1Jézus a júdeai Betlehem városában született Heródes király† uralkodása
idején. Ekkor bölcsek érkeztek keletről Jeruzsálembe, 2és azt kérdezték:
„Hol van a zsidók királya, aki most született? Láttuk a csillagát keleten, és
azért jöttünk, hogy imádjuk őt."

3Amikor Heródes király† ezt meghallotta, nyugtalankodni kezdett, és vele
együtt Jeruzsálem egész népe is. 4Heródes összehívta a nép minden főpapját†
és törvénytanítóját. Megkérdezte tőlük, hogy hol kell megszületnie a
Krisztusnak†. 5„A júdeai Betlehemben — válaszolták —, mert ezt írta erről a
próféta†:

6 »Betlehem, Júda földje,
  nem te vagy a legkisebb Júda vezető városai között,
 mert belőled származik majd az az uralkodó,
  aki pásztora lesz népemnek, Izraelnek.«" *Mik 5:2*

7Ekkor Heródes† titokban magához hívatta a bölcseket, és megkérdezte
tőlük, hogy pontosan mikor jelent meg a csillag. 8Ezután elküldte őket
Betlehembe: „Menjetek el — mondta nekik — és tudjatok meg mindent a
gyermekről! Ha megtaláljátok, mondjátok el nekem, hogy én is elmehessek,
és imádjam őt!"

9A bölcsek útra is keltek, miután meghallgatták a királyt. Előttük ment a
csillag, amelyet már keleten is láttak, majd megállt a fölött a hely fölött, ahol
a gyermek volt. 10Nagyon megörültek, amikor ismét meglátták a csillagot.
11Bementek a házba, és meglátták a gyermeket anyjával, Máriával.
Leborultak előtte és imádták őt. Majd felnyitották kincsesládáikat és átadták
ajándékaikat: aranyat, tömjént és mirhát*. 12Mivel Isten álomban figyelmez-
tette őket, hogy ne menjenek vissza Heródeshez†, más úton tértek vissza
hazájukba.

Jézust a szülei Egyiptomba viszik

13Miután a bölcsek elmentek, az Úr angyala álomban megjelent Józsefnek,
és ezt mondta neki: „Kelj fel, vidd magaddal a gyermeket és anyját, menekülj
Egyiptomba, és maradj ott, amíg ismét szólok neked! Heródes† ugyanis
keresni fogja a gyermeket, hogy megölje."

14József fel is kelt, és még azon az éjjelen a gyermekkel és anyjával együtt
Egyiptomba indult. 15Ott maradt egészen Heródes† haláláig. Így teljesedett
be az, amit az Úr mondott a próféta† által: „Egyiptomból hívtam el fiamat."*

1:23 idézet: Ézs 7:14. **2:11** *tömjén és mirha* Drága parfümök. **2:15** idézet: Hós 11:1.

Heródes megöleti a betlehemi fiúgyermekeket

16Heródes† nagyon mérges lett, amikor rájött, hogy a bölcsek becsapták.
Parancsot adott, hogy öljenek meg minden kétévesnél fiatalabb fiút Betlehemben
és környékén. A bölcsektől ugyanis megtudta, hogy ennyi idős lehetett a
gyermek. 17Ekkor teljesedett be, amit Isten Jeremiás próféta† által mondott:

18 „Kiáltozás hallatszott Rámában,
sírás és nagy jajgatás:
Ráhel siratta gyermekeit,
és nem akart megvigasztalódni, hogy már nincsenek.” *Jer 31:15*

József és Mária visszatérnek Egyiptomból

19Amikor Heródes† meghalt, József Egyiptomban volt. Megjelent neki az
Úr angyala álmában, 20és így szólt hozzá: „Kelj fel, vedd a gyermeket és
anyját, és térj vissza Izrael földjére, mert meghaltak már azok, akik meg
akarták ölni a gyermeket!”
21Erre ő elindult a gyermekkel és anyjával, és visszatért Izrael földjére.
22Amikor azonban meghallotta, hogy Júdeában Arkhelaosz uralkodik apja,
Nagy Heródes után, nem mert odamenni. Az Úr ismét szólt Józsefhez
álmában, ezért Galilea területére ment. 23Názáret városába költözött, hogy
beteljesedjen, amit Isten a próféták†által mondott: „Názáretinek fogják majd
nevezni.”*

Bemerítő János

(Mk 1:1–8; Lk 3:1–9, 15–17; Jn 1:19–28)

3 1Abban az időben jelent meg Bemerítő János Júdea pusztájában, és ezt
hirdette: 2„Változtassátok meg azt, ahogy gondolkodtok és ahogy éltek,
mert közel van már a mennyek királysága!” 3Róla beszélt Ézsaiás próféta†,
amikor ezt mondta:

„Valaki kiált a pusztában:
»Készítsétek elő az Úr útját!
Tegyétek egyenessé ösvényeit!«” *Ézs 40:3*

4János teveszőrből készült ruhát és a dereka körül bőrövet viselt. Sáskát† és
vadmézet evett. 5Sokan jöttek hozzá Jeruzsálemből, az egész Júdeából és a
Jordán környékéről, hogy hallgassák őt. 6Miután megvallották a bűneiket,
bemerítette† őket a Jordán folyóba.
7Amikor azonban látta, hogy a farizeusok† és a szadduceusok† közül is
sokan jönnek bemerítkezni†, így szólt hozzájuk: „Mérges kígyók! Ugyan ki
figyelmeztetett titeket, hogy meneküljetek Isten közelgő haragja elől? 8Olyan
dolgokat tegyetek, amik megmutatják, hogy valóban megváltoztatok. 9Ne
gondoljátok, hogy dicsekedhettek és azt mondhatjátok magatokban: „Mi
Ábrahám† fiai vagyunk!” Mert azt mondom nektek, hogy Isten még ezekből
a kövekből is tud fiakat teremteni Ábrahámnak. 10A fejsze már ott van a fák*
gyökerénél, és kivág minden fát, ami nem terem jó gyümölcsöt. A kivágott
fát pedig bedobják a tűzbe.

3:10 *fák* Azok az emberek, akik nem fogadják el Jézust, olyanok, mint a fák, amelyeket kivágnak.

11Én vízbe merítem be azokat, akik megváltoztatják azt, ahogyan gondol-
kodnak és ahogyan élnek. Aki viszont utánam jön, az hatalmasabb nálam.
Én arra sem vagyok méltó, hogy a saruját vigyem. Ő majd Szent Szellembe†
és tűzbe merít be titeket. 12A kezében szórólapát van, amivel megtisztítja
szérűjét*: a gabonát magtárába gyűjti be, a pelyvát pedig elolthatatlan tűzzel
fogja megégetni.”

János bemeríti Jézust
(Mk 1:9–11; Lk 3:21–22)

13Ekkor Jézus eljött Galileából a Jordán folyóhoz, hogy János† őt is
bemerítse†. 14De János megpróbálta lebeszélni erről: „Inkább nekem lenne
szükségem arra, hogy bemeríts engem, és mégis te jössz hozzám?”
15Jézus így válaszolt neki: „Engedd meg, hogy ez most így történjen! Meg
kell tennünk ezt, hogy így teljesítsünk mindent, amit Isten kér tőlünk.”
Ekkor János† engedett neki.
16Ezután Jézus bemerítkezett†. Ahogy feljött a vízből, hirtelen megnyílt
neki a Menny. János† látta, amint Isten Szent Szelleme galamb formájában le-
ereszkedett és rászállt Jézusra. 17A Mennyből pedig egy hang hallatszott: „Ő
az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.”

Jézust próbára teszi az ördög
(Mk 1:12–13; Lk 4:1–13)

4 1Ezt követően a Szent Szellem† a pusztába vezette Jézust, hogy ott
próbára tegye őt az ördög. 2Miután Jézus negyven napon és negyven
éjjelen át nem evett semmit, végül megéhezett. 3Az ördög ekkor odalépett
hozzá, és így szólt: „Ha Isten Fia vagy, parancsold meg ezeknek a köveknek,
hogy változzanak át kenyérré!”
4Ő azonban így válaszolt: „Meg van írva:

»Nem csak kenyérrel él az ember,
hanem minden beszéddel, amely Isten szájából származik.«” *5Móz 8:3*

5Ezután a szent városba vitte őt az ördög, és a Templom† legmagasabb
pontjára állította. 6„Ha Isten Fia vagy — mondta neki —, ugorj le innen,
hiszen így szól az Írás†:

»Angyalainak parancsot ad,
hogy vigyázzanak rád,
és ők felemelnek kezeikkel,
hogy meg ne üsd a lábadat a kőbe.«” *Zsolt 91:11–12*

7Jézus így válaszolt: „Az Írás† azt is mondja:

»Ne tedd próbára Uradat, Istenedet.«” *5Móz 6:16*

8Ezután az ördög egy nagyon magas hegyre vitte Jézust. Megmutatta neki a
világ összes királyságát és ragyogását. 9„Ezt mind neked adom — mondta —,
ha leborulva imádsz engem.”

3:12 *kitakarítja szérűjét* János ezzel azt mondja, hogy Jézus el fogja választani a jó embereket a rosszaktól.

10Jézus erre így szólt: „Menj el tőlem, Sátán! Mert ezt mondja az Írás†:

»Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!«” *5Móz 6:13*

11Ekkor otthagyta őt az ördög, és angyalok jöttek, hogy szolgáljanak neki.

Jézus megkezdi szolgálatát Galileában
(Mk 1:14–15; Lk 4:14–15)

12Amikor Jézus meghallotta, hogy Jánost† elfogták, visszament Galileába.
13Elhagyta Názáretet, és a Galileai-tó melletti Kapernaumba ment lakni,
Zebulon és Naftáli határvidékére, 14hogy beteljesedjék a próféta† szava:

15 „Zebulon és Naftáli földje,
a tengerhez vezető út, a Jordán folyón túli terület
nem zsidó népek Galileája.
16 A sötétségben élő nép
nagy világosságot látott.
A halál árnyékos földjén élőknek fény támadt.” *Ézs 9:1–2*

17Jézus ettől fogva kezdte tanítani: „Változtassátok meg azt, ahogy gondol-
kodtok és azt, ahogy éltek, mert a mennyek királysága már közel van!”

Jézus kiválaszt magának néhány tanítványt
(Mk 1:16–20; Lk 5:1–11)

18Amikor Jézus a Galileai-tó mellett járt, meglátott két testvért: Simont,
akinek a másik neve Péter volt, és testvérét, Andrást. Halászok voltak, és
éppen akkor vetették ki hálóikat a tóba. 19Azt mondta nekik: „Kövessetek
engem, és én emberhalásszá teszlek benneteket!” 20Erre ők azonnal
otthagyták hálóikat, és követték Jézust.

21Miután továbbment onnan, meglátott egy másik testvérpárt: Zebedeus
fiát, Jakabot és testvérét, Jánost. Ők a hálóikat javítgatták a hajóban, apjukkal
Zebedeussal. Őket is elhívta. 22Azonnal otthagyták a hajót és apjukat, és
követték Jézust.

Jézus tanít és gyógyít
(Lk 6:17–19)

23Jézus bejárta egész Galileát. Tanított a zsinagógákban†, hirdette az Isten
királyságáról szóló örömhírt†. Meggyógyította az emberek mindenféle
betegségét és gyengeségét. 24Híre elterjedt egész Szíriában. Sokféle beteget
vittek hozzá. Voltak, akik különböző betegségektől és fájdalmaktól
szenvedtek, voltak, akikben gonosz szellem volt. Vittek hozzá epilepsziá-
sokat† és bénákat is, Jézus pedig meggyógyította őket. 25Nagy tömeg követte
őt Galileából, Tízvárosból†, Jeruzsálemből, Júdeából és a Jordán folyón túlról.

Jézus tanít
(Lk 6:20–23)

5 1Amikor Jézus meglátta a tömeget, fölment a hegyre és leült. Odamentek
hozzá a tanítványai is. 2Ő pedig így kezdte tanítani őket:

3 „Boldogok, akik felismerik, hogy szükségük van Istenre,
mert övék a mennyek királysága.

4 Boldogok, akik most sírnak,
mert Isten megvigasztalja őket.
5 Boldogok a szelídek,
mert ők öröklik a földet.*
6 Boldogok, akik mindennél jobban vágynak a igazságra,
mert Isten teljesen megelégíti őket.
7 Boldogok az irgalmasok,
mert ők irgalmat kapnak Istentől.
8 Boldogok a tiszta szívűek,
mert ők meglátják Istent.
9 Boldogok, akik békét teremtenek,
mert őket Isten gyermekeinek nevezik.
10 Boldogok, akiket Isten igazsága miatt üldöznek,
mert övék a mennyek királysága.

11Boldogok vagytok, amikor az emberek miattam megsértenek titeket,
üldöznek, és mindenféle gonoszságot hazudnak rólatok. 12Legyetek
boldogok és örüljetek, mert hatalmas jutalom vár rátok a Mennyben! Hiszen
így üldözték az előttetek élő prófétákat† is.”

Ti vagytok a só és a világosság
(Mk 9:50; Lk 14:34–35)

13„Ti vagytok a föld sója. Ha azonban a só elveszti az ízét, ugyan mi tehetné
újra ízessé? Semmire sem jó többé, ezért az emberek kidobják és eltapossák.
14Ti vagytok a világ világossága. Nem lehet elrejteni a hegyen épült várost.
15Aki lámpást gyújt, nem azért teszi, hogy edény alá rejtse, hanem hogy a
lámpatartóra tegye és így mindenkinek világítson, aki a házban van.
16Ugyanígy ragyogjon a ti világosságotok is az emberek előtt, hogy lássák jó
tetteiteket és dicsőítsék mennyei Atyátokat.”

Jézus és az Írások

17„Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy eltöröljem a törvényt vagy a
próféták† tanítását. Nem azért jöttem, hogy eltöröljem, hanem hogy teljessé
tegyem. 18Igazán mondom nektek: amíg az ég és a föld létezik, egyetlen betű
vagy pont sem vész el a törvényből, amíg minden be nem teljesedik. 19Ha
valaki nem tart fontosnak akár csak egyet is a parancsolatok közül, nem engedelmeskedik neki, és ezt tanítja az embeknek, az a legkisebb lesz a
mennyek királyságában. Aki viszont megtartja a parancsolatokat, és ezt
tanítja az embereknek is, az nagy lesz a mennyek királyságában. 20Igazán
mondom nektek: ha nem vagytok sokkal különbek, mint a törvénytanítók és
a farizeusok†, nem mentek be a mennyek királyságába.”

Jézus a haragról tanít

21„Hallottátok, meg lett mondva népünknek már régen: »Ne ölj!«* Ha
valaki öl, annak bíróság elé kell állnia. 22Én azonban azt mondom nektek: ha
valaki megharagszik egy másik emberre, el lesz ítélve. Ha valaki azt mondja

5:5 „*Boldogok … földet.*” Lásd Zsolt 37:11. **5:21** idézet: 2Móz 20:13; 5Móz 5:17.

egy másik embernek: »Te ostoba!«, az megérdemli, hogy a Főtanács† elé
állítsák. Ha bárki azt mondja egy másik embernek: »Te bolond!«*, az méltó,
hogy a pokol tüzére dobják.
23Ezért ha ajándékot viszel az oltárhoz†, és ott eszedbe jut, hogy egy em-
bertársadnak panasza van ellened, 24hagyd ott az oltár előtt az ajándékodat,
menj el, és előbb békülj ki azzal az emberrel. Utána menj vissza, és így ajánld
fel ajándékodat Istennek!
25Békülj ki hamar ellenségeddel, amíg még úton vagytok a bíróság felé,
nehogy átadjon a bírónak, a bíró a börtönőrnek, az pedig börtönbe zárjon!
26Igazán mondom neked: nem jöhetsz ki onnan addig, amíg az utolsó fillérig
ki nem fizetted a tartozásodat!"

Jézus a szexuális bűnökről tanít

27„Hallottátok, hogy megmondták: »Ne kövess el házasságtörést!«* 28Én
viszont azt mondom nektek: ha valaki vággyal néz egy asszonyra, az a
szívében már házasságtörést követett el. 29Ha a jobb szemed visz bűnbe, vájd
ki, és dobd el, mert jobb neked, ha tested egy részét veszíted el, mintha egész
testedet vetnék a pokolra! 30Ha pedig a jobb kezed visz bűnbe, vágd le azt, és
dobd el, mert jobb neked, ha tested egy részét veszíted el, mintha egész
tested menne a pokolra!"

Jézus a válásról tanít

(Mt 19:9; Mk 10:11–12; Lk 16:18)

31„Ezt is megmondták: »Aki elválik feleségétől, adjon neki válólevelet!«*
32Én viszont azt mondom nektek: aki elválik a feleségétől, az maga viszi a
feleségét a házasságtörés bűnébe†. Kivéve, ha az asszony volt hűtlen a
férjéhez. Az is házasságtörést követ el, aki az elbocsátott asszonyt elveszi
feleségül."

Jézus az ígéretekről tanít

33„Hallottátok, hogy azt is megmondták népünknek már régen: »Ne
esküdj† hamisan, hanem tartsd meg, amit esküvel ígértél az Úrnak!«* 34Én
viszont azt mondom nektek: egyáltalán ne esküdjetek se az égre, hiszen Isten
királyi széke az, 35se a földre, mert az az Ő lábtartója, se Jeruzsálemre, mert
az a nagy Király városa! 36Még a saját fejedre se esküdj, mert egyetlen
hajszáladat sem tudod feketévé vagy fehérré tenni! 37Inkább mondjatok
igent, ha igenre gondoltok, és nemet, ha nemre gondoltok! Ezen a két szón
kívül már minden a gonosztól van!"

Jézus a bosszúról tanít

(Lk 6:29–30)

38„Hallottátok, hogy megmondták: »Szemet szemért és fogat fogért!«* 39Én
viszont azt mondom nektek: ne szálljatok szembe egyetlen gonosz emberrel
se! Ezért ha valaki megüti az arcod jobb felét, tartsd oda neki a másikat is!

5:22 *ostoba, bolond* „Ráka", jelentése: „semmirekellő bolond" vagy „hülye". **5:27** idézet: 2Móz 20:14; 5Móz 5:18. **5:31** idézet: 5Móz 24:1. **5:33** *»Ne … Úrnak!«* Lásd 3Móz 19:12; 4Móz 30:2; 5Móz 23:21. **5:38** idézet: 2Móz 21:24; 3Móz 24:20; 5Móz 19:21.

40Ha valaki pereskedni akar veled és el akarja venni a ruhádat, add oda neki
a kabátodat is! 41Ha valaki arra kényszerít, hogy menj el vele egy mérföldre,
menj el vele kettőre! 42Adj annak, aki kér tőled, és ne fordulj el attól, aki
kölcsönkér tőled!”

Mindenkit szeressetek!

(Lk 6:27–28, 32–36)

43„Hallottátok, hogy megmondták: »Szeresd embertársadat és gyűlöld el-
lenségedet!«* 44Én viszont azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket,
és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket! 45Így valóban mennyei
Atyátok fiai lesztek. Ő ugyanis felkelti napját a gonoszoknak is és a jóknak
is. Ad esőt az igazaknak is és a bűnösöknek is. 46Ha csak azokat szeretitek,
akik szeretnek titeket, ugyan milyen jutalmat kaptok? Ugyanezt teszik a
vámszedők† is. 47Ha csak testvéreiteket köszöntitek, ugyan mennyivel
tesztek többet, mint mások? Hiszen ezt még a nem zsidó népek is megteszik.
48Legyetek tehát tökéletesek, mint ahogy mennyei Atyátok tökéletes!”

Jézus az adakozásról tanít

6 1„Figyeljetek arra, hogy ne az emberek előtt tegyetek jót, hogy lássanak
titeket, mert akkor nem kaptok jutalmat mennyei Atyátoktól!
2Ha adsz valamit a szegényeknek, ne fújj kürtöt magad előtt, hogy
figyeljenek rád, mint ahogyan a képmutatók teszik a zsinagógákban† és az
utcákon, hogy dicsérjék őket az emberek! Igazán mondom nektek: a teljes
jutalmukat megkapták. 3Amikor a szegényeknek adsz, ne tudjon a bal kezed
arról, amit a jobb kezed tesz! 4Így a szegényeknek való adakozásod titokban
történik. De Atyád, aki látja, amit titokban teszel, megjutalmaz majd érte.”

Jézus az imádkozásról tanít

(Lk 11:2–4)

5„Amikor imádkoztok, ne úgy tegyétek, mint a képmutatók†, akik a zsina-
gógákban† és az utcasarkokon szeretnek imádkozni, hogy mindenki lássa
őket! Igazán mondom nektek: a teljes jutalmukat megkapták. 6Te viszont,
amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, zárd be az ajtót, és imádkozz
titokban! Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megjutalmaz majd!
7Amikor imádkoztok, ne beszéljetek sokat, mint a nem zsidó emberek,
akik azt hiszik, hogy hosszú imájukért hallgaják meg őket! 8Ne utánozzátok
őket! Atyátok jól tudja, hogy mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek
tőle. 9Inkább így imádkozzatok:

»Atyánk, aki a mennyekben vagy,
legyen szent a te neved!
10 Jöjjön el a királyságod,
legyen meg az akaratod, ahogyan a mennyben, úgy itt a földön is.
11 Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,
12 és bocsásd meg a bűneinket,
ahogyan mi is megbocsátunk azoknak, akik rosszat tesznek nekünk.

5:43 idézet: 3Móz 19:18.

13 Ne engedd, hogy kísértésbe essünk,
hanem szabadíts meg minket a gonosztól!«*

14Csak akkor bocsátja meg bűneiteket mennyei Atyátok, ha ti is megbocsát-
játok mások bűneit. 15Amennyiben nem bocsátjátok meg mások bűneit,
Atyátok sem bocsátja meg a ti bűneiteket."

Jézus a böjtről tanít

16„Amikor böjtöltök†, ne legyen olyan szomorú az arcotok, mint a képmu-
tatóké†! Ők eltorzítják arcukat, hogy mások is lássák, hogy böjtölnek. Igazán
mondom nektek: a teljes jutalmukat megkapták. 17Te azonban, amikor
böjtölsz, kend meg a fejedet olajjal, és mosd meg az arcodat, 18hogy senki ne
vegye észre, hogy böjtölsz, kivéve Atyádat, akit nem látsz! És Atyád aki látja,
amit titokban teszel, megjutalmaz majd."

Isten fontosabb a pénznél
(Lk 12:33–34)

19„Ne a földön gyűjtsetek magatoknak kincseket! Itt a moly és a rozsda
mindent elpusztít, vagy betörnek a tolvajok és ellopják azokat! 20Inkább a
mennyben gyűjtsetek magatoknak kincseket, mert ott sem moly, sem rozsda
nem pusztít, és tolvajok sem törnek be, hogy ellopják azokat! 21Mert ahol a
kincsed van, ott van a szíved is."

Világosság és sötétség
(Lk 11:34–36)

22„A test lámpása a szem. Ezért ha a szemed egészséges, az egész tested
világosságban lesz. 23Ha viszont a szemed rossz, az egész tested sötétségben
lesz. És ha a világosság, ami benned van, valójában sötétség, milyen nagy
akkor a sötétség?"

Lehet-e két urat szolgálni?
(Lk 16:13)

24„Senki sem szolgálhat két urat egyszerre. Hiszen vagy gyűlöli az egyiket, és a másikat szereti, vagy ragaszkodik az egyikhez, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok tehát Istennek és a pénznek* egyszerre!"

Isten királysága legyen az első!
(Lk 12:22–34)

25„Ezért azt mondom nektek: Ne aggódjatok életetekért, hogy mit fogtok
enni és inni, se testetek miatt, hogy mibe fogtok öltözködni! Hiszen
értékesebb az élet, mint az étel. A test is értékesebb, mint a ruha.
26Figyeljétek meg az égi madarakat! Nem vetnek, nem aratnak, élelmet sem
gyűjtenek magtárba — mennyei Atyátok mégis táplálja őket. Ti pedig sokkal
értékesebbek vagytok, mint ők! 27Ki tudná közületek aggódásával akár csak
egy órával is meghosszabbítani az életét?

6:13 Néhány görög kézirat hozzáteszi: „Mert tiéd az uralom, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen." **6:24** *pénz* Szó szerint: „mammon" (szemita szó), jelentése: „pénz", „gazdagság".

28Miért aggódtok a ruhák miatt? Nézzétek a mezei liliomokat: milyen szépen növekednek, pedig nem fáradoznak és nem készítenek ruhát maguknak! 29Mégis azt mondom nektek, Salamon legnagyobb dicsőségében sem öltözködött olyan szépen, mint ezek közül bármelyik. 30Ha tehát a mező füvét, amely ma itt van, holnap pedig tűzre dobják, így öltözteti Isten, mennyivel inkább fog titeket öltöztetni, kishitűek! 31Ne aggódjatok tehát és ne kérdezgessétek: »Mit fogunk enni, és mit fogunk inni?«, és azt se, hogy »Mit veszünk fel?« 32A nem zsidó emberek kérdezgetik ezeket. Mennyei Atyátok tudja, hogy mindezekre szükségetek van. 33Keressétek először Isten királyságát és az ő igazságát, és ráadásként ezek is mind megadatnak nektek. 34Ne aggódjatok tehát a holnap miatt, mert a holnap majd aggódik magáért! Elég minden napnak a maga baja."

Jézus az ítélkezésről tanít
(Lk 6:37–38, 41–42)

7 1„Ne ítéljetek, hogy titeket se ítéljenek majd el! 2Amilyen ítélettel ítéltek, olyan ítélettel ítélnek majd titeket is. Amilyen mértékkel mértek másoknak, olyan mértékkel mérnek majd nektek is. 3Miért látod meg a szálkát testvéred szemében, ha a saját szemedben még a gerendát sem veszed észre? 4Hogyan mondhatod testvérednek: »Engedd meg, hogy kivegyem a szálkát a szemedből!«, amikor a te szemedben egy gerenda van! 5Képmutató†! Először vedd ki a gerendát a saját szemedből! Azután majd elég tisztán látsz ahhoz, hogy kivehesd a szálkát a testvéred szeméből!

6Ne adjátok oda a szent dolgokat a kutyáknak, és ne szórjátok oda gyöngyeiteket a disznóknak. Mert megtörténhet, hogy lábukkal széttapossák azokat, és a kutyák megfordulva benneteket is széttépnek!"

Kitartóan kérjetek Istentől!
(Lk 11:9–13)

7„Kérjetek, és kaptok! Keressetek, és találtok! Zörgessetek, és az ajtó kinyílik előttetek! 8Mert mindenki, aki kér, kap. Aki keres, talál, és aki zörget, annak ajtót nyitnak.

9Vagy talán van köztetek olyan ember, aki követ ad a fiának, amikor az kenyeret kér tőle? 10Vagy ha halat kér, kígyót ad neki? 11Ha tehát még ti is — bár gonoszak vagytok — tudtok jó ajándékot adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad majd mennyei Atyátok jó ajándékokat azoknak, akik kérik tőle!"

A legfontosabb szabály

12„Ezért amit szeretnétek, hogy veletek tegyenek az emberek, azt tegyétek ti is velük! Ez a törvény és a próféták† tanításának lényege."

Út a mennybe és a pokolba
(Lk 13:24)

13„A szűk kapun menjetek be! Mert tágas az a kapu, és széles az az út, amely a pusztulásba vezet, és sok ember jár rajta. 14De szűk az a kapu, és keskeny az az út, amely az örök életre vezet, és kevesen találják meg azt."

Figyeljétek az emberek cselekedeteit!
(Lk 6:43–44; 13:25–27)

15„Óvakodjatok a hamis prófétáktól†, akik odajönnek hozzátok és úgy
néznek ki, mint a bárányok! 16Gyümölcseikről ismerhetitek fel őket. Nem
szedhetünk tüskebokorról szőlőt vagy bogáncskóróról fügét. 17Ugyanígy
minden jó fa jó gyümölcsöt érlel, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem.
18A jó fa nem terem rossz gyümölcsöt, és a rossz fa sem hoz jó gyümölcsöt.
19Minden fát, amelyik nem hoz jó gyümölcsöt, kivágnak és tűzre dobnak.
20Tehát gyümölcseikről ismeritek fel őket.
21Nem mindenki fog bemenni a mennyek királyságába, aki azt mondja
nekem: »Uram, Uram!« Csak az, aki megteszi az én mennyei Atyám
akaratát. 22Sokan mondják majd nekem azon a napon: »Uram, Uram! Hiszen
a te nevedben prófétáltunk. A te nevedben űztünk ki gonosz szellemeket. És
a te nevedben tettünk sok csodát!« 23Én akkor világosan megmondom nekik:
»Soha nem ismertelek titeket. Menjetek el tőlem, ti gonosztevők!«”

A bölcs és a bolond ember
(Lk 6:47–49)

24„Mindenki, aki meghallgatja szavaimat, és meg is teszi azokat, olyan,
mint a bölcs ember, aki sziklára építette a házát. 25Esett az eső, jött az árvíz,
fújt a szél, és rátört a házra. De az nem dőlt össze, mert sziklára alapozták.
26Mindenki, aki csak hallgatja a szavaimat, de nem engedelmeskedik
azoknak, olyan, mint a bolond ember, aki homokra építette a házát. 27Esett
az eső, árvíz lett, fújt a szél, és rátört a házra. Az pedig összedőlt, és teljesen
elpusztult.”
28Ezzel Jézus befejezte a beszédét, a tömeg pedig csodálkozott a tanításán.
29Ugyanis nem úgy tanította őket, mint a törvénytanítók, hanem úgy, mint
akinek hatalma van.

Jézus meggyógyít egy beteget
(Mk 1:40–45; Lk 5:12–16)

8 1Miután Jézus lejött a hegyről, nagy tömeg követte őt. 2Odament hozzá
egy leprás†, leborult előtte, és ezt mondta: „Uram, ha akarod, te meg
tudsz engem gyógyítani!”
3Akkor Jézus kinyújtotta a kezét, megérintette őt, és így szólt: „Akarom.
Gyógyulj meg!” Ő pedig azonnal meggyógyult a leprából. 4Ezután így szólt
hozzá Jézus: „Ne beszélj erről senkinek! Inkább menj el, mutasd meg
magadat a papnak*, majd Mózes† törvénye szerint vidd el ajándékodat. Ez
lesz a bizonyíték nekik arra, hogy meggyógyultál!”

Jézus megyógyítja egy tiszt szolgáját
(Lk 7:1–10; Jn 4:43–54)

5Amikor Jézus Kapernaumba ért, egy százados lépett hozzá és
segítségért könyörögött: 6„Uram, a szolgám bénán fekszik otthon, és nagy
fájdalmai vannak.”

8:4 *mutasd meg magadat a papnak* Mózes törvénye szerint a papnak kell megítélnie, hogy a zsidó ember meggyógyult-e a leprából.

7„Megyek, és meggyógyítom” — válaszolta Jézus.
8A százados azonban így szólt: „Uram, nem érdemlem meg, hogy belépj
az otthonomba. Csak szólj, és meggyógyul a szolgám. 9Hiszen én is mások
hatalma alatt álló ember vagyok, és vannak katonáim, akiknek én
parancsolok. Ha azt mondom az egyiknek: »Menj el!«, az el is megy. Vagy ha
szólok egy másiknak: »Gyere ide!«, az odajön. És ha azt mondom a
szolgámnak: »Tedd ezt!«, az meg is teszi.”
10Jézus, amikor ezt meghallotta, elcsodálkozott és így szólt azokhoz, akik
vele voltak: „Igazán mondom nektek: Nem találtam ilyen nagy hitet egész
Izraelben. 11Bizony sokan jönnek majd el keletről és nyugatról, akik együtt
ülnek asztalhoz Ábrahámmal†, Izsákkal† és Jákóbbal† a mennyek királyságá-
ban. 12De azokat, akiket a királyság illetne, hogy legyen, kidobják a külső
sötétségbe. Ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.”
13Majd a századoshoz fordulva így szólt Jézus: „Menj! Történjen minden
úgy, ahogy hitted!” És még abban az órában meggyógyult a szolgája.

Jézus sok embert meggyógyít
(Mk 1:29–34; Lk 4:38–41)

14Amikor Jézus Péter házába ment, látta, hogy annak anyósa lázasan
fekszik. 15Jézus megérintette az asszony kezét, és a láz elhagyta őt. Ezután az
asszony felkelt, és szolgálni kezdett neki.
16Amikor beesteledett, sok olyan embert vittek hozzá, akikben gonosz
szellem volt. Jézus pedig szavával űzte ki a gonosz szellemeket, és minden
beteget meggyógyított. 17Így teljesedett be, amit Ézsaiás próféta† mondott:

> „Ő vette el gyengeségeinket, és ő hordozta betegségeinket.” *Ézs 53:4*

Jézus követése
(Lk 9:57–62)

18Amikor Jézus meglátta az őt körülvevő tömeget, parancsot adott a tanít-
ványainak, hogy menjenek át a tó túlsó partjára. 19Ekkor azonban egy tör-
vénytanító lépett hozzá, és így szólt: „Mester, én mindenhová követni foglak
téged.”
20Jézus így válaszolt neki: „A rókáknak van barlangjuk, a madaraknak van
fészkük, de az Emberfiának† nincs hol lehajtania a fejét.”
21Egy másik tanítványa azt mondta neki: „Uram, engedd meg, hogy előbb
elmenjek, és eltemessem apámat!”
22Jézus azonban így válaszolt neki: „Te csak kövess engem, és hagyd, hogy
a holtak eltemessék saját halottaikat!”

Jézus lecsendesíti a vihart
(Mk 4:35–41; Lk 8:22–25)

23Jézus hajóba szállt, tanítványai pedig követték őt. 24Hirtelen akkora vihar
támadt a tavon, hogy a hullámok szinte elborították a hajót. De Jézus aludt.
25Tanítványai odamentek hozzá és felébresztették. Azt mondták: „Uram!
Ments meg minket! Mindjárt meghalunk!”
26Jézus így válaszolt nekik: „Miért féltek? Milyen kevés a hitetek!” Azután
felállt, parancsolt a szélnek és a tó vizének, és teljes csend lett.

27Az emberek csodálkozva kérdezték: „Ugyan, ki lehet ő, hogy még a szél
és a tó vize is engedelmeskedik neki?”

Jézus gonosz szellemeket űz ki két emberből

(Mk 5:1–20; Lk 8:26–39)

28Amikor Jézus megérkezett a túlsó partra, a gadaraiak* földjére, két
emberrel találkozott, akikben gonosz szellem volt. A sírokból jöttek elő.
Olyan veszélyesek voltak, hogy senki sem tudott azon az úton utazni
miattuk. 29Felkiáltottak: „Mit akarsz tőlünk, Isten Fia? Azért jöttél, hogy idő
előtt megkínozz bennünket?”

30A távolban egy nagy disznónyáj legelt. 31A gonosz szellemek így
kérlelték Jézust: „Ha kiűzöl minket, küldj bennünket abba a disznónyájba!”

32„Menjetek!” — mondta nekik Jézus. Akkor azok kijöttek az emberekből,
és belementek a disznókba. Az egész disznónyáj lerohant a meredek lejtőn,
egyenesen a tóba, és a vízbe fulladt. 33Az emberek pedig, akik a disznókat
őrizték, elfutottak. Bementek a városba, és mindent elmondtak: azt is, ami
azokkal az emberekkel történt, akikben gonosz szellem volt. 34Erre a város
egész lakossága kiment, hogy lássa Jézust. Amikor meglátták, kérték, hogy
menjen el arról a vidékről.

Jézus meggyógyítja a bénát

(Mk 2:1–12; Lk 5:17–26)

9 1Ezután Jézus hajóba szállt, átkelt a tavon, és a saját városába ment. 2Ott
egy bénát vittek hozzá, aki ágyon feküdt. Jézus látta a hitüket, ezért így
szólt a bénához: „Bízzál fiam, bűneid meg vannak bocsátva!”

3Néhány törvénytanító egymás közt ezt mondta: „Ez az ember Istent
gyalázza!”

4Mivel Jézus ismerte a gondolataikat, így szólt hozzájuk: „Miért gondoltok
ilyen gonosz dolgot a szívetekben? 5Szerintetek mi könnyebb? Azt mondani:
»Bűneid meg vannak bocsátva«, vagy azt: »Kelj fel, és járj!«? 6De megmutatom
nektek, hogy az Emberfiának† van hatalma arra, hogy megbocsássa a bűnöket
a földön.” Így szólt a bénához: „Kelj fel, fogd az ágyadat, és menj haza!” 7A
férfi pedig felkelt és hazament. 8Amikor ezt látták az emberek, félelem töltötte
el őket, és dicsőítették Istent, aki ilyen hatalmat adott az embereknek.

Máté (Lévi) követi Jézust

(Mk 2:13–17; Lk 5:27–32)

9Amikor Jézus továbbment onnan, meglátott egy Máté nevű férfit, aki a
vámnál ült. Jézus ezt mondta neki: „Kövess engem!” Ő pedig felállt, és
követte Jézust.

10Amikor Jézus és tanítványai Máté házában ettek, sok vámszedő† és
bűnös is odament, és velük együtt evett. 11Amikor a farizeusok† ezt
meglátták, így szóltak Jézus tanítványaihoz: „Hogy lehet az, hogy a tanítótok
egy asztalnál eszik a vámszedőkkel és a bűnösökkel?”

12Amikor Jézus ezt meghallotta, így szólt: „Nem az egészségeseknek van
szükségük orvosra, hanem a betegeknek. 13Menjetek, és tanuljátok meg, mit

8:28 *gadarai* Gadara területéről, a Galileai-tó dél-keleti partjáról valósi.

jelent az, hogy »Én irgalmasságot akarok, nem áldozatot!«* Nem azért
jöttem, hogy igaz embereket hívjak el, hanem hogy bűnösöket.”

Jézus nem olyan, mint a vallásos zsidók
(Mk 2:18–22; Lk 5:33–39)

14 Majd János† tanítványai mentek oda Jézushoz, és megkérdezték tőle: „Miért
van az, hogy mi és a farizeusok† böjtölünk†, a te tanítványaid viszont nem?”
15 Jézus így felelt nekik: „Vajon búsulnak-e a vőlegény barátai, amíg velük
van a vőlegény? Eljön majd az az idő, amikor elviszik tőlük a vőlegényt.
Akkor majd ők is böjtölnek†.
16 Senki nem varr foltot új anyagból régi ruhára, mert egy ilyen folt csak
tovább szakítaná az anyagot, és így még nagyobb lenne a szakadás. 17 Senki
sem tölt új bort régi tömlőkbe†. Hiszen akkor szétszakadnának a tömlők, és a
bor is kiömlene. Ehelyett az új bort új tömlőkbe töltik, és így mindkettő
megmarad.”

Jézus életre kelt egy halott kislányt és meggyógyít egy beteg asszonyt
(Mk 5:21–43; Lk 8:40–56)

18 Miközben ezt mondta, a zsinagóga† egyik vezetője lépett hozzá. Leborult
előtte, és így szólt: „Most halt meg a kislányom, de kérlek, gyere, tedd rá a
kezedet, és újra élni fog!”
19 Jézus erre útnak indult, és a tanítványaival együtt követte őt.
20 Volt egy asszony, aki már tizenkét éve vérzett. Hátulról odalépett hozzá,
és megérintette Jézus ruhájának szélét. 21 Ezt gondolta ugyanis magában:
„Elég, ha megérintem a ruháját, és meggyógyulok.”
22 Jézus hátrafordult, ránézett az asszonyra, és így szólt: „Bízzál, leányom,
a hited meggyógyított téged!” És az asszony abban a pillanatban
meggyógyult.
23 Amikor Jézus a vezető házához ért, meglátta a jajgató tömeget és a
temetési zenét játszó embereket. 24 Azonnal rájuk szólt: „Menjetek el innen! A
kislány nem halt meg, csak alszik.” De azok kinevették őt. 25 Miután az
embereket elküldték, Jézus bement a szobába, megfogta a kislány kezét, és a
lány felkelt. 26 Ennek az egész vidéken híre ment.

Jézus még több embert gyógyít meg

27 Amikor Jézus továbbment onnan, két vak férfi követte. Így kiáltoztak:
„Dávid Fia†, segíts rajtunk!”
28 Amikor bement egy házba, utánamentek a vakok is. Jézus megkérdezte
őket: „Elhiszitek, hogy meg tudom tenni azt, hogy újra lássatok?” „Igen,
Uram!” — válaszolták.
29 Ekkor megérintette a szemüket, és így szólt: „Történjen úgy, ahogyan
hittétek!” 30 Erre megnyílt a szemük. Jézus azonban figyelmeztette őket:
„Vigyázzatok, hogy senki se tudja meg ezt!” 31 Ők azonban, amikor elmentek
onnan, mindenkinek beszéltek Jézusról azon vidéken.
32 Amint ők elmentek, egy olyan embert hoztak hozzá, aki nem tudott
beszélni, mert gonosz szellem volt benne. 33 Jézus kiűzte belőle a gonosz

---

9:13 idézet: Hós 6:6.

szellemet, a néma pedig megszólalt. Az emberek elcsodálkoztak és ezt
mondták: „Ilyen hatalmas dolog még soha nem történt Izraelben!”
34A farizeusok† azonban azt mondták: „A gonosz szellemek fejedelmének
segítségével űzi ki a gonosz szellemeket.”

Jézus megsajnálja az embereket

35Jézus bejárt minden várost és falut. Tanított a zsinagógákban†, hirdette az
Isten királyságáról szóló örömhírt†. Meggyógyított mindenfajta betegséget és
gyengeséget. 36Amikor végignézett a tömegen, megsajnálta őket, mert
fáradtak és elhagyatottak voltak, mint a pásztor nélküli juhok. 37Ekkor így
szólt tanítványaihoz: „Sok az aratnivaló, de kevés a munkás. 38Ezért kérjétek
az aratás Urát, hogy küldjön még munkásokat az aratásába!”

Jézus kiküldi tanítványait

(Mk 3:13–19; 6:7–13; Lk 6:12–16; 9:1–6)

10 1Jézus magához hívta tizenkét tanítványát. Hatalmat adott nekik arra,
hogy kiűzzék a gonosz szellemeket, és meggyógyítsanak minden
betegséget és gyengeséget. 2Ez volt a tizenkét apostol† neve: az első Simon,
akinek a másik neve Péter volt, és testvére, András. Jakab, a Zebedeus fia, és
testvére, János. 3Fülöp, Bertalan, Tamás és Máté, a vámszedő†. Jakab, az
Alfeus fia, és Taddeus. 4Simon, a zélóta*, és Iskáriótes Júdás, aki később
elárulta őt.
5Ezt a tizenkét embert küldte ki Jézus. Megparancsolta nekik: „Ne
menjetek olyan vidékre, ahol nem zsidó emberek laknak. Ne menjetek be a
samáriaiak† városaiba! 6Inkább Izrael népének elveszett juhaihoz menjetek!
7Menjetek, és hirdessétek: »Elközelített a mennyek királysága!«
8Gyógyítsátok meg a betegeket! Támasszátok fel a halottakat! Tisztítsátok
meg a leprásokat†! Űzzétek ki a gonosz szellemeket! Ingyen kaptátok, ezért
ingyen is adjátok! 9Övetekben ne vigyetek se aranyat, se ezüstöt, se rézpénzt!
10Ne vigyetek az útra tarisznyát, se másik ruhát, se sarut, se botot! A munkás
ugyanis megérdemli, hogy gondoskodjanak róla.
11Ha bementek egy faluba vagy városba, keressetek ott egy arra méltó
embert, és maradjatok nála addig, amíg tovább nem mentek! 12Mikor
beléptek a házába, mondjátok: »Béke legyen veletek!« 13Ha az ott lakók
megérdemlik, a békesség, amit kívántok, nyugodjon meg rajtuk. Ha azonban
nem érdemlik meg, térjen vissza rátok. 14Ha valaki nem fogad be titeket, és
beszédeteket sem hallgatja meg, menjetek ki annak házából és városából! Még
a port is verjétek le a lábatokról!* 15Igazán mondom nektek, még Sodoma† és
Gomora† helyzete is jobb lesz az ítélet napján, mint azé a városé.”

Jézus figyelmeztet a nehézségekre

(Mk 13:9–13; Lk 21:12–17)

16„Úgy küldelek el most benneteket, mint bárányokat a farkasok közé.
Ezért legyetek okosak, mint a kígyók, és ártatlanok, mint a galambok! 17Az

---

10:4 *zélóta* Szó szerint: „kananeus” Ennek az arám szónak a jelentése: „buzgó.” A zélóták egy zsidó politikai csoportot alkottak. **10:14** *„még … lábatokról”* Figyelmeztetés. Azt jelenti, hogy nem beszélnek többé azokkal az emberekkel.

emberekkel legyetek óvatosak, mert bíróság elé visznek titeket, és zsinagógá-
ikban megkorbácsolnak titeket†! 18Kormányzók és királyok elé visznek majd
titeket miattam. Ez alkalmat ad majd arra, hogy beszéljetek nekik és a nem
zsidó népeknek rólam. 19Amikor letartóztatnak titeket, ne aggódjatok amiatt,
hogy mit és hogyan mondjatok, mert abban a pillanatban megadatik nektek,
amit mondanotok kell! 20Mert valójában nem ti fogtok beszélni, hanem
Atyátok Szelleme szól majd rajtatok keresztül.

21Abban az időben testvér a testvérét adja majd halálra, és apa a
gyermekét. A gyermekek pedig szüleik ellen támadnak, hogy megöljék őket.
22Mindenki gyűlölni fog benneteket miattam. Aki azonban mindvégig kitart,
megszabadul. 23Ha valamelyik városban üldöznek benneteket, meneküljetek
egy másikba! Igazán mondom: nem végzitek el ezt a munkát Izrael minden
városában, mire az Emberfia† visszajön hozzátok.

24A tanítvány nem nagyobb a mesterénél, a rabszolga sem nagyobb az
uránál. 25Legyen azért elég a tanítványnak, ha olyan mint a mestere, és a rab-
szolgának, ha olyan, mint az ura. Ha a ház urát Belzebubnak hívják, akkor
mennyivel csúnyább néven nevezik a család többi tagját!"

Istent féld, ne az embereket!
(Lk 12:2–7)

26„Úgyhogy ne féljetek tőlük, mert minden rejtett dolog ki fog tudódni, és
minden titok ismertté lesz. 27Amit most sötétben mondok nektek, a világos-
ságban mondjátok el! És amit most fülbe súgva mondok nektek, azt a
háztetőkről hirdessétek! 28Ne féljetek azoktól, akik csak a testet képesek
megölni, a léleknek azonban nem árthatnak! Attól féljetek, aki mind a testet,
mind a lelket el tudja pusztítani a pokolban! 29Ugye két veréb ára egy fillér*?
Mennyei Atyátok tudta nélkül mégsem pusztulhat el közülük egy sem.
30Nektek pedig még a hajszálaitok is meg vannak számlálva. 31Úgyhogy ne
féljetek! Ti sok verébnél értékesebbek vagytok!"

A hit megvallása
(Lk 12:8–9)

32„Aki tehát elismeri az emberek előtt, hogy hisz bennem, arról én is
elismerem mennyei Atyám előtt, hogy hozzám tartozik. 33Aki viszont letagad
engem az emberek előtt, azt én is meg fogom tagadni mennyei Atyám előtt."

Jézus követése háborúságokkal is járhat
(Lk 12:51–53; 14:26–27)

34„Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békét hozzak a földre! Nem
azért jöttem, hogy békét, hanem hogy kardot hozzak. 35Azért jöttem, hogy:

»szembeállítsam a férfit az apjával, a leányt az anyjával,
és a menyet az anyósával.
36 Így az embernek a saját családtagjai lesznek az ellenségei.« *Mik 7:6*

37Aki tehát jobban szereti apját vagy anyját, mint engem, az nem érdemli
meg, hogy hozzám tartozzon. Aki jobban szereti fiát vagy lányát, mint

10:29 *fillér* Rézpénz, a dénár 1/16 része (egy dénár a napszámos egy napi átlag bére volt).

engem, az nem érdemli meg, hogy hozzám tartozzon. 38Aki nem veszi fel
naponta a keresztjét, és nem követ engem, az ugyancsak nem érdemli meg,
hogy hozzám tartozzon. 39Aki próbálja megtartani az életét, az elveszíti azt.
Aki viszont elveszíti az életét miattam, az megtartja.”

Isten megáldja azokat, akik elfogadnak titeket
(Mk 9:41)

40„Aki elfogad titeket, engem fogad el. Aki viszont elfogad engem, az azt
fogadja el, aki engem küldött. 41Aki azért fogad el egy prófétát†, mert az
próféta, az prófétának járó jutalmat kap. Aki elfogad egy igaz embert, azért,
mert az igaz, az igaz embernek járó jutalmat kap. 42Aki pedig csupán egy
pohár friss vizet ad egynek is a legkisebbek közül azért, mert az én
tanítványom, igazán mondom nektek, az biztosan jutalmat kap!”

Jézus és Bemerítő János
(Lk 7:18–35)

11 1Miután Jézus elmondta ezeket a tizenkét tanítványnak, továbbment
onnan, hogy tanítson és hirdesse az igét a környező városokban is.
2János† ekkor börtönben volt. Hallott Krisztus† tetteiről, ezért elküldte
néhány tanítványát, 3hogy kérdezzék meg Jézustól: „Te vagy az, akinek el
kell jönnie, vagy mást várjunk?”
4Jézus így válaszolt: „Menjetek vissza Jánoshoz†, és mondjátok el neki
mindazt, amit hallotok és láttok. 5Vakok látnak, sánták járnak, leprások†
gyógyulnak meg. Süketek hallanak, halottak támadnak föl, és a szegények az
örömhírt† hallgatják. 6Boldog az, aki el tud fogadni engem.”
7Amikor elmentek, Jézus Jánosról† kezdett el beszélni az embereknek:
„Miért mentetek ki a pusztába? Hogy széltől hajlongó nádszálat* lássatok?
8Vagy talán azért mentetek ki, hogy drága ruhába öltözött férfit lássatok? De
hiszen a drága ruhákban járó emberek királyi palotákban laknak. 9Akkor
viszont kivel akartatok találkozni? Talán egy prófétával†? Igazán mondom
nektek: nagyobbat láttatok egy prófétánál! 10Mert őróla mondja az Írás†:

»Elküldöm követemet*, aki előtted jár,
hogy utat készítsen neked.« *Mal 3:1*

11Igazán mondom, hogy Bemerítő János a legnagyobb azok között, akik
valaha is megszülettek erre a világra. A mennyek királyságában azonban a
legkisebb is nagyobb nála. 12Bemerítő János megjelenésétől mostanáig a
mennyek királysága erőteljesen halad előre,* és vannak olyanok, akik
erőszakkal próbálják meg a hatalmukba keríteni. 13János idejéig hirdette ezt
minden próféta† és a törvény is. 14Ha készen álltok elfogadni: ő Illés†, akinek
el kellett jönnie. 15Akinek van füle, hallja!
16Ugyan kihez is hasonlítsam ezt a nemzedéket? A piactéren ülő
gyerekekhez hasonlítanak, akik így kiáltanak:

17 »Furulyáztunk nektek, de nem táncoltatok.
Siratót énekeltünk, de nem sírtatok.«

11:7 *nádszál* Jézus ezzel azt mondja, hogy János nem volt gyenge. **11:10** *követ* Szó szerint: „hírnök”. **11:12** *erőteljesen halad előre* vagy „erőszakot szenved”.

18Eljött János†, aki nem evett és nem ivott. Azt mondjátok, hogy gonosz szellem
van benne. 19Eljött az Emberfia†, aki ugyanúgy evett és ivott, mint mások. Erre
ezt mondjátok: »Nézzétek, milyen falánk és iszákos ember! Vámszedők† és a
bűnösök barátja!« De a bölcsességet az eredményei igazolják.”

Jézus figyelmezteti a hitetleneket

(Lk 10:13–15)

20Ezután elkezdte meginteni azokat a városokat, amelyekben a legtöbb
csodát tette. Megintette őket mert nem változtatták meg a gondolkodásukat
és az életüket: 21„Rossz lesz neked, Korazin† népe! Rossz lesz nektek,
Bétsaida† lakói! Mert ha Tíruszban† és Szidónban† történtek volna azok a
csodák, amelyeket ti láttatok, az ő lakóik már régen megváltoztatták volna
életüket. Már rég zsákruhában ülnének, fejükre hamut szórnának, hogy ezzel
is kifejezzék, mennyire bánják a bűneiket. 22Igazán mondom nektek: Tírusz
és Szidón népének elviselhetőbb lesz a sorsa az ítélet napján, mint nektek.
23És te, Kapernaum†, azt hiszed, hogy a mennybe emelkedsz? A pokolba
kerülsz. Mert ha Sodomában† történtek volna meg azok a csodák, amelyeket
ti láttatok, megmaradt volna a mai napig. 24Igazán mondom nektek: Sodoma
népének elviselhetőbb lesz a sorsa az ítélet napján, mint nektek.”

Jézus megnyugvást kínál

(Lk 10:21–22)

25Akkor Jézus ezt mondta: „Dicsőítelek, Atyám, menny és föld Ura, hogy
ezeket az igazságokat elrejtetted a bölcsek és értelmesek elől, de
megmutattad azoknak, akik olyanok, mint a kisgyermekek. 26Igen, és
mindezt azért tetted, Atyám, mert így tetszett neked.”

27„Az én Atyám mindent nekem adott. Nem ismeri senki a Fiút, csak az
Atya. De az Atyát sem ismeri senki, csakis a Fiú, és az, akinek a Fiú ki akarja
jelenteni.

28Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve!
Én nyugalmat adok nektek. 29Azt az igát vegyétek fel, amit én adok rátok.
Tanuljatok tőlem, mert én szelíd és alázatos szívű vagyok, és nyugalmat
találtok a lelketeknek. 30Mert az én igám könnyű, és az a teher, amit én
teszek rátok, nem nehéz.”

Néhány zsidó kritizálja Jézust

(Mk 2:23–28; Lk 6:1–5)

12 1Akkoriban, egy szombati† napon Jézus gabonaföldeken sétált
keresztül. Tanítványai megéheztek, tépkedni kezdték a kalászokat, és
megették. 2Amikor a farizeusok† ezt meglátták, így szóltak Jézushoz: „Nézd
csak a tanítványaidat! Olyat tesznek, amit szombaton nem szabad tenni.”

3Erre Jézus ezt kérdezte tőlük: „Nem olvastátok, hogy mit tett Dávid†, amikor
ő és a vele levők megéheztek? 4Bement Isten házába, és megette az Úrnak
felajánlott kenyereket, amelyeket sem neki, sem a vele levőknek nem lett volna
szabad megenni, hanem csak a papoknak. 5Vagy nem olvastátok a törvényben,
hogy szombatonként† a papok a templomban megszegik a szombatra
vonatkozó törvényt, és ezzel mégsem tesznek semmi rosszat? 6Igazán mondom
nektek: nagyobb van itt a templomnál! 7Ha megértettétek volna, mit jelent ez:

»Irgalmasságot akarok tőletek, és nem áldozatot«,* akkor most nem ítéltétek
volna el ezeket az embereket, akik semmi rosszat nem tettek.
8Mert az Emberfia† úr a szombat† fölött is."

Jézus meggyógyít egy béna kezű embert

(Mk 3:1–6; Lk 6:6–11)

9Ezután Jézus elment onnan, és bement a zsinagógájukba†. 10Volt ott egy
béna kezű férfi. Az emberek megkérdezték Jézust: „Szabad-e szombaton
gyógyítani?"* Ezt azért kérdezték tőle, mert okot akartak találni arra, hogy
vádolhassák.
11De ő azt mondta nekik: „Ha valakinek közületek van egy juha, és az egy
szombati napon beleesik egy gödörbe, ti vajon nem húznátok ki onnan?
12Mennyivel értékesebb az ember a juhnál! Tehát szombaton is szabad jót tenni."
13Ezután a beteg férfihoz fordulva így szólt: „Nyújtsd ki a kezedet!" Ő
pedig kinyújtotta, és ez a keze is éppen olyan egészséges lett, mint a másik.
14A farizeusok† kimentek onnan, és eltervezték, hogy megölik Jézust.

Jézus Isten kiválasztott szolgája

15Amikor Jézus ezt megtudta, elment onnan. Sokan követték őt, és ő mind-
nyájukat meggyógyította. 16Azt azonban megtiltotta nekik, hogy másoknak
beszéljenek róla. 17Így teljesedett be, amit Ézsaiás próféta† mondott:

18 „Itt van az én szolgám, akit kiválasztottam,
akit szeretek, és akiben gyönyörködöm.
Szellememet adom neki,
és ítéletet hirdet majd a nemzeteknek.
19 Nem vitatkozik és nem kiabál.
Az emberek nem hallják a hangját az utcán.
20 A megrepedt nádat nem töri el,
a pislákoló lámpást nem oltja ki,
amíg ítélete győzelemre nem jut.
21 A nemzetek benne fognak reménykedni." *Ézs 42:1–4*

Jézus hatalma Istentől van

(Mk 3:20–30; Lk 11:14–23; 12:10)

22Ezután egy vak és néma férfit vittek hozzá, akiben gonosz szellem volt.
Jézus meggyógyította őt, és a férfi beszélni kezdett és látott. 23Az egész
tömeg csodálkozott ezen, és ezt mondták: „Csak nem ő Dávid Fia†?"
24Amikor a farizeusok† ezt meghallották, így szóltak: „Ez az ember
Belzebubnak, a gonosz szellemek fejedelmének erejével űzi ki a gonosz
szellemeket."
25Mivel Jézus tudta, mit gondoltak, így szólt hozzájuk: „Minden királyság,
amelyben megosztottság van, és amely önmaga ellen harcol, elpusztul.
Megsemmisül minden város és család is, amelyben megosztottság van, és
amely önmaga ellen harcol. 26Ha tehát Sátán a saját gonosz szellemeit űzi ki*,
akkor ez azt jelenti, hogy meghasonlott önmagával. Akkor viszont hogyan

---

12:7 idézet: Hós 6:6. **12:10** *„Szabad-e … gyógyítani?"* A zsidó törvény tiltotta a munkát szombaton. **12:26** *„Ha … űz ki"* Szó szerint: „Ha Sátán a Sátánt űzi ki".

maradhat meg a királysága? 27Ezért ha én Belzubub erejével űzöm ki a gonosz
szellemeket, akkor a ti követőitek kinek az erejével űzik ki őket? Ők maguk
fogják majd bebizonyítani, hogy tévedtetek! 28Ha azonban Isten Szellemével
űzöm ki a gonosz szellemeket, akkor már eljött hozzátok Isten királysága. 29Ha
valaki be akar törni az erős ember házába, hogy elrabolja a vagyonát, előbb
meg kell kötöznie az erős embert. Csak ezután rabolhatja őt ki. 30Aki nincs
velem, ellenem van. Aki nem velem dolgozik, ellenem dolgozik.

31Ezért azt mondom nektek: mindenfajta bűn és gyalázkodás meg lesz
bocsátva az embereknek. De aki a Szent Szellemet† gyalázza, nem nyer
bocsánatot. 32Ha valaki az Emberfia† ellen beszél, bocsánatot nyer, aki
azonban a Szent Szellem ellen szól, az sem ebben a világban, sem az eljöven-
dőben nem nyerhet bocsánatot.”

Tetteid mutatják meg, hogy milyen vagy
(Lk 6:43–45)

33„Ha jó gyümölcsöt szeretnétek, jó fára van szükségetek. Ha rossz fátok
van, rossz lesz a gyümölcse is. Egy fát a gyümölcséről lehet felismerni.
34Mérges kígyók! Hogyan is mondhatnátok jó dolgokat, amikor gonoszak
vagytok? Hiszen azt mondja az ember, amivel tele van a szíve. 35A jó ember
szívében jó dolgok vannak elraktározva, és azokból hoz elő jó dolgokat. A
gonosz ember szívében viszont gonoszság van, és abból hoz elő rossz
dolgokat. 36Mondom nektek: az ítélet napján minden felesleges szóról
számot kell majd adni, amit valaha kimondott az ember. 37A szavaid alapján
fognak ártatlannak vagy bűnösnek ítélni.”

A zsidók jelet kérnek Jézustól
(Mk 8:11–12; Lk 11:29–32)

38Ekkor megszólította Jézust néhány farizeus† és törvénytanító: „Tanító,
mutass nekünk egy jelet!”

39Jézus így válaszolt: „Ez a gonosz és bűnös nemzedék jelet szeretne látni, de
nem kapnak más jelet, csak Jónás próféta† jelét. 40Mert ahogyan Jónás három
nap és három éjjel volt a nagy hal gyomrában, az Emberfia† is három nap és
három éjjel lesz a föld belsejében. 41Amikor Ninive* népe együtt áll ítélet elé
ezzel a nemzedékkel, ők majd elítélik ezt a nemzedéket, hiszen ők megváltoz-
tatták életüket válaszul Jónás üzenetére. Most pedig nagyobb van itt, mint
Jónás! 42Dél királynője* együtt áll majd ítélet elé ezzel a nemzedékkel, és ő is
elítéli ezt a nemzedéket, hiszen ő a föld másik végéről jött el, hogy meghallgas-
sa Salamon bölcsességét. Most pedig nagyobb van itt, mint Salamon.”

Az emberek gonoszak
(Lk 11:24–26)

43„Amikor egy gonosz szellem kimegy valakiből, száraz helyeken
vándorol, nyugalmat keres, de nem talál. 44Akkor így szól: »Visszamegyek
házamba, ahonnan kijöttem.« Amikor odaér, üresen, kisöpörve, sőt
feldíszítve találja azt. 45Erre kimegy, és hoz magával hét másik szellemet,

12:41 *Nineve* Város, ahol Jónás prédikált (Jón 3). **12:42** *Dél királynője* Sába királynője, aki 1600 km-t utazott, hogy Isten bölcsességét megtanulhassa Salamon királytól (1Kir 10:1–13).

akik még nála is gonoszabbak. Mind bemennek oda, és ott laknak. Így aztán ennek az embernek rosszabb lesz a későbbi állapota, mint az előző volt. Bizony, így jár ez a gonosz nemzedék is!"

Jézus családja: a tanítványok

(Mk 3:31–35; Lk 8:19–21)

46Jézus még beszélt az emberekhez, amikor anyja és testvérei megálltak
odakinn. Beszélni akartak vele. 47Valaki szólt neki: „Anyád és testvéreid kinn
állnak, és beszélni akarnak veled!"

48Jézus így válaszolt neki: „Ki az én anyám, és kik a testvéreim?" 49Azután
pedig tanítványaira mutatott, és ezt mondta: „Itt van az én anyám, és itt
vannak az én testvéreim! 50Aki cselekszi az én Atyám akaratát, az az én
fivérem, nővérem és anyám."

Jézus története a magvetésről

(Mk 4:1–9; Lk 8:4–8)

13 1Aznap Jézus kiment a házból, és leült a tó partján. 2Sok ember gyűlt
össze körülötte, ezért hajóba szállt és leült, az emberek pedig a parton
maradtak. 3Sok mindenre történetek segítségével tanította őket: „Kiment egy
magvető vetni. 4Vetés közben néhány mag az út szélére esett. Odarepültek a
madarak, és megették a magokat. 5Volt olyan mag, amely köves talajra
hullott, ahol nem nagyon volt termőföld. Ez gyorsan kikelt, mert nem volt
mélyen a földben. 6Amikor azonban a nap fölkelt, megégette, és mivel nem
volt mély gyökere, kiszáradt. 7Volt olyan mag is, amely tövisek közé hullott.
Amikor aztán a tövisek megnőttek, megfojtották. 8Néhány mag azonban jó
földbe esett, és termést hozott. Az egyik százszorosat, a másik hatvanszorosat, ismét másik pedig harmincszorosat. 9Akinek van füle, hallja!"

Miért használt Jézus történeteket, amikor tanított?

(Mk 4:10–12; Lk 8:9–10)

10Odamentek Jézushoz a tanítványai, és megkérdezték tőle: „Miért
használsz történeteket, amikor az embereket tanítod?"

11Ő így válaszolt: „Nektek megadatott, hogy megismerjétek Isten királyságának titkait, nekik azonban nem. 12Akinek van, az még többet kap, hogy
bőséggel legyen neki. Akinek azonban nincs, attól még azt is elveszik, amije
eddig volt. 13Azért tanítom őket történetek segítségével, mert néznek ugyan,
de nem látnak, hallanak ugyan, de nem hallgatják és nem értik meg, amit
mondok. 14Beteljesedik majd rajtuk, amiről Ézsaiás így prófétált:

»Hallani fogtok, de nem értetek,
néztek ugyan, de nem láttok.
15 Mert megkeményedett e nép szíve.
Fülükkel nehezen hallanak,
és becsukták szemüket.
Ezt azért tették, hogy ne lássanak a szemükkel,
ne halljanak a fülükkel,
vagy ne értsenek a szívükkel,
hogy ne forduljanak hozzám, hogy meggyógyítsam őket.« *Ézs 6:9–10*

16 Ti azonban boldogok vagytok, mert a szemetek lát, és a fületek hall.
17 Igazán mondom nektek: sok próféta† és igaz ember szerette volna látni azt,
amit ti láttok, de nem látta. Szerették volna hallani azt, amit ti hallotok, de
nem hallotta.”

Jézus megmagyarázza a magvetőről szóló történetet
(Mk 4:13–20; Lk 8:11–15)

18 „Most pedig hallgassátok meg a magvetőről szóló történet magyarázatát!
19 Aki hallja az Isten királyságáról szóló tanítást, de nem érti meg, ahhoz eljön
a gonosz, és elrabolja tőle mindazt, amit a szívébe ültettek. Olyan ez, mint az
a mag, amely az útra esett. 20 A köves talajba esett mag olyan, mint az az
ember, aki meghallgatja a tanítást, és azonnal örömmel fogadja. 21 De mivel
nem gyökerezik meg benne, csak egy rövid ideig marad meg. Ezért amikor
nehézség vagy üldöztetés† éri az ige miatt, azonnal elveszti a hitét. 22 A
tövisek közé esett mag pedig olyan, mint az az ember, aki meghallgatja
ugyan a tanítást, de a világ dolgai és a gazdagság csábítása megfojtják benne
az igét. Így aztán nem terem gyümölcsöt†. 23 Végül pedig a jó talajba vetett
mag olyan, mint az az ember, aki hallja az igét, és meg is érti azt. Termést
hoz: az egyik százszorosat, a másik hatvanszorosat, ismét másik pedig har-
mincszorosat.”

Történet a búzáról és a gyomnövényről

24 Egy másik történetet is mondott nekik: „A mennyek királysága olyan, mint
az az ember, aki jó magot vetett a szántóföldjébe. 25 Amikor mindenki aludt,
eljött az ellensége, és mérgező gyomnövényt vetett a búza közé, majd elment.
26 Amikor a vetés felnőtt és kialakultak a kalászok, láthatóvá vált a gyom is. 27 A
szolgák ekkor odamentek a gazdához, és megkérdezték tőle: »Uram! Ugye jó
magot vetettél a földedbe? Akkor hogyan került bele a gyom?«

28 A gazda így válaszolt: »Ellenség tette ezt.«

A szolgák tovább kérdezték: »Akarod, hogy kihúzgáljuk a gyomot?«

29 »Ne tegyétek — válaszolta —, mert amikor kihúzzátok, vele együtt a
búzát is kitéphetitek! 30 Hagyjátok csak együtt nőni mindkettőt az aratásig!
Amikor aztán eljön az aratás ideje, szólok majd az aratóknak: Először
szedjétek össze a gyomot, és kössétek össze az elégetéshez! A búzát pedig
gyűjtsétek a raktáramba!«”

Jézus újabb történetekkel tanít
(Mk 4:30–34; Lk 13:18–21)

31 Ezután egy másik történetet is elmondott nekik: „A mennyek királysága
olyan, mint a mustármag, amelyet egy ember fogott, és elvetett a földjébe.
32 Ez a mag a legkisebb minden mag közül. De amikor felnő, nagyobb
minden kerti növénynél. Fa lesz belőle; rászállnak a madarak, és fészket
raknak az ágai között.”

33 Elmondott nekik egy másik hasonlatot is: „A mennyek királysága olyan,
mint a kovász, amelyet egy asszony belekevert három mérce* lisztbe. Az
egész tészta megkelt tőle.”

13:33 *mérce* 12 liter.

[34]Jézus mindent történetek segítségével mondott el a tömegnek. Soha
semmit sem mondott nekik történetek nélkül. [35]Ez azért történt így, hogy be-
teljesedjen, amit Isten a prófétán† keresztül mondott:

„Történeteket mondok el, és olyan titkokról beszélek,
amelyek a világ teremtése óta el voltak rejtve.” *Zsolt 78:2*

Jézus megmagyaráz egy történetet

[36]Ezután Jézus elküldte a tömeget, és hazament. Tanítványai odamentek
hozzá, és így kérlelték: „Magyarázd el nekünk a szántóföldön nőtt konkoly
történetét!”

[37]Jézus így válaszolt: „Aki a jó magot veti, az az Emberfia†. [38]A szántóföld
a világ. A jó mag azokat jelképezi, akik Isten királyságába tartoznak. A
konkoly pedig azokat, akik a Gonoszhoz tartoznak. [39]Az ellenség, aki a
konkolyt veti, az ördög. Az aratás e világ vége*, az aratók pedig az angyalok.
[40]Ahogyan a konkolyt összeszedik és tűzre vetik, úgy fog történni ez a világ
végén is. [41]Az Emberfia† el fogja küldeni az angyalait, akik összegyűjtenek
királyságából mindenkit, aki bűnbe viszi az embereket. És összegyűjtenek
mindenkit, aki gonosz dolgokat tesz. [42]Ezeket az embereket tüzes kemencébe
dobják, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz. [43]Ekkor az igazak mennyei Atyjuk
királyságában ragyognak majd, mint a nap. Akinek van füle, hallja!”

Történet a kincsről és az igazgyöngyről

[44]„A mennyek királysága olyan, mint a szántóföldben elásott kincs,
amelyet egy ember megtalált, és újra elásott. Ezután pedig örömmel elment,
eladta mindenét, amije volt, hogy megvehesse ezt a szántóföldet.
[45]A mennyek királysága a kereskedőhöz is hasonlít, aki igazgyöngyöket
keresett. [46]Amikor egyszer egy nagyon értékes gyöngyre talált, elment,
eladta mindenét, amije volt, és megvette azt.”

Történet a halászhálóról

[47]„Olyan a mennyek királysága, mint a tengerbe vetett háló, amely össze-
gyűjtött mindenféle halat. [48]Amikor a háló megtelt, a halászok kihúzták a
partra. Ezután leültek, és a jókat edényekbe gyűjtötték, a rosszakat pedig
kidobták. [49]Így lesz majd a világ végén is, amikor eljönnek az angyalok,
hogy kiválasszák a gonoszokat az igazak közül. [50]A gonoszokat tüzes
kemencébe dobják, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz.”
[51]„Megértettétek mindezeket?” — kérdezte Jézus.
„Igen” — felelték a tanítványai.
[52]Erre ő így folytatta: „Ezért minden törvénytanító, aki a mennyek királysá-
gáról tanul, az olyan gazdához hasonlít, aki újat és régit hoz elő raktárából.”

Jézus hazamegy a saját városába

(Mk 6:1–6; Lk 4:16–30)

[53]Miután Jézus befejezte ezt a történetet, elment arról a helyről. [54]Visszatért
a saját városába, és ott tanította az embereket a zsinagógában†. Mindenki

13:39 *világ vége* Szó szerint: „e kor vége” vagy „az idő vége”. Lásd még 40, 49. versekben.

csodálkozva kérdezgette: „Honnan van ilyen bölcsessége és csodatevő ereje?
55Hát nem az ács fia ő? Tudjuk, hogy anyját Máriának hívják, testvérei pedig
Jakab, József, Simon és Júdás. 56Húgai is mind itt élnek közöttünk. Honnan
kapta hát mindezeket?” 57És nem tudták őt elfogadni.

De Jézus így szólt hozzájuk: „Egy prófétát† mindenhol tisztelnek, csak a saját hazájában és családjában nem.”

58Nem is tett ott sok csodát a hitetlenségük miatt.

Heródes hall Jézusról

(Mk 6:14–29; Lk 9:7–9)

14 1Abban az időben Heródes†, a negyedes fejedelem is hallott Jézusról.
2Így szólt a szolgáihoz: „Biztosan ő Bemerítő János. Talán feltámadt a
halálból, és azért van ilyen csodatevő ereje.”

Bemerítő János megöletése

3Heródes† ugyanis elfogatta Jánost†, megbilincseltette és börtönbe záratta
őt Heródiás miatt. Heródiás Fülöpnek, Heródes testvérének volt a felesége.
4János ezt mondogatta Heródesnek: „Nem helyes, hogy együtt élsz vele!”
5Ezért Heródes meg akarta őt öletni. De félt a néptől, mert Jánost prófétának†
tartották.

6Amikor azonban eljött Heródes† születésnapja, Heródiás lánya táncolt a
vendégek előtt. Ez annyira tetszett Heródesnek, 7hogy esküvel ígérte meg:
bármit megad neki, amit csak kér tőle. 8Erre ő anyja tanácsára így válaszolt:
„Add ide nekem Bemerítő János fejét egy tálon!” 9Bár a király elszomorodott,
esküje és a vendégek miatt is megparancsolta, hogy teljesítsék a kérést.
10Embereket küldött tehát, és lefejeztette Jánost a börtönben. 11Elhozták
János fejét egy tálon. Odaadták a lánynak, aki odavitte azt az anyjának.
12Később eljöttek János tanítványai a holttestért, és eltemették. Ezután pedig
elmentek Jézushoz, hogy elmondják neki, mi történt.

Jézus enni ad több mint ötezer embernek

(Mk 6:30–44; Lk 9:10–17; Jn 6:1–14)

13Amikor Jézus meghallotta mindezt, hajóba szállt. Elindult egy
elhagyatott helyre, hogy egyedül legyen. A nép azonban megtudta, hová
megy, és gyalog utánaindult a városokból. 14Amikor kiszállt a hajóból és
meglátta a sok embert, megsajnálta őket, és meggyógyította a betegeiket.

15Mikor már esteledett, odamentek hozzá a tanítványai, és így szóltak:
„Lakatlan ez a hely, és késő van már. Küldd el az embereket, hogy elmehessenek a falvakba, és ennivalót vehessenek maguknak!”

16Jézus azonban így válaszolt: „Nem kell elmenniük. Ti adjatok nekik enni!”

17Erre ők így válaszoltak: „Nincs nálunk más, csak öt kenyér és két hal.”

18„Hozzátok ide!” — mondta Jézus. 19Ezután szólt az embereknek, hogy
üljenek le a fűre. Kezébe vette az öt kenyeret és a két halat. Felnézett az égre
és hálát adott Istennek. Ezután megtörte a kenyereket, odaadta a tanítványainak, a tanítványai pedig az embereknek. 20Mindenki evett és jóllakott.
Ezután a tanítványok tizenkét kosár maradékot gyűjtöttek össze.
21Körülbelül ötezer férfi evett, az asszonyokat és a gyermekeket nem
számítva.

Jézus a vízen jár
(Mk 6:45–52; Jn 6:16–21)

[22]Közvetlenül ez után megparancsolta a tanítványainak, hogy szálljanak
hajóba. Arra kérte őket, hogy amíg ő hazaküldi az embeket, addig ők menjenek
előre, át a túlsó partra. [23]Miután a nép elment, Jézus felment a hegyre, hogy
egyedül imádkozzon. Mire beesteledett, már teljesen egyedül volt ott. [24]A hajó
ekkor már távol volt a parttól, és a hullámok dobálták, mivel ellenszél fújt.
[25]Reggel három és hat óra között Jézus a vízen járva odament hozzájuk.
[26]Amikor a tanítványok észrevették, hogy a tó vizén jár, megijedtek.
„Kísértet!” — kiáltozták félelmükben.
[27]Jézus azonban rögtön megszólította őket: „Bízzatok! Én vagyok. Ne
féljetek!”
[28]Erre Péter így válaszolt: „Uram, ha tényleg te vagy az, adj parancsot
nekem, hogy menjek oda hozzád a vízen!”
[29]„Gyere!” — felelte Jézus.
Péter ki is lépett a hajóból, és a vízen járva elindult Jézus felé. [30]Amikor
azonban látta, hogy milyen erősen fúj a szél, megijedt. Kezdett elsüllyedni,
és így kiáltott: „Ments meg, Uram!”
[31]Jézus azonnal felé nyújtotta a kezét, megfogta őt és így szólt: „Kishitű,
miért kételkedtél?”
[32]Miután beszálltak a hajóba, elállt a szél. [33]Akik pedig a hajóban voltak,
leborultak előtte és ezt mondták: „Valóban Isten Fia vagy!”

Jézus betegeket gyógyít
(Mk 6:53–56)

[34]Miután átkeltek a tavon, Genezáretbe értek. [35]Az ott lakók azonban
felismerték őt, és mindenfelé elhíresztelték, hogy ott van. Így aztán minden
beteget odavittek hozzá, [36]és arra kérték, hogy legalább a ruhája szélét
érinthessék. Aki csak megérintette, meggyógyult.

Isteni törvények és emberi rendeletek
(Mk 7:1–23)

15 [1]Ekkor Jeruzsálemből érkezett farizeusok† és törvénytanítók jöttek
Jézushoz. Megkérdezték: [2]„Miért nem tartják meg a tanítványaid
őseink tanítását? Ugyanis evés előtt nem mosnak kezet.”
[3]Jézus így válaszolt nekik: „Ti miért nem tartjátok meg Isten parancsolatát
a hagyományotok miatt? [4]Isten ugyanis ezt mondta: »Tiszteld apádat és
anyádat«*. És: »Meg kell halnia annak, aki apját vagy anyját sértegeti!«* [5]Ti
pedig azt tanítjátok, hogy az ember mondhatja ezt az apjának vagy anyjának:
»Van valamim, amit neked adhatnék, hogy segítsek neked, de már Istennek
ajánlottam.« [6]Azt tanítjátok, hogy ilyen esetben nem kell tisztelnie az apját.
Így aztán a hagyományotok miatt érvénytelenné teszitek Isten igéjét.
[7]Képmutatók! Ézsaiás helyesen prófétálta rólatok:

[8] »Ez a nép csak szájával tisztel engem,
a szíve azonban távol van tőlem.

15:4 idézet: 2Móz 20:12; 5Móz 5:16. **15:4** idézet: 2Móz 21:17.

9 A nekem adott tiszteletük nem ér semmit,
mert olyan tanításokat tanítanak,
amelyek emberi parancsolatok.«” *Ézs 29:13 (Szeptuaginta†)*

10Ezután magához hívta az embereket, és ezt mondta nekik: „Figyeljetek
rám, és értsétek meg, amit mondok! 11Nem az szennyezi be* az embert, ami
bemegy a száján, hanem az, ami kijön rajta.”
12Ekkor odamentek hozzá a tanítványai és megkérdezték tőle: „Tudod,
hogy a farizeusokat† felháborította, amit mondtál?”
13„Minden növényt, amit nem mennyei Atyám ültetett, kitépnek majd” —
válaszolta Jézus. 14„Ezért ne is törődjetek velük! Hiszen vakok, akik vakokat
vezetnek. Ha viszont egy vak vezet egy másik vakot, akkor bizony
mindketten gödörbe esnek.”
15Erre Péter így kérlelte: „Magyarázd meg nekünk, hogy mit jelent ez a
történet!”
16„Hát még ti sem értitek?” — kérdezte Jézus. 17„Nem értitek, hogy ami a
szátokon bemegy, az a gyomrotokba megy, azután pedig kiürül onnan?
18Ami azonban a szájon kijön, az a szívből jön. Az szennyezi be igazán az
embert. 19Mert a szívből jönnek a gonosz gondolatok, gyilkosság, házasság-
törés†, szexuális bűnök†, lopás, hamis tanúskodás és a gonosz beszédek
mások ellen. 20Ezek szennyezik be az embert, és nem az, ha nem mos kezet.”

Jézus megsegít egy nem zsidó asszonyt
(Mk 7:24–30)

21Jézus továbbment onnan Tírusz† és Szidón† vidékére. 22Egy kánaánita
asszony jött hozzá arról a vidékről, és kiáltozni kezdett: „Segíts rajtam, Uram,
Dávid Fia†! A lányomban gonosz szellem van, és nagyon szenved tőle!”
23Jézus egy szót sem szólt hozzá. Tanítványai odamentek hozzá és így
kérlelték: „Küldd el őt! Folyton utánunk jön, és kiáltozik!”
24Jézus így válaszolt: „Az Atya engem csak Izrael elveszett juhaihoz küldött.”
25Az asszony mégis odajött hozzá. Leborult előtte, és így szólt: „Uram,
segíts rajtam!”
26Jézus így válaszolt: „Nem helyes, ha elvesszük a gyermekektől a
kenyeret, hogy odadobjuk a kutyáknak.”
27„Igazad van, Uram!” — válaszolt az asszony. „De még a kutyák is esznek
a gazdájuk asztaláról lehulló morzsákból.”
28Jézus így válaszolt neki: „Asszony, bizony nagy hited van! Legyen tehát
úgy, ahogyan akarod.” És abban a pillanatban meggyógyult a lánya.

Jézus sok embert meggyógyít

29Jézus ezután eltávozott onnan, és a Galileai-tó partjához ment. Ott
felment egy hegyre, és leült.
30Nagy tömeg jött hozzá. Az emberek sántákat, vakokat, bénákat,
némákat, és más betegeket vittek hozzá. Letették őket Jézus lába elé, és ő
meggyógyította őket. 31A tömeg elcsodálkozott, amikor látta, hogy a némák
megszólalnak, a bénák meggyógyulnak, a sánták járnak, és a vakok látnak,
és dicsőítették Izrael Istenét.

15:11 *szennyezi be* Szó szerint: „tisztátalanná tesz”. Lásd még a 18. versben is.

Jézus enni ad több mint négyezer embernek

(Mk 8:1–10)

32 Jézus magához hívta a tanítványait és így szólt hozzájuk: „Sajnálom ezt a
sok embert. Már három napja velem vannak, és nincs mit enniük. Nem
szeretném éhesen elküldeni őket, mert biztos, hogy összeesnének útközben.”

33 „De hát honnan vehetnénk nekik ezen az elhagyatott helyen annyi
kenyeret, hogy ilyen sok embert megetethessünk?” — kérdezték a
tanítványok.

34 Jézus megkérdezte tőlük: „Hány kenyeretek van?” „Hét” — válaszolták
— „és néhány kisebb halunk.”

35 Ezután megkérte az embereket, hogy üljenek le a földre. 36 Megfogta a hét
kenyeret és a halakat, és hálát adott Istennek. Darabokra osztotta, majd
odaadta a tanítványainak, a tanítványok pedig az embereknek.
37 Mindnyájan ettek, és jól is laktak, a tanítványok pedig hét kosár maradékot
gyűjtöttek össze. 38 Az asszonyokon és a gyermekeken kívül körülbelül
négyezeren voltak, akik ettek. 39 Miután Jézus elküldte a tömeget, hajóba
szállt, és Magadán vidékére ment.

A zsidó vallási vezetők próbára teszik Jézust

(Mk 8:11–13; Lk 12:54–56)

16 1 Farizeusok† és a szadduceusok† jöttek Jézushoz, hogy próbára tegyék
őt. Arra kérték, hogy mutasson nekik mennyei jelet† bizonyítékként.

2 Ő azonban csak ezt válaszolta: „Amikor lemegy a nap, ezt mondjátok:
»Szép idő lesz, mert vörös az ég.« 3 Reggel pedig: »Ma vihar lesz, mert az ég
sötét és vörös.« Az ég jeleit felismeritek, az idők jeleit viszont nem! 4 Ez a
gonosz és hűtlen nemzedék mennyei jelet† kér, de Isten nem ad nektek más
jelet, csak Jónás próféta jelét*.” Ezzel otthagyta őket, és továbbment.

Jézus tanítványai félreértik őt

(Mk 8:14–21)

5 A tanítványok átkeltek a tó túlsó partjára, de elfelejtettek kenyeret vinni
magukkal. 6 Jézus ekkor így szólt hozzájuk: „Vigyázzatok és óvakodjatok a
farizeusok† és szadduceusok† kovászától!”

7 Ők erre így beszélgettek egymás közt: „Biztosan azért mondta ezt, mert
nem hoztunk kenyeret.”

8 Jézus tudta ezt, és így szólt: „Kishitűek, miért beszélgettek egymás közt
arról, hogy nincs nálatok kenyér? 9 Még mindig nem értitek? Nem
emlékeztek az ötezer emberre és az öt kenyérre, és hogy hány kosár
maradékot szedtetek össze? 10 És nem emlékeztek a négyezer emberre és a
hét kenyérre, és arra, hogy ott hány kosár maradékot szedtetek össze?
11 Miért nem értitek, hogy én nem kenyérről beszéltem nektek, amikor azt
mondtam: »Óvakodjatok a farizeusok† és szadduceusok† kovászától?«”

12 Akkor megértették, hogy nem azt mondta nekik, hogy a kenyeret
megkelesztő kovásztól óvakodjanak, hanem a farizeusok† és szadduceusok†
tanításától.

16:4 *Jónás jele* Jónás három napig volt a nagy hal gyomrában, ahogy Jézus három napig volt a sírban. Olvasd el Jónás könyvét az Ószövetségből!

Péter megvallja, hogy Jézus a Krisztus
(Mk 8:27–30; Lk 9:18–21)

13Amikor Jézus megérkezett Cézárea Filippi területére, megkérdezte tanítványaitól: „Kinek mondják az emberek az Emberfiát†?”

14Azok így feleltek: „Egyesek Bemerítő Jánosnak, mások Illésnek†. Olyanok is vannak, akik azt mondják, hogy te vagy Jeremiás†, vagy egy a próféták† közül.”

15„Hát ti mit mondtok rólam, ki vagyok én?” — kérdezte tovább.

16Simon Péter így válaszolt: „Te vagy a Krisztus†, az élő Isten Fia.”

17Jézus így válaszolt neki: „Boldog ember vagy Simon, Jóna fia, mert nem
ember jelentette ezt ki neked, hanem az én mennyei Atyám. 18Én pedig azt
mondom neked: Te Péter* vagy. Ezen a kősziklán fogom felépíteni egyházamat,
és a halál erői* sem lesznek képesek legyőzni. 19Neked fogom adni a mennyek
királyságának kulcsait. Ha bármit kijelentesz, hogy meg van kötve ezen a földön, az a mennyben is meg lesz kötve. Ha bármit kijelentesz, hogy fel van
oldva itt a földön, az a mennyben is fel lesz oldva.”* 20Ezután megparancsolta a
tanítványoknak, hogy senkinek ne mondják el, hogy ő a Krisztus†.

Jézus a haláláról beszél
(Mk 8:31–9:1; Lk 9:22–27)

21Ekkortól kezdte Jézus elmagyarázni a tanítványainak, hogy Jeruzsálembe kell mennie, ahol majd sokat kell szenvednie a nép idős vezetőitől, a főpapoktól† és a törvénytanítóktól. Elmagyarázta nekik, hogy meg fogják őt ölni, és az utána következő harmadik napon fel fog támadni.

22Péter félrehívta őt, és rosszallóan így szólt hozzá: „Uram, ilyesmi semmiképpen sem történhet meg veled!”

23Jézus azonban megfordult, és így szólt Péterhez: „Menj el tőlem Sátán*! Akadályozol engem, mivel nem úgy gondolkozol, mint Isten, hanem úgy, mint az emberek.”

24Jézus ezután így folytatta: „Aki követni akar engem, annak előbb meg
kell tagadnia önmagát, és fel kell vennie a keresztjét. Csakis így követhet
engem. 25Aki meg akarja menteni az életét, az elveszti azt. De aki elveszíti az
életét miattam, az megtalálja azt. 26Ugyan mi haszna van abból az embernek,
ha az egész világot megszerzi, de elveszíti az életét? Mit tud majd fizetni
azért, hogy visszakapja az életét? 27Az Emberfia† eljön majd angyalaival
Atyja dicsőségében, és megfizet mindenkinek a cselekedetei szerint. 28Igazán
mondom nektek: az itt állók között vannak olyanok, akik csak azután halnak
meg, miután meglátták az Emberfiát, amint eljön az ő királyságában.”

Jézust együtt látják Mózessel és Illéssel
(Mk 9:2–13; Lk 9:28–36)

17 1Hat nap múlva Jézus felment egy magas hegyre. Magával vitte Pétert,
Jakabot és Jakab testvérét, Jánost. 2A hegyen a szemük láttára

16:18 *Péter* A „Péter” név jelentése: „kőszikla”, így itt egy szójátékot használt Jézus. **16:18** *halál erői* Szó szerint: „az alvilág kapui”. **16:19** *„Ha … lesz.”* Szó szerint: „Amit megkötsz a földön, az a mennyben is kötve lesz, és amit eloldozol a földön, az a mennyben is oldva lesz.” **16:23** *Sátán* Az ördög neve, jelentése: „ellenség”. Jézus azt mondja, hogy Péter úgy beszél, mint a Sátán.

átváltozott. Arca úgy ragyogott, mint a nap, a ruhája pedig olyan fehér lett,
mint a fény. 3Ekkor megjelent Mózes† és Illés†, és beszélgetni
kezdtek Jézussal.
4Péter így szólt Jézushoz: „Uram, olyan jó itt lenni! Ha akarod, készítek ide
három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek, egyet pedig Illésnek.”
5Amíg Péter beszélt, hirtelen egy fényes felhő takarta be őket. A felhőből
egy hang hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.
Hallgassatok rá!”
6Amikor a tanítványok ezt meghallották, arcra borultak, és nagyon
megijedtek. 7Jézus azonban hozzájuk lépett, megérintette őket, és ezt
mondta: „Álljatok fel, és ne féljetek!” 8Amikor felnéztek, nem láttak már ott
senki mást, csak Jézust.
9Miközben lefelé jöttek a hegyről, Jézus megparancsolta nekik: „Ne
mondjátok el senkinek amit láttatok addig, amíg az Emberfia† fel nem támad
a halálból!”
10Majd megkérdezték tőle a tanítványai: „Miért tanítják azt az törvénytaní-
tók, hogy előbb Illésnek† kell eljönnie?”
11Jézus így felelt: „Illés azért jön el, hogy helyreállítson mindent. 12De
azt mondom nektek: Illés már eljött, csak nem ismerték fel őt, hanem azt
tették vele, amit akartak. Ugyanígy fog majd az Emberfia† is szenvedni
tőlük.” 13Akkor megértették a tanítványok, hogy Bemerítő Jánosról
beszélt nekik.

Jézus meggyógyít egy fiút

(Mk 9:14–29; Lk 9:37–43a)

14Amikor visszamentek a tömeghez, egy férfi lépett Jézushoz. Letérdelt
előtte, és így kérlelte őt: 15„Uram, segíts a fiamon! Epilepsziás†, és nagyon
sokat szenved. Sokszor megtörténik vele, hogy tűzbe vagy vízbe esik.
16Amikor a tanítványaidhoz vittem őt, ők nem tudták meggyógyítani.”
17Jézus így válaszolt: „Ó, ti hitetlen és eltévelyedett emberek! Meddig kell
még veletek maradnom? Meddig kell még türelmesnek lennem veletek?
Hozzátok ide azt a fiút!” 18Akkor Jézus ráparancsolt a gonosz szellemre. Az
kiment a fiúból, és a fiú azonnal meggyógyult.
19Amikor Jézus egyedül volt, odamentek hozzá a tanítványai, és megkér-
dezték: „Mi miért nem tudtuk kiűzni azt a gonosz szellemet?”
20Ő így válaszolt: „Mert kevés a hitetek. Igazán mondom nektek: ha csak
akkora hitetek lenne, mint egy mustármag†, és azt mondanátok ennek a
hegynek: »Menj innen oda!«, bizony az oda is menne. Semmi sem lenne
lehetetlen számotokra.” 21*

Jézus a haláláról beszél

(Mk 9:30–32; Lk 9:43b–45)

22Később, amikor a tanítványok összegyűltek Galileában, Jézus így szólt
hozzájuk: „Az Emberfiát† átadják majd az embereknek. 23Megölik őt, de a
harmadik napon feltámad.” A tanítványok nagyon elszomorodtak.

17:21 Néhány kézirat hozzáteszi: „Ezt a fajta gonosz szellemet csak akkor tudjátok kiűzni, ha előzőleg böjtöléssel és imádkozással készültök rá.”

Jézus az adófizetésről tanít

24Amikor Kapernaumba† érkeztek, odamentek Péterhez azok az emberek,
akik a templomadót szedték. Megkérdezték Pétert: „A ti tanítótok nem fizeti
a templomadót?”
25„De igen” — válaszolta Péter, és bement a házba. Mielőtt még megszólal-
hatott volna, Jézus ezt kérdezte tőle: „Simon, mit gondolsz? A földi királyok
kiktől szednek vámot és adót? A fiaiktól vagy az idegenektől?”
26„Az idegenektől” — felelte Péter.
„Ezek szerint a fiaiknak nem kell fizetni. 27De hogy fel ne mérgesítsük
őket, menj ki a tóhoz. Dobj be egy horgot, és fogd ki az első halat, ami
ráakad! Nyisd ki a hal száját, és egy ezüstpénzt találsz majd benne. Vedd ki,
és add oda nekik a kettőnk templomadójaként!”

Jézus az elismertségről tanít

(Mk 9:33–37; Lk 9:46–48)

18 1Abban az órában odamentek Jézushoz a tanítványai. Ezt kérdezték
tőle: „Ki a legnagyobb a mennyek királyságában?”
2Erre Jézus odahívott egy kisgyermeket. Eléjük állította és ezt mondta:
3„Igazán mondom nektek: Ha nem változtok meg, és nem lesztek olyanok,
mint ez a kisgyermek, nem mehettek be a mennyek királyságába. 4Úgyhogy
az lesz a legnagyobb a mennyek királyságában, aki megalázza magát, mint
ez a kisgyermek.
5Aki pedig elfogad egy ilyen kisgyermeket az én nevemben, az engem
fogad el.”

Jézus figyelmeztetése

(Mk 9:42–48; Lk 17:1–2)

6„Aki viszont akár csak egyet is bűnbe visz e kicsinyek közül, akik bennem
hisznek, az jobban járna, ha egy malomkövet† kötnének a nyakára, és azzal
együtt beledobnák a tengerbe. 7Sajnálom a világban élő embereket amiatt,
ami bűnbe viszi őket! Elkerülhetetlen ugyan, hogy egyesek bűnbe essenek,
de rossz lesz annak, aki bűnbe viszi az embereket!
8Ezért ha a kezed vagy a lábad visz bűnbe, inkább vágd le és dobd el
azokat! Jobb lesz neked, ha csonkán vagy sántán jutsz be az örök életre,
mintha mindkét kezeddel és lábaddal együtt dobnak az örök tűzbe. 9Ha a
szemed visz bűnbe, inkább vájd ki, és dobd el. Jobb neked, ha fél szemmel
mész be az örök életre, mintha ép szemmel dobnának a pokol tüzébe!”

Jézus története az elveszett juhról

(Lk 15:3–7)

10„Vigyázzatok! Egyet se nézzetek le ezek közül a kicsinyek közül! Mert
azt mondom nektek: az ő angyalaik folyamatosan látják Atyám arcát a
mennyben! 11*
12Mit gondoltok? Ha egy embernek van száz juha, és az egyik eltéved, nem
hagyja-e ott a hegyen a kilencvenkilencet, hogy megkeresse az elveszettet?

18:11 Néhány kézirat hozzáteszi: „Az Emberfia azért jött a földre, hogy megmentse az elveszetteket.”

13Igazán mondom nektek: amikor megtalálja, jobban örül annak az egynek,
mint a többi kilencvenkilencnek. 14Ugyanígy mennyei Atyátok sem szeretné,
hogy akár egy is elvesszen e kicsinyek közül.”

Ha valaki megbánt

(Lk 17:3)

15„Ha a testvéred bűnt követ el ellened, menj oda hozzá! Négyszemközt
mutass rá a tévedésére! Ha hallgat rád, segítettél, hogy megmaradjon mint
testvéred. 16Ha azonban nem hallgat rád, vigyél magaddal egy vagy két
embert, hogy két vagy három tanú* bizonyíthasson mindent. 17Ha rájuk sem
hallgat, mondd el a gyülekezetnek! Ha a gyülekezetre sem hallgat, akkor
úgy kell vele bánni, mint egy pogánnyal vagy vámszedővel†!

18Igazán mondom nektek: Ha bármit kijelentetek, hogy meg van kötve
ezen a földön, az a mennyben is meg lesz kötve. Ha bármit kijelentetek, hogy
fel van oldva itt a földön, az a mennyben is fel lesz oldva.*

19Igazán mondom nektek: ha közületek ketten itt a földön egyetértenek
mindabban, amit kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám. 20Ahol
ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, mindig ott
vagyok közöttük.”

Történet a megbocsátásról

21Ezután Péter lépett hozzá, és megkérdezte: „Uram, hányszor kell megbo-
csátanom az embertársamnak, ha bűnt követ el ellenem? Akár hétszer is?”

22Jézus így felelt: „Nemcsak hétszer, hanem akár hetvenszer hétszer* is.

23A mennyek királysága hasonlít ahhoz a királyhoz, aki elhatározta, hogy
összegyűjti mindazt a pénzt, amellyel szolgái tartoztak neki. 24Miután
elkezdte összegyűjteni a pénzt, elé vezettek egy szolgát, aki tízezer
talentummal† tartozott neki. 25De nem volt elég pénze visszafizetni a
tartozását. Ezért a király megparancsolta, hogy adják el őt rabszolgának, a
feleségével és a gyermekeivel együtt. Adják el mindenét, amije csak van,
mindezeknek az árát pedig adják oda a királynak fizetségként.

26A szolga ekkor leborult ura előtt, és így kérlelte: »Légy türelmes hozzám!
Megígérem, hogy mindent visszafizetek neked!« 27Megsajnálta őt az ura,
ezért szabadon bocsátotta őt, sőt az adósságát is elengedte.

28Miután a szolga kiment, találkozott egyik szolgatársával, aki száz ezüst-
pénzzel† tartozott neki. Torkon ragadta és ez mondta neki: »Add meg,
amivel tartozol!«

29Szolgatársa a lábai elé borult. Így kérlelte: »Légy türelmes hozzám!
Mindent visszafizetek neked!«

30Ő azonban visszautasította ezt. Sőt elment, és börtönbe záratta őt, amíg
minden tartozását vissza nem fizeti. 31Amikor a többi szolga látta ezt, nagyon
mérgesek lettek. Ezért uruk elé mentek, és elmesélték neki, mi történt.

32Ekkor az úr behívta a szolgáját, és ezt mondta neki: »Te gonosz szolga!
Mivel könyörögtél, minden adósságodat elengedtem neked. 33Nem kellett

---

18:16 *két vagy három tanú* 5Móz 19:15. **18:18** *„Ha … lesz.”* Szó szerint: „Amit megköttök a földön, az a mennyben is kötve lesz, és amit eloldoztok a földön, az a mennyben is oldva lesz.” **18:22** *hetvenszer hétszer* vagy: hetvenhétszer (1Móz 4:24).

volna neked is könyörületesnek lenned a szolgatársaddal, ahogyan én is kö-
nyörületes voltam veled?« 34Megharagudott rá az ura, és átadta őt a börtön-
őröknek, hogy tartsák fogva, amíg ki nem fizeti minden adósságát.
35Bizony, így tesz veletek mennyei Atyám is, ha nem bocsátotok meg
szívből minden testvéreteknek.”

Jézus a válásról tanít
(Mk 10:1–12)

19 1Miután Jézus befejezte a beszédét, elment Galileából. Júdea határába
ment, a Jordán folyón túlra. 2Nagy tömeg követte, és ott meggyógyí-
totta őket.
3Ekkor néhány farizeus† lépett hozzá, akik próbára akarták tenni. Azt
kérdezték tőle: „Elbocsáthatja-e egy férj a feleségét bármilyen okból?”
4Jézus így válaszolt: „Nem olvastátok talán, hogy a Teremtő kezdetben
férfivá és nővé teremtette az embert?”* 5Majd ezt mondta: „Ezért elhagyja a
férfi apját és anyját, ragaszkodik a feleségéhez, és a kettő eggyé lesz.*
6Ezután már többé nem kettő, hanem egy. Amit tehát Isten egybekötött, azt
ember ne válassza szét!”
7A farizeusok† erre így feleltek: „Miért adott akkor Mózes olyan
parancsot, ami megengedi, hogy egy férfi elváljon a feleségétől, ha válóleve-
let* ad neki?”
8Jézus így válaszolt: „Mózes† csak azért engedte meg ezt, mert nem
akartatok Isten tanításának engedelmeskedni. Kezdetben ez nem így volt.
9Én azonban azt mondom nektek: aki elválik a feleségétől — kivéve, ha az
asszony hűtlen lett hozzá —, és más nőt vesz feleségül, az maga is házasság-
törést követ el.”
10Erre a tanítványok ezt mondták: „Ha ez a helyzet a férfi és a nő között,
akkor jobb meg sem házasodni.”
11Jézus így válaszolt nekik: „Ezt a tanítást nem mindenki tudja elfogadni,
csak az, akinek Isten megadta azt. 12Vannak olyan férfiak, akik már eleve úgy
születtek, hogy nem képesek a házaséletre*. Vannak olyanok is akiket mások
tettek alkalmatlanná a házaséletre. Végül pedig olyanok is vannak, akik saját
maguk döntöttek úgy, hogy alkalmatlanok lesznek a házaséletre a mennyek
királysága kedvéért. Aki el tudja fogadni ezt a tanítást, fogadja el!”*

Jézus és a gyermekek
(Mk 10:13–16; Lk 18:15–17)

13Ekkor néhányan kisgyermekeket vittek Jézushoz, hogy tegye rájuk a
kezét*, és imádkozzon értük. De Jézus tanítványai megszidták ezeket az
embereket. 14Jézus azonban így szólt a tanítványaihoz: „Hadd jöjjenek ide
hozzám a gyermekek! Ne akadályozzátok meg őket abban, hogy hozzám
jöjjenek! Hiszen azoké a mennyek királysága, akik olyanok, mint ezek a kis-
gyermekek.” 15Ezután rátette a kezét a gyermekekre, majd továbbment onnan.

19:4 idézet: 1Móz 1:27; 5:2. **19:5** idézet: 1Móz 2:24. **19:7** *válólevél* 5Móz 24:1. **19:12** *„nem … házaséletre”* Szó szerint: „eunuchok”. **19:12** *„Aki … fogadja el!”* Vagy: „Aki képes elfogadni ezt a tanítást, hogy ne házasodjon meg, az fogadja el!” **19:13** *kezét rájuk téve* Ez mutatja, hogy Jézus különleges áldást adott a gyermekeknek.

Egy gazdag ember nem követi Jézust
(Mk 10:17–31; Lk 18:18–30)

16Egyszer odalépett Jézushoz egy férfi, és így szólt: „Tanító! Milyen jó
dolgot kell tennem ahhoz, hogy örök életem legyen?”
17Jézus megkérdezte tőle: „Miért kérdezed tőlem azt, hogy mi a jó? Egyedül
Isten jó. Ezért tartsd meg Isten parancsolatait, ha örök életet akarsz kapni!”
18„Melyikeket?” — kérdezte a férfi.
Ekkor Jézus ezt mondta: „Ne ölj! Ne kövess el házasságtörést! Ne lopj! Ne
tanúskodj hamisan! 19Tiszteld apádat és anyádat!* Szeresd embertársaidat,
mint saját magadat!”*
20A fiatalember erre így szólt: „Ezeket mind megtartottam. Mi hiányzik
még az életemből?”
21Jézus ezt mondta neki: „Ha tökéletes akarsz lenni, akkor menj, add el
mindened amid van, és oszd szét a szegények között! Ezáltal kincsed lesz a
mennyben. Azután gyere, és kövess engem!”
22Amikor a fiatalember ezt meghallotta, szomorúan elment, mert nagyon
gazdag volt.
23Jézus ekkor így szólt tanítványaihoz: „Igazán mondom nektek: nehezen
mennek be a gazdagok a mennyek királyságába. 24Bizony azt mondom
nektek: könnyebb egy tevének átmenni a tű fokán, mint egy gazdag
embernek bemenni az Isten királyságába.”
25A tanítványok nagyon meglepődtek, amikor ezt meghallották. Meg is
kérdezték: „Hát akkor ki üdvözülhet?”
26Jézus rájuk nézett, és ezt mondta: „Az emberek semmit sem tudnak ezért
tenni. Istennek viszont minden lehetséges.”
27Ezután Péter szólalt meg, és ezt mondta: „Mi mindent otthagytunk, és
követtünk téged. Velünk mi lesz?”
28Jézus így felelt: „Igazán mondom nektek: az új világban az Emberfia†
dicsőséges trónján fog ülni. Akkor majd ti is, akik követtek engem, tizenkét
trónon ültök majd, hogy Izrael* tizenkét törzse felett bíráskodjatok.
29Minden ember, aki elhagyja értem a házát, testvéreit, apját, anyját,
gyermekeit vagy szántóföldjeit, százszor annyit kap vissza, és örök élete lesz.
30De sok elsőből lesz utolsó, és sok utolsóból lesz első.”

Jézus története a szőlőmunkásokról
20 1„A mennyek királysága egy olyan gazdához is hasonlítható, aki korán
reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon a szőlőjébe. 2Megegyezett a
munkásokkal, hogy napi egy ezüstpénzt fizet nekik, majd kiküldte őket
a szőlőjébe.
3Reggel kilenc óra körül ismét kiment a piactérre. Látta, hogy van még ott
néhány ember, aki csak áll, és nem csinál semmit. 4Így szólt hozzájuk:
»Menjetek ki ti is a szőlőmbe, és megfelelő fizetést kaptok tőlem.« 5Ők pedig
elmentek.
Dél körül, majd délután három óra körül újra kiment, és ugyanígy tett.
6Amikor délután öt óra körül ismét kiment a piactérre, újabb embereket

19:18–19 idézet: 2Móz 20:12–16; 5Móz 5:16–20. **19:19** idézet: 3Móz 19:18. **19:28** *Izrael* Eredetileg a zsidó népet jelentette, de ezt a nevet használják Isten embereinek összefoglaló neveként is.

talált, akik ott álltak. Megkérdezte tőlük: »Hát ti miért álltok itt egész nap? Miért nem csináltok semmit?«

7Ők ezt válaszolták: »Azért, mert minket még senki sem fogadott fel«.

»Menjetek ki ti is a szőlőmbe!« — mondta nekik.

8Amikor aztán beesteledett, így szólt a szőlő ura a munkások vezetőjéhez: »Hívd ide a munkásokat, és fizesd ki a bérüket! Az utolsókkal kezdd, és az elsőket fizesd ki utoljára!«

9Odamentek hát azok, akik csak öt óra körül kezdték a munkát.
Mindegyikük egy ezüstpénzt kapott. 10Amikor az elsők következtek, azt
remélték, hogy ők majd többet kapnak. De ugyanúgy egy-egy ezüstpénzt
kaptak ők is. 11Amikor átvették a pénzt, panaszkodni kezdtek a gazdának.
12»Akik utoljára jöttek, azok csak egy órát dolgoztak« — mondták. »Te
azonban ugyanannyit fizettél nekik, mint nekünk, pedig mi egész nap
keményen dolgoztunk a forró napon!«

13Ő pedig így felelt: »Barátom! Nem vagyok igazságtalan veled. Hiszen
megegyeztünk, hogy egy ezüstpénzt fizetek neked. 14Fogd tehát, ami a tiéd,
és menj el! Én ugyanis ennek az utolsóként érkezett munkásnak is
ugyanannyit akarok adni, mint neked. 15Vagy talán nincs jogom azt tenni a
saját pénzemmel, amit akarok? Irigy vagy, mert én jót teszek ezekkel az
emberekkel?«

16Hát, így lesz sok utolsóból első, és sok elsőből utolsó."

Jézus a haláláról beszél
(Mk 10:32–34; Lk 18:31–34)

17Jézus Jeruzsálem felé tartott. Útközben félrehívta a tizenkét
tanítványt, és így szólt hozzájuk: 18„Jól figyeljetek! Most fölmegyünk
Jeruzsálembe. Az Emberfiát† átadják a főpapoknak† és a törvénytanítók-
nak. Halálra ítélik, 19és átadják a nem zsidó emberek kezébe, hogy azok
kigúnyolják, megostorozzák és keresztre feszítsék őt. A harmadik napon azonban fel fog támadni."

Egy anya egy különleges szívességet kér Jézustól
(Mk 10:35–45)

20Ezután odament hozzá a Zebedeus fiúk anyja fiaival együtt. Leborult előtte, mert kérni akart tőle valamit.

21„Mit szeretnél?" — kérdezte tőle Jézus.

Az asszony így felelt: „Ígérd meg, hogy királyságodban az egyik fiam a jobb, másik pedig a bal oldaladon fog ülni!"

22Jézus erre így válaszolt: „Nem tudjátok, hogy mit kértek! Ki tudjátok-e inni a szenvedés poharát, amit nekem ki kell innom?"*

„Igen, ki tudjuk inni" — felelték.

23Jézus így folytatta: „Valóban ki fogjátok inni a szenvedés poharát. De azt, hogy ki ül majd a jobb és a bal oldalamon, nem én döntöm el. Azok ülnek majd oda, akiknek mennyei Atyám ezt elkészítette."

20:22 „*Ki … kell?*" Jézus ezzel a hasonlattal érzékeltette azoknak a borzasztó dolgoknak elfogadását, amelyek vele fognak történni.

24 Amikor meghallotta ezt a többi tíz tanítvány, megharagudtak a két
testvérre. 25 De Jézus odahívta őket magához, és így szólt: „Jól tudjátok, hogy
a nem zsidó népek uralkodói hatalmaskodnak az embereken, és fontos
embereik szeretik a hatalmukat éreztetni velük. 26 Közöttetek azonban ne így
legyen! Aki közületek nagy akar lenni, az legyen a szolgátok! 27 Aki első akar
lenni köztetek, az legyen a rabszolgátok! 28 Az Emberfia† sem azért jött el a
földre, hogy neki szolgáljanak. Azért jött, hogy ő szolgáljon, odaadja az
életét, és ezáltal sok embert megmentsen.”

Jézus meggyógyít két vakot

(Mk 10:46–52; Lk 18:35–43)

29 Amint elhagyták Jerikót, nagy tömeg követte Jézust. 30 Két vak ült az út
szélén. Amikor meghallották, hogy Jézus megy el mellettük az úton,
kiáltozni kezdtek: „Uram, Dávid Fia†, segíts rajtunk!”

31 A tömeg azonban mondta nekik, hogy maradjanak csendben. Erre ők
még hangosabban kiáltoztak: „Uram, Dávid Fia†, segíts rajunk!”

32 Jézus erre megállt, megszólította őket, és megkérdezte: „Mit akartok? Mit
tegyek veletek?”

33 Ők ezt felelték: „Uram! Szeretnénk újra látni!”

34 Jézus megsajnálta őket, és megérintette a szemüket. Attól a pillanattól
újra láttak, és követték Jézust.

Jézus úgy vonul be Jeruzsálembe, mint egy király

(Mk 11:1–11; Lk 19:28–38; Jn 12:12–19)

21 1 Jézus és tanítványai Jeruzsálemhez közeledve elértek az Olajfák
hegyéhez†, Betfagéba. Jézus ott előreküldte két tanítványát, és ezt
mondta nekik: 2 „Menjetek be az előttetek levő faluba! Amint bementek,
találtok egy megkötött szamarat, és vele egy csikót. Oldjátok el, és
vezessétek ide hozzám! 3 Ha valaki valamit szólna ezért, mondjátok azt neki,
hogy »az Úrnak van szüksége rá, de hamarosan visszaküldi.«”

4 Ez azért történt így, hogy beteljesedjen, amit a próféta† mondott:

5 „Mondjátok meg Sion leányának:
»Királyod jön most hozzád
szelíden és szamáron ülve, teherhordó állat csikóján!«” *Zak 9:9*

6 A tanítványok el is mentek, és mindent úgy tettek, ahogyan Jézus
megmondta nekik. 7 Elhozták a szamarat és a csikót, ráterítették felsőruhái-
kat, és Jézus ráült. 8 Többen a tömegből az útra terítették felsőruhájukat.
Mások ágakat vágtak le a fákról, és azokat szórták az útra. 9 Az emberek, akik
előtte és utána mentek, így kiáltoztak:

„Hozsánna Dávid Fiának†!
Áldott, aki az Úr nevében jön! *Zsolt 118:26*

Hozsánna a magasságban Istennek!”

10 Amikor beért Jeruzsálembe, az egész város felbolydult. Mindenki ezt
kérdezgette: „Ki ez az ember?”

11 A tömeg így válaszolt: „Jézus, a galileai Názáretből való próféta†.”

Jézus a Templomban

(Mk 11:15–19; Lk 19:45–48; Jn 2:13–22)

12Jézus ezután bement a Templomba†, és kizavart onnan mindenkit, aki ott
árult és vásárolt. Felborította a pénzváltók asztalait és a galambárusok
padjait is. 13Ezt mondta nekik: „Ezt mondja az Írás†: »Házamat imádság
házának nevezik majd.«* Ti azonban »rablók barlangjává« teszitek.*”

14Vakok és sánták mentek oda hozzá a Templomban†, és ő meggyógyította
őket. 15A főpapok† és a törvénytanítók látták a hatalmas dolgokat, amelyeket
Jézus tett. Hallották, hogy a kisgyermekek így kiáltoznak: „Hozsánna Dávid
Fiának†!” És mindezek miatt nagyon dühösek lettek.

16Megkérdezték Jézustól: „Hallod, hogy mit mondanak ezek?”

„Igen” — válaszolta Jézus. „Talán sohasem olvastátok az Írást: »Te tanítottad
meg a gyermekeket és a csecsemőket, hogy szájukból dicséret jöjjön elő?«*”

17Ezzel otthagyta őket, kiment Jeruzsálemből Betániába, és ott töltötte az
éjszakát.

Jézus a hit erejét szemlélteti

(Mk 11:12–14, 20–24)

18Másnap korán reggel indult vissza Jeruzsálembe, s közben megéhezett.
19Meglátott egy fügefát az út mellett. Odament, de csak levelet talált rajta.
Ezért így szólt a fához: „Soha többé ne teremjen rajtad gyümölcs!” A fügefa
azonnal kiszáradt.

20Amikor a tanítványok ezt látták, csodálkozva kérdezték: „Hogyan szá-
radhatott ki ilyen gyorsan ez a fügefa?”

21Jézus így válaszolt: „Igazán mondom nektek: ha van hitetek és nem
kételkedtek, nem csak azt tehetitek meg, amit én tettem ezzel a fügefával.
Hanem ha ennek hegynek azt mondjátok: »Indulj el, és vesd magad a
tengerbe!«, akkor az is megtörténik majd. 22Isten mindent megad nektek,
amit hittel kértek tőle imádságban.”

A zsidó vezetők kétségbe vonják Jézus hatalmát

(Mk 11:27–33; Lk 20:1–8)

23Jézus ezután bement a Templomba†. Miközben ott tanított, a főpapok† és
a nép idős vezetői odajöttek hozzá. Megkérdezték: „Milyen hatalommal
teszed ezeket a dolgokat? Ki adta neked ezt a hatalmat?”

24Jézus így válaszolt nekik: „Én is kérdeznék tőletek valamit. Ha
válaszoltok rá, akkor én is megmondom, hogy milyen hatalommal teszem
mindezt. 25A kérdésem a következő: Az, hogy János† bemerítette† az
embereket, Istentől volt, vagy emberektől?”

Erre ők elkezdték megbeszélni egymás közt: „Ha azt válaszoljuk, hogy
Istentől, akkor megkérdezi majd: »Hát akkor miért nem hittetek neki?« 26Ha
viszont azt mondjuk, hogy emberektől, akkor félnünk kell az emberek
haragjától, hiszen Jánost mindenki prófétának† tartja.”

27Ezért azt mondták Jézusnak: „Nem tudjuk.”

Mire ő így felelt: „Akkor viszont én sem mondom meg nektek, hogy
milyen hatalommal teszem ezeket a dolgokat.”

21:13 idézet: Ézs 56:7. **21:13** idézet: Jer 7:11. **21:16** idézet: Zsolt 8:2 (Szeptuaginta).

Jézus története a két testvérről

28„Hát erről mit gondoltok? Egy embernek két fia volt. Odament az
idősebbhez, és ezt mondta neki: »Fiam, menj és dolgozz ma a szőlőmben!«
29Az így válaszolt: »Nem akarok kimenni.« De később mégis meggondolta
magát, és kiment.
30Odament a másik fiához is, és ugyanazt kérte tőle. Ő így válaszolt: »Igen,
uram, kimegyek«, de nem ment ki.
31Kettőjük közül melyik tette meg az apja akaratát?”
„Az idősebb” — válaszolták.
Jézus ezt mondta nekik: „Igazán mondom nektek: a vámszedők† és az
utcalányok előttetek mennek be a mennyek királyságába! 32Eljött hozzátok
János†, hogy elmondja nektek, hogyan kell helyesen élni, de ti nem hittetek
neki. A vámszedők és az utcalányok azonban hittek neki. És ti még akkor
sem gondoltátok meg magatokat, és akkor sem hittetek neki, amikor láttátok
mindezt megtörténni.”

Isten elküldi a Fiát

(Mk 12:1–12; Lk 20:9–19)

33„Most pedig hallgassatok meg egy másik történetet. Volt egy gazda, aki
szőlőt ültetett. Bekerítette, borprést† ásott, és őrtornyot épített a kertjébe.
Ezután mindezt bérbeadta szőlőmunkásoknak, és elutazott. 34Amikor eljött a
szüret ideje, elküldte szolgáit a munkásokhoz, hogy megkapja a termésből a
neki járó részt.
35A munkások azonban megfogták a szolgáit: az egyiket összeverték, a
másikat megölték, és volt, akit megköveztek. 36Ezután újabb szolgákat
küldött, többet, mint korábban, de azokkal is ugyanezt tették. 37Végül a fiát
küldte el hozzájuk. Ezt gondolta magában: »A fiamat bizosan tisztelni
fogják.«
38Amikor azonban a munkások meglátták a fiút, azt mondták egymásnak:
»Ő az örökös! Gyertek, öljük meg, és akkor miénk lesz az örökség!« 39Ezért
megfogták, kidobták a szőlőn kívülre, és megölték.
40Mit gondoltok, mit tesz majd a szőlősgazda ezekkel a munkásokkal, ha
megérkezik?”
41A főpapok† és a nép idős vezetői így feleltek: „Kegyetlenül elpusztítja
őket. A szőlőjét pedig olyan munkásoknak adja ki, akik időben odaadják
majd a neki járó termést.”
42Jézus azt mondta nekik: „Biztosan olvastátok ezt az Írásokban†:

»Az a kő, amelyet az építők megvetettek, lett a sarokkő†.
Ez az Úr munkája, és csodálatos dolog látni ezt.« *Zsolt 118:22–23*

43Igazán mondom nektek: Isten királysága el lesz véve tőletek. Olyan népé
lesz, akik Isten királyságához méltóan élnek. 44Aki ráesik erre a kőre, az
darabokra törik. Akire viszont ez a kő esik rá, azt szétmorzsolja.”*
45Amikor a főpapok† és a farizeusok† hallották Jézus történeteit,
megértették, hogy róluk beszél. 46El akarták fogni őt, de féltek az emberektől,
mert azok prófétának† tartották Jézust.

21:44 Néhány görög kézirat nem tartalmazza ezt a verset.

Történet a vacsorára meghívottakról
(Lk 14:15–24)

22 1Jézus ezután ismét egy történetet mondott el az embereknek: 2„A
mennyek királysága hasonlít ahhoz a királyhoz, aki esküvői vacsorát
rendezett a fiának. 3Elküldte a szolgáit, hogy hívják össze a meghívottakat az
ünnepi vacsorára. Ők azonban nem akartak eljönni.

4Ekkor más szolgákat küldött, és ezt üzente: »Mondjátok meg a
meghívottaknak: A vacsora elkészült, levágattam ökreimet és hízott
állataimat. Minden készen van: Gyertek el az esküvői vacsorára!«

5A meghívottak azonban nem hallgattak rá. Egyikük kiment a földjére, a
másik a kereskedésébe. 6Néhányan viszont elfogták a szolgáit, megverték és
megölték őket. 7A király emiatt nagyon mérges lett. Kiküldte a katonáit, akik
megölték a gyilkosokat, a városukat pedig felégették.

8Majd így szólt a király a szolgáihoz: »Az esküvői vacsora készen áll, a
meghívottak azonban nem voltak rá méltók. 9Ezért menjetek ki az útkeresz-
teződésekhez! Hívjatok meg mindenkit az esküvői vacsorára, akit csak ott
találtok.« 10A szolgák ki is mentek az utakra, és mindenkit behívtak, akit csak
találtak. Voltak köztük rosszak is és jók is. Így aztán megtelt a terem
vendégekkel.

11Amikor azonban a király bejött, hogy megnézze a vendégeket, észrevett
ott egy embert, aki nem esküvőhöz illő ruhában érkezett. 12»Barátom!« —
szólította meg a király. »Hogyan jöhettél ide esküvőhöz illő ruha nélkül?« Az
csak hallgatott. 13A király erre megparancsolta a szolgáinak: »Kötözzétek meg
kezét-lábát, és dobjátok ki a sötétségbe, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz!«

14Mert sok ember kap meghívást, de kevés van kiválasztva."

Néhány zsidó vallási vezető megpróbálja csapdába csalni Jézust
(Mk 12:13–17; Lk 20:20–26)

15Ekkor elmentek onnan a farizeusok†. Azt tervezték, hogy kérdésekkel
csalják csapdába Jézust. 16El is küldték hozzá néhány tanítványukat a Heródes-
pártiakkal† együtt. Így szóltak Jézushoz: „Tanító! Tudjuk, hogy becsületes
ember vagy, és amit tanítasz, az igaz. Téged nem érdekel, hogy az emberek mit
gondolnak, és számodra minden ember egyforma. 17Mondd el, mit gondolsz:
Helyesnek tartod-e, hogy adót fizessünk a császárnak†, vagy nem?"

18Jézus, jól látva gonosz szándékukat, így felelt: „Képmutatók†, miért
akartok próbára tenni engem? 19Mutassatok egy pénzérmét, amit az adó be-
fizetéséhez használnak!" Erre odanyújtottak neki egy ezüstpénzt†. 20„Kinek a
képe és kinek a felirata van ezen a pénzérmén?" — kérdezte tőlük.

21„A császáré" — felelték azok.

Jézus így folytatta: „Akkor adjátok oda a császárnak, ami a császáré.
Istennek pedig adjátok meg, ami Istené!"

22Amikor ezt meghallották, nagyon meglepődtek. Majd otthagyták Jézust,
és eltávoztak.

Néhány szadduceus megpróbál csapdát állítani Jézusnak
(Mk 12:18–27; Lk 20:27–40)

23Még aznap Jézushoz jött néhány szadduceus†. (A szadduceusok azt
mondják, hogy nincs feltámadás.) A következő kérdést tették fel neki:

24„Tanító! Mózes† azt mondta: ha egy férfi anélkül hal meg, hogy
gyermeket hagyna maga után, akkor a férfi testvérének kell feleségül
vennie az asszonyt* azért, hogy ő adjon utódot meghalt testvérének*.
25Volt nálunk hét fiútestvér. Az első megnősült, azután meghalt. Mivel
nem született gyermeke, testvére vette el feleségül az özvegyet.
26Ugyanez történt a második fiúval, majd a harmadikkal is, egészen a
hetedikig. 27Legutoljára meghalt az asszony is. 28A feltámadáskor a hét
közül kinek lesz a felesége? Hiszen azelőtt már mindegyiknek volt a
felesége.”

29Jézus ezt a választ adta nekik: „Tévedésben vagytok, mert nem
ismeritek sem az Írásokat†, sem Isten erejét. 30A feltámadás után ugyanis
senki sem nősül meg, és senki sem megy férjhez, hiszen mindenki olyan
lesz, mint a mennyei angyalok. 31Ami pedig a halottak feltámadását illeti,
nem olvastátok, amit Isten maga mondott nektek? 32»Én vagyok
Ábrahám†, Izsák† és Jákób† Istene.«* Ő azonban nem a halottak Istene,
hanem az élőké.”

33Amikor a tömeg ezt meghallotta, nagyon elcsodálkozott a tanításán.

Melyik a legfontosabb parancsolat?
(Mk 12:28–34; Lk 10:25–28)

34Amikor a farizeusok† meghallották, hogy Jézus olyan választ adott a
szadduceusoknak†, amire nem tudtak mit felelni, mindannyian összegyűl-
tek. 35Egyikük, aki jól ismerte a törvényt, próbára akarta tenni Jézust. Ezt
kérdezte tőle: 36„Tanító, melyik a legfontosabb parancsolat a törvényben?”

37Ő így válaszolt: „»Szeresd a te Uradat, Istenedet teljes szíveddel, teljes
lelkeddel és teljes elméddel!«* 38Ez az első és legfontosabb parancsolat. 39A
második ugyanannyira fontos, mint ez: »Szeresd úgy embertársaidat, mint
saját magadat!«* 40Ez a két parancsolat az egész törvény és a próféták†
írásainak alapja.”

Jézus kérdése a farizeusokhoz
(Mk 12:35–37; Lk 20:41–44)

41Amíg a farizeusok† együtt voltak, Jézus feltett nekik egy kérdést: 42„Mit
gondoltok a Krisztusról†? Kinek a fia?”

„Dávidé†” — felelték.

43Erre ezt mondta nekik: „Akkor miért nevezi őt Dávid a Szent Szellemtől†
vezetve Urának? Ugyanis ezt mondta Dávid:

44 »Így szólt az Úr az én Uramhoz:
Ülj a jobb oldalamra,
amíg minden ellenségedet hatalmad alá* vetem!« *Zsolt 110:1*

45Ha tehát Dávid† Urának nevezi Krisztust†, akkor hogyan lehet a Krisztus
Dávid fia?” 46Erre azonban egyikük sem tudott válaszolni. Így attól a naptól
kezdve már senki sem merte őt kérdezgetni.

22:24 *„vegye … asszonyt”* 5Móz 25:5. **22:24** *„nemzzen … testvérének”* 1Móz 38:8.
22:32 idézet: 2Móz 3:6. **22:37** idézet: 5Móz 6:5. **22:39** idézet: 3Móz 19:18. **22:44** *hatalmad alá* Szó szerint: „lábaid alá”.

Jézus véleménye a vallási vezetőkről
(Mk 12:38–40; Lk 11:37–52; 20:45–47)

23 1Jézus ekkor a tömeghez és a tanítványaihoz szólt. 2Ezt mondta: „A
törvénytanítóknak és a farizeusoknak† van hatalmuk arra, hogy meg-
magyarázzák Mózes† törvényét. 3Ezért tegyetek meg és tartsatok be
mindent, amit csak mondanak nektek. A tetteiket azonban ne kövessétek,
mert csak tanítják a törvényt, de nem cselekszik azt! 4Szigorú szabályokat
állítanak föl, amelyeknek nehéz engedelmeskedni. Ráerőltetik más
emberekre, hogy tartsák be ezeket, ők maguk viszont meg sem próbálják
követni ezeket a szabályokat.

5Mindent azért tesznek, hogy az emberek lássák őket. Ezért tesznek
magukra nagyobb imadobozt*. Ezért hosszabítják meg imaruhájukat is. 6A
vacsorákon és a zsinagógákban† a főhelyeken szeretnek ülni. 7Szeretik, ha a
piactéren mindenki köszön nekik, és tanítónak szólítja őket.

8Ti azonban ne hívassátok magatokat tanítónak, mert csak egy tanító
van, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok! 9Atyátoknak se szólítsatok
senkit a földön, mert egy Atyátok van a mennyben! 10De mesternek se szó-
líttassátok magatokat, mert csak egy mesteretek van, mégpedig a Krisztus†!
11Az lesz a legnagyobb köztetek, aki szolgál nektek! 12Aki magát
nagyobbnak tartja másoknál, az megaláztatik. Aki viszont megalázkodik
Isten előtt, az felemeltetik.

13Rossz lesz nektek, képmutató† törvénytanítók és farizeusok†! Mert
bezárjátok a mennyek királyságának ajtaját az emberek előtt. Ti magatok
nem mentek be rajta, és azokat sem engeditek be, akik megpróbálnak
bemenni. 14*

15Rossz lesz nektek, képmutató† törvénytanítók és farizeusok†!
Bejárjátok a tengert és a szárazföldet, hogy egyvalakit áttérítsetek a ti val-
lásotokra. Miután pedig azt eléritek, kétszer gonoszabbá teszitek saját
magatoknál. Pedig már ti is olyan rosszak vagytok, hogy pokolra
kerültök.

16De rossz lesz nektek, vak vezetők! Ezt mondjátok: »Ha valaki a
Templomra† esküszik, annak nem kell megtartania az esküjét. Annak
viszont, aki a Templom aranyára esküszik, meg kell tartania azt.«
17Bolondok és vakok vagytok! Hát mi nagyobb? A Templom aranya, vagy
maga a templom, amely megszenteli az aranyat? 18Ezt is mondjátok: »Ha
valaki az oltárra† esküszik, annak nem kell megtartania esküjét. Aki
viszont az oltáron elhelyezett áldozati ajándékra esküszik, annak meg kell
tartania azt.« 19Vakok vagytok. Hát mi nagyobb? Az áldozati ajándék,
vagy az oltár, amely megszenteli az ajándékot? 20Aki az oltárra esküszik,
az mind az oltárra, mind a rajta levő dolgokra esküszik. 21Aki a
Templomra esküszik, az a Templomra, és minden benne levő dologra is
esküszik. 22Aki az égre esküszik, az Isten trónjára esküszik, és magára
Istenre, aki a trónon ül.

23:5 *imadoboz* Kis bőrdoboz, amelyben az Írás négy fontos igéjét tartották. A homlokra és a bal kézre szíjazva viselték, hogy ezzel mutassák meg, mennyire vallásosak. **23:14** Néhány görög kézirat hozzáteszi: „Jaj nektek képmutató törvénytanítók és farizeusok! Felélitek az özvegyek vagyonát, és hosszú imáitokkal vonjátok magatokra az emberek figyelmét. Mindezért súlyos büntetésben részesültök majd.” (Mk 12:40; Lk 20:47)

23Rossz lessz nektek, képmutató† törvénytanítók és farizeusok†! Mert
tizedet adtok a mentából, a kaporból és a köményből* is, de elhanyagoljátok
a törvény fontosabb tanításait: a becsületességet, a könyörületet és a hitet.
Pedig ezt is kell tenni, de azokat sem szabad elhanyagolni. 24Vak vezetők
vagytok. Kiszűritek a szúnyogot az italból, a tevét viszont lenyelitek.*

25Rossz lesz nektek, képmutató† törvénytanítók és farizeusok†! Mert ti csak
a poharak és az edények külsejét tisztítjátok meg, belül pedig ott marad a
sok csalással saját magatok örömére szerzett dolog. 26Te vak farizeus!
Tisztítsd meg először a pohár belsejét, hogy aztán a külseje is tiszta lehessen!

27Rossz lesz nektek, képmutató† törvénytanítók és farizeusok†! Olyanok
vagytok, mint a fehérre meszelt sírok*. Ezek kívülről ugyan szépnek
látszanak, belül azonban tele vannak a halottak csontjaival és mindenféle
mocsokkal. 28Ugyanígy ti is, csak kívülről, az emberek szemében látszotok
igaznak. Belül azonban tele vagytok képmutatással és gonoszsággal.

29Rossz lesz nektek, képmutató törvénytanítók és farizeusok†!
Síremlékeket emeltek a prófétáknak†, az igazak sírját pedig feldíszítitek.
30Ezt mondjátok: »Ha őseink idejében éltünk volna, nem segítettünk volna
nekik abban, hogy megöljék a prófétákat.« 31Ezzel azonban megerősítitek,
hogy a próféták gyilkosainak a fiai vagytok. 32Végezzétek el, amit atyáitok
elkezdtek!

33Mérges kígyók! Nem menekülhettek meg az ítélettől és a pokoltól.
34Ezért tehát prófétákat†, bölcseket és törvénytanítókat küldök majd
hozzátok. Közülük néhányat megöltök és keresztre feszítetek, másokat a zsi-
nagógáitokban† megkorbácsoltok és városról városra üldöztök majd. 35Így
tehát felelősek lesztek minden igaz ember haláláért, akiket megöltek ezen a
földön: az igaz Ábel meggyilkolásától kezdve egészen Barakiás fia, Zakariás*
haláláig, akit a szenthely és az áldozati oltár† között öltek meg. 36Igazán
mondom nektek: mindezek meg fognak történni ezzel a nemzedékkel."

Jézus figyelmezteti a jeruzsálemieket
(Lk 13:34–35)

37„Jeruzsálem, Jeruzsálem! Megölöd a prófétákat†, és halálra kövezed azokat,
akiket Isten küldött! Milyen sokszor akartam már összegyűjteni a gyermekeidet,
ahogyan a tyúk a szárnyai alá gyűjti kiscsibéit. Ti azonban ezt nem akartátok.
38Most ezért teljesen elhagyatott lesz a ti házatok. 39Igazán mondom nektek: nem
láttok engem addig, amíg ezt nem mondjátok: »Áldott, aki az Úr nevében jön!«"*

Jézus megjövendöli a Templom lerombolását
(Mk 13:1–31; Lk 21:5–33)

24 1Miután Jézus kijött a Templomból† és elindult, odaléptek hozzá a
tanítványai, hogy megmutassák neki a Templom épületeit. 2Ő azonban
így szólt hozzájuk: „Látjátok ezeket? Igazán mondom nektek: nem marad itt
kő kövön, mert mindent lerombolnak majd."

23:23 *menta, kapor, kömény* Apró kerti fűszernövények. Csak a nagyon vallásos emberek voltak olyan gondosak, hogy ezekből is beszolgáltassák a tizedet. **23:24** *„Kiszűritek … lenyelitek."* Jelentése: „A legkisebb hibára odafigyeltek, de a legnagyobb bűnt elkövetitek." **23:27** *sír* Itt: síremlék. Fontos személyek emléke tiszteletére épült kis épületek. **23:35** *Ábel, Zakariás* A héber Ószövetségben elsőként és utolsóként meggyilkolt emberek. **23:39** idézet: Zsolt 118:26.

3Ezután leült az Olajfák hegyén†. A tanítványai pedig, amikor egyedül
voltak, odamentek hozzá, és megkérdezték tőle: „Mondd el nekünk, hogy
mikor történnek meg ezek! Mi jelzi majd az eljöveteledet, és a világ végét*?”
4Jézus erre így válaszolt nekik: „Vigyázzatok, nehogy valaki megtévesszen
titeket! 5Sokan jönnek majd az én nevemben, akik azt mondják magukról:
»Én vagyok a Krisztus†!«. Ezzel sok embert megtévesztenek majd.
6Háborúkról és háborús hírekről hallotok majd. Ettől azonban ne ijedjetek
meg! Ezeknek meg kell történniük, de ezzel még nem jön el a vég. 7Nemzet
nemzet ellen, és királyság királyság ellen támad majd. Sok helyen az
embereknek nem lesz mit enniük és földrengések lesznek. 8De mindez még
csak olyan lesz, mint a szülési fájdalmak kezdete.
9Akkor majd átadnak titeket, hogy megkínozzanak, sőt meg is ölnek
titeket, és minden nép gyűlölni fog titeket azért, mert hisztek bennem.
10Ekkor sokan elvesztik a hitüket, elárulják és gyűlölni kezdik egymást.
11Sok hamis próféta† is jön, és sok embert félrevezetnek majd. 12Mivel a
gonoszság megnövekszik, sok emberben kihűl a szeretet. 13Aki azonban
mindvégig kitart, az megmenekül. 14Az egész világon hirdetik majd az Isten
királyságnak örömhírét†, hogy ez tanúbizonyság legyen minden nép
számára. Csak akkor jön majd el a vég.
15Amikor látjátok majd, hogy a szent helyen megjelenik az az utálatos
dolog, ami pusztítást okoz*, amelyről Dániel próféta† szólt — aki olvassa,
értse ezt meg —, 16akkor mindenki, aki éppen Júdeában van, meneküljön a
hegyekbe! 17Ha valaki éppen a háztetőn van, ne jöjjön le, hogy kivigye a
dolgait! 18Aki a mezőn van, ne jöjjön vissza, hogy elvigye a ruháit! 19Rossz
lesz azokban a napokban a gyermeket váró és szoptatós asszonyoknak!
20Azért imádkozzatok, hogy a menekülésetek ne télen vagy szombaton†
legyen! 21Olyan nagy lesz a nyomorúság abban az időben, amilyen nem volt
még a világ kezdete óta mostanáig, és nem is lesz ilyen újra. 22Ha Isten nem
rövidítené le azt az időszakot, senki nem menekülne meg. A kiválasztottak
miatt azonban lerövidül az az idő. 23Ha akkor valaki azt mondja nektek: »Itt
a Krisztus†«, vagy: »Ott van«, ne higgyetek neki! 24Akkor majd hamis
krisztusok és hamis próféták† jönnek, akik jeleket és csodákat* tesznek azért,
hogy ha lehet, megtévesszék még az Isten választottait is. 25Emlékezzetek, én
előre megmondtam nektek ezeket!
26Ha tehát valaki azt mondja nektek: »Krisztus† ott van a pusztában!«, ne
menjetek ki oda! Vagy ha így szólnak: »Krisztus a belső szobában van!«, azt
se higgyétek el! 27Mert amikor eljön az Emberfia†, az olyan lesz, mint az égen
keleten felvillanó villám, amelyet még nyugaton is lehet látni. 28Ahol a
keselyűk† összegyűlnek, ott van a holttest.
29És ezek után a nyomorúságos napok után

»Elsötétül majd a nap,
  a hold sem világít többé.
A csillagok lehullanak az égről,
  és az ég erői is megremegnek.« *Ézs 13:10; 34:4*

24:3 *világ vége* Szó szerint: „e kor vége” vagy „az idő vége”. **24:15** *utálatos … okoz* Dán 9:27; 11:31; 12:11. **24:24** *csoda* Itt: a Sátán ereje által cselekedett hatalmas tettek.

30Ekkor megjelenik az égen a jel, amely az Emberfia† eljövetelét mutatja.
Akkor a világon minden ember hangosan fog sírni. Látni fogják az
Emberfiát, amint eljön az ég felhőin hatalommal és nagy dicsőséggel.
31Hangos trombitaszóval elküldi angyalait az egész földre, hogy összegyűjt-
sék választottait a föld minden részéről.

32Tanulhattok a fügefa példájából: amikor gyenge hajtást hoz, majd pedig
leveleket, tudjátok, hogy közel van a nyár. 33Ugyanígy, amikor mindezeket
az eseményeket látjátok megtörténni, tudhatjátok, hogy az idő* közel van,
hamarosan eljön. 34Igazán mondom nektek, hogy ez a nemzedék* nem múlik
el addig, amíg mindez meg nem történik! 35Az ég és a föld elmúlik, az én
szavaim azonban nem múlnak el."

Csak Isten tudja az időt
(Mk 13:32–37; Lk 17:26–30, 34–36)

36„De senki nem ismeri azt a napot és azt az órát. Még a mennyei angyalok,
sőt a Fiú sem, csak az Atya. 37Amikor az Emberfia† ismét eljön a földre, hasonló
lesz a helyzet, mint Nóé idejében volt. 38Mert a vízözön előtti napokban is ettek,
ittak, nősültek és férjhez mentek az emberek. Ez addig tartott, amíg Nóé
bement a bárkába. 39Az emberek addig nem tudták, mi fog történni, amíg a
vízözön oda nem ért, és el nem pusztította őket. Ugyanígy lesz, amikor az
Emberfia eljön a földre. 40Akkor két férfi közül, akik a mezőn dolgoznak, az
egyiket elviszik, a másik ott marad. 41Hasonlóképpen két asszony közül, akik a
malomban† őrölnek, az egyiket elviszik, a másik ott marad.

42Ezért legyetek állandóan készen, mert nem tudjátok, melyik nap jön el
Uratok. 43Emlékezzetek erre: ha tudná a ház ura, hogy az éjszaka melyik
órájában jön a tolvaj, akkor ébren maradna. Nem engedné, hogy betörjön a
házába. 44Legyetek ezért ti is mindig készen! Mert az Emberfia† olyan órában
jön el, amikor nem várjátok!"

A jó és a gonosz szolga
(Lk 12:41–48)

45„Ki a hűséges és bölcs szolga? Az, akit azért rendelt a többi szolgája fölé
az ura, hogy idejében odaadja nekik az ételüket. 46Boldog az a szolga, akit az
ura, amikor hazajön, ebben a munkában talál! 47Igazán mondom nektek: ura
meg fogja bízni egész vagyona kezelésével. 48Ha azonban a szolga gonosz,
azt mondja magában: »Késik az uram.« 49Verni kezdi a szolgatársait és része-
gesekkel eszik és iszik együtt. 50Hazaérkezik ennek a szolgának az ura egy
napon, amikor nem várja, és amikor nem is gondolja. 51Kegyetlenül
megbünteti őt, és oda juttatja, ahová a képmutatók† kerülnek. Ott lesz majd
sírás és fogcsikorgatás."

Történet tíz leányról

25 1„Azon a napon a mennyek királysága olyan lesz, mint amikor tíz
fiatal lány olajlámpással a kezében kiment a vőlegény elé. 2Közülük öt

---

24:33 *idő* Jézus egy olyan időpontról beszél, amikor valami nagyon fontos dolog fog történni. Lukács evangéliumában azt mondja, hogy ez lesz az ideje Isten királysága eljövetelének (Lk 21:31).
24:34 *ez a nemzedék* vagy: „e nemzet polgárai".

ostoba volt, öt pedig bölcs. 3Az ostobák csak a lámpásaikat vitték magukkal.
Olaj nem volt náluk. 4A bölcsek a lámpásaikkal együtt korsókban vittek
magukkal olajat is. 5Mivel a vőlegény késett, mindannyian elálmosodtak,
és elaludtak.

6Éjfélkor azonban kiáltás hallatszott: »Jön a vőlegény! Menjetek ki elé!«

7Erre azonnal felébredt mindegyik fiatal lány. Elkészítették lámpásaikat.
8Az ostobák azt mondták a bölcseknek: »Adjatok nekünk egy kis olajat, mert
különben kialszanak a lámpásaink.«

9Az bölcsek azonban így válaszoltak: »Nem tehetjük, mert akkor nem lesz
elég se nekünk, se nektek. Menjetek el inkább az olajárusokhoz, és vegyetek
magatoknak!«

10Amíg azonban az ostoba lányok elmentek vásárolni, megjött a vőlegény.
Azok a lányok, akik készen várták, bementek vele az esküvői vacsorára. Az
ajtót pedig bezárták.

11Később megérkezett a többi lány is. Kiáltozni kezdtek: »Uram! Uram!
Nyisd ki az ajtót nekünk!«

12A vőlegény azonban így válaszolt: »Igazán mondom nektek: Nem
ismerlek titeket!«

13Vigyázzatok tehát! Mert nem ismeritek sem a napot, sem az órát, amikor
az Emberfia† eljön!”

Történet három szolgáról

(Lk 19:11–27)

14„A mennyek királysága olyan, mint az az ember, aki mielőtt elutazott
volna külföldre, összehívta a szolgáit. Minden vagyonát rájuk bízta.
15Egyiküknek öt zacskó ezüstpénzt adott†, a másiknak két zacskót, a
harmadiknak pedig egyet. Mindenkinek képességei szerint adott. Ezután
elutazott. 16Aki az öt zacskó ezüstpénzt kapta, vállalkozásba fektette a pénzt,
és újabb öt zacskó ezüstpénzt nyert vele. 17Aki kettőt kapott, ugyanígy tett,
és nyert másik két zacskó ezüstpénzt. 18Aki viszont egyet kapott, elment, és
ásott egy gödröt. Oda rejtette el ura pénzét.

19Hosszú idő elteltével hazatért a szolgák ura. Kérte őket, hogy mondják
el, mit tettek a pézzel. 20Aki öt zacskó ezüstpénzt† kapott, öttel többet hozott
vissza. Ezt mondta: »Uram, öt zacskó ezüstpénzt bíztál rám. Arra
használtam fel őket, hogy újabb ötöt szerezzek.«

21Az ura így szólt hozzá: »Jól van! Jó és megbízható szolga vagy! Hűséges
voltál ezen a kevésen, ezért ezentúl sokat bízok rád. Gyere, és örülj velem
együtt!«

22Ekkor az a szolga ment oda a gazdájához, aki két zacskó ezüstöt† kapott.
Ezt mondta: »Uram, két zacskó ezüstpénzt bíztál rám. Arra használtam föl a
pénzedet, hogy újabb két zacskó ezüstpénzt szerezzek vele.«

23»Jól van! Jó és megbízható szolga vagy! Hűséges voltál ezzel a kevésen,
ezért ezentúl sokat bízok rád. Gyere, és örülj velem együtt!«

24Azután jött az, aki egy zacskó ezüstpénzt† kapott. Ő így szólt: »Uram,
tudtam, hogy kemény ember vagy. Még ott is aratni akarsz, ahol nem
vetettél. Onnan is gyűjtesz, ahová nem szórtál magot. 25Féltem tőled, ezért
elmentem, és elrejtettem a földbe az ezüstpénzt, amit adtál nekem. Most
tessék, itt a pénzed.«

26Ekkor az úr azt mondta neki: »Te gonosz és lusta szolga! Tudtad, hogy
ott is aratok, ahol nem vetettem, és onnan is gyűjtök, ahová nem szórtam
magot. 27Akkor miért nem tetted bankba a pénzemet, hogy amikor
visszajövök, kamattal kapjam vissza?!

28Vegyétek hát el tőle azt az egy zacskó ezüstpénzt†! Adjátok oda annak,
akinek tíz zacskó ezüstpénze van!« 29Mindenki, aki felhasználja azt, amije
van, még többet fog kapni. Attól pedig, aki nem használja föl azt, amije van,
mindent elvesznek majd. 30Azt a haszontalan szolgát pedig dobjátok ki a
sötétségbe. Ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás!”

Az Emberfia megítéli az embereket

31„Amikor az Emberfia† eljön dicsőségében, az összes angyalával, akkor
leül dicsőséges trónjára. 32Akkor minden nemzet összegyűlik elé, és ő ket-
téválasztja őket, ahogyan egy pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. 33A
juhokat a jobb oldalára, a kecskéket pedig a bal oldalára állítja.

34Ezután a király így szól majd a jobb oldalán állókhoz: »Gyertek, Atyám
áldottai! Örököljétek azt az királyságot, amit Isten a világ kezdete óta
elkészített nektek! 35Mert amikor éhes voltam, enni adtatok nekem. Amikor
szomjas voltam, inni adtatok. Amikor idegen voltam, vendégül láttatok.
36Amikor nem volt ruhám, adtatok nekem. Amikor beteg voltam, gondos-
kodtatok rólam. Amikor börtönben voltam, meglátogattatok.«

37Erre így felelnek majd az igaz emberek: »Uram, mikor volt az, amikor
éhesnek láttunk téged és megetettünk téged? Mikor volt az, hogy
szomjasnak láttunk téged, és inni adtunk neked? 38Mikor láttunk téged
idegennek, és adtunk neked szállást? Mikor láttunk téged ruha nélkül, és
adtunk neked ruhát? 39Mikor láttunk betegnek vagy börtönben, hogy
elmehettünk volna hozzád?«

40Akkor a király így válaszol majd erre: »Igazán mondom nektek: amikor
megtettétek a legkisebb testvéreim egyikével, velem tettétek meg.«

41Ezután pedig így szól majd a király a bal oldalán állókhoz: »Menjetek
előlem, átkozottak, az ördögnek és az ő angyalainak elkészített örök tűzre!
42Mert éhes voltam, de nem adtatok enni. Szomjas voltam, de ti nem adtatok
inni. 43Idegen voltam, de ti nem adtatok szállást. Nem volt ruhám, de ti nem
öltöztettetek fel. Beteg voltam, börtönben voltam, de ti nem látogattatok meg.«

44Ők is ugyanazt fogják tőle kérdezni: »Uram, mikor láttunk téged
éhesnek, szomjasnak vagy idegennek? Mikor láttunk téged ruha nélkül,
betegen vagy börtönben, és nem segítettünk neked?«

45Akkor a király így válaszol nekik: »Igazán mondom nektek: amikor nem
tettétek meg a legkisebb testvéreim egyikével, velem nem tettétek meg.«

46Ezek elmennek az örök büntetésre. Az igazak pedig az örök életre mennek.”

A zsidó vezetők Jézus megöletését tervezik

(Mk 14:1–2; Lk 22:1–2; Jn 11:45–53)

26 1Miután Jézus elmondta mindezeket, így szólt a tanítványaihoz:
2„Mint tudjátok, holnapután lesz a Pászka ünnepe†. Akkor az
Emberfiát† átadják ellenségeinek, és keresztre feszítik.”

3Ekkor a főpapok† és a nép idős vezetői összegyűltek Kajafás főpap
palotájának udvarában. 4Tervet készítettek, hogy csapdába csalják, elfogják

és megöljék Jézust. 5Mindamellett ezt mondták: „Ne az ünnep alatt történjen,
nehogy fellázadjon a nép!”

Egy asszony különleges tette

(Mk 14:3–9; Jn 12:1–8)

6Amikor Jézus Betániában éppen a leprás† Simon házában volt, 7egy
asszony ment oda hozzá. Egy alabástrom† edényben drága, illatos olajat
hozott. Az olajat Jézus fejére öntötte, amíg Jézus az asztalnál volt.
8Amikor a tanítványok ezt meglátták, mérgesek lettek. Azt kérdezték:
„Mire jó ez a pazarlás? 9Eladhattuk volna sok pénzért, és a pénzzel segíthet-
tünk volna a szegényeken.”
10Jézus azonban tudta, hogy miről beszélnek. Így szólt hozzájuk: „Miért
bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jó dolgot tett velem! 11Szegények mindig
lesznek köztetek.*Én azonban nem leszek mindig veletek. 12Amikor ez az
asszony a testemre öntötte az illatos olajat, azzal már a temetésemet
készítette elő. 13Igazán mondom nektek: az egész világon, ahol csak hirdetni
fogják ezt az örömhírt†, azt is elmondják majd, amit ez az asszony tett, és
emlékezni fognak rá.”

Júdás Jézus ellenségévé válik

(Mk 14:10–11; Lk 22:3–6)

14Ekkor a tizenkét tanítvány egyike, Iskáriótes Júdás, elment a
főpapokhoz†. 15Ezt mondta nekik: „Mit adtok nekem, ha a kezetekre adom
Jézust?” Azok harminc ezüstpénzt ajánlottak fel neki. 16Attól kezdve Júdás
kereste a megfelelő alkalmat, hogy kezükre adja Jézust.

Jézus elfogyasztja a pászkavacsorát

(Mk 14:21–22; Lk 22:7–14, 21–23; Jn 13:21–30)

17A kovásztalan kenyér ünnepének† első napján tanítványai a következő
kérdéssel fordultak Jézushoz: „Mit szeretnél? Hol készítsük el neked a
pászkavacsorát† , hogy megehesd?”
18Ő így válaszolt: „Menjetek be a városba ahhoz az emberhez, akit
ismerek. Mondjátok meg neki, hogy azt üzeni a tanító: »Közel van már az
időm. Tanítványaimmal együtt a te házadban tartom meg a
pászkavacsorát†.«” 19A tanítványok mindent úgy tettek, ahogyan Jézus
parancsolta nekik. Elkészítették a pászkavacsorát.
20Amikor beesteledett, Jézus asztalhoz ült tizenkét tanítványával. 21Evés
közben ezt mondta Jézus: „Igazán mondom nektek: egyikőtök el fog
engem árulni.”
22Erre ők nagyon szomorúak lettek, és egyenként megkérdezték tőle:
„Ugye nem én vagyok az, Uram?”
23Ő így válaszolt: „Aki velem együtt mártja kezét a tálba, az fog engem
elárulni. 24Az Emberfia† elmegy, ahogyan megírták róla az Írásban†. De
szörnyű lesz annak az embernek, aki elárulja az Emberfiát! Jobb lett volna
neki, ha meg sem született volna!”

26:11 *„Szegények … köztetek”* Lásd 5Móz 15:11.

25Ekkor megszólalt az áruló Júdás: „Ugye nem én vagyok az, tanító?” „De
bizony, te vagy az!” — válaszolta neki Jézus.

Az úrvacsora

(Mk 14:22–26; Lk 22:15–20; 1Kor 11:23–25)

26Miközben ettek, Jézus kezébe vette a kenyeret, és megáldotta azt.
Megtörte, odaadta a tanítványainak, és ezt mondta: „Vegyétek, és egyétek
meg! Ez az én testem!”
27Ezután egy pohár bort vett a kezébe. Hálát adott érte Istennek, majd
odaadta a tanítványainak. Ezt mondta: „Igyatok ebből mindnyájan, 28ez az
én vérem, amivel elkezdődik a szövetség. Ez a vér sok emberért lesz kiontva,
hogy a bűneik meg legyenek bocsátva. 29Igazán mondom nektek: mostantól
nem iszom ebből a borból addig a napig, amíg Atyám királyságában nem
iszom az újat veletek együtt.”
30Miután énekeltek Istennek, kimentek az Olajfák hegyére†.

Jézus megmondja, hogy tanítványai el fogják őt elhagyni

(Mk 14:27–31; Lk 22:31–34; Jn 13:36–38)

31Ott így szólt Jézus a tanítványaihoz: „Ma éjjel mindnyájan elveszítitek a
hiteteket bennem. Hiszen ezt mondja az Írás† is:

»Megölöm a pásztort, és a nyáj juhai szétszóródnak.« *Zak 13:7*

32De a feltámadásom után előttetek megyek majd Galileába.”
33Ekkor megszólalt Péter: „Ha mások el is veszítik a hitüket benned, én
soha nem fogom!”
34Jézus azt mondta: „Igazán mondom neked: ma éjjel, mielőtt megszólal a
kakas, háromszor fogod letagadni, hogy ismersz engem.”
35Péter azonban azt mondta: „Még ha veled együtt kellene is
meghalnom, akkor sem tagadom le, hogy ismerlek téged.” A többi
tanítvány is ugyanezt mondta.

Jézus egyedül imádkozik

(Mk 14:32–42; Lk 22:39–46)

36Jézus ezután egy Gecsemáné nevű helyre ment tanítványaival. Ott így
szólt hozzájuk: „Ti üljetek le itt, amíg én elmegyek imádkozni!” 37Pétert és
Zebedeus két fiát azonban magával vitte. Szomorú és nyugtalan lett. 38Így
szólt Péterhez és Zebedeus két fiához: „A szomorúságom olyan nagy, hogy
majdnem megöl. Maradjatok itt, és maradjatok ébren velem együtt!”
39Majd kissé továbbment. Arccal a földre borult, és így imádkozott:
„Atyám! Ha lehetséges, hadd ne kelljen kiinnom a szenvedésnek ezt a
poharát*! De ne azt tedd, amit én akarok, hanem azt, amit te akarsz!”
40Ezután visszament a tanítványokhoz, és alva találta őket. Azt mondta
Péternek: „Hát még egy órát sem tudtatok velem együtt ébren maradni?
41Maradjatok ébren és imádkozzatok, hogy ne essetek kísértésbe! Mert a
szellem azt akarja tenni, ami jó, de a test gyenge.”

26:39 *pohár* Jézus a rá váró rossz dolgokról beszélt. Ezek vállalása olyan nehéz, mint például meginni egy pohár nagyon rossz ízű folyadékot.

42 Ezután megint elment. Így imádkozott: „Atyám, ha nem lehetséges, hogy
ez a pohár eltávozzon tőlem és ki kell innom, akkor legyen minden a te
akaratod szerint!”
43 Amikor visszament hozzájuk, megint alva találta őket, mert nem tudták
nyitva tartani a szemüket. 44 Így aztán otthagya őket, és újból elment.
Harmadszor is ugyanazokkal a szavakkal imádkozott.
45 Ezután odament a tanítványokhoz, és megkérdezte őket: „Még mindig
alszotok és pihentek? Eljött az idő, amikor az Emberfiát† bűnösök kezére
adják. 46 Keljetek fel, és induljunk! Nézzétek, itt van, aki elárul engem!”

Jézus letartóztatása

(Mk 14:43–50; Lk 22:47–53; Jn 18:3–12)

47 Jézus még beszélt, amikor odaért hozzá Júdás, a tizenkét tanítvány
egyike. Kardokkal és botokkal felfegyverzett nagy tömeg jött vele. A tömeget
a főpapok és a nép idős vezetői küldték. 48 Az áruló megmondta nekik, hogy
mi lesz a jel: „Akit megcsókolok, ő az! Tartóztassátok le!” 49 Júdás egyenesen
Jézushoz ment. „Üdvözöllek, tanító!” — mondta, és megcsókolta őt.
50 Jézus erre így felelt: „Barátom, tedd azt, amiért jöttél!”
Erre az emberek odamentek Jézushoz. Rátették a kezüket és elfogták őt.
51 Ekkor Jézus kísérői közül az egyik a kardjáért nyúlt. Kihúzta, rácsapott
vele a főpap† szolgájára, és levágta a fülét.
52 Jézus azonban rászólt: „Tedd csak vissza a kardodat a helyére! Aki
kardot ránt, kard által hal meg! 53 Vagy talán azt hiszed, nem kérhetnék
Atyámtól akár tizenkét sereg* angyalt is? 54 De akkor hogyan teljesednének
be az Írások, amelyek szerint mindennek így kell történnie?”
55 Ezután pedig a tömeghez fordult. Ezt kérdezte tőlük: „Kardokkal és
botokkal jöttetek értem, hogy elfogjatok, mintha rabló lennék. Minden nap
ott ültem a Templomban† és tanítottam, és nem fogtatok el. 56 Azért történt
minden így, hogy beteljesedjen, amit a próféták† megírtak.” Ezután minden
tanítványa otthagyta őt, és elmenekült.

Jézus a zsidó vezetők előtt

(Mk 14:53–65; Lk 22:54–55, 63–71; Jn 18:13–14, 19–24)

57 Jézust elfogták, és Kajafás főpaphoz† vitték. Ott összegyűltek a törvény-
tanítók és a nép idős vezetői. 58 Péter pedig távolról követte Jézust egészen a
főpap udvaráig. Bement, és leült az őrök közé, hogy lássa, mi fog történni.
59 A főpapok† és a tanács többi tagja hamis tanúkat próbáltak találni Jézus
ellen, hogy halálra ítélhessék őt. 60 De nem találtak, pedig sok hamis tanú je-
lentkezett. Végül előrement két férfi. 61 Ezt mondták: „Ez az ember* azt
mondta: »Le tudom rombolni Isten Templomát†, és három nap alatt újra
felépítem.«”
62 A főpap† erre fölállt, és ezt kérdezte Jézustól: „Miért nem felelsz semmit
arra, amivel ezek vádolnak?” 63 Jézus azonban tovább hallgatott.
Ekkor a főpap† így folytatta: „Az élő Isten nevében parancsolom, hogy
mondd meg nekünk: Te vagy-e a Krisztus†, az Isten Fia?”

26:53 *sereg vagy légió* Kb. 6000 főből álló katonai egység. **26:61** *Ez az ember* Jézus. Az ellenségei elkerülték nevének használatát.

64Jézus ezt mondta neki: „Én vagyok, ahogyan mondtad! De elmondom
nektek: mostantól kezdve meglátjátok az Emberfiát† Isten jobb oldalán ülni.
És meglátjátok, hogy eljön az ég felhőin.”
65A főpap† erre megszaggatta a ruháját. Így szólt: „Ez az ember Istent
gyalázta! Több tanúra nincs is szükségünk. Mindnyájan hallottátok, amit
Isten ellen mondott. 66Mit gondoltok?”
Azok ezt válaszolták: „Bűnös, és meg kell halnia!”
67Ezután az emberek az arcába köptek, ököllel ütötték. 68Mások
megpofozták és ezt mondták: „Most prófétáld meg nekünk, Krisztus†, hogy
ki ütött meg téged!”

Péter fél megmondani, hogy ismeri Jézust

(Mk 14:66–72; Lk 22:56–62; Jn 18:15–18, 25–27)

69Péter ezalatt ott ült a főpap† udvarán. Odament hozzá egy szolgálólány,
és így szólt: „Te is a galileai Jézussal voltál.”
70De Péter ezt mindenki előtt letagadta. Ezt mondta: „Nem tudom, miről
beszélsz.”
71Amikor aztán Péter kiment a kapuba, meglátta őt egy másik szolgáló-
lány. Az így szólt a többiekhez: „Ez a férfi a názáreti Jézussal volt.”
72Péter letagadta, sőt még esküvel† is megerősítette: „Nem ismerem azt
a férfit!”
73Rövid idő múlva azok, akik ott álltak, odamentek Péterhez. Így
szóltak hozzá: „Te tényleg közéjük tartozol. Megismerünk arról, ahogy
beszélsz.”
74Péter erre átkozódni kezdett, és esküvel† fogadta: „Nem ismerem azt a
férfit!” Abban a pillanatban megszólalt a kakas. 75Péternek akkor eszébe
jutott, amit Jézus korábban mondott neki: „Mielőtt a kakas megszólal,
háromszor fogod letagadni, hogy ismersz engem.” Akkor kiment onnan, és
keservesen sírni kezdett.

Jézust Pilátushoz viszik

(Mk 15:1; Lk 23:1–2; Jn 18:28–32)

27 1Amikor eljött a reggel, a főpapok† és a nép idős vezetői összegyűltek.
Elhatározták, hogy megölik Jézust. 2Ezután megkötözték, Pilátushoz, a
római helytartóhoz vezették és átadták neki.

Júdás öngyilkossága

(ApCsel 1:18–19)

3Júdás, aki elárulta Jézust, látta, hogy Jézust halálra ítélték. Megbánta azt, amit
tett. Visszavitte a harminc ezüstpénzt a főpapokhoz† és az idős vezetőkhöz. 4Ezt
mondta: „Bűnt követtem el, mert ártatlan embert árultam el és adtam halálra.”
Azok így feleltek: „Mi közünk van nekünk ehhez? Ez a te dolgod.”
5Akkor Júdás beszórta a Templomba† az ezüstöket. Majd elment, és fel-
akasztotta magát.
6A főpapok† összeszedték a pénzt. Így szóltak: „A törvényünk tiltja, hogy
ezt a pénzt a Templom kincstárába tegyük. Arra lett ugyanis felhasználva,
hogy egy ember halálát megvegyék rajta.” 7Így tehát elhatározták, hogy
megveszik belőle a Fazekasmezőt az idegenek számára temetőnek. 8Ezért

nevezik azt a mezőt mind a mai napig Vérmezőnek. 9 Így teljesedett be, amit
Jeremiás próféta† mondott:

„Fogták a harminc ezüstöt, azt az összeget, amelyben Izrael népe
megegyezett, hogy fizetnek érte. 10 Megvették rajta a Fazekasmezőt,
ahogyan azt megparancsolta nekem az Úr.”*

Pilátus kihallgatja Jézust

(Mk 15:2–5; Lk 23:3–5; Jn 18:33–38)

11 Jézust ezután a római helytartó, Pilátus elé állították. A helytartó
megkérdezte tőle: „Te vagy a zsidók királya?”

„Úgy, ahogy mondod” — felelte Jézus.

12 A főpapok† és az idős vezetők vádjaira azonban nem felelt semmit.

13 Erre Pilátus így szólt Jézushoz: „Hát nem hallod, hogy mennyi
mindennel vádolnak?

14 Ő azonban nem felelt neki egyetlen vádra sem. Ezen aztán Pilátus
nagyon elcsodálkozott.

Pilátus sikertelen kísérlete Jézus szabadon engedésére

(Mk 15:6–15; Lk 23:13–25; Jn 18:39–19:16)

15 A Pászka ünnepének† idején a helytartó szabadon szokott engedni egy
rabot, akit a tömeg választott. 16 Most is volt ott egy bűnöző, akit
Barabbásnak* hívtak. 17 Pilátus megkérdezte az összegyűlt tömegtől: „Kit
akartok, hogy elengedjek? Barabbást vagy Jézust, akit Krisztusnak† hívnak?”
18 Tudta ugyanis, hogy irigységből adták át neki Jézust.

19 Mialatt Pilátus az ítélőszékben ült, felesége ezt üzente neki: „Ne
avatkozz ennek az igaz embernek az ügyébe, mert sokat szenvedtem miatta,
amikor ma éjjel róla álmodtam!”

20 A főpapok† és az idős vezetők azonban rábeszélték a népet, hogy
Barabbás elengedését kérjék, Jézust pedig ítéljék halálra.

21 A helytartó megkérdezte őket: „A két fogoly közül melyiket engedjem
szabadon?”

„Barabbást!” — válaszolták.

22 Pilátus ekkor ezt kérdezte tőlük: „És mit tegyek Jézussal, akit
Krisztusnak† hívnak?”

Mindannyian ezt kiáltották: Feszíttesd keresztre!

23 „Miért? Mi rosszat tett?” — kérdezte őket.

Ők pedig még hangosabban kiáltották: „Feszíttesd keresztre!”

24 Pilátus látta, hogy semmire sem megy velük, sőt ebből még lázadás is
kitörhet. Ezért vizet hozatott. Az emberek előtt megmosta a kezét,* és így
szólt: „Nem vagyok felelős ennek az embernek a haláláért. Ez a ti dolgotok!”

25 Erre mindenki ezt mondta: „Mi és a gyermekeink felvállaljuk a felelősség-
get a haláláért!”.

26 Akkor Pilátus szabadon engedte nekik Barabbást. Jézust pedig megkor-
bácsoltatta, majd átadta őt a katonáknak, hogy feszítsék keresztre.

27:10 *„Fogták … Úr.”* Lásd Zak 11:12–13; Jer 32:6–9. **27:16** *Barabbás* Néhány görög kézirat Barabbást „Jézus Barabbásnak” nevezi. **27:24** *megmosta a kezét* Pilátus ezt annak jeléül tette, hogy nem vállal részt az emberek tettében.

Pilátus katonái kicsúfolják Jézust

(Mk 15:16–20; Jn 19:2–3)

27Ezután a helytartó katonái a helytartói palotába vitték Jézust. Ott a többi
katona is köréje gyűlt. 28Levetkőztették, és vörös köpenyt adtak rá. 29Tövises
ágakból koszorút fontak, és azt tették a fejére. Egy nádszálat adtak a jobb
kezébe. Ezután térdre borultak előtte, és így gúnyolták: „Éljen a zsidók
királya!” 30Majd leköpdösték Jézust. Kezéből kivették a nádszálat, és elkezdték
verni vele a fejét. 31Miután befejezték a gúnyolódást, levették a válláról a
köpenyt. Ismét ráadták a saját ruháit, majd elvitték, hogy keresztre feszítsék.

Jézus keresztre feszítése

(Mk 15:21–32; Lk 23:26–43; Jn 19:17–27)

32Miközben kifelé mentek a városból, találkoztak egy Simon nevű férfivel,
aki Ciréne városából származott. Arra kényszerítették őt, hogy vigye Jézus
keresztjét. 33Amikor odaértek arra a helyre, amelynek „Golgota”, azaz
„Koponyahely” volt a neve, 34epével* kevert bort adtak neki inni. Jézus,
miután megkóstolta, nem akarta meginni. 35Ezután keresztre feszítették őt.
Ruháira sorsot vetettek és így osztották el egymás között. 36Majd leültek és
őrizték őt. 37Ezután a feje fölé tették az ellene emelt vádiratot: „EZ JÉZUS, A
ZSIDÓK KIRÁLYA!” 38Vele együtt keresztre feszítettek két bűnözőt is, az
egyiket a jobb oldalára, a másikat pedig a bal oldalára. 39Az emberek, akik
arra mentek, sértegették őt. Rázták a fejüket, 40és ezt mondták: „Te, aki azt
mondtad, hogy le tudod rombolni a Templomot† és három nap alatt
felépíted, most mentsd meg magad! Ha Isten Fia vagy, gyere le a keresztről!”
41A főpapok† a törvénytanítókkal és az idős vezetőkkel együtt szintén
gúnyolták őt: 42„Másokat megmentett, de magát nem tudja megszabadítani?
Ha ő Izrael királya, jöjjön le a keresztről! Akkor majd hiszünk benne.
43Istenben bízott, lássuk, hogyan menti meg most Isten, ha akarja! Hiszen azt
mondta: Isten Fia vagyok.” 44A vele együtt megfeszített bűnözők ugyanígy
gúnyolták Jézust.

Jézus halála

(Mk 15:33–41; Lk 23:44–49; Jn 19:28–30)

45Déli tizenkét órától délután háromig sötétség lett az egész vidéken.
46Három óra körül Jézus hangosan felkiáltott: „Éli, Éli, lamá sabaktáni?” Ez
azt jelenti: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?”*
47Néhány ember, aki ott állt, hallotta ezt, és így szólt: „Illést hívja!”*
48Közülük az egyik gyorsan elfutott, és hozott egy szivacsot. Ecetbe
mártotta, majd egy nádszálra tűzte. Felnyújtotta Jézusnak, hogy igyon belőle.
49Mások pedig azt mondták: „Lássuk, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa őt!”
50Jézus ismét hangosan felkiáltott, és ezután meghalt*.
51Abban a pillanatban kettészakadt a templom függönye† felülről egészen
az aljáig. Rengett a föld, és a sziklák meghasadtak. 52A sírok megnyíltak, és

27:34 *epe* Valószínüleg borba kevert kábítószerek a fájdalom csillapítására. **27:46** idézet: Zsolt 22:2. **27:47** *„Illést hívja!”* „Én Istenem!” = „Éli” (héberül) vagy „Eloi” (arámul), amely nagyon hasonlóan hangzott Illés nevéhez. (Illés Isten ismert képviselője — prófétája — volt i.e. 850 körül.) **27:50** *meghalt* Szó szerint: „engedte, hogy a szelleme elhagyja”.

Isten emberei közül sokan, akik már meghaltak, feltámadtak.
53Miután Jézus feltámadt a halálból, ezek kijöttek a sírokból, bementek a szent városba, és ott sok embernek megjelentek.

54A százados és a katonák, akik Jézust őrizték, látták a földrengést és a többi eseményt. Nagyon megijedtek, és ezt mondták: „Ez az ember valóban Isten Fia volt!”

55Sok asszony volt ott, akik távolabbról figyeltek. Ők Galileától követték Jézust, és gondoskodtak róla.
56Köztük volt a magdalai Mária, Mária, aki Jakab és József anyja volt, és a Zebedeus fiúk anyja is.

Jézust sírba helyezik
(Mk 15:42–47; Lk 23:50–56; Jn 19:38–42)

57Amikor este lett, eljött egy Arimátia nevű városból való gazdag ember. Józsefnek hívták. Ő maga is Jézus követője volt.
58Elment Pilátushoz, és elkérte tőle Jézus testét. Pilátus elrendelte, hogy adják oda neki.
59József elvitte a testet. Tiszta vászonlepedőbe csavarta,
60és elhelyezte azt saját, új sírjába, amelyet a sziklába vágatott. Ezután egy nagy követ hengerített a sír bejáratához, majd elment onnan.
61Ott volt magdalai Mária és a másik Mária is, és a sírral szemben leültek.

Jézus sírját őrzik

62Másnap — az előkészület napja* után — a főpapok† és farizeusok† mindannyian elmentek Pilátushoz.
63Így szóltak: „Uram, emlékszünk, hogy ez a csaló még életében azt mondta: »A harmadik napon feltámadok.«
64Parancsold meg tehát, hogy három napig őrizzék a sírt, nehogy a tanítványai odamenjenek, és ellopják a testet, aztán pedig azt mondják az embereknek, hogy feltámadt a halálból. Ez az utóbbi csalás még rosszabb lenne, mint az előző volt!”

65„Megkaphatjátok az őrizetet” — mondta Pilátus. „Őriztessétek a sírt, ahogy csak tudjátok!”
66Azok el is mentek, lepecsételték a sír bejáratát elzáró követ, és őrséget állítottak a sírhoz.

Jézus feltámadásának híre
(Mk 16:1–8; Lk 24:1–12; Jn 20:1–10)

28 1A szombat† utáni nap volt a hét első napja. Ennek a napnak a hajnalán a magdalai Mária és a másik Mária elmentek, hogy megnézzék a sírt†.

2Abban a pillanatban erős földrengés lett, mert az Úr angyala leszállt az mennyből. Elhengerítette a követ a sír elől, és ráült.
3A megjelenése olyan volt, mint a villámlás. A ruhája hófehér volt.
4Az őrök annyira megijedtek az angyaltól, hogy reszketni kezdtek a félelemtől, és olyanok lettek, mint a halottak.

5Így szólt az angyal az asszonyokhoz: „Ne féljetek! Tudom, hogy a keresztre feszített Jézust keresitek.
6De nincs itt. Feltámadt a halálból, ahogy megmondta. Gyertek csak, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt!
7Azután

27:62 *előkészület napja* Péntek, a zsidó pihenőnap előtti nap.

pedig gyorsan menjetek el a tanítványaihoz! Mondjátok el nekik: »Jézus
feltámadt a halálból, és előttetek megy Galileába! Ott majd meglátjátok őt.«”
Majd ezt mondta az angyal: „Ne felejtsétek el, amit elmondtam nektek.”

8 Az asszonyok gyorsan elmentek a sírtól. Bár féltek, mégis tele voltak
örömmel. Elfutottak, hogy elmondják mindezt a tanítványoknak. 9 Ekkor
Jézus állt meg előttük és így köszöntötte őket: „Üdvözöllek titeket!” Az
asszonyok odamentek Jézushoz, megfogták a lábát, és imádták őt. 10 Jézus
így szólt hozzájuk: „Ne féljetek! Menjetek el, mondjátok el a testvéreimnek,
hogy menjenek Galileába! Ott majd meglátnak engem.”

A zsidó vezetők értesítése

11 Az asszonyok még úton voltak, amikor az őrség néhány tagja bement a
városba. Elmondták a főpapoknak†, hogy mi történt. 12 Azok összegyűltek az
idős vezetőkkel, és kitalálták egy tervet. Sok pénzt adtak a katonáknak, és
13 ezt mondták nekik: „Mondjátok azt az embereknek, hogy éjjel, miközben
aludtatok, odamentek Jézus tanítványai, és ellopták a holttestét. 14 Ha a
helytartó megtudja ezt a dolgot, mi majd meggyőzzük őt, és kimentünk
benneteket a bajból.” 15 Az őrök elfogadták a pénzt, és mindent úgy tettek,
ahogyan megmondták nekik. Így aztán ez a történet mind a mai napig jól
ismert a zsidók között.

Jézus a tanítványaival beszél

(Mk 16:14–18; Lk 24:36–49; Jn 20:19–23; ApCsel 1:6–8)

16 A tizenegy tanítvány elment Galileába. Elmentek arra a hegyre, ahová
Jézus mondta nekik. 17 Amint meglátták Jézust, leborultak előtte és imádták
őt, bár néhányan kételkedtek. 18 Jézus közel ment hozzájuk, és ezt mondta:
„Atyám minden hatalmat nekem adott a mennyben és a földön. 19 Úgyhogy
menjetek el, és tegyetek tanítvánnyá minden népet! Merítsétek be† őket az
Atya, a Fiú és a Szent Szellem† nevében! 20 Arra tanítsátok őket, hogy
megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek! És ne feledjétek: Én minden
nap veletek leszek, amíg a világ el nem múlik!”

Márk
evangéliuma

Jézus eljövetele
(Mt 3:1–12; Lk 3:1–9, 15–17; Jn 1:19–28)

1 1 Ez az örömhírnek† a kezdete, amely Jézus Krisztusról†, Isten Fiáról szól*.
2 Ézsaiás próféta† így írt erről:

„Elküldöm előtted követemet,
aki majd utat készít számodra.” *Mal 3:1*

3 „Valaki kiált a pusztában:
»Készítsétek elő az Úr útját!
Tegyétek egyenessé ösvényeit!«” *Ézs 40:3*

4 Megjelent Bemerítő János a pusztában és bemerítette† az embereket.
Azt mondta nekik, hogy változtassák meg azt, ahogy gondolkodnak és
ahogy élnek, merítkezzenek be, hogy Isten megbocsássa a bűneiket.
5 Kiment hozzá Júdea népe és a jeruzsálemiek is, ő pedig bemerítette őket
a Jordán folyóba, miután megvallották bűneiket. 6 János teveszőrből
készült ruhát és derekán bőrövet hordott. Sáskát† és vadmézet evett. 7 Ezt
hirdette: „Aki utánam jön, hatalmasabb nálam, és én még arra sem
vagyok méltó, hogy lehajoljak, és a saruja szíját kiössem. 8 Én vízbe
merítelek be titeket, ő azonban Szent Szellembe† fog majd titeket
bemeríteni.”

Jézus bemerítkezése
(Mt 3:13–17; Lk 3:21–22)

9 Abban az időben történt, hogy Jézus eljött Galilea tartomány Názáret
nevű városából, és János bemerítette† őt a Jordán folyóba. 10 Amint feljött a
vízből, látta, hogy megnyílik a menny, és a Szent Szellem† galamb
formájában leszáll rá. 11 Ezután egy hang hallatszott a mennyből: „Te vagy az
én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm.”

Jézus megkísértése
(Mt 4:1–11; Lk 4:1–13)

12 Ezután kivitte őt a Szent Szellem† a pusztába. 13 Jézus negyven napig volt
azon a helyen, miközben a Sátán próbára tette őt. Vadállatok is voltak ott, és
angyalok gondoskodtak róla.

1:1 *Isten Fia* Néhány görög másolat kihagyja ezeket a szavakat.

Jézus kiválasztja néhány tanítványát

(Mt 4:12–22; Lk 4:14–15; 5:1–11)

14Miután Jánost† elfogták, Jézus elment Galileába. Isten örömhírét†
hirdette: 15„Eljött az idő, és közel van az Isten királysága. Változtassátok meg
ahogyan gondolkodtok és ahogy éltek, és higgyétek el az örömhírt!"

16Amikor Jézus egyszer a Galileai — tó partján járt, meglátta Simont* és
Andrást, Simon testvérét. Éppen hálót vetettek a tóba, ugyanis halászok
voltak. 17Jézus így szólt hozzájuk: „Kövessetek engem, és én emberhalásszá
teszlek titeket!" 18Ők azonnal otthagyták a hálóikat, és követték Jézust.

19Miután kissé továbbment, meglátta Jakabot, aki Zebedeus fia volt, és
testvérét, Jánost. Ők a hajóban voltak, és a hálóikat javítgatták. 20Jézus
azonnal elhívta őket is. Erre ők otthagyták apjukat, Zebedeust a hajóban levő
munkásokkal együtt, és követték őt.

Jézus meggyógyít egy embert, akiben gonosz szellem volt

(Lk 4:31–37)

21Ezután elmentek Kapernaum városába. A következő szombaton† Jézus
bement a zsinagógába† és tanított. 22Mindenki csodálkozott a tanításán, mert
nem úgy tanított, mint a törvénytanítók, hanem úgy, mint akinek hatalma
van. 23A zsinagógában éppen akkor ott volt egy ember, akiben gonosz szellem
volt. Ez az ember így kiáltott fel: 24„Mit akarsz tőlünk, názáreti Jézus?! Azért
jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom, ki vagy te: az Isten Szentje!"

25Jézus ekkor ráparancsolt: „Hallgass, és menj ki belőle!" 26A gonosz
szellem† ekkor megrázta a férfit, majd hangos kiáltással kiment belőle.

27Ezen aztán mindenki elcsodálkozott, és egymást kérdezgették: „Milyen új
tanítás ez? Hatalommal parancsol a gonosz szellemeknek, és azok engedelmes-
kednek neki!" 28Gyorsan híre ment Jézus cselekedeteinek Galilea egész vidékén.

Jézus sok embert meggyógyít

(Mt 8:14–17; Lk 4:38–41)

29Miután kijöttek a zsinagógából†, Jakabbal és Jánossal együtt Simon és
András házához mentek. 30Simon anyósa lázasan feküdt. Ezt azonnal
megmondták Jézusnak. 31Jézus odalépett az asszonyhoz, megfogta a kezét,
és felállította. Az asszonynak elmúlt a láza, és szolgálni kezdett nekik.

32Este, miután lement a nap, betegeket vittek Jézushoz, és olyan
embereket, akikben gonosz szellem volt. 33Az egész város összegyűlt az ajtó
előtt. 34Jézus sok embert meggyógyított, akik különféle betegségekben
szenvedtek, és sok gonosz szellemet is kiűzött. A gonosz szellemeket
azonban nem engedte megszólalni, mert jól ismerték őt.

Jézus felkészül az örömhír hirdetésére

(Lk 4:42–44)

35Kora reggel, amikor még sötét volt, Jézus felkelt, kiment a házból egy
elhagyatott helyre, hogy imádkozzon. 36Simon és társai később kimentek
Jézus után, hogy megkeressék. 37Amikor rátaláltak, így szóltak hozzá:
„Mindenki téged keres!"

1:16 *Simon* Simon másik neve Péter volt. Lásd még 29, 36. versekben.

38De Jézus ezt mondta nekik: „Menjünk innen tovább a szomszédos falvakba
is, hogy ott is hirdethessem az örömhírt†, hiszen ezért jöttem.” 39El is ment, és
bejárta egész Galileát. Tanított a zsinagógákban†, és kiűzte a gonosz szellemeket.

Jézus meggyógyít egy beteget
(Mt 8:1–4; Lk 5:12–16)

40Odament hozzá egy leprás†. Letérdelt Jézus előtt, és így kérte őt:
„Tudom, hogy meg tudnál gyógyítani engem, ha akarnál!”

41Jézus megsajnálta őt. Kinyújtotta a kezét, megérintette a leprást†, és így
szólt hozzá: „Akarom. Gyógyulj meg!” 42Erre azonnal elmúlt róla a lepra, és
teljesen egészséges lett.

43Jézus szigorúan figyelmeztette őt, és elbocsátotta. 44Ezt mondta neki:
„Vigyázz, senkinek se szólj erről! Hanem menj, és mutasd meg magad a
papnak!* Mózes† törvénye szerint vidd el az áldozatot tisztulásodért. Ez lesz
a bizonyíték nekik arra, hogy meggyógyultál.” 45Az ember azonban elment,
és mindenfelé híresztelte és elmesélte, hogy mi történt. Ezért aztán Jézus
nem tudott többé nyíltan bemenni a városba. Elhagyatott helyeken tartózko-
dott, és az emberek mindenfelől odajöttek hozzá.

Jézus meggyógyít egy bénát
(Mt 9:1–8; Lk 5:17–26)

2 1Néhány nappal később Jézus visszatért Kapernaumba†. Hamar elterjedt
a híre, hogy otthon van. 2Olyan sokan gyűltek oda, hogy már az ajtó előtt
sem volt hely. Jézus Isten üzenetéről beszélt éppen nekik, amikor 3négy férfi
érkezett, akik egy béna embert hoztak. 4A tömeg miatt nem tudtak Jézus
közelébe menni. Ezért megbontották a háztetőt, és nyílást vágtak rajta Jézus
fölött. Ezután leeresztették a bénát az ágyával együtt, amelyen feküdt. 5Jézus
látva, hogy milyen nagy hitük van, így szólt a bénához: „Fiam, meg vannak
bocsátva bűneid.”

6Ült ott néhány törvénytanító is. Ők így gondolkodtak magukban:
7„Hogyan mondhat ilyet? Istent gyalázza! Hiszen senki nem bocsáthatja meg
a bűnöket, csakis Isten!”

8Jézus azonnal felismerte, hogy mit gondolnak magukban, ezért így szólt
hozzájuk: „Miért gondoltok ilyeneket magatokban? 9Melyik könnyebb? Azt
mondani a bénának: »Meg vannak bocsátva bűneid!«, vagy azt: »Kelj fel, fogd
az ágyadat és járj!?« 10De most azért, hogy megtudjátok, hogy az Emberfiának†
van hatalma arra, hogy megbocsássa a bűnöket itt a földön” — így szólt a
bénához: 11„Kelj fel, fogd az ágyadat, és menj haza!” 12A férfi felkelt, azonnal
felemelte az ágyát, és mindenki szeme láttára kiment onnan. Mindnyájan el-
csodálkoztak, dicsőítették Istent, és ezt mondták: „Sohasem láttunk még ilyet!”

Lévi (Máté) követi Jézust
(Mt 9:9–13; Lk 5:27–32)

13Jézus ezután ismét kiment a tó partjára. Az egész tömeg követte őt, ő
pedig tanította őket. 14Amikor onnan továbbment, meglátta Lévit, Alfeus

---

1:44 *mutasd meg* Mózes törvénye szerint a papnak kell megítélnie, hogy a zsidó ember meggyó-gyult-e a leprából.

fiát, aki a vámnál ült. „Kövess engem!” — mondta neki Jézus. Lévi azonnal
felállt, és követte Jézust.
15Ezután Lévi házában asztalhoz ültek. Sok vámszedő† és bűnös evett
együtt Jézussal és a tanítványaival, mert sokan követték őt közülük.
16Amikor a farizeusok† közül néhány törvénytanító meglátta, hogy Jézus
bűnösökkel és vámszedőkkel eszik együtt, megkérdezték Jézus tanítványait:
„Hogy lehet az, hogy a vámszedőkkel és a bűnösökkel együtt eszik!?”
17Jézus meghallotta ezt, és így szólt az törvénytanítókhoz: „Nem az egész-
ségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Nem azért jöttem,
hogy igaz embereket hívjak el, hanem hogy bűnösöket.”

Jézus nem olyan, mint a többi vallási vezető
(Mt 9:14–17; Lk 5:33–39)

18János† tanítványai és a farizeusok† böjtöltek†. Eljöttek néhányan
Jézushoz, és megkérdezték tőle: „Miért van az, hogy János tanítványai és a
farizeusok tanítványai is böjtölnek, a te tanítványaid viszont nem?”
19Ő pedig ezt válaszolta: „Böjtölhetnek-e† a vőlegény barátai, amíg velük van
a vőlegény? Addig, amíg velük van a vőlegény, nem böjtölhetnek. 20De eljön az
idő, amikor elviszik tőlük a vőlegényt. Akkor majd ők is böjtölni fognak.”
21„Senki nem varr foltot új anyagból régi ruhára. Ha mégis megteszi, az új
anyagból készült folt összemegy, kiszakít a régi anyagból, és így még
nagyobb lesz a szakadás! 22Senki nem tölt új bort régi tömlőkbe†. Ha valaki
mégis ezt teszi, az új bor szétszakítja a régi tömlőket, és kárba vész mind a
bor, mind a tömlők. Az új bort új tömlőkbe kell tölteni!”

Néhány zsidó kritizálja Jézust
(Mt 12:1–8; Lk 6:1–5)

23Éppen szombat† volt, amikor Jézus és tanítványai egy gabonaföldön
mentek keresztül. A tanítványok útközben letéptek néhány kalászt. 24A
farizeusok† erre így szóltak Jézushoz: „Nézd! Miért tesznek a tanítványaid
olyat, amit szombaton nem szabad tenni?”
25Jézus ezt válaszolta nekik: „Sohasem olvastátok, hogy mit tett Dávid†,
amikor ő és a vele levők megéheztek és szükségben voltak? Bementek Isten
házába, amikor Abjátár volt a főpap†. 26Dávid evett az Istennek felajánlott
kenyerekből (amelyekből a törvény szerint csak a papok ehettek volna), és
még azoknak is adott belőle, akik vele voltak!”
27Végül ezt mondta Jézus: „A szombat lett az emberért, és nem az ember a
szombatért†. 28Az Emberfia† úr a szombat fölött is.”

Jézus meggyógyít egy béna kezű embert
(Mt 12:9–14; Lk 6:6–11)

3 1Jézus ismét bement a zsinagógába†. Volt ott egy béna kezű férfi. 2Mivel
éppen szombat† volt, figyelték Jézust, hogy meggyógyítja-e a férfit ezen a
napon, mert okot akartak találni, hogy vádolhassák őt. 3Jézus így szólt a
béna férfihoz: „Állj ide középre!”
4Majd megkérdezte a többieket: „Szabad-e szombaton a törvény szerint jót
vagy rosszat tenni, életet menteni vagy kioltani?” Ők azonban csendben
maradtak.

5Jézus haraggal nézett végig rajtuk, és sajnálta őket a makacsságuk miatt.
Majd a férfi felé fordulva így szólt: „Nyújtsd ki a kezed!” Ő kinyújtotta a kezét,
és azonnal meggyógyult. 6A farizeusok† ekkor kimentek a zsinagógából†, és a
Heródes-pártiakkal† arról kezdtek tanácskozni, hogyan ölhetnék meg Jézust.

Sokan követik Jézust

7Jézus ezután tanítványaival a Galileai-tóhoz ment. Sokan követték őket
Galileából, Júdeából, 8Jeruzsálemből, Idumeából, a Jordán folyón túli terüle-
tekről, valamint Tírusz† és Szidón† vidékéről. Azért jöttek hozzá, mert
hallották, hogy milyen hatalmas dolgokat tett. 9Mivel nagyon sok ember volt
ott, Jézus szólt a tanítványainak, hogy készítsenek elő számára egy hajót,
hogy ne szorongassák őt az emberek. 10Nagyon sok embert meggyógyított.
Ezért mindazok, akiknek valamilyen betegségük volt, körülötte tolongtak,
mert meg akarták őt érinteni. 11A gonosz szellemek leborultak Jézus előtt,
amint meglátták őt. Így kiáltoztak: „Te Isten Fia vagy!” 12Ő azonban
szigorúan rájuk parancsolt, hogy ne mondják el az embereknek, kicsoda ő.

Jézus kiválasztja a tizenkét apostolt

(Mt 10:1–4; Lk 6:12–16)

13Jézus ezután fölment egy hegyre, és magához hívta azokat, akiket kivá-
lasztott. Azok oda is mentek hozzá. 14Közülük tizenkettőt apostoloknak
nevezett. Arra választotta ki őket, hogy állandóan vele legyenek, és hogy
elküldje őket, hogy elmondják Isten üzenetét az embereknek, 15és hogy
hatalmuk legyen a gonosz szellemek kiűzésére is. 16Ezt a tizenkét férfit
választotta ki Jézus: Simont, akinek a Péter nevet adta. 17Jakabot, Zebedeus
fiát, és testvérét, Jánost. Nekik a Boanerges nevet adta, ami azt jelenti:
mennydörgés fiai. 18Andrást, Fülöpöt és Bertalant, Mátét, Tamást és Jakabot,
Alfeus fiát, valamint Taddeust és Simont, a zélótát*. 19Végül pedig Iskáriótes
Júdást, aki később elárulta őt.

Néhányan azt mondják, hogy Jézusban gonosz szellem van

(Mt 12:22–32; Lk 11:14–23; 12:10)

20Ezután Jézus elment egy házba. Ismét nagy tömeg gyűlt össze, úgy, hogy
ő és tanítványai még enni sem tudtak emiatt. 21Amikor ezt Jézus rokonai
megtudták, elmentek, hogy megfogják és elvigyék őt onnan. Az emberek
ugyanis azt mondták, hogy megbolondult.

22A Jeruzsálemből érkezett törvénytanítók is ezt mondták: „Belzebub van
benne! A gonosz szellemek fejedelmének segítségével űzi ki a gonosz
szellemeket!”

23Jézus ekkor magához hívta a törvénytanítókat, és történeteket mondott
nekik: „Ugyan hogy űzheti ki Sátán a Sátánt? 24Hiszen az a királyság,
amelyben megosztottság van, és önmaga ellen harcol, az a királyság nem
marad meg. 25Hasonlóképpen az a család, amelyben megosztottság van, és
önmaga ellen harcol, az a család nem marad meg. 26Így aztán ha Sátán
önmaga ellen támad, és meghasonlik önmagával, nem maradhat meg,

---

3:18 *zélóta* Szó szerint:”kananeus” Ennek az arám szónak a jelentése „fanatikus” vagy „buzgó.” A zélóták egy fanatikus, szélsőséges zsidó politikai csoport tagjai voltak.

hanem vége lesz! 27Ha valaki be akar törni egy erős ember házába, és el
akarja rabolni a dolgait, akkor előbb meg kell kötöznie őt, és csak azután
rabolhatja ki a házat. 28Igazán mondom nektek: Isten mindenféle bűnt
megbocsát az embereknek, és minden gyalázkodást, amit kimondanak. 29Aki
viszont a Szent Szellemet† gyalázza, az soha nem kap bűnbocsánatot, mert
olyan bűnt követett el, amelyet soha nem lehet megbocsátani."

30Jézus azért mondta ezt, mert a törvénytanítók ezt mondták: „gonosz
szellem† van benne!"

Jézus követői az ő igazi családja

(Mt 12:46–50; Lk 8:19–21)

31Amikor anyja és testvérei odaértek a házhoz, megálltak odakint.
Beküldtek valakit Jézushoz, hogy hívja ki őt. 32A körülötte ülő emberek így
szóltak Jézushoz: „Nézd! Anyád, fiú és lánytestvéreid odakinn várnak, és
látni akarnak téged."

33Jézus így válaszolt nekik: „Tudjátok, hogy valójában ki az én anyám, és
kik a testvéreim?" 34Végignézett a körülötte ülőkön, és így szólt: „Itt van az
én anyám, és itt vannak az én testvéreim. 35Az az én fiútestvérem, lánytest-
vérem és anyám, aki Isten akaratát cselekszi."

Történet a magvetőről

(Mt 13:1–9; Lk 8:4–8)

4 1Jézus ezután ismét a tó partján kezdett tanítani. Mivel nagyon sok ember
gyűlt össze körülötte, hajóba szállt és leült benne. Az emberek pedig a
tóparton voltak. 2Jézus sok mindenre történetek segítségével tanította az
embereket. Így szólt hozzájuk: 3„Figyeljetek rám! Egyszer egy magvető
kiment vetni. 4Vetés közben néhány mag az út mellé esett. Az odarepülő
madarak ezeket mind megették. 5Voltak olyan magok is, amelyek köves
földbe hullottak, ahol nem volt sok termőföld. Ezek gyorsan kihajtottak,
mert nem voltak mélyen a földben. 6Amikor felkelt a nap, megégette azokat,
és mivel nem volt gyökerük, hamarosan kiszáradtak. 7Voltak olyan magok is,
amelyek tövisek közé estek. Amikor a tövisek megnőttek, megfojtották, és
így azok nem hoztak termést. 8De azok a magok, amelyek jó termőföldbe
hullottak, miután kikeltek és felnőttek, jó termést hoztak: harmincszorosat,
hatvanszorosat, sőt még százszorosat is."

9Ezután pedig így szólt: „Akinek van füle, hallja!"

Jézus elmondja, miért tanít történetek segítségével

(Mt 13:10–17; Lk 8:9–10)

10Amikor egyedül maradt, a körülötte állók a tizenkét apostollal együtt
kérdéseket tettek fel neki a történetekkel kapcsolatban.

11Így válaszolt nekik: „Nektek megadatott, hogy megismerjétek Isten ki-
rályságának titkát. Rajtatok kívül másoknak azonban mindent csak történe-
tekben mondok el, hogy

12 »nézzenek, de ne lássanak,
halljanak, de ne értsenek!
hogy ne forduljanak Istenhez
és bűneik ne legyenek megbocsátva!«" *Ézs 6:9–10*

Jézus megmagyarázza a magvető történetét
(Mt 13:18–23; Lk 8:11–15)

13Azután így szólt hozzájuk: „Nem értitek ezt a történetet? Akkor hogyan
fogjátok megérteni a többit? 14A magvető Isten üzenetét veti. 15Néhány
ember olyan, mint az út szélére esett mag. Amikor meghallják Isten üzenetét,
a Sátán azonnal eljön, és ellopja a beléjük vetett üzenetet. 16Vannak olyanok,
mint azok a magok, amelyeket köves földbe vetettek. Amikor ezek
meghallják Isten üzenetét, mindjárt nagy örömmel fogadják. 17Mivel azonban
nem gyökerezik meg bennük, csak rövid ideig marad meg. Amikor ugyanis
problémák vagy üldözés† éri őket Isten üzenete miatt, hamar elvesztik a
hitüket. 18Ismét mások olyanok, mint azok a magok, amelyeket tövises talajba
vetettek. Ők azok, akik meghallják ugyan az igét, 19de az élet gondjai, a
gazdagság csábítása, és sok más dolog utáni vágyakozás jön, és megfojtja
bennük Isten üzenetét, s így az ige nem teremhet gyümölcsöt† bennük.
20Végül vannak olyanok is, mint azok a magok, amelyeket jó földbe vetettek.
Ezek hallják és befogadják Isten üzenetét. Jó termést hoznak: néhányan harmincszorosat, mások hatvanszorosat, és vannak, akik százszorosat.”

Használnod kell azt, amit kaptál!
(Lk 8:16–18)

21Ezután megkérdezte őket: „Vajon miért veszik elő a lámpást? Azért,
hogy egy edény vagy az ágy alá tegyék? Nem azért, hogy a lámpatartóra
tegyék? 22Nincs olyan rejtett dolog, ami ismertté ne válna, és nincs titok, ami
ki ne tudódna. 23Akinek van füle, hallja!”

24Aztán így szólt hozzájuk: „Gondoljátok át alaposan amit hallotok!
Amilyen mércével másoknak mértek, Isten is olyan mércével mér nektek.
Sőt, még többet is kaptok. 25Akinek ugyanis már van, az ezután még többet
kap. Akinek viszont nincs, attól még azt is elveszik, amije van.”

Jézus története az elvetett magról

26Majd így folytatta: „Isten királysága olyan, mint amikor egy ember
magot vet a földbe. 27Alszik és felkel, múlnak az éjszakák és a nappalok. A
mag pedig kikel és növekszik. A magvető pedig azt sem tudja, hogyan. 28A
föld magától hoz termést: először szára nő, majd kalászt hoz, végül pedig
magot terem a kalászban. 29Amikor beérett a termés, a gazda azonnal
levágja, mert elérkezett az aratás ideje.”

Isten királysága olyan, mint a mustármag
(Mt 13:31–32, 34–35; Lk 13:18–19)

30Ezután így szólt Jézus: „Mihez hasonlíthatjuk még Isten királyságát?
Vagy milyen történettel magyarázzuk meg? 31Olyan, mint egy mustármag.
Amikor elvetik, ez a mag minden más magnál kisebb. 32Ezután azonban
megnő, és nagyobb lesz minden más kerti növénynél. Olyan nagy ágakat
hajt, hogy az égi madarak is fészket rakhatnak rajta.”

33Még sok ehhez hasonló történettel tanította nekik Isten üzenetét. Annyit
mondott nekik, amennyit meg tudtak érteni. 34Történetek nélkül nem is
tanította őket. Amikor azonban egyedül maradt a tanítványaival, mindent
megmagyarázott nekik.

Jézus lecsendesíti a vihart
(Mt 8:23–27; Lk 8:22–25)

35Aznap, amikor este lett, így szólt tanítványaihoz: „Menjünk át a tó
másik partjára!” 36Otthagyták tehát a tömeget, és magukkal vitték Jézust a
hajóban, amiben volt. Más hajók is követték őt. 37Hirtelen erős szélvihar
támadt, és a hullámok becsaptak a hajóba, úgy, hogy az már majdnem
megtelt vízzel. 38Jézus azonban a hajó hátsó részében aludt egy párnán.
Felkeltették őt, és így szóltak hozzá: „Mester, nem érdekel, hogy
süllyedünk?”

39Erre ő felkelt, ráparancsolt a szélre, majd így szólt a vízhez: „Csendesedj
le!” Ekkor elállt a szél, és nagy csend lett.

40Majd azt mondta nekik: „Miért féltek? Még mindig nincs hitetek?”

41De ők nagyon féltek, és ezt kérdezgették egymástól: „Kicsoda ő, hogy
még a vihar és a víz is engedelmeskednek neki?”

Jézus gonosz szellemektől szabadít meg egy embert
(Mt 8:28–34; Lk 8:26–39)

5 1Átértek a tó túlsó partjára, a gadaraiak* vidékére. 2Amikor Jézus kilépett
a hajóból, a sírok közül hirtelen odament hozzá egy férfi, akiben gonosz
szellem volt. 3Sírok közt lakott, és már senki nem tudta megkötözni, még
láncokkal sem. 4Gyakran megbilincselték és leláncolták, ő azonban elszakí-
totta a láncokat, és széttörte a bilincseket. Senki sem tudta őt megfékezni.
5Éjjel-nappal kiáltozott a sírok között és a hegyekben, és kődarabokkal
vagdosta magát össze.

6Már messziről észrevette Jézust, és odaszaladt hozzá. Leborult előtte, és
így kiáltott: 7„Mit akarsz tőlem, Jézus, a Magasságos Isten Fia? Isten nevében
kérlek, ne kínozz engem!” 8Azért mondta ezt, mert Jézus azt parancsolta
neki: „Gonosz szellem, menj ki ebből az emberből!”

9Majd megkérdezte tőle: „Mi a neved?”

Az így válaszolt: „Légió*, mert sokan vagyunk.” 10Az ember könyörgött
Jézusnak, hogy ne küldje el őket arról a vidékről.

11Éppen ott legelt a közelben, a hegyoldalon egy nagy disznónyáj. 12A
gonosz szellemek így könyörögtek Jézusnak: „Küldj minket a disznókba,
hogy hadd mehessünk azokba!” 13Jézus megengedte nekik. Így a gonosz
szellemek kijöttek a férfiból, és belementek a disznókba. A nyáj pedig, amely
körülbelül kétezer disznóból állt, lerohant a meredek lejtőn, egyenesen bele a
tóba, és mind a vízbe fulladt.

14A nyájat őrzők elrohantak, és elvitték a hírt a városba és az egész
vidékre. Az emberek pedig eljöttek, hogy megnézzék, mi történt.
15Odamentek Jézushoz, és látták, hogy a férfi, akiben a gonosz szellemek
voltak, ott ül felöltözve és eszénél van. Ő, akiben korábban egy légiónyi
gonosz szellem volt! Amikor ezt meglátták, félni kezdtek. 16Akik látták,
elmondták az embereknek, hogy mi történt a férfival, akiben a gonosz
szellemek voltak, és a disznókkal. 17És az emberek arra kérték Jézust, hogy
menjen el a vidékükről.

5:1 *gadarai* Gadara területén, a Galileai-tó dél-keleti partján élő. **5:9** *Légió* Kb. 6000 főből álló katonai egység.

18Amikor Jézus beszállt a hajóba, a férfi, akiben korábban a gonosz
szellemek voltak, kérte, hogy ő is vele mehessen.

19Jézus azonban nem engedte meg neki, hanem így szólt hozzá: „Menj
haza a saját népedhez, és mondd el nekik, mit tett veled az Úr, és hogyan
könyörült meg rajtad!” 20A férfi el is ment, és mindenkinek elmondta a
Tízvárosban†, hogy milyen hatalmas dolgot tett vele Jézus. Ezen mindenki
elcsodálkozott.

Jézus életre kelt egy halott leányt és meggyógyít egy beteg asszonyt

(Mt 9:18–26; Lk 8:40–56)

21Amikor Jézus a hajóval ismét a tó túlsó partjához ért, nagy tömeg gyűlt
köré. Jézus ott maradt a tóparton. 22Odajött egy Jairus nevű férfi, a helyi
zsinagóga† egyik vezetője. Amikor meglátta Jézust, a lábához borult. Így
könyörgött neki: 23„A kislányom haldoklik. Kérlek, gyere el hozzánk, tedd rá
a kezedet, hogy meggyógyuljon és élhessen!”

24Jézus elment vele. Nagy tömeg követte és tolongott körülötte.

25Volt ott köztük egy asszony, akinek már tizenkét éve vérfolyása volt.
26Sok orvos kezelte, és sokat szenvedett. Mindenét orvosokra költötte,
mégsem lett jobban, sőt egyre rosszabbul lett. 27Amikor meghallotta, hogy
Jézus ott van, a tömegen át mögé került, és megérintette a köntösét. 28Ezt
gondolta ugyanis magában: „Elég, ha megérintem a ruháját, és meggyógyu-
lok.” 29Vérzése azonnal elállt, és érezte: teste meggyógyult. 30Jézus azonnal
észrevette, hogy erő áradt ki belőle. Megfordult a tömegben és megkérdezte:
„Ki érintette meg a ruhámat?”

31A tanítványai így válaszoltak: „Látod, milyen nagy tömeg tolong
körülötted? És azt kérdezed, ki érintett meg?”

32Jézus azonban körbenézett, hogy meglássa azt, aki megérintette őt.
33Ekkor a meggyógyult asszony félelemtől reszketve, és tudva, hogy mi
történt vele, odajött hozzá. Leborult Jézus előtt, és elmondta neki a teljes
igazságot. 34Akkor Jézus így szólt hozzá: „Leányom, a hited megmentett
téged. Menj békével, és nem kell többé szenvedned!”

35Jézus még beszélt, amikor emberek érkeztek a zsinagóga† vezetőjének
házából, és így szóltak: „A lányod már meghalt. Miért fárasztod tovább a
tanítót?”

36Jézus azonban meghallotta, amit mondtak, és így szólt a zsinagóga
vezetőjéhez: „Ne félj, csak higgy!”

37Senkinek sem engedte meg, hogy vele menjen, csak Péternek, Jakabnak
és Jánosnak, Jakab testvérének. 38Amikor a zsinagóga† vezetőjének házához
értek, Jézus látta, hogy az emberek sírnak és hangosan jajgatnak. 39Bement,
és így szólt hozzájuk: „Mi ez a zűrzavar, és miért sírtok? A kislány nem halt
meg, csak alszik.” 40Ők azonban kinevették őt. Ekkor mindenkit kiküldött, és
csak a gyermek apja és anyja, valamint a tanítványai maradhattak vele. Így
mentek be abba a szobába, ahol a gyermek volt. 41Ott Jézus megfogta a
gyermek kezét, és így szólt: „Talitha kúmi!” Ez azt jelenti: „Kislány, megpa-
rancsolom, hogy kelj fel!” 42A kislány, aki tizenkét éves volt, azonnal felkelt
és elkezdett járkálni. Mindnyájan nagyon megdöbbentek. 43Jézus ekkor
szigorúan megparancsolta, hogy senkinek ne beszéljenek erről. Majd azt
mondta, hogy adjanak enni a kislánynak.

Jézus hazamegy
(Mt 13:53–58; Lk 4:16–30)

6 1Ezután Jézus elment onnan a saját városába, a tanítványai pedig követték
őt. 2Amikor elérkezett a szombat†, tanítani kezdett a zsinagógában†. Sokan
hallották, és nagy csodálkozással így szóltak: „Honnan tanulta mindezeket?
Miként kaphatott ekkora bölcsességet? Hogyan képes ilyen nagy csodákat
tenni? 3Hiszen csak egy ács, Mária fia; Jakab, József, Júdás és Simon testvére.
És itt élnek köztünk a húgai is!” Ezért nem tudták elfogadni őt.
4Jézus ezt mondta nekik: „Egy prófétát† mindenhol tisztelnek, csak a saját
városában, a rokonai között és a saját otthonában nem.” 5Nem is tudott ott
csodát tenni, csak néhány beteg embert gyógyított meg kezét rájuk helyezve.
6Nagyon elcsodálkozott a hitetlenségükön.

Ezután végigjárta a környező falvakat, és tanította az embereket.

Jézus kiküldi apostolait
(Mt 10:1, 5–15; Lk 9:1–6)

7Ezután magához hívta tizenkét tanítványát. Elkezdte kettesével kiküldeni
őket, és hatalmat adott nekik a gonosz szellemek† felett. 8Utasításokkal látta el
őket: hogy egy vándorbot kivételével semmit se vigyenek magukkal az útra;
se kenyeret, se tarisznyát, se pénzt az övükben. 9Legyen rajtuk saru, de másik
ruhát ne vigyenek magukkal. 10Továbbá ezt is mondta nekik: „Ha bementek
egy házba, maradjatok ott, amíg el nem hagyjátok a várost! 11Ha egy városban
nem fogadnak szívesen titeket vagy nem hallgatnak rátok, menjetek el onnan,
és még a port is verjétek le a lábatokról.*Ez figyelmeztetés lesz számukra.”
12A tanítványok pedig elmentek és hirdették az embereknek, hogy változ-
tassák meg ahogyan gondolkodnak és ahogyan élnek. 13Sok gonosz
szellemet űztek ki, sok beteget megkentek olajjal, és meggyógyították.

Heródes azt hiszi, hogy Jézus azonos Bemerítő Jánossal
(Mt 14:1–12; Lk 9:7–9)

14Hallott erről Heródes† király is, mert Jézus neve mindenfelé ismertté
vált. Sokan azt mondták: „Bemerítő János támadt fel a halálból, ezért
működnek benne a csodatevő erők.”
15Voltak, akik ezt mondták: „Ez az ember Illés†.”

Mások így szóltak: „Jézus egy olyan próféta†, mint amilyenek a régi
próféták voltak.”
16Amikor ezt Heródes† meghallotta, így szólt: „Az a János† támadt fel a
halálból, akit én lefejeztettem.”

Bemerítő János megöletése

17Ugyanis maga Heródes† adott parancsot arra, hogy fogják el Jánost†, és
vessék börtönbe. Heródiás miatt tette ezt, aki testvérének, Fülöpnek felesége
volt. Heródes azonban feleségül vette őt. 18János pedig mindig ezt
mondogatta Heródesnek: „A törvény szerint nem helyes az, hogy a testvéred
feleségével élsz.” 19Heródiás ezért gyűlölte Jánost. Meg akarta ölni őt, de

---

6:11 *„még … lábatokról”* Figyelmeztetés. Azt jelenti, hogy nem beszélnek többé azokkal az emberekkel.

nem tudta, [20]mert Heródes félt Jánostól. Heródes tudta, hogy János igaz és szent ember, ezért megvédte őt. Gyakran zavarba jött, amikor János beszédeit hallotta, mégis szívesen hallgatta őt.

[21]De egyszer eljött az alkalmas idő Heródiás számára. Születésnapján Heródes† vacsorát adott főembereinek, hadvezéreinek és Galilea más fontos embereinek. [22]Amikor Heródiás lánya bejött és táncolt, nagyon megtetszett Heródesnek és vendégeinek.

Ezért így szólt a király a lányhoz: „Kérj tőlem, amit csak akarsz, és megadom neked.” [23]Meg is esküdött neki: „Bármit kérsz, megadom neked, legyen az akár királyságom fele is!”

[24]A lány kiment, és megkérdezte anyjától: „Mit kérjek tőle?” Az anyja így válaszolt: „Kérd tőle Bemerítő János fejét!”

[25]A lány erre sietve visszatért a királyhoz és így szólt: „Azt akarom, hogy most azonnal add oda nekem Bemerítő János fejét egy tálon!”

[26]A király erre nagyon szomorú lett, de mivel megesküdött rá a vendégek előtt, nem akarta visszautasítani a lány kérését. [27]Ezért a király azonnal elküldött egy hóhért, hogy hozza oda János† fejét. Az el is ment, és lefejezte őt a börtönben. [28]Egy tálon odahozta János fejét és átadta a lánynak. A lány pedig az anyjához vitte. [29]Amikor János tanítványai meghallották ezt, eljöttek, elvitték a holttestét, és elhelyezték egy sírban.

Jézus több mint ötezer embernek ad enni

(Mt 14:13–21; Lk 9:10–17; Jn 6:1–14)

[30]Ezután Jézus köré gyűltek az apostolok, és elmondták neki mindazt, amit tettek és tanítottak. [31]Akkor Jézus így szólt hozzájuk: „Gyertek el velem egy csendes helyre, de csak ti magatok, és pihenjetek egy kicsit!” Ugyanis annyi ember járt arra, hogy még arra sem volt lehetőségük, hogy egyenek.

[32]Így tehát hajóba szálltak, és elmentek egy csendes helyre. [33]De sokan látták, hogy elmentek, és felismerték őket. Ezért minden környező városból szárazföldön futva tették meg az utat, és előbb odaértek, mint Jézus és a tanítványai. [34]Amikor Jézus kiszállt a hajóból, meglátta a nagy tömeget. Megsajnálta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok. Úgyhogy sok mindenről kezdett el nekik tanítani.

[35]Addigra már beesteledett, ezért odajöttek hozzá a tanítványai, és így szóltak: „Ez egy elhagyatott hely, és késő van már. [36]Küldd el a népet, hogy elmehessenek a környező településekre és falvakba. Hadd vegyenek valamilyen ételt maguknak!”

[37]De Jézus erre így válaszolt: „Ti adjatok nekik enni!”

Ők ezt mondták: „Úgy gondolod, hogy vegyünk nekik kétszáz ezüstpénz† értékű kenyeret, hogy enni adjunk nekik?”

[38]„Hány kenyeretek van?” — kérdezte tőlük. „Menjetek, és nézzétek meg!”

Miután megnézték, így szóltak: „Öt kenyerünk van, és két halunk.”

[39]Akkor megparancsolta a tanítványainak, hogy csoportokban ültessék le az embereket a fűre. [40]Azok le is ültek száz és ötven fős csoportokban. [41]Jézus kézbe vette az öt kenyeret és a két halat, felnézett az égre, hálát adott Istennek, és megtörte a kenyereket. Majd átnyújtotta tanítványainak, hogy adják át a népnek. Ezután a két halat is szétosztotta közöttük. [42]Mindenki evett belőle, és jóllaktak. [43]Evés után tizenkét kosár maradékot gyűjtöttek

össze a kenyérből és a halból. 44Ötezer volt azoknak a férfiaknak a száma, akik ettek a kenyérből.

Jézus a vízen jár

(Mt 14:22–33; Jn 6:16–21)

45Jézus ezután arra kérte a tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és menjenek át a tó túlsó partjára Betsaidába, mialatt ő elküldi a népet. 46Miután otthagyta a tömeget, felment a hegyre imádkozni.

47Eljött az este, a hajó a tó közepénél járt. Jézus egyedül volt a parton. 48Látta, hogy a tanítványainak nehéz evezni, mert erős ellenszelük van. Hajnalban, valamikor három és hat óra között, a tó vizén járva odament hozzájuk. 49Éppen elment volna mellettük, amikor meglátták, hogy a tavon jár. Azt hitték, hogy kísértet, és hangosan felkiáltottak, 50mert mindannyian látták őt, és nagyon megijedtek. Ő azonban rögtön megszólította őket: „Bízzatok! Én vagyok. Ne féljetek!” 51Azután beszállt hozzájuk a hajóba, a szél pedig elállt. A tanítványai pedig nagyon elcsodálkoztak ezen. 52És bár látták, hogy Jézus hogyan sokasította meg a kenyeret, mégsem értették, mit jelent, mert kemény volt a szívük.

Jézus sok embert meggyógyít

(Mt 14:34–36)

53Miután átkeltek a tavon, Genezáretben kötöttek ki. 54Amint kiszálltak a hajóból, az emberek azonnal felismerték Jézust. 55Amikor meghallották, hogy valahol megjelent, mindenhonnan siettek, hogy odavigyék hozzá az ágyaikon fekvő betegeket. 56Bárhová is ment — falvakba, városokba vagy más településekre — az emberek kitették betegeiket a piactérre, és könyörögtek Jézusnak, hogy legalább a köntöse szélét érinthessék. Akik pedig megérintették, meg is gyógyultak.

Isteni törvények és emberi rendeletek

(Mt 15:1–20)

7 1Eljött néhány farizeus† és törvénytanító Jeruzsálemből, és Jézus köré gyűltek. 2Látták, hogy Jézus néhány tanítványa nem tiszta kézzel eszik. 3A farizeusok ugyanis, mint minden zsidó, nem esznek addig, amíg egy adott módon kezet nem mosnak. Ezzel is megtartva tiszteletreméltó őseik tanítását. 4Amikor megjönnek a piacról, sohasem esznek addig, amíg meg nem mosnak mindent, amit onnan hoztak. Még sok más ehhez hasonló hagyományuk is van. Ilyen például a poharak, korsók, rézedények, sőt az ágyak megmosása is.

5Tehát a farizeusok† és a törvénytanítók megkérdezték Jézust: „Tanítványaid miért nem őseink tanításai szerint élnek? Miért esznek piszkos kézzel?”

6Jézus így válaszolt nekik: „Igaza volt Ézsaiásnak, amikor így prófétált rólatok, ti képmutatók:

»Ez a nép csak szájával tisztel engem,
a szíve azonban távol van tőlem.
7 A nekem adott tiszteletük nem ér semmit,
mert olyan tanításokat tanítanak,
amelyek emberek parancsolatai.« *Ézs 29:13 (Szeptuaginta†)*

8Isten parancsolatát elhagytátok, és emberi tanításokhoz ragaszkodtok.”
9Majd így folytatta: „Isten parancsolatát nagyon ügyesen félreteszitek,
hogy helyére tegyétek saját tanításaitokat. 10Például Mózes† azt parancsolja:
»Tiszteld apádat és anyádat!«*, és azt is: »Aki rosszat mond apjáról, vagy
anyjáról, azt meg kell ölni.«* 11De ti azt tanítjátok, hogy ha valaki azt mondja
apjának vagy anyjának: »Van ugyan valamim, amivel megsegíthetnélek, de
az Istennek van félretéve.« 12Akkor ti ezzel teljesen felmentitek a felelősség
alól, hogy segítsen apjának vagy anyjának. 13A tanításokkal, amelyeket
kaptatok és továbbadtok az embereknek, teljesen érvénytelenné teszitek
Isten üzenetét. És még sok ehhez hasonlót is tesztek!”

14Ezután Jézus ismét magához hívta a tömeget, és így szólt hozzájuk:
„Figyeljetek rám mindnyájan, és értsétek meg, amit mondok! 15Nem az
szennyezi be az embert, ami kívülről jut be a testébe, hanem ami kijön
belőle!” 16*

17Miután otthagyta a tömeget és bement a házba, tanítványai megkérdez-
ték tőle, hogy mi a jelentése az előző történetnek. 18Jézus így válaszolt: „Hát
ti sem értitek? Nem értitek, hogy nem az szennyezi be az embert, ami
kívülről jut be a testébe? 19Hiszen az nem a szívébe jut, hanem a gyomrába,
majd pedig kiürül onnan.” Ezzel tulajdonképpen azt mondta, hogy minden
étel tiszta.

20Majd így folytatta: „Az szennyezi be az embert, ami kijön belőle. 21Mert
belülről, az ember szívéből jönnek elő a gonosz gondolatok, a szexuális
bűnök†, lopások, gyilkosságok, 22házasságtörés, önzés, gonoszság, csalás,
kicsapongás, irigység, gonosz beszéd mások ellen, büszkeség és esztelenség!
23Mindezek a gonosz dolgok az ember belsejéből származnak, és ezek
szennyezik be őt.”

Jézus megsegít egy nem zsidó származású asszonyt

(Mt 15:21–28)

24Jézus ekkor elhagyta azt a helyet, és Tírusz vidékére ment. Bement egy
házba, de nem akarta, hogy bárki megtudja, hogy ott van. Ezt azonban
lehetetlen volt titokban tartani. 25Egy asszony, akinek a lányában gonosz
szellem† volt, mindjárt megtudta, hogy Jézus ott van. Odajött hozzá, és a
lábaihoz borult. 26Ez az asszony görög volt, és a szíriai Föníciában született.
Könyörgött Jézusnak, hogy űzze ki lányából a gonosz szellemet.

27Jézus így válaszolt az asszonynak: „Először a gyermekeknek kell
jóllakniuk. Nem helyes, ha a gyermekektől elvesszük a kenyeret, és
odadobjuk a kutyáknak.”

28Az asszony így válaszolt: „De Uram, még az asztal alatt levő kutyák is
ehetnek a gyermekektől lehulló morzsákból.”

29„Mivel így válaszoltál — felelte Jézus —, menj csak nyugodtan haza! A
gonosz szellem† már kiment a lányodból.”

30Ő pedig hazament, és látta, hogy gyermeke az ágyon fekszik, és valóban
kiment belőle a gonosz szellem.

7:10 idézet: 2Móz 20:12; 5Móz 5:16. **7:10** idézet: 2Móz 21:17. **7:16** Néhány görög kéziratban megtalálható a 16. vers is: „Akinek van füle hallja!”

Jézus meggyógyít egy süketet

31Jézus ezután visszatért Tírusz vidékéről. Szidónon át — a Tízvárost† is
érintve — a Galileai-tóhoz ment. 32Néhányan odavittek hozzá egy férfit, aki
teljesen süket volt, és beszélni is alig tudott. Arra kérték Jézust, hogy tegye rá
a kezét, és gyógyítsa meg.

33Jézus távolabb vitte őt egy kicsit a tömegtől, bedugta az ujjait a beteg
fülébe. Majd köpött egyet, és a nyállal megérintette a férfi nyelvét. 34Ezután
feltekintett az égre, sóhajtott és ezt mondta: „Effata!”, ami azt jelenti: „Nyílj
meg!” 35A férfi füle azonnal megnyílt, nyelve is megoldódott, és tisztán
tudott beszélni.

36Jézus megparancsolta az embereknek, hogy senkinek ne beszéljenek
erről. De minél jobban tiltotta, annál inkább beszéltek róla. 37Az emberek
nagyon csodálkoztak, és így beszéltek: „Jézus mindent helyesen tett. Még a
süketek füleit is megnyitja, és a némákat is képessé teszi a beszédre.”

Jézus enni ad több mint négyezer embernek

(Mt 15:32–39)

8 1Azokban a napokban egy másik alkalommal ismét nagy tömeg gyűlt
Jézus köré. Nem volt semmi ennivalójuk. Ezért magához hívta tanítvá-
nyait, és ezt mondta nekik: 2„Sajnálom ezeket az embereket, mert már három
napja velem vannak, és nincs mit enniük. 3Ha így, éhesen küldeném haza
őket, összeesnének az úton, hiszen sokan közülük elég messziről jöttek.”

4A tanítványok így válaszoltak: „Ezen az elhagyatott helyen hol találhat-
nánk elég ennivalót ennyi embernek?”

5„Hány kenyeretek van?” — kérdezte tőlük Jézus. „Hét” — válaszolták.

6Ezután megparancsolta az embereknek, hogy üljenek le. Majd kezébe
vette a hét kenyeret, és hálát adott Istennek. Megtörte a kenyereket, s tanítvá-
nyainak adta, hogy osszák szét azokat. Szét is osztották az emberek között.
7A tanítványoknál volt néhány kisebb hal is. Jézus ezekért is hálát adott
Istennek, majd odaadta nekik, hogy osszák szét azokat is. 8A nép pedig
evett, és jóllakott. Végül pedig hét kosár maradékot gyűjtöttek össze.
9Körülbelül négyezer ember volt ott. Ezután Jézus hazaküldte őket. 10Majd
tanítványaival együtt azonnal hajóba szállt, és Dalmanuta vidékére ment.

A farizeusok próbára teszik Jézust

(Mt 16:1–4)

11Farizeusok† jöttek hozzá, és beszélgetni kezdtek vele. Mennyei jelet
kértek tőle, bizonyítékként arra, hogy Isten küldte. Így akarták próbára
tenni. 12Jézus felsóhajtott, és ezt mondta: „Ugyan miért akar ez a nemzedék
mennyei jelet látni? Igazán mondom: semmiféle jelet nem fognak látni!”
13Ezzel otthagyta őket Jézus, visszament a hajóba és átkelt a tó túlsó partjára.

Jézus tanítványai félreértik őt

(Mt 16:5–12)

14A tanítványai elfeledkeztek arról, hogy kenyeret vigyenek magukkal.
Csupán egy kenyér volt náluk a hajóban. 15Jézus így figyelmeztette őket:
„Vigyázzatok! Óvakodjatok a farizeusok† és Heródes† kovászától!”

16Erre ők így kezdtek beszélgetni egymás közt: „Nincs kenyerünk!”

17Jézus tudta, hogy miről beszélnek, ezért így szólt hozzájuk: „Miért arról
beszéltek, hogy nincs kenyeretek? Hát még mindig nem értitek? Ennyire
megkeményedett a szívetek? 18Van szemetek, és mégsem láttok? Van fületek
is, de mégsem hallotok? Hát nem emlékeztek? 19Hány kosár maradékot
gyűjtöttetek össze, amikor az öt kenyeret szétosztottam az ötezer
embernek?”

„Tizenkét kosár maradékot” — válaszolták a tanítványok.

20„És amikor a hét kenyeret osztottam szét a négyezer ember között, hány
kosár maradékot gyűjtöttetek össze?”

„Hét kosár maradékot” — hangzott a válasz.

21Majd ismét megkérdezte: „Még mindig nem értitek?”

Jézus meggyógyítja a bétsaidai vakot

22Megérkeztek Bétsaidába. Ott néhány ember egy vakot hozott Jézushoz, és
arra kérték, hogy érintse meg őt. 23Jézus kézenfogva kivezette a vakot a faluból.
Ráköpött a szemére, majd rátette a kezét, és megkérdezte tőle: „Látsz valamit?”

24A vak felnézett, és így szólt: „Embereket látok. Olyanok, mintha sétáló
fák lennének.”

25Akkor Jézus ismét rátette a kezét a vak ember szemére. Az ember nagyra
nyitotta a szemét. Mindent tisztán látott, teljesen rendbejött a látása. 26Jézus
hazaküldte őt, és ezt mondta neki: „Ne menj be a faluba!”

Péter megvallja, hogy Jézus a Krisztus

(Mt 16:13–20; Lk 9:18–21)

27Ezután Jézus és a tanítványai elindultak Cézárea Filippi falvaiba.
Útközben megkérdezte a tanítványaitól: „Mit mondanak rólam az emberek,
ki vagyok én?”

28Ők így válaszoltak: „Van, aki azt mondja, hogy Bemerítő János. Mások
Illésnek† mondanak. Olyanok is vannak, akik azt mondják, hogy egy vagy a
próféták† közül.”

29Ekkor megkérdezte őket: „És ti? Mit mondtok rólam, ki vagyok én?”

Péter így válaszolt: „Te vagy a Krisztus†.”

30Akkor Jézus figyelmeztette őket, hogy erről senkinek se szóljanak.

Jézus a haláláról beszél

(Mt 16:21–28; Lk 9:22–27)

31Ezután a következőket kezdte el nekik tanítani: „Az Emberfiának† sokat
kell szenvednie. A nép idős vezetői, a főpapok és a törvénytanítók nem
fogják őt elfogadni. Megölik majd, de a harmadik napon feltámad.” 32Jézus
nyíltan mondta el nekik mindezt. Péter erre félrehívta őt, és helyre akarta
igazítani. 33De Jézus megfordult, végignézett tanítványain, és ezt mondta
Péternek: „Menj el tőlem, Sátán*! Te nem úgy gondolkodsz, mint Isten,
hanem úgy, mint az emberek.”

34Ezután Jézus közelebb hívta magához a tömeget, és a tanítványait, és így
szólt hozzájuk: „Aki követni akar engem, annak előbb meg kell tagadnia

---

8:33 *Sátán* Az ördög neve, jelentése: „ellenség”. Jézus azt mondja, hogy Péter úgy beszél, mint a Sátán.

önmagát, és fel kell vennie a keresztjét. Csakis így követhet engem. 35Mert
aki meg akarja menteni az életét, az elveszti azt. Aki viszont értem és az
örömhírért adja az életét, megmenti azt. 36Ugyan mit ér az, ha valaki
megnyeri az egész világot, de elveszíti az életét? 37Mert mit adhat valaki
cserébe az életéért? 38Ha valaki szégyell engem és tanításaimat ez előtt a
hűtlen és bűnös nemzedék előtt, azt az Emberfia† is szégyellni fogja, amikor
eljön az Atya dicsőségében a szent angyalokkal.”

9 1Ezután így szólt hozzájuk Jézus: „Igazán mondom, hogy az itt állók
közül vannak néhányan, akik nem halnak meg addig, amíg meg nem
látják, hogy Isten királysága eljött hatalommal.”

Jézus Mózessel és Illéssel
(Mt 17:1–13; Lk 9:28–36)

2Hat nappal később Jézus félrehívta Pétert, Jakabot és Jánost. Felvitte
őket egy magas hegyre. Ott a szemük láttára elváltozott. 3Ruhája
ragyogóan fehér lett. Olyan fehér, amilyenné semmilyen ruhafestő nem
tudná tenni itt a földön. 4Megjelent Mózes† és Illés† is, és beszélgetni
kezdtek Jézussal.

5Ekkor Péter Jézushoz fordult, és így szólt: „Tanító! Jól érezzük itt
magunkat. Készítsünk három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek, és egyet
Illésnek!” 6Azért mondta ez, mert nem tudta, hogy mit mondjon, annyira
megijedtek mindnyájan.

7Ekkor egy felhő jelent meg, és mindnyájukat beárnyékolta. A felhőből
pedig megszólalt egy hang: „Ő az én szeretett Fiam. Őrá hallgassatok!”

8Mikor egy pillanattal később körülnéztek, már senki mást nem láttak a
közelükben; csak Jézus volt velük.

9Amikor lefelé jöttek a hegyről, Jézus megparancsolta nekik, hogy addig
senkinek se beszéljenek arról, amit a hegyen láttak, amíg az Emberfia† fel
nem támad a halálból.

10Mindezt megtartották magukban. Maguk között azonban arról beszél-
gettek, hogy vajon mit jelent „feltámadni a halálból”. 11Majd megkérdezték
Jézust: „Miért mondják azt a törvénytanítók, hogy előbb Illésnek† kell
eljönnie?”

12Jézus így válaszolt: „Illés† valóban előbb jön el, hogy mindent helyreállít-
son. De vajon miért írja az Írás† az Emberfiáról†, hogy sokat kell szenvednie,
és hogy az emberek megvetik majd? 13Én azt mondom, Illés már el is jött, és
mindent megtettek vele, amit akartak, ahogyan az meg van írva róla.”

Jézus meggyógyít egy fiút
(Mt 17:14–20; Lk 9:37–43a)

14Amikor visszaértek a többi tanítványhoz, nagy tömeget láttak
körülöttük. Láttak néhány törvénytanítót is, akik a tanítványokkal
vitatkoztak. 15Amint az emberek meglátták Jézust, elcsodálkoztak, és oda-
futottak, hogy köszöntsék őt.

16Jézus megkérdezte őket: „Miről vitatkoztok velük?”

17Egy férfi válaszolt neki a tömegből: „Tanító, a fiamat hoztam hozzád.
Néma szellem van benne, ami képtelenné teszi őt arra, hogy beszéljen.
18Valahányszor a gonosz szellem megtámadja a fiamat, a földre dobja őt.

Habzik a szája, a fogát csikorgatja, és teljesen merev lesz. Kértem a tanítványaidat, hogy űzzék ki belőle a gonosz szellemet, de nem tudták.”

19Jézus így válaszolt nekik: „Micsoda hitetlen emberek! Meddig kell még veletek maradnom? Meddig kell még türelmesnek lennem hozzátok? Hozzátok ide azt a fiút!”

20Erre odavitték a fiút Jézushoz. Amikor a gonosz szellem meglátta Jézust, azonnal megtámadta a fiút, és megrázta. Ő erre leesett a földre, és ott forgott habzó szájjal.

21Jézus megkérdezte a fiú apját: „Mennyi ideje van ebben az állapotban?”

Ő így válaszolt: „Már gyermekkora óta.
22Sokszor vetette tűzbe vagy vízbe a gonosz szellem, hogy megölje. Ha tudsz valamit tenni, kérlek, könyörülj meg rajtunk, és segíts!”

23Jézus így szólt hozzá: „Azt mondod: »Ha tudsz valamit tenni …« Minden lehetséges annak, aki hisz.”

24A fiú apja azonnal felkiáltott: „Hiszek! De segíts, hogy még jobban tudjak hinni!”

25Amikor Jézus látta, hogy a tömeg egyre jobban körülzárja őket, a következő szavakkal parancsolt a gonosz szellemnek: „Te süketséget és némaságot okozó gonosz szellem! Parancsolom, hogy menj ki belőle, és soha vissza ne gyere!”

26A gonosz szellem pedig hangosan kiáltozott és rángatta a fiút, majd kiment belőle. A fiú úgy feküdt a földön, mintha meghalt volna. Olyannyira, hogy többen mondták is, hogy meghalt.
27Jézus megfogta a fiú kezét, és felállította őt.

28Ezután Jézus bement egy házba. A tanítványai félrehívták, és megkérdezték tőle: „Mi miért nem tudtuk kiűzni ezt a szellemet?”

29Jézus így válaszolt: „Ez a fajta semmi mással nem űzhető ki, csak imádkozással*.”

Jézus a haláláról beszél

(Mt 17:22–23; Lk 9:43b–45)

30Ezután elmentek onnan, és bejárták egész Galileát. Jézus azonban nem akarta, hogy az emberek megtudják, hol vannak,
31mert a tanítványait tanította. Ezt mondta nekik: „Az Emberfiát† hamarosan átadják az embereknek, és megölik. De három nap múlva feltámad.”
32A tanítványai azonban nem értették, amit mondott, és féltek őt megkérdezni erről.

Ki a legnagyobb?

(Mt 18:1–5; Lk 9:46–48)

33Ezután Kapernaumba† mentek. Amikor Jézus már bent volt egy házban, megkérdezte őket: „Miről beszélgettetek útközben?”
34Ők azonban csak hallgattak. Útközben ugyanis arról beszélgettek, hogy melyikük a legnagyobb.

35Akkor Jézus leült, odahívta magához a tizenkettőt, és így szólt hozzájuk: „Ha valaki első akar lenni, az legyen a legutolsó, és szolgáljon mindenkinek.”

9:29 *imádkozás* Néhány görög másolatban: „imádkozással és böjttel.”

36Azzal kézenfogott egy kisgyermeket, és eléjük állította. Majd karjába
vette, és így szólt tanítványaihoz: 37„Aki elfogad egy ilyen kisgyermeket az
én nevemben, az engem fogad el. Aki viszont engem elfogad, az nemcsak
engem fogad el, hanem azt is, aki elküldött engem.”

Aki nincs ellenünk, az velünk van

(Lk 9:49–50)

38János ekkor így szólt Jézushoz: „Tanító! Láttuk, hogy valaki a te
nevedben űzött ki gonosz szellemeket. Megpróbáltuk leállítani őt, hiszen
nem tartozik hozzánk.”
39„Ne állítsátok le!” — mondta Jézus. „Mert aki az én nevemben tesz
csodát, az utána nem lesz képes rosszat mondani rólam. 40Aki nincs ellenünk,
az velünk van. 41Ha valaki ad nektek egy pohár vizet azért, mert Krisztushoz†
tartoztok — igazán mondom nektek —, meg fogja kapni a jutalmát.

Jézus figyelmeztetése

(Mt 18:6–9; Lk 17:1–2)

42Aki viszont e kicsinyek közül, akik hisznek bennem, akár csak egyet is
bűnbe visz, az jobban járna, ha egy malomkövet† kötnének a nyakára, és
bedobnák a tengerbe. 43Ha az egyik kezed bűnbe visz, vágd le azt! Mert jobb
lesz neked, ha elveszíted az egyik kezedet, de örök életed lesz, mintha két
kezed lenne, de a pokolra kerülnél, ahol a tűz soha nem alszik el. 44* 45Ha az
egyik lábad bűnbe visz, vágd le azt! Mert jobb lesz neked, ha fél lábbal lépsz
be az örök életbe, mintha két lábbal dobnának a pokolra. 46* 47Ha az egyik
szemed bűnbe visz, vájd ki azt! Mert jobb lesz neked, ha csak egy szemmel
lépsz be Isten királyságába, mintha két szemmel dobnának a pokolra. 48Ott
örökre a férgek tápláléka lennél, és soha ki nem alvó tűz égetne. 49Mert
mindenkit tűzzel sóznak meg.*
50Jó a só. Ha azonban elveszíti sós ízét, hogyan lehetne visszaadni azt?
Legyen bennetek só, és éljetek egymással békességben!”

Jézus a válásról tanít

(Mt 19:1–12)

10 1Jézus ezután otthagyta azt a helyet. Júdea vidékére ment, és a Jordán
folyón túlra. Ismét nagy tömeg jött hozzá, és szokása szerint
tanította őket.
2Odajött hozzá néhány farizeus† is, akik megkérdezték tőle: „Törvényes
az, ha egy férfi elválik a feleségétől?” Ezt csak azért kérdezték, mert próbára
akarták tenni.
3Jézus megkérdezte: „Mit parancsolt nektek Mózes†?”
4„Mózes megengedte a férfinak, hogy válólevelet írjon, és elváljon a
feleségétől”* — válaszolták.

9:44 Márk evangéliuma néhány görög kéziratában szerepel a 44. vers is, amelyik ugyanaz, mint a 48. vers. **9:46** Márk evangéliuma néhány görög kéziratában szerepel a 46. vers is, amelyik ugyanaz, mint a 48. vers. **9:49** Néhány görög másolat hozzáteszi, „és minden áldozatot tűzzel sóznak meg.” Az Ószövetségben a sót az áldozatra rakták. Ez a vers jelentheti azt, hogy Jézus követői meg lesznek próbálva szenvedések által és, hogy fel kell ajánlaniuk magukat Isten számára, mint áldozatot. **10:4** idézet: 5Móz 24:1. 3.

5Jézus így felelt: „Mózes† azért engedte meg nektek, hogy válólevelet
adjatok, mert olyan kemény a szívetek. 6Isten már a teremtéskor férfivá és
nővé teremtette az embert.* 7»Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, és
ragaszkodik a feleségéhez.« 8Így ketten egy testté lesznek, ezért ők már
többé nem kettő, hanem egy test.* 9Az ember tehát nem választhatja szét azt,
amit Isten eggyé tett."
10Amikor ismét bementek a házba, a tanítványok tovább kérdezték őt
erről. 11Jézus így válaszolt: „Aki elválik a feleségétől, és egy másik nőt vesz
feleségül, az házasságtörést követ el a felesége ellen. 12Ha pedig egy feleség
válik el a férjétől, és összeházasodik egy másik férfival, szintén házasságtö-
rést követ el."

Jézus és a gyermekek
(Mt 19:13–15; Lk 18:15–17)

13Ezután kisgyermekeket vittek Jézushoz, hogy érintse meg őket. A
tanítványok azonban azt mondták nekik, hogy ne vigyék oda a gyermekeket.
14Amikor ezt Jézus meglátta, mérges lett. Rászólt a tanítványaira: „Hadd
jöjjenek ide hozzám a kisgyermekek! Ne akadályozzátok meg őket ebben!
Mert azoké Isten királysága, akik olyanok, mint ezek a gyermekek. 15Igazán
mondom nektek: aki nem úgy fogadja Isten királyságát, mint egy
kisgyermek, az soha nem jut be oda." 16Jézus ezután karjába vette a kisgyer-
mekeket, rájuk tette a kezét, és megáldotta őket.

A gazdag ember nem követi Jézust
(Mt 19:16–30; Lk 18:18–30)

17Már éppen indulni készült, amikor egy férfi sietett hozzá. Leborult előtte,
és megkérdezte őt: „Jó tanító! Mit kell tennem ahhoz, hogy megkapjam az
örök életet?"
18Jézus így válaszolt: „Miért mondasz engem jónak? Senki más nem jó,
csak Isten. 19Ismered a parancsolatokat: Ne ölj! Ne kövess el házasságtörést!
Ne lopj! Ne tanúskodj hamisan! Ne csalj! Tiszteld apádat és anyádat!"*
20A férfi erre így válaszolt: „Tanító, én mindezt megtartottam fiatal koromtól."
21Jézus rátekintett. Szeretetet érzett iránta, és így szólt hozzá: „Még egy
dolog hiányzik belőled: Menj, add el mindenedet, oszd szét a szegények
között, és kincsed lesz a mennyben. Azután gyere, és kövess engem!"
22A férfi, amikor ezt meghallotta, arca megnyúlt, és szomorúan elment,
mert nagyon gazdag volt.
23Jézus körülnézett, és így szólt a tanítványaihoz: „Milyen nehéz bemenni
Isten királyságába azoknak, akiknek sok pénzük van!"
24A tanítványok nagyon elcsodálkoztak Jézus szavain. Ő erre megismétel-
te: „Gyermekeim, látjátok, milyen nehéz bemenni Isten királyságába?
25Könnyebb a tevének átmenni a tű lyukán, mint egy gazdag embernek
bemenni Isten királyságába."
26Ezen még jobban elcsodálkoztak, és így szóltak egymáshoz: „Akkor hát
ki üdvözülhet?"

10:6 idézet: 1Móz 1:27. **10:8** idézet: 1Móz 2:24. **10:19** idézet: 2Móz 20:12–16; 5Móz 5:16–20.

27Jézus rájuk nézett, és így folytatta: „Ez embernek lehetetlen, de Istennek
nem az. Mert Istennek minden lehetséges.”
28Péter ekkor azt mondta Jézusnak: „Látod, mi mindent elhagytunk, hogy
követhessünk téged.”
29Jézus így szólt: „Igazán mondom nektek: aki elhagyta miattam és az
örömhírért a házát, testvérét, apját, anyját, gyermekeit, vagy szántóföldjét,
30az százszor annyit kap vissza még most, ebben a világban. Házakat,
testvéreket, anyákat, gyermekeket, szántóföldeket, de üldözést† is, majd
pedig örök életet az eljövendő világban. 31Sok elsőből lesz azonban utolsó, és
sok utolsóból lesz első.”

Jézus ismét beszél a haláláról
(Mt 20:17–19; Lk 18:31–34)

32Elindultak Jeruzsálem felé. Jézus előttük ment. A tanítványok csodálattal
voltak telve. Akik követték őket, féltek. Útközben ismét félrehívta a tizenkét
tanítványát, és elkezdett nekik arról beszélni, hogy mi fog vele történni:
33„Figyeljetek! Felmegyünk Jeruzsálembe. Ott az Emberfiát† átadják a
főpapoknak† és a törvénytanítóknak. Ők halálra ítélik, majd átadják a nem
zsidó emberek kezébe. 34Azok kigúnyolják, leköpik, megkorbácsolják, és
végül megölik őt. Három nap múlva azonban fel fog támadni.”

Jakab és János egy szívességet kérnek Jézustól
(Mt 20:20–28)

35Jakab és János — Zebedeus fiai — odamentek Jézushoz, és ezt mondták:
„Tanító, szeretnénk, ha megtennéd nekünk, amit kérünk tőled.”
36Jézus megkérdezte: „Mit szeretnétek, hogy megtegyek nektek?”
37Ők így válaszoltak: „Engedd meg nekünk, hogy amikor dicsőségben
uralkodsz, egyikünk a jobb, másikunk pedig a bal oldaladon ülhessen!”
38Jézus így válaszolt nekik: „Nem tudjátok, mit kértek. Ki tudjátok-e inni a
szenvedésnek azt a poharát*, amit nekem ki kell innom, és be tudtok-e
merítkezni azzal a bemerítkezéssel, amivel nekem kell bemerítkeznem*?”
39Ők így válaszoltak: „Igen, ezt mind meg tudjuk tenni.”
Jézus azt felelte: „Valóban inni fogtok abból a pohárból, amit nekem ki kell
innom. Be fogtok merítkezni azzal a bemerítkezéssel, amivel nekem kell be-
merítkeznem. 40Azt azonban nem én döntöm el, hogy ki ül majd a jobb vagy
bal oldalamon. Ezek a helyek azoké lesznek, akiknek Isten elkészítette.”
41Amikor a többi tíz tanítvány meghallotta kérésüket, megharagudtak
Jakabra és Jánosra. 42Jézus odahívta őket, és ezt mondta: „Jól tudjátok, hogy
akiket a nem zsidó népek uralkodóiknak neveznek, azok hatalmaskodnak
rajtuk, és fontos embereik szeretik a hatalmukat éreztetni velük. 43Közöttetek
azonban ne így legyen! Sőt, aki közületek nagy akar lenni, az legyen a
szolgátok! 44Aki első akar lenni köztetek, az legyen mindenki rabszolgája!
45Mert még az Emberfia† sem azért jött a földre, hogy mások szolgáljanak neki.
Azért jött, hogy ő szolgáljon, odaadja az életét, és így sok embert megmentsen.”

10:38 *pohár* Jézus a reá váró rossz dolgokról beszélt. Ezek vállalása olyan nehéz, mint például meginni egy pohár nagyon rossz ízű folyadékot! **10:38** *bemerítkezéssel, … bemerítkeznem* A bemerítkezés általában azt jelenti, hogy víz alá merítés, itt azonban egy különleges jelentése van — befedve lenni vagy beletemetve lenni a nehézségekbe.

Jézus meggyógyítja a vak embert
(Mt 20:29–34; Lk 18:35–43)

46Ezután Jerikó városába mentek. Amikor Jézus és tanítványai már kifelé
mentek Jerikóból, egy vak koldus, Timeus fia, Bartimeus az út szélén ült.
47Amikor meghallotta, hogy a názáreti Jézus van ott, így kezdett el kiáltozni:
„Dávid Fia†, Jézus! Segíts rajtam!”
48Sokan rászóltak, hogy maradjon csöndben. Ő azonban még hangosabban
kiáltotta: „Dávid Fia†! Könyörülj rajtam!”
49Így hát Jézus megállt, és így szólt: „Hívjátok ide!”
Azok oda is hívták a vakot. Ezt mondták neki: „Bízzál! Kelj fel, mert Jézus
hív téged!” 50A vak kabátját ledobva felugrott, és Jézushoz ment.
51Jézus pedig megkérdezte tőle: „Mit akarsz? Mit tegyek érted?”
A vak férfi így válaszolt: „Tanító! Szeretnék újra látni!”
52Jézus így szólt hozzá: „Menj, a hited megmentett téged!” A férfi újra
látott, és követte Jézust az úton.

Jézus királyként vonul be Jeruzsálembe
(Mt 21:1–11; Lk 19:28–40; Jn 12:12–19)

11 1Amikor Jeruzsálem közelébe értek, elérték Bétfagét és Betániát az
Olajfák hegyénél†. Jézus előreküldte két tanítványát. 2Ezt mondta
nekik: „Menjetek be az előttetek lévő faluba! Amint odaértek, találtok egy
megkötött szamárcsikót, amin még soha senki nem ült. Oldjátok el, és
hozzátok ide! 3Ha valaki megkérdezné tőletek: »Miért teszitek ezt?«,
mondjátok azt: »Az Úrnak van szüksége rá, és hamarosan visszaküldi ide.«”
4A tanítványok elmentek, és kinn az utcán egy ajtó közelében találtak egy
megkötött szamárcsikót. Eloldották. 5Néhány ott álló ember megkérdezte
tőlük: „Miért oldjátok el azt a szamárcsikót?” 6A tanítványok azt válaszolták,
amit Jézus mondott nekik, így elengedték őket. 7A szamárcsikót elvitték
Jézushoz. Ráterítették a ruháikat, Jézus pedig felült a csikóra. 8Sokan leterí-
tették kabátjukat az útra, mások pedig faágakat szórtak az útra, melyeket a
mezőkön vágtak le. 9Akik előtte és utána mentek, mind ezt kiáltották:

„Hozsánna!*
Áldott, aki az Úr nevében jön! *Zsolt 118:26*

10 Legyen áldott Dávidnak†,
a mi atyánknak eljövendő királysága!
Hozsánna a magasságban!”

11Ezután Jézus bement Jeruzsálembe, belépett a Templomba†, és mindent
megnézett. Mivel későre járt, tizenkét tanítványával együtt kiment Betániába.

Jézus megmondja, hogy a fügefa el fog pusztulni
(Mt 21:18–19)

12Amikor másnap elindultak Betániából, Jézus éhes volt. 13Már távolról
meglátott egy lombos fügefát. Odament, hogy megnézze, talál-e rajta
gyümölcsöt. Amikor azonban odaért, csak leveleket talált rajta, mert még

11:9 *Hozsánna* Görög szó, jelentése: „ments meg”. A szó a dicsőítés és éljenzés kifejezése lett.

nem volt itt a fügeérés ideje. 14Jézus így szólt a fügefához: „Soha többé ne
egyen rólad senki gyümölcsöt!” Ezt a tanítványai is hallották.

Jézus a Templomban
(Mt 21:12–17; Lk 19:45–48; Jn 2:13–22)

15Ezután bementek Jeruzsálembe. Amikor beértek a Templomba†, Jézus
elkezdte kizavarni azokat, akik ott árultak és vásároltak. Felborította a
pénzváltók asztalait és a galambárusok padjait is. 16Azt sem engedte meg,
hogy bárki bármit átvigyen a Templomon. 17Ezután pedig így kezdte őket
tanítani: „Nem az van megírva: »Az én házam imádság háza* lesz minden
nép számára.«? Ti azonban rablók barlangjává tettétek azt!”*

18Amikor a főpapok† és a törvénytanítók ezt meghallották, keresni kezdték
a módját, hogyan ölhetnék meg Jézust. De féltek is tőle, mert az egész nép
csodálkozott a tanításán. 19Amikor beesteledett, Jézus és a tanítványai
kimentek a városból.

Jézus a hit hatalmát szemlélteti
(Mt 21:20–22)

20Reggel ismét elmentek a fügefa mellett, és látták, hogy az a gyökeréig
kiszáradt. 21Péter visszaemlékezett, és így szólt Jézushoz: „Tanító, nézd! A
fügefa, amit megátkoztál, teljesen kiszáradt.”

22Jézus így válaszolt: „Higgyetek Istenben! 23Igazán mondom nektek: Ha
valaki azt mondja ennek a hegynek: »Emelkedj fel, és ugorj a tengerbe!«, és
szívében kételkedés nélkül hiszi, amit mond, megtörténik. 24Ezért mondom
nektek: ha bármit is kértek imában, higgyétek el, hogy megkaptátok, és a
tiétek lesz az! 25Ha bármikor elkezdtek imádkozni úgy, hogy panasz van
bennetek valaki felé, bocsássatok meg annak, hogy mennyei Atyátok is meg-
bocsáthassa a ti bűneiteket!” 26*

A zsidó vezetők kétségbe vonják Jézus hatalmát
(Mt 21:23–27; Lk 20:1–8)

27Ismét Jeruzsálembe mentek. Mialatt Jézus a Templomban† volt, odajöttek
hozzá a főpapok†, a törvénytanítók és a nép idős vezetői.

28Megkérdezték tőle: „Milyen hatalommal teszed ezeket a dolgokat? Ki
adta neked ezt a hatalmat?”

29Jézus így válaszolt: „Kérdezek tőletek valamit. Ha válaszoltok a
kérdésemre, akkor én is megmondom, hogy milyen hatalommal teszem
mindezt. 30Az, hogy János† bemerítette† az embereket, Istentől volt, vagy
emberektől? Válaszoljatok nekem erre!”

31Ezt megbeszélték egymás között, és ezt mondogatták: „Ha azt feleljük,
hogy Istentől, akkor azt mondja majd: »Akkor miért nem hittetek benne?«
32Ha viszont azt feleljük, hogy emberektől, akkor a nép fog haragudni ránk.”
A vezetők ugyanis nagyon féltek a néptől, mert mindenki azt gondolta, hogy
János† valóban próféta† volt.

11:17 idézet: Ézs 56:7. **11:17** idézet: Jer. 7:11. **11:26** Néhány korai görög kéziratban megtalálható a 26. vers is: „Ha azonban ti nem bocsátotok meg valakinek, akkor mennyei Atyátok sem fogja megbocsátani a ti bűneiteket.”

33Ezért így válaszoltak Jézusnak: „Nem tudjuk.”
Jézus pedig így felelt nekik: „Én sem mondom meg nektek, milyen
hatalommal teszem ezeket.”

Isten elküldi a Fiát
(Mt 21:33–46; Lk 20:9–19)

12 1Ezután Jézus történetek segítségével kezdte tanítani őket: „Egy férfi
szőlőt ültetett. Kerítést épített köré, borprést† ásott, és tornyot is
épített. Utána bérbe adta a kertet néhány szőlőmunkásnak, majd elutazott.
2Amikor eljött az ideje, elküldte egyik szolgáját a szőlőmunkásokhoz, hogy
adják át a neki járó részt a szőlőskert terméséből. 3Ők azonban megfogták a
szolgát, megverték, és üres kézzel küldték vissza. 4Ezután egy másik
szolgáját küldte el hozzájuk. Őt fejbeverték, 5és tiszteletlenül bántak vele.
Ekkor egy harmadik szolgát küldött. Őt megölték a szőlőmunkások. Ezután
még sok mást is küldött. Közülük néhányat megvertek, másokat
pedig megöltek.
6Most már csak egyet tudott elküldeni: saját szeretett fiát. Végül őt is
elküldte hozzájuk. Így gondolkodott: »A fiamat biztosan tisztelni fogják!«
7A szőlőmunkások azonban ezt mondták egymásnak: »Ő az örökös.
Gyertek, öljük meg őt, hogy miénk legyen az örökség!« 8Azzal megfogták,
megölték, majd kidobták a holttestét a szőlőskerten kívülre.
9Mit tesz majd ekkor a szőlősgazda? Eljön, megöli a munkásokat, a szőlőt
pedig másnak adja ki. 10Vagy talán nem olvastátok, hogy mit mond az
Írás†?

»Az a kő, amit az építők megvetettek,
lett a sarokkő†.
11 Ez az Úr munkája,
és csodálatos dolog látni ezt!«” *Zsolt 118:22–23*

12A nép vezetői el akarták fogni Jézust, de féltek a nép haragjától. Jól
tudták ugyanis, hogy ezt a történetet róluk mondta. Így tehát otthagyták őt,
és elmentek.

A zsidó vezetők megpróbálják csapdába csalni Jézust
(Mt 22:15–22; Lk 20:20–26)

13Odaküldtek hozzá néhány férfit a farizeusok† és a Heródes-pártiak†
közül. Azt akarták, hogy ezek az emberek kérdéseikkel csapdába csalják
Jézust, hogy így valami rosszat mondjon. 14Ezek a férfiak így szóltak hozzá:
„Tanító! Tudjuk, hogy becsületes vagy, és nem törődsz azzal, hogy mások mit
gondolnak rólad. Neked minden ember egyforma, és az igazságot tanítod
Isten útjáról. Helyesnek tartod-e, hogy adót fizessünk a császárnak†?
Fizessünk, vagy ne fizessünk?”
15Jézus azonban látta, hogy mi van a szívükben valójában. Így válaszolt
nekik: „Miért akartok próbára tenni engem? Hozzatok ide egy ezüstpénzt,
hadd nézzem meg!” 16Hoztak egyet, ő pedig így szólt: „Kinek a képe és írása
ez?” Azok így válaszoltak: „A császáré†.”
17Akkor Jézus azt mondta: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré,
Istennek pedig azt, ami Istené!” Nagyon megdöbbentek a válaszán.

Néhány szadduceus megpróbál csapdát állítani Jézusnak

(Mt 22:23–33; Lk 20:27–40)

18Ezután néhány szadduceus† jött hozzá (ők nem hisznek a feltámadásban).
Megkérdezték őt: 19„Tanító, Mózes† azt parancsolta nekünk, hogy amikor egy
férj meghal, és a felesége ott marad gyermekek nélkül, a meghalt férfi testvére
vegye feleségül az asszonyt, hogy gyermeket adjon testvérének.* 20Volt egyszer
hét fiútestvér. Az első megnősült, de meghalt gyermekek nélkül. 21A második
feleségül vette az asszonyt, de ő is gyermek nélkül halt meg. A harmadik
testvérrel ugyanez történt. 22A hét testvér közül egyiknek sem maradt utódja.
Végül az asszony is meghalt. 23A feltámadáskor, amikor feltámadnak, kinek a
felesége lesz ez az asszony? Hisz mind a hét férfinak a felesége volt!”

24Jézus így válaszolt nekik: „Azért tévedtek ilyen nagyot, mert nem
ismeritek sem az Írást†, sem Isten hatalmát. 25Hiszen a feltámadás után az
emberek nem nősülnek és nem mennek férjhez. Olyanok lesznek, mint az
angyalok a mennyben. 26De — ha már a halottak feltámadásáról beszélünk
—, nem olvastátok Mózes könyvében az égő bokorról szóló leírást? Ott így
szólt Isten Mózeshez: »Én vagyok Ábrahám† Istene, Izsák† Istene és Jákób†
Istene«.* 27Isten azonban nem a halottak Istene, hanem az élőké.* Valóban
nagy tévedésben vagytok.”

Melyik a legfontosabb parancsolat?

(Mt 22:34–40; Lk 10:25–28)

28Volt ott egy törvénytanító is, aki végighallgatta a beszélgetésüket. Mivel
látta, hogy Jézus jól válaszolt nekik, megkérdezte: „Melyik parancsolat a
legfontosabb?”

29Jézus így felelt neki: „A legfontosabb parancsolat ez: »Halld meg, Izrael!
Az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr!« 30és az, hogy: »Szeresd az Urat, a te
Istenedet teljes szíveddel, teljes lelkeddel, teljes elméddel és minden
erőddel!«* 31A második legfontosabb parancsolat ez: »Szeresd embertár-
sadat, mint önmagadat!«* Ezeknél nincs nagyobb parancsolat.”

32A törvénytanító így válaszolt: „Jól mondtad, Tanító, hogy Isten az
egyetlen Úr. Valóban nincs más rajta kívül. 33És minden felajánlásnál és
áldozatnál fontosabb az, hogy az Urat, a mi Istenünket teljes szívünkkel,
teljes elménkkel és minden erőnkkel szeressük, és az is, hogy úgy szeressük
embertársainkat, mint önmagunkat.”

34Jézus látta, hogy milyen bölcsen válaszolt a törvénytanító, és így szólt
hozzá: „Nem vagy messze az Isten királyságától.” Ezután azonban senki sem
mert több kérdést feltenni Jézusnak.

Dávid fia vagy Ura a Krisztus?

(Mt 22:41–46; Lk 20:41–44)

35Amikor Jézus a Templomban† tanított, megkérdezte: „Hogyan
mondhatják a törvénytanítók, hogy a Krisztus† Dávid fia†? 36Hiszen maga
Dávid† mondta a Szent Szellem† által, hogy:

12:19 idézet: 5Móz 25:5–6. **12:26** idézet: 2Móz 3:6. **12:27** *„Isten … élőké.”* A hangsúly azon van, hogy Ábrahám, Izsák és Jákób életben kell legyenek. **12:30** idézet: 5Móz 6:4–5. **12:31** idézet: 3Móz 19:18.

»Így szólt az Úr az én Uramhoz:
Ülj a jobb oldalamra,
amíg minden ellenségedet hatalmad alá vetem!« *Zsolt 110:1*

37Ha tehát Dávid Urának nevezi Krisztust, akkor hogyan lehet Krisztus†
Dávid fia?” A nagy tömeg örömmel hallgatta Jézust.

Jézus véleménye a törvénytanítókról
(Mt 23:1–36; Lk 20:45–47)

38Jézus így tanított: „Vigyázzatok a törvénytanítókkal! Hosszú köntösben
szeretnek járni, és szeretik, ha tisztelettel köszöntik őket a piacokon.
39Szeretnek a főhelyekre ülni a zsinagógákban†, és a legjobb helyeket
elfoglalni a vacsorákon. 40Elveszik az özvegyasszonyok vagyonát, és a látszat
kedvéért hosszú imákat mondanak. Ezek az emberek súlyosabb büntetést
kapnak majd.”

Az adakozás lényege
(Lk 21:1–4)

41Jézus a templompersellyel szemben ült. Figyelte, hogyan dobják be az
emberek az aprópénzt a perselybe. Sok gazdag ember nagy összeget dobott
be. 42Majd jött egy szegény özvegyasszony is. Ő két rézpénzt* dobott bele,
ami nagyon keveset ért.

43Jézus magához hívta a tanítványait. Így szólt hozzájuk: „Igazán
mondom, hogy ez az özvegyasszony többet tett a perselybe, mint bárki más.
44Mert a többiek mind a feleslegükből adtak. Ő azonban szegénységéből
mindent odaadott, amije csak volt, az egész vagyonát.”

Jézus megjövendöli a Templom lerombolását
(Mt 24:1–44; Lk 21:5–33)

13 1Amikor Jézus már kifelé ment a Templomból†, egyik tanítványa így
szólt hozzá: „Tanító! Nézd, milyen gyönyörűek ezek a kövek, és
milyen csodálatosak ezek az épületek!”

2Jézus ezt mondta nekik: Nem marad itt kő kövön, mert mindent
lerombolnak majd.”

3Ezután Jézus leült az Olajfák hegyén†, szemben a Templommal†. Péter,
Jakab és János félrehívták őt, és megkérdezték: 4„Mondd meg nekünk, mikor
történnek meg mindezek? És mi mutatja majd meg, hogy itt az ideje, hogy
ezek megtörténjenek?”

5Akkor Jézus így kezdte tanítani őket: „Vigyázzatok, nehogy valaki
becsapjon titeket! 6Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik azt
mondják: »Én vagyok az«. Sok embert félrevezetnek majd. 7Amikor
háborúkról és háborús hírekről hallotok, ne ijedjetek meg! Mindezeknek meg
kell történni, de ezzel még nem jön el a vég. 8Nemzet nemzet ellen, és
királyság királyság ellen támad majd. Sok helyen lesz földrengés, és az
embereknek nem lesz mit enni. Ezek a dolgok olyanok lesznek, mint a
szülési fájdalmak kezdete.

12:42 *aprópénz* Kis értékű réz pénzérme, pl. a zsidó „lepta”, amelynek értéke fél római „quadrán”. A „quadrán” volt a legkisebb római fémpénz.

9Jól vigyázzatok magatokra! Bíróságoknak adnak át titeket, és
megvernek titeket a zsinagógákban†. Uralkodók és királyok elé kell
állnotok miattam, hogy nekik is beszéljetek rólam. 10Előbb azonban
minden népnek meg kell hallania az örömhírt. 11Amikor elfognak, és
bíróság elé állítanak titeket, ne aggódjatok előre amiatt, hogy mit
mondjatok. Hanem azt mondjátok, ami megadatik nektek abban az órában.
Mert nem ti lesztek azok, akik beszéltek, hanem a Szent Szellem† szól majd
rajtatok keresztül.

12Akkor majd elárulja és halálra adja testvér a testvérét, és apa a
gyermekét. A gyermekek pedig fellázadnak majd saját szüleik ellen, és
halálra adják őket. 13Mindenki gyűlölni fog benneteket miattam. De aki
mindvégig kitart mellettem, az megszabadul.

14Majd látjátok, hogy ott áll az a pusztítást okozó utálatos dolog*, ahol nem
lenne szabad. (Aki olvassa, értse meg, hogy ez mit jelent!) Akkor azok, akik
Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe! 15Aki fent van a háza tetején, az ne
jöjjön le, hogy valamit elvigyen a házból! 16Aki a mezőn van, ne menjen vissza a
kabátjáért! 17Nagyon rossz lesz azokban a napokban a gyermeket váró asszo-
nyoknak és a szoptatós anyáknak. 18Imádkozzatok azért, hogy mindez ne télen
történjen! 19A nyomorúság olyan nagy lesz azokban a napokban, mint amilyen
még soha nem volt a világ teremtése óta egészen mostanáig, és amilyen nem is
lesz újra. 20Ha az Úr nem rövidítené le azt az időszakot, senki nem élné túl. De
azok miatt, akiket ő kiválasztott, lerövidítette azokat a napokat. 21Ha akkor
bárki ezt mondja nektek: »Nézd csak, itt van a Krisztus†!« vagy »Látod, ott van!«
Ne higgyetek neki! 22Mert hamis krisztusok és hamis próféták† jelennek majd
meg. Csodákat* és jeleket tesznek, hogy ha lehet, félrevezessék Isten választotta-
it is. 23De ti vigyázzatok, hiszen én előre mondtam már nektek ezeket!

24Abban az időben, a nyomorúság ideje után,

»elsötétül majd a nap,
és a hold sem világít többé,
25 a csillagok lehullanak az égről,
és az ég erői is megremegnek.« *Ézs 13:10; 34:4*

26Akkor majd meglátják, amint az Emberfia† eljön a felhőkben, nagy
hatalommal és dicsőséggel. 27Az Emberfia elküldi az angyalokat, és
összegyűjti választottait a négy égtáj felől, a föld szélétől az ég széléig.

28Tanuljátok meg, amire a fügefa tanít benneteket! Amikor zsenge lesz az
ága, és leveleket kezd hajtani, tudjátok, hogy közel van már a nyár.
29Ugyanígy amikor látjátok, hogy mindezek megtörténnek, tudjátok, hogy
közeledik már az idő. Sőt, az ajtó előtt áll. 30Igazán mondom nektek: Nem
múlik el ez a nemzedék, amíg mindezek a dolgok meg nem történnek. 31Az
ég és a föld elmúlik. Az én beszédeim azonban soha nem múlnak el.

32Senki sem tudja, hogy mikor érkezik el az a nap, vagy az az óra: sem a
mennyei angyalok, sem a Fiú, hanem csak az Atya. 33Vigyázzatok tehát, és
legyetek készen, mert nem tudjátok, hogy mikor történik meg mindez!
34Olyan ez, mint amikor valaki hosszú útra megy, és elhagyja otthonát. A

13:14 *pusztító utálatosság* Dán 9:27; 11:31; 12:11. **13:22** *Csodákat* Itt: a Sátán ereje által cseleke-
dett hatalmas tettek.

házat szolgáira bízza, és mindegyiküknek külön feladatot ad. A kapuőrnek
megparancsolja, hogy legyen éber. 35Legyetek tehát ti is éberek, mert nem
tudjátok, mikor jön vissza a ház ura: este, éjfélkor vagy hajnalban! 36Ha
hirtelen jön vissza, nehogy alva találjon titeket! 37Amit most nektek mondok,
mindenkinek mondom: »Legyetek éberek!«”

A vallási vezetők Jézus megöletését tervezik

(Mt 26:1–5; Lk 22:1–2; Jn 11:45–53)

14 1Már csak két nap volt hátra a Pászka† és a kovásztalan kenyerek
ünnepéig†. A főpapok† és a törvénytanítók keresték a módját, hogy
cselle elfogják és megöljék Jézust. 2Ezt mondták: „Az ünnep alatt nem
tehetjük, mert a nép fellázad.”

Egy asszony különleges tette

(Mt 26:6–13; Jn 12:1–8)

3Amikor Jézus Betániában volt, asztalhoz ült a leprás† Simon házában.
Akkor odajött hozzá egy asszony, kezében egy alabástrom† edénnyel, amely
tele volt nárdusolajból† készült drága illatszerrel. Az asszony felnyitotta az
alabástrom edényt, és Jézus fejére öntötte az illatszert.

4Néhányan felháborodtak ezen. Ezt mondták egymásnak: „Miért kell így
pazarolni az illatszert? 5Ezt az illatszert el lehetett volna adni háromszáz
ezüstpénzért, a pénzt pedig szétosztani a szegények között.” És meghara-
gudtak az asszonyra.

6De Jézus ezt mondta nekik: „Hagyjátok őt! Miért bántjátok? Hiszen jót tett
velem. 7Szegények mindig lesznek köztetek, rajtuk bármikor segíthettek. Én
azonban nem leszek mindig veletek. 8Ez az asszony megtett mindent, amit
csak tehetett. Amikor a testemre öntötte az illatszert, a temetésemre
készítette elő azt. 9Igazán mondom nektek: ahol hirdetni fogják az örömhírt,
megemlékeznek majd arról, amit ez az asszony tett.”

Júdás megegyezik Jézus ellenségeivel

(Mt 26:14–16; Lk 22:3–6)

10Ekkor Júdás Iskáriótes — aki a tizenkét tanítvány egyike volt — elment
a főpapokhoz, hogy Jézust a kezükre adja. 11Ők nagyon megörültek ennek,
és pénzt ígértek neki. Júdás ettől kezdve kereste az alkalmat, hogy átadja
nekik Jézust.

A pászkavacsora

(Mt 26:17–25; Lk 22:7–14, 21–23; Jn 13:21–30)

12A kovásztalan kenyerek ünnepének† első napján, amikor szokás szerint
feláldozzák a pászkabárányt†, tanítványai így szóltak Jézushoz: „Hol akarod
megenni a pászkavacsorát? Hol készítsük el neked?”

13Jézus elküldte két tanítványát, és ezt mondta nekik: „Menjetek be a
városba. Ott találkoztok majd egy férfival, aki egy korsó vizet visz.
Kövessétek őt! 14Ahová bemegy, mondjátok a ház gazdájának: »A tanító azt
kéri, hogy mutasd meg azt a helyet, ahol megeheti a pászkavacsorát† a tanít-
ványaival.« 15Ő majd mutat nektek egy nagy, berendezett szobát a ház felső
emeletén, amely készen áll számotokra. Ott készítsétek el a pászkavacsorát!”

16Tanítványai elindultak, és bementek a városba. Ott mindent pontosan
úgy találtak, ahogyan Jézus előre megmondta nekik. Így elő is készítették a
pászkavacsorát†.
17Mire este lett, megérkezett Jézus a tizenkettővel. 18Miközben az asztalnál
ettek, így szólt hozzájuk Jézus: „Igazán mondom nektek: közületek valaki
elárul engem — valaki, aki együtt eszik velem."
19Nagyon elszomorodtak, és egymás után kérdezték: „Ugye, nem én
vagyok az?"
20Ő így válaszolt: „Egy a tizenkettő közül, aki velem együtt mártogatja a
kenyerét a tálba. 21Pontosan az történik majd az Emberfiával†, amit előre
megírtak róla. De szörnyű lesz annak, aki elárulja őt! Jobb lett volna annak
az embernek, ha meg sem született volna!"

Az úrvacsora
(Mt 26:26–30; Lk 22:15–20; 1Kor 11:23–25)

22Mialatt vacsoráztak, Jézus kezébe vette a kenyeret, és hálát adott
Istennek. Megtörte, odaadta tanítványainak, és így szólt: „Vegyétek, ez az
én testem."
23Ezután kezébe vette a poharat, és hálát adott Istennek. Majd odaadta ta-
nítványainak is, akik mindannyian ittak belőle.
24Így szólt hozzájuk: „Ez az én vérem, amivel elkezdődik a szövetség. Ez a
vér sok emberért ki lesz ontva. 25Igazán mondom nektek: mostantól nem iszom
ebből a borból addig a napig, amíg Isten királyságában nem iszom az újat."
26Ezután énekeltek Istennek, és felmentek az Olajfák hegyére†.

Jézust minden tanítványa magára fogja hagyni
(Mt 26:31–35; Lk 22:31–34; Jn 13:36–38)

27Ott Jézus így szólt hozzájuk: „Mindannyian elveszítitek majd a hiteteket,
mert meg van írva:

> »Megölöm a pásztort, és szétszaladnak a juhok.« *Zak 13:7*

28De miután feltámadtam, előttetek megyek Galileába."
29Péter ekkor így szólt Jézushoz: „Még ha mindenki el is veszti a hitét, én
nem fogom elveszíteni a hitemet!"
30Jézus így felelt neki: „Igazán mondom neked: Még ma éjszaka, mielőtt
kétszer megszólalna a kakas, háromszor fogod letagadni, hogy ismersz engem."
31Péter azonban tovább mondta: „Még akkor sem tagadlak le, ha veled
együtt kell meghalnom!" A többiek is ugyanezt mondták.

Jézus egyedül imádkozik
(Mt 26:36–46; Lk 22:39–46)

32Ekkor megérkeztek egy Gecsemáné nevű helyre. Ott így szólt Jézus a
tanítványaihoz: „Üljetek le itt, amíg imádkozom!" 33Pétert, Jakabot és Jánost
magával vitte. Hirtelen nyugtalanság és szomorúság töltötte el. 34Így szólt
hozzájuk: „Megszakad a szívem a szomorúságtól. Maradjatok azért itt, és
maradjatok ébren!"
35Ezután kissé továbbment. Leborult a földre, és azért imádkozott, hogy
amennyiben lehetséges, ne kelljen elszenvednie mindazt, ami rá vár. 36Így

imádkozott: „Abba*, Atyám! Neked minden lehetséges. Kérlek, vedd el
tőlem a szenvedésnek ezt a poharát*! De ne azt tedd, amit én akarok, hanem
azt, amit te akarsz!”
37Ezután visszament a tanítványokhoz, és alva találta őket. Így szólt
Péterhez: „Péter, te alszol? Egy órán át sem tudtál ébren maradni velem?
38Maradjatok ébren, és imádkozzatok, hogy ne essetek kísértésbe! Mert a
szellem azt akarja tenni, ami jó, de a test gyenge.”
39Ezután Jézus megint elment, és ugyanúgy imádkozott, mint
korábban. 40Amikor visszament hozzájuk, ismét alva találta őket, mert
képtelenek voltak nyitva tartani a szemüket. Nem tudták, hogy mit
mondjanak neki.
41Amikor harmadszorra ment vissza, így szólt hozzájuk: „Még mindig
alszotok és pihentek? Most már elég! Eljött az idő, hogy az Emberfiát†
elárulják. 42Keljetek fel! Induljunk! Itt jön az az ember, aki elárul engem.”

Jézus letartóztatása

(Mt 26:47–56; Lk 22:47–53; Jn 18:3–12)

43Jézus még beszélt, amikor megjelent Júdás, a tizenkét tanítvány egyike.
Egy kardokkal és botokkal felfegyverzett tömeg jött vele, akiket a főpapok†,
a törvénytanítók és a nép idős vezetői küldtek.
44Az áruló megmondta nekik, hogy mi lesz a jel: „Akit megcsókolok, azt
fogjátok el, és vigyétek el őrizettel!” 45Amikor Júdás megérkezett, egyenesen
Jézushoz ment. Így szólt hozzá: „Tanító!” — és megcsókolta Jézust. 46Akkor
ők megragadták és elfogták Jézust. 47Valaki, aki a közelben állt, kihúzta a
kardját. Lecsapott a karddal a főpap† szolgájára, és levágta az egyik fülét.
48Jézus ekkor így szólt a tömeghez: „Miért jöttetek kardokkal és botokkal
ellenem, mintha rabló lennék? 49Hiszen mindennap ott voltam köztetek,
amikor a Templomban† tanítottam. Akkor miért nem fogtatok el? Azért
történt ez így, hogy beteljesedjen az, ami az Írásokban meg van írva.”
50Tanítványai ekkor mind elhagyták Jézust, és elfutottak.
51Egy fiatalember azonban követte őt. Nem volt rajta más, csak egy
vászonruha. Amikor őt is megpróbálták elfogni, 52ruháját kezükben hagyva
meztelenül elmenekült.

Jézus a zsidó vezetők előtt

(Mt 26:57–68; Lk 22:54–55, 63–71; Jn 18:13–14, 19–24)

53Ezután a főpaphoz† vezették Jézust. Odagyűltek mind a főpapok, a nép idős
vezetői és a törvénytanítók is. 54Péter távolról követte Jézust, és bement a főpap
udvarába is. A szolgákkal együtt leült ő is a tűz mellé, hogy megmelegedjen.
55A főpapok† az egész Főtanáccsal† együtt olyan bizonyítékot kerestek Jézus
ellen, amely alapján halálra ítélhetik. De ilyet nem találtak. 56Sok hamis tanú
szólt ugyan ellene, de amiket mondtak, azok nem egyeztek meg egymással.
57Ekkor néhány másik hamis tanú állt fel. Ők így szóltak: 58„Hallottuk,
amikor ez az ember* azt mondta: »Lerombolom ezt a Templomot†, amit

14:36 *Abba* Arám szó, jelentése: „apuka”; gyermekek használják. **14:36** *pohár* Jézus a reá váró rossz dolgokról beszélt. Ezek vállalása olyan nehéz, mint például meginni egy pohár nagyon rossz ízű folyadékot. **14:58** *ez az ember* Jézus. Az ellenségei elkerülték nevének használatát.

emberek építettek. És három nap alatt felépítek helyette egy másikat, amit
nem emberi kéz épített.«” 59De még így sem egyezett, amit mondtak.
60Ekkor kiállt középre a főpap†, és megkérdezte Jézust: „Semmit sem
felelsz arra, amivel ezek az emberek vádolnak?” 61Jézus azonban továbbra is
csak hallgatott, és nem válaszolt.

Ekkor újból megkérdezte őt a főpap†: „Tényleg te vagy a Krisztus†, az
Áldott Isten Fia?”

62Jézus így válaszolt neki: „Én vagyok. Meglátjátok majd az Emberfiát†,
amint ott ül a Hatalmas Isten jobbján, és eljön az ég felhőin.”

63A főpap† erre megszaggatta ruháját, és így szólt: „Ugyan miért kellene
ezek után még több tanú? 64Hiszen hallottátok ezeket az Istent gyalázó
szavakat! Mi a véleményetek?”

Erre mindannyian a tanácsban úgy határoztak, hogy Jézus bűnös, és meg
kell halnia.

65Néhányan elkezdték köpdösni őt, majd letakarták az arcát, megütötték,
és ezt mondták: „Most prófétáld meg, hogy ki ütött meg téged!” Ezután a
szolgák is ütni kezdték őt.

Péter fél bevallani, hogy ismeri Jézust

(Mt 26:69–75; Lk 22:56–62; Jn 18:15–18, 25–27)

66Ezalatt Péter még mindig ott volt az udvarban. Egyszer csak megjelent a
főpap† egyik fiatal szolgálólánya is. 67Amint meglátta a tűznél melegedő
Pétert, közelről is megnézte őt.

Így szólt: „Te is a názáreti Jézussal voltál!”

68Péter azonban letagadta, és ezt mondta: „Nem tudom, de nem is értem,
hogy mit beszélsz!” Azzal kiment a kapu közelébe.*

69A szolgálólány azonban meglátta Pétert, és ismét így szólt a körülötte
állókhoz: „Ez az ember is közéjük tartozik!” 70Ő pedig ismét letagadta.

Egy rövid idő múlva az ott állók így szóltak Péterhez: „Te egészen biztos,
hogy közéjük tartozol, hiszen te is galileai vagy.”

71Péter azonban átkozódni és esküdözni kezdett: „Nem ismerem azt az
embert, akiről beszéltek!”

72Ebben a pillanatban másodszor is megszólalt a kakas. Ekkor Péternek
eszébe jutottak Jézus szavai: „Mielőtt a kakas kétszer megszólalna,
háromszor fogsz letagadni engem.” Péter sírva fakadt.

Pilátus helytartó kihallgatja Jézust

(Mt 27:1–2, 11–14; Lk 23:1–5; Jn 18:28–38)

15 1Amint reggel lett, összeültek a főpapok†, a nép idős vezetői, a tör-
vénytanítók, valamint az egész Főtanács†, és döntést hoztak.
Megkötözték Jézust, elvitték Pilátushoz, és átadták neki.

2Pilátus megkérdezte tőle: „Te vagy a zsidók királya?”

Ő így válaszolt: „Úgy van, ahogy mondod.”

3A főpapok† sok mindennel vádolták Jézust. 4Ezért Pilátus újból
megkérdezte őt: „Nem felelsz semmit? Nézd, mi mindennel vádolnak téged!”
5Jézus azonban továbbra is csak hallgatott. Pilátus ezen nagyon csodálkozott.

14:68 Több görög másolat hozzáteszi: „ekkor a kakas megszólalt.”

Pilátus sikertelen kísérlete Jézus szabadon engedésére

(Mt 27:15–31; Lk 23:13–25; Jn 18:39–19:16)

6A Pászka ünnepe† alkalmával Pilátus szokás szerint szabadon engedett
egy foglyot, akit kértek tőle. 7Volt ott akkor egy Barabbás nevű fogoly is, aki
a lázadókkal együtt volt börtönben. Ezek az emberek nemcsak fellázadtak,
hanem gyilkoltak is. 8A tömeg odajött Pilátushoz, és arra kérte őt, hogy most
is tegye meg, amit ilyenkor tenni szokott.

9Pilátus megkérdezte tőlük: „Akarjátok, hogy szabadon engedjem nektek a
zsidók királyát?” 10Mert jól tudta, hogy a főpapok† féltékenyek voltak
Jézusra, és ezért adták át neki őt. 11A főpapok azonban felbíztatták a
tömeget, hogy inkább azt kérjék Pilátustól, hogy Barabbást engedje
szabadon.

12Pilátus újból megkérdezte őket: „Hát azzal mit tegyek, akit ti a zsidók
királyának neveztek?”

13Azok visszakiáltottak: „Feszítsd keresztre!”

14Pilátus rákérdezett: „Miért? Mi rosszat tett?”

Ők azonban még hangosabban kiáltották: „Feszítsd keresztre!”

15Mivel Pilátus a nép kedve szerint akart cselekedni, szabadon engedte
nekik Barabbást. Jézust pedig megkorbácsoltatta, és átadta a katonáknak,
hogy feszítsék keresztre.

16A katonák bevezették Jézust a helytartói palota belső udvarába, és
összehívták az egész csapatot. 17Bíborszínű köntöst adtak rá, fejére pedig
tövisből font koronát tettek. 18Ezután így köszöntötték: „Éljen a zsidók
királya!” 19Majd nádszállal ütögették a fejét, leköpdösték, és térdre borultak
előtte. 20Amikor befejezték a gúnyolódást, levették róla a bíborköntöst, és
ráadták a saját ruháját. Ezután elvezették, hogy megfeszítsék.

Jézus keresztre feszítése

(Mt 27:32–44; Lk 23:26–43; Jn 19:17–27)

21Útközben találkoztak egy férfival, aki éppen a mezőről jött. Cirénei
származású volt, Simonnak hívták. Alexander és Rufusz apja volt. Arra
kényszerítették a katonák, hogy vigye Jézus keresztjét. 22Elvitték egy helyre,
amelyet Golgotának hívtak. Ez azt jelenti: »Koponya-hely«. 23Ott mirhával
kevert bort adtak neki, de nem fogadta el. 24Majd keresztre feszítették Jézust.
Ezután a katonák szétosztották a ruháit, és sorsot vetettek, hogy eldöntsék,
ki melyiket kapja meg.

25Reggel kilenc óra volt, amikor keresztre feszítették. 26Az ellene szóló vád
is a keresztre volt írva: „A ZSIDÓK KIRÁLYA”. 27Vele együtt két rablót is meg-
feszítettek. Egyiket a bal, másikat pedig a jobb oldalán. 28* 29Az emberek,
akik arra mentek, sértegették őt. Fejüket rázva így szóltak: „Na! Hát te vagy
az, aki lerombolod a Templomot†, és három nap alatt újra felépíted? 30Gyere
le a keresztről, és mentsd meg magad!”

31A főpapok† és a törvénytanítók szintén gúnyolták Jézust, és ezt mondták
egymásnak: „Másokat megmentett, magát mégsem tudja megmenteni!

15:28 Egyes görög kéziratokban megtalálható a 28. vers is: „És így beteljesedett az Írás szava, miszerint: »És bűnösök közé tették őt.«”

32 Jöjjön le most a keresztről a Krisztus†, Izrael királya! Ha ezt látjuk, hinni
fogunk.” Még azok is sértegették őt, akik vele együtt voltak keresztre
feszítve.

Jézus halála

(Mt 27:45–56; Lk 23:44–49; Jn 19:28–30)

33 Délben sötétség lett, és beborította az egész földet délután három óráig.
34 Délután háromkor Jézus hangosan felkiáltott: „Elói, Elói, lámá sabaktáni!?”
Ez azt jelenti: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?”*

35 Amikor az ott állók közül néhányan meghallották ezt, így szóltak:
„Nézzétek, Illést hívja!”*

36 Akkor valaki elszaladt, ecetbe mártott egy szivacsot, felszúrta egy bot
végére, majd Jézusnak nyújtotta, hogy igyon. Ezt mondta: „Várjatok! Lássuk,
eljön-e érte Illés†, hogy levegye őt a keresztről!”

37 Ekkor Jézus hangosan felkiáltott, és meghalt.

38 A templom függönye† felülről lefelé egészen az aljáig kettészakadt.
39 Amikor a százados — aki ott állt vele szemben — látta, hogy Jézus hogyan
halt meg, így szólt: „Ez az ember valóban Isten Fia volt!”

40 Volt ott néhány asszony, akik távolról figyelték Jézust. Köztük volt a
magdalai Mária, és az a Mária, aki a fiatalabb Jakabnak és Józsefnek volt az
anyja, valamint Salómé. 41 Amikor Jézus Galileában volt, ők voltak azok, akik
követték őt és szolgáltak neki. De volt ott még sok más asszony is, akik
Jézussal együtt mentek fel Jeruzsálembe.

Jézust sírba helyezik

(Mt 27:57–61; Lk 23:50–56; Jn 19:38–42)

42 Esteledett. Ez volt az előkészület napja, azaz a szombat† előtti nap.
43 Eljött az Arimátiából való József, aki a nagytanács tagja volt, és az emberek
nagyon tisztelték őt. Ő maga is várta Isten királyságának eljövetelét. Bátran
elment Pilátushoz, és elkérte tőle Jézus testét. 44 Pilátus csodálkozott, hogy
Jézus ilyen hamar meghalt. Ezért magához hívatta a századost, és
megkérdezte tőle, meghalt-e már. 45 Miután meghallgatta a százados
jelentését, átadta a testet Józsefnek. 46 József vásznat vásárolt. Levette
Krisztus† testét, betekerte a vászonba, és elhelyezte egy sziklába vájt sírba.
Ezután követ hengerített a sír bejárata elé. 47 A magdalai Mária és Mária,
József anyja, látták, hogy hová tették Jézus testét.

Jézus feltámadásának híre

(Mt 28:1–8; Lk 24:1–12; Jn 20:1–10)

16 1 Miután elmúlt a szombat†, a magdalai Mária, Mária, a Jakab anyja és
Salómé illatszereket vásároltak, hogy elmehessenek, és megkenhessék
Jézus testét. 2 A hét első napján korán reggel kimentek a sírhoz. 3 Az
asszonyok azt kérdezgették egymástól: „Ki fogja elhengeríteni nekünk a
követ a sír bejáratától?”

15:34 idézet: Zsolt 22:2. **15:35** *„Illést hívja!”* „Én Istenem!” =„Éli” (héberül) vagy „Eloi” (arámul), amely nagyon hasonlóan hangzott Illés nevéhez. (Illés Isten ismert képviselője (prófétája) volt az i.e. 850 körül.)

4Amikor azonban felnéztek, meglátták, hogy valaki már elhengerítette a
követ, pedig az nagyon nagy volt. 5Amikor beléptek a sírba, jobboldalt egy
fiatal férfit láttak fehér ruhában ülni. Nagyon megijedtek.
6Ő azonban így szólította meg őket: „Ne féljetek! A názáreti Jézust
keresitek, akit keresztre feszítettek. Feltámadt! Nincs itt. Nézzétek, ez az a
hely, ahol feküdt. 7Menjetek el, és mondjátok el a tanítványainak és Péternek,
hogy előttetek megy Galileába. Ott majd meglátjátok őt, pontosan úgy,
ahogyan azt előre megmondta nektek."
8Kimentek hát a sírból, és elfutottak onnan, mert megijedtek, és összezavarodtak. Nem is szóltak erről senkinek, mert féltek.*

Jézus megjelenik néhány tanítványának
(Mt 28:9–10; Lk 24:13–35; Jn 20:11–18)

9Miután Jézus a hét első napján korán reggel feltámadt, először a magdalai
Máriának jelent meg, akiből korábban hét gonosz szellemet űzött ki. 10Mária
azonnal elindult, hogy elmondja ezt Jézus tanítványainak, akik gyászoltak és
sírtak. 11Amikor meghallották, hogy Jézus él és hogy Mária látta is őt, nem hitték el.
12Ezután más alakban jelent meg két tanítványnak is, akik épp vidékre
mentek. 13Miután visszatértek, elmondták ezt a többieknek. Ők azonban
nem hittek nekik.

Jézus beszél a tanítványaival
(Mt. 28:16–20; Lk 24:36–49; Jn 20:19–23; ApCsel 1:6–8)

14Később Jézus megjelent a tizenegynek is, amikor éppen ettek. Szemükre
vetette hitetlenségüket és keményszívűségüket, amiért nem hittek azoknak,
akik a feltámadása után látták őt.
15Ezután így szólt hozzájuk: „Menjetek el a föld minden részére!
Hirdessétek az örömhírt† minden embernek! 16Aki hisz és bemerítkezik†,
az mind megszabadul. Aki azonban nem hisz, arra ítélet vár. 17Ezek a jelek
kísérik azokat, akik hisznek: Gonosz szellemeket űznek ki a nevemben. Új
nyelveken szólnak. 18Ha kígyókat vesznek fel kezükkel, és ha halálos
mérget isznak, nem árt meg nekik. Betegekre teszik rá a kezüket, és azok
meggyógyulnak."

Jézus visszamegy a mennybe
(Lk 24:50–53; ApCsel 1:9–11)

19Miután az Úr Jézus ezeket elmondta a tanítványainak, felemeltetett a
mennybe, és Isten jobb oldalára ült. 20Az apostolok ezután elindultak, és
mindenhol hirdették az örömhírt†. Az Úr pedig együtt munkálkodott velük,
és csodákkal erősítette meg, hogy az örömhír, amiről beszélnek, igaz.

16:8 Néhány korai görög kézirat itt ér véget.

Lukács
evangéliuma

Beszámoló Jézus életéről

1 [1]Sokan megpróbáltak már beszámolni azokról a dolgokról, amelyek
közöttünk történtek. [2]Ezekről mi is hallottunk már olyan emberektől, akik
kezdettől fogva a saját szemükkel látták mindezt, és akik hirdették az Isten
üzenetét. [3]Én magam is elejétől gondosan áttanulmányoztam mindezeket,
tisztelt Teofilusz. Úgy gondoltam, hogy megírom neked ezeket egy
könyvben, [4]azért, hogy tudd: mindaz, amire tanítottak téged, valóban igaz.

Zakariás és Erzsébet

[5]Abban az időben, amikor Heródes† volt Júdea királya, élt egy Zakariás
nevű pap. Abijah csoportjához tartozott. Felesége, Erzsébet Áron családjából
származott. [6]Mindketten igaz emberek voltak Isten előtt, és hűségesen
megtartották az Úr parancsolatait és rendelkezéseit. [7]Gyermekeik azonban
nem születtek, mert Erzsébetnek nem lehetett gyermeke, és mindketten igen
idősek voltak már.

[8]Történt egyszer, hogy Zakariás csoportjára került a sor, hogy a Templomban†
Istennek szolgáljanak. Zakariás is ott volt a papok között. [9]Szokás szerint sorsot
húztak. Így választottak ki egyet maguk közül, aki belép az Úr Templomába, és
ott füstölőáldozatot mutat be. Ez alkalommal Zakariásra esett a választás.
Zakariás bement a Templomba, [10]a nép pedig az áldozat bemutatása közben a
Templomon kívül imádkozott. [11]Ekkor Zakariás előtt, a füstölő áldozati oltár†
jobb oldalán megjelent egy angyal. [12]Amikor Zakariás meglátta őt, nagyon
megijedt. [13]Az angyal azonban így szólt hozzá: „Ne félj, Zakariás, mert meg-
hallgatta az Úr az imádságodat. Erzsébet, a feleséged, fiút fog szülni neked, akit
Jánosnak† neveztek. [14]A fiú örömöt és boldogságot hoz majd. Sokan örülnek
majd annak, hogy megszületett, [15]mert nagy lesz az Úr előtt. Nem iszik bort,
sem semmiféle szeszes italt. Születésétől fogva betölti őt a Szent Szellem†, [16]és
Izrael népe közül sokakat visszatérít majd az Úrhoz, az ő Istenükhöz. [17]Az Úr
előtt fog járni Illés† erejével és szellemével, hogy felkészítse az embereket az Úr
számára. Az apákat és a gyermekeket ki fogja békíteni egymással. Az engedet-
leneket pedig elvezeti majd, hogy úgy gondolkodjanak, mint az igazak.

[18]Ekkor Zakariás így szólt az angyalhoz: „Honnan tudom meg, hogy
mindez igaz? Hiszen öreg ember vagyok, és a feleségem is idős már."

[19]Az angyal így válaszolt: „Én Gábriel vagyok, és Isten színe előtt állok.
Azért küldtek, hogy beszéljek veled, és elmondjam neked ezt az örömhírt†.
[20]De jól jegyezd meg: megnémulsz, és egészen addig a napig nem fogsz
tudni beszélni, amíg mindez megtörténik. Ez azért lesz így, mert nem hittél a
szavaimnak, amelyek pedig be fognak teljesedni a kellő időben."

[21]Az emberek ezalatt várták Zakariást, és csodálkoztak, hogy miért van
benn olyan sokáig a Templomban†. [22]Amikor végre kijött, nem tudott velük
beszélni. Az emberek rájöttek, hogy látomást látott a Templomban. Zakariás
pedig csak mutogatott nekik, de megszólalni nem tudott. [23]Amikor szolgála-
tának ideje letelt, hazament.
[24]Nem sokkal ezután Erzsébet teherbe esett, és öt hónapig nem ment ki a
házból. Majd így szólt: [25]„Nézzétek, mit tett az Úr! Gondoskodott rólam, és
elvette a szégyenemet az emberek előtt, hogy nem lehet gyermekem.”

Az angyal látogatása Máriánál

[26–27]Amikor Erzsébet terhessége hatodik hónapjában volt, Isten a galileai
Názáret városába küldte Gábriel angyalt egy szűzhöz†, aki egy József nevű
férfi jegyese volt. József Dávid† családjából származott, a szűz neve pedig
Mária volt. [28]Gábriel odament hozzá, és így szólt: „Üdvözöllek! Az Úr
megáldott téged, és veled van.”
[29]Mária megdöbbent azon, amit az angyal mondott, és azon gondolkodott,
hogy mit jelenthet ez a köszöntés.
[30]Ám az angyal így folytatta: „Ne félj, Mária, mert Isten kedvel téged.
[31]Figyelj rám! Teherbe esel, és fiad fog születni, akit Jézusnak fogsz nevezni.
[32]Hatalmas lesz, és a Mindenható Isten Fiának nevezik majd. Az Úr Isten
atyjának, Dávidnak† trónjára ülteti majd őt. [33]Jákób utódai fölött fog
uralkodni örökké, és királysága soha nem ér véget.”
[34]Mária erre így szólt: „Hogyan történhet meg mindez? Hiszen én még
soha nem voltam férfival.”
[35]Az angyal így válaszolt neki: „Eljön hozzád a Szent Szellem†, és a
Mindenható Isten hatalma takar be. Ezért a szent gyermeket is, amely születni
fog, Isten Fiának nevezik majd. [36]A te rokonod, Erzsébet is gyermeket vár,
pedig idős már. Ő, akiről azt mondták, hogy nem lehet gyermeke, már a
hatodik hónapban van. [37]Mert Istennek semmi sem lehetetlen.”
[38]Mária így válaszolt az angyalnak: „Az Úr szolgája vagyok. Történjen
velem minden a te beszéded szerint!” Az angyal pedig elment.

Mária meglátogatja Zakariást és Erzsébetet

[39]Ezután Mária útra kelt, és sietve elindult a hegyvidékre, Júdea egyik
városába. [40]Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. [41]Amikor
Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, megmozdult benne a gyermek,
Erzsébetet pedig betöltötte a Szent Szellem†. [42]Örömteli hangon így kiáltott:
„Te vagy a legáldottabb minden asszony között, és áldott a gyermek, akit
világra hozol majd! [43]De hogyan is történhetett éppen velem, hogy az én
Uram anyja eljött hozzám? [44]Mert amint meghallottam az üdvözlésedet,
örömében megmozdult bennem a gyermekem. [45]Áldott vagy, mert elhiszed,
hogy amit az Úr mondott neked, az meg fog történni.”

Mária Istent dicsőíti

[46]Mária pedig ezt mondta:

[47] „Lelkem dicséri az Urat,
és boldog a szívem, mert Isten az én Szabadítóm.

48 Mert Ő ránézett alázatos szolgálójára.
Bizony, mostantól kezdve
áldottnak mond engem minden ember,
49 mert a Hatalmas Úr nagy dolgokat tett velem,
Szent az ő neve!
50 Ő mindig kegyelmet ad azoknak,
akik tisztelik őt.
51 Megmutatta karja erejét,
és szétszórta a büszke embereket, dicsekvő gondolataikkal.
52 Uralkodókat döntött le trónjaikról,
és az alázatosakat felemelte.
53 Az éhezőket finom étellel táplálta,
a gazdagokat azonban üres kézzel küldte el.
54 Megsegítette szolgáját, Izráelt,
55 és nem felejtett el könyörületesen bánni velük,
ahogyan azt őseinknek megígérte,
Ábrahámnak† és az ő gyermekeinek mindörökre.

56Körülbelül három hónapot töltött Mária Erzsébettel, azután hazament.

János születése

57Amikor pedig elérkezett az idő, hogy megszülessen Erzsébet gyermeke,
fiút szült. 58Szomszédai és rokonai megtudták, milyen jóságos volt hozzá az
Úr, és együtt örültek vele.
59A nyolcadik napon eljöttek körülmetélni a gyermeket. Apja nevéről
Zakariásnak akarták elnevezni. 60Anyja azonban megszólalt, és ezt mondta:
„Nem. János legyen a neve!”
61Az emberek ezt mondták neki: „De hiszen senki sincs a rokonságban,
akit így hívnának!” 62Majd jelekkel megkérdezték az apjától, hogy ő milyen
nevet akar adni a gyermeknek.
63Zakariás egy táblát kért tőlük, és ezt írta rá: „János a neve.” Ezen
mindenki elcsodálkozott. 64Ekkor hirtelen megnyílt Zakariás szája, nyelve
megoldódott, beszélni kezdett, és dicsérte az Istent. 65A környék lakóit pedig
félelem töltötte el, és Júdea egész hegyvidékén beszéltek ezekről a dolgokról.
66Aki csak hallott róla, csodálkozott, és ezt kérdezte: „Vajon mi lesz ebből a
gyermekből?” —, mert az Úr valóban vele volt.

Zakariás Istent dicsőíti

67Apját, Zakariást betöltötte a Szent Szellem†, és így szólt:

68 „Legyen áldott az Úr, Izráel Istene,
mert megsegítette és megszabadította népét.
69 Hatalmas Megváltót adott nekünk
szolgájának, Dávidnak† családjából,
70 ahogyan azt már régen megígérte szent prófétái† által:
71 Megígérte, hogy megment minket ellenségeinktől
és mindazoktól, akik gyűlölnek minket.
72 Megmutatja kegyelmét atyáinknak;
és megemlékezik szent igéretéről

73 amelyet Ábrahámnak†, a mi atyánknak tett esküvel.
Megadja nekünk, hogy
74 miután megszabadít minket ellenségeinktől,
félelem nélkül szolgáljunk neki,
75 és szentek és igazak legyünk Őelőtte
életünk minden napján.
76 Téged pedig, kisgyermek,
a Magasságos prófétájának† fognak nevezni,
mert az Úr előtt jársz,
hogy előkészítsd az ő útjait.
77 Elmondod az ő népének, hogy megszabadulnak,
mert az Úr megbocsátja bűneiket.
78 Az Úr kegyelméből
új nap ragyog ránk a magasból.
79 Beragyogja azokat, akik a sötétségben
és a halál árnyékában élnek,
és a békesség útjára vezet bennünket.”

80A kisfiú pedig növekedett, és egyre erősödött lélekben. A pusztában élt addig, amíg nyíltan megjelent Izrael népének.

Jézus születése
(Mt 1:18–25)

2 1Abban az időben Augustus császár† parancsot adott, hogy számoljanak
össze minden embert, aki a Római Birodalom területén lakott. 2Ez volt az
első népszámlálás. Ebben az időben Szíriában Cirenius volt a helytartó.
3Mindenki elment tehát a saját szülővárosába feliratkozni.
4József is elindult a galileai Názáretből Júdeába, Dávid† városába, amelyet
Betlehemnek neveztek. József Dávid családjából és nemzetségéből
származott. 5Vele volt Mária, a jegyese is, aki akkor gyermeket várt. 6Amíg
azonban Betlehemben voltak, eljött Mária szülésének ideje. Megszülte első
kisfiát. 7A gyermeket bepólyálta és a jászolba fektette, mert a fogadóban nem
volt hely számukra.

Néhány pásztor hall Jézusról

8Azon az éjszakán a környékbeli legelőkön pásztorok voltak a szabad ég
alatt és a nyájukat őrizték. 9Egyszer csak megjelent nekik az Úr angyala, és
Isten dicsősége ragyogta körül őket. 10A pásztorok megrémültek, de az
angyal így szólt hozzájuk: „Ne féljetek, mert nagy örömhírt† hoztam, ami
minden embernek örömöt szerez majd! 11Ma megszületett nektek a
Szabadító Dávid† városában, aki az Úr Krisztus†. 12A jel pedig, amelyről fel-
ismeritek, ez lesz: egy kisgyermeket találtok majd, aki egy jászolban fekszik
bepólyálva.”
13Hirtelen hatalmas angyali sereg jelent meg az angyal mellett, akik így di-
csőítették Istent:

14 „Dicsőség a mennyben az Istennek,
és a földön legyen békesség azoknak,
akik úgy élnek, ahogy Istennek tetszik!”

15 Miután az angyalok elmentek, hogy visszatérjenek a mennybe, a
pásztorok így szóltak egymáshoz: „Menjünk el Betlehembe! Nézzük meg
mindazt, amit az Úr mondott nekünk!”

16 S ezzel sietve útnak indultak. Meg is találták Máriát, Józsefet, és a jászolban
fekvő kisgyermeket. 17 Miután meglátták őt, mindenkinek elmondták azt, amit
erről a gyermekről hallottak. 18 Mindenki, aki hallotta, csodálkozott azon, amit a
pásztorok mondtak. 19 Mária azonban megőrizte a szívében mindezeket, és sokat
gondolkodott azon, ami történt. 20 A pásztorok eközben hazatértek. Köszönetet
mondtak Istennek és dicsérték Őt mindazért, amit láttak és hallottak. Minden
pontosan úgy történt, ahogyan az angyal előre elmondta nekik.

21 Amikor a gyermek nyolcnapos lett, eljött körülmetélésének ideje. A Jézus
nevet adták neki, ahogyan ezt az angyal mondta, mielőtt még a gyermek
elkezdett volna növekedni Máriában.

Jézus bemutatása a Templomban

22 Amikor Mózes† törvénye szerint elérkezett a megtisztulás ideje, elvitték
Jézust Jeruzsálembe, hogy ott az Úrnak bemutassák. 23 A törvényben ugyanis
meg van írva: „Minden elsőszülött fiút az Úrnak kell szentelni.”* 24 Elmentek
tehát, hogy az Úr törvénye szerint áldozatként bemutassanak egy pár
gerlicét és két galambfiókát.*

Simeon meglátja Jézust

25 Jeruzsálemben élt egy Simeon nevű ember. Igaz, istenfélő ember volt.
Izráel szabadítását várta, és a Szent Szellem† volt vele. 26 A Szent Szellem
megmutatta neki, hogy nem hal meg addig, amíg meg nem látja a Krisztust†,
akit az Úr küld. 27 Simeont a Szent Szellem a Templomba† vezette. Amikor
Jézus szülei behozták a gyermeket, hogy megtegyék, amit a törvény előír,
28 Simeon a karjába vette Jézus. Dicsérte Istent, és ezt mondta:

29 „Uram, most engedd el a Te szolgádat békében,
    ahogyan megígérted,
30 mert szemeim meglátták a te szabadításodat,
31   amit minden ember számára készítettél.
32 Útmutató világosság ő a nem zsidó népek számára,
    és dicsőség néped, Izráel számára!”

33 Jézus apja és anyja csodálkozott azon, amit Simeon mondott róla.
34 Ezután Simeon megáldotta őket. Így szólt Jézus anyjához, Máriához: „Ezt a
gyermeket Isten arra rendelte, hogy Izráel fiai közül sokan elbukjanak vagy
felemelkedjenek általa. Arra van rendelve, hogy jel legyen, amit az emberek
nem fogadnak el. 35 Mindez azért lesz így, hogy sok szív gondolata ismertté
legyen. És azok a dolgok, amelyek történni fognak, fájdalmasak lesznek
számodra — mintha egy kard szúrná át a szívedet.”

Anna meglátja Jézust

36 Volt a Templomban† egy Anna nevű prófétanő† is. Fánuel leánya volt, az
Áser törzsébe tartozott. Nagyon idős volt, nyolcvannégy éves. Hét év

---

2:23 *„Minden … szentelni”* Lásd 2Móz 13:2. **2:24** idézet: 3Móz 12:8.

házasság után maradt özvegyen. 37Soha nem ment el a Templomból, hanem
böjttel† és imával szolgálta Istent éjjel-nappal. 38Anna is odalépett hozzájuk.
Hálát adott Istennek, és beszélt a gyermekről mindazoknak, akik Jeruzsálem
szabadulását várták.

József és Mária hazatérnek

39Amikor mindent megtettek, amit az Úr törvénye kívánt, visszatértek la-
kóhelyükre, a galileai Názáretbe. 40A gyermek pedig növekedett és
erősödött. Egyre bölcsebb lett, és Isten áldása volt rajta.

A gyermek Jézus

41Jézus szülei minden évben elmentek Jeruzsálembe a Pászka ünnepére†.
42Amikor Jézus tizenkét éves volt, szokásuk szerint ismét felmentek az
ünnepre. 43Amikor az ünnepnek vége volt, a szülők hazaindultak, Jézus
viszont Jeruzsálemben maradt. 44Szülei azonban nem tudtak erről. Azt
gondolták, hogy a gyermek útitársaikkal van, és hazafelé megy. Már egy
napja úton voltak, amikor keresni kezdték őt rokonaik és barátaik között.
45Miután nem találták, visszamentek Jeruzsálembe, hogy ott keressék
tovább. 46Három nap múlva találták meg a Templomban†. A tanítók között
ült, hallgatta és kérdezgette őket. 47Mindenki, aki hallotta őt, elcsodál-
kozott azon, hogy milyen értelmes, és a kérdésekre adott válaszain.
48Amikor a szülei meglátták őt, megdöbbentek. Anyja így szólt hozzá:
„Fiam, miért tetted ezt velünk? Apád és én nagyon aggódtunk érted, és
kerestünk téged!”

49Mire ő így válaszolt: „Miért kellett engem keresnetek? Nem tudjátok,
hogy nekem az én Atyám dolgaival kell foglalkoznom?” 50Szülei nem
értették meg a válaszát.

51Ezután Jézus visszatért velük Názáretbe, és engedelmeskedett szüleinek.
Mária megőrizte mindezeket a dolgokat a szívében. 52Jézus pedig egyre
bölcsebb és erősebb lett, és növekedett az emberek és Isten előtti kedvességben.

Bemerítő János

(Mt 3:1–12; Mk 1:1–8; Jn 1:19–28)

3 1Tibérius császár† uralkodásának tizenötödik évében

Poncius Pilátus volt Júdea helytartója.
Heródes† volt Galilea negyedes fejedelme,
Heródes bátyja, Fülöp volt Iturea és Trakhónitisz negyedes fejedelme.
Lüszániász pedig Abiléné negyedes fejedelme volt.

2Ebben az időben, amikor Kajafás és Annás voltak a főpapok†, szólt az Úr
Jánoshoz†, Zakariás fiához a pusztában. 3János bejárta a Jordán egész
vidékét. Hirdette az embereknek, hogy ha megváltoztatják a gondolkodásu-
kat és bemerítkeznek†, akkor Isten megbocsátja bűneiket. 4Ézsaiás próféta†
így írt erről könyvében:

„Valaki kiált a pusztában:
»Készítsétek elő az Úr útját!
Tegyétek egyenessé ösvényeit!

5 Minden völgyet töltsetek fel,
és minden hegyet hordjatok szét!
A görbe utak váljanak egyenessé,
a göröngyösek simává,
6 és minden ember meglátja az Isten szabadítását.«" *Ézs 40:3–5*

7János† így szólt a tömeghez, akik eljöttek hozzá bemerítkezni†: „Ti
kígyók! Ki figyelmeztetett titeket, hogy meneküljetek a közelgő harag
elől? 8Olyan dolgokat tegyetek, amik megmutatják, hogy valóban megvál-
toztatok. Ne mondogassátok folyton magatokról: »Mi Ábrahám† fiai
vagyunk!« Mert azt mondom nektek: Isten ezekből a kövekből is tud
fiakat teremteni Ábrahámnak! 9A fejsze pedig már a fák* gyökerén van, és
kivág minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt†. A kivágott fát pedig
tűzbe dobják."
10A tömeg erre megkérdezte Jánostól†: „Akkor mit tegyünk?"
11János† azt mondta: „Akinek két ruhája van, adjon egyet annak, akinek
egy sincs! Akinek van ennivalója, ossza meg azzal, akinek nincs!"
12Néhány vámszedő† is eljött hozzá bemerítkezni†. Ők is megkérdezték
tőle: „Tanító, mit tegyünk?"
13János† ezt mondta nekik: „Ne szedjetek több pénzt, mint amennyi elő
van írva!"
14Katonák is jöttek hozzá, és ők is megkérdezték: „Hát mi mit tegyünk?"
Ő ezt mondta: „Senkitől se vegyetek el pénzt erőszakkal! Senkit se
vádoljatok hamisan, és elégedjetek meg a fizetségetekkel!"
15Mivel az emberek már várták Krisztus† eljövetelét, azon gondolkodtak,
hogy talán János† a Krisztus.
16János† azonban így válaszolt mindenkinek: „Én vízbe merítelek be†
titeket. Jönni fog azonban valaki, aki hatalmasabb nálam. Én az ő saruja
szíját sem vagyok méltó kioldani. Ő Szent Szellembe† és tűzbe merít majd
be titeket. 17Kezében szórólapát van, amivel megtisztítja szérűjét. A
gabonát magtárába gyűjti, a pelyvát pedig elolthatatlan tűzzel fogja
megégetni." 18Sok mást is mondott János az embereknek, és hirdette nekik
az örömhírt†.

Hogyan végződött később János munkája?

19János megmondta Heródes† fejedelemnek, hogy nagyon helytelen, hogy viszonya volt bátyjának feleségével, Heródiással. Helytelenítette mindazokat a gonosz dolgokat is, amiket még tett. 20Heródes pedig ráadásul mindezekre: börtönbe záratta Jánost†.

János bemeríti Jézust

(Mt 3:13–17; Mk 1:9–11)

21Miután sok ember bemerítkezett Jánosnál†, Jézus is bemerítkezett. Amíg
imádkozott, megnyílt a menny, 22és leszállt Jézusra a Szent Szellem† látható
módon, galamb formájában. A mennyből pedig egy hang hallatszott: „Te
vagy az én szeretett fiam, akiben gyönyörködöm."

3:9 *fák* Azok az emberek, akik nem fogadják el Jézust, olyanok, mint a fák, amelyeket kivágnak.

József családfája
(Mt 1:1–17)

23Jézus körülbelül harminc éves volt, amikor elkezdte a szolgálatát. Az
emberek úgy tudták, hogy ő József fia volt.

József Éli fia volt. 24Éli Mattát fia volt. Mattát Lévi fia volt. Lévi Melki fia
volt. Melki Jannáj fia volt. Jannáj József fia volt. 25József Mattatiás fia volt.
Mattatiás Ámós fia volt. Ámos Náhum fia volt. Náhum Heszli fia volt.
Heszli Naggai fia volt. 26Naggai Mahat fia volt. Mahat Mattatiás fia volt.
Mattatiás Simei fia volt. Simei Jószek fia volt. Jószek Jóda fia volt.

27Jóda Jóhánán fia volt. Jóhánán Résa fia volt. Résa Zerubbábel fia volt.
Zerubbábel Sealtiel fia volt. Sealtiel Néri fia volt. 28Neri Melki fia volt. Melki
Addi fia volt. Addi Kószám fia volt. Kószám Elmadám fia volt. Elmadám Ére
fia volt. 29Ére Jézus fia volt. Jézus Eliézer fia volt. Eliézer Jórim fia volt. Jórim
Mattát fia volt. Mattát Lévi fia volt.

30Lévi Simeon fia volt. Simeon Júda fia volt. Júda József fia volt. József
Jónám fia volt. Jónám Eljákim fia volt. 31Eljákim Melea fia volt. Melea Menna
fia volt. Menna Mattáta fia volt. Mattáta Nátán fia volt. Nátán Dávid fia volt.
32Dávid Isai fia volt. Isai Óbed fia volt. Óbed Bóáz fia volt. Bóáz Szalmón fia
volt. Szalmón Nahsón fia volt.

33Nahsón Aminádáb fia volt. Aminádáb Admin fia volt. Admin Arni fia
volt. Arni Heszrón fia volt. Heszrón Fáresz fia volt. Fáresz Júda fia volt.
34Júda Jákób fia volt. Jákób Izsák fia volt. Izsák Ábrahám† fia volt.
Ábrahám Táré fia volt. Táré Náhór fia volt. 35Náhor Szerug fia volt. Szerug
Reu fia volt. Reu Peleg fia volt. Peleg Héber fia volt. Héber Selah fia volt.

36Selah Kénán fia volt. Kénán Arpaksád fia volt. Arpaksád Sém fia volt.
Sém Nóé fia volt. Noé Lámek fia volt. 37Lámek Metusélah fia volt. Metusélah
Hénók fia volt. Hénok Járed fia volt. Járed Mahalalél fia volt. Mahalalél
Kénán fia volt. 38Kénán Enós fia volt. Enós Sét fia volt. Sét Ádám fia volt.
Ádám pedig Isten fia volt.

Jézust próbára teszi az ördög
(Mt 4:1–11; Mk 1:12–13)

4 1Jézus Szent Szellemmel† telve visszatért a Jordán folyótól. A Szent
Szellem a pusztába vezette őt. 2Negyven napot töltött itt, miközben az
ördög próbára tette őt. Ez idő alatt Jézus semmit sem evett. Amikor a
negyven nap letelt, nagyon megéhezett.

3Ekkor az ördög ezt mondta neki: „Ha valóban Isten Fia vagy, mondd
ennek a kőnek, hogy változzon kenyérré!”

4Jézus így válaszolt neki: „Meg van írva:

»Nemcsak kenyérrel él az ember.«” *5Móz 8:3*

5Az ördög erre elvitte őt egy hegyre, ahonnan egy pillanat alatt megmutatta
neki a föld minden királyságát. 6Így szólt: „Neked adom ezeknek az király-
ságoknak minden hatalmát és dicsőségét. Mert mindez az enyém, és én annak
adom, akinek akarom. 7Ha tehát imádsz engem, mind a tiéd lesz.”

8Jézus így válaszolt: „Meg van írva:

»Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!«” *5Móz 6:13*

9Akkor az ördög elvezette őt Jeruzsálembe. A Templom† legmagasabb
pontjára állította, és ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, ugorj le innen!
10Mert meg van írva:

»Parancsot ad majd angyalainak, hogy vigyázzanak rád, *Zsolt 91:11*

11 és ők felemelnek kezeikkel,
hogy meg ne üsd a lábadat a kőbe.«” *Zsolt 91:12*

12Jézus pedig így válaszolt: „Azt is mondja az Írás†:

»Ne tedd próbára Uradat, Istenedet!«” *5Móz 6:16*

13Miután az ördög befejezett minden próbatételt, elment tőle egy időre.

Jézus tanít

(Mt 4:12–17; Mk 1:14–15)

14Jézus pedig a Szent Szellem† erejével telve visszatért Galileába. Híre az
egész vidéken elterjedt. 15A zsinagógákban† tanított, és mindenki dicsérte őt.

Jézus haza megy

(Mt 13:53–58; Mk 6:1–6)

16Ezután Názáretbe ment, ahol felnevelkedett. Szombaton† szokása szerint
elment a zsinagógába†. Amikor felállt, hogy az Írásokból† felolvasson,
17Ézsaiás próféta† könyvét adták a kezébe. Kinyitotta a könyvet, és azt a
helyet találta meg, ahol ez áll:

18 „Az Úrnak Szelleme† van rajtam.
Mert ő felkent engem, hogy örömhírt† vigyek a szegényeknek.
Elküldött, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek,
a vakoknak pedig szemük megnyílását,
és szabaddá tegyem a elnyomottakat,
19 és hogy kihirdessem az Úr kedvességének időszakát.” *Ézs 61:1–2*

20Ezután becsukta a könyvet, visszaadta a szolgának, és leült. A zsinagó-
gában† mindenki őt nézte. 21Jézus így szólt hozzájuk: „Ez az Írás† ma, a
fületek hallatára teljesedett be.”
22Mindenki dicsérte Jézust, és csodálattal hallgatták a gyönyörű szavakat,
amiket mondott. Azt kérdezgették egymástól: „Nem József fia ez?”
23Ő pedig így válaszolt nekik: „Tudom, hogy ezt a közmondást mondjátok
majd nekem: »Orvos vagy, gyógyítsd hát meg magadat! Amiket hallottunk,
hogy Kapernaumban cselekedtél, tedd meg a saját szülővárosodban is!«”
24Azután így folytatta: „Igazán mondom nektek: egyetlen prófétát† sem
fogadnak el a saját szülővárosában. 25Igazán mondom nektek: sok özve-
gyasszony élt Izráelben Illés† idejében, amikor három és fél évig nem esett az
eső, és az embereknek nem volt mit enniük az egész vidéken. 26De Isten
egyikükhöz sem küldte el Illést, csak a Szidónhoz tartozó Sareptában élő öz-
vegyasszonyhoz. 27Sok leprás† volt Izráelben Elizeus próféta idejében, de
senki sem gyógyult meg, csak a szíriai Naámán.”
28Amikor meghallották ezt a zsinagógában†, mindenki megharadudott
Jézusra. 29Az emberek felkeltek, és kidobták őt a városból. Elvitték annak a

sziklának a szélére, amelyen a város állt. Le akarták lökni onnan. 30De ő ke-
resztülment a tömegen, és otthagyta őket.

Jézus meggyógyít egy embert, akiben gonosz szellem volt

(Mk 1:21–28)

31Ezután Kapernaumba ment, amely Galilea egyik városa volt. Itt is
tanított szombaton† a zsinagógában†. 32A nép csodálta a tanítását, mert a
szavainak hatalma volt. 33A zsinagógában volt egy ember, akiben gonosz
szellem volt. Ez az ember így kiáltozott: 34„Mit akarsz tőlünk, názáreti Jézus?
Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom, ki vagy te: az Isten Szentje."
35De Jézus ráparancsolt a gonosz szellemre: „Hallgass, és menj ki belőle!"
Erre a gonosz szellem a többiek előtt a földre vetette az embert, és kiment
belőle, de az embernek semmi baja sem lett.

36Mindenki elcsodálkozott ezen, és ezt kérdezgették egymástól: „Vajon
miféle tanítás ez? Erővel és hatalommal parancsol a gonosz szellemeknek,
azok pedig kimennek az emberekből!" 37És a róla szóló hír az egész
környéken elterjedt.

Jézus meggyógyítja Péter anyósát

(Mk 1:21–28)

38Jézus a zsinagógából† Simon* otthonába ment. Simon anyósa beteg volt,
magas láza volt. Megkérték Jézust, hogy segítsen rajta. 39Jézus megállt az
asszony fölött, parancsolt a láznak, és az elmúlt. Erre az asszony azonnal
felkelt, és szolgálni kezdett nekik.

Jézus sok embert meggyógyít

40Amikor lement a nap, különféle betegségekben szenvedő embereket
hoztak Jézushoz. Ő pedig kezét rájuk tette, és mindegyiküket meggyógyítot-
ta. 41Sokakból gonosz szellemek is kimentek, akik ezt kiáltozták: „Te vagy az
Isten Fia!" De Jézus rájuk parancsolt, és nem engedte, hogy beszéljenek. A
gonosz szellemek ugyanis tudták, hogy ő a Krisztus†.

Jézus más városokba megy

(Mk 1:35–39)

42Másnap egy lakatlan helyre ment Jézus. A tömeg azonban megkereste és
körülvette őt. Az emberek megpróbálták rábeszélni, hogy maradjon velük.
43De ő így szólt hozzájuk: „Más városokban is el kell mondanom az Isten ki-
rályságáról szóló örömhírt†, mert ezért küldött engem Isten."

44És folytatta Isten üzenetének hirdetését Júdea zsinagógáiban† is.

Péter, Jakab és János követik Jézust

(Mt 4:18–22; Mk 1:16–20)

5 1Egyszer, amikor Jézus a Genezáreti-tónál állt, nagy tömeg vette körül,
amely Isten igéjét hallgatta. 2Jézus meglátott a tó partjánál két hajót. A
halászok éppen akkor szálltak ki, és a hálóikat mosták. 3Jézus beszállt az egyik

4:38 *Simon* Simon másik neve Péter volt.

hajóba, amely Simoné volt. Megkérte Simont, hogy vigye őt be, egy kicsit
távolabb a parttól. Majd leült a hajóban, és onnan tanította az embereket.
4 Miután befejezte a tanítást, azt mondta Simonnak: „Evezz ki a mély vízre,
és vessétek ki fogásra a hálóitokat!”
5 Simon így válaszolt: „Mester, egész éjjel keményen dolgoztunk, és semmit
nem fogtunk. De mivel te mondod, leeresztem a hálókat.” 6 Amikor ezt
megtették, olyan sok halat fogtak, hogy a hálók szakadoztak tölük. 7 Ezért
jeleztek társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek oda hozzájuk,
és segítsenek nekik. Ők odamentek, és mindkét hajót úgy megtöltötték
hallal, hogy majdnem elsüllyedtek.
8 Amikor Simon Péter ezt látta, Jézus lábaihoz borult, és így szólt: „Menj el
tőlem, Uram, mert én bűnös ember vagyok!” 9 Ezt pedig azért mondta, mert
a többi társával együtt őt is megdöbbentette a nagy halfogás. 10 Ugyanígy
megdöbbent Jakab és János is, Zebedeus fiai, akik Simon társai voltak.
Jézus így szólt Simonhoz: „Ne félj! Mostantól embereket fogsz halászni.”
11 A halászok kieveztek a partra, otthagytak mindent, és követték Jézust.

Jézus meggyógyít egy beteget

(Mt 8:1–4; Mk 1:40–45)

12 Az egyik városban, ahol Jézus járt, élt egy férfi, aki leprás† volt. Amikor
ez a férfi meglátta Jézust, arcra borult. Így könyörgött: „Uram, ha akarsz,
megtisztíthatsz engem!”
13 Jézus kinyújtotta a kezét, megérintette a leprást†, és ezt mondta:
„Akarom. Tisztulj meg!” És a lepra azonnal eltűnt a férfiról. 14 Jézus meg-
parancsolta neki, hogy senkinek se mondja el ezt: „Hanem menj el, és
mutasd meg magad a papnak,* és ajánlj fel áldozatot a tisztulásodért,
ahogyan Mózes† parancsolta! Ez lesz nekik a bizonyíték arra, hogy meg-
gyógyultál!”
15 De a Jézusról szóló hírek egyre jobban terjedtek, és emberek tömegei
mentek hozzá, hogy hallgassák őt, és meggyógyuljanak a betegségeikből.
16 Jézus azonban gyakran elment, és egy elhagyatott helyen imádkozott.

Jézus meggyógyítja a bénát

(Mt 9:1–8; Mk 2:1–12)

17 Egyik nap, amikor Jézus tanította az embereket, farizeusok† és törvényta-
nítók is hallgatták őt, akik Galilea és Júdea minden városából és
Jeruzsálemből érkeztek. És az Úr hatalmat adott Jézusnak, hogy gyógyítson.
18 Egyszer csak néhány ember érkezett, akik egy ágyon fekvő, béna férfit
akartak behozni Jézus elé. 19 A sok ember miatt azonban nem tudtak
odamenni Jézushoz. Ezért felmásztak a tetőre, és onnan eresztették le az
ágyat a tömegbe, Jézus elé. 20 Ő pedig, amikor látta hitüket, így szólt:
„Barátom, a bűneid meg vannak bocsátva.”
21 A törvénytanítók és farizeusok† ezt mondták magukban: „Kicsoda ez
az ember, aki Istent gyalázza? A bűnöket senki más nem bocsáthatja meg,
csak Isten!”

5:14 *mutasd meg magad a papnak* Mózes törvénye szerint a papnak kellett eldönteni és kimondani egy zsidóról, aki leprában szenvedett, hogy már megtisztult ebből a betegségből és jól van.

22De Jézus ismerte gondolataikat, és így válaszolt nekik: „Miért gondol-
kodtok így a szívetekben? 23Melyik dolog könnyebb? Azt mondani: »A
bűneid meg vannak bocsátva«, vagy azt: »Kelj fel, és járj?« 24De most azért,
hogy megtudjátok, hogy az Emberfiának† van hatalma arra, hogy
megbocsássa a bűnöket itt a földön — így szólt a bénához —, mondom
neked: kelj fel, fogd az ágyadat, és menj haza!”

25Erre ő azonnal felállt előttük, felemelte az ágyát, és Istent dicsőítve
hazament. 26Ezen mindenki elcsodálkozott, és dicsérték az Istent. Megteltek
félelemmel és azt mondták: „Csodálatos dolgokat láttunk ma!”

Lévi (Máté) követi Jézust

(Mt 9:9–13; Mk 2:13–17)

27Jézus ezután kiment onnan. A vámnál meglátott egy Lévi nevű
vámszedőt†. Így szólt hozzá: „Kövess engem!” 28Lévi erre otthagyta
mindenét, felállt, és követte őt.

29Nagy vacsorát rendezett a házában neki, ahol vámszedők†, és sokan
mások is velük együtt ettek. 30De a farizeusok† és törvénytanítók így panasz-
kodtak Jézus tanítványainak: „Miért esztek együtt a vámszedőkkel és a
bűnösökkel?”

31Jézus erre így válaszolt: „Nem az egészségeseknek van szükségük
orvosra, hanem a betegeknek. 32Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam,
hanem hogy a bűnösöket hívjam arra, hogy az életük megváltozzon.”

Jézus válasza a böjtölésről szóló kérdésre

(Mt 9:14–17; Mk 2:18–22)

33A farizeusok† így szóltak Jézushoz: „János† követői gyakran böjtölnek† és
imádkoznak, és ugyanezt teszik a mi követőink is. A te tanítványaid viszont
mindig esznek és isznak.”

34Jézus erre így válaszolt: „Böjtölhetnek-e† a vőlegény vendégei, amíg
velük van a vőlegény? 35De eljön majd az idő, amikor a vőlegényt elveszik
tőlük. Ők majd akkor böjtölnek.”

36Elmondott nekik egy történetet: „Senki nem tép ki foltot új ruhából,
hogy régi ruhára varrja. Ha ezt teszi, kiszakítja az új ruhát, és az új
ruhából készült folt sem illik a régi ruhához. 37Senki sem tölt új bort régi
tömlőkbe†, mert az új bor szétrepeszti a régi tömlőket. Így a bor is
kiömlik, és a tömlők is kiszakadnak. 38Új bort tehát új tömlőkbe kell
tölteni. 39Aki régi bort ivott, nem akar újat inni, mert azt mondja, hogy
jobb a régi.”

Jézus ura a szombatnak

(Mt 12:1–8; Mk 2:23–28)

6 1Egyik szombaton† Jézus gabonaföldeken ment keresztül. A tanítványok
téptek a kalászokból, kimorzsolták a kezükben, és megették azokat. 2De
néhány farizeus† így szólt hozzájuk: „Miért tesztek olyat, amit szombaton
nem szabad tenni?”

3Jézus így válaszolt: „Nem olvastátok, mit tett Dávid†, amikor ő és a vele
levők megéheztek? 4Bement Isten házába, elvette és megette az Úrnak
ajánlott kenyeret, és adott azoknak is, akik vele voltak. Pedig a törvény

szerint ebből a kenyérből csak a papnak volt szabad enni.” 5És így folytatta:
„Az Emberfia† ura a szombatnak†.”

Jézus szombaton gyógyít

(Mt 12:9–14; Mk 3:1–6)

6Egy másik szombaton† Jézus a zsinagógába† ment, és ott tanított. Volt
ott egy ember, akinek a jobb keze béna volt. 7A törvénytanítók és
farizeusok† figyelték Jézust, hogy vajon meggyógyítja-e őt szombaton.
Okot akartak találni ugyanis arra, hogy vádolhassák. 8Jézus ismerte a gon-
dolataikat, mégis így szólt a béna kezű emberhez: „Kelj fel, és állj az
emberek elé!” Ő felkelt, és megállt előttük. 9Jézus így folytatta: „Azt
kérdezem tőletek: Vajon szabad-e a törvény szerint szombati napon
valakivel jót vagy rosszat tenni? Szabad megmenteni, vagy elvenni
valakinek az életét szombaton?” 10Végignézett mindannyiukon, majd ezt
mondta a béna kezű férfinek: „Nyújtsd ki a kezed!” Az ember kinyújtotta a
kezét, és az meggyógyult. 11A törvénytanítók és farizeusok azonban
nagyon megharagudtak, és arról beszélgettek egymás közt, mit tehetnének
Jézus ellen.

Jézus kiválasztja a tizenkét apostolt

(Mt 10:1–4; Mk 3:13–19)

12Azokban a napokban történt, hogy Jézus felment egy hegyre imádkozni.
Egész éjjel ott maradt, és Istenhez imádkozott. 13Amikor eljött a reggel,
magához hívatta a tanítványait. Kiválasztott közülük tizenkettőt, akiket
apostoloknak nevezett: 14Simont, akit Péternek nevezett el, Andrást, Péter
testvérét, Jakabot, Jánost, Fülöpöt, Bertalant, 15Mátét, Tamást, Jakabot, az
Alfeus fiát, Simont, akit Zélótának hívtak, 16Júdást, a Jakab fiát, és Iskáriótes
Júdást, aki később elárulta Jézust.

Jézus tanít és gyógyít

(Mt 4:23–25; 5:1–12)

17Ezután lejöttek a hegyről, és Jézus megállt egy sík helyen. Ott volt
Jézusnak sok tanítványa, és sokan érkeztek Júdeából, Jeruzsálemből,
valamint Tírusz† és Szidón† partvidékéről is. 18Mindannyian azért jöttek,
hogy hallgassák őt, és hogy meggyógyuljanak betegségeikből. Azok is
meggyógyultak, akik gonosz szellemektől szenvedtek. 19A tömegből
mindenki meg akarta érinteni Jézust, mert erő áradt belőle, és mindenkit
meggyógyított.

20Jézus a tanítványaira nézett és így szólt:

„Boldogok vagytok, szegények,
mert tiétek Isten királysága.
21 Boldogok vagytok, akik most éheztek,
mert jól fogtok lakni.
Boldogok vagytok, akik most sírtok,
mert nevetni fogtok.

22Boldogok vagytok, amikor az emberek gyűlölnek titeket. Boldogok
vagytok, amikor kizárnak a zsinagógákból és bántanak titeket. Boldogok

vagytok, amikor rosszat mondanak rólatok az Emberfia† miatt. 23Örüljetek
azon a napon és örvendezzetek, mert nagy lesz a jutalmatok a mennyben.
Hiszen az ő atyáik is ugyanezt tették a prófétákkal†.

24 De rossz lesz nektek, gazdagok,
mert ti már elvettétek vigasztalásotokat.
25 Rossz lesz nektek, akik most jóllaktok,
mert éhezni fogtok.
Rossz lesz nektek, akik most nevettek,
mert gyászolni és sírni fogtok.

26Rossz nektek, ha mindenki dicsér titeket, mert az ő atyáik is ezt tették a
hamis prófétákkal†."

Szeressétek ellenségeiteket!
(Mt 5:38–48; 7:12a)

27„De nektek, akik most hallgattok engem, ezt mondom: szeressétek ellen-
ségeiteket! Tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnek titeket! 28Áldjátok azokat,
akik rosszat mondanak rólatok. Imádkozzatok azokért, akik bántanak
titeket! 29Ha valaki arcul üt, annak tartsd oda a másik arcodat is! Aki el
akarja venni tőled a kabátodat, annak add oda az ingedet is! 30Adj
mindenkinek, aki kér tőled! Ha valaki elveszi tőled azt, ami a tiéd, ne kérd
vissza! 31Úgy bánjatok másokkal, ahogyan ti is szeretnétek, hogy bánjanak
veletek! 32Ha csak azokat szeretitek, akik szeretnek titeket, ugyan milyen
jutalmat érdemeltek? Hiszen még a bűnösök is szeretik azokat, akik őket
szeretik. 33Ha csak azokkal tesztek jót, akik veletek jót tesznek, ugyan milyen
jutalmat érdemeltek? A bűnösök is ugyanezt teszik. 34Ha csak azoknak adtok
kölcsön, akiktől remélitek, hogy visszakapjátok, ugyan milyen jutalmat
érdemeltek? Bűnösök is adnak kölcsön bűnösöknek azért, hogy vissza-
kapják, amit adtak. 35De ti szeressétek ellenségeiteket, és tegyetek jót
velük! Adjatok úgy, hogy ne várjátok, hogy visszaadják, amit adtatok! Akkor
nagy lesz a jutalmatok, és a Magasságos Isten Fiai lesztek. Mert Isten jóságos
a gonosz emberekhez és hálátlan emberekhez is. 36Legyetek könyörületesek,
ahogyan a ti Atyátok is könyörületes!"

Nézzetek önmagatokba!
(Mt 7:1–5)

37„Ne ítéljetek el másokat, és akkor titeket sem ítélnek el! Senkit se
vádoljatok, és akkor titeket sem vádolnak majd! Bocsássatok meg másoknak,
és akkor nektek is meg fognak bocsátani! 38Adjatok, és nektek is adni fognak,
többet, mint gondolnátok! A kezetekbe majd olyan sokat öntenek, nem is
bírjátok el, sőt az öletekbe ömlik majd. Mert amilyen mértékkel ti mértek,
olyan mértékkel mérnek majd nektek is.

39Egy történetet is mondott nekik: „Vezethet-e vak ember egy másik
vakot? Ugye akkor mindketten gödörbe esnek? 40Egyetlen tanítvány sem
nagyobb, mint a tanítója. De ha valaki mindent megtanult, akkor
ugyanolyan lesz, mint a tanítója.

41Miért nézed a szálkát a testvéred szemében, a magadéban pedig miért
nem veszed észre a gerendát sem? 42Hogyan mondhatod neki: »Testvérem,

engedd, hogy kivegyem a a szálkát a szemedből!«, ha a saját szemedben nem látod meg a gerendát? Képmutató†! Először vedd ki a gerendát a saját szemedből, és akkor majd elég jól látsz ahhoz, hogy kivedd a szálkát a testvéred szeméből!”

Kétfajta gyümölcs
(Mt 7:17–20; 12:34b–35)

43„A jó fa nem teremhet rossz gyümölcsöt. Ugyanígy rossz fa sem teremhet jó gyümölcsöt. 44Minden fát fel lehet ismerni a saját gyümölcséről. Tüskebokorról nem szednek fügét, és csipkebokorról sem szednek szőlőt. 45A jó ember szívében jó dolgok vannak, és azokból jó dolgokat hoz elő. A gonosz ember szívében azonban gonosz dolgok vannak, és azokból gonosz dolgokat hoz elő. Mert azt mondja az ember, ami a szívében van.”

Kétfajta ember
(Mt 7:24–27)

46„Miért mondjátok ezt: »Uram, Uram!«, ha nem teszitek, amit mondok? 47Elmondom nektek, hogy kihez hasonlít az az ember, aki eljön hozzám, meghallgat, és engedelmeskedik a szavaimnak. 48Ez az ember olyan, mint a házépítő, aki mélyre ásott, és kősziklára helyezte a háza alapját. Amikor árvíz jött, és megpróbálta elmosni a házat, a ház nem mozdult meg, mert erős alapra építették. 49De az az ember, aki hallja a szavaimat, és nem engedelmeskedik azoknak, az ahhoz az emberhez hasonlít, aki alap nélkül, a földre építette a házát. Amikor jött az árvíz, a ház azonnal összeomlott, és az egész elpusztult.”

Jézus meggyógyít egy szolgát
(Mt 8:5–13; Jn 4:43–54)

7 1Miután Jézus befejezte, amit mondani akart, Kapernaumba† ment. 2Élt ott egy százados, akinek a szolgája nagyon beteg volt, és haldoklott. A százados nagyon kedvelte a szolgáját. 3Amikor hallott Jézusról, elküldött hozzá néhány zsidó vezetőt, hogy megkérjék: jöjjön el, és mentse meg a szolga életét. 4A vezetők Jézushoz érkeztek, és így kérlelték őt: „Ez az ember megérdemli, hogy ezt megtedd érte. 5Szereti a népünket, és a zsinagógánkat† is ő építtette.”

6Így Jézus velük ment. Amikor már közel voltak a házhoz, találkoztak a százados barátaival, akiket ezzel az üzenettel küldött Jézushoz: „Uram, ne fáraszd magad, mert nem vagyok méltó arra, hogy a házamba gyere! 7Ezért nem is jöttem személyesen hozzád. Neked csak szólnod kell, és meggyógyul a szolgám. 8Mert én magam is mások hatalma alatt álló ember vagyok, és vannak katonák, akiknek pedig én parancsolok. Ha valamelyiküknek azt mondom: »Menj!«, az elmegy; ha egy másiknak azt mondom: »Gyere ide!«, az odajön hozzám. Ha azt mondom: »Tedd ezt!«, megteszi.”

9Jézus elcsodálkozott azon, amit a százados mondott. Odafordult az őt követő tömeghez, és azt mondta: „Mondom nektek: még Izráelben sem találkoztam ekkora hittel.”

10Amikor a küldöttek visszatértek a százados házába, a szolgát egészségesen találták.

Jézus feltámaszt egy halottat

11Ezután Jézus egy Nain nevű városba ment a tanítványaival. Nagy sok
ember követte őket. 12Amikor a város kapuja felé közeledtek, látták, hogy egy
halottat hoznak ki onnan. A halott egy özvegyasszony egyetlen fia volt. A
városból sokan kísérték az asszonyt. 13Amikor az Úr meglátta őt, megsajnálta,
és így szólt hozzá: „Ne sírj!" 14Odalépett a koporsóhoz és megérintette. A koporsóvivők megálltak. Azután így szólt: „Fiam, én mondom neked: Kelj fel!"
15A halott pedig felült, és beszélni kezdett. Jézus visszaadta őt az anyjának.

16Ezt látva mindenki nagyon elcsodálkozott. Dicsőítették Istent, és ezt mondták: „Hatalmas próféta† jelent meg közöttünk!" És: „Eljött Isten, hogy segítsen az Ő népének".

17A Jézusról szóló hír elterjedt Júdeában és az egész környéken.

János kérdése

(Mt 11:2–19)

18A történteket Jánosnak† is elmondták a tanítványai. 19János ekkor
odahívta két tanítványát, és elküldte őket Jézushoz, hogy megkérdezzék tőle:
„Te vagy az, akinek el kell jönnie, vagy mást várjunk?"

20Amikor megérkeztek Jézushoz, ezt mondták: „Bemerítő János küldött minket, hogy megkérdezzük: Te vagy az, akinek el kell jönnie, vagy mást várjunk?"

21Abban az időben Jézus sok beteget és szenvedőt gyógyított meg. Sok
gonosz szellemet űzött ki, és sok vaknak is meggyógyította a szemét. 22Így
válaszolt tehát nekik: „Menjetek, és mondjátok meg Jánosnak†, amit láttatok és hallottatok: A vakok látnak, a sánták járnak. A leprások† megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak feltámadnak. A szegények az örömhírt†
hallgatják. 23Áldott az az ember, aki el tud fogadni engem."

24Amikor János† követei elmentek onnan, Jézus így kezdett beszélni Jánosról az embereknek: „Miért mentetek ki a pusztába? Hogy széltől
hajlongó nádszálat* lássatok? 25Vagy talán azért mentetek ki, hogy drága ruhába öltözött férfit lássatok? De hiszen aki drága ruhákban jár és kényelemben él, az királyi palotákban lakik. 26Akkor viszont kit akartatok látni? Talán egy prófétát†? Azt láttatok, sőt mondom nektek: nagyobbat
láttatok egy prófétánál! 27Mert őróla mondja az Írás:

»Elküldöm követemet, aki előtted jár,
hogy utat készítsen neked.« *Mal 3:1*

28Mondom nektek: azok között, akik asszonytól születtek, nincs nagyobb Jánosnál†. De Isten királyságában a legkisebb is nagyobb őnála."

(29Minden ember, aki hallgatta Jézust, még a vámszedők† is, elismerték, hogy Isten terve jó. Ezt azzal is kifejezték, hogy bemerítkeztek† Jánosnál†.)
30De a farizeusok† és törvénytanítók visszautasították azt, amit Isten akart adni számukra, és ők nem akarták, hogy János bemerítse őket.

7:24 *nádszál* Jézus ezzel azt mondja, hogy János nem volt gyenge.

31Jézus így folytatta: „Mihez hasonlítsam hát ennek a nemzedéknek az
embereit? Milyenek is ők? 32Olyanok, mint a gyermekek, akik a piacon ülve
ezt kiáltozzák egymásnak:

»Furulyáztunk nektek,
de nem táncoltatok.
Siratót énekeltünk,
de nem sírtatok.«

33Eljött Bemerítő János, aki nem evett kenyeret, és bort sem ivott, és ezt
mondjátok róla: »Gonosz szellem† van benne!« 34Eljött az Emberfia†, aki
eszik és iszik. Róla pedig azt mondjátok: 35»Falánk és iszákos, vámszedők† és
bűnösök barátja!« De a bölcsességet minden cselekedete igazolja.”

Simon, a farizeus

36Az egyik farizeus† meghívta Jézust a házába, hogy együtt egyenek. Jézus
elment, és leült az asztalhoz. 37Volt abban a városban egy bűnös nő. Amikor
megtudta, hogy Jézus a farizeus házában eszik, egy illatszerrel teli
alabástrom† edényt hozott. 38Megállt Jézus mögött, a lábánál. Sírt, és a
könnyeivel kezdte öntözni a lábát. Azután a hajával megtörölte, majd
megcsókolta Jézus lábát, és végül illatszert öntött rá. 39Látta ezt a farizeus,
aki meghívta Jézust, és ezt gondolta: „Ha próféta† volna, tudná, hogy miféle
nő ez, aki hozzáér. Tudná, hogy ez egy bűnös asszony.”
40Jézus így szólt hozzá: „Simon, mondanom kell neked valamit.”
Simon így válaszolt: „Mondd, Tanító!”
41Jézus így folytatta: „Volt egy hitelező, és annak volt két adósa. Az
egyikük ötszáz ezüstpénzzel tartozott neki, a másik ötvennel. 42Mivel
egyikük sem tudta visszafizetni a tartozását, a hitelező nagylelkűen
elengedte mindkettőjük adósságát. A kettő közül vajon melyik szereti jobban
a hitelezőt?”
43Simon így válaszolt: „Gondolom, az, amelyiknek több adósságot
engedett el.”
Mire Jézus azt mondta: „Helyesen válaszoltál.” 44Az asszonyra mutatott,
és így folytatta: „Nézd csak, mit tett ez az asszony! Eljöttem a házadba. Nem
adtál nekem vizet, hogy a lábamat megmossam. Ő a könnyeivel mosta, és a
hajával törölte meg a lábam. 45Te nem üdvözöltél csókkal, ő pedig, amióta
megérkeztem, szüntelenül a lábamat csókolgatja. 46Nem kented meg a
fejemet olajjal. Ő illatszerrel kente meg a lábamat. 47Ezért mondom, hogy
neki sok bűne lett megbocsátva, hiszen nagyon szeretetett. Akinek viszont
kevés van megbocsátva, az kevésbé szeret.”
48Ezután így szólt az asszonyhoz: „A bűneid meg vannak bocsátva.”
49Akik vele ettek, ezt mondták maguk között: „Ki ez, hogy még a bűnöket
is megbocsátja?”
50De Jézus így folytatta: „A hited megmentett téged. Menj el békességgel!”

Jézus tanítványai

8 1Másnap Jézus a tizenkét apostollal a városokat és falvakat járta. Hirdette
az Isten királyságáról szóló örömhírt†. 2Volt velük néhány asszony is,
akiket Jézus gonosz szellemektől szabadított meg és betegségektől gyógyított

meg:a magdalai Mária, akiből hét gonosz szellem ment ki, 3Johanna, Kuza
felesége, aki Heródes† udvarának egyik vezetője volt, Zsuzsanna és még
sokan mások. Ezek az asszonyok a saját vagyonukból támogatták Jézust és
a tanítványokat.

A magvetés története

(Mt 13:1–17; Mk 4:1–12)

4Nagy tömeg gyűlt össze. Minden városból jöttek emberek Jézushoz. Jézus
a következő történetet mondta nekik:

5„Kiment egy magvető vetni. Vetés közben néhány mag az út szélére esett.
Ezeket az emberek a földbe taposták, az égi madarak pedig megették.
6Némelyik mag köves talajra esett, és miközben nőtt, kiszáradt, mert nem
kapott elég nedvességet. 7Néhány mag tövisek közé esett. A tövisek a
magokkal együtt növekedtek, és végül megfojtották azokat. 8Más magok
viszont a jó földbe hulltak. Amikor megnőttek, százszor annyit teremtek,
mint amennyit a magvető elvetett.”

Miután ezeket elmondta Jézus, hangosan így szólt: „Akinek van füle, hallja!”

9Tanítványai megkérdezték tőle, hogy mit jelent ez a történet.

10Erre ő így felelt: „Nektek megadatott, hogy Isten királyságának titkait
megismerjétek, de másoknak történeteket mondok, hogy

»nézzenek, de ne lássanak,
és halljanak, de ne értsenek.«” *Ézs 6:9*

Jézus megmagyarázza a magvetés történetét

(Mt 13:18–23; Mk 4:13–20)

11„Ennek a történetnek a következő a jelentése: a mag Isten üzenete. 12Az
út szélére esett néhány mag olyan, mint azok az emberek, akik hallják ugyan
Isten üzenetét, de az ördög azonnal ellopja a magot a szívükből, hogy ne
higgyenek és ne szabaduljanak meg. 13A köves talajra hullott magok
olyanok, mint azok az emberek, akik amikor hallják Isten üzenetét, örömmel
fogadják, de az nem tud megyökerezni bennük. Ezek az emberek hisznek
ugyan egy ideig, de amikor nehézségek jönnek, többé már nem hisznek
Istenben, és elfordulnak tőle. 14A tövisek közé esett mag olyan, mint azok az
emberek, akik hallják az igét, de amint továbbmennek, a világ gondjai,
gazdagsága, és élvezetei megfojtják bennük Isten üzenetét. Így ezek az
emberek soha nem teremnek érett gyümölcsöt†. 15A jó föld pedig azokat az
embereket jelenti, akik az igét jó és őszinte szívvel hallgatják, megőrzik azt,
és kitartással gyümölcsöt teremnek.”

Használd azt, amit kaptál!

(Mk 4:21–25)

16„Nem azért gyújtanak lámpást, hogy letakarják, vagy hogy az ágy alá
tegyék. Ehelyett a lámpatartóba teszik, hogy akik bejönnek, lássák a
fényt. 17Mert nincs az a rejtett dolog, ami ismertté ne válna. És nincs
olyan titok, ami ki ne tudódna. 18Gondoljátok át alaposan, amit hallotok!
Mert akinek van, az még többet kap. De akinek nincs, attól még azt is
elveszik, amije van.”

Jézus követői az ő igazi családja

(Mt 12:46–50; Mk 3:31–35)

19Jézushoz eljöttek anyja és testvérei. A tömeg miatt azonban nem tudtak
közel menni hozzá. 20Az emberek szóltak Jézusnak: „Anyád és testvéreid
odakinn állnak, és látni szeretnének.”

21De ő így válaszolt erre: „Az az én anyám, és azok az én testvéreim, akik
hallják és megtartják Isten beszédét.”

A tanítványok meglátják Jézus hatalmát

(Mt 8:23–27; Mk 4:35–41)

22Azokban a napokban történt, hogy Jézus néhány tanítványával együtt
hajóra szállt. Így szólt hozzájuk: „Menjünk át a tó túlsó partjára!” Elindultak.
23Miközben hajóztak, Jézus elaludt. Hirtelen szélvihar lett a tavon. A hajó
már kezdett megtelni vízzel, és mindannyian veszélyben voltak. 24A
tanítványok felébresztették Jézust, és azt mondták: „Mester! Mester!
Megfulladunk!”

Ekkor ő felkelt, ráparancsolt a szélre és a hullámokra, és azok lecsendesed-
tek. 25Majd a tanítványokhoz fordult: „Hol van a hitetek?”

Ők azonban féltek, és megdöbbenve kérdezgették egymást: „Kicsoda ez,
hogy a szélnek és a víznek is parancsol, azok pedig engedelmeskednek neki?”

Egy ember, akiben gonosz szellem volt

(Mt 8:28–34; Mk 5:1–20)

26Ezután áthajóztak Gadara vidékére, ami Galileával szemben van a
Genezáreti-tó túlsó partján. 27Amikor Jézus partra szállt, odament hozzá egy
ember, akiben gonosz szellem† volt. Régóta nem hordott ruhát, és nem
házban, hanem sírok között lakott. 28–29A gonosz szellem már régóta fogva
tartotta őt, ezért az emberek láncokkal és bilincsekkel kötözték meg és
őrizték őt. Ő azonban mindig letépte magáról a láncokat, és a gonosz szellem
a pusztába vezette. Amikor az ember meglátta Jézust, felkiáltott, a lába elé
borult, és ezt kiabálta: „Mit akarsz tőlem, Jézus, a Magasságos Isten Fia?
Kérlek, ne kínozz engem!” Jézus megparancsolta ugyanis a gonosz
szellemnek, hogy menjen ki belőle.

30Jézus megkérdezte tőle: „Mi a neved?”

Az pedig így felelt: „Légió*”, mert sok gonosz szellem volt benne. 31A
gonosz szellemek kérlelték Jézust, hogy ne küldje őket a pokolba.
32Legelészett a hegyoldalon egy nagy disznónyáj. A gonosz szellemek arra
kérték Jézust, hogy küldje őket a disznókba. Jézus megengedte nekik. 33Így a
gonosz szellemek kijöttek az emberből, és belementek a disznókba. A
disznók pedig a meredek hegyről a tóba rohantak és belefulladtak.

34Amikor a pásztorok meglátták, hogy mi történt, elfutottak és elmondták
a városban és a falvakban. 35Az emberek pedig eljöttek Jézushoz, hogy
lássák, mi történt. Látták, hogy az ember, akiből a gonosz szellemek
kimentek, felöltözve és ép elmével ül Jézus lábainál. Nagyon megrémültek.
36Akik pedig látták, elmesélték, hogyan gyógyult meg az az ember, akiben a
gonosz szellemek voltak. 37Gadara egész népe kérte Jézust, hogy menjen el

---

8:30 *légió* Kb. 6000 főből álló katonai egység.

tőlük, mert nagy félelem töltötte el őket. Ezért Jézus hajóba szállt, és elment.
38Az az ember azonban, akiből a gonosz szellemeket kiűzte, könyörgött neki,
hogy hadd menjen vele.

De Jézus elküldte őt. Azt mondta neki: 39„Menj haza, és mondd el az
embereknek, hogy mit tett veled Isten!”

Úgyhogy az az ember elment, és az egész városban elmondta, hogy mit
tett vele Jézus.

Jézus életre kelti a halott leányt, és meggyógyítja a beteg asszonyt

(Mt 9:18–26; Mk 5:21–43)

40Amikor Jézus hazatért, a tömeg örömmel üdvözölte, mert már vártak rá.
41Ekkor egy Jairus nevű ember érkezett hozzá, aki a helyi zsinagóga[†]
vezetője volt. Leborult Jézus lábaihoz. Arra kérte, hogy jöjjön el a házába,
42mert egyetlen lánya, aki körülbelül tizenkét éves volt, haldoklott.

Jézus vele ment, a tömeg pedig szorosan körülvette őt. 43Volt ott egy
asszony, akinek már tizenkét éve vérfolyása volt. Minden pénzét orvosokra
költötte, de senki sem tudta meggyógyítani. 44Odalépett Jézus mögé, és meg-
érintette Jézus ruhájának a szélét. Amikor ezt megtette, azonnal elállt a
vérzése. 45Jézus megkérdezte: „Ki érintett meg?”

Mindnyájan tagadták, Péter pedig ezt mondta: „Mester, az emberek
tolonganak körülötted, és szorongatnak téged!”

46De Jézus így felelt: „Valaki megérintett, mert éreztem, hogy erő áradt ki
belőlem.” 47Amikor az asszony látta, hogy nem maradhat titokban, reszketve
előjött, és leborult előtte. Mindenki előtt elmondta, hogy miért érintette meg,
és hogy azonnal meggyógyult. 48Jézus ekkor így szólt hozzá: „Leányom, a
hited meggyógyított téged. Menj el békességgel!”

49Amíg Jézus beszélt, egy ember érkezett a zsinagóga[†] vezetőjének
házából. Azt mondta: „A lányod meghalt. Ne zavard tovább a Tanítót!”

50De Jézus meghallotta, és így szólt hozzá: „Ne félj, csak higgy, és
meggyógyul a lányod!”

51Amikor Jézus megérkezett a házhoz, senkit nem engedett be magával,
csak Pétert, Jánost, Jakabot és a leány apját és anyját. 52Eközben mindenki
sírt és a leányt gyászolta. Jézus azonban így szólt: „Ne sírjatok, mert nem
halt meg, csak alszik!”

53Az emberek azonban csak nevettek ezen, mert tudták, hogy a lány
meghalt. 54De Jézus megfogta a kislány kezét, és megszólította: „Leányom,
kelj fel!” 55Ekkor a szelleme visszatért a kislányba, és azonnal felkelt. Jézus
szólt nekik, hogy adjanak neki enni. 56A leány szülei nagyon meg voltak
döbbenve. Jézus azonban megparancsolta nekik, hogy senkinek se mondják
el, ami történt.

Jézus kiküldi apostolait

(Mt 10:5–15; Mk 6:7–13)

9 1Jézus magához hívta a tizenkét apostolt. Erőt és hatalmat adott nekik
minden gonosz szellem fölött, és arra is, hogy betegségeket gyógyítsanak.
2Ezután elküldte őket, hogy beszéljenek az Isten királyságáról, és gyógyítsák
meg a betegeket. 3Ezt mondta nekik: „Semmit se vigyetek magatokkal: se
botot, se tarisznyát, se kenyeret, se ezüstöt, még két kabátotok se legyen! 4Ha

bementek egy házba, maradjatok ott, amíg abból a városból tovább nem
mentek! 5Ahol nem látnak szívesen titeket, annak a városnak a porát is
rázzátok le a lábatokról, amikor elmentek onnan! Ez figyelmeztetés lesz majd
a számukra.”

6Az apostolok tehát útnak indultak, és minden faluban hirdették az
örömhírt, és mindenhol meggyógyították a betegeket.

Heródes tanácstalan

(Mt 14:1–12; Mk 6:14–29)

7Heródes† fejedelem is hallott a történtekről. Nem tudta, mit gondoljon
erről. Néhányan azt mondták neki, hogy János† támadt fel a halálból.
8Mások azt mondták, hogy Illés† jött vissza. És voltak olyanok is, akik azt
mondták, hogy egy régi próféta támadt fel. 9De Heródes így szólt: „Jánost le-
fejeztettem. De ki ez, akiről ilyen dolgokat hallok?” És látni akarta Jézust.

Jézus enni ad több mint ötezer embernek

(Mt 14:13–21; Mk 6:30–44; Jn 6:1–14)

10Amikor visszatértek az apostolok, elmondták Jézusnak, hogy mi
mindent tettek. Jézus magával vitte őket, és teljesen különvonultak egy
Bétsaida nevű városba. 11A tömeg azonban megtudta, hogy hol van, és
követte őt. Jézus örömmel fogadta az embereket. Isten királyságáról beszélt
nekik, és meggyógyította a betegeket.

12Már közeledett az este, amikor a tizenkét apostol odament hozzá. Ezt
mondták neki: „Ez egy lakatlan hely. Küldd el az embereket, hogy elmehes-
senek a környező falvakba és településekre, hogy élelmet és szállást
találjanak maguknak!”

13Jézus viszont azt mondta: „Ti adjatok nekik enni!”

Az apostolok így feleltek: „Összesen öt kenyerünk és két halunk van,
hacsak el nem megyünk ennivalót venni ennek a sok embernek.” 14Ugyanis
mintegy ötezer férfi volt ott.

Jézus akkor így szólt a tanítványokhoz: „Ültessétek le őket ötvenfős
csoportokban!”

15A tanítványok így is tettek, mindenkit leültettek. 16Jézus kézbe vette az
öt kenyeret és a két halat. Felnézett az égre, és hálát adott értük. Azután
megtörte azokat, és a tanítványoknak adta, hogy osszák szét az embereknek.
17Az emberek pedig ettek, és mindnyájan jóllaktak. Végül összeszedték a
maradékot: tizenkét kosarat töltöttek meg a maradék darabokkal.

Péter megvallja, hogy Jézus a Krisztus

(Mt 16:13–19; Mk 8:27–29)

18Egy alkalommal, amikor Jézus egyedül imádkozott, a tanítványai
odamentek hozzá. Jézus ezt kérdezte tőlük: „Mit mondanak rólam az
emberek, hogy ki vagyok én?”

19Ők így válaszoltak: „Egyesek Bemerítő Jánosnak mondanak. Mások
Illésnek†. Vannak olyanok is, akik egy régi prófétának, aki feltámadt.”

20Megkérdezte őket: „És ti mit mondotok? Ki vagyok én?”

Péter így válaszolt: „A Krisztus†, akit Isten küldött.”

21Ekkor Jézus figyelmeztette őket, hogy erről senkinek se szóljanak.

Jézus a haláláról beszél
(Mt 16:20–28; Mk 8:30–9:1)

22Majd ezt mondta: „Az Emberfiának† sokat kell majd szenvednie. A nép
idős vezetői, a főpapok† és a törvénytanítók elutasítják és megölik őt. A
harmadik napon azonban feltámad.”

23Ezután mindannyiukhoz szólva ezt mondta: „Aki utánam akar jönni,
annak meg kell tagadnia önmagát. Naponta föl kell vennie a keresztjét és
követnie kell engem. 24Mert aki meg akarja menteni az életét, az elveszti azt.
De aki értem elveszíti az életét, az megmenti azt. 25Mert mit ér az, ha az
ember az egész világot megnyeri, önmaga azonban elpusztul vagy elveszik?
26Mert aki szégyell engem és a szavaimat, azt az Emberfia† is szégyellni
fogja, amikor eljön a maga, az Atya, és a szent angyalok dicsőségében.
27Igazán mondom nektek: állnak itt olyanok, akik nem halnak meg addig,
amíg meg nem látják az Isten királyságát.”

Mózes, Illés és Jézus
(Mt 17:1–8; Mk 9:2–8)

28Körülbelül nyolc nappal azután, hogy ezeket mondta, maga mellé vette
Pétert, Jánost és Jakabot, és felment a hegyre imádkozni. 29Mialatt
imádkozott, az arca elváltozott és a ruhája ragyogó fehér lett. 30Ezután két
ember jelent meg, akik beszélgettek vele. Mózes† és Illés† volt az, 31akik
dicsőségben jelentek meg. Jézus haláláról beszélgettek vele, amelynek
Jeruzsálemben kell megtörténnie. 32Péter és a többiek ezalatt aludtak. De
amikor fölébredtek, látták Jézus dicsőségét. Látták a két embert is, akik
mellette álltak. 33Amikor a két férfi már indulni készült, Péter így szólt:
„Mester, olyan jó nekünk itt lenni. Készítsünk három sátrat: egyet neked,
egyet Mózesnek és egyet Illésnek!” (Péter nem tudta, hogy mit beszél.)

34Amíg beszélt, egy felhő jelent meg, és beárnyékolta őket. Nagyon
megijedtek, amikor a felhő körülvette őket. 35A felhőből egy hang hallatszott.
Ezt mondta: „Ez az én Fiam, akit kiválasztottam, rá hallgassatok!”

36Miután ez a hang szólt, már csak Jézus volt ott. A tanítványok hallgattak
a történtekről, és abban az időben senkinek sem mondták el, amit ott láttak.

Jézus meggyógyít egy fiút
(Mt 17:14–18; Mk 9:14–27)

37Másnap, amikor a hegyről lejöttek, hatalmas tömeg várta Jézust. 38A
tömegből egy ember ezt kiáltotta: „Mester! Kérlek jöjj, és nézd meg a fiamat,
mert egyetlen gyermekem ő. 39Időnként egy gonosz szellem támadja meg
úgy, hogy a fiú hirtelen fölsikolt, rángatózik, és habzik a szája. Nagyon
megkínozza, és nehezen hagyja el őt ez a gonosz szellem. 40Megkértem a
tanítványaidat, hogy űzzék ki a fiamból, de nem tudták megtenni.”

41Jézus ekkor így szólt: „Ó, ti hitetlen és eltévelyedett emberek! Meddig
kell még veletek maradnom? Meddig kell még türelmesnek lennem veletek?
Hozd ide a fiad!”

42Amíg a fiú közeledett, a gonosz szellem† a földre vetette, és megrázta őt.
De Jézus ráparancsolt a gonosz szellemre, meggyógyította a fiút, és
visszaadta az apjának. 43Az emberek pedig mind megdöbbentek Isten
nagyságán.

Jézus a haláláról beszél
(Mt 17:22–23; Mk 9:30–32)

Amíg az emberek csodálkoztak mindazon, amit Jézus tett, ő ezt mondta a
tanítványainak: 44„Jól jegyezzétek meg, amit most mondok: az Emberfiát† az
emberek kezére adják.” 45De a tanítványok nem értették, amit mondott.
Mindez el volt rejtve előlük, ezért nem érthették meg. Féltek is megkérdezni
Jézustól, hogy mit jelent az, amit mondott.

Ki a legnagyobb?
(Mt 18:1–5; Mk 9:33–37)

46A tanítványok egymás között vitatkozni kezdtek azon, hogy ki a
legnagyobb közülük. 47De Jézus ismerte a gondolataikat. Odavitt egy kis-
gyermeket, és maga mellé állította. 48Így szólt hozzájuk: „Aki elfogadja ezt a
kisgyermeket az én nevemben, az engem fogad el. Aki pedig engem elfogad,
az azt fogadja el, aki engem küldött. Mert az a legnagyobb, aki mindnyájatok
között a legkisebb.”

Aki nincs ellenetek, az veletek van
(Mk 9:38–40)

49János ekkor így szólt: „Mester, láttunk valakit, aki a nevedben gonosz
szellemeket űzött ki. Megpróbáltuk megtiltani neki, mert nem követ téged
velünk együtt.”

50De Jézus azt mondta neki: „Ne tiltsátok meg neki, mert aki nincs
ellenetek, az veletek van.”

Egy samáriai város

51Amint közeledett az idő, hogy visszamenjen a mennybe, Jézus elhatározta
a szívében, hogy felmegy Jeruzsálembe. 52Követeket küldött maga előtt, akik
egy samáriai faluba mentek, hogy ott Jézus számára szállást készítsenek. 53De
a samáriaiak† nem akarták befogadni, mert Jeruzsálembe tartott. 54Amikor ezt
két tanítványa, Jakab és János megtudta, megkérdezték Jézustól: „Uram,
akarod, hogy a mennyből tüzet parancsoljunk rájuk, hogy megégesse őket?”*

55De Jézus feléjük fordult, és megmondta nekik, hogy nagyon helytelen ez
a beszéd.* 56Ezután egy másik faluba mentek.

Jézus követése
(Mt 8:19–22)

57Útközben valaki így szólt Jézushoz: „Bárhová mész is, én követni foglak.”

58Jézus így válaszolt: „A rókáknak van barlangjuk, és az égi madaraknak is
van fészkük. Az Emberfiának† azonban nincs hová lehajtania a fejét.” 59Egy
másik emberhez így szólt: „Kövess engem!”

De ő ezt kérte: „Engedd meg, hogy előbb elmenjek, és eltemessem az apámat!”

60Jézus azonban így válaszolt: „Hagyd, hogy a holtak eltemessék a saját
halottaikat ! Te pedig menj, és hirdesd Isten királyságát!”

9:54 Néhány görög nyelvű kézirat hozzáteszi: „ … úgy, mint Illés tette?” **9:55** Néhány görög nyelvű kézirat hozzáteszi: „És Jézus így szólt: ‘Nem tudjátok, milyen szellem van bennetek. 56Az Emberfia nem azért jött, hogy az emberek életét elveszítse, hanem hogy megmentse.’”

61Másvalaki így szólt hozzá: „Követlek, Uram, de előbb hadd búcsúzzam
el a családomtól!”
62De Jézus így felelt neki: „Aki egyszer az eke szarvára teszi a kezét, és
visszanéz, az nem való az Isten királyságába!”

Jézus kiküldi a hetvenkettőt

10 1Ezt követően az Úr kiválasztott még hetvenkét* tanítványt. Elküldte
őket kettesével maga előtt azokba a falvakba és városokba, ahová
menni szándékozott. 2Így szólt hozzájuk: „Az aratnivaló sok, de kevés a
munkás. Imádkozzatok hát az aratás Urához, hogy küldjön munkásokat az
aratásába! 3Menjetek! Jegyezzétek meg, hogy úgy küldtelek ki titeket, mint
bárányokat a farkasok közé. 4Az útra ne vigyetek magatokkal se erszényt, se
tarisznyát, se sarut, és senkit ne köszöntsetek útközben! 5Ha egy házba
bementek, először ezt mondjátok: Békesség ennek a háznak! 6Ha békeszerető
ember lakik abban a házban, a békesség, amit kívántok, megnyugszik rajta.
Ha azonban nem békés az az ember, a békesség, amit kívántatok, visszaszáll
rátok. 7Maradjatok annál a háznál, egyetek és igyatok mindenből, amivel
megkínálnak titeket, mert a munkás megérdemli a bérét! Ne járjatok házról
házra! 8Ha olyan városba értek, ahol szívesen látnak titeket, egyétek meg,
amit elétek tesznek! 9Gyógyítsátok meg az ott levő betegeket, és hirdessétek
az embereknek: elközelített hozzátok Isten királysága! 10De ha olyan városba
mentek, ahol nem látnak titeket szívesen, menjetek ki az utcára, és
mondjátok: 11»Még a városotok porát is lerázzuk a lábunkról, figyelmezteté-
sül ellenetek.* De tudjátok meg: közel jött hozzátok Isten királysága!«
12Mondom nektek: Sodoma† lakóinak elviselhetőbb lesz a helyzete az ítélet
napján, mint az ott lakóknak.”

Jézus figyelmezteti a hitetleneket

(Mt 11:20–24)

13„Rossz lesz neked, Korazin†! Rossz lesz neked, Bétsaida†! Mert ha
Tíruszban† vagy Szidónban† történtek volna azok a csodák, amelyek nálatok
történtek, ők zsákruhában* és hamuban ülve már régen megtértek volna.
14Az ítéletkor elviselhetőbb lesz a helyzete Tírusznak és Szidónnak, mint
nektek! 15És te, Kapernaum†, azt hiszed, hogy a Mennybe emelkedsz? A
pokolba fogsz kerülni!
16Aki titeket hallgat, engem hallgat. Aki titeket elutasít, engem utasít el.
Aki pedig engem elutasít, azt utasítja el, aki elküldött engem.”

A Sátán bukása

17Miután a hetvenkét* tanítvány visszatért, azt mondták Jézusnak: „Uram,
még a gonosz szellemek is engedelmeskedtek nekünk, amikor a nevedben
rájuk parancsoltunk!” 18Jézus pedig így felelt nekik: „Láttam a Sátánt, amint
villámként zuhant le a mennyből! 19Figyeljetek rám! Hatalmat adtam nektek,
hogy kígyókon és skorpiókon tapossatok. Hatalmatok van az ellenség

10:1 *hetvenkettő* Néhány görög kézirat hetven tanítványt említ. **10:11** *„városotoknak … ellenetek.”* Figyelmeztetés. Azt jelenti, hogy nem beszélnek többé azokkal az emberekkel.
10:13 *zsákruha* Durva anyagból készült ruha, amelyet a szomorúság és a gyász jelképeként viseltek. **10:17** *hetvenkettő* Néhány görög kézirat hetven tanítványt említ.

minden ereje fölött. Semmi nem árthat nektek. 20De ne annak örüljetek, hogy
a szellemek engedelmeskednek nektek, hanem annak, hogy a nevetek fel van
írva a mennyben!”

Jézus imádkozik az Atyához

(Mt 11:25–27; 13:16–17)

21Akkor Jézus a Szent Szellemtől† kapott örömmel ezt mondta: „Dicsérlek
téged, Atyám, menny és föld Ura, hogy a bölcsek és okosok elől elrejtetted
ezeket, de azoknak az embereknek, akik olyanok, mint a kisgyermekek,
megmutattad mindezt. Igen, Atyám, mert ez így tetszett neked.

22Az én Atyám mindent átadott nekem. Senki sem tudja, hogy ki a Fiú,
csak az Atya. És senki sem tudja, hogy ki az Atya, csak a Fiú, és az, akinek a
Fiú meg akarja mutatni.”

23A tanítványokhoz szólva ezt mondta: „Boldogok a szemek, amelyek
látják, amit ti láttok! 24Mert mondom nektek: sok király és próféta† akarta
látni, amit ti láttok, de nem látták; és hallani, amit ti hallotok, de nem
hallották.”

A jószívű samáriai története

25Ekkor felállt egy törvénytanító, és hogy Jézust próbára tegye, ezt
kérdezte: „Mester, mit kell tennem, hogy örök életet kapjak?”

26Mire Jézus megkérdezte: „Mi van megírva a törvényben? Mit olvasol ott?”

27A törvénytanító így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes
szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből*, és szeresd em-
bertársadat, mint magadat!”*

28Jézus ekkor ezt mondta neki: „Jól válaszoltál. Tedd ezt, és élni fogsz!”

29A törvénytanító azonban igazolni akarta önmagát, és megkérdezte: „De
hát ki az én embertársam?”

30Jézus így válaszolt: „Egy ember Jeruzsálemből Jerikóba tartott. Útközben
rablók kezére került. Azok levetkőztették, megverték, majd otthagyták őt
félholtan. 31Arra ment egy pap. Amikor meglátta az összevert embert,
átment az út másik oldalára, és elment mellette. 32Később egy lévita†
közeledett ugyanazon az úton. Amikor meglátta a megvert embert, ő is
átment az út másik oldalára, és elment. 33Arra utazott egy samáriai† férfi is.
Amikor meglátta az embert, megsajnálta őt. 34Odament hozzá, olajat és bort
öntött a sebeire, és bekötözte őket. Ezután feltette őt a saját állatára, elvitte
egy fogadóba és ott ápolta. 35Másnap elővett két ezüstpénzt. Odaadta a
fogadósnak, és azt mondta: »Gondoskodj róla, és amit ezen kívül költesz rá,
megfizetem, amikor visszajövök.«

36„Mit gondoltok, a három közül melyik volt a kirabolt ember embertársa?”

37A törvénytanító így válaszolt: „Az, aki segített rajta.”

Erre Jézus azt mondta: „Menj, és cselekedj úgy, mint ő!”

Mária és Márta

38Ahogy Jézus a tanítványaival továbbutazott, eljutott egy faluba. Egy
Márta nevű nő vendégül látta őt a házában. 39Volt egy testvére, akit

10:27 idézet: 5Móz 6:5. **10:27** idézet: 3Móz 19:18.

Máriának hívtak. Mária leült az Úr lábaihoz, és hallgatta, amit Jézus
mondott. 40Mártát eközben a sok készülődés teljesen lefoglalta. Odament
Jézushoz, és így szólt: „Uram, nem törődsz azzal, hogy a testvérem teljesen
magamra hagyott a munkában? Szólj neki, hogy segítsen!”

41Jézus így felelt neki: „Márta, Márta! Sok mindenért aggódsz és nyugta-
lankodsz. 42Pedig csak egy valami fontos. Mária a jó részt választotta, amit
soha nem vesznek el tőle.”

Jézus az imáról tanít

(Mt 6:9–15; 7:7–11)

11 1Történt egy alkalommal, hogy Jézus egy helyen imádkozott. Amikor
befejezte az imáját, egyik tanítványa azt mondta: „Uram, taníts meg
minket imádkozni, ahogyan János† is tanította a követőit!”

2Ekkor Jézus így szólt: „Amikor imádkoztok, ezt mondjátok:

»Atyánk, legyen szent a te neved!
Jöjjön el a királyságod!
3 Add meg nekünk a kenyerünket minden nap!
4 Bocsásd meg a bűneinket,
ahogyan mi is megbocsátunk azoknak,
akik rosszat tesznek nekünk!
Ne engedd, hogy kísértésbe essünk!«”

Kitartással kérjetek!

5Ezután ezt mondta: „Ha van egy barátotok, és az éjszaka közepén elmentek
hozzá, és ezt mondjátok neki: »Barátom, adj nekem kölcsön három kenyeret!
6Egy úton levő barátom érkezett hozzám, és nem tudom mivel megkínálni őt.«
7Erre a barátod így válaszol odabentről: »Ne zavarj! Az ajtót már bezártam,
gyermekeimmel az ágyban fekszünk. Nem tudok felkelni, hogy adjak neked.«
8Azt mondom nektek, hogy ha ez az ember nem is kelne fel a barátságotok
miatt, mégis megteszi a kitartásod miatt, és megadja neked, amire csak
szükséged van. 9Ezért mondom nektek: Kérjetek, és kaptok! Keressetek, és
találtok! Kopogtassatok, és az ajtó kinyílik nektek! 10Mert mindenki, aki kér,
kap. Mindenki, aki keres, talál. És aki kopog, annak megnyílik az ajtó. 11Van-e
olyan apa közöttetek, aki kígyót ad a fiának, ha az halat kér tőle? 12Vagy aki
skorpiót ad neki, ha az tojást kér? 13Ezért ha ti, bár gonoszok vagytok, tudtok
jó ajándékokat adni a gyermekeiteknek, mennyivel inkább fog a ti mennyei
Atyátok Szent Szellemet† adni azoknak, akik kérik tőle!”

Jézus hatalma Istentől van

(Mt 12:22–30; Mk 3:20–27)

14Egyszer Jézus kiűzött egy gonosz szellemet† egy emberből, aki azelőtt
nem tudott beszélni. Amikor kiment belőle a gonosz szellem, az ember
elkezdett beszélni. Az emberek nagyon elcsodálkoztak ezen. 15Néhányan
azonban ezt mondták: „Belzebubnak*, a gonosz szellemek fejedelmének a se-
gítségével űzi ki a gonosz szellemeket.”

11:15 *Belzebubnak* Az ördög. Lásd még a 18. versben.

16Voltak, akik mennyei jelet† kértek tőle, hogy próbára tegyék. 17De Jézus
ismerte gondolataikat, és így szólt hozzájuk: „Minden királyság, amely
meghasonlik önmagával, és önmaga ellen harcol, elpusztul. És az a család,
amely önmaga ellen harcol, szétesik. 18Ha a Sátán meghasonlana önmagával,
és önmaga ellen harcolna, hogyan maradhatna fenn a királysága? Ezt azért
kérdezem, mert azt mondjátok, hogy Belzebub segítségével űzöm ki a
gonosz szellemeket. 19De ha ez így van, akkor a ti tanítványaitok kinek a se-
gítségével űzik ki őket? Így ők maguk bizonyítják, hogy nincs igazatok! 20Ha
pedig Isten hatalmával űzöm ki a gonosz szellemeket, akkor nyilvánvaló,
hogy eljött hozzátok Isten királysága.

21Ha egy erős ember felfegyverezve őrzi a házát, biztonságban van a
vagyona. 22De ha megtámadja őt valaki, aki még nála is erősebb, akkor
legyőzi őt, elveszi a fegyvereket, amelyekben a másik bízott, a zsákmányt
pedig szétosztja.

23Aki nincs velem, az ellenem van. Aki nem velem dolgozik, az ellenem
dolgozik.”

A gonosz szellem visszatérése
(Mt 12:43–45)

24„Amikor egy gonosz szellem kimegy valakiből, száraz helyeken
vándorol, és nyugalmat keres. Ha nem talál nyugalmat, így szól:
»Visszamegyek a lakóhelyemre, ahonnan kijöttem.« 25Amikor visszamegy, a
házat kisöpörve és rendben találja. 26Ekkor hoz magával hét másik szellemet,
akik még nála is gonoszabbak, és ezek mind bemennek és ott laknak. Így
annak az embernek az állapota rosszabb lesz az előzőnél.”

Kik az igazán boldogok?

27Történt, hogy amíg beszélt, a tömegből egy asszony ezt kiáltotta neki:
„Boldog az az anyaméh, amely téged kihordott, és boldogok azok az emlők,
amelyek tápláltak!”

28Jézus így válaszolt: „De azok az igazán boldogok, akik hallják Isten
beszédét, és engedelmeskednek!”

Adj jelet!
(Mt 12:38–42; Mk 8:12)

29Mialatt a tömeg egyre növekedett, ő beszélni kezdett hozzájuk: „Gonosz ez
a nemzedék: jelet† keresnek. De nem kapnak más jelet, csak Jónás próféta jelét*.
30Mert ahogyan Jónás jel volt Ninive lakói számára, úgy lesz az Emberfia† is jel
ennek a nemzedéknek. 31Az ítéletkor Dél Királynője* feltámad ennek a
nemzedéknek az embereivel együtt, és elítéli őket. Ez a királynő ugyanis a föld
végéről is eljött, hogy Salamon bölcsességét hallgassa. Most pedig olyan van
itt, aki nagyobb, mint Salamon. 32Ninive lakói is feltámadnak az ítéletkor ezzel
a nemzedékkel együtt, és elítélik. Ninive lakói ugyanis megváltoztatták az
életüket Jónás üzenetét hallva. Most pedig nagyobb van itt, mint Jónás.”

11:29 *Jónás jele* Jónás három napig volt a nagy hal gyomrában, ahogy Jézus három napig volt a sírban. Olvasd el Jónás könyvét az Ószövetségből! **11:31** *Dél Királynője* Sába királynője, aki 1600 km-t utazott, hogy Isten bölcsességét megtanulhassa Salamon királytól (1Kir 10:1–13).

Légy világosság a világ számára!
(Mt 5:15; 6:22–23)

33„Senki sem gyújt meg egy lámpást azért, hogy egy edény alá tegye és
elrejtse. Ehelyett a lámpatartóba teszik, hogy akik belépnek, lássák a fényt.
34A test lámpása a szem. Ha a szemed tiszta, az egész tested világossággal
van telve. De ha a szemed gonosz, az egész tested sötétségben van. 35Vigyázz
tehát, hogy az a világosság, ami benned van, nehogy sötétséggé váljon!
36Mert ha a tested világossággal van tele és semmi sötétség nincs benne,
éppúgy fog világítani, mint amikor egy lámpás megvilágít a fényével.”

Jézus véleménye a farizeusokról
(Mt 23:1–36; Mk 12:38–40; Lk 20:45–47)

37Amikor Jézus befejezte a beszédet, egy farizeus† meghívta, hogy egyen
vele. Jézus elment hozzá, és leült az asztalhoz. 38Amikor a farizeus ezt
meglátta, meglepődött, hogy Jézus nem mosta meg a kezét evés előtt.*
39Jézus ekkor így szólt hozzá: „Ti, farizeusok, a pohárnak és tányérnak csak a
külsejét mossátok meg. Belül viszont tele vagytok kapzsisággal és gonosz-
sággal. 40Bolondok! Nem ugyanaz készítette a külsőt, mint a belsőt?
41Adjátok a szegényeknek, ami a poharatokban és tányérotokban van, és
minden tiszta lesz nektek. 42De rossz lesz nektek, farizeusok, mert beadjátok
a menta, a kapor* és minden más apró kerti növény tizedét is, de elhanyagol-
játok az igazságosságot és az Isten szeretetét. Pedig ez utóbbiakat kellene
tennetek anélkül, hogy az előzőeket elhanyagolnátok. 43Rossz lesz nektek,
farizeusok! Mert a zsinagógákban† szeretitek a legjobb helyeket, és
szeretitek, ha a piacokon tisztelettel köszöntenek titeket. 44Rossz lesz nektek,
mert olyanok vagytok, mint a jelöletlen sírok, amelyeken emberek járkálnak,
de nem tudják, hogy azok sírok!”

Jézus a zsidó törvénytanítókhoz szól

45Erre az egyik törvénytanító ezt mondta neki: „Mester! Amikor így
beszélsz, minket is megbántasz!”

46De ő így válaszolt: „Rossz lesz nektek is, törvénytanítók! Olyan
szabályokat hoztok, és kényszerítetek az emberekre, amiket nehéz betartani.
Ti viszont meg sem próbáljátok betartani ezeket a szabályokat. 47Rossz lesz
nektek, mert sírokat* építetek a prófétáknak†, akiket atyáitok öltek meg!
48Ezzel azonban azt mutatjátok, hogy egyetértetek atyáitok tetteivel. Ők
ölték meg azokat a prófétákat, akiknek ti sírokat építetek. 49Erre mondta
Isten bölcsessége: »Küldök nekik prófétákat és apostolokat, és némelyiket
megölik, némelyiket üldözni fogják.« 50Ezért ezt a nemzedéket fogják
megbüntetni minden próféta véréért, amit a világ kezdete óta kiontottak,
51kezdve Ábeltől egészen Zakariásig*, akit az oltár† és az Úr háza között
öltek meg. Igazán mondom nektek: ez a nemzedék lesz megbüntetve
mindezért.

11:38 *megmossa a kezét* A kézmosás zsidó vallási szertartás, ami a farizeusok szerint nagyon fontos volt. **11:42** *menta, kapor* Apró kerti fűszernövények. Csak a nagyon vallásos emberek voltak olyan gondosak, hogy ezekből is beszolgáltassák a tizedet. **11:47** *sír* Itt: síremlék. Fontos személyek emléke tiszteletére épült kis épületek. **11:51** *Ábel, Zakariás* A héber Ószövetségben elsőként és utolsóként meggyilkolt emberek.

52Rossz lesz nektek, törvénytanítók, mert az emberektől elvettétek a
kulcsot, amely Isten ismeretére vezet! Ti magatok nem használtátok, és meg-
akadályoztátok ebben azokat is, akik akarták.”

53Amikor Jézus elment onnan, a törvénytanítók és farizeusok† rosszindu-
lattal kérdezgetni kezdték őt mindenféléről. 54Közben azt figyelték, hogy hol
használhatnák föl ellene, amit mondott.

Ne legyetek olyanok, mint a farizeusok!

12 1Egyszer több ezer ember gyűlt egybe. Olyan sokan voltak, hogy
egymást taposták. Ekkor Jézus beszélni kezdett. Először a tanítványai-
hoz szólt: „Óvakodjatok a farizeusok† kovászától, ami a képmutatás! 2Nincs
olyan rejtett dolog, amely ismertté ne válna, sem olyan titok, amely ki ne
tudódna. 3Amit a sötétben mondtatok, az hallható lesz a világosságban.
Amit rejtett szobákban suttogtatok egymás fülébe, azt a háztetőkről
fogják hirdetni.”

Csak Istent féljétek!

(Mt 10:28–31)

4„De nektek, barátaimnak mondom: Nem azoktól kell félnetek, akik a
testet megölik, de utána már nem árthatnak. 5Megmutatom, kitől kell
félnetek: Attól féljetek, akinek hatalma van arra, hogy miután megölt, a
pokolra vessen!

6Ugye két fillérért* öt verebet is kaptok? Mégis, egyetlen ilyen verébről
sem feledkezik el Isten. 7Nektek pedig még a hajszálaitok is számon vannak
tartva. Ezért ne aggódjatok: ti sok verébnél értékesebbek vagytok.”

Ne szégyelljétek Jézust!

(Mt 10:32–33; 12:32; 10:19–20)

8„Mondom nektek: hogyha valaki elismeri az emberek előtt, hogy hozzám
tartozik, arról az Emberfia† is elismeri Isten angyalai előtt, hogy hozzá
tartozik. 9De aki megtagad engem az emberek előtt, azt én is megtagadom
Isten angyalai előtt.

10Ha valaki az Emberfia† ellen szól, annak meg lesz bocsátva. De ha valaki
a Szent Szellemet† gyalázza, annak nem lesz megbocsátva.

11Amikor zsinagógák†, vezetők és más hatóságok elé visznek titeket, ne
aggódjatok amiatt, hogy hogyan védjétek magatokat, és mit mondjatok! 12Ne
aggódjatok, mert annak idején a Szent Szellem† megtanít titeket arra, amit
mondanotok kell!”

Jézus figyelmeztet, hogy az önzés veszélyes

13Ekkor a tömegből valaki így szólt hozzá: „Tanító, mondd meg a testvé-
remnek, hogy ossza meg velem az örökséget!”

14Jézus azonban így válaszolt: „Ember, ki tett engem bíróvá fölöttetek,
hogy döntést hozzak?” 15Ezután így szólt hozzájuk: „Vigyázzatok, és
óvakodjatok mindenféle kapzsiságtól. Mert az ember élete nem attól függ,
hogy milyen nagy a vagyona!”

12:6 *fillér* Rézpénz, a dénár 1/16 része (egy dénár a napszámos egy napi átlag bére volt).

16Ezután egy történetet mondott nekik: „Egy gazdag ember földje bő
termést hozott. 17Az ember gondolkodni kezdett, hogy mit csináljon, ugyanis
nem volt hová tennie a termést. 18Végül elhatározta: »Lebontom a
magtáraimat, nagyobbakat építek, és ott fogom tárolni a gabonámat és a
javaimat. 19Elmondhatom magamnak: Annyi jó dolgot halmoztál fel, ami
több évre is elegendő lesz. Pihenj, egyél, igyál és örvendezz!« 20De Isten így
szólt hozzá: »Bolond ember, ezen az éjszakán meghalsz! Kié lesz akkor a
vagyon, amit összegyűjtöttél?«

21Így jár az, aki a maga számára gyűjt kincseket, de Isten szemében
nem gazdag."

Isten királysága legyen az első!

(Mt 6:25–34; 19–21)

22Ezután tanítványaihoz szólva így folytatta: „Ezért mondom nektek: ne
aggódjatok az életetekért, hogy mit egyetek. Ne aggódjatok a testetekért, hogy
mit vegyetek fel magatokra! 23Mert fontosabb az élet, mint az étel, és fontosabb
a test, mint a ruha. 24Nézzétek a hollókat: nem vetnek és nem aratnak, nincs
raktáruk és magtáruk, Isten mégis gondoskodik róluk. Mennyivel többet értek ti
a madaraknál! 25Ki tudná közületek aggódásával csak egy órával meghosszab-
bítani az életét? 26Ha pedig ilyen kis dolgot sem tudtok megtenni, miért
aggódnátok a többi miatt? 27Nézzétek, hogyan növekednek a liliomok: nem
dolgoznak, nem fonnak. Mégis, mondom nektek: Salamon legnagyobb dicsősé-
gében sem öltözködött úgy, mint ezek közül bármelyik. 28Ha pedig a mező
füvét, amely ma még van, de holnap a kályhába szórják, így öltözteti Isten,
mennyivel inkább öltöztet titeket, kishitűek! 29Ne azt kérdezgessétek tehát, hogy
mit egyetek, vagy mit igyatok, és ne is nyugtalankodjatok! 30Mert mindezeket a
világi emberek kérdezgetik. De a ti Atyátok tudja, hogy ezekre szükségetek van.
31Keressétek inkább az ő királyságát, és ezek is megadatnak nektek."

Ne a pénzben bízzatok!

32„Ne félj, te kicsiny nyáj, mert Atyátok nektek akarja adni a királyságot!
33Adjátok el, amitek van, és a pénzt adjátok a szegényeknek! Olyan
erszényeket szerezzetek magatoknak, amelyek nem kopnak el. Szerezzetek
maradandó kincseket a mennyben, ahol sem tolvaj nem juthat hozzá, sem
moly nem rághatja meg. 34Mert ahol a kincsetek van, ott lesz a szívetek is."

Mindig legyetek készen!

(Mt 24:45–51)

35„Legyetek készen! Legyetek felöltözve teljesen, és lámpásotok mindig
világítson! 36Legyetek olyanok, mint azok a szolgák, akik úgy várják uruk
hazaérkezését az esküvőről, hogy amikor az megérkezik és kopogtat, rögtön
beengedhessék. 37Boldogok azok a szolgák, akiket ébren és készen talál uruk,
amikor megérkezik! Bizony, én azt mondom nektek: az ilyeneket asztalhoz
ülteti az uruk, és felöltözik, hogy kiszolgálja őket. 38Boldogok, akiket készen
talál, akár éjfélkor, akár hajnalban jön is haza. 39Jegyezzétek meg, hogy ha
egy ház ura tudná, hogy mikor jön el a tolvaj, nem engedné meg, hogy az
betörjön a házba! 40Ti is legyetek készen! Az Emberfia† ugyanis abban az
órában jön el, amikor nem várjátok."

Ki a megbízható szolga?

41Akkor Péter megkérdezte: „Uram, csak nekünk szólnak ezek a
történetek, vagy mindenkinek?”

42Az Úr így válaszolt: „Ki az a megbízható és bölcs szolga, akit az ura a
többi szolga fölé rendel, hogy idejében kiadja nekik az ételt? 43Boldog az a
szolga, akit ilyen munkában talál az ura, amikor megérkezik. 44Mondom
nektek: az ilyenekre egész vagyonát is rábízza. 45De ha az a szolga azt mondja
magában: »Sokára jön meg az én uram«, és verni kezdi a többi szolgát,
férfiakat és nőket, és enni, inni, részegeskedni kezd, 46annak a szolgának az
ura aznap jön meg, amikor nem számít rá, és abban az órában, amikor nem
gondolja. Az ilyen szolgát az ura kettévágatja, és a hitetlenek sorsára juttatja.

47Az a szolga, aki ismeri ura akaratát, de nem kezd hozzá, hogy megtegye,
vagy nem az ura akarata szerint cselekszik, nagy verést kap. 48De az a
szolga, aki úgy tesz büntetésre méltó dolgot, hogy nem ismeri ura akaratát,
csak kevés verést kap. Mert aki sokat kapott, attól sokat várnak. Akit sokkal
bíztak meg, attól többet kérnek számon.”

Az emberek véleménye megoszlik Jézusról

(Mt 10:34–36)

49„Azért jöttem, hogy tüzet hozzak a földre, és bárcsak lobogna már! 50Van
egy bemerítés*, amellyel be kell merítkeznem, és nyugtalan vagyok, amíg ez
meg nem történik! 51Azt gondoljátok, azért jöttem, hogy békét hozzak a
földre? Mondom nektek: nem, hanem hogy megosztást hozzak. 52Mert
mostantól megosztottság lesz: egy öttagú családban hárman lesznek kettő
ellen és ketten lesznek három ellen.

53 Az apa fia ellen fordul,
és a fiú apja ellen.
Az anya lánya ellen fordul,
és a lány anyja ellen.
Az anyós menye ellen,
a meny pedig anyósa ellen fordul majd.”

Az idők megértése

(Mt 16:2–3)

54Azután így szólt a tömeghez: „Amikor nyugatról felhő közeleg, azt
mondjátok, hogy esni fog, és úgy is lesz. 55Amikor déli szél fúj, azt
mondjátok, hogy nagy meleg jön, és úgy lesz. 56Képmutatók†! Az ég és a föld
jeleit felismeritek. Miért nem ismeritek föl akkor mindazt, ami most
történik?”

Rendezd el vitás ügyeidet!

(Mt 5:25–26)

57„Miért nem tudjátok magatoktól eldönteni, hogy mi a helyes? 58Amikor
ellenfeleddel a bíró elé mész, igyekezz vele még az úton kibékülni!

12:50 *bemerítés* A bemerítkezés általában azt jelenti, hogy víz alá merítés, itt azonban egy különleges jelentése van — bemerítve lenni vagy beletemetve lenni a nehézségekbe.

Máskülönben a bíró elé visz, aki átad a börtönőrnek és az börtönbe zár
téged! 59Mondom neked: ki nem jössz onnan addig, míg vissza nem fizetted
az utolsó fillért is!”

Változtassátok meg a szíveteket!

13 1Abban az időben voltak ott néhányan, akik elmondták Jézusnak a
galileaiak történetét, akiknek vérét Pilátus áldozataik vérével keverte
össze. 2Erre Jézus ezt mondta: „Gondoljátok, hogy ezek a galileaiak
bűnösebbek lehettek, mint a többi galileai, és azért kellett elszenvedniük ezt?
3Nem! Sőt mondom nektek: ha meg nem változtatjátok azt, ahogyan gondol-
kodtok és ahogy éltek, mindnyájan úgy fogtok meghalni, mint ők! 4Vagy mit
gondoltok arról a tizennyolc emberről, akik akkor haltak meg, amikor
Siloám tornya rájuk omlott? Gondoljátok, hogy bűnösebbek voltak, mint az
összes többi jeruzsálemi? 5Nem! Sőt mondom nektek: ha meg nem változtat-
játok, azt, ahogyan gondolkodtok és ahogy éltek, mindnyájan úgy fogtok
meghalni, mint ők.”

A terméketlen fa

6Ezután egy történetet mondott nekik: „Egy embernek a szőlőjében volt
egy fügefája. De amikor kiment, hogy gyümölcsöt szedjen róla, egyet sem
talált rajta. 7Ezért így szólt a kertészhez: »Már három éve, hogy hiába keresek
gyümölcsöt ezen a fán. Vágd ki! Ne foglalja a földet hiába!« 8A kertész
azonban így válaszolt: »Uram, hadd maradjon meg még egy évig!
Körülásom és megtrágyázom, 9és ha jövőre terem, meghagyjuk, ha nem
terem, akkor kivágjuk.«”

Jézus meggyógyít egy asszonyt szombaton†

10Szombaton† Jézus egy zsinagógában† tanított. 11Volt ott egy asszony, aki már
tizennyolc éve beteg volt a benne lakó gonosz szellem miatt. Egészen görnyedt
volt, és nem tudott felegyenesedni. 12Amikor Jézus meglátta, magához hívta őt,
és így szólt hozzá: „Asszony, megszabadultál a betegségedtől!” 13Rátette a kezét,
mire az asszony azonnal felegyenesedett, és dicsérte Istent.

14De a zsinagóga† vezetője megharagudott, amiért Jézus szombaton†
gyógyított. Így szólt az emberekhez: „Hat napotok van egy héten arra, hogy
dolgozzatok. Ha meg akartok gyógyulni, akkor azokon a napokon jöjjetek,
ne szombaton!”

15Az Úr így válaszolt erre: „Képmutatók†! Nem oldjátok ki mindannyian
az ökrötöket vagy szamaratokat az istállóból szombaton† is, és nem viszitek
el őket megitatni? 16Itt van ez az asszony, Ábrahám† leánya, akit a Sátán
tizennyolc évig fogva tartott. Talán szombaton nem kellett volna őt megsza-
badítani a betegségéből?” 17Erre mindenki, aki ellene szólt, elszégyellte
magát, a tömeg pedig örült a csodás dolgok miatt, amiket Jézus tett.

Mihez hasonló Isten királysága?

(Mt 13:31–33; Mk 4:30–32)

18Jézus ezt mondta: „Milyen Isten királysága? Mihez hasonlítható? 19Olyan,
mint egy mustármag†, amit egy ember elültetett a kertjében. Az pedig
megnőtt, és fa lett belőle, és az ég madarai fészket raktak az ágai között.”

20Így folytatta: „Mihez is hasonlítsam Isten királyságát? 21Olyan, mint a
kovász, amit egy asszony három mérce liszthez kevert, az pedig megkelt.”

A keskeny ajtó
(Mt 7:13–14, 21–23)

22Jézus Jeruzsálem felé tartva a falvakat és városokat járva tanított.
23Egyszer valaki megkérdezte tőle: „Uram, csak néhány ember fog megme-
nekülni?”
Ő pedig így felelt: 24„Tegyetek meg mindent azért, hogy a keskeny ajtón
menjetek be! Mert mondom nektek: sokan próbálnak bejutni a keskeny ajtón
át, de nem sikerül nekik. 25Ha egyszer a ház ura felkel és bezárja az ajtót, ti
kinn maradtok. Kopogtatni kezdtek, és azt mondjátok: »Uram, nyiss ajtót
nekünk!« De ő így fog felelni nektek: »Nem tudom, honnan jöttetek.« 26Erre
ti ezt mondjátok majd: »De hiszen együtt ettünk és ittunk veled, és az
utcáinkon tanítottál.« 27Ő azonban ezt mondja majd nektek: »Nem tudom,
honnan jöttetek! Menjetek el tőlem mind, akik gonoszságot tesztek!« 28Sírás
és fogcsikorgatás lesz majd, amikor meglátjátok Ábrahámot†, Izsákot†,
Jákóbot†, és az összes prófétát† Isten királyságában, de ti magatok ki lesztek
onnan zárva! 29És emberek jönnek majd keletről, nyugatról, északról és
délről, és asztalhoz ülnek Isten királyságában. 30Jegyezzétek meg, hogy
vannak utolsók, akik elsők lesznek majd, és vannak elsők, akik utolsók
lesznek majd.”

Jézus Jeruzsálemben fog meghalni
(Mt 23:37–39)

31Ekkor odament Jézushoz néhány farizeus†. Ezt mondták neki: „Menj el
innen máshová, mert Heródes† meg akar öletni téged!”
32De Jézus így felelt nekik: „Menjetek el, és mondjátok meg annak a
rókának, hogy ma és holnap gyógyítok és gonosz szellemeket† űzök ki az
emberekből, de a harmadik napon befejezem a munkámat. 33De ma, holnap
és holnapután még úton kell lennem, mert lehetetlen, hogy egy próféta†
Jeruzsálemen kívül haljon meg.
34Jeruzsálem, Jeruzsálem! Megölöd és megkövezed a prófétákat†, akiket
Isten küldött hozzád! Milyen sokszor akartam már összegyűjteni gyermekei-
det, mint tyúk a csibéit szárnyai alá! De te nem akartad! 35Ezért most
elhagyatott lesz a házatok! De mondom nektek: nem láttok engem addig a
napig, amíg azt nem mondjátok: »Áldott, aki az Úr nevében jön!«”*

Lehet-e szombaton gyógyítani?

14 1Egyik szombaton† Jézus elment a farizeusok† egyik vezetőjének a
házába enni. Az ott lévők ezalatt közelről figyelték őt. 2Egyszer csak
egy vízkóros ember állt meg előtte. 3Jézus megkérdezte a törvénytanítóktól
és a farizeusoktól: „Szabad szombaton gyógyítani vagy nem?” 4De azok
hallgattak. Ekkor Jézus kézen fogta a beteget, meggyógyította, majd elküldte.
5Azután így szólt a törvénytanítókhoz és a farizeusokhoz: „Ha közületek
valakinek a fia vagy az ökre szombaton beleesik egy gödörbe, nem

13:35 idézet: Zsolt 118:26.

húzzátok-e ki onnan még szombaton?” 6Ők pedig nem tudtak mit
felelni erre.

Ne értékeld túl magad!

7Ezután a vendégeknek is mondott egy történetet, mert észrevette, hogyan
keresik maguknak a főhelyeket: 8„Ha valaki meghív egy esküvői vacsorára,
ne ülj a főhelyre, mert lehet, hogy egy nálad fontosabb embert is meghívtak.
9Ha odamegy hozzád az, aki mindkettőtöket meghívta, és azt mondja: »Add
át neki a helyed!«, akkor neked szégyenkezve a legutolsó helyet kell
elfoglalnod. 10Ezért amikor meghívnak, a legutolsó helyre ülj! Akkor az, aki
meghívott téged odamegy hozzád, és azt mondja: »Barátom, ülj előbbre egy
jobb helyre!« Így a többi vendég tisztelni fog. 11Mert aki fölemeli magát,
megaláztatik. Aki viszont megalázza magát, fölemeltetik.”

Meglesz a jutalmad!

12Ezután pedig ahhoz szólt, aki meghívta őt: „Amikor ebédet vagy
vacsorát adsz, ne a barátaidat, testvéreidet, rokonaidat vagy gazdag szom-
szédaidat hívd meg! Mert akkor ők is visszahívnak téged, és ezzel már
megkaptad jutalmadat! 13Hanem ha vendégséget rendezel, hívj meg
szegényeket, nyomorékokat, sántákat és vakokat! 14És boldog leszel, mert
nekik nincs miből visszafizetniük ezt neked. De az igaz emberek feltámadá-
sakor meglesz a jutalmad.”

A nagy vacsora története

(Mt 22:1–10)

15Az egyik vendég, amikor ezt hallotta, így szólt: „Boldog mindenki, aki
Isten királyságának a vendége!”

16Jézus így válaszolt erre: „Egyszer valaki nagy vacsorát készített, amelyre
sok vendéget meghívott. 17Amikor eljött a vacsora ideje, elküldte szolgáját.
Ezt üzente vele a meghívottaknak: »Gyertek, mert minden elkészült!« 18De
azok egytől egyig mentegetőzni kezdtek. Az első azt mondta a szolgának:
»Földet vettem, és ki kell mennem megnézni. Kérlek, ments ki engem az
uradnál!« 19Egy másik pedig ezt mondta: »Öt pár igavonó ökröt vettem,
most megyek kipróbálni. Kérlek, ments ki engem!« 20Egy harmadik azt
üzente: »Most házasodtam, úgyhogy nem tudok elmenni!« 21A szolga
visszament, és elmondta mindezt az urának. A ház ura megharagudott, és
megparancsolta: »Siess, és hozd be az utcákból és a mellékutcákból a
szegényeket, a nyomorékokat, a vakokat és a bénákat!« 22Később a szolga
jelentette: »Uram, megtettem amit parancsoltál, de még mindig van hely.«
23Erre az ura azt mondta neki: »Menj ki az utakra és az ösvényekre, és kény-
szerítsd az embereket, hogy jöjjenek el, hogy megteljen a házam! 24Mert
mondom neked: azok közül, akiket meghívtam, senki sem kóstolja meg a
vacsorámat.«”

Készíts tervet!

(Mt 10:37–38)

25Egyszer hatalmas tömeg kísérte Jézust, ő pedig megfordult, és azt
mondta nekik: 26„Ha valaki hozzám jön, és nem szeret jobban engem, mint a

saját apját, anyját, feleségét, gyermekeit, és testvéreit, sőt az életénél is
jobban, az nem lehet a tanítványom. [27]Ha valaki nem veszi fel a keresztjét, és
nem követ engem, nem lehet a tanítványom. [28]Ha közületek valaki tornyot
akar építeni, vajon nem ül le előbb, hogy kiszámolja az árát, azért, hogy
lássa, elég-e a pénze az építkezés befejezéséhez? [29]Máskülönben, ha az
alapot lerakja, de nem tudja befejezni, kigúnyolják, akik csak látják, és azt
mondják: [30]»Ez az ember elkezdett építkezni, de nem tudta befejezni.«

[31]Vagy ha egy király harcra készül egy másik királlyal szemben, vajon nem
ül le előbb tanácskozni, hogy harcolhat-e tízezer emberrel az ellen, aki
húszezerrel jön ellene? [32]Mert ha nem tudja felvenni a harcot ellene, akkor
követeket küld az ellenséghez, amíg a másik király még távol van, és békét
kér. [33]Ugyanígy nektek is fel kell adnotok mindeneteket, mert aki ezt nem
teszi meg, az nem lehet az én tanítványom."

A só

(Mt 5:13; Mk 9:50)

[34]„Jó a só, de ha elveszti az ízét, hogyan kaphatja azt vissza? [35]Sem a
földnek, sem a trágyának nem jó; az emberek kidobják.

Akinek van füle, hallja!"

Öröm a mennyben

(Mt 18:12–14)

15 [1]A vámszedők† és a bűnösök mind Jézus köré gyűltek, hogy hallgassák
őt. [2]De a farizeusok† és a törvénytanítók morgolódni kezdtek: „Ez az
ember* magához fogadja a bűnösöket, és együtt eszik velük!"

[3]Erre Jézus a következő történetet mondta el nekik: [4]„Ha közületek
valakinek van száz juha, és azok közül egyet elveszít, nem hagyja ott a ki-
lencvenkilencet a pusztában, hogy az elveszett után menjen, amíg meg nem
találja? [5]Ha megtalálta, nagy örömmel a vállára veszi, [6]és hazamegy vele.
Otthon összehívja a barátait és a szomszédait, és azt mondja nekik:
»Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat!« [7]Ezért mondom
nektek: ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egyetlen bűnös miatt, aki
megváltoztatja az életét, mint kilencvenkilenc igaz ember miatt, akiknek
nincs szükségük arra, hogy megváltoztassák az életüket.

[8]Vagy ha egy asszonynak van tíz ezüstpénze*, és közülük egy elveszik,
vajon nem gyújt-e lámpást, nem söpri-e fel alaposan a házat, és nem kutat-e
utána egészen addig, amíg meg nem találja? [9]És amikor megtalálta, összehívja
a barátnőit és a szomszédait, és azt mondja: »Örüljetek velem, mert
megtaláltam az elveszett ezüstpénzemet!« [10]Ezért mondom nektek: Isten
angyalai ugyanígy örülnek, amikor egy bűnös ember megváltoztatja az életét."

A fiú, aki elment otthonról

[11]Azután így folytatta: „Egy embernek volt két fia. [12]A fiatalabbik azt
mondta az apjának: »Apám, add ki nekem a vagyonunkból azt a részt, ami
az enyém!« Erre az apa szétosztotta a vagyonát a két fiú között. [13]Nem

15:2 *Ez az ember* Jézus. Az ellenségei elkerülték nevének használatát. **15:8** *ezüstpénz* Görög drahma, egy ezüstpénz körülbelül egy napi munkabérnek felelt meg.

sokkal ezután a fiatalabbik mindenét összeszedte és távoli vidékre költözött.
Ott bolond módon élve minden pénzét elpazarolta. 14Amikor már minden
pénze elfogyott, az embereknek nem volt mit enniük azon a vidéken. A fiú
éhes volt, és pénzre volt szüksége. 15Ezért dolgozni kezdett egy embernél,
aki kiküldte őt a földjére disznókat etetni. 16A fiú szívesen evett volna még a
disznók eteléből is, de senki nem adott neki. 17Végül elgondolkodott, és ezt
mondta: »Mennyi olyan munkása van az én apámnak, akik fizetést kapnak,
és bőven van mit enniük. Én pedig éhen halok itt! 18Azonnal elindulok,
visszamegyek az apámhoz, és azt mondom neki: Apám, bűnt követtem el
Isten ellen és ellened is. 19Nem vagyok többé méltó arra, hogy a fiadnak
nevezz. De hadd legyek olyan, mint egy a munkásaid közül!« 20Ezzel a fiú
elindult az apjához.”

A fiú visszatér

„Még messze volt a háztól, amikor az apja meglátta és megsajnálta őt.
Odaszaladt hozzá, a nyakába borult, és megcsókolta. 21A fiú pedig így szólt
hozzá: »Apám, bűnt követtem el Isten ellen és ellened is. Nem vagyok többé
méltó arra, hogy a fiadnak nevezz.«* 22De az apja megparancsolta a
szolgáknak: »Siessetek, hozzátok ide a legjobb kabátot, és adjátok rá!
Húzzatok gyűrűt az ujjára, és sarut a lábára! 23Azután hozzátok elő a hízott
borjút, és vágjátok le, hogy együtt együnk és ünnepeljünk! 24Mert az én fiam
meghalt, de feltámadt, elveszett, de megkerült.« Ezután ünnepelni kezdtek.”

Az idősebbik fiú megérkezik

25„Az idősebbik fiú ezalatt a mezőn volt. Amikor hazafelé jött, és a ház
közelébe ért, meghallotta a zenét és a táncot. 26Odahívta az egyik szolgáját, és
megkérdezte tőle, hogy mi történt. 27»Az öcséd érkezett meg. Apád pedig
levágatta a hízott borjút, mert épségben kapta vissza a fiát.« 28Erre az
idősebbik fiú megharagudott, és nem akart bemenni a házba. De az apja
kiment hozzá, és kérte, hogy menjen be. 29Ő azonban így válaszolt neki:
»Látod, én évek óta szolgállak, és teljesítem minden parancsodat. De te még
egy kecskét sem adtál nekem soha, hogy a barátaimmal együtt ünnepelhes-
sek. 30Amikor pedig hazajön ez a fiad, aki a vagyonodat nőkre pazarolta, te a
hízott borjút vágatod le neki.« 31Az apja erre így szólt hozzá: »Fiam, te
mindig velem vagy, és mindenem a tiéd. 32De most ünnepelnünk és örülnünk
kell, mert az öcséd meghalt, de feltámadt. Elveszett, de megkerült.«”

Az igazi gazdagság

16 1Azután így szólt a tanítványaihoz: „Volt egy gazdag ember. Volt neki
egy alkalmazottja, aki a vagyonát kezelte. Az alkalmazottat
megvádolták az uránál azzal, hogy elpazarolja a vagyonát. 2Ezért magához
hívatta őt a gazdag ember, és így szólt hozzá: »Mit hallok rólad! Adj számot
arról, hogy mit tettél a pénzemmel, mert többé nem kezelheted a
vagyonomat!« 3Az ember ekkor így gondolkozott: »Mit tegyek most, ha
uram elveszi tőlem a munkámat? Az ásáshoz gyenge vagyok, kéregetni
szégyellek. 4De tudom már, mit teszek, hogy az emberek befogadjanak a

15:21 Egyes korai kéziratok még hozzáteszik: „Sorolj be engem is a béreseid közé.”

házukba, ha elvesztem a munkámat.« 5Azután egyenként magához hívatta
ura adósait. Megkérdezte az elsőtől: »Mennyivel tartozol az uramnak?« 6Az
így felelt: »Száz korsó olajjal.« Mire ő így szólt: »Itt a papírod, ülj le, és
gyorsan javítsd ki ötvenre!« 7Azután a másodiktól is megkérdezte: »Hát te
mennyivel tartozol?« Az pedig így válaszolt: »Száz kórus* búzával.« Erre ő
ezt mondta: »Itt a papírod, javítsd ki nyolcvanra!« 8A gazdag ember
megdicsérte hamis alkalmazottját, hogy okosan cselekedett. A világi
emberek — el kell ismerni — okosabbak a saját embereikkel, mint azok az
emberek, akik a világossághoz tartoznak.

9Mondom nektek: Használjátok a világi vagyont, hogy „barátokat"
szerezzetek magatoknak, így amikor elfogy, befogadnak titeket az örök
hazába. 10Akit kevéssel meg lehet bízni, az sokkal is megbízható. De aki a
kevésen csal, az a sokkal is csalni fog. 11Ezért ha a világi vagyonnal nem
vagytok megbízhatóak, ki fogja rátok bízni az igazit? 12Ha nem lehet rátok
bízni másokét, ki adja meg nektek, ami a tiétek?

13Egy szolga nem szolgálhat egyszerre két úrnak. Mert vagy az egyiket
gyűlöli és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat
megveti. Nem szolgálhattok egyszerre Istennek és a pénznek*."

Isten törvénye örök
(Mt 11:12–13)

14Amikor hallották ezt a farizeusok†, akik szerették a pénzt, kigúnyolták.
15Jézus így szólt hozzájuk: „Ti vagytok azok, akik elhitetitek magatokról,
hogy igazak vagytok, de Isten ismeri a szíveteket. Mert amit az emberek
fontosnak tartanak, az Isten szemében semmit sem ér.

16A törvény és a próféták† János† eljöveteléig voltak. Azóta Isten királysá-
gának örömhírét† hirdetjük, és mindenki törekszik bejutni ebbe az
királyságba. 17Mégis, könnyebb az égnek és a földnek elmúlnia, mint a
törvényből egyetlen pontocskának elvesznie."

Válás és újraházasodás

18„Aki a feleségétől elválik, és másik nőt vesz feleségül, házasságtörést követ
el. Aki pedig elvált asszonyt vesz feleségül, az szintén házasságtörést követ el."

A gazdag ember és Lázár

19„Volt egyszer egy gazdag ember. Nagy vacsorákat tartott minden nap.
Drága, finom ruhákban járt. 20A háza kapujában egy fekélyekkel borított
szegény ember feküdt, akit Lázárnak hívtak. 21Csak arra vágyott, hogy jóllak-
hasson a gazdag ember asztaláról lehulló maradékokkal. Közben kutyák
jártak hozzá, és a sebeit nyalogatták. 22Egy nap a szegény ember meghalt, és
az angyalok Ábrahám† karjaiba vitték őt. A gazdag is meghalt, és őt is
eltemették. 23De ő a pokolba került. Egyszer, amikor kínok között felpillantott,
meglátta a távolban Ábrahámot, a karjaiban pedig Lázárt. 24Így kiáltott fel:
»Atyám, Ábrahám, könyörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy az ujját vízbe
mártva lehűtse a nyelvemet, mert szenvedek ebben a tűzben!« 25De Ábrahám

---

16:7 *kórus* Egy kórus 393 liter. **16:13** *pénz* Szó szerint: „mammon" (szemita szó), jelentése: „pénz", „gazdagság".

így válaszolt: »Fiam, emlékezz vissza! Te megkaptad a jó dolgokat az
életedben, míg Lázár rossz dolgokat kapott. Most ő kap vigasztalást, te pedig
szenvedsz. 26De mindezeken túl köztünk és köztetek nagy és átjárhatatlan
szakadék van. Így közülünk sem mehet át senki hozzátok, és tőletek sem
jöhet át senki hozzánk.« 27Erre a gazdag így szólt: »Akkor arra kérlek, Atyám,
hogy küldd el Lázárt az apám házához! 28Öt testvérem van. Hadd figyelmez-
tesse őket, nehogy ők is ide kerüljenek, a kínzás helyére!« 29De Ábrahám így
válaszolt erre: »Nekik ott van Mózes† és a próféták†, hallgassák őket!« 30Ám a
gazdag azt mondta: »Nem úgy van, Atyám, mert ha valaki a halottak közül
megy hozzájuk, akkor megváltoztatják az életüket.« 31Erre Ábrahám így szólt
hozzá: »Ha nem hallgatnak Mózesre és a prófétákra, akkor az sem fogja
meggyőzni őket, ha valaki feltámad a halottak közül.«”

Ne okozzatok botránkozást, és bocsássatok meg!
(Mt 18:6–7, 21–22; Mk 9:42)

17 1Azután ezt mondta a tanítványainak: „Biztos, hogy fognak olyan
dolgok történni, amelyek bűnbe viszik az embereket. De nagyon rossz
lesz annak, aki miatt ez történik! 2Jobb lenne neki, ha malomkövet† kötnének
a nyakába, és a tengerbe dobnák, mintsem bűnbe vigyen egyet is e kicsinyek
közül. 3Vigyázzatok!

Ha a testvéred bűnt követ el, figyelmeztesd. És ha megbánja, bocsáss meg
neki! 4Ha napjában hétszer tesz rosszat ellened, és hétszer visszajön hozzád,
hogy megbánja, bocsáss meg neki!”

Mekkora a hitetek?

5Akkor az apostolok így szóltak hozzá: „Erősítsd a hitünket!”

6Az Úr így válaszolt nekik: „Ha akkora hitetek lenne, mint ez a
mustármag†, és megparancsolnátok ennek az eperfának, hogy szakadjon ki
tövestől, és gyökerezzen meg a tengerben, engedelmeskedne nektek.”

Legyetek jó szolgák!

7„Tegyük fel, hogy közületek valakinek van egy szolgája, aki szánt vagy
nyáját őriz. Amikor a szolga hazajön a mezőről, vajon azt mondja-e az ura
neki: »Igyekezz, ülj az asztalhoz!«? 8Nem azt mondja inkább: »Készíts nekem
vacsorát, vedd fel a kötényedet, és szolgálj ki, amíg eszem és iszom! Azután
majd te is vacsorázhatsz.« 9Talán megköszöni neki, hogy megtette a szolga,
amit parancsolt? 10Ezért ti is, miután mindazt megtettétek, amit parancsoltak
nektek, ezt mondjátok majd: »Szolgák vagyunk, nem érdemlünk elismerést.
Hiszen csak azt tettük amit kellett.«”

Legyetek hálásak!

11Amikor Jézus Jeruzsálembe ment, Samária és Galilea közt haladt el.
12Bement az egyik faluba, és tíz leprással†találkozott ott. A leprások
megálltak a távolban, 13és onnan kiabáltak: „Jézus, Mester, segíts rajtunk!”

14Jézus ezt látva így szólt hozzájuk: „Menjetek, mutassátok meg magatokat
a papnak!”*

17:14 *mutasd meg magad a papnak* Mózes törvénye szerint a papnak kellett eldönteni és kimondani egy zsidóról, aki leprában szenvedett, hogy már megtisztult ebből a betegségből és jól van.

Azok el is indultak, és útközben meggyógyultak. 15A tíz közül az egyik, amikor látta, hogy meggyógyult, visszajött. Hangosan dicsérte Istent. 16Azután arcra borult Jézus lábai előtt, és megköszönte neki, hogy meggyógyította. Ez az ember pedig samáriai† volt. 17Jézus így szólt hozzá: „Nem tízen gyógyultatok meg? Hol van a többi kilenc? 18Egyikük sem jött vissza, hogy Istent dicsőítse, csak ez az idegen?” 19És azt mondta neki: „Kelj fel, és menj el! A hited meggyógyított téged.”

Isten királysága bennetek van

(Mt 24:23–28, 37–41)

20Egyszer a farizeusok† megkérdezték tőle, hogy mikor jön el Isten királysága.

Erre ő így válaszolt: „Isten királysága nem úgy jön el, hogy a szemeitekkel is láthatjátok. 21Az emberek nem mondhatják: »Itt van!«, vagy »Ott van!« Mert Isten királysága bennetek van.”

22A tanítványaihoz pedig így szólt: „Eljön majd az idő, amikor szeretnétek látni akár csak egyet is az Emberfiának† napjai közül, de nem fogtok látni. 23Amikor az emberek azt mondják: »Nézd, itt van!«, vagy »Ott van!«, ne menjetek oda, és ne kövessétek őket!”

Jézus visszajövetele

24„Ahogyan a villám felvillan, és megvilágítja az eget az egyik sarkától a másikig, úgy jön el az Emberfia† is azon a napon. 25De előtte sokat kell szenvednie. Ez a nemzedék pedig meg fogja őt tagadni. 26Ami Nóé idejében történt, ugyanaz fog megtörténni az Emberfiának idejében is. 27Mert az emberek ettek, ittak, nősültek és férjhez mentek egészen addig, amíg Nóé be nem szállt a bárkába. Akkor eljött az árvíz, és mindannyiukat elpusztította. 28Ugyanaz történik majd, mint ami Lót idején történt. Az emberek akkor is ettek, ittak, vásároltak és eladtak, ültettek és építettek. 29Amikor viszont Lót kijött Sodomából†, tűz és kéneső hullott az égből, és mindannyiukat elpusztította. 30Ugyanez történik majd azon a napon is, amikor az Emberfia megjelenik.

31Azon a napon, ha valaki a háztetőn lesz, a holmija pedig a házban, ne jöjjön le érte. Ha valaki a mezőn lesz, ne jöjjön vissza! 32Emlékezzetek Lót feleségére*! 33Aki meg akarja menteni az életét, az elveszíti azt. De aki elveszíti az életét, az megmenti azt. 34Mondom nektek: ha azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban, az egyiket elviszik, a másikat otthagyják. 35Ha két asszony őröl majd együtt, az egyiket elviszik, a másikat otthagyják.” 36*

37Azok pedig megkérdezték tőle: „Hol, Uram?”

Ő pedig így válaszolt: „Ahol a holttest van, oda gyűlnek a keselyűk*.”

Isten válaszol az övéinek

18 1Jézus egy történetet mondott a tanítványainak. Ezzel arra akarta tanítani őket, hogy mindig imádkozniuk kell, és nem szabad feladniuk. 2Így szólt: „Egy városban volt egy bíró, aki nem félte Istent, és nem

---

17:32 *Lót felesége* Lót feleségének története Mózes első könyvében található 19:15–17, 26.
17:36 „Két férfi lesz majd a mezőn, az egyiket elviszik, a másikat otthagyják.” **17:37** *keselyű* vagy: sas — állati tetemekkel táplálkozó madarak.

érdekelte, hogy mit gondolnak róla az emberek. 3Élt abban a városban egy
özvegyasszony is, aki folyton a bíróhoz járt, és ezt kérte tőle: »Szolgáltass
nekem igazságot az ellenfelemmel szemben!« 4A bíró egy ideig nem akarta
ezt megtenni, de végül ezt mondta magában: »Nem félem Istent és nem
érdekel, hogy mit gondolnak rólam az emberek. 5Mégis, mivel folyton zavar
engem ez az özvegyasszony, igazságot szolgáltatok neki, hogy ne járjon ide,
és ne fárasszon ki teljesen.«" 6Az Úr így folytatta: „Figyeljétek, mit mondott
a hamis bíró!"

7Vajon Isten nem szolgáltat igazságot választottainak, akik éjjel — nappal
kiáltanak hozzá? Vagy talán várakoztatja őket? 8Mondom nektek: ő
igazságot fog szolgáltatni nekik, mégpedig gyorsan! De amikor az Emberfia†
visszajön, vajon talál-e hitet a földön?"

Ki igaz Isten előtt?

9El is mondott egy történetet azoknak, akik biztosak voltak abban, hogy
ők igazak, és a többieket lenézték. 10Így szólt hozzájuk: „Két ember ment
el a Templomba† imádkozni: egy farizeus† és egy vámszedő†. 11A farizeus
megállt, és így imádkozott magában: »Istenem, hálát adok neked, hogy
én nem vagyok olyan, mint a többi ember. Nem vagyok sem tolvaj, sem
csaló, sem házasságtörő. Nem vagyok olyan, mint ez a vámszedő.
12Hetente kétszer böjtölök†, és mindenemből beadom a tizedet.«

13A vámszedő†, aki távolabb állt, még a szemét sem emelte fel az égre.
Szomorúságában a mellét verte* és így imádkozott: »Istenem, könyörülj
rajtam, bűnösön!« 14Mondom nektek: ő megigazulva ment haza. A farizeus
pedig nem. Mert aki felemeli magát, az megaláztatik, de aki megalázza
magát, az felemeltetik."

Ki léphet be Isten királyságába?

(Mt 19:13–15; Mk 10:13–16)

15Az emberek még kisgyermekeiket is odavitték hozzá, hogy megérintse
őket. Amikor ezt meglátták a tanítványok, rájuk szóltak. 16De Jézus
magához hívta a gyermekeket, és így szólt: „Engedjétek hozzám a kis-
gyermekeket! Ne akadályozzátok meg őket abban, hogy hozzám jöjjenek,
mert az ilyeneké Isten királysága! 17Igazán mondom nektek: ha valaki
nem úgy fogadja Isten királyságát, mint egy kisgyermek, nem fog
bemenni abba."

A gazdag ember kérdése

(Mt 19:16–30; Mk 10:17–31)

18Egy zsidó vezető megkérdezte tőle: „Jó Tanító, mit tegyek, hogy
megkapjam az örök életet?"

19Jézus ezt mondta neki: „Miért nevezel engem jónak? Senki más nem jó,
csak Isten. 20Ismered a parancsolatokat: »Ne kövess el házasságtörést, ne ölj,
ne lopj, ne tanúskodj hamisan, tiszteld apádat és anyádat!«"*

21Erre a férfi így felelt: „Ezeket fiatalkorom óta mind megtartottam."

18:13 *mellét verte* Bűnbánatot kifejező gesztus. **18:20** idézet: 2Móz 20:12–16; 5Móz 5:16–20.

22Jézus pedig, amikor ezt meghallotta, így szólt hozzá: „Valami még
mindig hiányzik belőled: Add el minden vagyonodat, oszd szét a szegények-
nek, és kincsed lesz a mennyben! Azután pedig gyere, és kövess engem!” 23A
férfi, amikor ezt meghallotta, nagyon szomorú lett, mert nagyon gazdag volt.
24Amikor Jézus meglátta, hogy a férfi nagyon elszomorodott, így szólt:
„Milyen nehezen mennek be a gazdagok Isten királyságába! 25Könnyebb a
tevének egy tű lyukán átmenni, mint a gazdag embernek Isten királyságába
bemenni.”

Ki menekülhet meg?

26Amikor az emberek ezt meghallották, megkérdezték tőle: „Akkor hát ki
menekülhet meg?”
27Jézus így felelt: „Ami az embereknek lehetetlen, Istennek lehetséges.”
28Ekkor megszólalt Péter: „Látod, mi mindenünket elhagytuk, hogy
kövessünk téged!”
29Jézus így szólt hozzájuk: „Igazán mondom nektek: mindenki, aki
elhagyta a házát vagy feleségét, testvéreit, szüleit vagy gyermekeit Isten ki-
rályságáért, 30a többszörösét kapja vissza még ebben a világban, a következ-
őben pedig örök életet kap.”

Jézus fel fog támadni

(Mt 20:17–19; Mk 10:32–34)

31Azután félrehívta tizenkét tanítványát, és így szólt hozzájuk: „Figyeljetek
rám! Elmegyünk Jeruzsálembe. Ott minden be fog teljesedni, amit a próféták† az
Emberfiáról† megírtak. 32Az Emberfiát nem zsidó emberek* kezébe adják át.
Kigúnyolják, meggyalázzák, és leköpik őt. 33Végül megverik és megölik, de a
harmadik napon feltámad.” 34A tanítványok azonban semmit nem értettek
ebből, mert mindez el volt rejtve előlük, és nem tudták, hogy Jézus miről beszélt.

Jézus meggyógyít egy vakot

(Mt 20:29–34; Mk 10:46–52)

35Jézus Jerikó felé közeledett. Az út szélén egy vak ember ült és koldult.
36A vak ember hallotta, hogy sokan mennek el mellette, és megkérdezte,
hogy mi történik.
37Az emberek elmondták, hogy a názáreti Jézus jön arra.
38Erre a vak felkiáltott: „Jézus, Dávid Fia†! Segíts rajtam!”
39Ekkor azok, akik elől mentek, rászóltak, hogy maradjon csendben. Ő
azonban annál jobban kiabált: „Dávid Fia†! Segíts rajtam!”
40Jézus megállt, és megparancsolta, hogy vezessék oda hozzá a vakot.
Amikor a vak ember a közelébe ért, Jézus megkérdezte tőle: 41„Mit akarsz?
Mit tegyek érted?”
Ő így válaszolt: „Uram, szeretnék újra látni!”
42Jézus ezt mondta neki: „Láss! A hited megmentett téged.”
43A vak azonnal újra látott. Dicsőítette Istent, és követte Jézust. Mindenki,
aki ezt látta, dicsérte Istent.

18:32 *nem zsidó emberek* Szó szerint „nemzeteknek”.

Zákeus

19 1Jézus megérkezett Jerikóba, és keresztülment a városon. 2Élt ott egy
Zákeus nevű ember. Fővámszedő† volt és nagyon gazdag. 3Szerette
volna látni, hogy ki Jézus. De mivel alacsony volt, nem látta őt a sok
embertől. 4Ezért előreszaladt, és felmászott egy vadfügefára, hogy lássa őt,
mert Jézusnak arra kellett elmennie. 5Amikor Jézus odaért a fához, felnézett
rá. Azt mondta Zákeusnak: „Zákeus, gyere le gyorsan, mert ma a te
házadban kell megszállnom.”

6Zákeus lemászott, és örömmel fogadta őt a házában. 7Amikor látták ezt az
emberek, mindannyian így kezdtek morgolódni: „Bűnöshöz megy
vendégségbe!”

8De Zákeus felállt, és így szólt az Úrhoz: „Uram, a vagyonom felét a szegé-
nyeknek adom, és ha valaha becsaptam valakit, annak négyszer annyit
fizetek vissza.”

9Jézus erre így válaszolt: „Ma menekült meg a bűntől ez a család, mivel ez
az ember is Ábrahám† fia. 10Az Emberfia† pedig azért jött, hogy megkeresse
és megmentse azt, ami elveszett.”

Használd, amit Istentől kapsz!

(Mt 25:14–30)

11Amikor az emberek hallották ezt, Jézus még egy történetet mondott
nekik. Közel volt már ugyanis Jeruzsálemhez, és az emberek azt
gondolták, hogy Isten királysága hamarosan eljön. 12Így szólt tehát: „Egy
magasrangú ember távoli vidékre utazott, hogy ott királlyá koronázzák, és
utána visszatérjen a hazájába. 13Magához hívatta tíz szolgáját.
Mindegyiküknek adott egy zacskó pénzt. Azt mondta nekik:
»Gazdálkodjatok ezzel a pénzzel, amíg vissza nem érkezem.« 14A
hazájában élő emberek azonban gyűlölték őt, ezért követséget küldtek a
távoli vidéken élőkhöz, és ezt üzenték: »Nem akarjuk, hogy ez az ember
legyen a királyunk!«

15Ők azonban mégis királlyá tették. Amikor hazatért, hívatta a szolgáit,
hogy megtudja, ki mennyi haszonra tett szert. 16Előállt az első szolga, és azt
mondta: »Uram, a pénzeddel tíz másik zacskó pénzt szereztem.« 17Erre az
ura azt mondta: »Jól van, jó szolga! Hűséges voltál a kicsin, ezért tíz várost
bízok rád.« 18Azután jött a második szolga, és azt mondta: »Uram, a
pénzeddel öt másik zacskó pénzt szereztem.« 19Ennek a szolgának pedig azt
mondta az ura: »Uralkodj ezért öt város fölött!« 20Ekkor jött a harmadik, és
ezt mondta: »Uram, itt a pénzed. Zsebkendőbe kötöttem, és félretettem.
21Féltem tőled, mert kemény ember vagy. Elveszed azt is, ami nem jár neked,
és ott is aratsz, ahol nem vetettél.« 22Az ura erre így válaszolt: »A saját
szavaid alapján ítéllek meg, gonosz szolga! Tudtad, hogy kemény ember
vagyok. Tudtad, hogy elveszem azt is, ami nem jár nekem, és ott is aratok,
ahol nem vetettem. 23Akkor miért nem tetted bankba a pénzemet, hogy
amikor visszajövök, kamattal együtt kapjam vissza?« 24A közelben állókhoz
pedig így szólt: »Vegyétek el tőle azt a zacskó pénzt, és adjátok annak,
akinek tíz zacskó pénze van!« 25Erre azok így szóltak: »De uram, annak már
van tíz zacskó aranya!« 26Az uruk így felelt: »Mondom nektek: akinek van,
az még többet kap. Akinek nincs, attól még azt is elveszik, amije van. 27Az

ellenségeimet pedig, akik nem akarták, hogy a királyuk legyek, hozzátok ide,
és öljétek meg őket előttem!«”

Jézus bevonul Jeruzsálembe

(Mt 21:1–11; Mk 11:1–11; Jn 12:12–19)

28Miután ezt elmondta, Jézus továbbment Jeruzsálem felé. 29Amikor
Betfagé és Betánia közelébe, az Olajfák hegyéhez† ért, előre küldte két
tanítványát. Ezt mondta nekik: 30„Menjetek be az előttetek levő faluba!
Amikor bementek, találtok ott egy megkötözött szamárcsikót, amelyen még
nem ült ember. Oldjátok el, és hozzátok ide! 31Ha valaki megkérdezi, hogy
miért oldjátok el, ezt mondjátok: »Az Úrnak szüksége van rá.«”

32A küldöttek elmentek, és mindent úgy találtak, ahogy Jézus elmondta
nekik. 33Amint a szamárcsikót eloldozták, a csikó gazdái megkérdezték
tőlük: „Miért oldjátok el?”

34Ők pedig így válaszoltak: „Az Úrnak szüksége van rá.” 35Elvitték a szamarat
Jézushoz. Azután a kabátjaikat ráterítették a csikó hátára, és felültették rá Jézust.
36Amerre ment Jézus, az emberek leterítették elé kabátjaikat az útra.

37Amikor az Olajfák hegyének† lejtőjéhez közeledett, követőinek tömege
hangosan és örömmel dicsérni kezdte Istent azokért a csodákért, amelyeket
látott. 38Ezt kiáltották:

„Áldott a király, aki az Úr nevében jön! *Zsolt 118:26*

Békesség a mennyben, és dicsőség a magasságban!”

39A tömegben volt néhány farizeus†, akik így szóltak Jézushoz: „Tanító,
szólj rá a tanítványaidra!”

40Ő azonban így felelt: „Mondom nektek: ha ők elhallgatnak, akkor a
kövek fognak kiáltani!”

Jézus megsiratja Jeruzsálemet

41Amikor közel voltak már Jeruzsálemhez, és Jézus meglátta a várost, sírni
kezdett érte. 42Így szólt: „Bárcsak felismerted volna ma, hogy mi hoz békét
számodra! De most már el van rejtve a szemed elől. 43Mert eljön az idő,
amikor ellenségeid barikádokat emelnek majd köréd. Körülvesznek, és
minden oldalról bekerítenek. 44A földig rombolnak le téged és itt élő gyer-
mekeidet. Kő kövön nem marad, mert nem ismerted fel azt az időt, amikor
Isten eljött hozzád, hogy megmentsen téged.”

Jézus a Templomban

(Mt 21:12–17; Mk 11:15–19; Jn 2:13–22)

45Ezután Jézus belépett a Templomba†, és elkezdte kizavarni onnan az
árusokat. 46Ezt mondta nekik: „Meg van írva: »Az én házam imádság háza
lesz.«* De ti »rablók barlangjává«* tettétek.”

47Ezután mindennap tanított a Templomban†. A főpapok†, a törvénytaní-
tók, és a nép idős vezetői pedig keresték az alkalmat, hogy megölhessék őt.
48De nem tudták, mit tegyenek, mert az emberek élvezettel hallgatták őt.”

19:46 idézet: Ézs 56:7. **19:46** idézet: Jer 7:11.

A zsidó vezetők egy kérdést tesznek föl Jézusnak
(Mt 21:23–27; Mk 11:27–33)

20 [1]Egyik nap Jézus a Templomban† tanított, és hirdette az örömhírt.
Odamentek hozzá a főpapok†, a törvénytanítók, és a nép idős vezetői.
[2]Megkérdezték tőle: „Mondd meg nekünk, milyen hatalommal teszed ezeket
a dolgokat! Ki adta neked ezt a hatalmat?”

[3]Jézus így válaszolt: „Én is kérdezek tőletek valamit, ti pedig válaszoljatok:
[4]Az, hogy János bemerítette az embereket, Istentől volt, vagy az
emberektől?”

[5]Erre ők így beszélgettek egymás közt: „Ha azt válaszoljuk, hogy Istentől
volt, akkor megkérdezi majd: »Hát akkor miért nem hittetek neki?« [6]Ha
viszont azt mondjuk, hogy az emberektől volt, akkor a nép megkövez
minket, mert meg vannak győződve, hogy János† próféta† volt.” [7]Ezért azt
válaszolták, hogy nem tudják.

[8]Erre Jézus így szólt: „Akkor én sem mondom meg, hogy milyen
hatalommal teszem ezeket.”

Isten elküldi a Fiát
(Mt 21:33–46; Mk 12:1–12)

[9]Aztán egy történetet mondott az embereknek: „Egy ember szőlőt ültetett.
A szőlőskertet bérbe adta néhány munkásnak, ő pedig hosszú időre
elutazott. [10]Amikor eljött a szüret ideje, elküldte egyik szolgáját a
munkásokhoz, hogy elkérje a részét a szőlőből. A munkások azonban
megverték a szolgát, és üres kézzel küldték vissza. [11]Azután egy másik
szolgát is küldött a tulajdonos, de őt is megverték. Tiszteletlenül bántak vele,
és üres kézzel küldték el. [12]Végül egy harmadik szolgát is elküldött, de azt is
bántották és kidobták. [13]Ekkor így gondolkodott a szőlősgazda: »Mit tegyek?
Elküldöm egyetlen, kedves fiamat, őt talán tisztelni fogják.« [14]De amikor a
munkások meglátták a fiút, így beszéltek maguk között: »Ő az örökös! Öljük
meg, így aztán a miénk lesz az örökség!« [15]Ezzel kilökték őt a szőlőskertből,
és megölték.

Mit tesz ekkor a szőlősgazda? [16]Eljön, megöli a munkásokat, és másnak
adja a szőlőt.”

Amikor az emberek ezt meghallották, így szóltak: „Ennek soha nem
szabad megtörténnie!” [17]De Jézus rájuk nézett, és így szólt: „Akkor mit jelent
az Írásnak† ez a része:

> »Az a kő, amit az építők megvetettek, lett a sarokkő†.«? *Zsolt 118:22*

[18]Aki erre a kőre ráesik, darabokra törik, és akire ez a kő ráesik, szétmorzso-
lódik.”

[19]A törvénytanítók és a főpapok† tudták, hogy a történetet róluk mondta,
ezért el akarták őt fogni, csak féltek az emberektől.

A zsidó vezetők megpróbálják csapdába csalni Jézust
(Mt 22:15–22; Mk 12:13–17)

[20]Ezután figyelték Jézust, és megfigyelőket küldtek utána, akik igaznak
tettették magukat. Az volt a tervük, hogy elfogják valami alapján, amit
mond, és átadják őt a helytartónak, akinek hatalma volt elítélni őt. [21]Ezért a

megfigyelők így szóltak Jézushoz: „Tanító, tudjuk, hogy amit beszélsz és
tanítasz, igaz. Tudjuk, hogy nem vagy személyválogató, és amit Isten
dolgairól tanítasz, az is igaz. 22Mondd meg nekünk: Helyesnek tartod-e,
hogy adót fizessünk a császárnak†, vagy nem?”

23Jézus ismerte gonosz szándékukat, ezért így szólt hozzájuk:
24„Mutassatok nekem egy ezüstpénzt!† Kinek a képe és írása van rajta?”

„A császáré†” — mondták azok.

25Erre ő így szólt hozzájuk: „Akkor adjátok meg a császárnak†, ami a
császáré! Istennek pedig azt, ami az Istené!”

26Így aztán mégsem tudták Jézust rajtakapni az emberek előtt annak
alapján, amit mondott. Megdöbbentek a válaszán, és elhallgattak.

Néhány szadduceus megpróbál csapdát állítani Jézusnak

(Mt 22:23–33; Mk 12:18–27)

27Eljött hozzá néhány szadduceus (a szadduceusok nem hisznek a feltáma-
dásban). Megkérdezték őt: 28„Tanító, Mózes† előírta nekünk, hogy ha
valakinek meghal a testvére, és annak volt felesége, de nem voltak gyermekei,
akkor az életben maradt testvérnek el kell vennie az asszonyt feleségül. Majd
gyermekeket kell adnia testvérének.* 29Volt hét fiútestvér. Az első megnősült,
de meghalt úgy, hogy nem született gyermeke. 30Ekkor a második fiútestvér
vette el az asszonyt, 31aztán a harmadik, és így tovább, míg végül
mindannyian gyermekek nélkül haltak meg. 32Végül az asszony is meghalt.
33A feltámadáskor kinek lesz a felesége ez az asszony? Hiszen mind a hétnek
a felesége volt!”

34Jézus így szólt hozzájuk: „Az emberek, akik ebben a világban élnek,
megnősülnek és férjhez mennek. 35De azok, akiket méltónak találnak arra,
hogy az új világban éljenek, és feltámadjanak a halottak közül — nem
nősülnek, és nem mennek férjhez. 36És többé nem halhatnak meg, mert
olyanok, mint az angyalok. Ők Isten fiai, mivel a feltámadás fiai. 37De azt,
hogy a halottak feltámadnak, már Mózes† is említette a csipkebokorról szóló
történetben, amikor az Urat Ábrahám†, Izsák† és Jákób† Istenének* nevezte.
38Isten pedig nem a halottak Istene, hanem az élőké, mert őáltala mindenki él.”

39Néhány törvénytanító így válaszolt: „Jól mondtad, Tanító!” 40És senki
sem merte őt tovább kérdezgetni.

Krisztus Dávid Fia

(Mt 22:41–46; Mk 12:35–37)

41De ő így szólt hozzájuk: „Hogyan mondhatják azt a Krisztusról†, hogy
Dávid Fia†? 42Hiszen maga Dávid is ezt mondja a zsoltárokban:

»Így szólt az Úr az én Uramhoz:
Ülj a jobb oldalamra,
43 amíg ellenségeidet hatalmad alá nem vetem!« *Zsolt 110:1*

44Ha tehát Dávid† Urának nevezte a Krisztust, hogyan lehet akkor Krisztus
Dávid fia?”

20:29 *hogy … testvérének* Lásd 5Móz 25:5. **20:37** *Jákób Istene* Ezek a szavak idézetek Mózes második könyvéből 3:6.

Figyelmeztetés a törvénytanítók ellen
(Mt 23:1–36; Mk 12:38–40; Lk 11:37–54)

45Miközben az egész nép hallgatta őt, így szólt tanítványaihoz:
46„Vigyázzatok a törvénytanítókkal! Szeretnek hosszú köntösben járni.
Szeretik, ha tisztelettel köszöntik őket a piacokon és a zsinagógákban†. A
vacsorákon szeretnek a főhelyeken ülni. 47De az özvegyek házát kirabolják.
Hosszan imádkoznak, hogy az emberek felfigyeljenek rájuk. Ezek az
emberek súlyosabb büntetést fognak majd kapni.”

Az igazi adomány
(Mk 12:41–44)

21 1Jézus felnézett, és látta, hogyan teszik a gazdagok a Templom†
perselyébe az ajándékaikat. 2Meglátott egy szegény özvegyasszonyt is,
aki két rézpénzt* dobott a perselybe. 3Ekkor így szólt: „Igazán mondom
nektek: ez a szegény özvegyasszony többet tett a perselybe, mint bárki más.
4Mert a gazdagok abból a pénzből adtak, amelyre nem volt szükségük, de ez
az özvegyasszony a szegénységéből adott oda mindent: az egész vagyonát.”

A Templom lerombolása
(Mt 24:1–14, Mk 13:1–13)

5Néhányan dicsérték a Templomot†, amelyet gyönyörű kövek díszítettek,
és az ajándékokat, amelyeket az emberek Istennek ajánlottak. Jézus azonban
így szólt:
6„Jönnek majd napok, amikor ezekből, amit itt láttok, kő kövön nem
marad, és minden elpusztul.”
7A tanítványok erre kérdezgetni kezdték: „Tanító, mikor történik meg
mindez? Milyen jel mutatja meg azt az időt, amikor ezek meg fognak
történni?”
8Ő pedig így válaszolt: „Vigyázzatok, félre ne vezessenek titeket! Mert
sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: »Én vagyok az!« és:
»Az idő közel!« De ti ne kövessétek őket! 9Ne féljetek, amikor háborúkról és
harcokról hallotok! Mert először ezeknek kell megtörténniük, de a vég nem
jön el azonnal.”
10Azután így folytatta: „Nemzet nemzet ellen és királyság királyság ellen
támad majd. 11Sokfelé lesznek nagy földrengések, és az embereknek nem
lesz mit enniük. Járványok lesznek, rettenetes dolgok történnek, és hatalmas
jelek lesznek majd az égen.
12De még mielőtt ezek megtörténnek, elfognak és üldözni fognak titeket.
Átadnak titeket a zsinagógák vezetőinek, börtönbe zárnak, királyok és
helytartók elé állítanak majd titeket miattam. 13De mindez alkalmat ad majd
nektek arra, hogy beszéljetek rólam. 14Ezért határozzátok el magatokban,
hogy nem aggódtok előre azon, hogy hogyan védjétek meg magatokat.
15Mert én adom nektek a szavakat és a bölcsességet. Azért, hogy olyan
dolgokat mondjatok, amire nem tud senki, aki ellenetek van, válaszolni vagy
azzal szembeszállni. 16Még a szüleitek, testvéreitek, rokonaitok és barátaitok
is elárulnak titeket. Lesz olyan is köztetek, akit megölnek majd. 17Mindenki

---

21:2 *rézpénz* Fillér, a dénár 1/16 része (egy dénár a napszámos egy napi átlagbére volt).

gyűlöl majd titeket miattam. 18De egyetlen hajszálatok sem fog elveszni.
19Kitartó hittel megmentitek az életeteket.”

Jeruzsálem lerombolása

20„Amikor látjátok, hogy Jeruzsálemet hadseregek veszik körül, akkor
tudjátok, hogy közel van a pusztulása. 21Akkor azok, akik Júdeában vannak,
meneküljenek a hegyekbe. Akik a városban vannak, jöjjenek ki onnan. Akik
vidéken vannak, azok ne menjenek be a városba! 22Mert a büntetés napjai
ezek, hogy mindaz, amit megírtak, megtörténjen. 23Ezekben a napokban
szörnyű dolguk lesz a gyermeket váró és szoptató anyáknak. Nagy
nyomorúság lesz ezen a földön, és Isten haragja eljön a nép ellen. 24Karddal
ölik meg és fogságba viszik őket mindenféle nép közé. Jeruzsálemet nem
zsidó népek szállják meg, amíg csak le nem jár a nem zsidók ideje.”

Ne féljetek!

(Mt 24:29–31; Mk 13:24–27)

25„Jelek lesznek a napban, a holdban és a csillagokban. A föld népei
megijednek, és megrémülnek a tenger zúgásától és háborgásától. 26Az
emberek elájulnak a félelemtől és az aggodalomtól azok miatt, amik a világgal
fognak történni. 27Akkor meglátják az Emberfiát†, amint hatalommal és nagy
dicsőséggel eljön a felhőkben. 28Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyene-
sedjetek fel, és emeljétek fel a fejeteket, mert közeledik a szabadulás ideje!”

Az én beszédem örökké megmarad

(Mt 24:32–35; Mk 13:28–31)

29Aztán egy történetet mondott nekik: „Nézzétek meg a fügefát és az
összes többi fát! 30Amikor látjátok, hogy leveleik kihajtottak, már tudjátok,
hogy közel van a nyár. 31Ugyanígy, amikor látjátok, hogy mindezek a dolgok
megtörténnek, tudjátok, hogy közel van már Isten királysága!

32Igazán mondom nektek: nem múlik el ez a nemzedék, amíg mindezek a
dolgok meg nem történnek. 33Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim
soha nem múlnak el.”

Mindenkor legyetek készen!

34„Vigyázzatok, hogy ne nehezedjen el a szívetek mámortól, részegségtől
és az élet gondjaitól. Vigyázzatok, hogy az a nap ne érjen titeket váratlanul,
mint egy csapda. 35Mert az a nap mindenkire eljön, aki a földön él.
36Legyetek mindig éberek, és imádkozzatok, hogy túléljétek az elkövetkező
eseményeket, és megállhassatok az Emberfia† előtt!”

37Jézus mindennap tanított a Templomban†. Esténként kiment az Olajfák
hegyére†, és ott töltötte az éjszakát. 38Az emberek korán reggel felkeltek, és
siettek hozzá, hogy hallgassák őt a Templomban.

A zsidó vezetők Jézus megöletését tervezik

(Mt 26:1–5, 14–16; Mk 14:1–2, 10–11; Jn 11:45–53)

22 1Közeledett már a kovásztalan kenyerek ünnepe†, amit Pászkának†
neveztek. 2A főpapok† és törvénytanítók keresték a módját, hogyan
ölhetnék meg Jézust, mivel féltek az emberektől.

Júdás terve

3Akkor a Sátán belement Júdásba, akit Iskáriótesnek neveztek. Ő a tizenkét
apostol egyike volt. 4Júdás elment a főpapokhoz† és a templomőrség
vezetőihez, hogy megbeszélje velük, hogyan adhatná a kezükre Jézust. 5Ők
nagyon megörültek ennek, és megígérték, hogy pénzt adnak neki. 6Júdás
beleegyezett, és kereste az alkalmat, hogy akkor adhassa át nekik Jézust,
amikor nincs körülötte tömeg.

A pászkavacsora előkészítése

(Mt 26:17–25; Mk 14:12–21; Jn 13:21–30)

7Eljött a kovásztalan kenyerek napja, amikor feláldozták a pászkabárányt†.
8Jézus elküldte Pétert és Jánost, és ezt mondta nekik: „Menjetek, és
készítsétek el nekünk a pászkavacsorát, hogy megehessük!”

9Erre ők megkérdezték: „Hol akarod, hogy elkészítsük?”

Jézus pedig így válaszolt: 10„Ahogy beléptek a városba, találkoztok egy
emberrel, aki egy korsó vizet visz. Kövessétek őt abba a házba, ahová
bemegy, 11és mondjátok ezt a ház gazdájának: »A Tanító kérdezi; hol van a
vendégszoba, ahol tanítványaimmal megehetem a pászkavacsorát†?« 12Erre
ő mutat majd nektek egy nagy, berendezett szobát a felső emeleten. Ott
készítsétek el a vacsorát!”

13A tanítványok elmentek, és mindent úgy találtak, ahogy Jézus mondta.
Akkor elkészítették pászkavacsorát†.

Az úrvacsora

(Mt 26:26–30; Mk 14:22–26; 1Kor 11:23–25)

14Amikor eljött az idő, Jézus asztalhoz ült tanítványaival. 15Így szólt:
„Nagyon vágytam arra, hogy szenvedésem előtt veletek együtt ehessem meg
ezt a pászkavacsorát†. 16Mert mondom nektek: addig nem eszem újabb
pászkavacsorát, amíg mindez be nem teljesedik Isten királyságában.”

17Azután kezébe vett egy poharat, hálát adott, és ezt mondta: „Vegyétek,
és osszátok el egymás között! 18Mert mondom nektek: mostantól fogva nem
iszom bort addig, amíg el nem jön Isten királysága.”

19Azután kenyeret vett a kezébe, és hálát adott érte. Megtörte, odaadta tanítvá-
nyainak, és így szólt: „Ez az én testem, amelyet értetek adok oda. Ezt tegyétek az
én emlékezetemre!” 20Miután ettek, kezébe vette a poharat is, és ezt mondta: „Ez
a pohár az új szövetség, ami az én véremmel kezdődik, ami értetek ontatik ki.”*

Ki fog Jézus ellen fordulni?

21„De nézzétek, annak a keze, aki elárul engem, itt van az enyémmel
együtt az asztalon. 22Mert az Emberfia† meghal, ahogyan azt elrendelte Isten,
de nagyon rossz lesz annak, aki elárulja őt!”

23A tanítványok pedig kérdezgetni kezdték egymástól, hogy ki lehet az,
aki ilyet tenne közülük.

Legyetek olyanok, mint a szolgák!

24Ezután vitatkozni kezdtek azon is, hogy ki a legnagyobb közülük.
25Jézus így szólt hozzájuk: „Más nemzetek királyai uralkodnak a népükön,

22:20 Néhány görög kéziratban a 19. vers utolsó része és a 20. vers nem szerepel.

és azokat, akik hatalmat gyakorolnak fölöttük, jótevőknek nevezik. [26]De ti ne
legyetek ilyenek! Hanem aki közöttetek a legnagyobb, olyan legyen, mint a
legfiatalabb, és aki vezet, olyan legyen, mint aki szolgál! [27]Mert ki a
nagyobb? Aki az asztalnál ül, vagy az, aki kiszolgálja? Talán nem az, aki az
asztalnál ül? Én pedig olyan vagyok közöttetek, mint aki szolgál.

[28]De ti vagytok azok, akik mindeddig mellettem álltatok a nehézségek
idején is. [29]Én rátok hagyom a királyságot, ahogyan rám hagyta az én
Atyám. [30]Az asztalomnál fogtok enni és inni a királyságomban. Trónokon
fogtok ülni, és ítéletet tartotok Izráel* tizenkét törzse felett.”

Ne veszítsétek el a hiteteket!

(Mt 26:31–35; Mk 14:27–31; Jn 13:36–38)

[31]„Simon, Simon*, a Sátán elkért titeket, hogy kiválogasson, mint a
földműves a búzát. [32]De én imádkoztam érted, hogy ne veszítsd el a hitedet.
Ezért amikor visszatérsz, erősítsd meg a testvéreidet!”

[33]De Simon Péter így szólt hozzá: „Uram, én kész vagyok veled menni a
börtönbe, és a halálba is!”

[34]Ám Jézus így szólt hozzá: „Mondom neked, Péter, mielőtt a kakas
megszólalna ma éjjel, háromszor tagadod le, hogy ismersz engem.”

Készüljetek fel a nehézségekre!

[35]Azután így folytatta: „Amikor elküldtelek titeket erszény, tarisznya vagy
saru nélkül, volt-e szükségetek még valamire?”

Ők pedig így feleltek: „Semmire.”

[36]Ekkor így szólt: „De most, akinek van erszénye, vegye magához a tarisz-
nyával együtt. Akinek nincs kardja, adja el a kabátját, és vegyen egyet!
[37]Mert mondom nektek: énrajtam kell beteljesednie ennek az Írásnak†:

> »Gonosztevőnek mondták őt.« *Ézs 53:12*

Igen, ezt rólam írták meg, és hamarosan be fog teljesedni.”

[38]A tanítványok ekkor így szóltak: „Nézd, Uram, itt van két kard!”

Ő pedig így válaszolt nekik: „Elég.”

Jézus imádkozásra szólítja fel az apostolokat

(Mt 26:36–46; Mk 14:32–42)

[39]Ezután szokása szerint elment az Olajfák hegyére†, tanítványai pedig
követték őt. [40]Amikor odaért, így szólt a tanítványaihoz: „Imádkozzatok,
nehogy kísértésbe essetek!”

[41]Ezután távolabb ment tőlük, mintegy ötven méterre. Letérdelt, és a
következő szavakkal imádkozott: [42]„Atyám, ha akarod, vedd el tőlem a
szenvedésnek ezt a poharát*! De ne az én akaratom legyen meg, hanem a
tiéd!” [43]Ekkor egy angyal jelent meg neki a mennyből, és megerősítette őt.
[44]Jézus telve volt fájdalommal, és még kitartóbban imádkozott. Verítéke
földre hulló vércseppekhez hasonlított.* [45]Amikor imáját befejezte, felállt, és

---

22:30 *Izráel* Eredetileg a zsidó népet jelentette, de ezt a nevet használják Isten embereinek összefoglaló neveként is. **22:31** *Simon* Simon másik neve Péter volt. **22:42** *pohár* Jézus a reá váró rossz dolgokról beszélt. Ezek vállalása olyan nehéz, mint például meginni egy pohár nagyon rossz ízű folyadékot. **22:44** Néhány görög kéziratban a 43. és a 44. vers nem szerepel.

visszament a tanítványokhoz. Látta, hogy azok bánatukban elaludtak.
46 Ekkor így szólt hozzájuk: „Miért alszotok? Keljetek fel, és imádkozzatok,
nehogy kísértésbe essetek!”

Jézus elfogása

(Mt 26:47–56; Mk 14:43–50; Jn 18:3–11)

47 Míg ezeket mondta, egy csoport ember jelent meg. Júdás vezette őket,
aki a tizenkét apostol egyike volt. Odament Jézushoz, hogy megcsókolja őt.
48 Jézus azonban így szólt hozzá: „Júdás, te csókkal árulod el az
Emberfiát†?” 49 Amikor a körülötte levők látták, hogy mi készül, megkérdez-
ték tőle: „Uram, odacsapjunk a kardunkkal?” 50 Valamelyikük rácsapott a
főpap† szolgájára, és levágta annak jobb fülét.
51 De Jézus azt mondta nekik: „Állj! Ennyi elég!”Megérintette a szolga
fülét, és meggyógyította őt.
52 Azután így szólt a főpapokhoz†, a templomőrséghez és a nép idős
vezetőihez, akik érte jöttek: „Kardokkal és botokkal jöttök ellenem, mint
valami rabló ellen? 53 Hiszen minden nap veletek voltam a Templomban†, és
nem próbáltatok elfogni! De eljött a ti órátok: a sötétség uralmának órája.”

Péter fél bevallani, hogy ismeri Jézust

(Mt 26:57–58, 69–75; Mk 14:53–54, 66–72; Jn 18:12–18, 25–27)

54 Ekkor elfogták őt, elvezették, és elvitték a főpap† házába. Péter pedig
távolról követte őket. 55 Később, amikor az emberek tüzet gyújtottak az udvar
közepén, és leültek, Péter is leült közéjük. 56 Egy szolgálólány meglátta őt,
amint ott ült a tűz fényében. Közelebbről is megnézte, és így szólt: „Ez az
ember is vele volt.”
57 De Péter letagadta, és azt mondta: „Asszony, nem ismerem őt!” 58 Valamivel
később más is meglátta őt, és így szólt hozzá: „Te is közülük való vagy!”
De Péter így felelt: „Ember, nem vagyok közülük való!”
59 Körülbelül egy óra múlva valaki más is ezt mondta: „Semmi kétség, ez
az ember is vele volt, hiszen ő is galileai.”
60 De Péter így válaszolt: „Ember, nem tudom, miről beszélsz!”
Abban a pillanatban, amikor még beszélt, megszólalt a kakas. 61 Az Úr
megfordult és ránézett Péterre. Péter visszaemlékezett, mit mondott neki
Jézus: „Háromszor tagadod le, hogy ismersz engem, mielőtt a kakas
megszólalna ma éjjel.” 62 Ekkor Péter kiment, és keservesen sírt.

Az emberek kinevetik Jézust

(Mt 26:67–68; Mk 14:65)

63 A férfiak pedig, akik Jézust fogva tartották, gúnyolni és verni kezdték őt.
64 Bekötötték a szemét, és ezt kérdezgették: „Prófétálj, ki ütött meg!” 65 Sok
egyéb dolgot is mondtak neki, hogy megsértsék.

Jézus a zsidó vezetők előtt

(Mt 26:59–66; Mk 14:55–64; Jn 18:19–24)

66 Amikor reggel lett, összegyűltek a nép idős vezetői, a főpapok† és a tör-
vénytanítók. Jézust is odavezették eléjük. 67 Így szóltak hozzá: „Ha te vagy a
Krisztus†, mondd meg nekünk!”

De ő így felelt: „Ha megmondom, nem hiszitek el nekem, 68ha pedig én
kérdezlek titeket, nem válaszoltok. 69De mostantól kezdve az Emberfia† ott
ül majd a Mindenható Isten jobbján.”
70Erre azok megkérdezték: „Tehát te vagy az Isten Fia?” Ő pedig így felelt:
„Igazatok van, amikor azt mondjátok, hogy én vagyok.”
71Ők pedig ezt mondták: „Mi szükségünk volna még több bizonyítékra? A
saját fülünkkel hallottuk, hogy ő maga mondta ezt!”

Pilátus helytartó kihallgatja Jézust
(Mt 27:1–2, 11–14; Mk 15:1–5; Jn 18:28–38)

23 1Ezután az egész csoport elindult, és elvitték Jézust Pilátushoz. 2Ott így
kezdték el vádolni: „Erről az emberről megállapítottuk, hogy
félrevezeti népünket. Ellenzi, hogy adót fizessünk a császárnak†, és azt
mondja magáról, hogy ő maga Krisztus†, a király.”
3Pilátus megkérdezte tőle: „Te vagy a zsidók királya?”
Jézus pedig így válaszolt: „Úgy van, ahogy mondod.”
4Pilátus ekkor így szólt a főpapokhoz† és a néphez: „Semmi rosszat nem
találok ebben az emberben.”
5De azok újra és újra ezt mondták: „Júdea egész népét fellázítja a tanításai-
val, Galileától kezdve egészen idáig.”

Pilátus Heródeshez küldi Jézust

6Amikor Pilátus ezt hallotta, megkérdezte, hogy Jézus Galileából való-e.
7Amikor megtudta, hogy Heródes† hatósága alá tartozik, elküldte őt
Heródeshez. Heródes azokban a napokban szintén Jeruzsálemben volt.
8Amikor meglátta Jézust, nagyon megörült. Már évek óta szerette volna látni,
mivel hallott róla, és remélte, hogy Jézus tesz előtte néhány csodát. 9Sok kérdést
feltett neki, de Jézus egyikre sem válaszolt. 10Az ott álló főpapok† és törvényta-
nítók hevesen vádolták őt. 11Heródes és katonái megvetően bántak vele.
Kigúnyolták, díszes ruhát adtak rá, majd visszaküldték őt Pilátushoz. 12Heródes
és Pilátus ezen a napon kötöttek barátságot, mert ezelőtt ellenségek voltak.

Jézusnak meg kell halni
(Mt 27:15–26; Mk 15:6–15; Jn 18:39–19:16)

13Ekkor Pilátus összehívta a főpapokat†, a vezetőket és a népet. 14Így szólt
hozzájuk: „Ezt az embert azzal hoztátok ide, hogy félrevezeti a népet. Én
kikérdeztem őt, és semmi olyat nem találtam benne, ami bizonyítaná
vádjaitokat. 15Heródes† sem talált benne semmi rosszat, mert visszaküldte őt
hozzánk. Látjátok tehát, hogy semmit sem tett, amiért halált érdemelne.
16Ezért megkorbácsoltatom, és elengedem.” 17*
18Erre az egész nép kiabálni kezdett: „Öld meg ezt az embert! Barabbást
pedig engedd nekünk szabadon!” 19(Barabbás a városban történt lázadás és
gyilkosság miatt volt börtönben.)
20Pilátus újra szólt hozzájuk, mert ő szabadon akarta engedni Jézust. 21De
azok tovább kiabáltak: „Feszítsd meg! Feszítsd meg!”

23:17 Néhány kéziratban megtalálható a 17. vers is: „Ünnepek alkalmával ugyanis szabadon kellett engednie nekik egy foglyot.”

22Pilátus harmadszor is megszólalt: „De hát mi rosszat tett? Semmit sem
találtam benne, amiért halált érdemelne. Megbüntetem, és azután elengedem."
23De a tömeg hangosan kiabálva követelte, hogy feszítsék keresztre Jézust.
Végül a kiáltozás győzött, 24és Pilátus úgy döntött, hogy teljesíti a kérésüket.
25Szabadon engedte azt az embert, akit kértek — aki lázadásért és gyilkos-
ságért volt börtönben —, Jézust pedig átadta nekik, hogy tegyenek vele, amit
akarnak.

Jézus keresztre feszítése

(Mt 27:32–44; Mk 15:21–32; Jn 19:17–27)

26Mialatt elvezették őt, megfogtak egy Cirénéből való, Simon nevű embert,
aki épp a mezőről jött. Rátették a keresztet, és kényszerítették, hogy vigye
Jézus után.
27Nagy tömeg követte Jézust, köztük néhány asszony is, akik jajgattak és
siratták őt. 28Jézus feléjük fordult, és így szólt hozzájuk: „Jeruzsálem leányai,
ne engem sirassatok! Sirassátok inkább magatokat és a gyermekeiteket!
29Mert közelednek a napok, amikor az emberek azt mondják: »Boldogok
azok az asszonyok, akiknek nem lehetett gyermekük. Boldogok azok az
anyaméhek, amelyek nem szültek, és azok az emlők, amelyek nem tápláltak
gyermeket.« 30A hegyeknek azt mondják: »Essetek ránk!«, és a dombokenak:
»Rejtsetek el minket!«* 31Mert ha a zöldellő fával ezt teszik, mit tesznek majd
a szárazzal?"
32Jézussal együtt két bűnözőt is kivezettek, hogy megöljék őket. 33Amikor
megérkeztek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek neveznek, ott keresztre
feszítették Jézust, és a két bűnözőt is. Az egyik bűnözőt a jobb oldalán, a
másikat pedig a bal oldalán feszítették keresztre. 34Jézus így szólt: „Atyám,
bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit tesznek!"
A katonák sorsot vetettek, és így osztották el a ruháit maguk között. 35A
tömeg ott állt, és nézte. A vezetők így gúnyolták őt: „Másokat megmentett.
Mentse meg magát is, ha ő a Krisztus†, Isten választottja!"
36A katonák is odamentek, és kigúnyolták. Ecetet kínáltak neki, 37és így
szóltak hozzá: „Ha te vagy a zsidók királya, mentsd meg magad!" 38Fölötte
pedig ez a felirat állt: „EZ A ZSIDÓK KIRÁLYA."
39Az egyik bűnöző, aki mellette függött, így sértegette: „Hát nem te vagy a
Krisztus†? Mentsd meg hát magadat, és minket is!"
40De a másik bűnöző rászólt és ezt mondta neki: „Nem félsz Istentől? Te is
halálra vagy ítélve, ahogyan ő. 41Csakhogy a mi ítéletünk jogos, mert azt
kapjuk, amit megérdemeltünk. Ez az ember azonban semmi rosszat sem
tett." 42Aztán így szólt: „Jézus! Emlékezz rám, amikor uralmad elkezdődik!"
43Jézus így válaszolt: „Mondom neked, ma együtt leszel velem a
Paradicsomban†."

Jézus halála

(Mt 27:45–56; Mk 15:33–41; Jn 19:28–30)

44Déli tizenkét óra körül a nap eltűnt, és három óráig sötétség volt a
földön. 45A templom függönye† kettészakadt. 46Ekkor Jézus hangosan

23:30 idézet: Hós 10:8.

felkiáltott: „Atyám, a kezedbe helyezem az életemet.”* Amikor ezt
kimondta, meghalt.
47Amikor a százados látta, ami történt, Istent dicsőítette, és ezt mondta:
„Biztos, hogy igaz ember volt.”
48Mindazok pedig, akik az eseményre odagyűltek és látták mindazt, ami
történt, szomorúan távoztak. 49Jézus közeli barátai pedig, köztük az asszonyok
is, akik Galileától idáig követték, távolabb álltak, és figyeltek mindent.

Arimátiai József

(Mt 27:57–61; Mk 15:42–47; Jn 19:38–42)

50Volt ott egy József nevű jó és igaz ember, a Főtanács tagja. 51Ő nem
értett egyet a tanács döntésével és azzal, amit tettek. A júdeai Arimátia
városából származott. Várta Isten királyságának eljövetelét. 52Ez az
ember elment Pilátushoz, és elkérte tőle Jézus testét. 53Levette a
keresztről, és vászonba tekerte. Egy sziklába vágott sírba† fektette,
amelyben addig még senki sem volt eltemetve. 54Péntek volt, közeledett a
szombat† napja.
55Az asszonyok, akik Galileától követték Jézust, most Józseffel mentek.
Látták a sírt†, és azt is, hogy hogyan helyezték bele Jézus testét. 56Azután
hazamentek, és illatszereket és balzsamokat készítettek.
A szombatot† pedig pihenéssel töltötték a parancsolat szerint.

Jézus feltámadásának híre

(Mt 28:1–10; Mk 16:1–8; Jn 20:1–10)

24 1A hét első napján korán reggel az asszonyok kimentek a sírhoz†, és
magukkal vitték az elkészített illatszereket is. 2A követ a sír bejáratától
elhengerítve találták. 3Bementek, de nem találták ott az Úr Jézus testét.
4Amint ott álltak tanácstalanul, hirtelen két ember jelent meg mellettük
fényes ruhában. 5Erre az asszonyok félelemmel telve arcra borultak. De az
angyalok így szóltak hozzájuk: „Miért keresitek az élőt a halottak között?
6Nincs itt. Feltámadt! Emlékezzetek, hogy mit mondott nektek még
Galileában: 7»Az Emberfiát† bűnösök kezére adják, megfeszítik, és a
harmadik napon feltámad.«” 8Ekkor az asszonyok visszaemlékeztek
Jézus szavaira.
9Visszatértek a sírtól†, és mindent elmondtak a tizenegy apostolnak és a
többieknek. 10Ott volt a Magdalai Mária, Johanna és Mária, Jakab anyja. Ők a
velük levő többi asszonnyal együtt elmondták mindezeket az apostoloknak.
11Az apostolok azonban bolondságnak tartották ezt, és nem hittek nekik.
12Péter mégis felállt, és elfutott a sírhoz. Benézett a sírba, de nem látott benne
mást, csak a vászonlepedőket. Ekkor elment, és magában csodálkozott a
történteken.

Az emmausi úton

(Mk 16:12–13)

13Ugyanezen a napon két tanítvány egy Emmaus nevű faluba indult.
Emmaus tizenkét kilométerre volt Jeruzsálemtől. 14A tanítványok útközben

23:46 idézet: Zsolt 31:5.

azokról a dolgokról beszélgettek, amik történtek. 15Miközben beszélgettek és
vitatkoztak, maga Jézus lépett oda hozzájuk, és velük ment. 16De ők, mintha
homályos lett volna a szemük, nem ismerték fel Jézust. 17Jézus megkérdezte
tőlük: „Miről beszélgettek útközben?”

Erre azok megálltak. Arcuk nagyon szomorúnak tűnt. 18Az egyik, akit
Kleopásnak hívtak, ezt mondta neki: „Te volnál az egyetlen Jeruzsálemben,
aki nem tudja, mi történt ott ezekben a napokban?”

19Jézus megkérdezte: „Mi történt?”

Azok így feleltek: „A názáreti Jézusról beszéltünk. Ő a szavaival és a csele-
kedeteivel is megmutatta, hogy hatalmas próféta† Isten és az emberek előtt.
20Arról beszéltünk, hogy hogyan adták át a főpapjaink† és a vezetőink
halálos ítéletre, és hogyan feszítették őt keresztre. 21Pedig mi abban remény-
kedtünk, hogy ő hoz szabadulást Izráel népének. Ma három napja, hogy
mindez történt. 22Ezen kívül néhány közülünk való asszony is megdöbben-
tett minket. Ma korán reggel kimentek a sírhoz†, 23de a testet nem találták
ott. Mikor visszajöttek, elmondták, hogy angyalok jelentek meg nekik, akik
azt mondták, hogy Jézus él. 24Ekkor a csoportunk néhány tagja elment a
sírhoz, és mindent úgy találtak, ahogyan az asszonyok elmesélték. De ők
sem látták őt.”

25Erre Jézus azt mondta nekik: „Milyen bolondok vagytok, és milyen
nehezen hiszitek el mindazt, amit a próféták† megmondtak! 26Nem kellett a
Krisztusnak† mindent elszenvednie azért, hogy dicsőséget szerezzen?” 27S
azzal Mózestől† kezdve a többi prófétán keresztül elmagyarázta nekik
mindazt, ami az egész Írásban† a Krisztusról szólt.

28Közben elérkeztek ahhoz a faluhoz, ahová indultak, Jézus pedig úgy tett,
mintha tovább akarna menni. 29De a tanítványok erősen kérlelték: „Maradj
velünk, hiszen mindjárt este van, és vége a napnak!” Erre Jézus bement a
faluba, hogy velük maradjon.

30Amikor asztalhoz ültek, megfogta a kenyeret, hálát adott érte,
megtörte, és odaadta nekik. 31Ekkor megnyílt a szemük, és felismerték
Jézust, de ő eltűnt előlük. 32Ők pedig így szóltak egymáshoz: „Hogy felfor-
rósodott a szívünk, amikor útközben beszélt hozzánk, és az Írásokat†
magyarázta!”

33Még abban az órában elindultak, és visszamentek Jeruzsálembe. Együtt
találták a tizenegy apostolt, és a többieket, 34akik ezzel fogadták őket:
„Valóban feltámadt az Úr! Megjelent Simonnak!”

35Ekkor a két tanítvány is elmondta, hogy mi történt velük az úton, és
hogy hogyan ismerték fel Jézust, amikor megtörte a kenyeret.

Jézus megjelenik a tanítványainak

(Mt 28:16–20; Mk 16:14–18; Jn 20:19–23; ApCsel 1:6–8)

36Miközben erről beszéltek, megállt közöttük Jézus, és így szólt hozzájuk:
„Békesség nektek!”

37De ők megrémültek és féltek, mert azt hitték, hogy kísértetet látnak. 38De
Jézus így folytatta: „Miért ijedtetetek meg, és miért kételkedtek? 39Nézzétek
meg a kezemet és a lábamat! Valóban én vagyok az! Érintsetek meg, és
nézzetek ide! Egy kísértetnek sincs húsa, sem csontja, de amint látjátok,
nekem van.”

40S ezzel megmutatta nekik a kezét és a lábát. 41De azok örömükben még
mindig nem tudták elhinni mindezt, és csak csodálkoztak. Jézus
megkérdezte: „Van itt valami ennivalótok?” 42Erre adtak neki egy darab főtt
halat. 43Jézus fogta a halat, és a szemük láttára megette.

44Ezután így szólt hozzájuk: „Éppen erről beszéltem nektek, amíg veletek
voltam: Mindennek be kell teljesednie, amit megírtak rólam Mózes† törvé-
nyeiben, a próféták† könyveiben és a zsoltárokban.”

45Ezután megvilágosította az értelmüket, hogy megértsék az Írásokat†.
46Ezt mondta: „meg van írva az Írásokban: a Krisztusnak† meg kell halnia,
de a harmadik napon feltámad a halálból. 47Jeruzsálemtől kezdve minden
népnek hirdetni fogják, hogy változtassák meg gondolkodásukat és életüket,
és ezáltal a bűneik meg lesznek bocsátva. 48Ti vagytok erre a tanúk. 49Most
pedig elküldöm nektek, amit az én Atyám megígért. De a városban kell
maradnotok, amíg mennyei erőt nem kaptok.”

Jézus visszamegy a mennybe

(Mk 16:19–20; ApCsel 1:9–11)

50Ezután Jézus elvezette őket egészen Betániáig. Felemelte a kezét, és
megáldotta őket. 51Miközben áldotta őket, egyre távolodott tőlük, és
felvitetett a mennybe. 52A tanítványok leborulva imádták őt. Ezután nagy
örömmel visszamentek Jeruzsálembe. 53Minden idejüket a Templomban†
töltötték, és dicsérték Istent.

János
evangéliuma

Krisztus eljön erre a világra

1 1A világ kezdete előtt már létezett az Ige*. Az Ige Istennél volt, és Isten
volt az Ige. 2A világ kezdete előtt az Ige együtt volt Istennel. 3Minden
általa lett, és nélküle semmi nem jött létre. 4Benne volt az élet, és ez az élet
volt az emberek világossága. 5A világosság* a sötétségben fénylik. A sötétség
azonban nem győzte le a világosságot.

6Volt egy ember, akit Isten küldött. Jánosnak† hívták. 7Azért jött, hogy
tanúskodjon a világosságról, hogy minden ember, aki hallja őt, higgyen.
8Nem ő volt a világosság, hanem azért jött, hogy a világosságról beszéljen az
embereknek. 9Az igazi világosság már készen volt arra, hogy megjelenjen, és
világosságot adjon minden embernek.

10Az Ige már a világon volt, és bár ez a világ általa lett, a világ mégsem
ismerte fel őt. 11A saját világába jött, de az övéi mégsem fogadták el.
12Azoknak azonban, akik elfogadták őt, jogot adott arra, hogy Isten
gyermekei legyenek. Mindazoknak, akik hisznek benne. 13Ők nem a
szokásos módon születtek, ahogyan a gyerekek szoktak születni, nem testi
vágyból, és nem férfi kívánságából, hanem Istentől születtek.

14Az Ige emberré lett, és közöttünk élt. Mi láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya
egyetlen Fiának dicsőségét. Ő telve volt kegyelemmel és igazsággal. 15János† róla
tanúskodott, és ezt hirdette: „Róla beszéltem, amikor azt mondtam, hogy aki
utánam jön, nagyobb mint én, mert már előbb létezett, mint én.

16Ő telve volt kegyelemmel és igazsággal, és mindannyian sok áldást
kaptunk ebből. 17A Törvényt Mózesen† keresztül kaptuk, de a kegyelmet és
az igazságot Jézus Krisztus† által. 18Istent soha senki nem látta. Az egyetlen
Fiú ismertette meg velünk milyen az Isten. Ő maga Isten és nagyon közel
van az Atyához."

János Jézusról tanúskodik
(Mt 3:1–12; Mk 1:2–8; Lk 3:15–17)

19János† így tanúskodott, amikor a jeruzsálemi zsidó vezetők papokat és
lévitákat† küldtek hozzá, hogy megtudják, kicsoda ő.

20János† nem tagadta meg a választ, hanem nyíltan megmondta: „Nem én
vagyok a Krisztus†."

21Ekkor megkérdezték tőle: „Hát akkor ki vagy? Talán Illés†?"

1:1 *Ige* A görögben „logos," jelentése: valamilyen közlés, kapcsolatteremtés. Fordítható „üzenet"-nek is. Itt Jézus Krisztust jelenti, akin keresztül Isten megmutatta és megismertette magát az emberekkel. Lásd még a 10, 14, 16. versekben is. **1:5** *világosság* Itt Krisztust jelenti, az Igét, aki megismertette az emberekkel Istent. Lásd még a 7. versben is.

„Nem” — mondta János†.
„Te vagy a próféta*?”
De János így felelt: „Nem az vagyok.”
22Ekkor ezt kérdezték tőle: „Ki vagy? Mondd meg, hogy válaszolhassunk
azoknak, akik küldtek minket! Mit mondasz magadról?”
23János† Ézsaiás próféta† szavaival válaszolt:

„A pusztában kiáltó hang vagyok,
aki ezt mondja: ‘Készítsétek az Úr útját!’” *Ézs 40:3*

24Ezeket az embereket a farizeusok† küldték. 25Tovább kérdezgették
Jánost†: „Ha nem vagy a Krisztus†, sem Illés†, sem pedig a próféta, akkor
miért meríted be az embereket†?”
26János† erre így válaszolt: „Én vízbe merítem be† az embereket. De van
közöttetek valaki, akit ti nem ismertek. 27Ő az, aki utánam jön, és én arra sem
vagyok méltó, hogy a saruja szíját kioldjam.”
28Mindezek Betániában, a Jordán folyón túl történtek, ahol János†
bemerítette† az embereket.
29Másnap János† meglátta Jézust, amint feléje közeledett, és így szólt:
„Nézzétek, ő az Isten Báránya, aki elveszi az emberek bűneit! 30Ő az, akiről
azt mondtam, hogy utánam jön, mégis nagyobb nálam, mert már előttem is
létezett. 31Én nem ismertem őt, de eljöttem, hogy vízbe merítsem† az
embereket, azért hogy Izrael† megismerhesse őt.”
32–33Ezután János† így tanúskodott: „Láttam a Szent Szellemet†, amint leszállt
a Mennyből, mint egy galamb, és megnyugodott rajta. Én magam nem ismertem
őt, de aki elküldött, hogy vízbe merítsem† az embereket, azt mondta nekem:
‘Akire látod, hogy leszáll a Szent Szellem, és megnyugszik rajta, ő az, aki majd
Szent Szellembe merít be.’ 34Én pedig láttam, és tanúsítom, hogy ő az Isten Fia.”

Jézus első tanítványai

35Másnap is ott volt János† két tanítványával. 36Amikor látta, hogy arra jön
Jézus, így szólt: „Nézzétek, az Isten Báránya!”
37Amikor ezt a két tanítvány meghallotta, Jézus után indultak. 38Jézus
megfordult, és amikor látta, hogy követik, megkérdezte tőlük: „Mit akartok?”
Ők pedig így válaszoltak: „Rabbi (ez azt jelenti: Mester), hol laksz?”
39Jézus erre azt mondta: „Gyertek, és nézzétek meg!” Ők pedig vele
mentek, megnézték, hol lakik, és aznap vele maradtak. Körülbelül délután
négy óra volt akkor.
40A két tanítvány közül, akik hallották Jánost†, és követték Jézust, az egyik
András volt, Simon Péter testvére. 41András azonnal megkereste testvérét,
Simont, és elmondta neki, hogy megtalálták a Messiást† (ez azt jelenti: Krisztus†).
42El is vitte Simon Pétert Jézushoz. Jézus ránézett, és ezt mondta: „Te
Simon vagy, Jóna fia. Kéfás lesz a neved.” Ez azt jeleni: Kőszikla*.
43Másnap Jézus el akart menni Galileába. Ekkor találkozott Fülöppel, és
így szólt hozzá: „Kövess engem!” 44Fülöp Bétsaidából, András és Péter

---

1:21 *próféta* Valószínűleg arra a prófétára gondoltak, akiről Mózes mondta (5Móz 18:15–19), hogy Isten majd el fogja küldeni. Lásd a 25. versben is. **1:42** *Kőszikla* A görög eredetiben: „Péter”, arám nyelven: „Kéfás”. Mindkettő azt jelenti „kőszikla”.

városából való volt. 45Később Fülöp találkozott Nátánaéllel, és elmondta
neki: „Megtaláltuk azt, akiről Mózes† írt a Törvényben, és akiről a próféták†
is írtak, Jézust, József fiát, aki Názáretből való.”
46Nátánaél így válaszolt: „Jöhet-e valami jó Názáretből?”
Fülöp pedig azt mondta: „Gyere, és nézd meg!”
47Jézus látta, amint Nátánaél közeledett felé, és azt mondta róla:
„Nézzétek, itt van egy igazi Izraelita, akiben nincs semmi hamisság.”
48Ekkor Nátánaél megkérdezte: „Honnan ismersz engem?”
Jézus pedig így felelt: „Láttalak a fügefa alatt, mielőtt Fülöp idehívott.”
49Erre Nátánaél így válaszolt: „Rabbi, te vagy az Isten Fia, Izrael Királya!”
Jézus pedig megkérdezte:
50„Azért hiszel, mert azt mondtam, hogy láttalak a fügefa alatt? Ennél
nagyobb dolgokat is látsz majd.” 51És így folytatta: „Igazán mondom nektek:
látjátok majd, hogy megnyílik a Menny, és Isten angyalai felszállnak és
leszállnak az Emberfiára†.”

A kánai lakodalom

2 1A harmadik napon lakodalom volt a galileai Kánában. Jézus anyja is ott
volt. 2Jézust és a tanítványait is meghívták. 3Amikor elfogyott a bor, így
szólt Jézus anyja: „Nincs több boruk!”
4Erre Jézus ezt válaszolta: „Asszony, miért mondod ezt nekem? Nem jött
még el az én időm.”
5Anyja pedig így szólt a szolgákhoz: „Tegyetek meg mindent, amit
Jézus mond.”
6Volt ott hat, kőből készült víztartó, amit a zsidók a szertartásokon tisztál-
kodásra használtak.* Ezekbe egyenként két vagy három mérce* víz fért.
7Jézus megparancsolta a szolgáknak: „Töltsétek meg az edényeket vízzel!”
Ők pedig egészen teletöltötték.
8Azután Jézus azt mondta: „Merítsetek belőle, és vigyetek a násznagynak†!”
A szolgák így is tettek. 9A násznagy† megkóstolta a borrá változott vizet.
Ő nem tudta, honnan van a bor, de a szolgák, akik merítettek belőle, tudták.
Akkor a násznagy odahívta a vőlegényt, 10és azt mondta neki: „Mindenki a
legjobb bort szolgálja fel először, és amikor a vendégek már részegek, akkor
hozzák az olcsó bort. Te pedig a legjobbat mostanáig tartogattad!”
11Ez volt az első csoda, amit Jézus tett. Ez a galileai Kánában történt.
Megmutatta dicsőségét, és tanítványai hittek benne.
12Ezután Jézus Kapernaumba ment anyjával, testvéreivel és tanítványaival,
és ott maradtak néhány napig.

A Templom megtisztítása

(Mt 21:12–13; Mk 11:15–17; Lk 19:45–46)

13Közeledett már a zsidók ünnepe, a Pászka†, ezért Jézus felment
Jeruzsálembe. 14Látta, hogy a Templomban† marhákat, juhokat és
galambokat árulnak, és látta a pénzváltókat asztalaiknál. 15Ekkor kötélből
ostort font, és kizavarta őket a Templomból a juhokkal és a marhákkal

2:6 *szertartásos tisztálkodás* A zsidó vallási szokások szerint étkezés előtt, a Templomba való belépés előtt és egyéb különleges alkalmakkor szertartásosan kezet kellett mosni.
2:6 *mérce* Űrmérték, 12 liter.

együtt. A pénzváltók pénzét szétszórta, és felborította asztalaikat. 16A ga-
lambárusoknak pedig ezt mondta: „Vigyétek ki innen ezeket! Ne csináljatok
piacot az én Atyám házából!”
17Ekkor a tanítványoknak eszébe jutott, hogy meg van írva:

„A te házad iránti szeretet eléget engem.” *Zsolt 69:10*

18A zsidók azonban így szóltak: „Tegyél valami csodát! Ezzel bizonyítsd
be, hogy jogod van ilyeneket tenni!”
19Jézus így válaszolt nekik: „Romboljátok le ezt a templomot, és én három
nap alatt újra felépítem!”
20Erre a zsidók így feleltek: „Negyvenhat évig tartott, amíg ezt a
Templomot† felépítették! Te pedig három nap alatt építenéd fel?”
21De a templom, amiről Jézus beszélt, a saját teste volt. 22Miután feltámadt
a halálból, a tanítványok visszaemlékeztek mindarra, amit ekkor mondott, és
hittek az Írásban† és Jézus szavaiban.
23Amíg Jeruzsálemben volt az ünnepen, sokan hittek benne, mert látták a
csodákat, amelyeket tett. 24De Jézus nem bízott bennük, mert ismerte őket.
25Nem volt szüksége arra, hogy bárki bármit is mondjon neki az emberről,
mert tudta, mi van a szívükben.

Jézus és Nikodémus

3 1Volt a farizeusok† között egy ember, akit Nikodémusnak hívtak. A
zsidók egyik vezetője volt. 2Egy éjjel elment Jézushoz, és azt mondta neki:
„Rabbi†, tudjuk, hogy Istentől jött tanító vagy, mert senki nem tudja
megtenni azokat a csodákat, amelyeket te teszel, ha Isten nincs vele.”
3Jézus pedig így szólt hozzá: „Igazán mondom neked, ha valaki nem
születik újjá, nem láthatja meg Isten Királyságát.”
4Erre Nikodémus ezt kérdezte: „Hogyan születhet újjá az ember amikor már
öreg? Csak nem mehet vissza az anyja méhébe, hogy újból megszülessen?!”
5Jézus pedig így válaszolt: „Igazán mondom neked, ha valaki nem születik
újjá víz és Szent Szellem† által, nem mehet be Isten királyságába. 6Ami testtől
született, az test, de ami Szent Szellemtől született, az szellem. 7Ne
csodálkozz, hogy azt mondtam: újjá kell születned! 8A szél arra fúj amerre,
akar. Hallod a hangját, de nem tudod, honnan jön, és hová tart. Így van ez
mindenkivel, aki a Szent Szellemtől született.”
9Nikodémus megkérdezte: „Hogy lehet ez?”
10Jézus pedig így felelt: „Te Isten népének* tanítója vagy, és mégsem tudsz
ezekről? 11Igazán mondom neked, mi arról beszélünk, amit tudunk, és azt
mondjuk el, amit láttunk, de ti nem fogadjátok el, amit mondunk. 12Földi
dolgokról beszéltem nektek, és nem hittetek. Hogyan fogjátok elhinni, ha
mennyei dolgokról beszélek? 13Senki sem ment fel a Mennybe, csak az, aki a
Mennyből jött le: az Emberfia†.
14Ahogyan Mózes† felemelte a kígyót a pusztában,* úgy kell az Emberfiát†
is felemelni, 15hogy aki hisz benne, annak örök élete legyen.

3:10 *Isten népe* Szó szerint: Izrael népe. **3:14** *Ahogyan Mózes … pusztában* Isten népét a pusztában mérges kígyók támadták meg. Akit megmartak, az hamarosan meghalt. Isten azt mondta Mózesnek, hogy készítsen rézkígyót, és emelje magasra egy rúdon. Aki felnézett a rézkígyóra, meggyógyult. Lásd 4Móz 21:4–9.

16Mert úgy szerette Isten az embereket, hogy egyetlen Fiát adta, hogy aki
hisz a Fiúban, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. 17Mert Isten nem azért
küldte el a Fiát erre a világra, hogy elítélje az embereket, hanem azért, hogy
megmentse őket általa. 18Aki hisz benne, nem kerül ítéletre. De aki nem hisz,
már ítélet alatt van, mert nem hitt az Isten egyetlen Fiában. 19Az ítélet pedig
ez: a világosság eljött az emberek közé, de azok jobban szerették a sötétséget,
mint a világosságot, mert gonosz dolgokat tettek. 20Mindenki, aki gonosz
dolgokat tesz, gyűlöli a világosságot, és nem jön a világosságra, nehogy
kiderüljön, mit csinált. 21De aki az igazságot követi, kijön a világosságra. A
világosság megmutatja, hogy Isten által tette ezeket a dolgokat.”

Jézus és Bemerítő János

22Jézus ezután tanítványaival együtt Júdeába ment. Ott maradt velük, és
bemerítette† az embereket. 23János† pedig Szálim közelében, Ainonnál
merítette be az embereket, mert ott bőven volt víz. Az emberek pedig
odajöttek Jánoshoz, és bemerítkeztek. 24Jánost ugyanis ekkor még nem
zárták börtönbe.

25Egyszer vita támadt János† néhány tanítványa és egy zsidó között a meg-
tisztulás szertartásáról.* 26El is mentek Jánoshoz, és így szóltak hozzá:
„Mester, az az ember, aki veled volt a Jordánon túl, és akiről beszéltél, most ő
is bemeríti† az embereket, és mindenki hozzá megy.”

27János† pedig így válaszolt nekik: „Semmit nem kaphat az ember, ha nem
a Mennyből adják neki. 28Ti magatok vagytok a tanúk arra, hogy
megmondtam: nem én vagyok a Krisztus†, hanem előtte küldtek el engem.
29Akinek menyasszonya van, az a vőlegény. A vőlegény barátja pedig csak
vár és figyel, és nagyon örül, amikor hallja a közeledő vőlegény hangját.
Ugyanúgy örülök most én is. 30A Krisztusnak növekednie kell, nekem pedig
kisebbé válnom.”

Aki a Mennyből jött

31„Aki Istentől jött, mindenkinél hatalmasabb. De aki a földről származik, az
a földhöz tartozik, és földi dolgokról beszél. Aki a Mennyből jött, mindenkinél
hatalmasabb. 32Ő arról beszél, amit látott és hallott, de amit mond, senki nem
fogadja el. 33Aki pedig elfogadja azt amit mond, az elismeri, hogy Isten igaz.
34Akit Isten küldött, az Isten beszédeit mondja, és annak Isten a Szent
Szellemet† mérték nélkül adja. 35Az Atya szereti a Fiút, és mindent az ő kezébe
adott. 36Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van. Aki viszont nem engedelmes-
kedik a Fiúnak, annak nem lesz örök élete, és Isten haragja rajta marad.”

Jézus és a samáriai asszony

4 1A farizeusok† meghallották, hogy Jézus több tanítványt szerez és merít
be†, mint János†. 2Bár maga Jézus nem merítette be az embereket, hanem
csak a tanítványai. 3Mikor Jézus megtudta, hogy a farizeusok hallottak róla,
elment Júdeából, és újra visszament Galileába. 4Ehhez keresztül kellett
mennie Samárián.

3:25 *megtisztulás szertartása* A zsidó vallási szokások szerint étkezés előtt, a Templomba való belépés előtt és egyéb különleges alkalmakkor szertartásosan kezet kellett mosni.

5Így jutott el egy samáriai† városba Sikárba. Ez közel volt ahhoz a földhöz,
amelyet Jákób† adott fiának, Józsefnek. 6Ott volt Jákób kútja. Jézus leült a kút
mellé, mert elfáradt útközben. Dél felé járt az idő. 7Ekkor odajött egy
samáriai asszony, hogy vizet merítsen. Jézus így szólt hozzá: „Adj nekem
inni!" 8(A tanítványok bementek a városba, hogy ennivalót vegyenek.)

9A samáriai† asszony csodálkozva azt mondta: „Te zsidó vagy, és mégis
tőlem kérsz inni, amikor én samáriai asszony vagyok?" (A zsidók ugyanis
szóba sem álltak a samáriaiakkal.)

10Jézus azonban így válaszolt: „Ha ismernéd Isten ajándékát, és ha tudnád,
hogy ki az, aki ezt mondta neked: 'Adj nekem inni!', akkor te kértél volna
vizet tőlem. Én pedig élő vizet adtam volna neked."

11Erre az asszony így szólt: „Uram, hiszen vödröd sincs, a kút pedig mély.
Hogyan veszel akkor élő vizet? Te sem lehetsz nagyobb, mint atyánk†,
Jákób†, 12aki ezt a kutat adta nekünk. Ő maga is ebből ivott, gyermekeivel és
állataival együtt!"

13Jézus pedig így válaszolt neki: „Mindenki, aki ebből a vízből iszik, újra
megszomjazik. 14De aki azt a vizet issza, amit én adok, soha többé nem lesz
szomjas. Mert az a víz, amit én adok, forrássá lesz benne. Ebből a forrásból
pedig olyan víz folyik, amely örök életet ad."

15Az asszony erre azt mondta: „Uram, add nekem azt a vizet, hogy többé
ne legyek szomjas, és ne kelljen idejönnöm vizet meríteni!"

16Jézus ekkor így szólt hozzá: „Menj, hívd el a férjedet, és gyertek vissza!"

17Az asszony így válaszolt: „Nincs férjem."

Jézus pedig azt mondta: „Ez igaz, nincs férjed! 18Öt férjed volt, és akivel
most élsz, az sem a férjed! Igazat mondtál."

19Az asszony erre így felelt: „Uram, látom, hogy próféta† vagy! 20A mi
atyáink† ezen a hegyen imádták Istent. Ti zsidók azonban azt mondjátok,
hogy Jeruzsálemben kell Istent imádni.

21Jézus így válaszolt neki: „Asszony, higgy nekem: eljön az idő, amikor nem
ezen a hegyen és nem is Jeruzsálemben imádják majd Istent. 22Ti samáriaiak†
azt imádjátok, akit nem ismertek, mi zsidók azonban ismerjük azt, akit
imádunk. Hiszen a zsidók közül való, aki a szabadulást hozza. 23De közel az
idő, és már itt is van, amikor az igazi imádók szellemben és igazságban
imádják majd az Atyát. Mert ilyen imádókat keres az Atya. 24Isten szellem,
ezért akik őt imádják, azoknak is szellemben és igazságban kell imádniuk őt."

25Az asszony így válaszolt: „Tudom, hogy eljön a Messiás†, akit
Krisztusnak† neveznek, és amikor eljön, mindent elmond majd nekünk."

26Ekkor Jézus így szólt hozzá: „Én vagyok az, aki veled beszélek."

27Ebben a pillanatban megérkeztek a tanítványok. Nagyon meglepődtek,
amikor látták, hogy Jézus egy asszonnyal beszélget. De egyikük sem
kérdezte meg, hogy mit akart tőle, vagy miért beszélgetett vele.

28Az asszony otthagyta a vizeskorsóját, visszament a városba, és ezt
mondta: 29„Gyertek, nézzétek meg azt az embert, aki mindent elmondott
nekem, amit valaha tettem! Még az is lehet, hogy ő a Messiás†." 30Erre az
emberek kimentek a városból Jézushoz.

31Ezalatt a tanítványok így biztatták Jézust: „Mester, egyél!"

32De ő így válaszolt nekik: „Van mit ennem, amiről ti nem tudtok."

33Erre ők egymást kérdezgették: „Hozott neki valaki ennivalót?"

34De Jézus azt mondta nekik: „Az én ételem az, hogy teljesítsem annak
akaratát, aki elküldött engem, és befejezzem azt a munkát, amivel megbízott.
35Amikor elvetitek a magot, azt mondjátok: 'Még négy hónap, és aratunk.'
Én pedig azt mondom nektek: nyissátok ki a szemeteket, és nézzétek a
mezőket: már érettek az aratásra! 36Az arató megkapja a bérét, és az örök
életre gyűjti össze a termést, akkor együtt örül a vető és az arató. 37Igaz az a
mondás: 'Más a vető, és más az arató.' 38Én azért küldtelek el titeket, hogy
betakarítsátok azt a termést, amiért nem ti dolgoztatok. Mert mások
dolgoztak vele, ti pedig learatjátok az ő munkájuk gyümölcsét."

39Abban a városban sok samáriai† hitt Jézusban az asszony beszéde miatt,
aki ezt mondta nekik: „Mindent elmondott nekem, amit valaha tettem."
40Amikor a samáriaiak megérkeztek Jézushoz, kérték, hogy maradjon velük.
Jézus ott is maradt két napig, 41és szavai miatt még többen hittek benne.

42Meg is mondták az asszonynak: „Most már nem a te szavaid miatt
hiszünk benne, hanem mert magunk is hallottuk, és tudjuk, hogy valóban ő
a világ Szabadítója."

Jézus meggyógyítja egy tisztviselő szolgáját

(Mt 8:5–13; Lk 7:1–10)

43Két nap múlva Jézus elment onnan Galileába. 44(Bár maga Jézus is
megmondta, hogy a prófétát† nem tisztelik a saját hazájában.) 45Amikor
Galileába ért, mégis szívesen fogadták azok, akik szintén ott voltak
Jeruzsálemben az ünnepen, és látták mindazt, amit Jézus tett.

46Jézus újra elment a galileai Kánába, ahol a vizet borrá változtatta.
Kapernaumban élt egy királyi tisztviselő, akinek a fia beteg volt. 47Amikor
meghallotta, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, elment hozzá.
Megkérte, hogy jöjjön, és gyógyítsa meg a fiát, aki haldoklott. 48Jézus azt
felelte: „Amíg nem láttok jeleket és csodákat, nem hisztek."

49A királyi tisztviselő ezt válaszolta: „Uram, gyere, mielőtt meghal a
gyermekem!"

50Jézus ezt mondta: „Menj haza, a fiad élni fog!"

Ő pedig elhitte, amit Jézus mondott neki, és hazament. 51Útközben
találkozott a szolgáival, akik azzal a hírrel jöttek elé, hogy a fia él.

52Akkor megkérdezte őket, hogy mikor lett jobban a gyermek.

Ők pedig elmondták, hogy előző nap délután egykor múlt el a láza.

53Az apa visszaemlékezett, hogy Jézus pontosan abban az órában mondta
neki: „A fiad élni fog." És hitt egész családjával együtt.

54Ez volt a második csoda, amit Jézus tett, miután Júdeából Galileába érkezett.

Jézus meggyógyít egy beteget a Betesda tavánál

5 1Ezek után Jézus felment Jeruzsálembe a zsidók ünnepére. 2Jeruzsálem-
ben a Juh-kapunál van egy medence, amit héberül Betesdának hívnak. A
medencének öt csarnoka van. 3Itt nagyon sok beteg feküdt, voltak köztük
vakok, sánták és bénák.* 4* 5Volt ott egy ember, aki már harmincnyolc éve

5:3 Egyes kéziratok még hozzáfűzik: „… akik mind arra vártak, hogy megmozduljon a víz."

5:4 Csak néhány kevésbé fontos kéziratban található meg: „Időnként ugyanis leszállt a tóra az Úr angyala, felkavarta a vizet, és aki ilyenkor elsőként lépett a tóba, az meggyógyult, bármilyen betegségben szenvedett is."

beteg volt. 6Jézus látta, hogy ott fekszik. Tudta, hogy milyen régóta beteg, és
megkérdezte tőle: „Meg akarsz gyógyulni?”

7Erre a beteg így felelt: „Uram, nincs senki, aki segítene bevinni a medencébe,
amikor a víz felkavarodik. Mire odaérek, mindig valaki más lép be előttem.”

8Ekkor Jézus ezt mondta: „Kelj fel, fogd az ágyadat, és járj!” 9Az ember
pedig azonnal meggyógyult, felvette az ágyát, és járni kezdett.

Aznap szombat† volt, 10ezért a zsidók így szóltak a meggyógyított emberhez:
„Szombat van, a Törvény szerint nem szabad felvenned az ágyadat.”

11Erre ő ezt válaszolta: „Aki engem meggyógyított, az mondta, hogy
vegyem fel az ágyamat, és járjak.”

12A zsidók megkérdezték tőle: „Ki az az ember, aki azt mondta neked,
hogy vedd fel az ágyadat, és járj?”

13De a meggyógyított ember nem tudta, ki volt az, mert Jézus eltűnt a
tömegben.

14Később Jézus találkozott vele a Templomban†, és így szólt hozzá: „Most
meggyógyultál, de többé ne vétkezz, nehogy valami rosszabb dolog
történjen veled!”

15Az ember elment, és megmondta a zsidóknak, hogy Jézus volt az, aki
meggyógyította.

16Ezért a zsidók üldözni† kezdték Jézust, mivel mindezt szombaton† tette.
17Jézus így szólt hozzájuk: „Az én Atyám mindig dolgozik, ezért nekem is
dolgoznom kell.” 18Emiatt azután még inkább meg akarták ölni, mert
nemcsak megtörte a szombatot†, hanem a saját Atyjának nevezte Istent, s így
egyenlővé tette magát vele.

Jézus isteni hatalma

19Jézus így válaszolt nekik: „Igazán mondom nektek: a Fiú önmagától
semmit sem tehet, csak azt, amit lát az Atyától. Mert amit az Atya tesz, azt teszi
a Fiú is. 20Az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat neki, amit tesz. Még
nagyobb dolgokat is mutat majd neki, hogy ti csodálkozzatok. 21Mert ahogyan
az Atya feltámasztja a halottakat, és életet ad nekik, ugyanúgy a Fiú is életet ad
azoknak, akiknek akar. 22Az Atya senkit sem ítél el. Az ítéletet átadta a Fiúnak,
23azért, hogy mindenki ugyanúgy tisztelje a Fiút, mint ahogyan az Atyát
tisztelik. Aki nem tiszteli a Fiút, az nem tiszteli az Atyát sem, aki a Fiút elküldte.

24Igazán mondom nektek: aki hallja a szavaimat, és hisz abban, aki elküldött
engem, annak örök élete van, és nem ítélik el, mert már átment a halálból az
életre. 25Igazán mondom nektek: eljön az idő, és már itt is van, amikor a halottak
meghallják az Isten Fia hangját, és mindenki aki meghallja, élni fog. 26Ahogyan
az Atya az élet forrása, ugyanúgy a Fiúnak is megadta, hogy az élet forrása
legyen. 27Az Atya hatalmat adott neki, hogy ítélkezzen az emberek fölött, mert
Ő az Emberfia†. 28Ne csodálkozzatok ezen. Eljön az idő, amikor mindazok, akik
a sírban† vannak, meghallják a Fiú hangját, 29és kijönnek a sírból. Akik jót tettek,
az életre támadnak fel, akik pedig rosszat, azok ítéletre támadnak fel.

Jézusról tanúskodnak a tettei, az Atya és az Írások

30Én magamtól semmit nem tehetek. Úgy ítélek, ahogyan az Atyától
hallom. Az én ítéletem igazságos, mert nem azt teszem amit én akarok,
hanem azt teszem, amit az akar, aki elküldött engem.

31Ha saját magamról tanúskodnék†, az én tanúskodásom nem lenne igaz.
32De van valaki, aki tanúskodik rólam, és én tudom, hogy amit ő mond, az igaz.

33Ti elküldtétek az embereket Jánoshoz†, és ő az igazságról beszélt.
34Nekem azonban nincs szükségem arra, hogy az emberek tanúskodjanak†
rólam. Azért mondom ezeket, hogy megmeneküljetek. 35János olyan volt,
mint egy égő és világító fáklya†, de ti elhatároztátok, hogy csak rövid ideig
akarjátok az ő világosságát élvezni.

36Az én tanúskodásom azonban erősebb, mint Jánosé†, mert azok a dolgok,
amelyekkel az Atya megbízott, és amelyeket teszek, bizonyítják hogy az
Atya küldött engem. 37Sőt az Atya maga is, aki engem elküldött, tanúskodott
rólam. Ti soha nem hallottátok a hangját, és nem láttátok az arcát, 38és nem is
marad bennetek az ő üzenete, mert nem hisztek abban, akit ő elküldött.
39Azért tanulmányozzátok az Írásokat†, mert azt hiszitek, hogy azok által
kaptok örök életet. Pedig ezek is rólam tanúskodnak. 40Mégsem akartok
hozzám jönni, hogy életetek legyen.

41Nem keresem az emberektől jövő dicséretet. 42Ismerlek titeket, és tudom,
hogy nincs meg bennetek Isten szeretete. 43Én az Atyám nevében jöttem,
mégsem fogadtok el. De ha valaki más a saját nevében jönne, azt elfogadná-
tok. 44Hogyan is tudnátok hinni? Egymástól szívesen fogadjátok a dicséretet,
de azt a dicséretet, ami az egyetlen Istentől jön, nem keresitek. 45Ne
gondoljátok, hogy én foglak vádolni benneteket az Atyánál! Maga Mózes†
vádol majd titeket, akiben reménykedtetek. Mert ha Mózesnek hinnétek,
46nekem is hinnétek, mert ő rólam írt. 47Ha pedig Mózes írásainak nem
hisztek, hogyan hinnétek annak, amit mondok?”

Jézus enni ad több, mint ötezer embernek

(Mt 14:13–21; Mk 6:30–44; Lk 9:10–17)

6 1Jézus ezután átkelt a Galileai-tó (Tiberiás-tó) túlsó partjára. 2Nagy tömeg
követte, mert látták azokat a csodákat, ahogyan a betegeket meggyógyí-
totta. 3Jézus felment egy hegyre, és ott leült tanítványaival együtt. 4Ekkor
már közel volt a zsidók Pászka ünnepe†.

5Amikor Jézus körülnézett és látta, hogy nagy tömeg közeledik feléjük,
megkérdezte Fülöptől: „Honnan vegyünk elég kenyeret, hogy mindannyian
ehessenek?” 6(De ezt csak azért kérdezte tőle, hogy próbára tegye, mert ő
már tudta, mit fog tenni.)

7Fülöp pedig így válaszolt: „Még kétszáz ezüstpénzért† sem tudnánk venni
annyi kenyeret, hogy elég legyen, és mindenki kapjon belőle egy kicsit.”

8Ekkor megszólalt egy másik tanítvány, András, Simon Péter testvére:
9„Van itt egy kisfiú, akinél van öt árpakenyér és két hal, de mi az ennyi
embernek?”

10Jézus ekkor azt mondta a tanítványoknak: „Ültessétek le az embereket!”
(Nagy fű volt azon a helyen, le is ültek a férfiak, körülbelül ötezren.) 11Jézus
pedig kezébe vette a kenyereket, hálát adott, és szétosztotta azok közt, akik
ott ültek. Ugyanígy osztott nekik a halakból is, amennyit csak kértek.

12Amikor jóllaktak, így szólt Jézus a tanítványokhoz: „Gyűjtsétek össze a
megmaradt darabokat, hogy semmi ne vesszen kárba!” 13A tanítványok ösz-
szeszedték, és tizenkét kosarat töltöttek meg az öt árpakenyérből megmaradt
darabokkal.

14Amikor az emberek látták a csodát, amit Jézus tett, ezt mondták:
„Biztosan ő az a próféta*, akinek el kellett jönnie erre a világra!”
15Jézus azonban tudta, hogy az emberek el akarják őt vinni, hogy királlyá
tegyék, ezért felment egyedül a hegyre.

Jézus a vízen jár
(Mt 14:22–27; Mk 6:45–52)

16Estefelé a tanítványok lementek a tóhoz, 17csónakba szálltak, és
elindultak a túlsó partra, Kapernaumba. Már besötétedett, de Jézus még
mindig nem jött vissza hozzájuk. 18Erős szél fújt, és a hullámok egyre
magasabbak lettek. Amikor már öt-hat kilométerre voltak a parttól,
19meglátták Jézust, aki a vízen járva a hajó felé közeledett. A tanítványok
nagyon megijedtek. 20Jézus azonban így szólt hozzájuk: „Én vagyok, ne
féljetek!” 21A tanítványok örömmel felvették Jézust a csónakba, és rögtön
ezután partot értek ott, ahová tartottak.

Az emberek keresik Jézust

22Másnap a túlsó parton maradt tömeg észrevette, hogy a tanítványok
elmentek a partnál levő egyetlen csónakkal, Jézus azonban nem ment velük.
23Ugyanakkor néhány Tibériásból érkező csónak kikötött nem messze attól a
helytől, ahol a kenyeret ették, miután Jézus hálát adott. 24Amikor az emberek
látták, hogy sem Jézus, sem a tanítványok nincsenek ott, ők is csónakba
szálltak, és Kapernaumba mentek, hogy megkeressék Jézust.

Jézus, az élet kenyere

25Amikor megtalálták a túlsó parton, megkérdezték tőle: „Mester, mikor
jöttél ide?”
26Jézus ezt válaszolta: „Igazán mondom nektek: nem azért kerestek engem,
mert csodákat láttatok, hanem mert ettetek a kenyérből, és jóllaktatok. 27De
ne a romlandó ételért fáradozzatok, hanem azért az ételért, amely
megmarad, és örök életet ad! Ezt az Emberfia† adja majd nektek, mert őt fel-
hatalmazta erre az Isten.”
28Ekkor azok megkérdezték: „Mit csináljunk, hogy Istennek tetsző
dolgokat tegyünk?”
29Jézus pedig így felelt: „Az az Istennek tetsző dolog, hogy hisztek abban,
akit ő elküldött!”
30Erre ők megkérdezték: „És te milyen csodát mutatsz nekünk, hogy
miután láttuk, higgyünk neked? Mit teszel? 31Atyáink† mannát† ettek a
pusztában, ahogy meg van írva: ‘Mennyei kenyeret adott nekik enni.’”*
32Jézus pedig így válaszolt nekik: „Igazán mondom nektek: nem Mózes† volt
az, aki a mennyei kenyeret adta. Az én Atyám adja nektek az igazi mennyei
kenyeret. 33Mert Isten kenyere a Mennyből száll le, és életet ad a világnak.”
34Erre így kérték őt: „Uram, add nekünk mindig ezt a kenyeret!”
35Jézus pedig azt mondta nekik: „Én vagyok az a kenyér, amely életet ad.
Aki hozzám jön, nem éhezik meg soha, és aki bennem hisz, nem szomjazik

---

6:14 *próféta* Valószínűleg arra a prófétára gondoltak, akiről Mózes mondta, hogy Isten majd el fogja küldeni. Lásd 5Móz 18:15–19. **6:31** idézet: Zsolt 78:24.

meg soha. 36Korábban már megmondtam nektek, hogy bár láttatok engem, mégsem hisztek bennem. 37Akit nekem ad az Atya, mind hozzám jön, és aki hozzám jön, azt nem küldöm el. 38Mert nem azért jöttem le a Mennyből, hogy a saját akaratomat vigyem véghez, hanem annak akaratát, aki elküldött engem. 39Az ő akarata pedig az, hogy azok közül, akiket nekem adott, senkit ne veszítsek el, hanem feltámasszam őket mind az utolsó napon. 40Mert azt akarja az én Atyám, hogy mindenkinek, aki látja a Fiút, és hisz benne, örök élete legyen. Én pedig feltámasztom azokat az utolsó napon."

41Ekkor a zsidók felháborodtak, mert azt mondta, hogy ő az a kenyér, amely a Mennyből szállott le. 42Azt kérdezték: „Hát nem Jézus ez, József fia, akinek ismerjük apját és anyját? Hogyan mondhatja akkor most magáról, hogy a Mennyből való?"

43De Jézus így felelt nekik: „Ne háborogjatok egymás közt! 44Senki nem jöhet hozzám, ha nem vonzza őt az Atya, aki elküldött engem. Én pedig feltámasztom azt az embert az utolsó napon. 45A próféták† is megírták: 'Isten tanítja majd mindnyájukat.'* Mindenki, aki az én Atyámra hallgat, és tőle tanul, hozzám jön. 46Az Atyát senki nem látta, csak az, aki tőle való. Ő látta az Atyát. 47Igazán, mondom nektek: aki hisz, annak örök élete van. 48Én vagyok a kenyér, amely életet ad. 49A ti atyáitok† mannát† ettek a pusztában, mégis meghaltak. 50De az, aki abból a kenyérből eszik, amely a Mennyből száll le, soha nem hal meg. 51Én vagyok az élő kenyér, amely a Mennyből szállt le. Aki ezt a kenyeret eszi, örökké élni fog. A kenyér pedig az én testem, amit odaadok a világ életéért."

52Ekkor a zsidók vitatkozni kezdtek egymással és ezt kérdezték: „Hogyan adhatná oda nekünk a testét, hogy megegyük?"

53Jézus így válaszolt nekik: „Mondom nektek: ha nem eszitek az Emberfia† testét, és nem isszátok a vérét, nem lesz élet bennetek. 54De aki eszi a testemet, és issza a véremet, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon. 55Mert az én testem igazi étel, és a vérem igazi ital. 56Aki eszi a testemet, és issza a véremet, az bennem él, és én őbenne. 57Engem az élő Atya küldött el, és én az Atya által élek. Ugyanígy, aki engem eszik, élni fog általam. 58Mert én nem olyan vagyok, mint az a kenyér, amit atyáink ettek. Ők ették azt a kenyeret, mégis meghaltak. Én olyan kenyér vagyok, amely a Mennyből jött le a földre. Aki ezt a kenyeret eszi, örökké élni fog." 59Jézus mindezt a kapernaumi zsinagógában† mondta, amikor ott tanított.

Az örök élet beszéde

60Amikor ezt hallották, a tanítványok közül sokan ezt mondták: „Nehéz tanítás ez! Ki tudja ezt elfogadni?"

61Jézusnak senki nem mondta, mégis tudta, hogy a tanítványok panaszkodnak a tanítás miatt. Ezért így szólt hozzájuk: „Ez a tanítás zavar titeket? 62Mi lenne akkor, ha látnátok, hogy az Emberfia† felmegy oda, ahol azelőtt volt? 63A Szent Szellem† az, aki életet ad, a testnek semmi haszna. A szavak, amelyeket mondtam nektek a Szent Szellemtől valók, és életet adnak." 64(Mert Jézus már kezdettől tudta, hogy kik azok, akik nem hisznek, és tudta, hogy ki az, aki el fogja őt árulni.) 65Így folytatta: „Ezért mondtam nektek: senki nem jöhet hozzám, csak az, akinek az Atya megengedte."

6:45 idézet: Ézs 54:13.

66Emiatt a tanítványok közül sokan elfordultak tőle, és nem követték őt
tovább.
67Jézus ekkor megkérdezte a tizenkettőtől: „Talán ti is el akartok menni?”
68Simon Péter erre így válaszolt: „Uram, kihez mennénk? Örök élet
beszéde van nálad. 69Mi hisszük és tudjuk, hogy te vagy az Isten
Szentje.”
70Jézus így válaszolt: „Én választottalak ki benneteket, mind a tizenkettőt,
mégis van közöttetek egy ördög!”
71(Júdásról, az Iskariótes Simon fiáról beszélt, aki el akarta őt árulni, pedig
ő is egy volt a tizenkettő közül.)

Jézus és testvérei

7 1Jézus ezután Galileát járta. Nem akart Júdeában maradni, mert a zsidó
vezetők meg akarták ölni. 2Közel volt már a zsidók sátoros ünnepe. 3Ezért
testvérei ezt mondták Jézusnak: „Menj el innen, és menj fel Júdeába, hogy az
ottani tanítványaid is láthassák, amiket teszel! 4Ha valaki azt akarja, hogy az
emberek ismerjék őt, akkor nem tesz semmit titokban! Mivel te ilyenekre
vagy képes, mutasd meg magad az embereknek!” 5Mert még a testvérei sem
hittek benne. 6Jézus így válaszolt nekik: „Az én időm még nem jött el, nektek
azonban minden idő alkalmas. 7Titeket nem gyűlölhet a világ, de engem
gyűlöl, mert megmondom az embereknek, hogy gonosz dolgokat csinálnak.
8Ti menjetek csak fel az ünnepre! Én azonban most még nem megyek fel,
mert az alkalmas idő még nem jött el számomra.” 9Miután ezt mondta nekik,
ott maradt Galileában.
10Amikor azonban testvérei elindultak az ünnepre, Jézus is felment, de
nem nyilvánosan, csak titokban. 11A zsidók keresték őt az ünnepen, és ezt
kérdezgették: „Hol van az az ember?”
12A tömegben is sokat suttogtak róla. Néhányan azt mondták: „Jó ember”.
Mások azonban azt mondták róla: „Nem jó ember, félrevezeti a népet”.
13De nyíltan senki nem beszélt róla, mert féltek a zsidó vezetőktől.

Jézus tanít a Templomban

14Az ünnepi hét közepén Jézus felment a Templomba†, és tanítani kezdett.
15A zsidók csodálkozva kérdezgették: „Hogyan ismerheti ilyen jól az Írást†,
hiszen nem is tanulta?”
16Jézus pedig így felelt nekik: „Amit tanítok, az nem az enyém, hanem azé,
aki elküldött engem. 17Ha valaki Isten akaratát keresi, az felismeri, hogy
Istentől van-e amit tanítok, vagy magamtól. 18Mert aki a magáét mondja, az
magának keres dicsőséget. De aki annak a dicsőségét keresi, aki elküldte őt,
az igaz, és nincs benne hamisság. 19Nem Mózes† adta nektek a Törvényt?
Mégsem tartja meg senki közületek. Miért akartok engem megölni?”
20Erre az emberek így feleltek: „Gonosz szellem† van benned! Ki akar
téged megölni?”
21Jézus így válaszolt: „Egyetlen csodát tettem szombaton†, és mindnyájan
csodálkoztok. 22Mózes† adta nektek a körülmetélés† törvényét. (Ez azonban
nem tőle származott, hanem őseitektől.) Ti engedelmeskedtek Mózes
Törvényének, és szombaton is körülmetélitek az embert. 23Ha pedig valakit
körülmetélhettek szombaton, úgy hogy ezzel nem sértitek meg Mózes

Törvényét, akkor miért haragszotok rám, hogy egy embert teljesen meggyógyítottam szombaton? 24Ne a látszat alapján ítéljetek! Inkább hozzatok igazságos ítéletet!”

Jézus-e a Krisztus?

25Ekkor a jeruzsálemiek közül néhányan mondogatni kezdték: „Nem ő az, akit meg akarnak ölni? 26De hiszen nyilvánosan beszél, és nem szólnak ellene. Lehetséges, hogy a vezetők felismerték, hogy ő a Krisztus†? 27Csakhogy róla tudjuk, honnan származik, de amikor eljön a Krisztus, róla senki nem tudja majd, hogy honnan származik!”

28Jézus pedig, mialatt a Templomban† tanított, hangosan így szólt: „Ismertek engem, és tudjátok, honnan jöttem. De én nem magamtól jöttem. Igaz az, aki engem elküldött. Ti nem ismeritek őt. 29Én azonban ismerem őt, mert tőle jöttem, és ő küldött engem.”

30Ekkor az emberek el akarták fogni, de senki nem tudott kezet emelni rá, mert még nem jött el az alkalmas idő, hogy megöljék őt. 31Sokan hittek benne, és ezt mondták: „Ha eljön a Krisztus†, ő sem tesz majd több csodát, mint ez az ember!”

A zsidó vezetők megpróbálják elfogni Jézust

32A farizeusok† meghallották, hogy ezeket suttogják Jézusról az emberek. Ezért a főpapokkal† együtt templomőröket küldtek a Templomba†, hogy Jézust elfogják. 33Jézus ekkor így szólt: „Még egy rövid ideig veletek leszek, azután visszamegyek ahhoz, aki elküldött engem. 34Ti pedig keresni fogtok, de nem találtok meg, mert ahová én megyek, oda ti nem jöhettek.”

35Ekkor a zsidók így beszélgettek egymás közt: „Hová megy, ahol nem találhatjuk meg? Talán a görög városokban élő népünkhöz, és a görögöket akarja tanítani? 36Mit jelent az, hogy ‘keresni fogtok, de nem találtok meg’, és hogy ‘ahová én megyek, oda ti nem jöhettek’?”

Jézus a Szent Szellemről tanít

37Az ünnep utolsó, legfontosabb napján Jézus felállt, és hangosan így szólt: „Ha valaki szomjas, jöjjön hozzám, és igyon! 38Aki hisz bennem, ahogyan az Írás† mondja, annak belsejéből élő vizek folyói ömlenek!” 39Jézus ezt a Szent Szellemről† mondta, akit azok fognak kapni, akik benne hisznek. Isten ekkor még nem küldte el a Szent Szellemet, mert Jézus még nem dicsőült meg†.

Az emberek vitatkoznak Jézusról

40Amikor ezt hallották, néhányan így kezdtek beszélni a tömegben: „Ez az ember valóban próféta*!”

41Mások azt mondták: „Ő a Krisztus†!” Többen pedig így szóltak: „A Krisztus nem Galileából jön el. 42Nem azt mondja az Írás†, hogy a Krisztus Dávid† családjából származik, és Betlehemből jön majd, abból a városból, ahol Dávid élt?” 43Emiatt ellentét támadt az emberek között. 44Néhányan el akarták fogni, de senki sem merte megpróbálni.

7:40 *próféta* Valószínűleg arra a prófétára gondoltak, akiről Mózes mondta, hogy Isten majd el fogja küldeni. Lásd 5Móz 18:15–19.

A zsidó vezetők nem hisznek Jézusban

45Az őrök ekkor visszamentek a főpapokhoz† és a farizeusokhoz†, akik
megkérdezték tőlük: „Miért nem hoztátok ide?”

46Az őrök így feleltek: „Még soha senki nem beszélt úgy, mint ő!”

47A farizeusok† ekkor így szóltak: „Csak nem bolondított meg titeket is?
48Nem látjátok, hogy a farizeusok és a főpapok† közül senki nem hisz
benne?! 49Bizony átkozott ez a tömeg, amely nem ismeri a Törvényt!”

50Ekkor megszólalt Nikodémus — az a farizeus†, aki korábban elment
Jézushoz —, és azt mondta: 51„A mi Törvényünk nem ítéli el az embert, amíg
meg nem hallgatták, és meg nem tudták, mit tett?”

52Erre a többiek így válaszoltak: „Talán te is Galileából jöttél? Nézz utána
az Írásokban†, és meglátod, hogy nem fogsz semmit találni Galileából
származó prófétáról*!”

53*Ezután pedig mind hazamentek.

A házasságtörő asszony

8 1Jézus felment az Olajfák hegyére†, 2azután korán reggel ismét visszament a
Templomba.†. Az emberek mind köré gyűltek, ő pedig leült, és tanítani
kezdte őket. 3Az törvénytanítók és a farizeusok† behoztak egy asszonyt, akit
rajtakaptak, hogy házasságtörést† követett el. Középre állították, 4és így szóltak
Jézushoz: „Mester, ezt az asszonyt rajtakapták házasságtörés közben. 5Mózes† a
Törvényben megparancsolta nekünk, hogy az ilyen asszonyt kövezzük meg. Te
mit mondasz?” 6Ezt azért kérdezték, hogy próbára tegyék, és legyen mivel
vádolni őt. Jézus leguggolt, és az ujjával írni kezdett a földre. 7Mivel tovább
kérdezgették, felállt, és azt mondta nekik: „Aki bűntelen közületek, az dobja rá
az első követ!” 8Majd újra leguggolt, és tovább írt a földre.

9Amikor ezt meghallották, egymás után mind kimentek, kezdve az időseb-
bekkel, míg végül Jézus egyedül maradt a középen álló asszonnyal. 10Ekkor
Jézus felállt, és azt mondta neki: „Asszony, hol vannak a vádlóid? Senki nem
ítélt el téged?”

11Az asszony pedig így szólt: „Senki, Uram.”

Jézus így felelt: „Én sem ítéllek el. Menj el, és többé ne vétkezz!”

Jézus a világ világossága

12Később Jézus újra beszélni kezdett, és így szólt az emberekhez: „Én
vagyok a világ világossága. Aki engem követ, soha nem él sötétségben, mert
az a világosság lesz benne, amely életet ad.”

13Erre így szóltak hozzá a farizeusok†: „Te magadról tanúskodsz†, ezért
tanúságod nem érvényes!”

14Jézus így felelt: „Ha magamról tanúskodok†, akkor is érvényes a
tanúságom, mert tudom, honnan jöttem, és hová megyek. De ti nem
tudjátok, honnan jöttem, és hová megyek. 15Ti emberi mérték szerint ítéltek.
Én nem ítélek el senkit. 16De ha mégis ítélek, ítéletem igaz, mert nem

---

7:52 *próféta* Két korai görög kéziratban fordul elő a „próféta” szó. Azt jelenti, hogy „olyan pró-
féta, mint Mózes” — ami 5Móz 18:15-ben van megírva. Az ApCsel 3:22-ben és 7:37-ben ugyanez a
szó a Messiást jelenti, akárcsak Jn 7:40-ben. **7:53** A legrégebbi és legjobb állapotban lévő görög
nyelvű kéziratok nem tartalmazzák a 7:53–8:11 verseket.

egyedül vagyok. Velem van az Atya, aki elküldött engem. 17A
Törvényetekben pedig meg van írva, hogy két ember tanúskodása érvényes.
18Én önmagamról tanúskodok, és rólam tanúskodik az Atya is, aki engem
küldött.”

19Ekkor megkérdezték tőle: „Hol van az Atyád?”

Jézus így válaszolt: „Nem ismertek sem engem, sem Atyámat. mert ha
engem ismernétek, ismernétek Atyámat is.” 20Jézus mindezt a perselynél
mondta, amikor a Templomban† tanított, de senki nem fogta el, mert még
nem jött el az ideje.

Jézus az Atyától jött, és hozzá megy

21Azután ezt mondta nekik: „Én elmegyek, ti pedig keresni fogtok engem,
de bűnösen fogtok meghalni. Mert ahová én megyek, oda ti nem jöhettek.”

22Ekkor a zsidó vezetők egymást kérdezgették: „Talán meg akarja ölni
magát, hogy azt mondja: ‘Ahová én megyek, oda ti nem jöhettek’?”

23Jézus így folytatta: „Ti lentről származtok, én fentről származom. Ti ehhez
a világhoz tartoztok. de én nem. 24Megmondtam nektek: bűnösen haltok
meg. Bizony, ha nem hiszitek, hogy ÉN VAGYOK*, akkor bűnösen haltok meg.”

25Ekkor azok megkérdezték tőle: „Akkor te ki vagy?”

Jézus így válaszolt: „Az, akinek már kezdettől mondom magamat. 26Sok
mindent mondhatnék rólatok, és elítélhetnélek titeket. De én azt mondom az
embereknek, amit attól hallottam, aki elküldött engem. És amit ő mond az igaz!”

27Azok pedig nem tudták, hogy az Atyáról beszélt. 28Jézus így folytatta:
„Amikor felemelitek az Emberfiát†, megtudjátok, hogy ÉN VAGYOK. Én semmit
nem teszek magamtól, hanem úgy mondom ezt, ahogyan az Atya tanított. 29Ő
küldött el engem, és ő velem van. Nem hagyott egyedül, mert én mindig azt
teszem, ami kedves neki.” 30Amikor ezt mondta, sokan hittek benne.

Az igazság megszabadít

31Ő pedig ezt mondta azoknak, akik hittek benne: „Ha engedelmeskedtek
a tanításomnak, valóban az én tanítványaim vagytok. 32Megismeritek majd
az igazságot, az igazság pedig megszabadít titeket.”

33Erre ők így feleltek: „Mi Ábrahám† gyermekei vagyunk, és soha nem
voltunk senkinek a szolgái. Hogyan mondhatod akkor, hogy megszabadulunk?”

34Erre Jézus így válaszolt: „Igazán mondom nektek: ha valaki bűnt követ
el, az a bűn szolgája. 35A szolga pedig nem marad örökre a családdal, de a
fiú örökre ott marad. 36Ezért ha a Fiú megszabadít titeket, akkor valóban
szabadok lesztek. Tudom, hogy Ábrahám† gyermekei vagytok, 37mégis meg
akartok ölni, mert nem tudjátok elfogadni a tanításomat. 38Én arról beszélek,
amit Atyámtól láttam, és ti is azt teszitek, amit a ti atyátoktól hallottatok.”

39A zsidók erre így feleltek: „Ábrahám† a mi atyánk!” Jézus pedig így
válaszolt: „Ha valóban Ábrahám gyermekei volnátok, akkor olyan dolgokat
tennétek, mint Ábrahám. 40De ti meg akartok ölni engem, aki az igazságot
mondom nektek, amit Istentől hallottam. Ábrahám nem tett ilyet. 41Ti
azonban azt teszitek, amit atyátok.”

8:24 *ÉN VAGYOK* Ez úgy hangzik, mint Isten neve, amit ő maga mondott Mózesnek a 2Móz 3:14-ben. Lásd még 28, 58. versekben.

Ők erre így válaszoltak: „Nem vagyunk mi törvénytelen gyermekek! Egy atyánk van, az Isten!”

42Jézus így válaszolt nekik: „Ha Isten volna az atyátok, szeretnétek engem,
mert én Istentől jöttem, és most itt vagyok. Nem magamtól jöttem, ő küldött
el engem. 43Miért nem értitek, amit mondok? Mert nem fogadjátok el az én
tanításomat. 44Az ördög a ti atyátok, ti pedig örömmel teszitek meg azt, amit
ő kíván. Ő kezdettől fogva gyilkos volt, és soha nem állt az igazság oldalán,
mert nincs is benne semmi igazság. Amikor hazudik, akkor mutatja meg,
hogy valójában kicsoda, mert ő hazug, és a hazugság atyja. 45Mivel azonban
én az igazat mondom, nem hisztek nekem. 46Ki vádolhatna engem bűnnel
közületek? Ha pedig igazat mondok, miért nem hisztek nekem? 47Aki
Istentől van, az hallgat Istenre. Ti pedig azért nem hallgattok rá, mert nem
Istentől vagytok.”

Jézus és Ábrahám

48A zsidók erre azt kérdezték tőle: „Talán nincs igazunk, amikor azt
mondjuk, hogy samáriai† vagy, és gonosz szellem† van benned?”

49Jézus így válaszolt erre: „Nincs bennem gonosz szellem†, hanem
tisztelem az én Atyámat, de ti nem tiszteltek engem. 50Én nem a magam
dicsőségét keresem. Van valaki, aki keresi, és ő majd ítéletet mond.
51Igazán mondom nektek: ha valaki megtartja az én tanításomat, az nem
hal meg soha.”

52Erre a zsidók ezt mondták: „Most már tudjuk, hogy gonosz szellem† van
benned! Ábrahám† meghalt, a próféták† meghaltak, te pedig azt mondod: ha
valaki megtartja az én tanításomat, az nem hal meg soha. 53Nagyobb vagy
talán, mint atyánk Ábrahám? Ő meghalt, és a próféták is mind meghaltak.
Hát mit gondolsz, ki vagy te?”

54Jézus erre így válaszolt: „Ha magamat dicsőíteném, akkor a dicsőségem
nem érne semmit. Az én Atyám az, aki engem dicsőít. Őróla azt állítjátok,
hogy ő az Istenetek. 55Pedig soha nem ismertétek meg őt, én viszont
ismerem. Ha azt mondanám, hogy nem ismerem, ugyanolyan hazug lennék,
mint ti. De én ismerem őt, és engedelmeskedem annak, amit mond.
56Ábrahám†, a ti atyátok nagyon örült, hogy meglátja majd azt a napot,
amikor eljövök. Meg is látta, és nagyon örült.”

57Ekkor a zsidók azt mondták neki: „Még ötven éves sem vagy, és láttad
Ábrahámot†?”

58Jézus pedig így válaszolt nekik: „Igazán mondom nektek: mielőtt
Ábrahám† lett volna, ÉN VAGYOK.” 59Ekkor köveket kaptak föl, hogy
megdobálják, és így öljék meg, de Jézus eltűnt előlük, és kiment a
Templomból†.

Jézus meggyógyít egy vakon született embert

9 1Amikor Jézus továbbment, meglátott egy vakon született embert.
2Tanítványai megkérdezték tőle: „Mester, ki követett el bűnt, hogy vakon
kellett születnie, ő, vagy a szülei?”

3Jézus így felelt nekik: „Sem ő, sem pedig a szülei nem követték el bűnt.
Azért született vakon, hogy Isten megmutassa rajta hatalmát. 4Amíg nappal
van, el kell végeznünk annak a munkáját, aki engem elküldött, mert ha eljön

az éjszaka, senki sem dolgozhat. [5]Amíg ezen a világon vagyok, én vagyok a
világ világossága.”

[6]Miután ezt mondta, a földre köpött, és sarat csinált vele. Rákente a vak
ember szemére, [7]és azt mondta neki: „Menj el, és mosakodj meg a Siloám-
medencében!” (Ami azt jelenti: Küldött.) A vak ember elment, megmosako-
dott, és úgy jött vissza, hogy már látott.

[8]Ekkor a szomszédai és azok, akik előzőleg látták koldulni, ezt kérdezték:
„Nem ő az, aki itt szokott ülni és koldulni?”

[9]Néhányan azt mondták, hogy ő az, mások pedig azt, hogy nem ő, csak
hasonlít rá.

De a koldus megmondta: „Én vagyok az.”

[10]Erre ezt kérdezték tőle: „Hogyan gyógyult meg a szemed?”

[11]Ő pedig így válaszolt: „Egy Jézus nevű ember sarat csinált, rákente a
szemeimre, és azt mondta: ‘Menj el, és mosakodj meg a Siloám-medencében!’
Én pedig elmentem, megmosakodtam, és most látok.”

[12]Erre az emberek megkérdezték tőle: „Hol van az az ember?”

Ő pedig azt mondta: „Nem tudom.”

A zsidó vezetők kihallgatják az embert, akit Jézus meggyógyított

[13]Ekkor ezt az embert, aki nemrég még vak volt, elvitték a farizeusokhoz†.
[14]Az a nap pedig, amikor Jézus sarat csinált, és meggyógyította a vak ember
szemét, szombat† volt. [15]A farizeusok is megkérdezték a vakon született
embert, hogy, hogyan gyógyult meg.

Ő pedig így felelt nekik: „Sarat kent a szemeimre, lemostam és most látok.”

[16]Erre néhány farizeus† azt mondta: „Az az ember nem Istentől való, mert
nem tartja meg a szombatot†.”

De mások azt mondták: „Hogyan tehetne egy bűnös ilyen csodákat?” Így
azután vita támadt köztük.

[17]Ekkor újból a vakon született emberhez fordultak és megkérdezték tőle:
„Hát te mit mondasz róla most, hogy meggyógyította a szemedet?”

Ő pedig így felelt: „Az az ember próféta†.”

[18]A zsidó vezetők azonban nem hitték el, hogy vak volt, és később
gyógyult meg a szeme. Ezért odahívták a szüleit, és [19]megkérdezték tőlük:
„Ez a ti fiatok, akiről azt mondjátok, hogy vakon született? Akkor hogyan
lehetséges, hogy most lát?”

[20]A szülők pedig így válaszoltak: „Azt tudjuk, hogy ő a fiunk. Azt is
tudjuk, hogy vakon született, [21]de hogy most hogyan lát, azt nem tudjuk. És
hogy ki gyógyította meg a szemét, azt sem tudjuk. Tőle kérdezzétek meg,
elég nagy már ahhoz, hogy el tudja mondani!” [22]A szülei pedig azért
mondták ezt, mert féltek a zsidó vezetőktől. Azok ugyanis már
megegyeztek abban, hogy ha valaki Krisztusnak† mondja Jézust, azt ki kell
tiltani a zsinagógából†. Ezért mondták tehát a szülei: [23]„Elég nagy már, tőle
kérdezzétek meg!”

[24]Ekkor a zsidó vezetők másodszor is magukhoz hívatták a korábban vak
embert, és azt mondták neki: „Adj dicsőséget Istennek az által, hogy
megmondod az igazat! Mi tudjuk, hogy az az ember bűnös.”

[25]Ekkor a meggyógyult ember így felelt: „Én nem tudom, hogy bűnös-e
vagy sem, de egyet tudok: vak voltam, most pedig látok.”

26 Erre újra megkérdezték: „Mit tett veled? Hogyan gyógyította meg a
szemedet?”
27 Ő pedig így felelt: „Már mondtam nektek, de nem figyeltetek rám. Miért
akarjátok újra hallani? Talán ti is a tanítványai akartok lenni?”
28 Erre a zsidó vezetők sértegetni kezdték, és ezt mondták neki: „Te
vagy az ő tanítványa, mi Mózes† tanítványai vagyunk! 29 Azt tudjuk,
hogy Mózeshez szólt Isten, de erről az emberről még azt sem tudjuk,
honnan jött.”
30 Az meg így válaszolt: „Ez nagyon furcsa. Nem tudjátok honnan jött,
mégis meggyógyította a szememet. 31 Tudjuk, hogy Isten a bűnösöket nem
hallgatja meg, de aki istenfélő, és az ő akaratát teljesíti, annak teljesíti a
kérését. 32 Soha nem hallottunk róla, hogy valaki meggyógyította volna egy
vakon született ember szemét. 33 Ha az az ember nem Istentől jött volna,
semmit sem tudott volna tenni.”
34 Erre a zsidó vezetők így válaszoltak: „Bűnösnek születtél, és te akarsz
minket tanítani?” Ezzel kitiltották a zsinagógából†.

Szellemi vakság

35 Jézus megtudta, hogy a zsidó vezetők kitiltották ezt az embert a zsinagó-
gából†, és amikor találkozott vele, megkérdezte tőle: „Hiszel az
Emberfiában†?”
36 Ő pedig így válaszolt: „Ki az, Uram? Mondd meg, hogy higgyek benne!”
37 Jézus így felelt: „Ő az, akit látsz. Én vagyok az, aki veled beszélek.”
38 Erre a férfi így szólt: „Uram, hiszek.” Leborult előtte, és imádta őt.
39 Jézus ekkor azt mondta: „Azért jöttem erre a világra, hogy ítéljek, hogy
akik nem látnak, lássanak, és akik látnak, vakok legyenek.”
40 Meghallotta ezt néhány farizeus†, akik a közelben voltak, és megkérdez-
ték tőle: „Talán mi is vakok vagyunk?”
41 Jézus pedig így felelt: „Ha vakok volnátok, nem volnátok bűnösök. De
mivel azt mondjátok, hogy láttok, bűnösök maradtok.”

A pásztor és juhai

10 1 „Igazán mondom nektek: aki nem a kapun át megy be a juhok
akolába†, hanem máshol, az tolvaj és rabló. 2 Aki a kapun át megy be, az
a juhok pásztora. 3 Annak kaput nyit az őr, és a juhok hallgatnak a hangjára.
Ő pedig a nevükön szólítja a saját juhait, és kivezeti őket. 4 Amikor kivezette
őket, előttük megy, és a juhok követik, mert ismerik a hangját. 5 Idegent nem
követnek, hanem elfutnak tőle, mert az idegenek hangját nem ismerik.” 6 Ezt
a történetet mondta Jézus az embereknek, de nem értették meg, mit jelent,
amit mondott.

Jézus, a jó pásztor

7 Ezért Jézus így folytatta: „Igazán mondom nektek: én vagyok a kapu a
juhok számára. 8 Akik előttem jöttek, mind tolvajok és rablók voltak, de a
juhok nem hallgattak rájuk. 9 Én vagyok a kapu. Ha valaki rajtam keresztül
megy be, megmenekül. Ki és bejár, és legelőt talál. 10 A tolvaj azért jön, hogy
lopjon, öljön és pusztítson. De én azért jöttem, hogy az embereknek életük
legyen, és bőségben éljenek.

11 Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért. 12 A fizetésért
dolgozó juhász különbözik a pásztortól, mert nem gazdája a juhoknak. Ezért
amikor látja, hogy jön a farkas, otthagyja a nyájat, és elfut. A farkas pedig
megtámadja és szétkergeti a juhokat. 13 A juhász elfut, mert csak pénzért
dolgozik, és nem törődik a juhokkal.

14–15 Én vagyok a jó pásztor. Én ismerem a juhaimat, és a juhaim ismernek
engem. Ahogyan az Atya ismer engem, én is ugyanúgy ismerem az Atyát. Én
az életemet adom a juhokért. 16 De vannak más juhaim is, amelyek nem ebből
az akolból† valók. Őket is vezetnem kell, és hallgatnak a hangomra. Így lesz
majd belőlük egy nyáj, egyetlen pásztorral. 17 Azért szeret engem az Atya, mert
odaadom az életemet, hogy utána újra visszavegyem. Az életemet senki nem
veheti el tőlem, 18 hanem magamtól adom oda. Jogom van arra, hogy odaadjam,
és jogom van arra, hogy visszavegyem. Ezt a parancsot kaptam Atyámtól.”

19 Jézus szavai miatt a zsidók újra vitatkozni kezdtek egymással. 20 Sokan
ezt mondták: „Gonosz szellem† van benne, és megbolondult. Minek hall-
gatjátok?”

21 De mások ezt mondták: „Akiben gonosz szellem† van, nem így beszél.
Gonosz szellem nem tudja meggyógyítani a vakok szemét!”

22 Jeruzsálemben eljött a templomszentelés ünnepének ideje. Tél volt, 23 és
Jézus a Templomban†, Salamon csarnokában* járt. 24 Ekkor a zsidó vezetők
körülvették, és ezt kérdezték: „Meddig tartasz még minket bizonytalanság-
ban? Mondd meg nekünk nyíltan, te vagy a Krisztus†, vagy nem!”

Jézust meg akarják kövezni

25 Jézus így felelt: „Már mondtam nektek, de nem hittétek el. Pedig a
csodák, amelyeket Atyám nevében teszek, megmutatják, hogy ki vagyok.
26 Ti mégsem hisztek, mert nem tartoztok az én juhaim közé. 27 Az én juhaim
hallgatnak rám. Én ismerem őket, ők pedig követnek engem. 28 Örök életet
adok nekik, nem vesznek el soha, és senki nem ragadhatja ki őket a
kezemből. 29 Atyám, aki nekem adta őket, mindenkinél hatalmasabb. Ezért
senki nem ragadhatja ki őket az ő kezéből. 30 Az Atya és én egyek vagyunk.”

31 Erre a zsidók újra köveket kaptak fel, hogy megdobálják, és így öljék
meg. 32 Ekkor így szólt Jézus: „Sok jó dolgot tettem már szemetek láttára
Atyám dolgai közül, melyikért akartok most megkövezni?”

33 A zsidók pedig így feleltek: „Nem a jó dolgokért akarunk megkövezni
téged, hanem azért, mert olyan dolgokat mondasz, amik sértik Istent†. És
azért, mert csak ember vagy, mégis azt mondod magadról, hogy Isten vagy.”

34 Jézus erre így felelt: „Nincs-e megírva a Törvényetekben: ‘Azt mondtam,
istenek vagytok’?* 35 Isten isteneknek nevezte azokat, akikhez Isten üzenete
szól, és tudjátok, hogy az Írás†mindig igaz. 36 Az Atya kiválasztott engem, és
elküldött erre a világra. Akkor miért mondjátok, hogy megsértem Istent,
amikor azt mondom, hogy én vagyok az Isten Fia. 37 Ha nem azt teszem,
amit Atyám, ne higgyetek nekem! 38 Ha viszont ugyanazt teszem, amit
Atyám, akkor ha nekem nem is hisztek, higgyetek a tetteimnek, hogy felis-
merjétek, és megtudjátok, hogy az Atya bennem van, én pedig az Atyában!”

10:23 *Salamon csarnoka* A Jeruzsálemi Templom előtti tér keleti oldalán lévő fedett oszlop-csarnok. **10:34** idézet: Zsolt 82:6.

39Ekkor újra megpróbálták Jézust elfogni, ő azonban eltűnt előlük.
40Újból elment a Jordán folyón túlra, arra a helyre, ahol korábban János†
bemerítette az embereket†, és ott maradt. 41Sokan eljöttek hozzá, és ezt
mondták: „János nem tett csodákat, de amit erről az emberről mondott, az
mind igaz.” 42És sokan hittek Jézusban.

Lázár halála

11 1Volt egy Lázár nevű beteg ember Betániában, abban a faluban, ahol
Mária és a testvére, Márta éltek. 2Mária volt az, aki illatos olajjal kente
meg az Urat, és a hajával törölte meg a lábát. Az ő testvére, Lázár volt a
beteg. 3Lázár nővérei megüzenték Jézusnak: „Uram, a te szeretett
barátod beteg.”

4Amikor ezt Jézus meghallotta, így szólt: „Ez a betegség nem halálos,
hanem Isten dicsőségéért van, hogy az Isten Fia dicsőséget kapjon általa.”
5Jézus valóban szerette Mártát, és nővérét Máriát, és Lázárt. 6Amikor Jézus
meghallotta, hogy Lázár beteg, még két napig azon a helyen maradt, ahol
volt. 7Ezután így szólt tanítványaihoz: „Menjünk el ismét Júdeába!”

8A tanítványok erre így feleltek: „Mester, hiszen most akartak megkövezni
a zsidók, és te újra odamész?”

9Jézus így válaszolt: „Ugye tizenkét óráig tart a nappal? Ezért aki nappal
jár, az nem botlik meg, mert látja a világ világosságát. 10De aki éjjel jár, az
megbotlik, mert nincs világossága.”

11Miután ezt elmondta, így szólt: „Barátunk, Lázár elaludt, de én elmegyek
és felébresztem.”

12Erre a tanítványok ezt válaszolták: „Uram, ha alszik, akkor
meggyógyul majd.”

13Jézus azonban Lázár haláláról beszélt, a tanítványok pedig azt hitték, azt
mondta, hogy Lázár csak alszik. 14Jézus ezért nyíltan megmondta nekik:
„Lázár meghalt. 15Örülök, hogy nem voltam ott, azért, hogy ti higgyetek.
Most menjünk el hozzá!”

16Ekkor Tamás, akit Ikernek hívtak, így szólt a többi tanítványhoz:
„Menjünk mi is, és Jézussal együtt haljunk meg!”

Jézus Betániában

17Amikor Jézus megérkezett, megtudta, hogy Lázár már négy napja a
sírban† van. 18Mivel Betánia csak három kilométerre volt Jeruzsálemtől, 19a
zsidók közül sokan elmentek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket
a testvérük halála miatt.

20Amikor Márta meghallotta, hogy Jézus jön, elé ment, Mária pedig otthon
maradt. 21Így szólt Márta Jézushoz: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna
meg a testvérem! 22Én azonban így is tudom, hogy bármit kérsz Istentől,
megadja neked.”

23Jézus ekkor így szólt: „A testvéred fel fog támadni.”

24Márta pedig így felelt: „Tudom, hogy feltámad a Feltámadáskor, az
utolsó napon.”

25Jézus azonban ezt mondta: „Én vagyok a Feltámadás és az Élet. Aki hisz
bennem, akkor is él, ha meghalt. 26Aki pedig él és hisz bennem, soha nem
hal meg. Hiszed ezt?”

27Márta pedig így válaszolt: „Igen, Uram. Hiszem, hogy te vagy a
Krisztus†, Isten Fia, akinek el kellett jönnie erre a világra.”

Jézus sír

28Miután ezt mondta, Márta elment, és félrehívta nővérét, Máriát. Így szólt
hozzá: „Itt van a Mester, és téged hív.” 29Amikor ezt Mária meghallotta,
gyorsan Jézus elé sietett. 30Jézus ekkor még nem ment be a faluba, hanem ott
maradt, ahol Márta találkozott vele. 31A zsidók, akik Máriával voltak a
házban, és vigasztalták őt, látták, hogy gyorsan felkel és elindul. Utána
mentek, mert azt hitték, hogy a sírhoz megy, hogy ott sírjon. 32Amikor Mária
Jézushoz ért, és meglátta őt, a lábához borult, és így szólt hozzá: „Uram, ha
itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.”

33Amikor Jézus látta, hogy Mária és a vele lévők is sírnak, nagyon
szomorú és nyugtalan lett és így szólt: 34„Hová temettétek Lázárt?” Ők
pedig azt mondták: „Uram, gyere, és nézd meg!”

35Jézus sírva fakadt.

36Az emberek erre így szóltak: „Nézzétek, mennyire szerette őt!”

37De voltak, akik így beszéltek: „Ő, aki meggyógyította a vakot, Lázárt is
megmenthette volna a haláltól.”

Lázár feltámasztása

38Jézus még mindig nagyon szomorú volt, amikor odament a sírhoz†. Ez
egy barlang volt, a bejáratát pedig egy kő takarta. 39Jézus így szólt:
„Hengerítsétek el a követ!”

De Márta, a halott Lázár nővére azt mondta: „Uram, már biztosan rossz
szaga van, hiszen négy napja meghalt.”

40Jézus így válaszolt: „Nem megmondtam neked, hogy ha hiszel,
meglátod majd Isten dicsőségét?”

41Ekkor elhengerítették a követ, Jézus pedig felnézett és így imádkozott:
„Atyám, köszönöm, hogy meghallgattál engem. 42Tudom, hogy te mindig
meghallgatsz, de az itt álló emberek miatt mondom ezt, hogy elhiggyék,
hogy te küldtél el engem.” 43Ezután hangosan így kiáltott: „Lázár, gyere ki!”
44A halott pedig kijött a sírból. Keze és lába vászoncsíkokkal volt körülteker-
ve, arcát pedig kendő takarta.

Jézus ekkor így szólt az emberekhez: „Vegyétek le róla a vásznakat, és
hagyjátok elmenni!”

A zsidó vezetők meg akarják ölni Jézust

(Mt 26:1–5; Mk 14:1–2; Lk 22:1–2)

45Ekkor sokan hittek benne azok közül a zsidók közül, akik Máriával
jöttek, és látták, amit Jézus tett. 46Néhányan azonban elmentek a farizeusok-
hoz†, és elmondták nekik, mit tett Jézus. 47Ekkor a főpapok† és a farizeusok
összehívták a Főtanácsot†, és így szóltak: „Mit csináljunk? Ez az ember sok
csodát tesz. 48Ha ezt hagyjuk, mindenki hinni fog benne, azután jönnek a
rómaiak, és elpusztítják a Templomunkat† és a népünket!”

49Egyikük pedig, név szerint Kajafás, aki főpap† volt abban az évben, így
szólt: „Ti nem tudtok semmit! 50Még azt sem ismeritek fel, hogy jobb, ha egy
ember hal meg a népért, mintha az egész nép elpusztul.”

51De ezt nem magától mondta Kajafás, hanem azért mert abban az évben ő
volt a főpap†. Valójában prófétált, hogy Jézusnak meg kell halnia a népért.
52De nem csak a zsidó népért, hanem azért is, hogy Isten szétszóródott
gyermekeit újra egybegyűjtse.
53Ettől a naptól kezdve tehát a zsidó vezetők azt tervezték, hogy megölik
Jézust. 54Ezért ő nem is mutatkozott többé nyilvánosan az emberek között,
hanem egy pusztához közeli városba, Efraimba ment, és ott maradt tanítvá-
nyaival.
55Közel volt már a zsidók Pászka ünnepe†, ezért vidékről sokan felmentek
Jeruzsálembe, hogy még a Pászka ünnep előtt megtisztuljanak. 56Az emberek
keresték Jézust. A Templomban† állva ezt kérdezgették egymástól: „Mit
gondoltok? Talán nem is jön el az ünnepre?” 57A főpapok† és a farizeusok†
pedig parancsot adtak ki, hogy ha valaki tudja, hol van Jézus, jelentse be,
hogy elfogják.

Mária nárdusolaja
(Mt 26:6–13; Mk 14:3–9)

12 1Hat nappal a Pászka ünnep† előtt Jézus Betániába ment. Itt élt Lázár,
akit feltámasztott a halálból. 2Vacsorát készítettek neki, és közben
Márta szolgált fel. Lázár is ott ült az asztalnál Jézussal együtt. 3Ekkor Mária
elővett fél liter drága valódi nárdusolajat†. Ráöntötte Jézus lábára, és a
hajával megtörölte. A házat betöltötte az olaj illata.
4Ám az egyik tanítvány, Iskáriótes Júdás, aki el akarta árulni Jézust, így
szólt: 5„Miért nem adták el inkább ezt az olajat háromszáz ezüstért,†hogy a
pénzt a szegényeknek adják?” 6De ezt nem azért mondta, mintha a
szegények érdekelték volna, hanem mert tolvaj volt. Ő vigyázott a közös
pénzre, és gyakran lopott belőle.
7Jézus így válaszolt: „Hagyd békén, hiszen ezt az olajat a temetésemre
tartogatta! 8A szegények mindig veletek lesznek, de én nem mindig leszek
köztetek.”
9A zsidók közül nagyon sokan megtudták, hogy Jézus Betániában van,
ezért odamentek. De nemcsak őt szerették volna látni, hanem Lázárt is, akit
feltámasztott a halálból. 10Ezért azután a főpapok† eltervezték, hogy Lázárt is
megölik, 11mert a zsidók közül sokan miatta hagyták ott vezetőiket, és miatta
hittek Jézusban.

Jézus bevonulása Jeruzsálembe
(Mt 21:1–11; Mk 11:1–11; Lk 19:28–40)

12Másnap az ünnepre érkező tömeg meghallotta, hogy Jézus Jeruzsálembe
jön. 13Pálmaágakat fogtak, kimentek elé és ezt kiáltozták:

„Hozsánná!*
Áldott, aki az Úr nevében jön! *Zsolt 118:25–26*
Áldott Izrael Királya!”

12:13 *Hozsánná* Héber szó, eredeti jelentése: „ments meg”. Később Isten, vagy a Messiás dicsőítésére használták.

14Jézus pedig talált egy szamarat, és ráült, ahogyan meg van írva:

15 „Ne félj, Sion leánya*,
mert jön már a királyod szamárcsikón ülve!” *Zak 9:9*

16Tanítványai akkor még nem értették mindezt, de később, amikor Jézus
megdicsőült†, eszükbe jutott, hogy pontosan az történt vele, amit az Írások†
mondtak róla.
17Azok az emberek, akik vele voltak akkor, amikor Lázárt kihívta a sírból†
és feltámasztotta, elmondták a többieknek is, hogy mi történt. 18Azért is
ment elé a tömeg, mert hallotta, hogy ő volt az, aki ezt a csodát tette. 19A
farizeusok† pedig ezt mondták egymásnak: „Látjátok! Nem sikerült a
tervünk! Az egész nép őt követi!”

Jézus az életről és halálról tanít

20Azok között, akik a Pászka ünnepre† jöttek Jeruzsálembe imádkozni,
néhány görög is volt. 21Ezek odamentek Fülöphöz, aki a galileai
Bétsaidából származott, és így kérlelték: „Uram, szeretnénk látni Jézust!”
Fülöp ekkor szólt Andrásnak, 22azután mindketten odamentek Jézushoz,
és szóltak neki is.
23Jézus pedig így válaszolt: „Eljött az idő, hogy megdicsőüljön† az
Emberfia†. 24Igazán mondom nektek: ha a búzaszem nem kerül a földbe, és
ott nem hal el, akkor csak egy búzaszem marad. De ha a földbe vetik, és
elhal, sok szemet terem. 25Aki szereti az életét, az elveszti. De aki gyűlöli az
életét ezen a világon, az megtartja az örök életre. 26Ha valaki engem szolgál,
engem kell követnie, és akkor ahol én vagyok, ott lesz majd a szolgám is. Ha
valaki engem szolgál, azt megbecsüli majd az Atya.”

Jézus saját haláláról beszél

27„Nyugtalan a szívem; mit mondhatnék? Kérjem talán azt: ‘Atyám, ments
meg engem ettől az órától?’ Hiszen éppen ezért az óráért jöttem el. 28Atyám,
dicsőítsd meg a te nevedet!”
Ekkor hang hallatszott a Mennyből: „Már megdicsőítettem, és újra megdicsőítem.”
29Erre sokan, akik ott álltak és hallották a hangot, azt mondták,
mennydörgés volt.
Mások azt mondták, hogy egy angyal szólt Jézushoz.
30De Jézus így válaszolt: „Ez a hang nem értem, hanem értetek szólt.
31Mert eljött e világ megítélésének ideje, és most fogják kidobni a világ
fejedelmét. 32Ha én erről a földről felemeltetem, minden embert
magamhoz vonzok.” 33Ezt pedig azért mondta, hogy jelezze, hogyan fog
meghalni.
34A tömeg pedig így válaszolt neki: „A Törvényből tudjuk, hogy a
Krisztus† örökké él. Miért mondod akkor, hogy az Emberfiának† fel kell
emeltetnie? Kicsoda ez az Emberfia?”
35Jézus pedig így felelt nekik: „A világosság még egy rövid ideig
köztetek lesz. Addig járjatok tehát a világosságban, amíg nálatok van, hogy

12:15 *Sion leánya* vagyis: Jeruzsálem.

a sötétség le ne győzzön titeket, mert aki sötétben jár, nem tudja hová
megy. 36Ameddig veletek van a világosság, higgyetek benne, hogy a
világosság fiai legyetek!” Ezt mondta Jézus, majd elment onnan, és
elrejtőzött előlük.

Ézsaiás próféciája

37Bár Jézus sok csodát tett az emberek szeme láttára, azok mégsem hittek
benne, 38hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta† mondott:

„Uram, ki hitt a mi beszédünknek
és ki látta meg az Úr hatalmát?” *Ézs 53:1*

39Azért nem tudtak hinni, mert Ézsaiás próféta† ezt is megmondta:

40 „Szemüket megvakította, és szívüket megkeményítette,
hogy a szemükkel ne lássanak,
és a szívükkel ne értsenek,
és ne forduljanak felém,
hogy meg ne gyógyítsam őket.” *Ézs 6:10*

41Ézsaiás azért mondta ezt, mert látta az ő dicsőségét, és őróla szólt.
42Mégis, még a zsidó vezetők között is sokan voltak, akik hittek benne, de
a farizeusok† miatt ezt nem mondták ki nyíltan, mert féltek, hogy kizárják
őket a zsinagógából†. 43Jobban szerették ugyanis az emberektől kapott
dicséretet, mint azt, ami az Istentől jön.

Jézus tanításai fogják megítélni az embereket

44Jézus pedig hangosan így szólt: „Aki hisz bennem, az nem énbennem
hisz, hanem abban aki elküldött engem, 45és aki engem lát, az azt látja, aki
elküldött engem. 46Én azért jöttem erre a világra, hogy világosság legyek,
hogy aki hisz bennem, ne maradjon a sötétségben.
47Én nem ítélem el azokat, akik hallgatják a szavaimat, de nem engedel-
meskednek. Nem azért jöttem, hogy elítéljem az embereket, hanem azért,
hogy megmentsem őket. 48De lesz valami, ami elítéli azt, aki visszautasít
engem, és nem fogadja el a beszédeimet: szavaim, amiket mondtam, azok
ítélik el őt az utolsó napon. 49Mert én nem magamtól szóltam, hanem az
Atya, aki elküldött engem, parancsolta meg, hogy mit mondjak és mit
tanítsak. 50És tudom, hogy az örök élet abból származik, amit az Atya
parancsol. Amit tehát én mondok, azt úgy mondom, ahogyan ő mondta
nekem.”

Jézus megmossa a tanítványai lábait

13 1A Pászka ünnep† előtt Jézus már tudta, hogy eljött az idő, amikor el
kell mennie ebből a világból az Atyához. Bár Jézus mindig is szerette
azokat, akik az övéi voltak ezen a világon, most különösképpen megmutatta
nekik szeretetét.
2A vacsoránál ültek. Az ördög már korábban azt súgta Júdásnak, az
Iskáriótes Simon fiának, hogy árulja el Jézust. 3Jézus tudta, hogy az Atya
minden hatalmat az ő kezébe adott, és hogy ő Istentől jött, és Istenhez megy
vissza. 4Ezért felkelt a vacsorától, levette felső ruháját és egy kendőt kötött

maga köré. 5Azután vizet öntött egy edénybe, és elkezdte mosni a
tanítványai lábát, majd a derekára kötött kendővel megtörölte.
6Amikor Simon Péterhez ért, az így szólt hozzá: „Uram, te mosod meg az
én lábamat?”
7Jézus így válaszolt neki: „Most még nem érted, mit teszek, de később
majd megérted.”
8De Péter ezt mondta: „Az én lábamat nem mosod meg soha!”
Jézus erre így felelt: „Ha nem moslak meg, semmi közöd hozzám.”
9Péter ekkor így szólt: „Uram, akkor ne csak a lábamat mosd meg, hanem
a kezemet és a fejemet is!”
10Jézus pedig így válaszolt: „Aki megfürdött, annak csak a lábát kell
megmosni, különben az egész teste tiszta. Ti már tiszták vagytok, de nem
mindannyian.”* 11Mert Jézus tudta, ki árulja el, ezért mondta: nem vagytok
tiszták mindannyian.
12Miután megmosta a lábukat, Jézus újra felvette felsőruháját, visszaült az
asztalhoz, és megkérdezte: „Értitek, mit tettem veletek? 13Ti Mesternek és
Úrnak hívtok engem, és igazatok van, mert az vagyok. 14Ha pedig én, aki Úr
és Mester vagyok, megmostam a lábatokat, nektek is meg kell mosnotok
egymás lábát. 15Példát adtam nektek, hogy ti is ugyanúgy tegyetek, ahogy én
tettem veletek. 16Igazán mondom nektek: a szolga nem nagyobb az uránál,
és a követ nem nagyobb annál, aki elküldte. 17Ha ezt tudjátok, boldogok
lesztek, ha meg is teszitek.
18De nem mindnyájatokról beszélek. Mert én ismerem azokat, akiket kivá-
lasztottam, de amit az Írás† mond annak be kell teljesednie: ‘Az fordult
ellenem, aki a kenyeremet ette.’* 19Azért mondom ezt most, mielőtt
megtörténne, hogy amikor majd megtörténik, higgyétek, hogy ÉN VAGYOK*.
20Igazán mondom nektek: aki elfogadja azt, akit én küldök, az engem fogad
el. Aki pedig engem elfogad, az azt fogadja el, aki engem küldött.”

Egyikőtök elárul engem

(Mt 26:20–25; Mk 14:17–21; Lk 22:21–23)

21Miután ezt mondta Jézus, nyugtalan lett, és ezt mondta: „Igazán
mondom nektek: egyikőtök elárul engem.”
22Ekkor a tanítványok egymásra néztek, mert nem tudták, kiről beszél.
23Az egyikük, akit Jézus különösen szeretett, Jézus mellé ült. 24Simon Péter
intett neki, hogy kérdezze meg Jézustól, kiről beszélt az előbb.
25Ekkor az a tanítvány közelebb hajolt Jézushoz, és megkérdezte tőle:
„Uram, ki az?”
26Jézus pedig így válaszolt: „Bemártom ezt a falat kenyeret a tálba, és
akinek odaadom, ő az.” Ezzel a tálba mártotta a kenyeret, és odaadta
Júdásnak, az Iskáriótes Simon fiának. 27Amikor Júdás elfogadta a kenyeret,
belement a Sátán. Jézus ekkor így szólt hozzá: „Tedd meg gyorsan, amit
tenni készülsz!” 28Az asztalnál ülők közül senki nem értette, miért mondta
ezt Júdásnak. 29Néhányan azt hitték, hogy mivel a közös pénzük Júdásnál

---

13:10 Néhány régi kézirat nem tartalmazza az „annak csak a lábát kell megmosni” kifejezést.
13:18 idézet: Zsolt 41:10. **13:19** *ÉN VAGYOK* Ez úgy hangzik, mint Isten neve, amit ő maga mondott Mózesnek a 2Móz 3:14-ben.

volt, Jézus azt mondta neki, hogy vegye meg, amire szükségük lesz az ünnepen, vagy hogy adjon valamit a szegényeknek.
30Júdás elfogadta a falatot, és utána azonnal elment. Ekkor már éjszaka volt.

Új parancsot adok: szeressétek egymást!

31Miután Júdás elment, Jézus megszólalt: „Most dicsőült meg† az
Emberfia†, és általa Isten is megdicsőült†. 32Mivel Isten dicsőséget kapott az
Emberfia által, Isten is dicsőséget ad az Emberfiának hamarosan.
33Kedves gyermekeim, már csak rövid ideig maradok veletek. Kerestek majd engem, de ahogyan a zsidóknak már korábban mondtam, most nektek is mondom, hogy ahová én megyek, oda ti nem jöhettek.
34Új parancsot adok nektek: szeressétek egymást. Ahogyan én szerettelek
titeket, nektek is úgy kell szeretnetek egymást! 35Erről ismeri majd fel
mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást."

Péter fogadkozása

(Mt 26:31–35; Mk 14:27–31; Lk 22:31–34)

36Ekkor Simon Péter megkérdezte tőle: „Uram, hová mész?"
Jézus így válaszolt: „Ahová én megyek, oda te most nem jöhetsz velem, de később majd követni fogsz."
37Péter így szólt: „Uram, miért nem mehetek veled most? Az életemet adnám érted!"
38Jézus így felelt: „Az életedet adod értem? Igazán mondom neked, hogy mielőtt a kakas megszólal, háromszor is le fogod tagadni, hogy ismersz engem!"

Én vagyok az út, az igazság és az élet

14 1„Ne nyugtalankodjatok: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem!
2Az Atyám házában sok hely van, nem mondanám, ha nem így lenne.
Megyek, hogy helyet készítsek nektek. 3Amikor elkészítem, visszajövök
értetek. Magammal viszlek benneteket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti
is. 4Ti ismeritek az utat oda, ahová megyek."
5Ekkor megszólalt Tamás: „Uram, nem tudjuk, hová mész, hogyan tudnánk akkor az utat?"
6Jézus így válaszolt: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem
mehet az Atyához, csak rajtam keresztül. 7Ha engem ismernétek, az Atyát is
ismernétek. De mostantól ismeritek őt, és látjátok őt."
8Ekkor így szólt Fülöp: „Uram mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk!"
9Jézus erre így válaszolt: „Olyan régóta veletek vagyok, és még mindig
nem ismersz engem, Fülöp? Aki engem látott, látta az Atyát. Miért mondod
akkor: 'Mutasd meg nekünk az Atyát?' 10Nem hiszed, hogy én az Atyában
vagyok, és az Atya bennem van? Amit mondok nektek, nem magamtól
mondom, hanem az Atya, aki bennem van, ő végzi a munkáját. 11Higgyétek
el, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya bennem van! Ha másért nem,
akkor higgyetek magukért a csodákért! 12Igazán mondom nektek: aki hisz
bennem, megteszi mindazokat, amit én teszek, sőt, még nagyobb dolgokat is.
Mert én az Atyához megyek, 13és megteszem mindazt, amit a nevemben

kértek, hogy az Atya dicsőséget kapjon a Fiú által. 14Bármit kértek tőlem az
én nevemben, megteszem.”

A Szent Szellem eljövetelének ígérete

15„Ha szerettek engem, megtartjátok a parancsaimat. 16Én pedig megkérem az
Atyát, és másik Segítőt† küld nektek, aki örökre veletek marad. 17Ő az Igazság
Szelleme†, akit a hitetlen emberek nem tudnak elfogadni, mert nem látják, és
nem ismerik őt. Ti azonban ismeritek, mert veletek lakik, sőt bennetek él majd.

18Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok. 19Kis idő múlva a hitetlen
emberek nem látnak többé engem, de ti látni fogtok, és mivel én élek, ti is
élni fogtok. 20Azon a napon megtudjátok, hogy én az Atyában vagyok, ti
énbennem, és én tibennetek. 21Aki megtartja a parancsaimat és engedelmes-
kedik, az szeret engem. Aki pedig szeret engem, azt az Atyám is szeretni
fogja. Én is szeretni fogom őt, és megismertetem vele magam.”

22Ekkor megszólalt Júdás — nem az Iskáriótes: „De Uram, miért van az,
hogy nekünk mutatod meg magadat, és nem mindenkinek?”

23Jézus így válaszolt: „Aki szeret engem, engedelmeskedni fog a tanításom-
nak, és őt Atyám is szeretni fogja, és eljövünk hozzá, és nála lakunk. 24Aki
nem szeret engem, nem engedelmeskedik a tanításaimnak. Bár ez a tanítás,
amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyától van, aki elküldött engem.

25Ezeket mondom most, míg veletek vagyok. 26A Segítő pedig, a Szent
Szellem†, akit az Atya küld az én nevemben. Ő mindent megtanít majd
nektek, és mindenre emlékeztet titeket, amit mondtam.

27A békességemet hagyom nektek. Az én békémet adom nektek, de nem
úgy, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjatok, és ne féljetek!
28Hallottátok, hogy megmondtam: elmegyek, de visszajövök hozzátok. Ha
szeretnétek, akkor most örülnétek, hogy az Atyához megyek, mert ő
nagyobb nálam. 29Most mondtam el nektek, mielőtt megtörténne, hogy
amikor megtörténik, higgyetek. 30Nem sokáig beszélek már veletek, mert
közeledik e világ fejedelme, bár fölöttem nincs hatalma. 31De meg kell tudnia
mindenkinek, hogy én szeretem az Atyát, és megteszem, amit ő parancsolt.

Most pedig keljetek fel, menjünk innen!”

Jézus, a szőlő növény

15 1„Én vagyok az igazi szőlő növény, és az én Atyám a szőlősgazda.
2Levágja mindegyik szőlővesszőmet, amelyik nem terem gyümölcsöt.
Azt pedig, amelyik gyümölcsöt terem, megmetszi és megtisztítja, hogy még
többet teremjen. 3Ti már tiszták vagytok a tanításaim által, amit mondtam
nektek. 4Maradjatok bennem, és én is bennetek maradok. A szőlővessző nem
teremhet gyümölcsöt önmagában, hanem csak a szőlő növényen. Ugyanígy
ti sem teremhettek gyümölcsöt, ha nem maradtok bennem.

5Én vagyok a szőlő növény, ti pedig a szőlővesszők. Aki bennem marad, és
én őbenne, az sok gyümölcsöt terem. Nélkülem azonban semmit sem tudtok
tenni. 6Ha valaki nem marad bennem, azt kidobják, mint a lemetszett szőlő-
vesszőt, és megszárad. Ezután összeszedik, a tűzre dobják, és elégetik. 7Ha
viszont bennem maradtok, és az én tanításaim bennetek maradnak, bármit
kértek, megkapjátok. 8Az én Atyám úgy kap dicsőséget, ha ti sok
gyümölcsöt teremtek, és a tanítványaim lesztek.

9Ahogyan az Atya szeretett engem, ugyanúgy szeretlek én is titeket.
Maradjatok meg az én szeretetemben! 10Ha megtartjátok, amit parancsoltam,
megmaradtok a szeretetemben, ahogyan én is megtartottam az Atyám
parancsait, és megmaradok a szeretetében. 11Ezeket pedig azért mondtam el
nektek, hogy örömöm betöltsön titeket, és teljes legyen az örömötök. 12Azt
parancsolom nektek, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szeretlek
titeket. 13A legnagyobb szeretet abban mutatkozik meg, ha valaki életét adja a
barátaiért. 14Ti a barátaim vagytok, ha megteszitek, amit parancsolok nektek.
15Többé nem hívlak benneteket szolgáknak, mert a szolga nem tudja, mit csinál
az ura. Barátaimnak hívlak titeket, mert amit az Atyától hallottam, mindent
elmondtam nektek. 16Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak
titeket. Én bíztalak meg titeket, hogy menjetek, és teremjetek gyümölcsöt†,
olyan gyümölcsöt, ami megmarad. Az Atya pedig megadja nektek mindazt,
amit a nevemben kértek tőle. 17Ezt parancsolom nektek: szeressétek egymást!"

Jézus figyelmezteti tanítványait az üldöztetésre

18„Ha a hitetlenek gyűlölnek benneteket, ne felejtsétek el, hogy engem
előbb gyűlöltek, mint titeket. 19Ha ehhez a világhoz tartoznátok, a világ
szeretne titeket, mint az övéit. Ez a világ azonban gyűlöl titeket, mivel nem
hozzá tartoztok, hiszen én kiválasztottalak titeket a világból. 20Emlékezzetek,
mit mondtam: a szolga nem nagyobb, mint az ura. Ha engem üldöznek†,
titeket is üldözni fognak. Ha az én tanításomat követik, a tiéteket is követni
fogják. 21Mindezeket miattam teszik veletek, mert nem ismerik azt, aki
engem küldött. 22Ha nem jöttem volna el, hogy szóljak nekik, most nem
lennének felelősek a bűnükért. Így azonban nincs mentség a bűneikre. 23Aki
engem gyűlöl, gyűlöli az Atyámat is. 24Ha nem tettem volna előttük olyan
csodákat, amilyeneket még senki sem tett, most nem lennének felelősek a
bűnükért. Ők viszont látták a csodákat, mégis gyűlölnek engem is és
Atyámat is. 25Mindez azért történt így, hogy beteljesedjen, ami a
Törvényükben meg van írva: 'Ok nélkül gyűlölnek engem.'*

26Amikor eljön a Segítő†, az Igazság Szelleme†, akit az Atyától küldök
hozzátok, rólam fog beszélni. 27És ti is rólam beszéltek majd az embereknek,
mert kezdettől velem voltatok.

16 1Ezeket azért mondtam el nektek, hogy ne veszítsétek el a hiteteket.
2Az emberek ki fognak zárni titeket a zsinagógákból†. Eljön az idő,
amikor az, aki megöl valakit közületek, azt hiszi, hogy Istennek szolgál vele.
3Azért teszik ezt veletek, mert sem az Atyát nem ismerik, sem engem. 4Azért
mondom el nektek ezeket, hogy amikor majd eljön az idő, és ezek megtör-
ténnek, emlékezzetek rá, hogy figyelmeztettelek titeket."

A Szent Szellem munkája

„Kezdetben azért nem mondtam el ezeket nektek, mert veletek voltam.
5Most azonban elmegyek ahhoz, aki elküldött engem, és közületek senki
nem kérdezi tőlem: 'Hová mész?' 6Most, hogy ezt elmondtam, nagyon elszo-
morított titeket. 7Pedig én az igazságot mondom: jobb nektek, hogy
elmegyek, mert ha nem mennék el, nem jönne el hozzátok a Segítő†. Ha

15:25 idézet: Zsolt 35:19; 69:5.

viszont elmegyek, elküldöm őt hozzátok. 8Amikor eljön, megmutatja az
embereknek, hogy tévednek a bűnnel, az Isten jóságával és az ítélettel kap-
csolatban. 9Tévednek a bűnnel kapcsolatban, mert nem hisznek bennem;
10Tévednek az Isten jóságával kapcsolatban, mert én az Atyához megyek, és
többé nem láttok engem; 11És tévednek az ítélettel kapcsolatban, mert ennek
a világnak a fejedelme el van ítélve.
12Még sok mindent kellene mondanom nektek, de most nem tudnátok
elviselni. 13Amikor azonban eljön az Igazság Szelleme†, elvezet majd titeket a
teljes igazságra. Mert ő nem saját magától beszél, hanem azt mondja, amit
hallott, és előre megmondja nektek azokat a dolgokat, amik történni fognak.
14Ő engem fog dicsőíteni, mert abból vesz, ami az enyém és elmondja
nektek. Minden, ami az Atyáé, az enyém is. 15Ezért mondom, hogy a Szent
Szellem† az enyémből vesz, és azt mondja el nektek.”

A szomorúság örömre fordul

16„Még egy kis idő, és nem láttok engem, de azután hamarosan
megláttok majd.”
17Ekkor a tanítványok közül néhányan ezt kérdezték egymástól: „Mit jelent
az, amit mond, hogy: ‘Még egy kis idő, és nem láttok engem, de azután
hamarosan megláttok’; és az, hogy: ‘Mert én az Atyához megyek?’” 18Azután
így folytatták: „Mit jelent az, hogy kis idő? Nem értjük, miről beszél.”
19Jézus tudta, hogy meg akarják kérdezni, ezért így szólt hozzájuk: „Arról
beszélgettek, hogy mit jelent, amit mondtam, hogy: ‘Még egy kis idő, és nem
láttok engem, de azután hamarosan megláttok?’ 20Igazán mondom nektek: ti
majd sírtok és jajgattok, de a hitetlenek örülnek. Szomorúak lesztek, de szo-
morúságotok örömre változik. 21Amikor az asszony gyereket szül, szenved,
mert eljött a szülés ideje. Amikor azonban a gyermek megszületett, elfelejti a
szenvedést, mert örül, hogy ember jött a világra. 22Most szomorúak vagytok,
de amikor újra látlak titeket, örülni fogtok, és ezt az örömöt senki nem veheti
el tőletek. 23Azon a napon nem kérdeztek majd tőlem semmit. Igazán
mondom nektek: bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.
24Eddig még semmit sem kértetek az én nevemben. Kérjetek, és
megkapjátok, hogy örömötök teljes legyen.”

Én már legyőztem a világot

25„Ezeket a dolgokat példázatokban† mondtam nektek. De eljön az idő,
amikor nem példázatokban szólok hozzátok, hanem nyíltan beszélek nektek
az Atyáról. 26Azon a napon az én nevemben fogtok kérni, és nem fogom azt
mondani, hogy én majd kérem az Atyát értetek, 27mivel maga az Atya szeret
titeket, mert ti is szerettek engem, és hiszitek, hogy Istentől jöttem. 28Az
Atyától jöttem erre a világra, de most elmegyek ebből a világból, és vissza-
megyek az Atyához.”
29Erre a tanítványok így szóltak: „Látod, most nyíltan beszélsz, és nem pél-
dázatokban†. 30Most látjuk, hogy mindent tudsz, és nincs szükséged arra,
hogy kérdezzenek. Ezért hisszük, hogy Istentől jöttél.”
31Jézus pedig így válaszolt: Most tehát hisztek? 32Látjátok, közel az idő, és
már itt is van, amikor mind szétszóródtok, ki-ki a maga otthonába, és engem
egyedül hagytok. De én mégsem leszek egyedül, mert Atyám velem van.

33Ezt azért mondtam el nektek, hogy békességetek legyen bennem. Ezen a
világon szenvednetek kell, de bízzatok: én már legyőztem a világot.”

Jézus imádkozik tanítványaiért

17 1Miután ezt mondta, Jézus felnézett az égre, és így szólt: „Atyám, eljött
az idő, hogy megmutasd Fiad dicsőségét, hogy Fiad is megmutassa a
te dicsőségedet. 2Te hatalmat adtál neki minden ember fölött, hogy örök
életet adjon azoknak, akiket neki adtál! 3Az örök élet pedig az, hogy megis-
merjenek téged, az egyetlen, igaz Istent és Jézus Krisztust†, akit elküldtél.
4Én megdicsőítettelek téged ezen a földön. Befejeztem a munkát, amivel
megbíztál. 5Ezért most dicsőíts meg engem, Atyám, a te jelenlétedben, azzal
a dicsőséggel, amely az enyém volt tenálad, mielőtt még a világ
létrejött volna.

6Azoknak az embereknek, akiket a világból nekem adtál, megmutattam,
hogy milyen vagy. Ők a tieid voltak, de nekem adtad őket, és engedelmes-
kedtek a tanításodnak. 7Most már tudják, hogy minden, amit nekem adtál,
tőled származik. 8Amiket tőled hallottam, megtanítottam nekik. Ők pedig
elfogadták, és valóban felismerték, hogy tőled jöttem, és elhitték, hogy te
küldtél engem. 9Értük imádkozom most, és nem a hitetlenekért. Azokért,
akiket nekem adtál, mert a tieid. 10Mert ami az enyém, az mind a tiéd, és
ami a tiéd, az az enyém, és én dicsőséget kaptam általuk. 11Én már nem
maradok többé ezen a világon, hanem hozzád megyek, de ők itt maradnak.
Szent Atyám, tartsd meg őket hatalmad által, amelyet nekem adtál, hogy
ők is egyek legyenek, ahogyan mi egyek vagyunk! 12Amíg velük voltam,
megtartottam őket azzal az erővel, amit nekem adtál, és megőriztem őket.
Nem is veszett el egy sem, csak az, aki erre lett kiválasztva, hogy az Írás†
beteljesedjék.

13Most hozzád megyek, de ezeket még elmondom, amíg ezen a világon
vagyok, hogy az én örömöm teljes legyen bennük. 14Amiket tőled hallottam,
megtanítottam nekik. De a világ gyűlölte őket, mert ők nem ebből a világból
valók, ahogyan én sem vagyok e világból való. 15Nem arra kérlek, hogy
vedd ki őket ebből a világból, hanem hogy őrizd meg őket a Gonosztól! 16Ők
nem ehhez a világhoz tartoznak, mint ahogyan én sem. 17Készítsd fel őket a
szolgálatodra igazságod által! A te tanításod az igazság. 18Ahogyan te
elküldtél engem erre a világra, ugyanúgy küldöm el én is őket. 19Elkészítem
magam a szolgálatodra. Értük teszem ezt, hogy ők is valóban készek
legyenek szolgálni téged.

20Nem csak értük kérlek most, hanem azokért is, akik az ő tanításukra
hisznek majd bennem. 21Kérlek, hogy ők is egyek legyenek, ahogyan te,
Atyám, bennem vagy, és én benned. Ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye
a világ, hogy te küldtél engem. 22Nekik adtam azt a dicsőséget, amit tőled
kaptam, hogy ők is egyek legyenek, ahogyan mi egyek vagyunk: 23én
bennük, és te énbennem, hogy teljesen eggyé legyenek. És ezáltal megtudja a
világ, hogy te küldtél engem, és őket is ugyanúgy szeretted, ahogyan engem
szerettél.

24Atyám, azt akarom, hogy azok, akiket nekem adtál, velem legyenek ott,
ahol én vagyok. Lássák dicsőségemet, amit tőled kaptam, mert te már a világ
teremtése előtt szerettél engem. 25Igazságos Atyám, a világ nem ismer téged,

de én ismerlek, és ezek a tanítványok tudják, hogy te küldtél engem.
26Megmutattam nekik, hogy milyen vagy, és meg is fogom mutatni, hogy az
a szeretetet, amellyel engem szerettél, bennük legyen, és én is őbennük éljek.”

Jézust elfogják

(Mt 26:47–56; Mk 14:43–50; Lk 22:47–53)

18 1Miután Jézus befejezte az imádkozást, tanítványaival együtt átment a
Kedron-patak túlsó partjára. Volt ott egy kert, Jézus és tanítványai
bementek oda.
2Ezt a helyet ismerte Júdás is, az áruló, mert Jézus gyakran találkozott itt a
tanítványaival. 3Ekkor Júdás odament egy csapat római katonával és a temp-
lomőrökkel, akiket a főpapok† és a farizeusok† küldtek oda. Fáklyákat†,
lámpásokat és fegyvereket vittek magukkal.
4Jézus pedig — mivel tudta, hogy mi történik majd vele — előlépett és
megkérdezte: „Kit kerestek?”
5Ők így feleltek: „A názáreti Jézust.”
„Én vagyok*” — mondta Jézus. Közben ott állt Júdás is, aki elárulta őt.
6Amikor Jézus azt mondta: „Én vagyok”, azok hátraléptek, és földre estek.
Jézus ekkor ismét megkérdezte:
7„Kit kerestek?”
Ők így feleltek: „A názáreti Jézust.”
8Jézus erre azt mondta: „Már mondtam nektek, hogy én vagyok. Ha
viszont engem kerestek, akkor ezeket az embereket engedjétek elmenni!” 9Ez
azért történt, hogy beteljesedjék, amit előzőleg mondott: „Senki nem veszett
el azok közül, akiket nekem adtál.”
10Ekkor Simon Péter kihúzta a kardját, odacsapott a főpap† szolgájára, és
levágta a jobb fülét. Ezt a szolgát pedig Málkusnak hívták. 11Jézus így szólt
Péterhez: „Tedd vissza a kardodat! Talán ne igyam ki azt a poharat†, amit
Atyám adott nekem?”

Jézust Annás elé viszik

(Mt 26:57–58; Mk 14:53–54; Lk 22:54)

12Ekkor a katonák, a parancsnok és a zsidó templomőrök elfogták Jézust.
Megkötözték, 13és először Annáshoz vitték. Annás volt az apósa Kajafásnak,
aki abban az évben a főpap† volt. 14Kajafás volt az, aki azt tanácsolta a
zsidóknak, hogy jobb, ha egy ember hal meg a népért.

Péter letagadja, hogy ismeri Jézust

(Mt 26:69–70; Mk 14:66–68; Lk 22:55–57)

15Simon Péter és egy másik tanítvány követték Jézust. Ez a tanítvány jól
ismerte a főpapot†, ezért Jézussal együtt ő is bement a főpap palotájába.
16Péter pedig kinn maradt az ajtónál. Később kijött a másik tanítvány, a
főpap ismerőse, beszélt az ajtót őrző lánnyal, és bevitte Pétert. 17Ezután a
szolgálólány, aki az ajtót őrizte, megkérdezte Pétert: „Ugye, te is ennek az
embernek a tanítványa vagy?”

18:5 *Én vagyok Jézus* Szó szerint: Én vagyok. Ez jelentheti ugyanazt, amit a 8:24. 28. 58; 13:19-ben jelent. De jelentheti azt is, hogy „én vagyok az”, vagyis „én vagyok a Krisztus”.

Péter azonban így szólt: „Dehogyis, nem vagyok!”
18Ott álltak a szolgák és a templomőrök, és mivel hideg volt, tüzet raktak,
körülállták, és úgy melegedtek. Péter is ott állt köztük, és melegedett.

A főpap kihallgatja Jézust

(Mt 26:59–66; Mk 14:55–64; Lk 22:66–71)

19Eközben a főpap† a tanítványairól és a tanításáról kérdezte Jézust.
20Ő
így válaszolt: „Én mindig nyilvánosan tanítottam az embereket a zsinagógá-
ban† és a Templomban†, ahol a zsidók összegyűlnek, és soha semmit nem
mondtam titokban.
21Miért kérdezgetsz engem? Kérdezd azokat, akik
hallották a tanításaimat! Ők biztosan tudják, mit mondtam!”
22Amikor ezt mondta, egy közelben álló őr megütötte őt, és így szólt:
„Hogy mersz így válaszolni a főpapnak†?”
23Jézus azt mondta: „Ha valamit rosszul mondtam, mondd meg, mi volt
az! De ha igazam volt, akkor miért ütsz meg engem?”
24Ekkor Annás megkötözve elküldte őt Kajafáshoz, a főpaphoz†.

Péter újra letagadja, hogy ismeri Jézust

(Mt 26:71–75; Mk 14:69–72; Lk 22:58–62)

25Ezalatt Simon Péter a tűznél állt, és melegedett. Ekkor így szóltak hozzá:
„Ugye, te is annak az embernek a tanítványa vagy?”
De ő letagadta, és azt mondta: „Dehogy vagyok!”
26A főpap† egyik szolgája — annak a rokona, akinek Péter levágta a fülét —
így szólt hozzá: „Nem téged láttalak vele a kertben?”
27Péter újra letagadta. Ebben a pillanatban megszólalt a kakas.

Jézust Pilátushoz viszik

(Mt 27:1–2, 11–31; Mk 15:1–20; Lk 23:1–25)

28Korán reggel Jézust Kajafás házából a helytartói palotába vitték. A
zsidók azonban nem akartak belépni, hogy ne váljanak tisztátalanná az
ünnepre,* és megehessék a pászkavacsorát†.
29Ezért Pilátus kijött hozzájuk,
és megkérdezte: „Mivel vádoljátok ezt az embert?”
30Ezt mondták: „Ha nem volna gonosztevő, nem adtuk volna át neked.”
31Pilátus így válaszolt: „Vigyétek el, és ítéljétek el a saját Törvényetek
szerint!”
A zsidó vezetők így feleltek: „A te törvényed nem engedi meg nekünk,
hogy bárkit megöljünk!”
32Ez pedig azért történt így, hogy beteljesedjen,
amit Jézus előre megmondott, hogy milyen halállal fog meghalni.
33Ekkor Pilátus visszament a palotába, magához hívatta Jézust, és
megkérdezte tőle: „Te vagy a zsidók királya?”
34Jézus pedig megkérdezte: „Magadtól kérdezed ezt, vagy beszéltek
neked rólam?”
35Pilátus így válaszolt: „Nem vagyok én zsidó! Saját néped és a főpapok†
adtak át nekem. Mit tettél?”

18:28 *tisztátalan* Ha bementek volna egy nem zsidó ember házába, az érvénytelenné tette volna a korábban elvégzett különleges megtisztulási szertartásukat, és nem vehettek volna részt a Pászka ünnepen. Lásd még Jn 11:55.

36 Jézus pedig így felelt: „Az én Királyságom nem ebből a világból való.
Ha ebből világból való volna, szolgáim harcolnának értem, hogy ne
adjanak át a zsidó vezetőknek. Az én Királyságom azonban nem ebből a
világból való.”
37 Ekkor Pilátus azt mondta: „Szóval király vagy!”
Jézus pedig így válaszolt: „Igen, jól mondod, az vagyok. Azért születtem,
és azért jöttem erre a világra, hogy az igazságról beszéljek. Aki az igazság
oldalán áll, mind hallgat a szavamra.”
38 Erre Pilátus megkérdezte: „Mi az igazság?” azután újra kiment a zsidó
vezetőkhöz, és így szólt hozzájuk: „Semmi bűnt nem találok benne, ami
miatt elítélhetném. 39 Szokás nálatok, hogy egy foglyot szabadon engedek
nektek a Pászka ünnepen†. Akarjátok, hogy elengedjem nektek a zsidók
királyát?”
40 Erre kiabálni kezdtek: „Nem, ne őt, hanem Barabbást engedd szabadon!”
Ez a Barabbás pedig rabló volt.
19 1 Ekkor Pilátus előhozatta Jézust, és megkorbácsoltatta. 2 A katonák
pedig tüskés ágakból koronát fontak, a fejére tették, és bíborszínű
köpenyt adtak rá. 3 Azután többször is odamentek hozzá és így gúnyolták:
„Éljen a zsidók királya!”, és közben ütötték az arcát.
4 Később újra kijött Pilátus, és így szólt a zsidó vezetőkhöz: „Kihozom
nektek őt. Értsétek meg, én semmit nem találtam, amivel vádolhatnám.”
5 Ekkor Jézus kijött, fején töviskoronával, bíbor színű köpenyben. Pilátus
pedig így szólt: „Nézzétek, itt van az ember!”
6 Amikor Jézust meglátták, a főpapok† és a templomőrök így kiáltoztak:
„Feszítsd meg! Feszítsd meg!”
De Pilátus így szólt: „Feszítsétek meg ti! Én semmiben nem találom
bűnösnek!”
7 A zsidók pedig így feleltek: „Van egy olyan törvényünk, amely szerint
meg kell halnia, mert Isten Fiának nevezte magát!”
8 Amikor ezt Pilátus meghallotta, nagyon megijedt. 9 Visszament a
helytartói palotába, és újra megkérdezte Jézustól: „Honnan jöttél?” De Jézus
nem válaszolt neki. 10 Pilátus így folytatta: „Nem válaszolsz nekem?! Ugye,
tudod, hogy van hatalmam arra, hogy szabadon engedjelek, de arra is, hogy
megfeszíttesselek?”
11 Jézus erre így válaszolt: „Semmi hatalmad nem lenne fölöttem, ha nem
Istentől kaptad volna. Ezért aki átadott engem neked, bűnösebb, mint te.”
12 Ettől kezdve Pilátus igyekezett őt szabadon engedni, de a zsidó vezetők
így kiáltoztak: „Ha szabadon engeded, nem vagy a császár† barátja! Mert aki
királynak mondja magát, az a császár ellensége!”
13 Amikor Pilátus ezt meghallotta, újra kihozatta Jézust. Beült a bírói
székbe, azon a helyen, amelyet Kövezett udvarnak, vagy héberül
Gabbatának neveznek. 14 Péntek volt, a Pászka ünnep† előkészületeinek
napja. Dél felé Pilátus így szólt a zsidókhoz: „Nézzétek, itt a királyotok!”
15 Erre azok így kiáltoztak: „Vidd el innen! Vidd el innen! Feszítsd meg!”
Pilátus megkérdezte: „Feszítsem meg a királyotokat?”
De a főpapok† így feleltek: „Nincs más királyunk, csak a császár†!”
16 Ekkor Pilátus átadta nekik Jézust, hogy feszítsék meg, a katonák pedig
átvették őt.

Jézus keresztre feszítése

(Mt 27:32–44; Mk 15:21–32; Lk 23:26–43)

17Jézus saját maga vitte a keresztjét, és kiment a Koponya-helyre, amelyet
héberül Golgotának neveznek. 18Itt keresztre feszítették. Vele együtt
feszítettek meg két másik férfit is: egyiket az egyik, a másikat a másik
oldalára. Jézus került középre. 19Pilátus feliratot készíttetett, amelyet
rászögeztek a keresztre. A feliraton ez állt: „NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK
KIRÁLYA”. 20Az a hely, ahol Jézust megfeszítették, közel volt a városhoz, ezért
a zsidók közül sokan elolvasták ezt a feliratot, amely héberül, görögül és
latinul is ki volt írva. A zsidó főpapok† azonban azt mondták Pilátusnak:
21„Ne azt írd: ‘A zsidók királya’, hanem inkább ezt: ‘Azt mondta: Én vagyok
a zsidók királya’!”

22De Pilátus így válaszolt: „Nem változtatom meg, amit megírtam.”

23A katonák pedig, miután Jézust megfeszítették, elvették a ruháit. Négy
részre osztották, mindegyiknek jutott egy rész. A köpenyét is levették, de
mivel az varrás nélkül készült, vagyis az egészet egy darabban szőtték, 24azt
mondták egymásnak: „Ne szakítsuk szét! Inkább sorsoljuk ki, hogy kié
legyen!” Így teljesedett be az Írás†:

> „Ruháimon megosztoztak,
> és köpenyemre sorsot vetettek.” *Zsolt 22:19*

A katonák pontosan ezt tették.

25Jézus keresztjénél ott állt az édesanyja és annak nővére. Ott volt Mária,
a Klópás felesége és a magdalai Mária. 26Amikor Jézus ránézett az anyjára,
és a közelben álló tanítványra, akit szeretett, így szólt az anyjához:
„Asszony, itt a fiad!” 27A tanítványnak pedig azt mondta: „Nézd itt van az
anyád!” A tanítvány el is vitte a saját otthonába Jézus anyját, aki attól
kezdve ott lakott vele.

Jézus halála

(Mt 27:45–56; Mk 15:33–41; Lk 23:44–49)

28Ezután Jézus tudva, hogy minden beteljesedett, így szólt: „Szomjas
vagyok.”* Ezt azért mondta, hogy az Írás† szerint történjen minden. 29Volt ott
egy ecettel teli edény, amelybe szivacsot mártottak, izsóp ágra tűzték, és fel-
nyújtották a szájához. 30Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta:
„Minden be van fejezve”. Ezután lehajtotta a fejét, és meghalt.

31Mivel aznap péntek volt, a zsidó vezetők megkérték Pilátust, hogy
töresse el a keresztre feszítettek lábát, és vetesse le a testeket a keresztről,
hogy szombaton† már ne legyenek ott, mert az a szombat különlegesen nagy
ünnep volt. 32Ezért a katonák eltörték az első ember lábát, akit Jézussal
együtt feszítettek meg, aztán a másikét is. 33De amikor Jézushoz értek, látták,
hogy ő már meghalt, ezért az ő lábát nem törték el. 34Az egyik katona
azonban beleszúrta a lándzsáját Jézus oldalába, amelyből azonnal vér és víz
folyt ki. 35Aki látta ezt, az tanúsítja, hogy ez így történt, és az ő tanúsága
igaz. Ő tudja, hogy az igazságot mondja azért, hogy ti is higgyetek. 36Ezek
pedig azért történtek, hogy beteljesedjék az Írás†: „A csontját azonban nem

---

19:28 *„Szomjas vagyok.”* Lásd Zsolt 22:15; 69:21.

fogják eltörni."* 37Egy másik helyen pedig ezt mondja az Írás: „Néznek majd arra, akit átszúrtak."*

Jézust sírba helyezik

(Mt 27:57–61; Mk 15:42–47; Lk 23:50–56)

38Ezután Arimátiai József megkérte Pilátust, hogy levehesse a keresztről Jézus testét. József is Jézus tanítványa volt, de csak titokban, mert félt a zsidó vezetőktől. Pilátus megengedte neki, József pedig elment, és levette Jézus testét. 39Eljött Nikodémus is, és körülbelül harminc kiló, mirhából és aloéból* készült keveréket hozott. Ő volt az, aki korábban egyszer éjszaka beszélgetett Jézussal. 40Miután levették Jézus testét, a zsidók temetési szokásai szerint vásznakba tekerték az illatszerekkel együtt. 41Azon a helyen, ahol Jézust keresztre feszítették, volt egy kert. A kertben pedig volt egy új sziklasír, ahová még senkit nem temettek. 42Mivel ez a sír† közel volt, oda helyezték Jézust, hiszen a zsidók a szombat† megünneplésére készültek.

A tanítványok az üres sírnál

(Mt 28:1–10; Mk 16:1–8; Lk 24:1–12)

20 1A hét első napján korán reggel, amikor még sötét volt, magdalai Mária kiment a sírhoz†. Meglátta, hogy a követ elmozdították a sír bejáratától. 2Ekkor elszaladt Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és azt mondta: „Elvitték a sírból az Urat, és nem tudjuk, hová tették!"

3Ekkor Péter és a másik tanítvány elindult a sírhoz†. 4Együtt szaladtak, de a másik megelőzte Pétert, és elsőként ért oda. 5Lehajolt, és meglátta, hogy ott vannak a vásznak, de nem ment be. 6Azután odaért Simon Péter is, aki mögötte futott, és bement a sírba†. 7Ő is látta, hogy ott vannak a vásznak. Látta a kendőt is, ami Jézus arcán volt, de az távolabb feküdt, külön összehajtva. 8Ekkor bement a másik tanítvány is, aki elsőként ért a sírhoz. Látta mindezt, és hitt. 9Még nem értették az Írást†, hogy Jézusnak fel kell támadnia a halálból.

Jézus megjelenik magdalai Máriának

(Mk 16:9–11)

10Ezután a tanítványok hazamentek, 11Mária pedig ott maradt a sír előtt, és sírt. Azután sírva lehajolt, hogy benézzen a sziklasírba. 12Meglátott két fehér ruhás angyalt, akik ott ültek, ahol korábban Jézus teste volt: egyik a fejénél, a másik a lábánál.

13Az angyalok megszólították Máriát: „Miért sírsz, asszony?"

Ő pedig így válaszolt: „Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hová tették." 14Amikor ezt mondta, megfordult, és meglátta Jézust, aki ott állt. Mária azonban nem ismert rá.

15Jézus megkérdezte: „Miért sírsz, asszony? Kit keresel?"

19:36 idézet: 2Móz 12:46; 4Móz 9:12; Zsolt 34:21. **19:37** idézet: Zak 12:10. **19:39** *mirhából és aloéból* Ezekből a fűszerekből édes illatú, drága kenőcsöt készítettek. Használták illatosításra (mint ma a parfümöt), és a halottak temetésekor is.

Mária azt hitte, hogy a kertésszel beszél, ezért így válaszolt: „Uram, ha te
vitted el, mondd meg, hová tetted, és én elviszem!”
16Ekkor Jézus nevén szólította: „Mária!”
Ő megfordult, és azt mondta: „Rabbóni!”, ami azt jelenti: „Mester”.
17Jézus így szólt hozzá: „Ne érj hozzám, mert még nem mentem fel az
Atyához! Menj el a testvéreimhez, és mondd meg nekik: felmegyek az én
Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez, és a ti Isteneitekhez!”
18Mária pedig elment, és ezt mondta a tanítványoknak: „Láttam az Urat!”
És elmondta nekik, amit Jézustól hallott.

Jézus megjelenik tanítványai között

(Mt 28:16–20; Mk 16:14–18; Lk 24:36–49)

19Aznap este, a hét első napján, a tanítványok együtt voltak. De bezárták
az ajtókat, mivel féltek a zsidó vezetőktől. Jézus hirtelen megjelent közöttük,
és köszönt nekik: „Békesség nektek!” 20Miután ezt mondta, megmutatta
nekik a két kezét és az oldalát. A tanítványok pedig nagyon örültek, hogy
látják az Urat.
21Ezután Jézus újra azt mondta nekik: „Békesség nektek! Ahogyan engem
küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” 22Miután ezt mondta, rájuk
lehelt, és így szólt: „Vegyétek a Szent Szellemet†! 23Akiknek megbocsátjátok
a bűneit, azoknak a bűnei meg lesznek bocsátva. Akiknek viszont nem,
azoknak a bűnei megmaradnak.”

Jézus megjelenik Tamásnak

24Tamás, akit Ikernek is hívtak, a tizenkét tanítvány közé tartozott, de nem
volt ott, amikor Jézus megjelent. 25A többiek elmondták neki, hogy látták az
Urat. Ő így válaszolt erre: „Amíg nem látom a kezén a szögek helyét, és meg
nem érintem az ujjammal a szögek helyét, és nem teszem a kezem az
oldalára, addig nem hiszem el.”
26Egy héttel később a tanítványok újra együtt voltak, és akkor már Tamás is
köztük volt. Bár az ajtók zárva voltak, Jézus megjelent közöttük, és köszönt
nekik: „Békesség nektek!” 27Azután Tamáshoz fordult: „Tedd ide az ujjadat,
és nézd meg a kezemet! Nyújtsd ki a kezedet, és tedd az oldalamra! Ne
kételkedj többé, hanem higgy!”
28Tamás így felelt: „Én Uram és Istenem!”
29Jézus így szólt: „Azért hiszel, mert látsz engem? Boldogok, akik nem
látnak, mégis hisznek.”

Miért írta János ezt a könyvet?

30Sok más csodát is tett Jézus a tanítványai szeme láttára, amelyek nincsenek
megírva ebben a könyvben. 31Ezek pedig azért vannak megírva, hogy
higgyétek, hogy Jézus a Krisztus†, Isten Fia, és ez által életetek legyen benne.

Jézus a Tibériás tavánál

21 1Ezután Jézus újra megjelent a tanítványoknak a Tibériás tavánál. Ez
így történt: 2együtt voltak Simon Péter, Tamás, akit Ikernek hívtak,
Nátánaél a galileai Kánából, Zebedeus fiai és még két tanítvány. 3Simon
Péter azt mondta nekik: „Kimegyek halászni.”

Erre a többiek így szóltak: „Mi is veled megyünk.” Ki is mentek és csónakba szálltak, de egész éjszaka nem fogtak semmit.

4Már reggel volt, amikor Jézus megállt a parton, de a tanítványok nem tudták, hogy ő az. 5Jézus megkérdezte tőlük: „Barátaim! Fogtatok-e valamit?”

„Semmit” — felelték a tanítványok.

6Akkor Jézus ezt mondta: „Vessétek ki a hálót a csónak jobb oldalán, ott majd találtok.” A tanítványok kivetették a hálót, de visszahúzni már nem tudták, annyi hal volt benne.

7Ekkor az a tanítvány, akit Jézus szeretett, azt mondta Péternek: „Ez az Úr!” Amikor Péter meghallotta, hogy az Úr az, felvette felsőruháját, mert meztelen volt, és beugrott a vízbe. 8A többi tanítvány a partra evezett, és húzták a halakkal teli hálót. Nem voltak túl messze a parttól, csak mintegy száz méterre. 9Amikor partot értek, tűzrakást találtak, a parázson pedig halak sültek, és kenyér is volt ott. 10Jézus pedig így szólt hozzájuk: „Hozzatok néhány halat, amit most fogtatok!”

11Ekkor Simon Péter visszament a csónakhoz, és a partra húzta a hálót, amely tele volt nagy halakkal, pontosan százötvenhárommal. De a háló, bár ilyen sok hal volt benne, mégsem szakadt szét. 12Azután Jézus azt mondta nekik: „Gyertek, egyetek!” A tanítványok közül pedig senki nem merte megkérdezni tőle: „Ki vagy te?”, mert tudták, hogy ő az Úr. 13Jézus ekkor odament, fogta a kenyeret, és odaadta nekik, ugyanígy a halakat is.

14Ez volt a harmadik alkalom, hogy Jézus megjelent a tanítványoknak, miután feltámadt a halálból.

Szeretsz-e engem?

15Miután ettek, Jézus megkérdezte Simon Pétertől: „Simon, Jóna fia, jobban szeretsz engem, mint a többiek?”

Péter pedig így felelt: „Igen, Uram, tudod, hogy szeretlek téged.”

Jézus erre azt mondta neki: „Legeltesd az én bárányaimat!”

16Azután újra megkérdezte tőle: „Simon, Jóna fia, szeretsz engem?”

Péter ismét azt mondta: „Igen, Uram, tudod, hogy szeretlek téged.”

Jézus pedig azt mondta: „Gondoskodj az én juhaimról!”

17Ezután harmadszor is megkérdezte tőle: „Simon, Jóna fia, szeretsz engem?”

Péter erre elszomorodott, hogy Jézus harmadszorra is megkérdezte tőle, hogy szereti-e, és így válaszolt: „Uram, te mindent tudsz. Tudod, hogy szeretlek.”

Jézus újra azt mondta neki: „Legeltesd az én juhaimat! 18Igazán mondom neked, amíg fiatal voltál, felkötötted az övedet, és oda mentél, ahová akartál. De ha megöregszel, kinyújtod a kezed, és akkor majd más köti fel az övedet, és oda visz, ahová nem akarsz menni.” 19Ezzel adta tudtára, hogyan fog meghalni, és halálával hogyan dicsőíti Istent. Ezután így szólt hozzá: „Kövess engem!”

20Ekkor Péter hátrafordult, és meglátta, hogy az a tanítvány, akit Jézus szeretett, követi őket. Ő volt az, aki a vacsora közben Jézushoz közel hajolt, és megkérdezte tőle, hogy ki lesz az, aki elárulja őt. 21Akkor Péter ránézett arra a tanítványra, és megkérdezte Jézustól: „Uram, hát vele mi lesz?”

22Jézus pedig így válaszolt: „Ha azt akarom, hogy megmaradjon, amíg eljövök, mi közöd hozzá? Te csak kövess engem!”

23Így terjedt el a testvérek között az a hír, hogy ez a tanítvány nem hal
meg. Pedig Jézus nem azt mondta, hogy nem fog meghalni, csak annyit
mondott: „Ha azt akarom, hogy megmaradjon, amíg eljövök, mi közöd
hozzá?” 24Ő az a tanítvány, aki ezekről tanúskodik, és aki ezeket leírta, és
tudjuk, hogy az ő tanúsága igaz.

25Jézus még sok más dolgot is tett. Ha ezeket mind leírnák, azt hiszem, az
egész világ sem lenne elég nagy ahhoz, hogy a megírt könyvek elférjenek benne.

Az apostolok
cselekedetei

Jézus a Szent Szellem eljövetelét ígéri

1 1Kedves Teofilus, első könyvemben mindarról írtam neked, amit Jézus tett
és tanított. 2Írtam neked Jézus életéről, a kezdettől egészen addig a napig,
amikor felvitték a Mennybe. De mielőtt ez történt, Jézus még beszélt az apos-
tolokkal†, akiket ő választott ki. A Szent Szellem† által megmondta nekik, mit
tegyenek. 3Ez Jézus halála után történt, de ő megjelent az apostoloknak, és
sokféle módon meggyőzően bizonyította, hogy él. Miután Jézus feltámadt a
halálból, az apostolok negyven napon keresztül sokszor látták őt. Ez alatt az
idő alatt Jézus beszélt nekik Isten királyi uralmáról. 4Egyszer, amikor együtt
ettek, ezt parancsolta nekik: „Az Atya megígért nektek valamit, ahogyan már
beszéltem erről. Ne menjetek el Jeruzsálemből, hanem várjátok meg, amíg
megkapjátok, amit ő ígért. 5Mert János† vízbe merített be†, ti pedig néhány
nap múlva Szent Szellembe fogtok bemerítkezni."

Jézus felemelkedik a Mennybe

6Amikor az apostolok† együtt voltak, megkérdezték Jézust: „Uram, a
királyságot mostanában fogod-e újra felállítani Izrael számára?"

7Ő így válaszolt: „Nem a ti dolgotok, hogy tudjátok az időpontokat, vagy
időszakokat. Egyedül az Atyának van hatalma ezeket meghatározni. 8De
amikor a Szent Szellem† leszáll rátok, erőt kaptok, és tanúim lesztek. Rólam
fogtok beszélni az embereknek Jeruzsálemben, egész Júdeában és
Samáriában, sőt az egész világon mindenhol."

9Miután Jézus ezt mondta, a szemük láttára felemelkedett az égbe, majd
egy felhő eltakarta. 10Az apostolok még mindig az eget nézték, ahová Jézus
felment, amikor hirtelen megállt mellettük két fehér ruhás férfi, 11és ezt
kérdezte tőlük: „Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve? Ez a Jézus,
aki felment tőletek a Mennybe, ugyanúgy jön majd vissza, ahogyan felmenni
láttátok."

Új apostol kijelölése Júdás helyett

12Ezután az apostolok† az Olajfák hegyéről visszamentek Jeruzsálembe,
ami körülbelül egy kilométerre volt onnan. 13Amikor megérkeztek,
felmentek abba az emeleti szobába, ahol a szállásuk volt. Péter, János, Jakab,
András, Fülöp, Tamás, Bertalan, Máté, Jakab (az Alfeus fia), a zélóta† Simon,
és Júdás (a Jakab fia) voltak ezek az apostolok.

14Mindannyian együtt voltak, állandóan és egy szívvel-lélekkel
imádkoztak. Velük volt Jézus anyja, Mária, és Jézus testvérei, meg néhány
asszony is.

15Ezekben a napokban történt, hogy amikor körülbelül százhúszan voltak
együtt, Péter felállt a testvérek között, és azt mondta: 16–17„Testvéreim, be
kellett teljesednie az Írásnak†, amit a Szent Szellem† Dávid† által már régen
megmondott Júdásról, aki közénk tartozott, és velünk együtt szolgált. Ő
vezette azokat, akik Jézust elfogták.

18Júdás pénzt kapott a gonoszságáért, ezen a pénzen pedig egy telket
vettek. Júdás azonban fejjel előre a földre zuhant, teste felhasadt és belső
részei kiomlottak. 19Ezt mindenki megtudta Jeruzsálemben, és el is nevezték
azt a telket a maguk nyelvén Akeldamá-nak, ami azt jelenti: Vérmező.

20Ahogyan ez a Zsoltárok Könyvében meg van írva:

> ‘Legyen az ő lakóhelye elhagyatott, senki ne lakjon ott.’ *Zsolt 69:26*

És az is meg van írva:

> ‘Az ő helyét a vezetők között valaki más foglalja el!’ *Zsolt 109:8*

21–22Ezért választanunk kell valakit, aki velünk együtt tanúskodik Jézus
feltámadásáról. Olyan emberre van szükségünk, aki közénk tartozott egész
idő alatt, amíg az Úr Jézus velünk volt: attól fogva, amikor János† elkezdte az
embereket bemeríteni†, egészen addig, amíg Jézust a Mennybe felvitték.”

23Ekkor két férfit állítottak előre: Józsefet (akit Barsabbásnak és
Jusztusznak is hívtak) és Mátyást. 24–25Azután így imádkoztak: „Urunk! Te
mindenki szívét ismered. Mutasd meg, hogy e kettő közül melyiket válasz-
tottad, hogy azt az apostoli† munkát végezze, amit Júdás elhagyott, hogy
arra a helyre jusson, ahová tartozik. Urunk, mutasd meg, melyikük foglalja
el Júdás helyét!” 26Azután sorsot húztak, és a sors Mátyásra esett, aki ettől
fogva csatlakozott a tizenegy apostolhoz.

Pünkösd napján a Szent Szellem leszáll a tanítványokra

2 1Mindannyian együtt voltak akkor is, amikor elérkezett a Pünkösd†
ünnepe. 2Hirtelen olyan hang hallatszott az égből, mint amikor erős szél
fúj, és betöltötte az egész házat, ahol ültek. 3Azután lángnyelvek jelentek
meg közöttük, és rászálltak mindenkire. 4Ekkor betöltötte őket a Szent
Szellem†. Mind más-más nyelveken kezdtek beszélni, ahogy a Szent Szellem
képessé tette őket erre.

5Az ünnepre sok istenfélő zsidó gyűlt össze Jeruzsálemben a világ minden
tájáról. 6Amikor meghallották ezt a zúgást, mindenfelől odagyűltek az
emberek, és nagyon meglepődtek, mert mindenki a saját anyanyelvén
hallotta őket beszélni. 7Az emberek nem értették, hogyan lehet ez, és nagyon
csodálkoztak. Azt mondták: „Hát nem mind Galileából valók* ezek, akik itt
beszélnek? 8Hogyan lehet, hogy mind a saját nyelvünkön halljuk őket?
9Hiszen vannak itt közöttünk pártusok, médek és elámiták. Jöttek
Mezopotámiából, Júdeából, Kappadóciából, Pontuszból és Ázsiából†,
10Frígiából, Pamfíliából, Egyiptomból és Líbia Ciréné melletti vidékéről.
Jöttek látogatók Rómából is. 11Vannak közöttünk, akik zsidónak születtek, és
vannak, akik felvették ezt a vallást. Kréta szigetéről is jöttek, és vannak itt
arabok is. Mindannyian mégis a saját anyanyelvünkön halljuk, amit ezek a

---

2:7 *Galileából valók* Az emberek tudták, hogy a Galileában élők csak a saját nyelvüket ismerik.

galileai férfiak Isten csodálatos dolgairól mondanak.” [12]Az emberek nagyon
elcsodálkoztak, és zavartan kérdezték egymástól: „Mit jelent ez?” [13]Mások
azonban kinevették őket: „Biztosan túl sok édes bort ittak.”

Péter apostol beszéde Pünkösd ünnepén

[14]Ekkor Péter a többi tizenegy apostollal† együtt felállt, és hangosan így
szólt az összegyűlt emberekhez: „Zsidó testvéreim, és ti mindnyájan, akik
Jeruzsálemben laktok! Kérlek, figyeljetek rám! Hadd mondjam el nektek, mit
jelent ez! [15]Nem részegek ezek az emberek, mint ahogy ti gondoljátok,
hiszen még csak reggel van, kilenc óra. [16]Hanem az történik most, amit Jóel
próféta† megmondott:

17 ‘Azt mondja Isten: az utolsó napokban kiárasztom
Szellememet† minden emberre,
és prófétálnak fiaitok és lányaitok,
a fiatalok látomásokat látnak,
az öregek pedig álmokat álmodnak.
18 Azokban a napokban
kiárasztom szolgáimra is Szellememet,
férfiakra is, meg nőkre is,
és ők is prófétálni fognak.
19 Fönt az égben csodákat mutatok majd,
lent a Földön meg jeleket,
vért, tüzet és füstfelhőket.
20 A Nap elsötétedik majd, a Hold pedig vérvörös lesz,
mielőtt eljön az Úr hatalmas és dicsőséges napja.
21 De mindenki meg fog menekülni,
aki az Urat hívja segítségül.’* *Jóel 2:28–32 vagy 3:1–5*

[22]Izraeli férfiak, hallgassatok rám! A Názáret városából való Jézus olyan
ember volt, akit Isten maga igazolt és ajánlott nektek. Ezt Isten világosan
megmutatta azok által a csodák, erők és jelek által, amelyeket maga Isten vitt
véghez Jézuson keresztül. Mindannyian láttátok ezeket a csodálatos dolgokat,
és jól tudjátok, hogy mindez igaz. [23]Jézust a kezetekbe adták, ti pedig gonosz
emberek segítségével keresztre feszítettétek, és megöltétek őt. De Isten előre
tudta, hogy ez így lesz, mert minden az ő terve szerint történt. [24]Igen, Jézus
elszenvedte a halál fájdalmát, de Isten feltámasztotta, mert lehetetlen volt,
hogy a Halál fogva tartsa Jézust. [25]Hiszen Dávid† is ezt mondja róla:

‘Mindig az Urat látom magam előtt: itt van a jobb oldalamon,
hogy biztonságban legyek.
26 Ezért örül a szívem, boldogan beszélek,
sőt, még a testem is abban a reménységben él,
27 hogy nem hagysz engem a Halál birodalmában*,
és nem engeded, hogy Szented teste a sírban pusztuljon el.

2:21 *hívja segítségül* Szó szerint: „Aki segítségül hívja az Úr nevét” — vagyis aki az Urat imádja, tőle kér segítséget, és így fejezi ki, hogy hisz és bízik benne. **2:27** *Halál birodalma* Szó szerint: a „Hádész”-ban. Lásd a szójegyzékben. A 31. versben is.

28 Megmutattad nekem az életre vezető ösvényeket,
közel jössz hozzám, és nagy örömmel töltesz be.’ *Zsolt 16:8–11*

29 Testvéreim, nyíltan megmondhatom nektek, hogy Dávid†, aki ősapánk
volt, meghalt, eltemették, és a sírja itt van Jeruzsálemben mind a mai napig.
30 Ő azonban próféta† volt, és tudta, hogy Isten megígért neki valamit. Azt
ígérte, sőt meg is esküdött rá, hogy Dávid egyik utódját teszi királlyá Dávid
trónján.* 31 Mivel Dávid ezt előre látta, ezért a Krisztus† feltámadásáról
beszélt, amikor azt mondta:

‘Nem maradt a Halál birodalmában,
és teste nem pusztult el a sírban.’

32 Így tehát nem Dávid, hanem Jézus az, akit Isten feltámasztott a halálból!
Erről mi mindnyájan tanúskodunk. 33 Azután Jézust a legmagasabb helyre
emelte fel Isten, és a jobb oldalára ültette. Ekkor Jézus megkapta az Atyától a
megígért Szent Szellemet†, akit most kiárasztott. Ez történik most a ti
szemetek előtt, és ezt halljátok. 34 Hiszen nem Dávid† ment fel a Mennybe,
amint ő maga mondta:

‘Így szólt az Úr az én Uramhoz: Ülj a jobb oldalamra,
35 amíg ellenségeidet hatalmad alá vetem!’* *Zsolt 110:1*

36 Ezért tudja meg Izrael egész népe, hogy Isten Úrrá és Krisztussá† tette
azt a Jézust, akit ti a keresztfán megöltetek. Ez egészen biztosan igaz!”
37 Ezek a szavak úgy szíven találták őket, hogy azt kérdezték Pétertől és a
többi apostoltól†: „Akkor most mit tegyünk, testvérek?”
38 Péter erre így válaszolt: „Változtassátok meg gondolkozásotokat és az
életeteket, merítkezzetek be† mindannyian Jézus Krisztus nevében, Isten
meg fogja bocsátani bűneiteket, és a Szent Szellem† ajándékát adja nektek.
39 Mert az ígéret nektek szól és gyermekeiteknek, és azoknak is, akik távol
vannak. Mindenkinek, akit az Úr, a mi Istenünk magához hív.”
40 Péter még sok egyebet is mondott nekik, hogy figyelmeztesse és biztassa
őket. Ezt mondta nekik: „Szabaduljatok ki ebből a gonosz nemzedékből!”
41 Akik elfogadták Péter beszédét, még azon a napon bemerítkeztek†. Így
körülbelül háromezren csatlakoztak hozzájuk. 42 Ezek az emberek minden
nap együtt voltak, és azzal foglalkoztak, hogy az apostolok† tanítását
megismerjék, részt vettek a közösségben és a kenyér megtörésében,* és
együtt imádkoztak.

A jeruzsálemi közösség élete

43 Az apostolok† által sok jel és csoda történt, ezért mindenkiben Isten
iránti félelem és tisztelet támadt. 44 A hívők egy akaraton voltak, és amijük
csak volt, mindent közösnek tekintettek. 45 Akiknek valami vagyonuk volt,
eladták, és az árát szétosztották a testvérek között. Mindenkinek annyit

---

2:30 *Azt ígérte … trónján* 2 Sam 7:12, 13 és Zsolt 132:11. **2:35** *hatalmad alá vetem* Szó szerint: „amíg ellenségeidet lábaid alá kényszerítem, mint a királyi trón lábtartó zsámolyát.” **2:42** *a kenyér megtörése* Ez jelenthet egyszerű közös étkezést is, vagy jelentheti az Úrvacsorát: azt a különleges közös étkezést, amelyről Jézus meghagyta a tanítványainak, hogy rá való emlékezésül gyakorolják. A 46. versben is. Lásd Lk 22:14–20.

adtak, amennyire szüksége volt. 46Minden nap összegyűltek a
Templomban†. Otthonaikban megtörték a kenyeret, őszinte szívvel és boldog
örömmel együtt ettek, és 47dicsérték Istent. Még azok is kedvelték őket, akik
nem tartoztak közéjük. Az Úr pedig napról napra növelte a csoportot olyan
emberekkel, akik hívőkké lettek, és csatlakoztak hozzájuk.

Egy koldus csodálatos gyógyulása

3 1Történt egyszer, hogy Péter és János három órakor, a délutáni
imádkozásra ment a Templomba†. 2Éppen akkor hozták oda azt a koldust
is, akit minden nap a Díszes Kapu mellé szoktak letenni, hogy pénzt kérjen
azoktól, akik a Templomba mennek. Ez az ember születése óta béna volt, és
nem tudott járni. 3Amikor meglátta Pétert és Jánost, hogy a kapuhoz
közelednek, tőlük is pénzt kért.

4Péter Jánossal együtt a szemébe nézett, és azt mondta: „Nézz csak ide, és
figyelj ránk!” 5A koldus rájuk nézett, és várta, hogy kap tőlük valamit. 6Péter
azonban ezt mondta: „Arany-, vagy ezüstpénzem nincs, de amim van, azt
adom neked: a názáreti Jézus Krisztus nevében mondom, kelj fel és járj!”

7Ezzel megfogta a jobb kezét, és felsegítette a koldust, akinek bokája és
egész lába abban a szempillantásban meggyógyult. 8Talpra ugrott, és
életében először járni kezdett. Azután fel-alá járkált, örömében ugrándozott,
Istent dicsérte, majd Péterékkel együtt bement a Templomba. 9Ott mindenki
észrevette, amint járkált, és dicsérte az Istent. 10Ráismertek, hogy ő az, aki a
Díszes kapu mellett szokott ülve koldulni. Mindenkit ámulattal és Isten
iránti csodálattal töltött el, ami ezzel az emberrel történt.

Péter beszéde a Salamon csarnokában

11A meggyógyult ember együtt ment be Péterrel és Jánossal a
Templomnak abba a részébe, amit Salamon oszlop-csarnokának neveznek. A
csodálkozó emberek mind odafutottak hozzájuk. 12Amikor Péter ezt látta,
így szólt: „Izraeli férfiak! Miért csodálkoztok azon, ami ezzel az emberrel
történt? Azt gondoljátok, hogy mi gyógyítottuk meg őt a saját hatalmunkkal,
vagy vallásos jóságunkkal, hogy járni tudjon? 13Nem! Isten tette ezt! Ő az
Ábrahám†, Izsák† és Jákób† Istene, a mi ősapáinknak Istene. Ő dicsőítette
meg szolgáját, Jézust ezzel a gyógyulással. Igen, azt a Jézust, akinek ti a
halálát akartátok. Mert Pilátus már elhatározta, hogy szabadon engedi, de ti
nem akartátok őt. 14Elutasítottátok Jézust, a Szentet és az Igazságost. Inkább
azt kértétek Pilátustól, hogy a gyilkost engedje szabadon.* 15Megöltétek azt,
aki az életet adja. Isten azonban feltámasztotta Jézust a halálból. Ennek tanúi
vagyunk — a saját szemünkkel láttuk őt. 16Ez a Jézus az, akiben mi hiszünk.
Ő adott erőt a hit általi gyógyuláshoz ennek az embernek, akit itt láttok, s
akit ismertek. Igen, a Jézusban való hit állította helyre ennek a nyomorékon
született embernek az egészségét teljesen, mégpedig a szemetek láttára.

17Testvéreim! Jól tudom, hogy sem ti, sem a vezetőitek nem értettétek meg,
hogy mit tettetek. 18Isten azonban így valósította meg, amit az összes próféta†
által már előre megmondott: hogy az ő Krisztusának† ezt kell elszenvednie.

3:14 *a gyilkost … szabadon* Ezt a gyilkost Barabbás-nak hívták. Jézus helyett őt akarták az emberek szabadon engedni, amikor Jézus tárgyalása folyt. Így is lett. Lásd Lk 23:18.

19Most azonban változtassátok meg gondolkozásotokat és életeteket, és
forduljatok vissza Istenhez. Akkor ő eltöröli bűneiteket, 20szellemi
megpihenést és felüdülést ad nektek, és elküldi hozzátok Krisztust, akit előre
kiválasztott a számotokra: Jézust. 21Mert Jézusnak addig kell a Mennyben
maradnia, amíg Isten mindent helyre nem állít. Erről Isten már régóta szólt
szent prófétáin keresztül. 22Ahogyan Mózes† is megmondta:

‘Az Úr, a ti Istenetek egy hozzám hasonló prófétát fog adni nektek a saját
népetekből. Hallgassatok rá, és engedelmeskedjetek minden szavának!
23Akik pedig nem hallgatnak arra a prófétára, és nem engedelmeskednek
neki, azokat meg fogják ölni, és ki fognak pusztulni a nép közül.’*
24Sámueltől kezdve az összes próféták előre megmondták mindazt, ami
ezekben a napokban történt. 25Éppen ti vagytok ezeknek a prófétáknak az
utódai. Tiétek az a szövetség is, amit Isten ősapáitokkal kötött, amikor azt
mondta Ábrahámnak†: ‘A te egyik utódod által fogom megáldani a Föld
összes népét.’* 26Amikor Isten elküldte a szolgáját, Jézust, akkor először
hozzátok küldte el, hogy megáldjon titeket. Mégpedig úgy, hogy többé ne
tegyetek gonosz dolgokat.”

Péter és János a zsidó Főtanács előtt

4 1Mialatt Péter és János ezt mondták az embereknek, odamentek hozzájuk
a papok, a templomőrség kapitánya, meg néhány szadduceus†. 2Nagyon
haragudtak rájuk, mert azt tanították a népnek, hogy a halottak fel fognak
támadni a halálból Jézus által. 3Ezért elfogták Pétert és Jánost, és másnapig
börtönbe zárták őket, mivel már este volt. 4Azok közül, akik hallgatták az
apostolokat, sokan hittek, úgyhogy a Jézusban hívő férfiak száma körülbelül
ötezerre nőtt.

5A következő napon azután összegyűltek Jeruzsálemben az idős zsidó
vezetők, és a Törvény tanítói. 6Ott volt Annás, a főpap†, meg Kajafás, János,
Sándor, és a főpapi családok minden férfi tagja. 7Maguk elé állították az
apostolokat, és azt kérdezték tőlük: „Miféle erővel, vagy kinek a nevében
tettétek ezt?”

8Akkor Pétert a Szent Szellem† betöltötte, és így válaszolt: „Népünk idős
vezetői! 9Arról a jó cselekedetről kérdeztek bennünket, amit ezzel a
nyomorék emberrel tettünk? Azt kérdezitek, hogyan gyógyult meg? 10Akkor
hát tudjátok meg mind, és tudja meg Izrael egész népe, hogy ez a gyógyulás
a názáreti Jézus Krisztus nevében és hatalma által történt. Ő az, akit ti
keresztre szegezve megöltetek, de akit Isten feltámasztott a halálból. A
feltámadott Jézus hatalma gyógyította meg ezt az embert. Ezért áll itt
előttetek teljesen egészségesen. 11Mert Jézus

‘az a kő, akit ti, építők félredobtatok, de akiből
mégis a ház sarokköve† lett.’ *Zsolt 118:22*

12Jézus az egyetlen, aki megmentheti az embereket. Az ő neve az egyetlen
hatalom a világon, ami meg tud menteni bennünket. Jézus által kell
üdvözülnünk.

3:23 idézet: 5Móz 18:15. 18. 19. **3:25** idézet: 1Móz 22:18.

13A zsidó vezetők látták, hogy Péter és János milyen bátrak. Megtudták,
hogy tanulatlan és egyszerű emberek, ezért nagyon elcsodálkoztak. Azt is
felismerték, hogy Péter és János Jézussal jártak. 14De mivel látták a meggyó-
gyított embert, aki ott állt mellettük, nem tudtak mit válaszolni. 15Ekkor
kiküldték őket a teremből, és így tanakodtak maguk között: 16„Mit tegyünk
ezekkel az emberekkel? Mert kétségtelenül csodát tettek, ezt mindenki tudja
Jeruzsálemben. Ezt mi sem tagadhatjuk le. 17Valahogy mégis meg kell aka-
dályoznunk, hogy ez tovább terjedjen a nép között. Tehát fenyegessük meg
őket, hogy többé senkinek se beszéljenek annak az embernek a nevében!”

18Ezzel behívták Pétert és Jánost, és megparancsolták nekik, hogy többé ne
beszéljenek, és ne tanítsanak Jézus nevében. 19Az apostolok erre így
válaszoltak: „Gondoljátok meg, jónak látja-e Isten, ha inkább nektek engedel-
meskedünk, mint neki! 20Mi azonban nem hallgathatunk. Beszélnünk kell
arról, amit láttunk és hallottunk.” 21Erre a zsidó vezetők még egyszer megfe-
nyegették, majd szabadon engedték őket. Nem tudták őket sehogyan sem
megbüntetni, mert az egész nép dicsérte Istent a történtek miatt. 22Hiszen a
koldus, akivel a csoda történt, már negyven éves is elmúlt!

A jeruzsálemi közösség imádsága

23Miután szabadon engedték őket, Péter és János visszament a tanítványok
csoportjához, és elbeszélték nekik mindazt, amit a főpapok† és a nép idős
vezetői mondtak nekik. 24Amikor azok meghallgatták őket, egy szívvel-
lélekkel kiáltottak Istenhez, és így imádkoztak: „Urunk, te teremtetted az eget,
a Földet, a tengert, és mindent, ami bennük van. 25Te mondtad a Szent
Szellem† által, szolgádon, a mi ősapánkon, Dávidon† keresztül:

‘Miért kiabálnak dühösen a nemzetek?
Miért készítenek terveket Isten ellen?
Semmi értelme!

26 A föld királyai harcra készültek,
és a fejedelmek összefogtak az Úr ellen és az ő Krisztusa ellen.’

Zsolt 2:1–2

27Mert Jeruzsálemben valóban ez történt: Heródes† és Poncius Pilátus
összefogtak a nem zsidó népekkel és Izrael népével együtt szent szolgád, Jézus
ellen, akit te tettél Krisztussá†. 28Így együttesen meg is tették mindazt, amit te,
Urunk, hatalmaddal és akaratoddal előre elhatároztál. 29Most azért, Urunk,
halld meg, amit ezek mondtak, és amivel fenyegettek bennünket! Urunk, a
szolgáid vagyunk. Tegyél bennünket képessé arra, hogy teljes bátorsággal
mondhassuk szavaidat! 30Te pedig nyújtsd ki kezedet, gyógyítsd meg a
betegeket, tegyél csodákat, és adj jeleket szent szolgádnak, Jézusnak neve által!”

31Amikor befejezték az imádkozást, megrázkódott a hely, ahol összegyűl-
tek, mindenkit betöltött a Szent Szellem†, és bátran hirdették mindenkinek
Isten üzenetét.

A jeruzsálemi hívők közössége

32A hívők egész közösségének szíve-lelke egy volt. Egyikük sem tartotta
sajátjának a vagyonát, hanem mindenüket közösnek tekintették. 33Az

apostolok† nagy erővel hirdették mindenkinek, hogy az Úr Jézus feltámadt a
halálból. Isten nagyon megáldotta az egész közösséget. 34Mindenki
megkapott mindent, amire szüksége volt. Akiknek földjei vagy házai voltak,
eladták azokat. 35A pénzt, amit érte kaptak, az apostolokhoz vitték, ők pedig
szétosztották a közösség tagjai között. Mindenkinek annyit adtak belőle,
amennyire szüksége volt.

36Ezt tette József is, aki Lévi törzséből és Ciprus szigetéről származott, és
akit az apostolok† elneveztek Barnabásnak (ami azt jelenti: „aki segít
másoknak”). 37Ő is eladta a földjét, és a pénzt átadta az apostoloknak.

Ánániás és Szafira halála

5 1Volt egy Ánániás nevű ember, aki feleségével, Szafirával együtt eladta
valami földbirtokát. 2Az érte kapott pénz egy részét megtartotta
magának, és ezt a felesége is tudta. A másik részt pedig elvitte, és átadta az
apostoloknak†. 3Ekkor Péter így szólt hozzá: „Ánániás, miért engedted, hogy
a Sátán betöltse a szívedet? A Szent Szellemnek† hazudtál! Félretettél
magadnak a pénzből, amit az eladott földért kaptál! 4Hát nem a tiéd volt,
mielőtt eladtad? Vagy talán nem a tiéd volt a pénz, amit érte kaptál? Miért
tervezted ezt? Amit tettél, azzal Istennek hazudtál, nem embereknek!”
5Amikor ezt Ánániás meghallotta, azonnal összeesett és meghalt. Akik csak
meghallották ezt az esetet, mind nagyon félni kezdtek. 6Majd a fiatalok
betakarták a holttestet, kivitték és eltemették.

7Körülbelül három óra múlva odament Ánániás felesége is, aki még nem
tudta, mi történt. 8Péter megkérdezte tőle: „Mondd meg nekem, ennyi
pénzért adtátok el azt a földet?”

„Igen, ennyiért”—válaszolta az asszony.

9Péter ezt mondta neki: „Miért egyeztetek meg a férjeddel abban, hogy
próbára teszitek az Úr Szellemét?† Nézz oda! Ott jönnek, akik épp az előbb
temették el a férjedet, és téged is kivisznek innen!” 10Ebben a pillanatban az
asszony is holtan esett össze Péter lába előtt. Amikor a fiatalok bejöttek és
látták, hogy meghalt, őt is kivitték, és a férje mellé temették. 11Ezért az egész
gyülekezet†, és mindazok, akik meghallották, mi történt Ananiással és
feleségével, megteltek istenfélelemmel.

Gyógyulások, jelek és csodák

12Az apostolok† sok jelet és csodát tettek az emberek között. Mindannyian
egy szívvel-lélekkel együtt voltak a Salamon oszlopcsarnokában. 13De akik
nem hittek, azok nem mertek hozzájuk csatlakozni. Az emberek azonban
dicsérték a hívőket. 14Egyre többen hittek az Úrban, és csatlakoztak
hozzájuk, férfiak és nők egyaránt. 15Az emberek az utcára vitték betegeiket,
ágyakra és matracokra fektették őket, hogy amikor Péter arra megy, legalább
az árnyéka érintse a betegeket. 16A Jeruzsálem környéki városokból is sokan
összegyűltek, elhozták a betegeiket és a gonosz szellemek† miatt
szenvedőket, és mindezek meggyógyultak.

Az apostolok kiszabadulnak a börtönből

17A főpap† azonban féltékeny lett, és vele együtt mindazok, akik az ő
pártján voltak, azaz a szadduceusok† csoportja. 18Elfogták az apostolokat†, és

börtönbe zárták őket. 19De az Úr egyik angyala éjjel kinyitotta a börtönajtókat, kivezette őket, és azt mondta: 20„Menjetek, álljatok fel a Templom† udvarában, és mondjatok el az embereknek mindent a Jézusban való új életről!” 21Az apostolok engedelmeskedtek, és már hajnalban a Templom udvarába mentek, ahol tanítani kezdték az embereket.

Amikor a főpap† megérkezett a kíséretével, összehívta a Főtanácsot,† és Izrael idős vezetőit. Majd őröket küldött a börtönbe, hogy hozzák eléjük az apostolokat. 22De amikor az őrök odamentek, nem találták őket. Visszamentek a Főtanácshoz és ezt mondták: 23„A börtönt jól bezárva találtuk, és az őrök is az ajtók előtt álltak. De amikor bementünk, senki sem volt odabent.” 24A főpapok és a templomőrség kapitánya erre összezavarodtak, és azon gondolkodtak, hogy vajon mi történhetett. 25Ekkor belépett valaki, és ezt mondta: „Azok az emberek, akiket börtönbe zártatok, a Templom† udvarában tanítják a népet!” 26Ekkor a kapitány az őrökkel együtt odament, és visszahozták az apostolokat†. De nem bántották őket, mert féltek az emberektől, hogy megkövezik* a katonákat.

27Bevitték, és a Főtanács† elé állították az apostolokat. A főpap† pedig ezt mondta nekik: 28„Szigorúan megtiltottuk nektek, hogy erről az emberről tanítsatok. Ennek ellenére egész Jeruzsálemet betöltöttétek a tanításotokkal, és minket akartok felelőssé tenni annak az embernek a haláláért!”

29Erre Péter a többi apostollal† együtt így válaszolt: „Inkább Istennek kell engedelmeskednünk, mint az embereknek! 30Ősapáink Istene feltámasztotta a halálból Jézust, akit ti keresztre feszítve megöltetek. 31Isten ezt a Jézust felemelte, és a jobb oldalára ültette. Fejedelemmé és Megváltóvá tette őt, hogy Izrael gondolkozását és életét megváltoztassa, és bűneit megbocsássa. 32Mi tanúi vagyunk ennek, és erről tanúskodik a Szent Szellem† is. A Szent Szellemet Isten azoknak adja, akik engedelmeskednek neki.”

33Amikor ezt a zsidó vezetők meghallották, nagyon megharagudtak az apostolokra†, és meg akarták őket ölni.

Gamáliél bölcs tanácsot ad

34Ekkor azonban felállt a Főtanács† egyik tagja, akit mindenki tisztelt. Gamáliélnek hívták, a Törvény tanítója és farizeus† volt. Megparancsolta, hogy egy időre vigyék ki az apostolokat. 35Majd így szólt: „Izraeli férfiak, vigyázzatok, hogy mit akartok tenni ezekkel az emberekkel! 36Emlékezzetek Teudásra, aki nemrégiben tűnt fel! Nagynak tartotta magát, követték is vagy négyszázan. Majd mikor Teudást megölték, a követői szétszóródtak, és az egész ügynek vége lett. 37Utána a népszámlálás idején felkelt a galileai Júdás. Néhányan követték, de őt is megölték, és követői szétszóródtak. 38Ezért azt tanácsolom, hogy ne avatkozzatok bele ebbe a dologba! Hagyjátok békén ezeket az embereket! Mert ha a tervük és munkájuk emberektől származik, akkor úgysem fog sikerülni. 39Ha viszont ez az egész Istentől van, akkor nem tudjátok megállítani őket. Sőt még az is kiderülhet, hogy Isten ellen harcoltok.”

Gamáliel tanácsát mindenki elfogadta. 40Akkor behívatták az apostolokat†, majd elrendelték, hogy korbácsolják meg őket. Azután ismét megparancsolták az apostoloknak, hogy ne beszéljenek Jézus nevében, végül elengedték

5:26 *megkövezni* Kövekkel agyondobálni és megölni.

őket. 41Az apostolok nagy örömmel mentek ki a Főtanács† elől. Annak örültek, hogy Jézusért szenvedtek. Ezt nem szégyennek, hanem dicsőségnek tartották. 42Minden nap a Templomban† és házról házra járva tanítottak, és mindenkinek hirdették az örömhírt, hogy Jézus a Krisztus†.

A hét segítő testvér kiválasztása

6 1Azokban a napokban a Jézust követő zsidó tanítványok száma egyre növekedett. A görögül beszélő tanítványok azonban panaszkodtak a héberül beszélőkre, mert a görögül beszélő özvegyasszonyokat nem osztották be a mindennapi szolgálatokra. 2Ekkor a tizenkét apostol† összehívta az egész gyülekezetet†, és azt mondta: „Nem helyes, hogy Isten üzenetének szolgálatát elhanyagoljuk, és ehelyett mi szolgálunk fel az asztaloknál. 3Ezért válasszatok ki magatok közül hét embert, akikről a többieknek jó véleménye van, és akik telve vannak Szent Szellemmel† és bölcsességgel. Rájuk fogjuk bízni ezt a munkát. 4Mi pedig arra fordítjuk minden időnket, hogy imádkozzunk, és Isten üzenetét tanítsuk és hirdessük.”

5Ez a javaslat az egész csoportnak tetszett. Ekkor kiválasztották Istvánt, aki telve volt hittel és Szent Szellemmel†, és Fülöpöt*, Prokhoroszt, Nikánórt, Timónt, Parmenászt és Nikoláoszt (aki Antiókhiából jött, és felvette a zsidó vallást), és 6az apostolok† elé állították őket. Az apostolok pedig rájuk tették a kezüket,* és imádkoztak értük.

7Isten üzenete pedig egyre több és több embert ért el. Nagyon megnövekedett a Jézust követő tanítványok száma Jeruzsálemben. Sőt a papok közül is sokan elfogadták a hitet.

Istvánt elfogják

8István tele volt Isten kegyelmével és erejével. Nagy csodákat és csodálatos jeleket tett az emberek között. 9Azonban néhányan az úgynevezett szabadosok zsinagógájából† (cirénei, alexandriai, valamint ciliciai és ázsiai zsidók) elkezdtek vitatkozni Istvánnal. 10De nem volt erejük, hogy ellenálljanak a bölcsességnek és a Szent Szellemnek†, amellyel István beszélt. 11Ekkor pénzt adtak néhány embernek, hogy mondják ezt: „Hallottuk Istvánt, amikor Mózest† és Istent szidta, és káromkodott!” 12Ezzel megharagították az embereket, az idősebb zsidó vezetőket és a Törvény tanítóit. Ezek mind odarohantak Istvánhoz, elfogták, és a Főtanács† elé állították. 13Hamis tanúkat is hoztak, akik ezt mondták: „Ez az István mindig a Templom† és a Törvény ellen beszél. 14Mert hallottuk, amikor azt mondta, hogy a názáreti Jézus le fogja rombolni a Templomot, és megváltoztatja azokat a szokásokat, amiket Mózes parancsolt nekünk.” 15Ekkor a Főtanácsban ülők mind Istvánra néztek, és látták, hogy az arca olyan, mint egy angyalé.

István védekező beszéde

7 1A Főpap† ekkor megkérdezte Istvántól: „Igaz ez?” 2Ő pedig így válaszolt: „Testvérek és atyák, hallgassatok rám! A dicsőséges Isten

---

6:5 *Fülöp* Nem azonos Fülöp apostollal. **6:6** *rájuk tették a kezüket* Ilyen módon kérték Istent, hogy különlegesen áldja meg ezeket az embereket. Ebben az esetben a szolgálatukhoz szükséges erőt kérték a számukra.

megjelent Ábrahámnak†, a mi ősapánknak. Ez akkor történt, amikor
Ábrahám Mezopotámiában lakott, még mielőtt Háránba költözött volna.
3Isten így szólt hozzá: ‘Hagyd el országodat és rokonaidat, és menj abba az
országba, amelyet majd én mutatok neked!’* 4Ekkor Ábrahám elment a
kaldeusok országából*, és Hárán városába költözött. Ott az apja meghalt.
Azután Isten elvezette Ábrahámot ebbe az országba, ahol ti most éltek.
5Akkor nem adott Ábrahámnak saját birtokot ebből a földből, még egy kicsit
sem. De megígérte, hogy majd neki és utódainak fogja adni, pedig akkor
Ábrahámnak még nem volt gyermeke. 6Ezt mondta neki Isten: ‘Utódaid
idegenek és menekültek lesznek egy másik országban. Ott négyszáz évig
rabszolgákká teszik őket, és rosszul bánnak velük. 7Én azonban
megbüntetem azt a népet, amely rabszolgákká teszi őket*—mondta Isten —
azután kijönnek abból az országból, és ezen a helyen fognak imádni engem.’*

8Isten szövetséget kötött Ábrahámmal†, és ennek a jele volt a körülmeté-
lés†. Ezután született meg Ábrahám fia, Izsák, akit apja körülmetélt születése
után nyolc nappal. Izsák is így tett a fiával, Jákóbbal. Azután Jákób is körül-
metélte tizenkét fiát, akik a mi ősapáink.

9Ezek az ősapáink irigykedtek Józsefre, a testvérükre, és eladták őt rab-
szolgának. Így került József Egyiptomba. De Isten ott is vele volt, 10megsza-
badította minden bajból, és bölcsességet adott neki. Isten tette azt is, hogy
Egyiptom királya megkedvelte Józsefet. Sőt, rábízta egész országának kor-
mányzását, és a királyi palota szolgáinak irányítását is. 11Ezután nagy
szárazság lett egész Egyiptomban és Kánaánban. A föld nem termett semmit,
az emberek éheztek és szenvedtek. Nem volt mit enni ősapáinknak sem, 12de
Jákób meghallotta, hogy Egyiptomban van ennivaló. Ezért odaküldte
ősapáinkat, akik ekkor jártak először Egyiptomban. 13Amikor másodszor
voltak ott, József megmondta ősapáinknak, hogy ő a testvérük. Ekkor a
király is megismerte József családját. 14Ezután József embereket küldött,
hogy hozzák el Egyiptomba Jákóbot, az édesapját, és egész rokonságát,
összesen hetvenöt embert. 15Így költözött Jákób Egyiptomba, és ott is halt
meg, akárcsak ősapáink. 16Később a holttestüket visszavitték Sikembe, és
abba a sírba temették, amelyet még Ábrahám† vett Sikemben ezüstpénzért
Emór fiaitól.

17Amikor már közeledett az idő, hogy Isten teljesítse Ábrahámnak† tett
ígéretét, népünk nagyon megszaporodott Egyiptomban. 18Ekkor egy olyan
király kezdett uralkodni Egyiptomban, aki nem ismerte Józsefet. 19Ez a király
gonoszul és kegyetlenül bánt népünkkel. Megparancsolta nekik, hogy tegyék ki
a házból az újszülött kisbabákat, hogy azok meghaljanak. 20Abban az időben
született Mózes†, aki nagyon kedves volt Istennek. A szülei három hónapig
otthon nevelték, 21azután kitették a házukból. De a király lánya megtalálta
Mózest, és úgy nevelte fel, mint a saját fiát. 22Mózest meg is tanították mindenre,
amit az egyiptomiak tudtak. Kiváló volt abban, amit mondott és tett.

23Amikor negyven éves lett, elhatározta, hogy meglátogatja a testvéreit,
Izrael népét. 24Közben látta, hogy az egyik egyiptomi egy izraeli férfit ver.
Ekkor Mózes† megvédte az izraeli férfit. Bosszút állt azért, akit bántottak, és

---

7:3 idézet: 1Móz 12:1. **7:4** *kaldeusok országa* Más néven: „Babilon”, azaz Mezopotámia déli része. Lásd 7:2. **7:7** idézet: 1Móz 15:13–14. **7:7** idézet: 1Móz 15:14; 2Móz 3:12.

megölte az egyiptomit. 25Azt gondolta, a saját népe majd megérti, hogy Isten
általa fogja Izrael népét megszabadítani. De azok nem értették meg.
26Másnap Mózes akkor ment hozzájuk, amikor éppen verekedtek, és így
próbálta kibékíteni őket: ‘Férfiak, ti testvérek vagytok! Miért bántjátok
egymást?’ 27De aki bántotta a másikat, ellökte Mózest, és azt mondta neki:
‘Ki tett téged vezetővé és bíróvá fölöttünk? 28Vagy talán engem is meg
akarsz ölni, mint tegnap azt az egyiptomit?’* 29Amikor Mózes ezt
meghallotta, elfutott, és sokáig Midján földjén lakott, mint egy menekült. Ott
azután két fia született.

30Negyven évvel később a Sínai-hegy melletti pusztában egy égő bokor
lángjaiban megjelent Mózesnek† egy angyal. 31Amikor ezt Mózes meglátta,
nagyon elcsodálkozott. De amikor odament, hogy közelebbről is megnézze, az
Úr hangját hallotta: 32‘Én vagyok ősapáidnak Istene, Ábrahámnak† Istene,
Izsáknak† Istene és Jákóbnak† Istene.’ Mózes reszketett a félelemtől, és nem mert
odanézni.* 33Ekkor így szólt hozzá az Úr: ‘Vedd le a cipődet, mert ahol állsz, az a
föld szent!’ 34Azután így folytatta: ‘Odafigyeltem, és népem minden szenvedését
láttam Egyiptomban. Meghallottam panaszkodásukat, és lejöttem, hogy meg-
szabadítsam őket. Most pedig jöjj ide Mózes, elküldelek téged Egyiptomba!’*

35Ezt a Mózest, akit elutasítottak, és akinek azt mondták: ‘Ki tett téged
vezetővé és bíróvá?’*, igen, éppen ezt küldte el Isten vezetőnek és szabadító-
nak. Isten annak az angyalnak a segítségével küldte el Mózest, aki a bokorban
megjelent neki. 36Mózes† vezette ki Izrael népét Egyiptomból, közben jeleket
és csodákat tett Egyiptomban, a Vörös-tengernél és a pusztában negyven éven
keresztül. 37Ez a Mózes mondta Izrael népének: ‘Isten egy prófétát† fog nektek
adni, aki olyan lesz, mint én, és közületek való lesz.’* 38Ez a Mózes az, aki ott
volt a pusztában a mi ősapáink népével és azzal az angyallal, aki a Sínai
hegyen szólt hozzá. Mózes élő üzeneteket kapott, hogy nekünk adja azokat.

39De ősapáink nem engedelmeskedtek Mózesnek, hanem elutasították őt,
és vissza akartak menni Egyiptomba. 40Azt mondták Áronnak†: ‘Mózes†
kivezetett bennünket Egyiptomból, de nem tudjuk, mi történt vele. Ezért
készíts nekünk isteneket, hogy azok vezessenek minket.’* 41Ekkor egy bika-
formájú szobrot készítettek, és ajándékokat vittek ennek a bálványnak†. Azt
ünnepelték, amit a saját kezükkel készítettek. 42Ezért Isten elfordult tőlük, és
hagyta, hogy azokat a hamis isteneket imádják, akik az égben vannak. Ez így
van megírva a próféták könyvében, ahol Isten ezt mondja:

‘Ó Izrael, nem nekem adtál áldozati állatokat és ajándékokat
a pusztában negyven évig,
43 hanem a Molok sátrát, és a te istened,
Romfa, csillag-alakú bálványát hordoztad.
Azokat a bálványokat, akiket magadnak készítettél, és azokat imádtad.
Ezért Babilonon túlra küldelek benneteket!’ *Ám 5:25–27*

44A Szent Sátor* ott volt ősapáinkkal a pusztában. Isten megmondta és
megmutatta Mózesnek†, hogyan készítse el ezt, és pontosan úgy is

7:28 idézet: 2Móz 2:14. **7:32** idézet: 2Móz 3:6. **7:34** idézet: 2Móz 3:5. 7. 8. 10. **7:35** idézet: 2Móz 2:14. **7:37** idézet: 5Móz 18:15. **7:40** idézet: 2Móz 32:1. **7:44** *Szent Sátor* Szó szerint: „A Bizonyságtétel Sátora”. Lásd a Szójegyzékben.

készítették el. 45Később, Józsué vezetésével ősapáink elfoglalták ezt a földet.
Isten kiűzte előlük azokat a népeket, akik itt laktak. Amikor őseink ide
költöztek, magukkal hozták ezt a Szent Sátrat is, és az megmaradt egészen
Dávid király† idejéig. 46Dávid nagyon kedves volt Istennek. Azt kérte
Istentől, hogy templomot építhessen neki, a Jákób Istenének. 47Mégis
Salamon építette fel a Templomot.

48De a Magasságos Isten nem olyan templomban lakik, amit emberek
építenek. Amint a próféta* is mondja:

> ‘Azt mondja Isten:
> 49 A Menny az én trónom,
>   és a Földön pihen meg lábam.
> Miféle házat építhetnétek nekem,
>   vagy milyen helyet, ahol megpihenhetnék?
> 50 Talán nem az én kezem teremtette mindezeket?’” *Ézs 66:1–2*

51István így folytatta: „Nem adtátok oda szíveteket Istennek! Nem hall-
gattatok rá! Mindig ellenkeztetek a Szent Szellemmel!† Őseitek is ezt
tették, és ti éppen olyanok vagytok, mint ők! 52Volt-e olyan próféta†, akit
nem bántottak ősapáitok? Ezek a próféták előre megmondták, hogy el fog
jönni az „Igazságos”. Ősapáitok megölték a prófétákat. Most pedig
elárultátok, és meggyilkoltátok őt is, az „Igazságost” *(Jézust)*. 53Ti vagytok,
akik a Törvényt angyalok segítségével kaptátok, és mégsem engedelmes-
kedtetek neki!”

István megkövezik

54Amikor ezt a zsidó vezetők hallották, nagyon megharagudtak Istvánra,
és a fogukat csikorgatták mérgükben. 55István pedig megtelt Szent
Szellemmel†, és felnézett a Mennybe. Látta Isten dicsőségét és Jézust, aki
Isten jobb oldalán állt. 56Felkiáltott: „Nézzétek! Látom a megnyílt Mennyet
és az Emberfiát† Isten jobb oldalán!”

57Erre mind kiabálni kezdtek, befogták a fülüket, és Istvánra rohantak.
58Kilökdösték a városon kívülre, és kövekkel dobálták, hogy megöljék. A
tanúk egy Saul nevű fiatalember lábához tették a köpenyüket. 59Miközben
hullottak rá a kövek, István így imádkozott: „Uram, Jézus, vedd magadhoz
lelkemet!” 60Majd térdre esett, és hangosan kiáltotta: „Uram, bocsásd meg
nekik ezt a bűnt!” Miután ezt mondta, meghalt.

8 1–3Azután néhány istenfélő férfi eltemette, és megsiratta Istvánt.

A jeruzsálemi közösséget üldözik

Saul is jónak tartotta, hogy Istvánt megölték. Azon napon az emberek a
tanítványok ellen fordultak, és üldözni kezdték őket. Ezért Jeruzsálemből a
tanítványok mind elmenekültek Júdea és Samária vidékére. Csak az apostolok†
maradtak Jeruzsálemben. Saul is igyekezett a gyülekezetet† elpusztítani:
házról-házra járt, a gyülekezethez tartozó férfiakat és nőket erőszakkal elvitte
otthonukból, és börtönbe zárta őket. 4A tanítványok pedig Jeruzsálemből
minden irányba elmentek, és mindenkinek hirdették az örömhírt†.

7:48 *próféta* Ézsaiás, aki Isten egyik legnagyobb prófétája volt, Kr.e. 740–700 élt.

Fülöp Samáriában hirdeti az örömhírt

5Fülöp* Samária városába ment, és ott Krisztust† hirdette az embereknek.
6Sokan hallgatták, és látták a csodákat, amelyeket tett. Mindannyian nagy
figyelemmel hallgatták, amit mondott. 7Sok emberben gonosz szellemek†
voltak. Ezek a gonosz szellemek hangos kiáltással kijöttek az emberekből, és
sok béna és nyomorék meggyógyult. 8Ezért nagy öröm lett az egész
városban.

9Volt a városban egy Simon nevű varázsló. Mielőtt Fülöp Samáriába jött
volna, ez a Simon a varázslataival már hosszú ideje becsapta az embereket.
Az egész városban mindenki csodálta Simont. Ő meg azt mondta magáról,
hogy igen nagy hatalma van. 10Ezért Samáriában a vezetőktől a koldusokig
mindenki odafigyelt és hallgatott rá. Úgy nevezték, hogy „Nagyhatalmú”, és
azt gondolták, hogy ez az Isten ereje. 11Azért csodálták, és hallgattak rá, mert
Simon már régóta becsapta őket a varázslataival. 12De amikor Fülöp hirdette
nekik az Isten királyi uralmáról és Jézus Krisztusról szóló örömhírt†, az
emberek (férfiak és nők is) hittek Fülöpnek, és bemerítkeztek†. 13Simon maga
is hívő lett, bemerítkezett, és igyekezett mindig Fülöp közelében maradni.
Látta a nagy csodákat és jeleket, amelyek Fülöp által történtek, és a szája is
tátva maradt a csodálkozástól.

14Közben Jeruzsálemben meghallották az apostolok†, hogy Samária lakosai
befogadták az Isten beszédét. Ezért Pétert és Jánost Samáriába küldték.
15Amikor ők ketten megérkeztek, imádkoztak a samáriai hívőkért, hogy azok is
kapják meg a Szent Szellemet†. 16Ezek a hívők már bemerítkeztek† az Úr Jézus
nevébe, de a Szent Szellem még nem szállt le rájuk. 17Amikor Péter és János
rátették a kezüket* a samáriai hívőkre, azok is megkapták a Szent Szellemet.

18Simon látta, hogy akire az apostolok† ráteszik a kezüket, azok megkapják
a Szent Szellemet†. Ezért pénzt akart adni az apostoloknak, és azt mondta:
19„Adjátok nekem is ezt a hatalmat, hogy ha valakire ráteszem a kezemet, az
megkapja a Szent Szellemet!”

20Péter erre így válaszolt: „Pusztulj el örökre te is, meg a pénzed is, mert
azt gondoltad, hogy Isten ajándékát pénzért megveheted! 21Te nem kaphatod
meg ezt, mert a szíved nem tiszta Isten előtt! 22Változtasd meg gondolkodá-
sodat és egész életedet! Hagyd el gonoszságodat, és imádkozz az Úrhoz!
Akkor talán megbocsátja neked, hogy ezt gondoltad, 23mert úgy látom,
egészen tele vagy keserűséggel, és a bűn uralkodik rajtad.”

24Simon így válaszolt: „Kérlek benneteket, imádkozzatok értem az Úrhoz,
hogy ne történjen meg, amit mondtatok!”

25Péter és János hirdették az embereknek mindazt, amit Jézus tett és
mondott, azután visszatértek Jeruzsálembe. Út közben sok samáriai faluban
is hirdették az örömhírt† az embereknek.

Fülöp bemeríti az etióp minisztert

26Fülöphöz így szólt az Úr egyik angyala: „Készülj fel, és indulj el a déli
irányba vezető úton, amely Jeruzsálemből a sivatagon keresztül Gázába visz!”

8:5 *Fülöp* Nem azonos Fülöp apostollal. Arról van szó, aki a 8:26-ban is szerepel. A 26. versben is.
8:17 *rátették kezüket* Ilyen módon kérték Istent, hogy különlegesen áldja meg ezeket az embe-
reket. Ebben az esetben a Szent Szellemet kérték a számukra.

27–28Fülöp tehát felkészült, és elindult. Útközben látott egy etióp embert,
aki eunuch* volt, Kandakénak, Etiópia királynőjének nagy hatalmú
minisztere. Őrá bízta a királynő az ország összes kincsét és pénzét. Ez az
ember Jeruzsálemből ment hazafelé, Etiópiába. Azért volt Jeruzsálemben,
hogy ott Istent imádja. A hintóján ült, és Ézsaiás próféta könyvét olvasta.
29Ekkor a Szent Szellem† ezt mondta Fülöpnek: „Menj oda ahhoz a hintóhoz,
és maradj mellette!” 30Amikor Fülöp odafutott a hintóhoz, hallotta, hogy a
miniszter Ézsaiás próféta könyvét olvassa. Megkérdezte tőle: „Érted-e, amit
olvasol?”

31A miniszter így válaszolt: „Hogyan érthetném, ha valaki meg nem
magyarázza?” Megkérte Fülöpöt, hogy szálljon fel és üljön mellé. 32A
miniszter éppen azt a részt olvasta, amely így szól:

‘Úgy vezették őt, ahogy a juhot viszik levágni,
és nem szólt egy szót sem, ahogy a bárány is hallgat,
mikor megnyírják.
33 Megszégyenítették, és igazságtalanul bántak vele.
Élete véget ért a földön, nem fognak beszélni az utódairól.’ *Ézs 53:7–8*

34A miniszter ekkor így szólt Fülöphöz: „Kérlek, mondd meg, kiről beszél
itt a próféta†: saját magáról, vagy valaki másról?” 35Ekkor Fülöp beszélni
kezdett. Azzal kezdte, amit a miniszter olvasott, és elmondta neki a Jézusról
szóló örömhírt†.

36Amint az úton haladtak, valami vízhez értek, mire a miniszter
megszólalt: „Nézd csak, ott a víz! Szeretnék bemerítkezni†. Van-e valami
akadálya?” 37* 38Akkor az etióp miniszter megparancsolta, hogy álljon meg
a hintó. Mindketten belementek a vízbe, és Fülöp bemerítette† a minisztert.
39Amikor feljöttek a vízből, az Úr Szelleme hirtelen elvitte Fülöpöt. A
miniszter nem is látta többé, mégis nagyon boldog volt, és folytatta az útját
hazafelé. 40Fülöp pedig Azótosz városába került. Tovább ment, és útközben
minden városban hirdette az embereknek az örömhírt†. Majd Cézárea
városába érkezett.

Saul találkozik Jézussal

9 1Jeruzsálemben Saul nagyon haragudott az Úr Jézus tanítványaira, és
igyekezett őket megölni. Ezért elment a főpaphoz†, 2és kérte, hogy írjon
leveleket a Damaszkusz városában lévő zsinagógákhoz†. Saulnak az volt a
terve, hogy Damaszkuszban is megkeresi a Jézusban hívő zsidókat, férfiakat
és nőket is. El akarta fogni, és Jeruzsálembe akarta vinni őket.

3El is indult Jeruzsálemből Damaszkusz felé. Amikor már közel járt
Damaszkuszhoz, hirtelen mennyei fény ragyogott fel Saul körül, 4és ő a földre
esett. Azután valakinek a hangját hallotta: „Saul, Saul, miért üldözöl engem?”

5Saul megkérdezte: „Ki vagy te, Uram?”

Ő így válaszolt: „Én vagyok az, akit te üldözöl: Jézus. 6De most kelj fel,
menj be a városba. Ott majd megmondják neked, mit kell tenned.”

8:27 *eunuch* Olyan férfi, akinek az ivarszervét kivágták. Az uralkodók az ókorban gyakran fontos tisztségeket bíztak az ilyen emberekre. **8:37** Néhány régi kéziratban megtalálható a 37. vers: „Fülöp így válaszolt: ‘Ha teljes szívvel hiszel, akkor lehet.’ Erre ő így szólt: ‘Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia.’”

7Az emberek, akik Saullal utaztak, úgy meglepődtek, hogy egy szót sem
tudtak szólni. Csak álltak, mert a hangot ugyan hallották, de nem láttak
senkit. 8Saul felállt a földről, de mikor a szemét kinyitotta, semmit sem látott.
Ekkor kézen fogták, és úgy vezették Damaszkuszba. 9Ezután még három
napig nem látott, és nem evett, nem ivott semmit.

10Élt Damaszkuszban egy Anániás nevű tanítvány. Az Úr megszólította őt
látomásban: „Anániás!”

Ő így válaszolt: „Itt vagyok, Uram!”

11Az Úr így folytatta: „Kelj fel, menj el abba az utcába, amelyet Egyenes
utcának hívnak. Keresd meg a Júdás* házát. Ott kérdezd meg, hol van az a
Saul, aki Tarzusz városából való. Ez az ember most éppen imádkozik, 12és
látomást lát. Azt látja, hogy egy Anániás nevű ember bemegy hozzá, és
ráteszi a kezét, hogy újra lásson.”

13Anániás erre így válaszolt: „Uram, már sokat hallottam erről az
emberről, és a sok gonoszságról, amit jeruzsálemi tanítványaid ellen
elkövetett. 14Ide is azért jött, mert megbízást kapott a főpapoktól†, hogy
elfogja azokat, akik benned hisznek*.”

15De az Úr azt mondta Anániásnak: „Menj csak oda, mert én különleges
feladatra választottam ki azt az embert: hogy rólam beszéljen a nem zsidó
embereknek, királyoknak és Izrael népének. 16Én magam fogom megmutatni
neki, hogy mi mindent kell elszenvednie értem.”

17Erre Anániás elindult, bement annak a Júdásnak a házába, kezét Saulra
tette,* és ezt mondta neki: „Saul testvérem, az Úr Jézus küldött hozzád. Ő az,
aki megjelent neked az úton, amikor ide jöttél. Azért küldött, hogy újra láss,
és a Szent Szellem† betöltsön téged” 18Abban a pillanatban Saul úgy érezte,
hogy egy takaró esik le a szeméről, és újra látott! Majd felkelt, bemerítke-
zett†, 19és miután evett valamit, az erejét is visszanyerte.

Saul Damaszkuszban

Ezután Saul egy ideig még a tanítványokkal maradt Damaszkuszban.
20Egyenesen a zsinagógákba† ment, és Jézusról beszélt a zsidóknak. Azt
mondta: „Ez a Jézus az Isten Fia”.

21Akik hallották Sault, nagyon csodálkoztak, és azt kérdezgették: „Nem ő
az, aki Jeruzsálemben el akarta pusztítani azokat, akik Jézus nevében
hisznek*”? Nem azért jött Damaszkuszba is, hogy elfogja Jézus tanítványait,
és a jeruzsálemi főpapokhoz† vigye őket?”

22De Saul egyre nagyobb erővel bizonyította nekik, hogy Jézus a Krisztus†.
Ezért a Damaszkuszban lakó zsidók nem tudtak vitatkozni vele.

23–24Ezután sok nappal a damaszkuszi zsidók elhatározták, hogy megölik
Sault. Éjjel-nappal figyelték a város kapuit, hogy ha arra jön, meggyilkolják.
25De Saul megtudta, hogy mire készülnek. A tanítványok egyik éjjel
leengedték a városfalon keresztül egy kosárban Sault, aki így elmenekült.

9:11 *Júdás* Nem azonos egyik Júdás nevű apostollal sem. **9:14** *benned hisznek* Szó szerint: „Akik nevedet hívják segítségül” — vagyis akik Jézust, az Urat imádják, tőle kérnek segítséget, és így fejezik ki, hogy hisznek és bíznak benne. **9:17** *kezét Saulra tette* Ananiás ilyen módon kérte Istent, hogy különlegesen áldja meg Sault, hogy nyerje vissza a látását, és megkapja a Szent Szellemet. **9:21** *Jézus nevében hisznek* Szó szerint: „Akik Jézus nevét hívják segítségül” — vagyis akik Jézust, az Urat imádják, tőle kérnek segítséget, és így fejezik ki, hogy hisznek és bíznak benne.

Saul Jeruzsálemben

26Amikor Saul megérkezett Jeruzsálembe, szeretett volna a tanítványok közé
tartozni. De azok mind féltek tőle, mert nem hitték el, hogy ő is Jézus
tanítványa lett. 27Csak Barnabás barátkozott vele, és elvitte az apostolokhoz†.
Elmagyarázta nekik, hogyan látta meg Saul az Urat az úton, hogyan szólt hozzá
az Úr, és hogy Damaszkuszban Saul milyen bátran beszélt Jézus nevében.

28Így azután Saul is a tanítványok közé tartozott, szabadon járt-kelt
Jeruzsálemben, és bátran beszélt az Úr nevében. 29Gyakran beszélgetett, sőt
vitatkozott a görögül beszélő zsidókkal. Azok pedig meg akarták ölni.
30Amikor a testvérek ezt megtudták, elvitték Sault Cézárea városába, és
onnan továbbküldték Tarzuszba.

31Ebben az időben egész Júdeában, Galileában és Samáriában nyugalma
volt a Jézusban hivők gyülekezetének†. Isten megerősítette őket. Egész
életükkel tisztelték az Urat, a Szent Szellem† pedig bátorította és segítette
őket. Ezért egyre többen csatlakoztak a gyülekezethez.

Éneász csodálatos gyógyulása

32Péter bejárta a Jeruzsálem környékén lévő városokat. Eközben megláto-
gatta a Lidda városában élő hívőket* is. 33Ott talált egy Éneász nevű béna
embert, aki már nyolc éve ágyban fekvő beteg volt. 34Péter így szólt hozzá:
„Éneász, Jézus Krisztus meggyógyít téged! Kelj fel, és tedd rendbe az
ágyadat!” Erre Éneász azonnal felkelt. 35Lidda és Sáron lakói mind látták,
hogy Éneász meggyógyult, és hittek az Úrban.

Péter imádságára Tábita feltámad

36Joppéban élt egy Tábita nevű tanítvány (akinek a neve görögül Dorkász,
vagyis zerge). Ez az asszony mindig jót tett mindenkivel, és sokszor adott
pénzt a szegényeknek. 37Azokban a napokban Tábita megbetegedett, és meg
is halt. A holttestét megmosták, és az emeleti szobában fektették le. 38Joppé
közel volt Liddához. Ezért amikor a tanítványok meghallották, hogy Péter
Liddában van, elküldtek hozzá két férfit. Ezt üzenték Péternek: „Kérünk,
azonnal jöjj át hozzánk!” 39Péter fel is készült, és elment velük. Amikor
megérkezett Liddába, bevezették őt abba a felső szobába, ahol Tábita
holtteste feküdt. A síró özvegyasszonyok mind körülállták Pétert, és
mutogatták neki azokat a ruhákat, amiket még Tábita készített, amíg velük
volt. 40Péter ekkor mindenkit kiküldött a szobából, letérdelt és imádkozott.
Azután a holttesthez fordult, és azt mondta: „Tábita, kelj fel!” Az asszony
kinyitotta a szemét, és amikor meglátta Pétert, felült. 41Péter megfogta a
kezét, és segített neki felkelni. Majd behívta a hívőket és az özvegyasszo-
nyokat a szobába. Megmutatta nekik, hogy Tábita él. 42Ennek az eseménynek
elterjedt a híre egész Joppéban, és sokan hittek az Úrban. 43Péter ezután még
sokáig Joppéban maradt egy Simon nevű bőrműves mesternél.

Péter Kornéliusz házában

10 1Cézárea városában élt egy Kornéliusz nevű katonatiszt. A Római
Hadsereg „Itáliai” ezredében szolgált, százados volt a rangja. 2Jó és

9:32 *hívőket* Szó szerint: „szenteket”. Így nevezték azokat, akik Jézusban hittek. A 41. versben is.

istenfélő ember volt, és egész családjával együtt az igaz Istent imádta.
Sokszor adott pénzt a szegényeknek, és állandóan Istenhez imádkozott.
3Egyik délután három óra körül látomást látott. Világosan látta, amint Isten
egyik angyala bejött hozzá, és azt mondta: „Kornéliusz!”

4Kornéliusz rémülten nézett rá és így szólt: „Mit kívánsz, Uram?”

Az angyal így folytatta: „Isten meghallgatta imádságaidat, és látta, amikor
pénzt adtál a szegényeknek. 5Most küldj embereket Joppéba, hogy hívják ide
Simont, akit Péternek is hívnak. 6Ez a Péter vendég egy Simon nevű
bőrműves mester házában, a tenger partján.” 7Ezzel az angyal, aki beszélt
vele, elment. Kornéliusz magához hívta két szolgáját és egy katonát a saját
közeli segítői közül. Ez a katona is istenfélő ember volt. 8Mindent elmondott
nekik, és elküldte őket Joppéba.

9Másnap délben Kornéliusz emberei már a város felé közeledtek.
Ugyanakkor Péter — Simon bőrműves házában — felment a ház lapos
tetejére imádkozni. 10Közben megéhezett, és szeretett volna enni valamit.
Amíg az ebédet készítették, Péter látomást látott. 11Látta, hogy megnyílik az
ég, és valami lepedőhöz hasonló ereszkedik le. Négy sarkánál fogva a földre
eresztették. 12Mindenféle állat volt benne: négylábúak, csúszómászók és
madarak. 13Azután egy hangot hallott: „Kelj fel Péter, vágd le őket, és egyél
belőlük!”

14Péter így válaszolt: „Soha nem tennék ilyet, Uram! Nem ettem én soha
olyat, amit nekünk nem szabad megennünk, vagy ami nem „tiszta”!

15Akkor az a hang másodszor is szólt hozzá: „Isten ezeket „tisztává” tette,
ezért ne tekintsd szentségtelennek!” 16Ez összesen háromszor történt meg,
majd az egész felemelkedett az égbe.

17Péter még azon gondolkodott, mit jelenthet ez a látomás, amikor
odaértek azok az emberek, akiket Kornéliusz küldött. Simon mester házát
keresték, ott álltak a kapu előtt. 18Bekiáltottak, és megkérdezték, van-e ott
egy Simon nevű vendég, akit Péternek hívnak.

19Péter eközben még mindig a látomáson gondolkozott, amikor így szólt
hozzá a Szent Szellem†: „Figyelj rám! Három ember keres téged. 20Kelj fel,
menj le hozzájuk. Én küldtem őket, ezért ne kérdezz semmit, csak menj el
velük.” 21Péter lement, és így szólt az emberekhez: „Én vagyok az, akit
kerestek. Mondjátok el, miért jöttetek!”

22Ők így feleltek: „Kornéliusz százados küldött bennünket, aki igaz,
istenfélő ember, és akiről az egész zsidó nép jó véleménnyel van. Egy szent
angyal mondta neki látomásban, hogy hívjon meg téged a házába, és
hallgassa meg, amit mondasz.” 23Péter ekkor behívta az embereket, és azok
ott maradtak éjszakára.

Másnap Péter felkészült, és elment velük. Néhány testvér is elkísérte
Pétert. 24A következő nap megérkeztek Cézáreába. Közben Kornéliusz
összehívta a rokonait és legjobb barátait, és együtt várták Pétert. 25Amikor
Péter belépett a házba, Kornéliusz elébe ment, és leborult a lába előtt, hogy
imádja. 26Péter azonban felemelte, és azt mondta: „Állj fel, hiszen én is csak
ember vagyok!” 27Azután beszélgetni kezdtek, és beljebb mentek a házba.
Amikor Péter meglátta a sok embert, akik összegyűltek, 28így szólt
hozzájuk: „Tudjátok, hogy nekünk, zsidóknak, tilos a nem zsidókkal
barátkozni, vagy meglátogatni őket. Isten azonban megmutatta nekem,

hogy senkit ne utasítsak vissza. 29Ezért amikor elhívtatok engem, nem
vitatkoztam, hanem eljöttem. Most viszont hadd kérdezzem meg, miért
hívtatok ide.”

30Kornéliusz így válaszolt: „Négy nappal ezelőtt ugyanebben az
időben, délután három órakor a házamban imádkoztam. Hirtelen megállt
előttem egy férfi, fénylő ruhában, 31és azt mondta: ‘Kornéliusz, Isten
meghallgatta imádságaidat, és látta, amikor pénzt adtál a szegényeknek.
32Most tehát küldj embereket Joppéba, hogy hívják ide Simont, akit
Péternek is hívnak. Ő egy Simon nevű bőrműves mesternél lakik, akinek
háza a tenger mellett van!’ 33Ezért azonnal hozzád küldtem az
embereimet. Te pedig jól tetted, hogy eljöttél. Most tehát mindannyian itt
állunk Isten előtt, hogy meghallgassunk téged: mondj el nekünk mindent,
amit az Úr parancsolt neked.”

Péter beszéde Kornéliusz házában

34Péter ekkor beszélni kezdett: „Most már igazán értem, hogy Isten előtt
mindenki egyforma. Ő nem kivételezik senkivel. 35Ha valaki tiszteli Istent, és
azt teszi, ami igaz és jó, akkor azt az embert Isten elfogadja, bármelyik
néphez tartozik is. 36Isten üzent Izrael népének. Ez az üzenet az örömhír†,
ami arról szól, hogy Jézus Krisztus által kaphatunk békességet. Mert Jézus
Krisztus az Úr mindenki fölött. 37Ti ismeritek azokat a dolgokat, amelyek
egész Júdeában történtek. Ezek Galileában kezdődtek, azután a bemerítés†
után, amelyet János† tanított. 38Hallottatok a Názáret városából való Jézusról
is. Ezt a Jézust Isten maga tette Krisztussá: betöltötte a Szent Szellemmel†, és
hatalmat adott neki. Tudjátok, hogy Jézus mindenfelé járt, sok jót tett az
emberekkel, és meggyógyította azokat, akiket a Sátán az uralma alatt tartott.
Ez bizonyította, hogy Isten Jézussal volt. 39Mi láttuk mindazt, amit Jézus a
zsidók országában és Jeruzsálemben tett, és bizonyítjuk, hogy mindez igaz.
Azután Jézust keresztfára szegezve megölték, 40de Isten a harmadik napon
feltámasztotta, és világosan megmutatta őt az embereknek. 41Nem
mindenkinek, csak azoknak, akiket Isten előre kiválasztott, hogy Jézus feltá-
madásáról a többieknek beszéljenek. Mi vagyunk ezek a kiválasztott
emberek, akik együtt ettünk és ittunk Jézussal, miután feltámadt a halálból.
42Ő parancsolta meg nekünk, hogy mondjuk el mindenkinek, és bizonyítsuk
ezt: Isten Jézust választotta ki, hogy bíró legyen minden élő és halott ember
fölött. 43A próféták† is mind róla beszéltek. Azt mondták, hogy Isten
mindazoknak megbocsátja a bűneit Jézus neve által, akik hisznek Jézusban.

A Szent Szellem leszáll a nem zsidó hívőkre is

44Miközben Péter még beszélt, a Szent Szellem† leszállt mindenkire, akik
Pétert hallgatták. 45A zsidó hívők, akik Péterrel együtt jöttek, csodálkoztak,
hogy Isten a nem zsidóknak is adta a Szent Szellem ajándékát. 46Mert
hallották, hogy azok más nyelveken szólnak, és Istent dicsérik. Ekkor Péter
azt mondta: 47„Senki sem tilthatja meg ezeknek az embereknek, hogy beme-
rítkezzenek†. Hiszen ők is ugyanúgy megkapták a Szent Szellemet, mint
mi!” 48Így azután Péter megparancsolta, hogy Kornéliusz meg a rokonai és
barátai mind merítkezzenek be Jézus Krisztus nevébe. Így is történt. Azok
pedig kérték Pétert, hogy maradjon velük még néhány napig.

Pétert kikérdezik Jeruzsálemben

11 1Az apostolok† és a Júdeában élő testvérek megtudták, hogy nem zsidó
emberek is elfogadták Isten üzenetét. 2Azután Péter felment
Jeruzsálembe. Ott egyes zsidó hívők* így vádolták Pétert: 3„Nem zsidó
emberek házába mentél be, és még együtt is ettél velük!”

4Péter ekkor részletesen elmondta nekik, hogy mi történt: 5„Joppéban voltam
és imádkoztam, amikor hirtelen látomást láttam. Egy nagy lepedő ereszkedett
le az égből négy sarkánál fogva, és leszállt hozzám a földre. 6Belenéztem, és
mindenféle állatot láttam benne. Voltak ott mindenféle vadállatok, négylábúak,
földön csúszó állatok és madarak is. 7Majd egy hangot hallottam, amely így
szólt: ‘Kelj fel, Péter, vágd le őket, és egyél belőlük!’ 8Mire én azt válaszoltam:
‘Soha nem tennék ilyet, Uram! Nem ettem én soha olyat, amit nekünk nem
szabad megennünk, vagy ami nem „tiszta”!’ 9Ekkor másodszor is megszólalt a
hang a Mennyből: ‘Isten ezeket „tisztává” tette, ezért ne tekintsd szentségtelen-
nek!’ 10Ez összesen háromszor történt meg, majd az egész felemelkedett az
égbe. 11Ebben a pillanatban három ember érkezett a házhoz, ahol vendég
voltam. Cézáreából jöttek értem. 12A Szent Szellem† azt mondta, hogy
nyugodtan menjek velük. Ez a hat testvér is velem jött Cézáreába. Amikor
megérkeztünk annak az embernek a házába, 13ő elmondta, hogy egy angyalt
látott. Az angyal a házában állt, és azt mondta neki: ‘Küldj embereket Joppéba,
és hívasd el Simont, akit Péternek is hívnak! 14Ő majd elmondja neked azokat,
amik által megmenekülsz te is, és egész családod is’. 15Amikor beszélni
kezdtem hozzájuk, leszállt a Szent Szellem ezekre az emberekre is, éppen úgy,
ahogyan először ránk is.* 16Ekkor visszaemlékeztem arra, amit az Úr mondott,
hogy: ‘János vízbe merített be, de ti Szent Szellembe fogtok bemerítkezni†.’
17Isten nekik is ugyanazt az ajándékot adta, mint nekünk, amikor hittünk az Úr
Jézus Krisztusban. Akkor hogyan állhattam volna Isten útjába?!”

18Amikor a zsidó hívők meghallották ezt, nem vitatkoztak tovább, hanem
dicsérték Istent. Azt mondták: „Ezek szerint Isten a nem zsidóknak is
megadta, hogy megváltozzon a gondolkodásuk és az életük, és hogy örök
életük legyen!”

Az örömhír a nem zsidókat is eléri

19Miután Istvánt megölték, a hitetlenek a hívők ellen támadtak, és
üldözték† őket. Ezért a hívők minden irányba elmenekültek Jeruzsálemből.
Eljutottak egészen Föníciáig, Ciprusig és a szíriai Antiókhia városába.
Mindenhol hirdették az örömhírt†, de csak a zsidóknak. 20A hívők között
azonban voltak Ciprus szigetéről és Cirénéből származók is. Amikor ezek a
szíriai Antiókhiába értek, a görögöknek* is hirdették az Úr Jézusról szóló
örömhírt. 21Az Úr hatalma volt velük, így nagyon sokan a görögök közül is
megváltoztatták a gondolkodásukat és életüket, és hittek az Úrban.

22Amikor ennek híre eljutott a jeruzsálemi gyülekezetbe†, Barnabást
elküldték a szíriai Antiókhiába. 23Amikor megérkezett, látta, milyen

---

11:2 *zsidó hívők* Szó szerint: „a körülmetéltek közül valók”. Ez valószínűleg olyan zsidókat jelent, akik hittek Jézusban, de azt gondolták, hogy Jézus minden követőjének Mózes Törvénye szerint kell élnie, beleértve a körülmetélést is. Lásd Gal 2:12. **11:15** *először ránk is* Vagyis Pünkösd napján, amikor a Szent Szellem leszállt a tanítványokra. Lásd ApCsel 2. **11:20** *görögök* Egyes kéziratokban: „hellenisták”, azaz olyan zsidók, akik tudtak görögül, és a görög kultúra hatása alatt éltek.

erőteljesen működik Isten kegyelme. Ezért nagyon megörült, és biztatta az
antiókhiai hívőket, hogy maradjanak hűségesek az Úrhoz teljes szívükből.
24Barnabás jó ember volt, telve Szent Szellemmel† és hittel. A szíriai
Antiókhiában sok-sok ember kezdte követni az Urat.

25Barnabás ezután Tarzuszba ment, hogy Sault megkeresse. 26Amikor
rátalált, elvitte a szíriai Antiókhia városába. Egy évig maradtak ott a gyüle-
kezetben, és nagyon sok embert tanítottak. Jézus tanítványait itt nevezték
először keresztényeknek.

27Ebben az időben néhány próféta† érkezett Jeruzsálemből a szíriai
Antiókhiába. 28Egyikük, akit Agabosznak hívtak, felállt, és a Szent Szellem†
által előre megmondta, hogy mi következik: nagy éhség lesz az egész
világon. Ez Claudius császár idejében így is történt. 29Erre minden tanítvány
elhatározta, hogy segít a Júdeában élő testvéreknek. Mindenki igyekezett
annyi pénzt adni, amennyit csak tudott. 30Ezt összegyűjtötték, és rábízták
Barnabásra és Saulra, hogy vigyék el a júdeai gyülekezetek† vezetőinek†.

Heródes király üldözi a jeruzsálemi közösséget

12 1Ebben az időben Heródes† király üldözni kezdte a gyülekezet† egyes
tagjait. 2Megparancsolta, hogy karddal öljék meg Jakab apostolt, János
testvérét. 3Heródes látta, hogy a jeruzsálemi zsidók örülnek Jakab halálának,
ezért megparancsolta, hogy Péter apostolt is fogják el. Mindez a kovásztalan
kenyerek ünnepén† történt. 4Pétert elfogták és börtönbe zárták. Heródes
tizenhat katonát rendelt az őrzésére. Az volt a terve, hogy majd a Pászka
ünnepe† után állítja a nép elé, és akkor ítélkezik felette. 5Pétert tehát
börtönben tartották, de a gyülekezet állandóan imádkozott érte Istenhez.

Pétert az angyal kiszabadítja a börtönből

6Azon az éjszakán Péter a börtönben aludt két katona között. Két lánccal
volt megkötözve. A börtön kapui előtt is katonák őrködtek. Heródes†
másnap reggel akart Péter felett ítélkezni. 7Hirtelen világosság fénylett a
börtönben. Megjelent az Úr egyik angyala, meglökte Péter oldalát, és feléb-
resztette: „Kelj fel gyorsan!” Ekkor a láncok leestek Péter kezéről. 8„Öltözz
fel, és vedd fel a cipődet is! Vedd magadra a köpenyed, és gyere
utánam!”—mondta az angyal. 9Péter felöltözött, és követte az angyalt, de
nem tudta, hogy amit az angyal tesz, az valóság. Azt gondolta, hogy csak
látomást lát. 10Elmentek az első, majd a második őrség mellett is. Amikor
elérkeztek a vaskapuhoz, amely a városba vezet, a kapu magától kinyílt
előttük. Így az utcára jutottak. Egy darabig együtt mentek, majd az angyal
hirtelen eltűnt.

11Péter csak ekkor értette meg, mi történt vele. Ezt mondta: „Most már
igazán látom, az Úr értem küldte angyalát, hogy kiszabadítson Heródes†
hatalmából. A zsidók rosszat akartak nekem, és remélték, hogy az meg is fog
történni. De Isten ezektől is megszabadított.

12Amikor ezt Péter megértette, Mária házához ment, ahol sokan együtt
imádkoztak. Mária János anyja volt. Jánost Márknak is hívták. 13Péter
kopogtatott a kapun, mire kijött a házból egy Rodé nevű szolgálólány.
14Amikor Péter hangját felismerte, örömében ki sem nyitotta a kaput,
hanem visszafutott a házba. Mondta a többieknek, hogy Péter áll a kapu

előtt. 15De azok azt mondták: „Bolond vagy!” Mikor Rodé továbbra is azt
mondta, hogy valóban Péter van ott, ezt válaszolták: „Biztosan Péter
angyala az.”

16Közben Péter egyre csak zörgette a kaput. Mikor végre kinyitották,
látták, hogy valóban ő az, és nagyon elcsodálkoztak. 17Péter intett nekik,
hogy csendesedjenek le, majd elmagyarázta, hogyan szabadította ki a
börtönből az Úr. Azután azt mondta: „Ezt mondjátok el Jakabnak és a testvéreknek is!” Ezután elment egy másik helyre.

18Másnap reggel a börtönben őrködő katonák között nagy zűrzavar
támadt, mert nem értették, hová tűnt Péter. 19Heródes† elküldte őket, hogy
keressék meg, de sehol sem találták. Akkor Heródes kikérdezte az őröket,
majd megparancsolta, hogy végezzék ki őket.

Heródes király halála

Ezután Heródes† Júdeából Cézárea városába utazott, és egy ideig ott is
maradt. 20Tírusz† és Szidón† városának lakóira Heródes nagyon haragudott.
De azok elküldtek a királyhoz egy csoportot, amelyben mind a két városból voltak emberek. Békét akartak kötni Heródessel, mert országuk Heródes országából vásárolta az élelmiszert. Rábeszélték Heródes személyes szolgáját, akit Blásztusznak hívtak, hogy segítsen nekik.

21A király elhatározta, hogy egy bizonyos napon fog találkozni a tíruszi és
szidóni emberek csoportjával. Azon a napon gyönyörű királyi ruhában a
trónra ült, és nagy beszédet tartott. 22Az emberek így kiabáltak: „Ez Isten
szava, nem emberé!” 23Heródes elfogadta ezt a dicséretet, és nem Istennek
adta a dicsőséget. Ezért az Úr egyik angyala azonnal megbüntette: a király testét belülről férgek ették meg, és meghalt.

24Isten beszéde azonban egyre jobban terjedt az emberek között, és a Jézusban hívők csoportja egyre növekedett.

25Miután Barnabás és Saul befejezték a feladatukat Jeruzsálemben, visszatértek a szíriai Antiókhia városába. Magukkal vitték Jánost, akit Márknak is neveztek.

Barnabást és Sault a Szent Szellem a nem zsidó népekhez küldi

13 1A szíriai Antiókhia gyülekezetében† volt néhány próféta† és tanító:
Barnabás, Simeon (akit Nigernek is neveztek), Lucius (aki Ciréne városából jött), Manaén (aki együtt nevelkedett Heródes királlyal), és Saul.
2Amikor ezek a az emberek az Úrnak szolgáltak és böjtöltek, így szólt
hozzájuk a Szent Szellem†: „Válasszátok külön nekem Barnabást és Sault! Én választottam ki őket, hogy elvégezzenek egy különleges feladatot.

3Ezért, miután újra böjtöltek és imádkoztak, Barnabásra és Saulra tették
kezüket,* és elküldték őket, hogy teljesítsék azt a feladatot.

Barnabás és Saul Ciprus szigetén

4Barnabás és Saul, miután ilyen módon kiküldte őket a Szent Szellem†,
elindultak. Először Szeleukia kikötőjébe mentek, ahol hajóra szálltak, és

13:3 *tették a kezüket* Ilyen módon kérték Istent, hogy különlegesen áldja meg ezeket az embereket. Ebben az esetben a küldetésükhöz szükséges erőt kérték a számukra.

Ciprus szigetére utaztak. 5Amikor Szalamisz városába értek, a zsidók zsina-
gógáiba† mentek, és hirdették az Isten üzenetét. János is velük volt: segített
Barnabásnak és Saulnak.
6Azután bejárták Ciprus szigetét egészen Páfosz városáig. Ott találkoztak egy
zsidó származású varázslóval, akit Bar-Jezusnak, görögül Elimásznak hívtak.
Ez hamis próféta†volt, 7és igyekezett mindig a kormányzó, Szergiusz Paulusz
közelében maradni. A kormányzó nagyon okos ember volt, és meghívta
Barnabást és Sault, hogy neki is mondják el Isten üzenetét. 8Barnabás és Saul el
is mentek, de Elimász, a varázsló ellenkezett és vitatkozott velük, sőt a
helytartót is igyekezett rábeszélni, hogy ne higgyen Jézusban. 9Ekkor Sault, akit
Pálnak is hívtak, betöltötte a Szent Szellem†, egyenesen Elimászra nézett, és így
szólt: 10„Te, aki a Gonosz fia, és minden jónak ellensége vagy! Mindenféle
hazugsággal és csűrés-csavarással vagy tele! Hát már sohasem hagyod abba,
hogy az Úr igazságát hazugságnak mondjad?! 11Most figyelj ide! Az Úr keze
megérint téged, megvakulsz, és egy ideig nem látod a Napot.”
Abban a pillanatban sötétség borult Elimászra. Körbe-körbe járkált, hogy
keressen valakit, aki kézenfogva vezeti. 12A helytartó látta, mi történt, és hitt
Jézus Krisztusban, és csodálkozott az Úrról szóló tanításon.

Pál (Saul) és Barnabás a pizidiai Antiókhiában

13Ezután Pál és társai tovább hajóztak Páfoszból. Perga városában szálltak
partra, amely Pamfilia vidékén van. Itt János Márk elvált tőlük, és visszatért
Jeruzsálembe. 14A többiek tovább mentek a pizidiai Antiókhia városába.
Amikor eljött a szombat†, Pál és Barnabás bementek a zsinagógába†, és
leültek. 15A Törvény és a próféták írásainak felolvasása után a zsinagóga
vezetői azt üzenték nekik: „Testvérek, most szóljatok, ha akartok valamit
mondani, ami javunkra válik!”

Pál beszéde az antiókhiai zsinagógában

16Ekkor Pál felállt, intett a kezével,* és így szólt: „Hallgassatok meg engem,
Izraeli férfiak, és ti nem zsidók, akik félitek az Istent! 17Izrael Istene kiválasz-
totta ősapáinkat. Ő tette naggyá népünket, amíg Egyiptom földjén éltek. Ő
vezette ki onnan őket nagy hatalmával. 18Ezután körülbelül negyven éven
keresztül türelmesen bánt velük a pusztában. 19Isten hét népet pusztított ki
Kánaánból, és azt a földet Izrael fiainak adta örökségül. 20Mindez körülbelül
négyszázötven év alatt történt.
Ezután vezetőket adott nekik egészen Sámuel† próféta idejéig. 21Ekkor a
nép királyt kért Istentől, aki Sault adta nekik, aki negyven évig uralkodott.
Saul Kis fia volt, és Benjamin törzséből származott. 22Azután Isten Saul
királytól elvette a királyságot, és Dávidot† tette királlyá. Róla ezt mondta
Isten: ‘megtaláltam Dávidot, Jessze fiát, akit szeretek, ő majd mindent
megtesz, amit mondok neki.’ 23Ennek a Dávidnak az utódai közül való a
Megmentő, akit Isten Izraelnek küldött, ahogyan ezt megígérte. Ez a
Megmentő nem más, mint Jézus! 24Jézus megérkezése előtt János† mondta
egész Izrael népének, hogy változtassák meg gondolkozásukat és életüket, és
merítkezzenek be†. 25Amikor János befejezte a feladatát, ezt mondta: ‘Mit

13:16 *intett a kezével* Ezzel jelezte, hogy szeretne mondani valamit.

gondoltok rólam, ki vagyok én? Nem én vagyok a Krisztus†! Ő majd csak
ezután fog jönni. De én még arra sem vagyok méltó, hogy a cipőjét levegyem
a lábáról.'
26Testvéreim, akik Ábrahámtól† származtok, és ti nem zsidók, akik
imádjátok Istent, a megmenekülésnek ez az üzenete nekünk szól.
27–28Jeruzsálem lakói és a nép vezetői nem értették meg, hogy Jézus a
Megmentő, és elítélték őt. Bár nem tudtak Jézus ellen semmi olyat mondani,
amiért meg kellett volna halnia, mégis azt kérték Pilátustól, hogy ítélje
halálra, és öljék meg. Így azután megtörtént minden, amit a próféták† előre
megmondtak és leírtak, és amit a zsidók minden szombaton† felolvasnak a
zsinagógákban. 29Miután megtették mindazt, amit az Írások† előre megírtak
róla, Jézus holttestét levették a keresztről, és sírba helyezték. 30De Isten feltá-
masztotta őt a halálból! 31Ezután sok napon látták a feltámadt Jézust azok az
emberek, akik Galileából vele együtt mentek fel Jeruzsálembe. Ezek az
emberek most is bizonyítják az egész nép előtt, hogy ez igaz. 32–33Isten
ígéreteket tett a mi ősapáinknak.

Mi azt az örömhírt† mondjuk nektek, hogy ezeket az ígéreteket Isten most nekünk, az ő gyermekeiknek teljesítette be. Még pedig azzal, hogy Jézust a halálból feltámasztotta, ahogyan ez meg van írva a második zsoltárban:

> 'Te vagy az én fiam, ma lettem az édesapád.' *Zsolt 2:7*

34Isten valóban feltámasztotta Jézust! Ő már soha többé nem fog meghalni!
Erről így szólt Isten:

> 'Nektek fogom beteljesíteni azokat a szent és biztos ígéreteket,
> amelyeket Dávidnak† tettem.' *Ézs 55:3*

35Egy másik helyen meg azt mondja:

> 'Nem engeded, hogy szented teste a sírban pusztuljon el.' *Zsolt 16:10*

36Dávid† Isten akarata szerint szolgált, amíg élt. Azután meghalt, eltemették
ősei mellé, és teste bizony el is pusztult a sírban. 37De Jézus, akit Isten feltá-
masztott a halálból, nem pusztult el a sírban! 38–39Testvéreim, kérlek, értsétek
meg, azt hirdetjük nektek, hogy Isten Jézus által kínálja fel nektek a bűneitek
megbocsátását. És hirdetjük, hogy Jézus az, aki megszabadítja azokat, akik
hisznek benne. Igen, megszabadítja őket mindazokból a dolgokból, amikből
Mózes Törvénye nem tudott bennünket megszabadítani. 40De jól
vigyázzatok! Nehogy veletek történjen meg, amit a próféták† mondtak:

> 41 'Figyeljetek csak, ti akik lenézitek a többieket,
> Csodálkozzatok, és pusztuljatok el,
> mert olyan dolgot teszek napjaitokban,
> amit soha el nem hinnétek, ha valaki mondaná nektek.'" *Hab 1:5*

42Amikor Pál és Barnabás kimentek a zsinagógából†, a nem zsidók kérték
őket, hogy a következő szombaton† nekik is beszéljenek ezekről a dolgokról.
43Amikor az emberek hazamentek a zsinagógából, sok zsidó és istenfélő
prozelita† követte Pált és Barnabást. Ők pedig beszéltek velük, és bíztatták
őket, hogy továbbra is Isten kegyelmében éljenek.

Pál és Barnabás a nem zsidókhoz fordul

44A következő szombaton† a városból majdnem mindenki összegyűlt,
hogy hallgassa Isten üzenetét. 45Amikor a zsidók látták, hogy milyen sok
nem zsidó ember jött el, nagyon féltékenyek és irigyek lettek. Káromkodtak,
és ellenkeztek Pállal. 46Ekkor Pál és Barnabás bátran ezt mondták nekik:
„Szükséges volt, hogy először nektek mondjuk el Isten üzenetét. De ha ti
visszautasítjátok, és nem kell nektek az örök élet, akkor a nem zsidó
népekhez fordulunk. 47Mert ezt parancsolta nekünk az Úr:

> ‘Világossággá tettelek téged a nem zsidó népek számára,
> hogy megmutasd a szabadulás útját minden népnek
> az egész Földön.’” *Ézs 49:6*

48Amikor ezt a nem zsidók hallották, nagyon megörültek, és dicsérték az
Úr beszédét. Azok az emberek, akiket Isten kiválasztott az örök életre, hittek
az Úr üzenetében.

49Isten üzenete így sok emberhez eljutott azon a vidéken. 50A nem hívő
zsidók azonban Pál és Barnabás ellen uszították az előkelő és vallásos
asszonyokat, és a város vezetőit. Ezek Pál és Barnabás ellen támadtak, és
kizavarták őket a városból. 51Ekkor Pál és Barnabás még a port is lerázták a
lábukról,* és tovább mentek Ikóniumba. 52Antiochiában azonban Jézus tanít-
ványait betöltötte az öröm és a Szent Szellem†.

Pál és Barnabás Ikóniumban

14 1Pál és Barnabás Ikóniumban is elment a zsidók zsinagógájába†. Ott
úgy beszéltek, hogy sok zsidó és görög is hinni kezdett Jézusban. 2De
azok a zsidók, akik nem hittek, a hívők ellen uszították a nem zsidókat. 3Pál
és Barnabás mégis sokáig ott maradt, és bátran beszélt az Úrról és
kegyelméről. Az Úr pedig bebizonyította, hogy amit Pálék mondtak, az igaz:
jeleket és csodákat tett az apostolok által. 4A város lakói emiatt két csoportra
váltak szét. Az egyik csoport a zsidók mellett volt, a másik az
apostolok mellett.

5Az a csoport, amelyik Pálék ellen volt, zsidókból és nem zsidókból, meg a
vezetőikből állt. Ezek meg akarták verni az apostolokat, sőt kövekkel halálra
akarták dobálni őket. 6Amikor Pál és Barnabás ezt megtudták, elmenekültek
a városból. Elmentek Likaónia városaiba, Lisztrába, Derbébe és azoknak a
városoknak a környékére. 7Ott is hirdették az embereknek az örömhírt†.

Pál és Barnabás Lisztrában és Derbében

8Élt Lisztrában egy ember, aki születésétől fogva nyomorék volt. Soha
életében nem tudott járni. 9Ez az ember ott ült a földön, és a többiekkel
együtt hallgatta Pál beszédét. Egyszer Pál ránézett, és látta, hogy a béna hisz
abban, hogy Isten meg tudja gyógyítani. 10Ekkor Pál hangosan rákiáltott:
„Kelj fel, és állj a lábadra!” Erre az felugrott, és járni kezdett. 11Amikor az
emberek látták, hogy Pál mit tett, likaóniai nyelven így kiabáltak: „Az
istenek emberi formában lejöttek hozzánk!” 12Barnabásról azt mondták,
hogy ő Zeusz†. Pált pedig Hermésznek† nevezték, mivel legtöbbször ő

13:51 *még … lábukról* Ezzel figyelmeztették őket, hogy többé nem állnak szóba velük.

beszélt. 13Zeusz temploma a város közelében volt. Zeusz papja virágokkal
díszített bikákat vezetett a város kapujához. Az összegyűlt emberekkel
együtt áldozatot akart bemutatni Pálnak és Barnabásnak.

14Amikor az apostolok†, Pál és Barnabás megértették ezt, megszaggatták
ruhájukat*, és odafutottak az emberek közé. Így kiáltottak: 15„Miért tesztek
ilyet? Nem vagyunk mi istenek, hanem ugyanolyan emberek, mint ti! Azért
jöttünk, hogy hirdessük nektek az örömhírt†, és hogy ezektől az értelmetlen
dolgoktól az élő Istenhez forduljatok. Mert ő teremtette az eget, a Földet, a
tengert és mindent, ami bennük van. 16Isten eddig minden népnek
megengedte, hogy a maga útját járja. 17Mégis bebizonyította, hogy él, mert jól
bánt veletek. Ő adott nektek esőt az égből. Ő adott termést, meg gyümölcsö-
ket a maga idején. Ő ad nektek bőségesen enni. Ha nagyon örültök
valaminek, még az is Isten ajándéka!” 18Pál és Barnabás ezt mondták, de még
így is alig tudták az embereket lebeszélni arról, hogy áldozatot mutassanak
be nekik.

19Később azonban a pizidiai Antiókhiából és Ikóniumból átjött néhány
zsidó. Addig uszították az embereket Pál ellen, amíg meggyőzték őket. Az
emberek nagyon haragudtak Pálra, és köveket dobáltak rá. Azt hitték, hogy
meg is halt, ezért kivonszolták Pált a városból. 20De Jézus tanítványai össze-
gyűltek Pál körül, aki felkelt, és visszament a városba. Másnap pedig
Barnabással együtt tovább mentek Derbébe.

Visszatérés a szíriai Antiókhiába

21Derbében is hirdették az örömhírt†, és ott is sokan Jézus tanítványai
lettek. Azután visszatértek Lisztrába, majd Ikóniumba, onnan pedig a
pizidiai Antiókhiába. 22Mindenhol megerősítették az ott lakó tanítványokat,
és bátorították őket, hogy maradjanak meg a hitben. Így beszéltek hozzájuk:
„Sok szenvedésen kell keresztülmennünk, amíg eljutunk Isten királyságába.”
23Pál és Barnabás mindegyik városban kiválasztották a gyülekezetek†
vezetőit†, böjtöltek és imádkoztak értük. Az Úr kegyelmére bízták őket,
akiben mindannyian hittek.

24Majd Piszidián át Pamfiliába mentek, azután 25Pergébe érkeztek. Itt is
hirdették az örömhírt†. Azután Attáliába mentek, ahol 26hajóra szálltak.
Ezután érkeztek vissza a szíriai Antiókhiába. Ebből a városból indultak
útnak, amikor Isten kegyelmére bízták és kiküldték őket arra a feladatra,
amelyet most befejeztek.

27Amikor megérkeztek, összehívták a gyülekezetet†. Pál és Barnabás
mindenről beszámoltak, amit Isten velük tett. Azt is elmondták, hogy Isten a
nem zsidó népek előtt is kinyitotta a kaput, hogy higgyenek Jézusban.
28Majd hosszú időt töltöttek ott a tanítványokkal.

Az apostolok jeruzsálemi tanácskozása

15 1Ezután néhány ember érkezett Júdeából a szíriai Antiókhia városába,
akik így tanították a testvéreket: „Csak akkor menekülhettek meg, ha
Mózes Törvénye szerint körülmetélkedtek.” 2De Pál és Barnabás nem értett
egyet velük, így nagy vita támadt közöttük. Végül elhatározták, hogy

14:14 *ruhájukat* Így fejezték ki, hogy mennyire fel vannak háborodva.

Jeruzsálembe küldik Pált, Barnabást és még néhány testvért az apostolok-
hoz† és a jeruzsálemi gyülekezet† vezetőihez†, hogy beszéljék meg velük ezt
a kérdést.
3Az antiókhiai gyülekezet tehát útnak indította ezeket a testvéreket, akik
áthaladtak Fönícián és Samárián. Útközben az ottani testvéreknek is
beszéltek arról, hogy a nem zsidó emberek is az igaz Istenhez fordultak.
Ennek az összes testvér nagyon megörült. 4Amikor megérkeztek
Jeruzsálembe, a gyülekezet és annak vezetői†, meg az apostolok† fogadták
őket. Pál, Barnabás, és a többiek elmondták, amit Isten velük tett. 5Néhány
jeruzsálemi hívő, akik a farizeusok† csoportjához tartoztak, ekkor felállt, és
azt mondta: „A nem zsidókat is körül kell metélni, és meg kell nekik
parancsolni, hogy tartsák meg Mózes Törvényét!”
6Ezért az apostolok† és a jeruzsálemi gyülekezet vezetői† összegyűltek,
hogy megbeszéljék ezt a kérdést. 7Hosszú vita után Péter felállt, és azt
mondta: „Testvéreim, tudjátok, hogyan kezdődött ez a dolog. Isten
engem választott ki közületek, hogy a nem zsidók tőlem hallják az
örömhírt†. Meg is hallották, és hittek is. 8Isten tudja, mi van az emberek
szívében, és elfogadta ezeket a nem zsidókat. Ezt azzal bizonyította, hogy
nekik is ugyanúgy adta a Szent Szellemet†, mint nekünk. 9Semmi
különbséget nem tett közöttük és közöttünk. Mivel a nem zsidók is hittek
benne, ezért Isten megtisztította az ő szívüket is. 10Akkor miért teszitek
próbára Isten türelmét? Miért akartok ilyen nehéz terhet* tenni Jézus nem
zsidó tanítványainak vállára? Hiszen ezt a terhet sem az őseink, sem mi
nem bírtuk el! 11Hisszük, hogy mi, zsidók az Úr Jézus kegyelme alapján
menekülhetünk meg. De hisszük, hogy ugyanígy megmenekülhetnek a
nem zsidók is.”
12Erre az egész csoport lecsendesedett. Majd meghallgatták Pált és
Barnabást, akik elmondták mindazokat a jeleket és csodákat, amiket Isten
tett rajtuk keresztül a nem zsidók között. 13Amikor befejezték, Jakab szólalt
meg: „Figyeljetek rám, testvéreim! 14Simon Péter elmondta, hogyan mutatta
meg Isten, hogy szereti a nem zsidókat is. Most először történt meg, hogy
Isten a nem zsidók közül is magához fogadott embereket, hogy saját népévé
legyenek. 15A prófétáktól üzenete is erről szól:

16 ‘Azután majd visszatérek,
és újjáépítem Dávid† sátorát, amely összedőlt.
Újra fölépítem azt a romokból, és helyreállítom,
17 hogy az Izraelen kívüli népek is keressék az Urat,
minden nem zsidó ember is, aki az én nevemet viseli.
Így szól az Úr, aki meg is teszi mindazt, *Ám 9:11–12*

18 amit öröktől fogva elhatározott és megmondott.’

19Ezért én azt tanácsolom, hogy ne zavarjuk meg azokat a nem zsidó
testvéreket, akik Istenhez jönnek. 20Inkább írjunk nekik levelet, és mondjuk
meg, hogy

15:10 *terhet* A Mózes Törvényét. Ugyanis, a Jézusban hívő zsidók egy része azt akarta, hogy a nem zsidó hívők is a Törvény parancsai szerint éljenek.

ne egyenek olyan ételt, amit a bálványoknak ajánlottak fel,
ne kövessenek el semmilyen szexuális bűnt†,
ne egyenek megfulladt állatok húsából készült ételt,
se olyan húst, amiben benne maradt a vér.

21Ne tegyenek semmi ilyet, mert minden városban vannak zsidók, akik
Mózes Törvényét tanítják, és minden szombaton† felolvassák a Törvényt a
zsinagógákban†.”

Az apostolok levele a nem zsidó hívőkhöz

22Ekkor az apostolok† és a gyülekezet vezetői† az egész gyülekezettel†
együtt elhatározták, hogy néhány testvért Pállal és Barnabással együtt
elküldenek a szíriai Antiókhiába. Kiválasztották maguk közül Júdást (akit
Barsabbásnak is neveztek) és Szilászt, akik vezetők voltak a testvérek
között. 23Írtak egy levelet is, amelyet a küldöttek magukkal vittek. Ez állt a
levélben:

„Mi, az apostolok†, és a jeruzsálemi gyülekezet vezetői†, a ti testvéreitek, üdvözletünket küldjük nem zsidó származású testvéreinknek, akik a szíriai Antiókhia városában, Szíria és Cilicia tartományában élnek.

24Megtudtuk, hogy hozzátok ment közülünk néhány ember, és olyan
dolgokat mondtak, ami megzavart és nyugtalanított benneteket. De
ezeket az embereket nem mi küldtük. 25Ezért egy akarattal elhatároztuk,
hogy kiválasztunk néhány embert, és elküldjük őket hozzátok. Ők
együtt mennek a mi szeretett Pál és Barnabás testvérünkkel, 26akik
életüket is odaadták a mi Urunk, Jézus Krisztusért. 27Elküldjük tehát
hozzátok Júdást és Szilászt, akik majd személyesen is elmondják nektek
ugyanezt. 28A Szent Szellem† úgy látja jónak, és mi is egyetértünk vele,
hogy ne terheljünk benneteket semmi mással, csak ezeket a dolgokat
tartsátok be:

29 ne egyetek olyan ételt, amit a bálványoknak ajánlottak fel,
ne egyetek megfulladt állatok húsából készült ételt,
se olyan húst, amelyben benne maradt a vér, és
ne kövessetek el semmilyen szexuális bűnt†,

Ha ezeket elkerülitek, jól teszitek.

Isten veletek!”

30Ezzel útnak indították Barnabást, Pált, Júdást és Szilászt. Ők pedig
elmentek a szíriai Antiókhiába, összehívták a gyülekezetet†, és átadták a
levelet. 31Amikor az antiókhiai testvérek ezt elolvasták, nagyon megörültek, és
a levél megerősítette őket. 32Júdás és Szilász, akik mindketten próféták† voltak,
sokáig beszélgettek a testvérekkel, bátorították és erősítették őket. 33Egy ideig
még velük maradtak, majd miután az aniókhiai testvérek békességgel elbocsá-
tották őket, visszatértek Jeruzsálembe, azokhoz, akik elküldték őket. 34*

15:34 Néhány görög nyelvű kéziratban szerepel a 34. vers: „De Szilász úgy döntött, hogy ott marad.”

[35]Pál és Barnabás egy darabig még a szíriai Antiókhiában maradtak. Sok
más testvérrel együtt tanították az Úr beszédét, és hirdették az örömhírt†.

Pál és Barnabás különválnak

[36]Néhány nap múlva Pál azt mondta Barnabásnak: „Sok városban
hirdettük az Úr üzenetét. Most menjünk vissza ezekbe a városokba, és
látogassuk meg a testvéreket! Nézzük meg, hogy vannak!”

[37]Barnabás azt akarta, hogy vigyék magukkal Jánost is (akit Márknak is
hívtak). [38]Az első útjukon azonban János Márk Pamfilában visszafordult, és
nem folytatta velük együtt a munkát. Emiatt Pál nem akarta Jánost magával
vinni. [39]Pál és Barnabás ezen sokat vitatkoztak, de nem tudtak megegyezni.
Ezért elváltak egymástól. Barnabás maga mellé vette Márkot, és Ciprus
szigetére hajózott. [40]Pál pedig Szilászt választotta útitársnak. Akkor a
testvérek az Úr kegyelmére bízták Pált, ő pedig Szilással együtt elindult.
[41]Végigjárta Szíriát és Ciliciát, és erősítette a gyülekezeteket†.

Timóteus csatlakozik Pálhoz

16 [1]Pál eljutott Derbébe és Lisztrába is. Élt ott egy Timóteus nevű
tanítvány, akinek az anyja hívő zsidó, az apja pedig görög volt.
[2]Timóteusról jó véleménye volt a lisztrai és az ikóniumi testvéreknek. [3]Pál
azt akarta, hogy Timóteus is vele utazzon. De azon a környéken a zsidók
mind tudták, hogy Timóteus apja görög volt. Ezért Pál körülmetélte†
Timóteust a zsidók kedvéért. [4]Ezután együtt végigjárták a városokat*.
Mindenhol elmondták a hívőknek a jeruzsálemi apostolok† és gyülekezeti
vezetők† határozatát. [5]Így a gyülekezetek† erősödtek a hitben, és napról-
napra egyre több ember csatlakozott hozzájuk.

Isten Macedóniába küldi Pált

[6]Pál, és akik vele együtt mentek, Ázsiában is szerették volna hirdetni Isten
üzenetét, de a Szent Szellem† nem engedte nekik, hogy arrafelé menjenek.
Ezért keresztülutaztak Frígia és Galácia vidékén. [7]Amikor Mízia határához
értek, Bitíniába akartak menni, de Jézus Szelleme oda sem engedte őket.
[8]Ezért Mízia mellett elhaladva Tróászba mentek.

[9]Azon az éjszakán Pál látomást látott: egy Macedóniai férfi állt előtte, és
így kérte: „Gyere át a tengeren Macedóniába, és segíts nekünk!” [10]Pál
látomása után azonnal elhatároztuk, hogy Macedóniába† megyünk. A
látomásból megértettük, hogy Isten oda hívott bennünket, hogy ott is
hirdessük az örömhírt†.

Jézus első tanítványai Európában

[11]Tróászban hajóra szálltunk, és egyenesen Szamotrákė szigetére mentünk.
Innen másnap továbbhajóztunk Neápoliszba, majd [12]a macedóniai Filippi
városába érkeztünk, ahol rómaiak laktak. Ez volt a legfontosabb város
Macedóniának† ebben a részében. Itt több napot töltöttünk.

[13]Szombaton† kimentünk a városkapun túl, a folyóhoz. Azt gondoltuk, hogy
ott van az a hely, ahol az emberek imádkozni szoktak. Néhány asszony

---

16:4 *városokat* Azokat a városokat, ahol Jézusban hívők csoportjai voltak.

összegyűlt a folyóparton. Leültünk, és beszélgettünk velük. 14Volt közöttük egy
asszony Thiatíra városából, akit Lídiának hívtak. Kereskedő volt, bíbor színű
ruhákat árult. Ez a Lídia az igaz Istent imádta. Amíg hallgatta, amit mondtunk,
az Úr megnyitotta a szívét, és elfogadta, amit Pál mondott. 15Ezután egész
családjával együtt bemerítkezett†, majd meghívott bennünket a házába. Ezt
mondta: „Ha elfogadtok engem az Úr igazi követőjének, akkor gyertek hozzám,
és legyetek vendégeim!” Így rábeszélt bennünket, hogy vele menjünk.

Az apostolokat üldözik, de kiszabadulnak a börtönből

16Történt egyszer, hogy amikor az imádkozás helyére mentünk, szembejött
velünk egy rabszolgaleány, akiben a jövendőmondás szelleme* lakott. Ez a leány
sok pénzt szerzett a gazdáinak azzal, hogy előre megmondta az embereknek, mi
fog történni velük. 17Folyton Pál és a csoportja után ment, és közben így
kiáltozott: „Ezek az emberek a Magasságos Isten szolgái. Megmondják nektek,
hogyan menekülhettek meg!” 18Ez így ment több napon keresztül. Végül Pál
megharagudott, hátrafordult, és azt mondta a leányban lakó gonosz
szellemnek†: „Jézus Krisztus nevében megparancsolom neked, hogy menj ki
ebből a leányból!” Erre a jövendőmondó szellem azonnal kiment belőle.

19A rabszolgaleány gazdái megértették, hogy többé nem tudnak pénzt
keresni a leány segítségével. Ezért megfogták Pált és Szilászt, és a piactérre
hurcolták őket a város vezetői elé. 20Amikor oda értek, ezt mondták: „Ezek az
emberek zsidók, és megzavarják városunkat. 21Olyan szokásokat tanítanak,
amelyeket nekünk nem szabad elfogadnunk, vagy követnünk, mert római
polgárok vagyunk.” 22Velük együtt az összegyűlt emberek is vádolták Pált és
Szilászt. A város vezetői pedig megparancsolták, hogy tépjék le róluk a ruhát,
és korbáccsal verjék meg őket. 23Így Pált és Szilászt jól megkorbácsolták, majd
börtönbe zárták. Megparancsolták a börtönőrnek, hogy szigorúan őrizze őket.
24Ezért a börtönőr bevitte őket a börtön belsejébe, és megkötözte a lábukat.

25A börtönben az éjszaka közepén Pál és Szilász imádkoztak, és dicsérete-
ket énekeltek Istennek, a többi fogoly pedig hallgatta őket. 26Hirtelen erős
földrengés támadt. Olyan nagy volt a földrengés, hogy még a börtön alapja is
beleremegett. A börtön minden ajtaja azonnal kinyílt, és a foglyokról leestek
a láncok. 27A börtönőr felébredt, és látta, hogy a börtönajtók nyitva vannak.
Ekkor a kardjával meg akarta ölni magát, mert azt hitte, hogy a foglyok
megszöktek.* 28De Pál hangosan odakiáltott neki: „Ne öld meg magad, mert
mindannyian itt vagyunk!”

Higgy az Úr Jézusban, és megmenekülsz

29Az őr erre szólt, hogy hozzanak valami világító eszközt, majd
berohant a börtönbe. Remegett a félelemtől, és Pál meg Szilász lába elé
borult. 30Azután kivezette őket, és azt kérdezte: „Uraim, mit tegyek, hogy
megmeneküljek?”

31Pálék így válaszoltak: „Higgy az Úr Jézusban, és megmenekülsz, te is
meg a családod is.” 32Elmondták az Úr üzenetét a börtönőrnek és

---

16:16 *jövendőmondás szelleme* A Sátánt szolgáló gonosz szellem, aki ezt a különleges képességet adta a leánynak. A 18. versben is. **16:27** *meg akarta … megszöktek* Azért akart öngyilkos lenni, mert ha a foglyok megszöknek, akkor őt emiatt kivégzik.

mindazoknak, akik a házában voltak. 33Ő pedig még akkor éjjel kimosta Pál
és Szilász sebeit, és egész családjával együtt bemerítkezett†. 34Ezután behívta
őket a házába, enni adott nekik, és egész családjával együtt nagyon örült
annak, hogy most már ők is hittek Istenben.

35Reggel a város vezetői katonákat küldtek a börtönőrhöz, ezzel az
üzenettel: „Engedd szabadon azokat az embereket!”

36A börtönőr pedig megmondta ezt Pálnak: „A város vezetői azt üzenték,
hogy engedjelek szabadon benneteket. Ezért most szabadok vagytok.
Menjetek békével!”

37De Pál így szólt a katonákhoz: “Vezetőitek nem bizonyították be, hogy
valami bűnt követtünk volna el. Ennek ellenére az emberek előtt megvertek,
és börtönbe zártak bennünket. Mi római állampolgárok* vagyunk, és jogaink
vannak. Most meg titokban akarnak bennünket elküldeni?! Azt már nem!
Jöjjenek csak ide, és ők maguk vezessenek ki minket!”

38A katonák visszamentek a város vezetőihez, és elmondták, amit Pál
üzent. Amikor a vezetők megtudták, hogy Pál és Szilász római állampolgá-
rok, megijedtek. 39Odamentek hozzájuk, és bocsánatot kértek tőlük. Azután
kivezették őket a börtönből, és kérték, hogy menjenek el a városból. 40Pál és
Szilász a börtönből Lídia házához ment. Ott találkoztak a testvérekkel, báto-
rították őket, majd továbbmentek Filippiből.

Pál és Szilász Thesszalonikában

17 1Pál és Szilász átmentek Amfipolisz városán és Apollónián, majd
Thesszalonikába érkeztek. Ebben a városban zsidók is éltek, és zsina-
gógájuk† is volt. 2Pál, szokása szerint, itt is elment a zsinagógába. Három
héten keresztül minden szombaton† beszélgetett a zsidókkal az Írásokról†.
3Magyarázta nekik az Írásokat: bebizonyította, hogy a Krisztusnak†
szenvednie kellett, és fel kellett támadnia a halálból. Azt mondta nekik: „Az
a Jézus a Krisztus, akiről én beszélek nektek.” 4Néhány zsidó elfogadta ezt,
és csatlakozott Pálhoz és Szilászhoz. A zsinagógában voltak olyan görögök
is, akik az igaz Istent imádták, meg gazdag és előkelő asszonyok is. Ezek
közül is sokan csatlakoztak Pálékhoz.

5De azok a zsidók, akik nem hittek, irigykedni kezdtek. Ezért kerestek
néhány gonosz embert a piactéren, és pénzt adtak nekik. Azok meg össze-
gyűjtöttek egy csomó embert, és nagy zavart keltettek a városban. Ez a sok
ember a Jázon házához ment. Pált és Szilászt keresték, mert ki akarták őket
hozni onnan, hogy a városi gyűlés elé állítsák őket. 6Amikor Pálékat nem
találták, Jázont fogták meg, és néhány testvérrel együtt erőszakkal a város
vezetői elé vitték. Közben ezt kiabálták: „Ezek az emberek az egész világon
zavart keltettek, és most ide is eljöttek. 7Jázon vendégül látta őket. Ők nem
engedelmeskednek a császár† törvényének, mert azt mondják, hogy van egy
másik király: Jézus.”

8A város vezetői és a többi emberek erre nagyon dühösek lettek. 9Jázon és
a testvérek azonban kifizették a pénzbüntetést, így elengedték őket.

16:37 *római állampolgárok* A Római Jog szerint római állampolgárt nem volt szabad tárgyalás előtt megkorbácsolni.

Pál és Szilász Béreában

10Ezután a testvérek még azon az éjszakán útnak indították Pált és Szilászt,
akik Bérea városába mentek. Amikor oda megérkeztek, elmentek a
zsinagógába†. 11A béreai zsidók jobb emberek voltak, mint a thesszalonikai-
ak. Nyitott szívvel fogadták az üzenetet. Minden nap olvasták az Írásokat†,
és gondolkodtak rajta. Akarták tudni, hogy igaz-e, amit Pál mondott.
12Ennek az lett az eredménye, hogy a bereai zsidók közül sokan hittek
Jézusban. Sőt még a gazdag és előkelő görögök asszonyok és férfiak közül is
sokan hívők lettek. 13Amikor azonban a thesszalonikai zsidók megtudták,
hogy Pál Béreában is hirdeti Isten üzenetét, oda is utána mentek. Ott is Pál
ellen uszították az embereket. 14Ekkor a testvérek azonnal továbbküldték
Pált a tengerhez. De Szilász és Timóteus Béreában maradt. 15Azok a
testvérek, akik elkísérték Pált, egészen Athén városáig mentek vele. Onnan
visszatértek Béreába. Pál azt üzente velük, hogy Szilász és Timóteus
sürgősen menjenek utána Athénbe.

Pál Athénben

16Pál tehát Athénben várta Szilászt és Timóteust. Nagyon mérges lett, mert a
városban sok bálvány-szobrot látott. 17Itt is elment a zsinagógába†, és vitatkozott
a zsidókkal és az istenfélő görögökkel. Beszélgetett másokkal is a piactéren.
18Néhány filozófus az epikureus és sztoikus csoportból vitatkozott Pállal.

Néhányan ezek közül azt mondták: „Ez az ember össze-vissza beszél! Mit
akar ez mondani?” Pál ugyanis beszélt nekik Jézusról és a feltámadásról.
Erre azt mondták egymásnak: „Úgy látszik, valami idegen istenekről
beszél”. 19Azután magukkal vitték Pált az Areopágoszra†. Azt mondták neki:
„Magyarázd el nekünk ezt az új dolgot, amiről beszélsz, mert nem értjük!
20Furcsa amit mondasz, de szeretnénk megérteni.” 21(Az athéniek és az ott
lakó külföldiek mind azzal töltötték az idejüket, hogy új elméletekről
vitatkoztak.)

22Pál tehát felállt az Areopágosz előtt, és így szólt: „Athéni férfiak, úgy
látom, ti valóban nagyon vallásos emberek vagytok. 23Amikor a városotok-
ban jártam, láttam azokat a dolgokat, amiket ti tiszteltek. Találtam egy olyan
oltárt is, amelyre ez volt írva: ‘ANNAK AZ ISTENNEK, AKIT NEM ISMERÜNK’.
Éppen ő az, akiről én beszélek nektek: az az Isten, akit ti imádtok, bár nem
ismertek. 24Ő az Isten, aki teremtette az egész világot és mindent, ami benne
van. Ő a Menny és a Föld Ura, aki nem kézzel készített templomokban lakik!
25Istennek nincs szüksége rá, hogy az emberek szolgálják őt. Éppen ellenke-
zőleg! Ő ad mindenkinek életet, leheletet, és mindent. 26Ő teremtette az első
embert, és annak az utódaiból az összes nemzetet. Isten akarta, hogy az
emberek az egész Földön mindenhol elterjedjenek. Ő jelölte ki a népek
lakóhelyének határait. Ő határozta meg azt is, hogy meddig lakjanak ott.
27Mindezt azért tette, hogy az emberek keressék Istent, kinyújtsák a kezüket
utána, kitapogassák őt a sötétben, és talán meg is találják. Pedig Isten nincs
messze egyikünktől sem! 28‘Mert benne élünk, mozgunk, és vagyunk.’
Költőitek közül az egyik ezt mondta: ‘Mert az ő gyermekei vagyunk.’

29Mivel valóban Isten gyermekei vagyunk, nem szabad azt gondolnunk,
hogy Isten olyan, mint az arany, ezüst vagy kő. Ő nem hasonlítható azokhoz
a dolgokhoz, amiket az emberek kitalálnak, vagy a művészek készítenek.

30Eddig az emberek nem értették meg, hogy Isten nem ilyen. Isten mostanáig
türelmes volt, most azonban mindenkinek mindenhol azt parancsolja, hogy
változtassa meg a gondolkodását és az életét. 31Mert Isten már kijelölte azt a
napot, amelyen ítéletet tart az összes ember felett az egész világon. Az ő
ítélete igazságos lesz. Ezt az ítéletet egy férfi által fogja tartani, akit erre a
célra már kiválasztott. Azzal bizonyította ezt mindenki számára, hogy ezt az
embert *(Jézust)* feltámasztotta a halálból!”

32Amikor az emberek a feltámadásról hallottak, voltak, akik kicsúfolták Pált,
mások viszont azt mondták: „Szeretnénk, ha beszélnél még erről.” 33Pál ezután
elment közülük. 34Dioniziosz, az Areopágosz tagja, egy Damarisz nevű
asszony és még néhányan azonban hittek Jézusban, és együtt mentek Pállal.

Pál Korinthusban

18 1Ezután Pál továbbment Athénból Korinthusba. 2Találkozott ott egy
Akvila nevű zsidó emberrel, aki Pontuszból származott, és feleségével,
Priszcillával együtt nem sokkal azelőtt érkezett Korinthusba. Itáliából jöttek,
mert Claudius† császár megparancsolta a zsidóknak, hogy költözzenek el
Rómából. Pál meglátogatta Akvilát és Priszcillát, és attól kezdve náluk is
lakott. 3Mivel Pálnak is sátorkészítő volt a mestersége, ezután együtt
is dolgoztak.

4Pál minden szombaton† vitatkozott a zsinagógában† a zsidókkal és a
görögökkel. Azt akarta, hogy ők is higgyenek Jézusban. 5Ezután Szilász és
Timóteus megérkezett Macedóniából. Ettől kezdve Pál minden idejét arra
fordította, hogy a zsidóknak bebizonyítsa: Jézus a Krisztus†. 6A zsidók
azonban nem hittek neki. Ellenkeztek Pállal, átkozták és káromkodtak.
Ekkor Pál lerázta ruhájáról a port,* és azt mondta nekik: „Ha nem fogtok
megmenekülni, arról csak ti tehettek! Az én lelkiismeretem tiszta, mert
mindent megtettem, hogy megmentselek titeket. Mostantól kezdve a nem
zsidókhoz megyek.”

7Ott is hagyta őket, és Titiusz Jusztusz házába költözött, aki az igaz Istent
imádta, és a zsinagóga† mellett lakott. 8Kriszpusz, a zsinagóga vezetője egész
családjával együtt mégis hitt az Úrban. Korinthusban még sok más ember is
hallotta Pál beszédét, és hitt Jézusban. Ezek az emberek mind bemerítkeztek†.

9Az egyik éjjel Pál álmot látott. Az Úr így szólt hozzá ebben az álomban:
„Ne félj! Bátran beszélj az emberekkel továbbra is, ne hallgass el, 10mert én
veled vagyok. Senki sem fog megtámadni, vagy bántani téged. Népem közül
sokan laknak ebben a városban.” 11Ezért Pál még másfél évig ott maradt, és
tanította nekik Isten beszédét és üzenetét.

Pál a bíróság előtt

12Amikor Gallió volt Akhája† kormányzója, a zsidók összefogtak,
rátámadtak Pálra, és erőszakkal a bíróságra vitték, Gallió elé. 13Ezzel
vádolták Pált: „Ez az ember azt tanítja, hogy olyan módon imádjuk Istent,
amely ellenkezik a mi Törvényünkkel.”

14Pál éppen mondani akart valamit, de szóhoz sem jutott, mert Gallió ezt
válaszolta a zsidóknak: „Ha bűncselekményről, vagy valami gonosz

18:6 *lerázta … port* Ezzel figyelmeztette őket, hogy többé nem áll szóba velük.

dologról lenne szó, akkor meghallgatnálak benneteket, zsidók. 15Mivel
azonban csak szavakról, nevekről, és a saját törvényetek kérdéseiről
vitatkoztok, ezt intézzétek el magatok között! Én nem leszek bíró ilyen
dolgokban.” 16Ezzel elküldte őket a bíróságról.
17Ekkor a zsidók megfogták Szószthenészt, aki akkor a zsinagóga† vezetője
volt, és a bíróság előtt megverték. De Gallió nem törődött velük.

Pál visszatér a szíriai Antiókhiába

18Pál ezután még sokáig Korinthusban maradt. Azután elbúcsúzott a test-
vérektől, és Priszcillával és Akvilával együtt Szíriába hajózott. Amikor
Kenkreába értek, Pál levágatta a haját, mert ezt ígérte Istennek.* 19Azután
megérkeztek Efezus városába. Priszcilla és Akvila nem utaztak tovább,
hanem Efezusban maradtak. Pál Efezusban is bement a zsinagógába†, ahol
beszélgetett és vitatkozott a zsidókkal. 20Azok kérték, hogy maradjon még
náluk, de ő tovább akart utazni. 21Amikor elbúcsúzott a zsidóktól, azt
mondta: „Ha Isten is akarja, még visszajövök hozzátok.” Azután hajóra
szállt, és elhagyta Efezust.
22Cézárea városában partra szállt, majd innen felment Jeruzsálembe. Ott
köszöntötte a jeruzsálemi gyülekezetet†. Ezután lement a szíriai Antiókhiába.
23Egy idő után innen is továbbment, Galácia és Frígia vidékét járta be.
Minden városban bíztatta és erősítette Jézus tanítványait.

Apollós Efezusban és Korinthusban

24Közben egy Apollós nevű zsidó férfi érkezett Efezusba. Alexandria
városából származott, sokat tanult, és nagyon jól ismerte az Írásokat†. 25Az
Úr Útjáról† már korábban tanították Apollóst, aki mindenhol lelkesen*
beszélt, és helyesen tanított Jézusról, pedig csak azt a bemerítést† ismerte,
amiről János† tanított. 26Apollós kezdett az efezusi zsinagógába† járni, és ott
nagyon bátran beszélt. Amikor Priszcilla és Akvila hallották őt, elhívták a
házukba. Beszélgettek vele, és részletesebben elmagyarázták neki Isten útját.
27Ezután Apollós el akart menni Akhájába. Az efezusi testvérek bíztatták, és
levelet írtak az Akhájában lakó tanítványoknak, hogy fogadják szívesen
Apollóst. Amikor azután Apollós odaérkezett, sokat segített az ottani tanít-
ványoknak, akik Isten kegyelme által hívőkké lettek. 28Apollós ugyanis az
emberek előtt sokszor és hevesen vitatkozott a zsidókkal, és világosan be
tudta bizonyítani, hogy nincs igazuk. Az Írások† alapján bebizonyította,
hogy Jézus a Krisztus†.

Az efezusi tanítványokra is leszáll a Szent Szellem

19 1Amíg Apollós Korinthusban volt, Pál más városokat látogatott meg,
majd Efezusba érkezett. Itt találkozott Jézus néhány tanítványával.
2Megkérdezte tőlük: „Megkaptátok-e a Szent Szellemet†, amikor
hívők lettetek?”
De ők így válaszoltak: „Nem is hallottunk a Szent Szellemről†!”
3Erre Pál megkérdezte: „Hát akkor hogyan merítettek be† titeket?”

18:18 *Pál … Istennek* Zsidó szokás szerint, így fejezte ki, hogy Istennek tett fogadalmának letelt az ideje. **18:25** *lelkesen* Szó szerint: égő szellemmel, szellemében égve.

Mire ők azt mondták: „Úgy, ahogyan János tanította a bemerítkezést.”
4Pál így szólt: „János azért merítette be†az embereket, hogy ezzel fejezzék
ki, hogy meg akarják változtatni a gondolkodásukat és az életüket.” De János
azt is megmondta az embereknek, hogy higgyenek abban, aki majd utána
fog jönni, vagyis Jézusban.
5Amikor a tanítványok ezt meghallották, bemerítkeztek† az Úr Jézus
nevébe. 6Amikor Pál rájuk tette a kezét,* a Szent Szellem† leszállt a tanít-
ványokra, akik kezdtek nyelveken szólni és prófétálni. 7Ez a tanítvány-
csoport tizenkét férfiból állt.
8Pál ezután elment a zsinagógába†. Ott bátran beszélt a zsidóknak Isten
királyi uralmáról. Sokat vitatkozott velük három hónapon keresztül, és
próbálta meggyőzni őket. 9Közülük néhányan makacsul ellenkeztek Pállal,
és nem akartak hinni. Sőt, mindenkinek rossz dolgokat mondtak Isten
útjáról†.

Pál és az efezusi tanítványok

Erre Pál végleg otthagyta a zsidókat, de magával vitte azokat, akik Jézus
tanítványai lettek. Ezeket minden nap tanította egy Tirannosz nevű ember
iskolájában. 10Ez így ment két évig. Ezért az Ázsiában† lakó zsidók és nem
zsidók mind hallották és megismerték Isten beszédét és üzenetét. 11Isten
különleges csodákat tett Pálon keresztül. 12Az emberek elvitték a betegekhez
a zsebkendőket és ruhákat, amelyeket Pál viselt, a betegek pedig meggyó-
gyultak, és a gonosz szellemek† kimentek belőlük.

Jézust a gonosz szellemek is ismerik

13Arra járt néhány zsidó, akik azzal foglalkoztak, hogy a gonosz
szellemeket† kizavarják az emberekből. Megpróbálták az Úr Jézus nevét erre
a célra használni. Azt mondták a gonosz szellemeknek: „Annak a Jézusnak a
nevében parancsolunk nektek, akiről Pál beszél!” 14Ezt tette Szkéva hét fia is.
(Szkéva volt a zsidó főpap)†.
15De egyszer a gonosz szellem† így beszélt vissza ezeknek a zsidóknak:
„Jézust ismerem, Pálról is hallottam, de kik vagytok ti?!”
16Akkor az az ember, akiben a gonosz szellem† volt, rájuk ugrott, megverte
őket, és még a ruhát is letépte róluk. Erősebb volt, mint ők együttesen,
annyira, hogy azok meztelenül és sebesülten rohantak ki a házból.
17Ezt mindenki megtudta, aki csak Efezusban lakott, zsidók és görögök
egyaránt. Félelem fogta el őket, és még jobban tisztelték az Úr Jézus nevét.
18A hívők közül sokan bevallották gonosz tetteiket az emberek előtt. 19Voltak
olyan hívők, akik korábban varázsoltak. Ezek közül sokan összegyűjtötték
varázsláshoz használt könyveiket, és a többiek szeme láttára elégették őket.
Az így elégetett könyvek összesen körülbelül ötvenezer ezüstpénzt† értek.
20Ezért azután Isten beszéde és üzenete egyre erősebben terjedt, és egyre
többen hittek Jézusban.
21Ezek után Pál elhatározta, hogy felmegy Jeruzsálembe. Az volt a terve,
hogy közben keresztülutazik Macedónián† és Akháján†. Ezt gondolta:

19:6 *rájuk tette a kezét* Ilyen módon kérte Istent, hogy különlegesen áldja meg ezeket az embereket. Ebben az esetben a Szent Szellemet kérte a számukra.

„Jeruzsálem után Rómába is el kell mennem.” 22Ezért két segítőtársát,
Timóteust és Erásztoszt előreküldte Macedóniába, ő maga pedig egy ideig
még Ázsiában maradt.

Zűrzavar Efezusban

23Ekkor történt, hogy nagy zűrzavar támadt Efezusban az Úr Útja† miatt.
24Volt a városban egy Demeter nevű ötvösmester. Azzal foglalkozott, hogy
Artemisz istennő templomának* kicsinyített másolatát készítette ezüstből. A
műhelyében dolgozó munkások ezért jó fizetést kaptak.

25Demeter összegyűjtötte ezeket a munkásokat és a többi hasonló mester-
embert. Azt mondta nekik: „Emberek, tudjátok, milyen sok pénzt keresünk
ezzel a munkával. 26Ugyanakkor ti magatok is látjátok, mit csinál ez a Pál, és
halljátok, mit mond! És mennyi embert meggyőzött már, de nem csak
Efezusban, hanem szinte egész Ázsiában†. Azt mondja, hogy a kézzel
készített istenek valójában nem is istenek. 27Ez nagyon veszélyes! Rossz híre
lesz a munkánknak. Sőt, a mi nagy istennőnket, Artemiszt, és a templomát is
semmibe veszik. Pedig Artemiszt egész Ázsia, sőt az egész világ istennőként
tiszteli!”

28Erre az összegyűlt emberek nagyon dühösek lettek, és így kiáltoztak:
„Nagy az Efezusi Artemisz!” 29Az egész városban zűrzavar támadt. Elfogták
Gájuszt és Arisztarkhoszt, akik Macedóniából† jöttek és Pál útitársai voltak.
Erőszakkal elvitték őket a stadionba, ahol nagyon sok ember gyűlt össze.
30Pál is oda akart menni, hogy beszéljen hozzájuk, de a tanítványok nem
engedték. 31Pálnak volt néhány barátja a város vezetői között. Ezek is azt
üzenték neki, hogy ne menjen a stadionba. 32Közben a stadionban összegyűlt
emberek már mindenfélét kiabáltak. Az egész gyűlés összezavarodott, sőt a
legtöbben azt sem tudták, miért jöttek ide. 33A zsidók kiválasztották Sándort,
és előre állították, hogy beszéljen. Sándor intett a kezével, és beszédet akart
mondani. 34De mikor az emberek megtudták, hogy Sándor zsidó, még
jobban kiabáltak. Mindenki kórusban ordította: „Nagy az efezusi Artemisz!
Nagy az efezusi Artemisz!…” Ez körülbelül két óra hosszat tartott.

35Végre a város egyik vezetője lecsendesítette a kiabáló sokaságot. Így
beszélt: „Efezusiak! Van-e valaki széles e világon, aki ne tudná, hogy Efezus
városa őrzi a nagy Artemisz istennő templomát, és az égből hullott szent
követ*? 36Mivel mindez nyilvánvaló, csillapodjatok le, és ne okozzatok
semmi bajt! 37Mert idehoztátok ezeket az embereket*, holott nem loptak
semmit a templomból, és nem mondtak rosszat istennőnkre. 38Ha
Demeternek és a többi mesterembernek panaszuk van valaki ellen, akkor
menjenek a bíróságra. Ott mondják el, mivel vádolják egymást. 39Ha bármi
más dolgot akartok elintézni, akkor azt meg a szokásos népgyűlésen kell
megbeszélni. 40Attól félek, hogy azért, ami ma történt, még lázadással is
vádolhatnak bennünket. Hiszen nem tudjuk megmondani, miért csináltunk
ekkora zűrzavart.” 41Ezzel hazaküldte az embereket.

19:24 *Artemisz … temploma* Az ókori pogány Artemisz-kultusz egyik leghíresebb temploma Efezusban volt, ahol ezt a hamis bálvány-istent (istennőt) imádták. **19:35** *szent kő* Valószínűleg egy meteorit, vagy más szikla, amelyet imádtak, mert azt gondolták, hogy Artemiszre hasonlít.
19:37 *embereket* Gájuszt és Arisztarkhoszt, Pál két útitársát.

Pál Macedóniában és Görögországban

20 1Miután megszűnt a zűrzavar, Pál magához hívta a tanítványokat.
Bátorította őket, majd elbúcsúzott tőlük, és elindult Macedóniába†.
2Macedóniában járva mindenhol hosszasan beszélt a tanítványokkal, és
bátorította őket. Azután Görögországba ment, 3és ott maradt három hónapig.
Innen Szíriába akart hajózni, de megtudta, hogy a zsidók valami rosszat
terveznek ellene. Ezért úgy döntött, hogy Macedónián keresztül tér vissza.
4Pált elkísérte a Bérea városából való Szópatér (Pirrosz fia), a Thesszalonika
városából való Arisztarkhosz† és Szekundusz, meg Gájusz, aki Derbéből jött,
azután Timóteus, és az ázsiai tartományból származó Tükhikosz és
Trofimosz. 5Ez a csoport előre ment, és Tróászban vártak meg bennünket. 6Mi
a kovásztalan kenyerek ünnepe† után szálltunk hajóra Filippiben. Öt nappal
később találkoztunk a csoporttal Tróászban, ahol hét napot töltöttünk.

Pál Tróászban

7Amikor a hét első napján* összegyűltünk, hogy megtörjük a kenyeret,*
Pál egészen éjfélig beszélt, mert másnap tovább akart utazni. 8Az emeleti
szobában, ahol összegyűltünk, elég sok világító-eszköz volt. 9Egy Eutikhosz
nevű fiatalember az ablakban ült, és nagyon elálmosodott, ahogy Pál egyre
tovább beszélt. Olyan mélyen elaludt, hogy kiesett az ablakból. Három
emelet magasról esett le, és amikor az emberek felemelték a földről, már
halott volt. 10Akkor Pál lement hozzá, ráborult a fiú testére, átölelte, és azt
mondta: „Ne aggódjatok, mert él!” 11Ezután Pál újra felment az emeleti
szobába, megtörte a kenyeret, és evett. Még sokáig beszélgetett a tanítvány-
okkal, egészen hajnalig, majd elment. 12Eutikhoszt, a fiatalembert pedig
hazavitték. Valóban élt, és ennek mindenki nagyon örült.

Utazás Tróászból Milétoszba

13Ezután hajóra szálltunk, és elindultunk Asszoszba. Ott akartuk felvenni
Pált a hajóra, mert ő odáig gyalog akart menni. 14Amikor Asszoszban talál-
koztunk, ő is felszállt, és együtt hajóztunk tovább Mitilénébe. 15Innen
másnap útnak indultunk, és eljutottunk egy helyre, amely szemben volt
Khiosszal. Következő nap átmentünk Számoszba, másnap pedig a hajónk
Milétoszba érkezett. 16Pál ugyanis elhatározta, hogy Efezusban nem állunk
meg. Nem akart Ázsiában† időt tölteni, mert sietett Jeruzsálembe, hogy
Pünkösdre† odaérjen, ha csak lehet.

Pál utolsó találkozása az efezusi gyülekezet vezetőivel

17Milétoszból Pál üzenetet küldött Efezusba, és magához hívta az efezusi
gyülekezet† vezetőit†. 18Amikor azok megérkeztek, így szólt hozzájuk: „Ti
tudjátok, hogyan éltem közöttetek, az első naptól kezdve, amikor Ázsiába
jöttem. 19Mindig az Urat szolgáltam, alázatosan, és sokszor sírva. Őt
szolgáltam a bajok között is, amelyeket el kellett elviselnem, a zsidók

---

20:7 *a hét első napján* A zsidó időszámítás szerint szombat este, a görög időszámítás szerint viszont vasárnap este lehetett, nem tudjuk biztosan. **20:7** *megtörjük a kenyeret* Ez jelenthet egyszerű közös étkezést is, vagy jelentheti az Úrvacsorát: azt a különleges közös étkezést, amelyről Jézus meghagyta a tanítványainak, hogy rá való emlékezésül gyakorolják. Lásd Lk 22:14–20.

ellenem való támadásai miatt. 20Tudjátok, hogy bizonytalankodás nélkül
elmondtam nektek mindazt, ami a javatokat szolgálta. Tanítottalak titeket az
emberek előtt, és házról házra járva. 21Zsidókat és görögöket egyaránt figyel-
meztettem, hogy változtassák meg a gondolkodásukat és az életüket.
Figyelmeztettem őket, hogy forduljanak Istenhez, és higgyenek a mi
Urunkban, Jézusban. 22Most azonban engedelmeskednem kell a Szent
Szellemnek†, hogy Jeruzsálembe menjek. Nem tudom, mi fog történni ott
velem. 23Csak azt tudom, hogy a Szent Szellem minden városban figyelmez-
tet arra, hogy börtönbe fognak zárni, és bajba kerülök. 24De nem számít még
az életem sem. Csak az érdekel, hogy célhoz érjek, és elvégezzem a feladatot,
amit az Úr Jézus bízott rám: hogy hirdessem az örömhírt† Isten kegyelméről.

25Most hallgassatok rám! Tudom, hogy többé nem látjuk egymást. Amíg
veletek voltam, tanítottalak benneteket Isten királyi uralmáról. 26Ezért ma
ünnepélyesen kijelentem, hogy nem az én hibám, ha közületek valaki nem
fog megmenekülni. 27Mert bizonytalankodás nélkül mindent elmondtam,
amit Isten akart nektek üzenni. 28Viseljetek gondot és vigyázzatok
magatokra és azokra az emberekre, akik rátok vannak bízva! Mert ők
olyanok, mint a juhnyáj*, amelyben a Szent Szellem† pásztorrá* tett titeket!
Legyetek olyanok, mint a pásztorok: őrizzétek és gondozzátok Isten* gyüle-
kezetét†, mert a gyülekezetért Isten a saját vérével* fizetett. 29Tudom azt is,
hogy miután én elmegyek, gonosz emberek jönnek közétek. Olyanok
lesznek, mint az éhes farkasok, amikor megtámadják és pusztítják a
birkanyájat. 30Sőt, még közöttetek is lesznek olyanok, akik rossz dolgokat
tanítanak. Ezzel Jézus tanítványai közül egyes embereket eltérítenek az
igazságtól, és maguk köré gyűjtik őket. 31Ezért vigyázzatok! Ne felejtsétek el,
hogy három évig éjjel-nappal figyelmeztettelek benneteket, mindegyikőtö-
ket. Sokszor sírtam is miattatok.

32Most pedig Istenre bízlak benneteket, és az Isten üzenetére, amely
kegyelméről† beszél. Ez az üzenet képes arra, hogy erőssé tegyen és
felneveljen titeket. Így kaphatjátok meg mindazt a jót, amit Isten nektek
akar adni, mint örökséget. De nemcsak nektek, hanem mindazoknak, akik
egészen Istenhez tartoznak. 33Amíg veletek voltam, nem kértem senkitől
ezüst-, vagy aranypénzét, vagy a ruháját. 34Ti is jól tudjátok, hogy amikor
közöttetek éltem, mindig a saját kezemmel dolgoztam, így tudtam
megvenni, amire szükségem volt. De nemcsak saját magamat tartottam el,
hanem a munkatársaimat is. 35Így mutattam meg nektek, hogy szorgalmas
munkával kell segítenünk azokat, akiknek szükségük van rá. Arra tanította-
lak titeket, hogy emlékezzetek az Úr Jézus szavaira: ‘Boldogabb leszel, ha te
adsz másoknak, mint ha neked adnak valamit.’”

36Miután Pál befejezte, az efezusi gyülekezet vezetőivel† együtt letérdelt és
imádkozott. 37Mindannyian nagyon sírtak, Pál nyakába borultak, és megcsó-
kolták. 38Nagyon szomorúak voltak, mert azt mondta, hogy többet nem
fognak találkozni vele. Azután elkísérték a hajóhoz Pált.

20:28 *juhnyáj* A helyi gyülekezet hasonló a juhnyájhoz. Isten népe is úgy követi Jézust, a Főpásztort, és a gyülekezet vezetőit, mint a juhok a pásztorukat. **20:28** *pásztor* Szó szerint: „őrző, felvigyázó”. **20:28** *Isten* Néhány régi kézirat szerint: „az Úr”. **20:28** *saját vérével* vagy: „saját Fiának vérével”.

Utazás Jeruzsálembe

21 1Miután elbúcsúztunk a vezetőktől, útra keltünk, és egyenesen Kószba
hajóztunk. Másnap Rodoszba érkeztünk, onnan Patarába indultunk. 2Itt
találtunk egy másik hajót, amely Föníciába tartott. Erre felszálltunk, és útnak
indultunk. 3Miután megláttuk Ciprust, és bal kéz felől elhajóztunk mellette,
Szíria felé indultunk, és Tírusz† városában kötöttünk ki. Itt a hajóból partra
tették a rakományt. 4Tíruszban megkerestük Jézus tanítványait, és hét napig
velük maradtunk. A testvérek a Szent Szellem† által azt mondták Pálnak,
hogy ne folytassa útját Jeruzsálembe. 5Amikor már letelt az időnk, mégis
kimentünk a tengerpartra, hogy folytassuk az utunkat. Az egész gyülekezet†,
az asszonyokkal és gyerekekkel együtt, kikísért bennünket a városon kívül,
egészen a tengerig. A parton letérdeltünk és imádkoztunk, 6majd elbúcsúz-
tunk egymástól. Mi hajóra szálltunk, ők pedig haza mentek.

7Tíruszból tovább hajózva Ptolemaiszban kötöttünk ki. Itt is üdvözöltük a
testvéreket, és egy napig náluk maradtunk. 8Másnap tovább indultunk, és
megérkeztünk Cézárea városába. Itt Fülöp házához mentünk, és nála
maradtunk. Fülöpnek az volt a feladata, hogy az örömhírt† hirdesse az
embereknek. Ő volt az egyik a hét segítő testvér* közül. 9Négy lánya volt,
akik prófétáltak. Ezek a lányok még nem mentek férjhez.

10Néhány napja már ott voltunk, amikor egy Agabosz nevű próféta†
érkezett Júdeából. 11Odajött hozzánk, elvette Pál övét, összekötözte vele a
saját kezét és lábát, majd ezt mondta: „A Szent Szellem† azt mondja, hogy
ennek az övnek a gazdáját így kötözik meg Jeruzsálemben a zsidók, és
átadják őt a nem zsidóknak.”

12Amikor ezt hallottuk, mi is, meg a többiek is kérlelni kezdtük Pált, hogy
ne menjen fel Jeruzsálembe. 13Ő azonban így válaszolt: „Miért sírtok? Ne
szaggassátok a szívemet! Felkészültem rá, hogy megkötöznek, vagy akár
meg is ölnek Jeruzsálemben az Úr Jézus nevéért.”

14Mivel nem hagyta, hogy lebeszéljük, nem is próbálkoztunk tovább,
hanem azt mondtuk: „Legyen úgy, ahogy az Úr akarja!”

15Néhány nap múlva felkészültünk, és elindultunk Jeruzsálembe. 16A
cézáreai tanítványok közül is velünk jöttek néhányan. Elvezettek bennünket
a ciprusi Mnázón házához, aki Jézus első tanítványai közé tartozott. Nála
laktunk egy ideig.

Pál a jeruzsálemi gyülekezet vezetőinél

17Amikor Jeruzsálembe értünk, a testvérek örömmel fogadtak bennünket.
18Másnap Pál is eljött velünk, meglátogatta Jakabot és a jeruzsálemi
gyülekezet† vezetőit†, akik mind együtt voltak. 19Pál köszöntötte őket,
elmondta nekik, hogy mi mindent tett Isten az ő szolgálatán keresztül a nem
zsidó népek között. 20Erre a jeruzsálemi testvérek dicsérték Istent, és azt
mondták Pálnak: „Testvér, látod ezt a sok ezer zsidót, akik hisznek Jézusban,
és ugyanakkor a Mózes Törvényének is buzgón engedelmeskednek? 21Ezek
hallottak rólad, és úgy tudják, hogy azt tanítod az idegen országokban élő
zsidóknak, hogy hagyják el Mózes Törvényét: ne metéljék körül a gyermeke-
iket, és ne kövessék a szokásainkat.

21:8 *hét segítő testvér* A jeruzsálemi gyülekezet 7 különleges szolgája. Lásd ApCsel 6:1–6.

22Most mit tegyünk?! A zsidó hívők biztosan megtudják, hogy ide jöttél.
23Tedd meg, amit mondunk neked! Van közöttünk négy ember, akik ígéretet
tettek* Istennek. 24Vidd őket magaddal, végezd el velük együtt a tisztulási
szertartást*, és fizesd ki a költségeiket, hogy lenyírassák a hajukat*! Így
mindenki meg fogja tudni, hogy nem igaz az, amit rólad hallottak, és hogy te
magad is úgy élsz, hogy a Törvény parancsainak engedelmeskedsz. 25Ami a
nem zsidó hívőket illeti, nekik írtunk egy levelet, hogy

'ne egyenek olyan ételt, amit a bálványoknak ajánlottak fel,
ne egyenek megfulladt állatok húsából készült ételt,
se olyan húst, amelyben benne maradt a vér, és
ne kövessenek el semmilyen szexuális bűnt†'".

26Pál tehát csatlakozott ahhoz a négy férfihoz, és másnap elvégezte velük
együtt a tisztulási szertartást. Azután elment a Templomba† és bejelentette, hogy
mikor jár le a tisztulásuk ideje, hogy mikorra készítsék el értük az áldozatot.

Pált a zsidók majdnem megölik

27Amikor a hét nap már majdnem letelt, néhány Ázsiából† jött zsidó
meglátta Pált a Templomban†. Ezek az ázsiaiak Pál ellen uszították az
embereket, akik erőszakkal megragadták őt, és közben azt kiáltozták:
28„Izraeli férfiak, segítsetek! Ez az az ember, aki népünk, Törvényünk és
szent Templomunk ellen tanít minden városban mindenkit! Ráadásul most
még nem zsidókat is behozott a Templomba és ezzel bemocskolta ezt a szent
helyet!" 29Ezt azért mondták, mert előzőleg látták Pált és Trofimoszt a
városban. Trofimosz Efezusból jött, és görög volt. A zsidók azt hitték, hogy
Pál bevitte őt a Templomba.

30Az emberek erre nagyon dühösek lettek. Az egész városból mindenki a
Templomba† rohant, erőszakkal megragadták Pált, kivonszolták onnan, a
kapukat pedig azonnal bezárták. 31A sok dühös ember meg akarta ölni Pált.
Közben valaki szólt a római katonák parancsnokának, hogy egész
Jeruzsálemben zűrzavar uralkodik. 32A parancsnok erre azonnal hívta a tisztjeit
és a katonáit, és ezekkel együtt oda rohant, ahol Pál volt. Amikor az emberek
meglátták a parancsnokot és a katonákat, elengedték Pált, és nem verték tovább.

Pál a rómaiak fogságába kerül

33A parancsnok odament Pálhoz, elfogta, és megparancsolta a katonáinak,
hogy kötözzék meg két lánccal. Ezután megkérdezte az emberektől, hogy
kicsoda ez a Pál, és mi rosszat tett. 34De a sok ember össze-vissza kiabált, és a
parancsnok a nagy zűrzavarban nem tudta kideríteni, hogy igazában mi is
történt. Ezért megparancsolta, hogy Pált vigyék fel a várba. 35Amikor a
lépcsőkhöz értek, a katonák felvették Pált, és úgy vitték fel a lépcsőn. 36Így
védték meg a dühös tömegtől, amely jött utána, és folyton azt kiáltozta: „Öld
meg! Öld meg!"

21:23 *ígéretet* Valószínűleg nazíreusi fogadalmat tettek, vagyis megfogadták Istennek, hogy különleges módon fogják szolgálni egy bizonyos ideig. **21:24** *szertartás* Különleges szertartás, amit a nazíreusi fogadalom befejezésekor kellett elvégezni. A 26. versben is. **21:24** *hajukat* Ez is a nazíreusi fogadalom idejének végét jelezte.

37Amikor már éppen be akarták vinni a várba, Pál így szólt a parancsnok-
nak „Megengeded, hogy mondjak valamit?”

Az így válaszolt: „Tudsz görögül?! 38Hát nem te vagy az az egyiptomi
férfi, aki nemrég lázadást szított, és négyezer gyilkost vezetett a pusztába?”

39Pál így válaszolt: „Nem, én zsidó vagyok. Tarzuszból, a híres cilíciai városból
származom. De kérlek, engedd meg, hogy valamit mondjak az embereknek!”

40Amikor a parancsnok megengedte, Pál megállt a lépcsőn, és intett az
embereknek. Erre mindenki lecsendesedett, Pál pedig héberül szólalt meg.
Ezt mondta:

Pál védekező beszéde a tömeg előtt

22 1„Testvérek és népünk vezetői, hallgassatok meg! Hadd védekezzem
előttetek!” 2Amikor az emberek meghallották, hogy az ő nyelvükön
beszél, egészen lecsendesedtek. Pál ekkor így folytatta: 3„Én magam is zsidó
vagyok. A cilíciai Tarzuszban születtem, de Jeruzsálemben nevelkedtem.
Gamáliél* tanítványa voltam, aki gondosan megtanított mindenre atyáink
Törvénye szerint. Ugyanúgy szenvedélyesen lelkesedtem Istenért, mint most
ti, 4és üldöztem† azokat, akik az Úr Útját† követték. Elfogtam, és börtönbe
zártam őket, és voltak akiket meg is öltek közülük, férfiakat és nőket is. 5A
főpap† és az idősebb vezetők tanácsa bizonyíthatja, hogy ez így történt.
Tőlük kaptam azokat a leveleket is, amelyek damaszkuszi testvéreinkhez
szóltak. Én magam azért mentem Damaszkuszba ezekkel a levelekkel, hogy
ott is elfogjam Jézus tanítványait. Megkötözve akartam visszavinni őket
Jeruzsálembe, hogy börtönbe kerüljenek, és megbüntessék őket.”

6„De útban Damaszkusz felé valami történt velem. Körülbelül dél lehetett.
Már közeledtem Damaszkusz városához, amikor hirtelen vakító fényesség vett
körül, amely az égből világított rám. 7Leestem a földre, és egy hangot hallottam.
Azt mondta: ‘Saul, Saul, miért üldözöl engem?’ 8Erre én megkérdeztem: ‘Ki
vagy te, Uram?’ Ő így válaszolt: ‘Én vagyok a názáreti Jézus, akit te üldözöl.’
9Akik velem voltak, látták a fényességet, de a hangot, amely hozzám szólt, nem
hallották. 10Ekkor én megkérdeztem: ‘Mit tegyek, Uram?’ Az Úr pedig azt
mondta nekem: ‘Kelj fel, és menj be Damaszkuszba! Ott majd megmondják
neked mindazt, amit az én tervem szerint tenned kell.’ 11Mivel a nagy fényes-
ségtől megvakultam, a társaim kézen fogva vezettek be Damaszkuszba.

12Élt abban a városban egy Anániás* nevű zsidó, aki hűségesen
megtartotta a Törvény parancsait, és akit minden damaszkuszi zsidó tisztelt.
13Ez odajött hozzám, megállt mellettem, és azt mondta: ‘Saul, testvérem,
kapd vissza a látásodat!’ Abban a pillanatban valóban megláttam őt.
14Anániás így folytatta: ‘Ősapáink Istene kiválasztott téged, hogy megtudd,
mi a terve veled, és hogy meglásd az Igazságost (Jézust), és halld meg, amit
neked mond. 15Mert róla fogsz tanúskodni: el kell mondanod minden
embernek, amit láttál és hallottál. 16Most pedig ne várj tovább! Kelj fel,
merítkezz be, mosd le a bűneidet, és hívd segítségül az Úr Jézus nevét!’

22:3 *Gamáliél* Híres és tiszteletben álló Törvény-tanító, a farizeusok csoportjából. Lásd ApCsel 5:34. **22:12** *Anániás* Az ApCsel-ben 3 ember szerepel, akiket így hívtak. A másik kettőt az ApCsel 5:1 és 23:2 említi.

17Később visszajöttem Jeruzsálembe, és amikor a Templomban†
imádkoztam, látomást láttam. 18Jézust láttam, aki azt mondta nekem: ‘Siess,
menj el Jeruzsálemből hamar, mert itt nem hiszik el, amit rólam mondasz!’
19Én így feleltem: ‘Uram, ezek az emberek tudják, hogy én egyik zsinagógá-
tól† a másikhoz mentem, elfogtam, börtönbe zártam és megvertem azokat,
akik benned hisznek! 20Amikor Istvánt megölték, aki rólad beszélt az
embereknek, én is ott álltam, és helyeseltem, hogy megöljék. Sőt, őriztem is
azoknak a ruháit, akik megölték Istvánt.’ 21Erre Jézus azt mondta: ‘Most
indulj el! A nem zsidó népekhez küldelek, messzire.’”

22Az összegyűlt emberek eddig csendben hallgatták Pált, de mikor ezt
mondta, elkezdtek kiabálni: „Öld meg! Öld meg! Az ilyen embernek nem
szabad élnie!” 23Felsőruháikat eldobálták, ordítoztak, és port szórtak a
levegőbe*. 24A parancsnok erre mondta a katonáknak, hogy Pált vigyék be a
várba, és korbáccsal verjék meg. Azt akarta, hogy Pál mondja meg, miért
kiabáltak rá az emberek ilyen haragosan. 25Amikor Pált megkötözték, hogy
előkészítsék a megkorbácsoláshoz, ezt kérdezte az ott álló századostól:
„Szabad-e nektek megkorbácsolni egy római állampolgárt, amíg el nem
ítélik?”*

26Erre a százados elment a parancsnokhoz, és azt mondta neki: „Vigyázz,
mit csinálsz, mert ez az ember római állampolgár!”

27A parancsnok ekkor Pálhoz sietett, és megkérdezte: „Mondd, te igazán
római állampolgár vagy?”

„Az vagyok”—mondta Pál.

28A parancsnok erre így felelt: „Én sokat fizettem azért, hogy római polgár
lehessek.”

„Én pedig már római polgárnak születtem”—felelte Pál.

29Erre azok, akik meg akarták verni, azonnal elmentek. A parancsnok is
megijedt, amikor megtudta, hogy Pál római állampolgár, és ő mégis megkö-
töztette.

Pál beszéde a zsidó vezetők előtt

30A parancsnok pontosan meg akarta tudni, mivel vádolják Pált a zsidók.
Ezért másnap összehívta a főpapokat† és az egész Főtanácsot†. Pált pedig
eléjük állította, miután levette róla a láncokat.

23 1Pál a Főtanácsra† nézett és beszélni kezdett: „Testvéreim, én mind e
mai napig tiszta lelkiismerettel éltem Isten előtt.” 2Erre Ananiás*
főpap† megparancsolta azoknak, akik Pál mellett álltak, hogy üssék szájon.
3Pál erre így szólt Ananiáshoz: „Isten fog téged megverni, te fehérre festett
piszkos fal! Azért ülsz ott, hogy a Törvény szerint ítélkezz fölöttem, és a
Törvény ellenére mégis megparancsolod, hogy engem üssenek meg?!”

4Akik mellette álltak, így szóltak Pálhoz: „Hogy mersz így beszélni Isten
főpapjával†?!”

5Pál így felelt: „Testvéreim, nem tudtam, hogy ő a főpap†. Mert meg van
írva: ‘Ne mondj rosszat néped vezetőjéről!’*”

22:23 *Felsőruháikat … levegőbe* Így fejezték ki, mennyire haragszanak Pálra. **22:25** *Szabad-e … ítélik* A Római Jog szerint római állampolgárt nem volt szabad a tárgyalás előtt megkorbácsolni. **23:2** *Ananias* Nem azonos azzal, akit az ApCsel 22:12 említ. **23:5** idézet: 2Móz 22:28.

6Amikor Pál látta, hogy a Főtanács† egy része szadduceusokból†, a másik
része farizeusokból† áll, felkiáltott: „Testvérek, én is farizeus vagyok, sőt már
apám is az volt! Most is azért állok a bíróság előtt, mert hiszek abban, hogy a
halottak fel fognak támadni.”

7Amikor ezt mondta, a farizeusok† és a szadduceusok† vitatkozni
kezdtek egymással, és a gyűlés két csoportra szakadt. 8A szadduceusok
ugyanis nem hiszik, hogy a halottak fel fognak támadni. Nem hiszik, hogy
vannak angyalok, vagy szellemek. A farizeusok azonban hisznek ezekben.
9Erre nagy zűrzavar és kiabálás támadt. Majd a farizeusok csoportjából
felállt néhány törvény-tanító, és szenvedélyesen így érveltek: „Semmi
rosszat nem látunk ebben az emberben. Lehet, hogy egy angyal vagy
szellem szólt hozzá.”

10A vitatkozás annyira elvadult, hogy a parancsnok már attól félt, hogy
Pált széttépik. Ezért megparancsolta a katonáknak, hogy menjenek le, Pált
szabadítsák ki a vitatkozók közül, és vigyék vissza a várba.

11Azon az éjszakán az Úr megállt Pál előtt, és azt mondta neki: „Légy bátor!
Mert ahogyan Jeruzsálemben beszéltél, úgy kell Rómában is beszélned rólam.”

Pált a zsidók meg akarják ölni

12–13Másnap a zsidók közül negyvenen összegyűltek, és azt tervezték, hogy
meggyilkolják Pált. Megfogadták, hogy addig sem nem esznek, sem nem
isznak, amíg ez nem sikerül. 14Elmentek a főpapokhoz† és a nép idős
vezetőihez, és azt mondták: „Megfogadtuk, hogy addig nem eszünk semmit,
amíg Pált meg nem öljük. 15Ezért most a Főtanáccsal† együtt kérjétek meg a
parancsnokot, hogy küldje le hozzátok Pált, mintha még kérdezni szeretnétek
tőle valamit. Mi pedig várni fogunk rá, és megöljük, mielőtt ideérne.”

16Pál unokaöccse azonban meghallotta ezt a tervet, elment a várba, és
elmondta Pálnak. 17Pál ekkor magához hívta az egyik századost, és azt
mondta neki: „Vidd el ezt a fiatalembert a parancsnokhoz, mert valami
üzenetet hozott!” 18A százados el is vitte a fiút a parancsnokhoz, és így szólt
hozzá: „Az a Pál nevű fogoly hívatott, és megkért, hogy hozzam ide ezt a fia-
talembert, mert mondani akar neked valamit.”

19A parancsnok ekkor kézen fogta a fiút, különvonult vele, és megkérdezte
tőle: „Mit akarsz nekem mondani?”

20A fiú így válaszolt: „A zsidók megegyeztek, hogy megkérnek, küldd le
Pált holnap a Főtanács† elé, mintha még valamit kérdezni akarnának tőle. 21De
te ne higgy nekik, mert több, mint negyvenen állnak lesben, hogy útközben
meggyilkolják Pált. Ezek megfogadták, hogy addig nem esznek, nem isznak,
amíg meg nem ölik. Már készen állnak, és csak a te engedélyedet várják.”

22A parancsnok ekkor elküldte a fiút. Azt mondta neki: „Senkinek se szólj,
hogy ezt elmondtad nekem!”

Pált Cézáreába viszik

23Azután magához hívatott két századost, és azt mondta nekik:
„Készítsetek fel kétszáz katonát, hetven lovast és kétszáz lándzsást, és ma
este kilenc órakor induljatok útnak Cézáreába. 24Adjatok lovakat Pálnak,
hogy ő is lovagoljon, és juttassátok el épségben Félix kormányzóhoz!” 25A
parancsnok levelet is írt Félixnek, amely így szólt:

26„Klaudiusz Liziász üdvözlettel a nagyra becsült Félix kormányzónak.

27Ezt az embert a zsidók elfogták, és meg akarták ölni, de én
katonáimmal kiszabadítottam, mert megtudtam, hogy római
állampolgár. 28Tudni akartam, mivel vádolják, ezért levittem őt a
Főtanácsuk† elé. 29Kiderült, hogy csak a saját törvényükkel kapcsolatban
vádolják, és nincs ellene semmi olyan vád, amely alapján halált, vagy
börtönt érdemelne. 30Amikor megtudtam, hogy titokban meg akarják
ölni, azonnal elküldtem őt hozzád. Vádlóinak pedig megparancsoltam,
hogy mondják el neked, amivel ezt az embert vádolni akarják.”

31A katonák a parancs szerint még azon az éjszakán elvitték Pált
Antipatriszba. 32Másnap a lovas katonák továbbmentek vele, a többiek pedig
visszatértek Jeruzsálembe. 33Amikor a lovas csapat megérkezett Cézáreába,
átadták a levelet a kormányzónak, és Pált is elébe vezették. 34A helytartó
elolvasta a levelet, és megkérdezte Páltól, hogy melyik tartományból való.
Amikor megtudta, hogy Ciliciából, 35azt mondta neki: „Majd meghallgatlak,
amikor a vádlóid is megérkeznek.” Megparancsolta, hogy Pált a Heródes
palotájában őrizzék.

Pál Félix helytartó előtt

24 1Öt nappal később Ananiás főpap† néhány idős zsidó vezetővel együtt
lement Cézáreába. Magukkal vittek egy Tertullusz nevű ügyvédet,
hogy ő mondja el a kormányzó előtt, mivel vádolják Pált. 2Amikor Pált
elővezették, Tertullusz elkezdte vádbeszédét:

„Nagyra becsült Félix, neked köszönjük, hogy hosszú ideje békében élünk.
Bölcsességeddel sok fontos változást hoztál országunkban. 3Ezt minden
körülmények között és mindenhol nagy hálával ismerjük el. 4De hogy ne
raboljuk tovább az idődet, most arra kérünk, hallgasd meg rövid beszédünket!
5Ez az ember *(Pál)* nagy bajkeverő, aki az egész világon zűrzavart kelt a zsidók
között. Ő a názáretiek csoportjának vezetője. 6–8Még a Templomot† is be akarta
mocskolni, de ebben megakadályoztuk*. Ha kikérdezed, te is meggyőződhetsz
azokról a dolgokról, amelyekkel vádoljuk.” 9A többi zsidó vezető is
bizonygatta, hogy Tertullusz mindenben igazat mondott.

Pál védőbeszéde Félix előtt

10Amikor a helytartó intett, hogy most Pál következik, ő így válaszolt:
„Félix kormányzó! Tudom, hogy hosszú évek óta vagy már ennek a népnek
a bírája, ezért örömmel védekezem előtted a magam dolgában.
11Megtudhatod, hogy csak tizenkét nappal ezelőtt mentem fel
Jeruzsálembe, hogy ott Istent imádjam. 12Ezalatt nem láttak engem sem a
Templomban†, sem a zsinagógában†, vagy bárhol a városban, hogy
vitatkoztam volna, vagy zűrzavart keltettem volna a nép között. 13Azt sem
tudják bebizonyítani, amivel most vádolnak. 14Azt elismerem, hogy atyáink
Istenét olyan módon tisztelem, ahogyan Jézus útjának† követői. Akik engem

---

24:6–8 *megakadályoztuk* Néhány kéziratban ezután következik: „és meg akartuk ítélni a saját Törvényünk szerint, 7de Liziász parancsnok közbelépett, és erőszakkal kivette a kezünkből. 8Liziász azt parancsolta, hogy akik vádolni akarják, jöjjenek eléd.”

vádolnak, azt gondolják, hogy ez nem helyes. Én azonban hiszek mindabban, ami Mózes Törvényében és a próféták könyveiben† meg van írva.
15Ugyanazt várom és remélem, mint az én vádolóim, hogy Isten egy napon feltámasztja majd mind az igazakat, mind a gonoszokat.
16Ezért teljes erővel arra törekszem, hogy a lelkiismeretem mindig tiszta legyen Isten és az emberek előtt.

17Sok évig távol voltam Jeruzsálemtől, de most visszajöttem népemhez, hogy pénzadományt hozzak a szegényeknek, és áldozatokat mutassak be.
18A tisztulási szertartás* közben talált rám a Templomban† néhány ázsiai zsidó, de nem volt körülöttem sok ember, és nem okoztam semmi zűrzavart.
19Ezeknek az ázsiai zsidóknak kellett volna ide jönniük, és Félix, előtted kellett volna elmondaniuk, hogy mivel vádolnak engem.
20Vagy mondják el ezek, akik Jeruzsálemből jöttek, hogy mi rosszat találtak bennem, amikor a Főtanács† előtt álltam.
21Csak azért az egy dologért vádolhatnak, amit akkor kiáltottam, amikor előttük álltam: „azért vádoltok ma, mert hiszek a halottak feltámadásában.”

22Ekkor Félix kormányzó, aki már korábban is jól ismerte a Jézus Útjának† követőit, így szólt: „Majd amikor eljön Liziász, a parancsnok, akkor döntök az ügyedben.” Ezzel befejezte a vádlók és Pál meghallgatását.
23A századosnak megparancsolta, hogy őrizzék Pált, de ne túl szigorúan, a barátainak pedig engedjék meg, hogy behozzák a börtönbe, amire Pálnak szüksége van.

24Néhány nap múlva Félix kormányzó újra eljött a feleségével, Druzillával együtt, aki zsidó volt. Félix parancsolta, hogy hozzák elé Pált, és meghallgatta, amit a Krisztus Jézusban való hitről mondott.
25De amikor Pál az Isten akarata szerint való életről, a magunk megfegyelmezéséről, és a közeledő ítéletről kezdett beszélni, Félix megijedt, és azt mondta: „Most menj el, de ha ráérek, majd újra hívlak.”
26Félix remélte, hogy titokban pénzt kap Páltól, hogy engedje őt szabadon. Ezért gyakran hívatta, és beszélgetett vele.

27Két év telt el így. Azután Porciusz Fesztusz lett az új kormányzó Félix helyett. Pált azonban Félix nem engedte szabadon, mert a zsidóknak akart a kedvében járni.

Pál az új kormányzó előtt

25 1Az új kormányzó, Fesztusz meg is érkezett az országba. Három nap múlva felment Cézáreából Jeruzsálembe.
2Itt a főpapok† és a többi zsidó vezetők elmondták neki, hogy mivel vádolják Pált.
3Arra is megkérték Fesztuszt, hogy a kedvükért küldje el Pált Jeruzsálembe. Azt tervezték ugyanis, hogy útközben majd megölik.
4Fesztusz erre azt felelte, hogy Pált Cézáreában tartják fogva, és hamarosan ő maga is odautazik.
5Azt javasolta a zsidó vezetőknek, hogy vele együtt menjenek Cezáreába, és ott mondják el, mivel vádolják Pált.

6Miután nyolc-tíz napot Jeruzsálemben töltött, Fesztusz visszament Cézáreába. A megérkezése utáni napon beült a bírói székbe, és maga elé hívatta Pált.
7Amikor Pál megjött, a jeruzsálemi zsidók körülállták, és sok mindennel vádolták, de egyiket sem tudták bizonyítani.
8Pál így védekezett: „Semmi rosszat nem tettem, sem a zsidók Törvénye, sem a Templom†, sem a császár† ellen.”

24:18 *szertartás* Különleges szertartás, amit a nazíreusi fogadalom befejezésekor kellett elvégezni.

9Fesztusz azonban a zsidók kedvében akart járni, ezért megkérdezte Pált:
„Akarsz-e Jeruzsálembe menni, hogy ott mondjak ítéletet ezekben a
dolgokban?”
10Pál így válaszolt: „A császár† bírósága előtt állok, és itt kellene ítélkezni
fölöttem! Semmi rosszat nem tettem a zsidók ellen. Ezt te is tudod, Fesztusz!
11Ha valami rosszat tettem, és a törvény szerint ezért meg kell halnom, akkor
nem akarom elkerülni a halálbüntetést. De ha nem igaz, amivel ezek az
emberek vádolnak, akkor engem senki nem adhat oda nekik. Azt akarom,
hogy a császár ítéljen az ügyemben. Ehhez jogom van!”
12Miután Fesztusz megbeszélte a tanácsadóival a dolgot, így válaszolt:
„Mivel azt akarod, hogy a császár† ítéljen az ügyedben, ezért hozzá foglak
küldeni.”

Pált Agrippa király elé állítják

13Néhány nappal később Cézáreába érkezett Agrippa† király és Berenike†,
hogy üdvözöljék Fesztuszt. 14Amikor már több napja ott voltak, Fesztusz így
beszélt a királynak Pálról: „Van itt egy fogoly, akit még Félix hagyott a
börtönben. 15Amikor Jeruzsálembe mentem, a főpapok† és a zsidó vezetők
azt mondták erről az emberről, hogy sok rosszat tett, és azt akarták, hogy
ítéljem halálra. 16Mondtam nekik, hogy a rómaiak addig nem adnak át egy
vádlottat másoknak, hogy elítéljék, amíg a vádló és a vádlott nem állnak
szemtől szemben a bíróság előtt. A vádlottnak, meg kell engedni, hogy
védekezzen a vád ellen.
17Amikor idejöttek velem a jeruzsálemi zsidó vezetők, nem vártam sokáig,
hanem már másnap a bírói székbe ültem, és behívattam a vádlottat, ezt a
Pált. 18Azután a jeruzsálemiek elmondták, mivel vádolják. De semmi olyat
nem mondtak, amire gondoltam. 19Csak a saját vallásukról vitatkoztak
Pállal, meg egy bizonyos Jézus nevű emberről, aki már meghalt. Pál viszont
azt állította, hogy ez a Jézus él. 20Mivel nem tudtam, eldönteni ezt a vitát,
megkérdeztem Pált, a vádlottat, hogy akar-e Jeruzsálembe menni, hogy ott
tárgyaljuk meg az ügyét. 21De ő nem akart, hanem azt kérte, hogy a császár†
legyen a bíró ebben az ügyben. Ezért úgy döntöttem, hogy továbbra is itt
őrizzék, amíg majd Rómába küldöm a császárhoz.”
22Agrippa† király ezt válaszolta: „Fesztusz, én is szeretném meghallgatni
azt az embert.”
Fesztusz így felelt: „Holnap meghallgathatod.”
23Másnap Agrippa és Bereniké† díszes ruhába öltözve újra eljöttek. A
katonai és városi vezetőkkel együtt bevonultak egy nagy terembe. Fesztusz
parancsára Pált is előhozták. 24Ekkor Fesztusz így kezdte: „Agrippa király és
ti mindannyian! Itt látjátok azt az embert *(Pált)*, akit a zsidók vezetői vádoltak
előttem Jeruzsálemben is, meg itt is. Azt kiabálták, hogy Pálnak meg kell
halnia. 25Én viszont megállapítottam, hogy semmi olyat nem tett, amiért ha-
lálbüntetést érdemelne. Mivel azonban Pál a császárhoz† akart menni, hogy ő
ítéljen felette, elhatároztam, hogy el is küldöm hozzá. 26Azonban nem tudom,
hogy mit írjak róla a császárnak. Ezért elétek állítom, elsősorban pedig eléd,
Agrippa király. Azt remélem, hogy kikérdezitek, és ezután a vizsgálat után
meg tudom írni, miért is kell a császárhoz küldenem. 27Hiszen nincs értelme
odaküldeni ezt az embert, ha nem tudjuk megírni, mivel vádolják.”

Pál védőbeszéde Agrippa király előtt

26 1Agrippa ekkor így szólt Pálhoz: „Most elmondhatod, mivel védekezel.”
Pál ekkor kinyújtotta a karját*, és belekezdett védőbeszédébe:
2„Agrippa király, szerencsésnek tartom magamat, amiért ma előtted véde-
kezhetek. Válaszolni fogok azokra, amikkel a zsidók vezetői vádolnak.
3Tudom, hogy te jól ismered a zsidó szokásokat, és a vitás kérdéseket. Ezért
kérlek, hallgass meg türelemmel!
4Minden zsidó tudja, hogyan éltem gyermekkoromtól fogva a saját
városomban és Jeruzsálemben. 5Régóta ismernek, ezért ha akarják, bizonyít-
hatják, hogy én a zsidó vallás legszigorúbb csoportjának voltam a tagja. A
farizeusok†közé tartoztam. 6Most is azért állok itt, és azért vádolnak engem,
mert hiszek abban, amit Isten igért őseinknek, és várom annak beteljesülését.
7Ugyanezt várja népünk tizenkét törzse is. Azt remélik, hogy el is érik ezt,
azzal, hogy éjjel-nappal buzgón szolgálják Istent. Ezért a reménységért
vádolnak engem a zsidók, ó, király! 8Miért nem tudjátok elhinni, hogy Isten
feltámasztja a halottakat?
9Amikor még farizeus† voltam, én is azt gondoltam, hogy amit csak tudok,
mindent meg kell tennem a názáreti Jézus neve ellen. 10Jeruzsálemben
valóban sok mindent tettem a Jézusban hívő zsidók ellen. A főpapoktól†
engedélyt kaptam, hogy ezek közül sokat börtönbe zárjak, és arra
szavaztam, hogy ítéljék halálra őket. 11A zsinagógákban† is gyakran meg-
büntettem ezeket a hívőket, és próbáltam őket arra kényszeríteni, hogy
gonosz dolgokat mondjanak* Jézusról. Annyira haragudtam rájuk, hogy más
városokba is elmentem, hogy ott is üldözzem† őket.”
12„Egy ilyen alkalommal éppen úton voltam Damaszkusz felé, ahová a
jeruzsálemi főpapok† küldtek. 13Egyszer csak dél tájban, a mennyből a
napnál is fényesebb világosság ragyogott rám, és körülvett engem meg a
kísérőimet. 14Mindannyian leestünk a földre, én pedig hallottam, hogy valaki
így szólt hozzám héber nyelven: ‘Saul, Saul, miért üldözöl engem? Ezzel
csak magadnak okozol fájdalmat!’ 15Erre én megkérdeztem: ‘Ki vagy te,
Uram?’ Az Úr így válaszolt: ‘Én vagyok Jézus, akit üldözöl. 16De most állj fel!
Azért jöttem hozzád, mert kiválasztottalak, hogy a szolgám legyél. Azt
akarom, hogy mondd el az embereknek, amit ma láttál, és amit majd ezután
mutatok meg neked. 17Megvédelek téged a saját népedtől és a nem zsidóktól
is, akikhez küldelek. 18Azért küldelek hozzájuk, hogy nyisd meg a szemüket,
hozd ki őket a sötétségből a világosságra, a Sátán hatalmából Istenhez.
Akkor Isten megbocsátja a bűneiket, és megkapják a helyüket azok között,
akik a bennem való hitük által Isten szent népévé lettek.’”
19„Agrippa király, miután láttam ezt a mennyei látomást, engedelmesked-
tem. 20Először Damaszkuszban, majd Jeruzsálemben és egész Júdeában
mindenhol hirdettem a zsidóknak és nem zsidóknak egyaránt, hogy változ-
tassák meg a gondolkodásukat és az életüket. Sürgettem őket, hogy
forduljanak Istenhez. Bíztattam őket, hogy éljenek úgy, hogy a tetteik
bizonyítsák a szívük megváltozását. 21Ezért fogtak el engem a zsidók, amikor
a Templomban† voltam, és ezért akartak megölni. 22Isten azonban mind a

26:1 *kinyújtotta karját* Így jelezte, hogy beszélni akar. **26:11** *gonosz dolgokat mondjanak* Szó szerint: „káromkodjanak, vagy átkozzák”, vagyis tagadják meg Jézust, ne higgyenek benne többé.

mai napig megsegített. Ezért állok itt ma is előttetek, és tanúskodom ezekről
a dolgokról mindenkinek, közönséges embereknek és hatalmasoknak
egyaránt. Csak ugyanazt mondom, amit már Mózes és a próféták† is előre
megmondtak, hogy meg fog történni. 23Megmondták, hogy a Krisztusnak†
szenvednie kell, és ő lesz az első, aki feltámad a halottak közül. Azt is
megmondták, hogy a Krisztus hoz majd világosságot a zsidóknak és a nem
zsidóknak is.”

24Amikor Pál ezt mondta a saját védelmében, Fesztusz hangosan
felkiáltott: „Pál, te megőrültél! A sok tanulás megzavarta az eszedet.”

25„Nem vagyok őrült, tisztelt Fesztusz, hiszen amit mondok, igaz, és
mindezt komolyan gondolom” — válaszolta Pál. 26„Agrippa király tudja,
miről van szó, előtte nyíltan beszélhetek. Biztos vagyok benne, hogy ő
mindezeket ismeri, hiszen nem titokban történtek ezek a dolgok. 27Agrippa
király, hiszel-e abban, amit a próféták† írtak? Tudom, hogy hiszel.”

28Ekkor Agrippa így szólt Pálhoz: „még egy kis erőfeszítés, és engem is
rábeszélsz, hogy keresztény legyek.”

29Pál így felelt: „Nem az számít, hogy kis, vagy nagy erőfeszítéssel, de arra
kérem Istent, hogy te is, Agrippa király, meg mind a többiek is, akik ma
hallgattok engem legyetek hozzám hasonlóak, ezeket a láncokat kivéve.”

30Ekkor Agrippa király, Fesztusz, a helytartó, Bereniké és a többiek is mind
felálltak, és kimentek a teremből. 31Közben beszélgettek maguk között: „Ez
az ember semmi olyat nem tett, amivel halálbüntetést vagy börtönt
érdemelne.” 32Agrippa így szólt Fesztuszhoz: „Akár szabadon is engedhet-
nénk ezt a Pált, ha nem mondta volna, hogy a császárhoz† akar menni.”

A fogoly Pál tengeri utazása

27 1Miután úgy határoztak, hogy hajón küldenek bennünket Itáliába
(Rómába), Pált a többi fogollyal együtt átadták egy Juliusz nevű
századosnak, aki a császári hadseregben szolgált. 2Adramittiumban felszáll-
tunk egy hajóra, és elindultunk. Ez a hajó Ázsia† kikötői felé tartott. Velünk
utazott a macedón Arisztarkhosz is, aki Thesszalonikából jött. 3Másnap
kikötöttünk Szidónban. Juliusz nagyon jóindulatú volt Pálhoz, és megengedte
neki, hogy meglátogassa Szidónban lakó barátait. Azok pedig ellátták Pált
mindennel, amire szüksége volt. 4Szidónból továbbindultunk, és mivel a szél
szembe fújt, Ciprus partjai mentén hajóztunk el. 5Ezután Cilicia és Pamfilia
mellett haladtunk el, majd a líciai Mira kikötőjébe érkeztünk. 6Itt a százados
talált egy Itáliába tartó alexandriai hajót, amelyre átszállított bennünket.

7Több napig tartó lassú hajózás után nagy nehezen eljutottunk Knidoszig,
de olyan erős szél fújt velünk szemben, hogy abba az irányba nem
mehettünk tovább. Ezért Kréta szigete felé fordultunk. Szalmóné mellett
elmentünk, és Kréta déli partja mentén hajóztunk, ahol nem ért bennünket
az erős szél. 8Nehezen haladtunk, majd befutottunk egy Szépkikötő nevű
helyre, amely nem volt messze Lázea városától.

9Itt sokáig horgonyoztunk. Ezzel időt vesztettünk, és már veszélyes volt
továbbmenni, hiszen a zsidó böjt* ideje is elmúlt. Ezért Pál figyelmeztette a

27:9 *zsidó böjt* Ez a nap az Engesztelés napja, amikor a zsidók böjtöltek. Ősszel volt az ideje. Ilyenkor ezen a vidéken nagy viharok dúltak.

hajósokat: 10„Emberek, úgy látom, hogy ez az utazás sok bajjal fog járni! Az
egész hajó, és mindaz, ami rajta van, el fog veszni. Sőt, az életünk is
veszélyben van.” 11De a hajó tulajdonosa és a kapitány tovább akartak
menni, és nem hittek Pálnak. Juliusz, a százados pedig inkább hallgatott a
kapitányra és a hajó tulajdonosára, mint Pálra. 12Mivel ez a kikötő nem volt
alkalmas arra, hogy ott töltsük el az egész telet, a többség úgy döntött, hogy
hajózzunk tovább, próbáljunk meg elérni Főnixbe, és ott várjuk ki a tél végét.
Főnix városa Kréta szigetén van, és a kikötője délnyugatra és északnyugatra
is nyitott.

A vihar

13Amikor enyhe déli szél támadt, úgy gondolták, hogy ez az a szél, amire
számítottak. Ezért felhúzták a horgonyt, és Kréta partja mellett hajóztunk
tovább. 14De hamarosan viharos szél támadt a sziget felől, 15és elsodorta a hajót.
Ezt a szelet „Északkeleti”-nek nevezik. Mivel a széllel szemben a hajó nem
tudott tovább haladni, engedtük, hogy a vihar vigye, amerre akarja. 16Azután
egy kis sziget, Kauda partja mellett hajóztunk, ahol nem ért bennünket a szél.
Ekkor nagy nehezen biztonságba helyeztük a mentőcsónakot: 17az emberek
felhúzták a hajó fedélzetére, majd kötelekkel átkötötték a hajót. Azután, mivel
attól féltek, hogy Szirtisz homokpadjaiba ütközünk, behúzták a vitorlát, és
hagyták, hogy a vihar sodorja a hajót. 18A viharos tenger olyan erősen dobálta a
hajót, hogy másnap elkezdték a vízbe szórni a rakományt*, amit szállított. 19A
következő napon a saját kezükkel dobálták ki a hajó felszerelését. 20Mivel több
napon keresztül nem láttuk sem a Napot, sem a csillagokat, és a vihar egyre
erősebb lett, már nem is reméltük, hogy megmenekülünk.

21Akkor már hosszú ideje senki nem evett semmit, Pál felállt, és azt
mondta: „Emberek, mondtam nektek, hogy ne induljunk el Kréta szigetéről.
Jobb lett vona, ha hallgattok rám, és akkor elkerülhettük volna ezt a bajt és
veszteséget. 22De most arra biztatlak benneteket, hogy ne féljetek, mert senki
nem hal meg közülünk, csak a hajó fog elpusztulni. 23Mert az elmúlt éjjel
mellém állt egy angyal, akit Isten küldött hozzám. Ez az Isten az, akit én
tisztelek, hozzá tartozom. 24Az angyal azt mondta: ‘Ne félj, Pál! Mert neked a
császár† elé kell állnod, és a te kedvedért Isten megmenti azoknak az életét
is, akik veled együtt hajóznak.’ 25Ezért szedjétek össze a bátorságotokat,
férfiak! Mert én bízom Istenben, és tudom, hogy minden pontosan úgy lesz,
ahogy megmondta. 26Egy szigeten fogunk partot érni.”

27Már a tizennegyedik éjszakát töltöttük az Adriai-tengeren, egyre csak
hánykolódva, céltalanul. Éjfél körül a matrózok gyanították, hogy
valamilyen szárazföld van a közelben. 28Megmérték a víz mélységét, és
látták, hogy körülbelül harminchét méter. Kis idő múlva újra megmérték, és
ekkor már csak huszonnyolc méter volt. 29Mivel attól féltek, hogy a sziklás
parton zátonyra futunk, a matrózok négy horgonyt vetettek ki a hajó hátsó
részéből, majd imádkoztak, hogy jöjjön a reggel. 30Azután a matrózok le-
eresztették a tengerre a mentőcsónakot. Úgy tettek, mintha a hajó orrából
akarnák a horgonyt kivetni, de igazában el akartak szökni a hajóról. 31Pál fi-
gyelmeztette a századost és a többi katonákat: „Ha a matrózok nem

27:18 *rakományt* Ezt azért tették, hogy a hajó könnyebb legyen, és ne süllyedjen el.

maradnak a hajón, nem menekülhettek meg.” 32Ezért a katonák elvágták a
mentőcsónak köteleit, és hagyták, hogy a vízbe essen.
33Mielőtt hajnalodni kezdett, Pál biztatott mindenkit, hogy egyen valamit.
Azt mondta: „Ez már a tizennegyedik nap, hogy éhesen várakoztok, és semmit
nem esztek. 34Most kérlek benneteket, egyetek valamit, mert ez is kell az
életben maradáshoz. Mind meg fogunk menekülni, senkinek nem lesz semmi
baja.” 35Miután ezt mondta, kenyeret vett elő, és mindannyiuk előtt hálát adott
Istennek, azután megtörte, és enni kezdett. 36Erre mindenki felbátorodott, és
evett. 37Összesen kétszázhetvenhatan voltunk a hajón. 38Miután eleget ettünk,
a tengerbe szórtuk a gabonát, hogy ezzel is könnyítsünk a hajón.

Hajótörés és megmenekülés

39Amikor megvirradt, a matrózok látták a partot, de nem tudták, hová
jutottunk. Észrevettek egy homokos partú öblöt, és elhatározták, hogy ha
lehet, itt viszik partra a hajót. 40Ezért elvágták a horgonyok köteleit, és a
horgonyokat a tengerben hagyták. Meglazították a kormánylapátok tartókö-
teleit, és az első vitorlát a szél felé fordították. Így a hajó elindult a part felé,
de 41hamarosan ráfutott egy víz alatti homokpadra, és megfeneklett. A hajó
orra belefúródott a homokba és meg se mozdult, a hátsó részét pedig
darabokra tördelték a hullámok.
42A katonák elhatározták, hogy minden rabot megölnek, nehogy valaki
kiússzon, és megszökjön. 43De Juliusz százados meg akarta menteni Pál
életét, ezért nem engedte, hogy a katonák megöljék a foglyokat.
Megparancsolta, hogy először azok ugorjanak a hajóból a tengerbe, akik
tudnak úszni és igyekezzenek a partra. 44A többiek meg deszkákba, vagy a
széttört hajó darabjaiba kapaszkodjanak. Így azután a hajóról mindenki baj
nélkül elérte a partot. Senki nem veszett el.

Pál Málta szigetén

28 1Miután mindannyian kimenekültünk a vízből, megtudtuk, hogy
Málta szigetén vagyunk. 2Az ott lakó emberek nagyon kedvesek voltak
hozzánk. Tüzet raktak, és mindannyiunkat befogadtak, mert esni kezdett az
eső, és hideg volt. 3Pál is fölszedett egy csomó ágat, és a tűzre dobta. Az ágak
közül előbújt egy mérges kígyó és a kezébe harapott. 4Amikor a szigeten
lakók látták, hogy Pál kezén ott csüng a kígyó, azt mondták egymás között:
„Ez az ember biztosan gyilkos lehet. A tengerből ugyan megmenekült, de az
isteni igazság* nem engedte, hogy éljen.” 5Pál azonban lerázta magáról a
kígyót a tűzbe, és semmi baja nem lett. 6Az emberek arra számítottak, hogy
Pál teste feldagad, vagy pedig hirtelen holtan esik össze. Hosszú ideig
vártak, de semmi baja nem történt. Ezért mást gondoltak, és azt mondták,
hogy Pál biztosan valami isten lehet.
7Nem messze ettől a helytől volt a birtoka a sziget vezetőjének,
Publiusznak, aki meghívott bennünket a házába. Ott három napon át nagy
szeretettel látott bennünket vendégül. 8Publiusz apja betegen feküdt, mert
lázban és vérhasban szenvedett. Pál bement hozzá, imádkozott, rátette a

28:4 *igazság* Az emberek azt gondolták, hogy van egy „Igazság” nevű isten, aki a gonosz embereket megbünteti.

kezét*, és meggyógyította. 9Miután ez történt, a szigetről a többi betegek is
eljöttek Pálhoz, és meggyógyultak. 10–11Sok ajándékot kaptunk tőlük. Így
fejezték ki a tiszteletüket irántunk. Amikor ismét hajóra szálltunk,
mindenfélét adtak, amire szükségünk volt.

Három hónappal később felszálltunk egy alexandriai hajóra, amely a
szigeten várta, hogy elmúljon a tél. A hajó címere az alexandriai iker-
isteneket* ábrázolta. 12Megérkeztünk Szirakuzába, és ott töltöttünk három
napot. 13Onnan továbbhajóztunk, és Régiumban kötöttünk ki. Másnap
déli szél fújt, így tovább indultunk. Két nap alatt eljutottunk Puteoliba.
14Itt találkoztunk néhány testvérrel, akik megkértek, hogy maradjunk
velük hét napig.

Pál megérkezik Rómába

Végül megérkeztünk Rómába. 15A római testvérek már hallottak
rólunk, és elénk jöttek egészen az Appiusz piacáig* és a Három
Vendégfogadóig*. Amikor Pál meglátta őket, hálát adott Istennek, és
sokkal bátrabb lett.

16Amikor megérkeztünk Rómába, Pálnak megengedték, hogy egyedül
lakjon. Csak az a katona lakott vele, aki őrizte.

Pál találkozik a római zsidó vezetőkkel

17Három nappal később Pál magához hívta a Rómában lakó zsidók
vezetőit. Amikor összegyűltek, így szólt hozzájuk: „Testvéreim, annak
ellenére, hogy semmi rosszat nem tettem népünk vagy atyáink szokásai
ellen, Jeruzsálemben mégis fogolyként adtak át a rómaiaknak. 18Miután a
rómaiak kihallgattak, szabadon akartak engedni, mert semmi halálbüntetést
érdemlő bűnt nem találtak bennem. 19De a zsidók nem akarták, hogy a
rómaiak elengedjenek. Emiatt kénytelen voltam azt kérni, hogy a császár†
ítéljen az ügyemben. De nem azért tettem ezt, mintha valamivel vádolni
akarnám népemet. 20Ezért kértem, hogy jöjjetek hozzám, és beszélhessek
veletek. Mert Izrael reménysége miatt viselem ezeket a láncokat."

21A zsidó vezetők erre azt mondták Pálnak: „Mi nem kaptunk rólad
semmiféle levelet Júdeából, és az onnan jött testvérek sem hoztak híreket, és
nem mondtak rosszat rólad. 22Ezért szeretnénk most tőled hallani, hogyan
gondolkozol, és mit hiszel. De azt tudjuk, hogy ezzel a csoporttal (Jézus ta-
nítványaival) mindenhol ellenkeznek."

23Meg is egyeztek, hogy egy bizonyos napon újra visszajönnek. Azon a
napon még többen eljöttek Pálhoz, ő pedig reggeltől estig magyarázott
nekik, és tanította őket Isten királyi uralmáról. Mózes Törvénye és a
próféták† írásai alapján próbálta meggyőzni őket Jézusról. 24Néhányan
közülük elfogadták, hogy amit Pál mond, az igaz. A többiek azonban nem
hittek. 25Egymás között vitatkozva éppen el akartak menni, amikor Pál még
valamit mondott nekik: „Milyen igaza volt a Szent Szellemnek†, amikor
Ézsaiás prófétán keresztül így szólt őseinkhez:

28:8 *rátette a kezét* Ilyen módon kérte Istent, hogy különlegesen áldja meg ezt az embert. Ebben az esetben a gyógyulását kérte. **28:10–11** *iker-isteneket* Kasztort és Polluxot, a görög mitológia két bálvány-istenét. **28:15** *Appiusz piaca* Kisváros, Rómától 69 km-re. **28:15** *Három Vendégfogadó* Kisváros, Rómától 48 km-re.

26 ‘Menj el ehhez a néphez, és mondd meg nekik:
csak figyeltek, és figyeltek,
de nem fogtok megérteni semmit,
csak néztek, és néztek,
de nem láttok meg semmit.
27 Mert kemény lett ennek a népnek a szíve,
nehezen hallanak a fülükkel, és becsukták a szemüket.
Azért történt így, hogy ne lássanak szemükkel, ne halljanak fülükkel,
ne értsenek szívükkel,
és így ne forduljanak hozzám, hogy meggyógyítsam őket. *Ézs 6:9–10*

28Ezért tudjátok meg, hogy Isten a nem zsidóknak küldte el a szabadulás
üzenetét, és ők bizony majd meg is hallgatják” 29*
30Ezután Pál még két éven keresztül ott maradt abban a lakásban, aminek
ő fizette a lakbérét, és szívesen látta mindazokat, akik meglátogatták.
31Bátran beszélt nekik Isten királyi uralmáról, és tanított az Úr Jézusról.
Senki nem akadályozta őt ebben.

28:29 Néhány görög nyelvű kézirat tartalmazza a 29. verset: „Miután Pál ezt mondta, a zsidók elmentek, és nagy vita támadt közöttük.”

Pál levele
a rómaiakhoz

1 1Üdvözlet Páltól, aki a Krisztus Jézus szolgája és elhívott apostol†. Isten
arra választott ki engem, hogy örömhírét† elmondjam minden embernek.
2Prófétái† által Isten már előre megígérte azt, amiről az örömhír† szól. Ez
az ígéret a szent Írásokban† található. Az örömhír Isten Fiáról szól, Jézus
Krisztusról, a mi Urunkról. 3Ő, az emberi természetét tekintve, Dávid†
családjából született, 4de a Szent Szellem* csodálatosan bebizonyította, hogy
Jézus az Isten Fia, amikor őt a halálból feltámasztotta.
5A mi Urunk, Jézus Krisztus által kaptam kegyelmet és apostoli†
megbízást, hogy az ő nevéért az összes nem zsidó népből származókat
elvezessem a hitre és az engedelmességre. 6Ti is ezek közül valók vagytok,
akiket Isten arra hívott, hogy Jézus Krisztushoz tartozzatok.
7Nektek írom ezt a levelet, akik Rómában laktok, akiket Isten szeret, és
elhívott, hogy saját népévé legyetek.
Isten, a mi Atyánk és az Úr Jézus Krisztus adjon nektek kegyelmet† és
békességet!

Hálaadó imádság

8Először is hálát adok értetek Istenemnek Jézus Krisztus által, mert a ti
hitetekről már az egész világon beszélnek. 9Tanúm az Isten, hogy amikor
csak imádkozom, mindig értetek is könyörgök. Én Istent szolgálom
szellemben azzal, hogy a Fiáról szóló örömüzenetet† mindenkinek
elmondom. 10Egyre csak azt kérem Istentől, hogy végre sikerüljön meglátogatni benneteket, ha ezt ő is akarja. 11Nagyon szeretnék már találkozni
veletek, hogy néhány szellemi ajándékot átadjak, és ezzel megerősítselek
benneteket. 12Helyesebben szólva, hogy ti is meg én is felbátorodjunk
egymás hite által.
13Testvéreim, szeretném ha tudnátok, hogy már sokszor meg akartalak
látogatni benneteket, de mindeddig akadályokba ütköztem. Azért akartam
hozzátok menni, hogy a munkámnak közöttetek is legyen valami
eredménye, akárcsak a többi nem zsidó népek között.
14Nem számít, hogy valaki kulturált vagy primitív, művelt vagy
tanulatlan: én mindenkinek adósa vagyok. 15Ezért hát kész vagyok nektek is,
akik Rómában vagytok elmondani az örömhírt†.
16Nem szégyellem az örömhírt†, mert az az Istennek hatalma, amellyel
megmenti mindazokat, akik őbenne hisznek. Ezt az örömhírt Isten először a
zsidóknak, azután a nem zsidó népeknek ajánlotta fel. 17Az örömhír mutatja

1:4 *Szent Szellem* Szó szerint: „a Szentség Szelleme."

meg, hogyan teszi Isten a maga számára elfogadhatóvá az embert. Ez pedig
kezdettől mindvégig az Istenben való hit által történik. Ahogyan az Írás†
mondja: „Akit a hite alapján Isten elfogad, az örökké élni fog.”*

Minden ember bűnös

18Megmutatkozik azonban Isten haragja a Mennyből azok miatt a gonosz
és igazságtalan dolgok miatt, amiket az emberek elkövetnek, amikor gonosz-
ságukkal letapossák az igazságot. 19Igen, Isten megmutatja haragját, mert
mindaz, amit Istenből megismerhetünk, világos, hiszen maga Isten mutatta
meg mindenkinek.

20Isten örök hatalmát és isteni természetét emberi szem nem láthatja. Ezeket
mégis érzékelheti és megértheti mindenki, a világ teremtése óta, amikor Isten
teremtményeit látja. Így tehát, nincs mentség azok számára, 21akik felismerték
Istent, de mégsem tisztelték őt Istenként, sem nem voltak hálásak iránta. Ezért
gondolkodásuk értelmetlen lett, és ostoba szívük egyre jobban elsötétült.
22Bár magukat bölcseknek tartották, bolondok lettek. 23Az örökké élő Isten
dicsőségét elhagyták, és helyette bálványokat† imádtak, amik halandó
emberekre, madarakra, négylábú állatokra és hüllőkre hasonlítottak.

24Ezért Isten elhagyta őket, és engedte, hogy szívük gonosz vágyait
kövessék: szexuális bűnökben† éljenek, és egymás testével gonosz dolgokat
műveljenek. 25Az Istenről szóló igazságot hazugsággal cserélték fel. A
Teremtő Isten helyett azokat imádták és szolgálták, amiket Isten teremtett.
Pedig az imádat egyedül Istent illeti, aki örökké áldott legyen! Ámen.

26Mivel az emberek ezt tették, Isten is átadta őket a saját szégyenletes kí-
vánságaiknak. Az asszonyok felcserélték a férfiakkal való természetes
szexuális kapcsolatot más nőkkel való természetellenes szexuális
kapcsolatra. 27Hasonlóképpen a férfiak is elhagyták az asszonyokkal való
természetes szexuális kapcsolatot, és más férfiakat kívántak meg égető vá-
gyakozással. Így azután a homoszexuális férfiak egymással követtek el szé-
gyenletes dolgokat. Ezek az emberek a saját testükben kapták meg a
büntetést, amit ezzel a természetellenes életmóddal megérdemeltek.

28Ezek az emberek Istent nem tartották méltónak arra, hogy ismeretét
megőrizzék. Ezért Isten is magukra hagyta őket. Engedte, hogy megromlott
gondolkodásuk szerint olyan dolgokat tegyenek, amiket nem lenne szabad.
29Mindenféle igazságtalanság, gonoszság, kapzsiság és rosszakarat tölti be
őket. Tele vannak irigységgel, gyilkos szándékkal, veszekedéssel, alattomos-
sággal, és mindig rosszat gondolnak a másikról, 30pletykálnak és vádolják a
másikat, Istent gyűlölik, gúnyolódnak, erőszakosak, dicsekvők, gonosz
dolgokat találnak ki, szüleik iránt engedetlenek, 31ostobák, nem tartják meg
ígéreteiket, szeretet nélkül és könyörtelenül bánnak az emberekkel. 32Jól
ismerik Isten igazságos törvényét, és tudják, hogy akik ilyen dolgokat
tesznek, méltók a halálra. Mégis folytatják ezeket a gonosz dolgokat, sőt
helyeslésükkel bátorítják azokat, akik hasonlóan élnek.

2 1Ezért nincs mentség számodra, akárki is legyél, ha magadat bírónak
képzeled, és mások felett ítélkezel. Mert ha másokat elítélsz, azzal
magadra is ítéletet mondasz. Hiszen te magad is ugyanazokat a dolgokat

1:17 idézet: Hab 2:4.

teszed, amik miatt a másikat elítéled! 2Igen, Isten valóban elítéli azokat, akik
ilyen gonosz dolgokat tesznek, és tudjuk, hogy ez az ítélet igazságos. 3De
hogyan képzeled, hogy elkerülheted Isten ítéletét, ha elítéled azokat, akik
ilyeneket tesznek, miközben te magad is ugyanúgy élsz? 4Vagy talán
semmibe veszed Isten gazdagon áradó jóságát, elnézését és nagy türelmét?
Nem veszed észre, hogy jóságával arra az elhatározásra akar vezetni, hogy
megváltoztasd a gondolkodásodat és az egész életed?!

5Mivel azonban megmakacsoltad magad, és szíved nem akar megváltozni,
Isten haragját gyűjtöd a magad számára. Ez pedig majd a Harag Napján
mutatkozik meg, amikor Isten igazságos ítéleteit mindenki meglátja. 6Isten
ugyanis mindenkit a tettei szerint jutalmaz, vagy büntet meg. 7Örök életet ad
azoknak, akik kitartóan törekednek jót tenni, és ezzel a dicsőséget, tisztessé-
get és a romolhatatlan életet keresik. 8Akik viszont önző módon nem enge-
delmeskednek az igazságnak, sőt az igazságtalanságot szolgálják, azok Isten
haragjával és búsulásával fognak találkozni. 9Nyomorúság és szenvedés lesz
a sorsa mindenkinek, aki gonosz dolgokat tesz. Ez lesz a sorsa először a
zsidóknak, azután a többieknek is. 10Akik viszont jót tesznek, azok
dicsőséget, tisztességet és békességet nyernek. Ez lesz a sorsa először a
zsidóknak, azután a többieknek is. 11Isten ugyanis senkivel sem kivételez.

12Akik nem ismerték Isten Törvényét, és úgy követtek el bűnt, azok úgy
pusztulnak majd el, mint Törvényen kívüliek. Akik viszont a Törvény alatt
éltek, és úgy vétkeztek, azokat maga a Törvény ítéli el. 13Pusztán attól, hogy
ismeri a Törvényt, még senki sem válik Isten számára elfogadhatóvá. Isten csak
azt az embert tekinti elfogadhatónak, aki meg is teszi, amit a Törvény követel.

14A nem zsidó népek, akik nem ismerik a Törvényt, ösztönösen mégis azt
teszik, amit a Törvény megkövetel. Így, bár Törvényük nincs, ők maguk
lesznek törvénnyé saját maguknak. 15Ezzel azt mutatják, hogy a Törvény
követelései szívükbe vannak írva. Hasonlóképpen van ez az érzéseikkel is.
Néha úgy gondolják, hogy rossz, amit tettek, és emiatt bűntudatuk van.
Máskor úgy gondolják, helyesen cselekedtek, és nem érzik magukat
bűnösnek.

16Mindezek a dolgok nyilvánvalóvá lesznek azon a Napon, amikor Isten
meg fogja ítélni az emberek titkait Jézus Krisztus által. Ezt mondja az
örömhír†, amelyet én hirdetek ki az embereknek.

A zsidók és a Törvény

17Mi a helyzet veled, aki zsidónak mondod magad? A Törvényben† bízol,
és Istennel dicsekszel, 18hogy ismered akaratát, és képes vagy mindig a
legjobbat választani, hiszen a Törvény megtanított rá. 19Azt gondolod, hogy
te vagy a vakok útmutatója, a sötétségben élők világossága, 20a tudatlanok
vezetője és a szellemileg kiskorúak tanítója, mivel a Törvényben tiéd a
formába öntött ismeret és igazság. 21Ha ezt gondolod, akkor miért nem
tanulod meg magad is azt, amit másoknak tanítasz? Azt hirdeted: „ne
lopj!”—és te magad mégis lopsz?! 22Azt mondod: „ne légy házasságtörő†!”,
és közben mégis házasságtörést követsz el?! Utálod ugyan a bálványokat, és
mégis lopsz a templomokból*?! 23Te, aki a Törvénnyel dicsekszel, miért

2:22 *templomokból* A hamis istenek, bálványok tiszteletére épített templomokról van szó.

hozol szégyent Istenre azzal, hogy nem engedelmeskedsz a Törvénynek?!
24Ezért mondja az Írás†: „Miattatok, a zsidók miatt szidják Isten nevét a nem
zsidó népek.”*

25Az, hogy körül vagy metélve†, az is csak akkor ér valamit, ha engedel-
meskedsz a Törvénynek†. De ha nem engedelmeskedsz, akkor hiába vagy
körülmetélt, mégsem különbözöl semmiben azoktól, akik nincsenek körül-
metélve. 26A nem zsidó emberek nincsenek körülmetélve, de ha a Törvény
igazságos rendelkezései szerint élnek, akkor Isten mégis úgy tekinti őket,
mintha körülmetéltek lennének. 27Te, miután zsidó vagy, ismered az írott
Törvényt, és körül is vagy metélve. De ha vétkezel a Törvény ellen, akkor
azok ítélnek el, akik ugyan nincsenek körülmetélve, mégis teljesítik a
Törvényt.

28Mert nem az az igazi zsidó, aki kívülről annak látszik. Nem az az igazi
körülmetélés*, ami a férfi testén történik. 29Aki titokban, a szívében zsidó, az
az igazi. A valódi körülmetélés pedig a szívben történik, a Szent Szellem†
által, nem pedig az írott Törvény† parancsai szerint. Akinek a szíve van kö-
rülmetélve, az Istentől kap dicséretet, nem emberektől.

3 1Akkor mi az előnye a zsidóknak a többi népekkel szemben? Van-e
valami értelme a körülmetélkedésnek†? 2Igen, a zsidók sok tekintetben
különlegesek! A legfontosabb az, hogy Isten rájuk bízta a beszédeit. 3És mi a
helyzet, ha néhányan a zsidók közül hűtlenek lettek hozzá? Vajon emiatt
Isten már nem fogja megtenni, amit ígért? 4Dehogynem! Hiszen Isten még
akkor is meg fogja tenni, amit mondott, ha az összes ember mind hazudik.
Mert ezt mondja az Írás† Istenről:

> „Igaznak bizonyulsz, abban amit mondasz,
> és győztes leszel, mikor vádolnak téged.” *Zsolt 51:6*

5De mit válaszoljunk arra az ellenvetésre, hogy ezek szerint, ha valami
rosszat teszünk, az még világosabban megmutatja, hogy Istennek igaza van?
Vajon nem igazságtalan Isten, hogy mégis megbüntet? — kérdezhetné
valaki, az emberi okoskodás szerint. 6Nem, Isten semmi esetre sem igazság-
talan! Hiszen akkor hogyan ítélkezhet az egész világ felett?

7Erre azt mondhatná valaki: „Amikor hazudok, az tulajdonképpen Isten
igazságát mutatja meg, és dicsőségét növeli. Akkor viszont miért ítél el
engem?” 8Ha ez igaz volna, akkor már azt is mondhatnánk: „Vétkezzünk
csak nyugodtan, úgyis jó származik belőle!”—és valóban vannak, akik
hamisan azzal vádolnak engem, hogy ezt tanítom. De akik ilyesmit
mondanak, hazudnak. Az ilyen rágalmazók megérdemlik, hogy Isten
elítélje őket!

Zsidók, és nem zsidók egyaránt vétkeztek

9Mi következik ebből? Talán mi, zsidók különbek vagyunk, mint a nem
zsidók? Dehogyis! Hiszen éppen az előbb bizonyítottam be, hogy zsidók és
nem zsidók egyformán a bűn hatalma alatt vannak. 10Mert ezt mondja az Írás†:

2:24 idézet: Ézs 52:5; Ez 36:20–23. **2:28** *körülmetélés* Lásd a szójegyzékben. Pál itt szellemi értelemben használja a „körülmetélés” hasonlatát. Olyan hívő emberekre alkalmazza, akik Jézus Krisztus által az Új Szövetséghez tartoznak.

„Nincs bűntelen ember, egyetlenegy sem.
11 Nincs senki, aki megértené, nincs, aki keresné Istent,
12 hiszen mindannyian elfordultak Istentől, és megromlottak.
Nincs aki jót tenne, egyetlenegy sem!” *Zsolt 14:1–3*

13 „Nyitott sírhoz hasonlít a torkuk,
nyelvük megtévesztő hazugságot szól.” *Zsolt 5:10*

„Kígyóméreg van ajkukon.” *Zsolt 140:4*

14 „Szájuk átkozódással és keserűséggel van tele.” *Zsolt 10:7*

15 „Sietnek, hogy gyilkolhassanak.
16 Amerre csak mennek, mindenütt pusztulást
és nyomorúságot okoznak.
17 A békesség útját nem ismerik.” *Ézs 59:7–8*

18 „Nincs bennük istenfélelem és Isten iránti tisztelet.” *Zsolt 36:2*

19Ezeket a dolgokat a Törvény† azoknak mondja, akik a Törvény hatalma alatt élnek. Ezért a zsidók sem mentegetőzhetnek. Így azután kivétel nélkül mindenki, zsidó és nem zsidó egyaránt Isten ítélete alá kerül.
20Miért? Mert senki sem képes arra, hogy a Törvény parancsainak teljesítésével Isten számára elfogadhatóvá legyen.

Hiszen a Törvény csak rávilágít a bűneinkre, hogy világosan meglássuk és felismerjük azokat.

Hogyan tesz Isten elfogadhatóvá bennünket?

21Isten azonban mégis képes arra, hogy a maga számára elfogadhatóvá tegye az embert a Törvény† nélkül is. Nekünk meg is mutatta ezt az új utat, amelyről már a Törvény és a próféták† is beszéltek.
22Isten ugyanis mindenkit elfogad, aki Jézus Krisztusban hisz, attól függetlenül, hogy az az ember zsidó, vagy nem zsidó.
23Hiszen minden ember vétkezett, és emiatt nem méltó arra, hogy Isten dicsőségében részesüljön.
24Isten azonban kegyelemből† teszi a maga számára elfogadhatóvá az embert. Ez Isten ajándéka, amit Jézus Krisztusban kaphatunk meg. Ezt jelenti a megmenekülés!
25Isten azért küldte Jézust, hogy akik benne hisznek, azoknak a bűneit megbocsássa. Ez Jézus vére, vagyis a halála által lehetséges. Így mutatta meg Isten, hogy ő mindig igazságos. Igazságosságát mutatja az, hogy türelmes volt, és a múltban nem büntette meg az embereket bűneikért.
26De az is igazságosságát bizonyítja, hogy a mi időnkben azokat, akik Jézus Krisztusban hisznek, elfogadja.

27Ezek után dicsekedhetünk-e valamivel? Egyáltalán nem! És miért nem? Vajon az a törvény teszi lehetetlenné, amely a tetteken alapul? Nem, hanem a hit törvénye!
28Miért? Mert Isten az embert az Istenben való hite által teszi elfogadhatóvá. Azok által a tettek által, amiket a Törvény† megkövetel, ez egyáltalán nem lehetséges! Erről meg vagyok győződve!
29Vagy talán Isten csak a zsidók Istene? Nem lehet egyúttal más népeké is? Bizony, ő a nem zsidó népeknek is Istene!
30Hiszen csak egy Isten van. Ő az, aki a zsidókat* a

3:30 *zsidókat* Szó szerint: „akik körül vannak metélve.” Lásd a Szójegyzékben.

hitük által teszi elfogadhatóvá, a nem zsidókat* pedig ugyancsak a hitükön
keresztül. 31Vajon érvénytelenné akarom-e tenni a Törvényt, amikor a hitet
hangsúlyozom? Egyáltalán nem! Sőt, inkább megerősítem a Törvény érvé-
nyességét a hit által.

Ábrahám példája

4 1Mit mondjunk arról, amit Ábrahám† tapasztalt a hittel kapcsolatban?
(Származásunk szerint ő volt a mi ősapánk.) 2Ha Ábrahám a tettei alapján lett
volna elfogadható Isten számára, akkor dicsekedhetne. De Isten előtt nincs
mivel dicsekedjen! 3Nézzük csak, mit mond erről az Írás†: „Ábrahám hitt
Istenben, Isten pedig elfogadta Ábrahám hitét. Így lett Ábrahám Isten
számára elfogadható."*

4Aki dolgozik, annak nem ajándékot adnak, hanem jogos fizetést kap a
munkájáért. 5De a tettei alapján senki nem lesz elfogadható Isten számára.
Bíznia és hinnie kell Istenben, aki a bűnös embert a hite alapján fogadja el.
6Ugyanerről beszélt már Dávid† is, amikor boldognak mondja azt az embert,
akit Isten a tetteitől függetlenül, a hite alapján fogad el:

7 „Boldogok azok, akiknek Isten megbocsátotta,
amikor a Törvény† ellen vétkeztek, akiknek bűneit eltakarta!
8 Boldog ember, akinek bűneit nem tartja számon az Úr!" *Zsolt 32:1–2*

9Vajon csak a körülmetéltek† juthatnak el erre a boldog állapotra, vagy a
körülmetéletlenek is? Ezt mondja erről az Írás†: „Ábrahám† hitt Istenben, aki
ezért elfogadta Ábrahámot." 10De mikor történt ez? Körülmetélkedése előtt,
vagy után? Bizony, még az előtt! 11A körülmetélés jelét Ábrahám éppen
annak bizonyítékául kapta, hogy őt körülmetéletlen állapotában, hite alapján
Isten elfogadhatónak tekintette. Így ősapjává lett minden olyan hívőnek is,
aki nincs körülmetélve, és így Isten ezeket is elfogadja. 12Ugyanakkor
Ábrahám azoknak a hívőknek is ősapja, akik körül vannak metélve.
Azonban nem a körülmetélés miatt számít ősapjuknak, hanem csak akkor, ha
ezek az emberek is ugyanúgy hisznek Istenben, mint ahogy Ábrahám hitt,
amikor még nem volt körülmetélve.

Amit Isten ígért, azt csak hit által kaphatjuk meg

13Ábrahám† és utódai azt az ígéretet kapták, hogy az egész világot
örökölni fogják. De ezt nem a Törvény† alapján ígérték Ábrahámnak, hanem
azért, mert a hite alapján Isten elfogadta őt. 14Ha ugyanis azok lennének az
örökösök, akik a Törvény alatt élnek, akkor a hitnek nincs semmi értelme, és
az előbbi ígéret semmit sem ér. 15Mert a Törvény Isten haragját kelti fel azok
ellen, akik nem engedelmeskednek neki. Ahol viszont nincs semmiféle
törvény, ott nem is lehet ellene vétkezni.

16Amit Isten megígért, azt csak hit által kaphatjuk meg. Ez azért van így,
hogy ajándékba kapjuk, kegyelemből†. Így tehát, az ígéret Ábrahám† minden
utódja számára biztosítva van. Nemcsak azoknak, akik a Törvény alatt élnek,
hanem azoknak is, akiknek ugyanolyan hitük van, mint Ábrahámnak. Ő
tehát mindannyiunk ősapja. 17Ahogyan az Írás† is mondja: „Sok nép

3:30 *nem zsidókat* Szó szerint: „akik nincsenek körülmetélve". **4:3** idézet: 1Móz 15:6.

ősapjává tettelek téged."* Ezt az ígéretet Ábrahám azért kapta, mert hitt
Istenben, aki életre kelti a holtakat, és megteremti azokat, akik most még
nem léteznek.

18Nem volt már semmi remény arra, hogy gyermeke szülessen, Ábrahám†
mégis hitt Istenben, és kitartott ebben a hitében. Ezért lett sok népnek
ősapjává, ahogy ezt Isten megígérte neki: „Sok-sok utódod lesz."*
19Ábrahám akkor majdnem száz éves volt, ezért a testét tekintve már
nagyon megöregedett. Hasonlóképpen, Sára is meddő és nagyon idős volt.
Ábrahám azonban nem ezekre tekintett, és a hite sem ingadozott.
20Ellenkezőleg, Isten ígéretét tartotta szeme előtt. Nem kételkedett abban,
hogy amit Isten megígért neki, azt meg is fogja tenni. Hite megerősödött, és
dicsőséget adott Istennek. 21Teljesen meg volt győződve arról, hogy Isten
meg is tudja tenni, amit megígért. 22Ezért mondja az Írás†: „Isten elfogadta
Ábrahám hitét, és ő ez által lett Isten számára elfogadhatóvá."* 23Azonban
nem csak Ábrahámra vonatkozik, amikor ezt mondja: „Isten elfogadta
Ábrahám hitét", 24hanem ránk is, mert mi is hiszünk, és a hitünk alapján
fogadott el bennünket Isten. Igen, hiszünk abban, aki feltámasztotta
Urunkat, Jézust a halálból. 25Neki ugyanis a bűneink miatt kellett
meghalnia, és azért támadt fel a halálból, hogy mi Isten számára elfogadha-
tók legyünk.

Békességben Istennel

5 1Most tehát Isten elfogad bennünket a hitünk alapján. Ezért Urunk, Jézus
Krisztus által békességben élünk vele. 2Hitünk által Jézus bevitt
bennünket Isten kegyelmébe, amelyben élünk, és amit élvezünk. Nagyon
örülünk annak, hogy reménységünk szerint részt fogunk venni Isten dicsősé-
gében. 3De nemcsak ennek örülünk, hanem a megpróbáltatásoknak is,
amelyeket ki kell állnunk. Miért? Mert tudjuk, hogy ezek türelmes kitartást
fejlesztenek ki bennünk. 4A türelmesség eredménye a kipróbált jellem, abból
pedig reménység származik. 5Ez a reménység pedig soha nem fog csalódást
okozni. Hiszen Isten szeretete betöltötte szívünket a Szent Szellem† által, aki
Isten ajándéka a számunkra.

6Amikor eljött a megszabott ideje, Krisztus meghalt értünk,
bűnösökért. Mi akkor még gyengék voltunk. 7Nehéz volna olyan embert
találni, aki hajlandó lenne meghalni, hogy valaki mást megmentsen, még
akkor is, ha az a másik igaz ember. Egy jó emberért talán még vállalná a
halált valaki. 8Isten azonban azzal mutatta meg, mennyire szeret
bennünket, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még a
bűneinkben éltünk.

9Akkor most mennyivel inkább megmenekülünk Isten haragjától Krisztus
által! Hiszen Isten már elfogadott bennünket Krisztus vére *(halála)* által.
10Amikor még ellenségei voltunk, Isten békét kötött velünk a saját Fia halála
árán. Mennyivel inkább megment bennünket Krisztus élete most, miután
már békességben élünk Istennel. 11Sőt, ami még több, örülünk és
dicsekedünk is Istennel, Urunk, Jézus Krisztus által. Ő a mi Urunk, aki békét
teremtett köztünk és Isten között.

4:17 idézet: 1Móz 17:5. **4:18** idézet: 1Móz 15:5. **4:22** idézet: 1Móz 15:6.

Ádám és Krisztus

[12]A bűn egy ember *(Ádám)* által lépett be a világba. A bűn által pedig a
halál, amely minden embert elért. Minden embernek meg kell halnia, mert
mindenki vétkezett. [13]Bűn már a Mózesi Törvény† előtt is volt a világban. De
amíg nincs Törvény, addig a bűnt sem lehet senkinek felszámítani.
[14]Ádámtól Mózesig† mégis mindenki felett a halál uralkodott. Még azok
felett is, akik nem úgy vétkeztek, ahogyan Ádám engedetlen volt Isten
parancsának.

Ádám sokkal előbb élt, mint Krisztus, mégis hasonlított rá. [15]Isten
ajándéka, a kegyelem† azonban másképpen működik, mint Ádám bűne!
Igaz, Ádám bűne sok ember halálát okozta, de Isten kegyelme és ajándéka
sokkal hatásosabb és bőségesebben árad ki sok emberre. Ezt a kegyelem-
áradást egy másik ember, Jézus Krisztus kegyelme tette lehetővé. [16]Ez a
kegyelem-ajándék azonban nem olyan, mint Ádám bűnének következmé-
nye. Hiszen az ítélet már egyetlen bűnt is halállal büntetett. Ezzel szemben, a
kegyelem ajándéka sok-sok bűn elkövetése után is elfogadhatóvá teszi a
bűnösöket Isten számára. [17]Egyetlen ember bűne miatt a halál valóban
uralomra jutott azon az egy emberen keresztül. De ha ez így van, mennyivel
inkább uralkodnak az életben a másik ember, Jézus Krisztus által azok,
akikre bőségesen árad Isten kegyelme. Ezek az emberek ajándékba kapták,
hogy Isten elfogadhatónak tekinti őket.

[18]Egy ember bűne minden ember számára ítéletet eredményezett. Ugyanígy,
amit az a másik ember — Jézus Krisztus — Isten akarata szerint elvégzett, az
minden ember számára lehetővé tette, hogy Isten elfogadja, és örökké éljen.
[19]Ahogyan egyetlen ember engedetlensége következtében sok ember bűnössé
lett, úgy egyetlen ember engedelmessége által sokan elfogadhatóvá válnak
Isten számára. [20]Isten adta a Törvényt†, és ez csak tovább szaporította a
bűnöket. De ahol elszaporodott a bűn, ott Isten még több kegyelmet† ad.
[21]Azért tette ezt Isten, hogy ahhoz hasonlóan, ahogy a bűn uralkodott a halál
által, a kegyelem is uralkodjon azáltal, hogy Isten az embereket elfogadható-
nak tekinti. Ez pedig az örök életre vezet, Urunk, Jézus Krisztus segítségével.

Haljatok meg a bűn számára, és támadjatok fel Krisztusban!

6 [1]Mi következik mindebből? Éljünk továbbra is a bűnben, hogy annál több
kegyelmet† kapjunk Istentől? [2]Szó sem lehet róla! Hogyan élhetnénk
tovább is bűnben, ha egyszer már meghaltunk a bűn számára? [3]Vagy talán
elfelejtettétek, hogy mi, akik bemerítkeztünk† Krisztus Jézusba, az ő halálába
merültünk bele? [4]Amikor belemerültünk Jézus halálába, akkor el is temettek
bennünket vele együtt. Ez pedig azért történt, hogy mi is új életben
induljunk el, ugyanúgy, mint ahogy Krisztust az Atya-Isten dicsőséges
hatalma feltámasztotta a halálból.

[5]Mert ha eggyé váltunk Krisztussal a halálában, akkor egyesülni fogunk
vele a feltámadásában is. [6]Tudjuk, hogy régi emberi természetünket vele
együtt keresztre feszítették. Ez azért történt, hogy a bűnnek ne legyen
hatalma felettünk, és többé ne legyünk a bűn rabszolgái. [7]Aki ugyanis
meghalt, az felszabadult a bűn hatalma alól.

[8]Mivel Krisztussal együtt meghaltunk, hisszük, hogy vele együtt fogunk
élni is. [9]Hiszen tudjuk, hogy mivel Krisztus feltámadt a halálból, többé nem

hal meg soha. A Halálnak nincs többé hatalma felette. 10Mert Krisztus azért
halt meg, hogy egyszer és mindenkorra legyőzze a bűn hatalmát. Mióta
viszont feltámadt és él, Istennek él. 11Hasonlóképpen, ti is tekintsétek
magatokat halottnak a bűn számára. Ugyanakkor, tekintsétek magatokat
élőknek is, mint akik Istenért éltek, Jézus Krisztusban.

12Ne uralkodjon tehát a bűn bennetek, amíg ezen a földön éltek, és soha ne
engedjetek gonosz kívánságainak! 13Ne adjátok oda testeteket, se annak
részeit a bűn szolgálatára! Ne legyenek a gonoszság eszközei! Ellenkezőleg,
álljatok mindenben Isten rendelkezésére, mint akik feltámadtatok a halálból,
hogy a testetek és annak részei a jó célokat szolgálják. 14A bűn nem fog
uralkodni többé rajtatok, hiszen nem a Törvény†, hanem a kegyelem† uralma
alatt éltek.

Az igazság szolgái

15Mit tegyünk hát? Vétkezzünk, mivel már nem a Törvény†, hanem a
kegyelem† uralma alatt élünk? Semmiképpen! 16Nem tudjátok, hogy akinek a
szolgálatára odaszánjátok magatokat, annak szolgaként kell majd engedel-
meskednetek? Igen, ha a bűnt szolgáljátok, akkor az ő rabszolgái vagytok —
ennek pedig halál az eredménye! Ha viszont Istennek engedelmeskedtek,
annak az lesz az eredménye, hogy Isten elfogad benneteket. 17Régebben ti is a
bűn rabszolgái voltatok. De hála Istennek, hogy teljes szívvel engedelmesked-
tetek annak a tanításnak, amit megismertetek. 18Így felszabadultatok a bűn
uralma alól, és igaz célokat szolgáltok. 19(Azért használok ilyen hétköznapi
példákat, hogy meg tudjátok érteni, amit mondani akarok.) Régen a bűnnek
és a gonosz dolgoknak szántátok oda magatokat, és valóban ezeket szolgál-
tátok. Ugyanúgy, most határozzátok el, hogy Istennek tetsző életet fogtok
élni! Minden erőtökkel erre törekedjetek, és akkor csak Istennek fogtok élni.

20Mert amikor még a bűn szolgái voltatok, nem is törődtetek a jó célokkal.
21Mi volt ennek az eredménye? Olyan dolgok, amiket ma szégyelltek, mert
végül a halálhoz vezetnek. 22Most azonban felszabadultatok a bűn uralma
alól, és Isten rabszolgái lettetek. Ez olyan életre vezet, amelyet csakis Istenért
éltek, s ennek a végeredménye az örök élet. 23A bűn szolgálatáért a jogos
fizetség a halál. Isten kegyelmének ajándéka ellenben az örök élet, ezt pedig
a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban kaphatjuk meg.

A házasság példája és a Törvény

7 1Testvéreim, ti mind ismeritek Mózes Törvényét†. Tudjátok azt is, hogy a
Törvénynek csak addig van hatalma valaki felett, amíg él. 2Például, egy
férjes asszonyt mindaddig a férjéhez köti a Törvény, amíg a férje él. De ha
meghal a férje, az asszony felszabadul a házasságra vonatkozó törvény alól.
3Ezért ha más férfi felesége lesz, amíg az első férje él, akkor a Törvény szerint
a házasságtörés bűnét követi el. De ha meghal a férje, az asszony felszabadul
a házassági törvény alól. Ekkor már nem követ el házasságtörést, ha más
férfi felesége lesz.

4Hasonlóan van ez veletek is, testvéreim. Ti is meghaltatok a Törvény†
számára Krisztussal együtt, amikor ő testileg meghalt. Így most már
Krisztushoz tartoztok, aki azért támadt fel a halálból, hogy ezentúl Istennek
szolgáljunk. 5Az elmúlt időkben még régi emberi természetünk uralkodott

rajtunk. A Törvény bűnös kívánságokat keltett életre bennünk, ezért
követtük el a bűnöket. Ennek pedig olyan következményei voltak, amelyek a
halál felé vezettek bennünket. 6Akkor a Törvény foglyai voltunk, most
azonban felszabadultunk ebből a rabságból, mert a régi emberi természetünk
meghalt. Most már új módon szolgáljuk Istent, a Szent Szellem† által, nem
pedig a régi, írott szabályok szerint.

A Törvény és a bűn

7Mi következik tehát mindebből? Vajon a Törvény† és a bűn ugyanaz a
dolog? Semmi esetre sem! Az viszont igaz, hogy a Törvény nélkül nem tudtam
volna, mi a bűn. Például, nem tudnám, mit jelent a bűnre csábító kívánság, ha a
Törvény nem mondaná: „Ne kívánd!"* 8Ez a parancs tehát lehetőséget
teremtett a bűnnek, hogy különféle, bűnre csábító kívánságokat ébresszen
bennem. A Törvény nélkül ugyanis a bűnnek nincs ereje. 9Korábban úgy éltem,
hogy nem ismertem a Törvényt. Később azonban, amikor megismertem a
parancsokat, megelevenedett bennem a bűn, 10én pedig meghaltam. Így az a
parancs okozta halálomat, amelynek életet kellett volna adnia. 11A bűn számára
ugyanis lehetőség nyílt a parancs által, hogy becsapjon és megöljön engem.

12A Törvény† és a parancs tehát szent, igazságos és jó. 13Ezek szerint az
okozta halálomat, ami jó? Nem, dehogyis! A bűn azonban felhasznált
valamit, ami egyébként jó, hogy megöljön engem. Ez azért történt, hogy
tisztán megláthassam a bűn valódi természetét. A parancs arra volt jó, hogy
lássam: mennyire gonosz dolog a bűn!

Az ember belső vívódása

14Tudjuk, hogy a Törvény† szellemi természetű, én azonban nem vagyok
szellemi, hanem testi természetemet követve élek, és a bűn rabszolgája
vagyok. 15Nem értem saját tetteimet: nem a jó dolgokat teszem, amit akarok,
hanem a rossz dolgokat, amiket nem akarok. 16Mivel valójában nem akarom
elkövetni azokat a rossz dolgokat, amiket mégis megteszek, ezzel igazat adok
a Törvénynek. Igen, a Törvény jó! 17Valójában nem is én vagyok, aki ezeket a
rossz dolgokat teszem, hanem a bűn, ami bennem lakik. 18Jól tudom, hogy
semmi jó nem lakik bennem, vagyis a régi emberi természetemben, hiszen a
jót akarom tenni, mégis képtelen vagyok rá. 19Mert nem a jót teszem, amit
annyira szeretnék, hanem a rosszat, amit nem akarok. 20De ha azt teszem,
amit nem akarok, akkor már nem is én teszem azt, hanem a bennem lakó bűn.

21Tehát, ez érvényes rám nézve: a jót szeretném tenni, mégis mindig a
rosszat találom magamban. 22Ami az értelmemet illeti, szeretem Isten
törvényét. 23Azonban látok egy másik törvényt, amely a testemben működik.
Ez a bűn törvénye, amely az értelmem által elfogadott törvény ellen harcol.
Emiatt vagyok fogoly, a bűn törvényének börtönébe zárva. 24Milyen szörnyű
helyzetben vagyok! Ki szabadít meg engem ebből a testből, amely a halál felé
halad? 25Isten az, aki megszabadít! Hálát adok Istennek, hogy valóban
megszabadít, Urunk, Jézus Krisztus által!

Tehát, ami engem illet, értelmemmel ugyan Isten törvényét szolgálom,
ugyanakkor a régi emberi természetem a bűn törvényének rabszolgája.

7:7 idézet: 2Móz 20:17; 5Móz 5:21.

Élet a Szent Szellem által

8 [1]Így azután, senki sem ítéli el azokat, akik a Krisztus Jézusban élnek.
[2]Miért? Mert a Krisztus Jézusban az Élet Szellemének† törvénye felszaba-
dított a bűn törvénye alól, amely a halálba vezet. [3]Így oldotta meg Isten azt,
amire a Mózesi Törvény† képtelen volt, mivel a régi emberi természet miatt
nem volt rá ereje. Isten azonban saját Fiát küldte el hozzánk, hogy általa
elbánjon a bűnnel. Igen, a Fiú *(Jézus)* ugyanolyan testben élt a földön, mint
amilyenben most mi élünk. Isten ezt az emberi testet, Jézus testét használta
fel arra, hogy általa elítélje a bűnt. [4]Így érte el azt, hogy a Törvény jogos kö-
veteléseinek meg tudjunk felelni. Mi ugyanis nem a régi emberi természe-
tünket követjük, hanem a Szent Szellem† szerint élünk.

[5]Akik régi emberi természetük szerint élnek, azok egyre csak arra
törekednek, amit ez a régi természet kíván. Akik azonban a Szent Szellem†
szerint élnek, azok arra törekednek, és azzal foglalkoznak, amit a Szent
Szellem kíván. [6]Régi emberi természetünk igyekezete végül is a halálhoz
vezet. A Szent Szellem azonban mindig az életre és a békességre törekszik.
[7]Régi emberi természetünk törekvése tehát ellentétes Isten törekvésével,
mivel nem akar, de nem is tud engedelmeskedni Isten törvényének. [8]Ezért,
akik a régi emberi természetük uralma alatt élnek, azok nem tetszenek
Istennek.

[9]Ti azonban már nem a régi emberi természet irányítása alatt éltek, hanem
a Szent Szellem† uralma alatt. De csak akkor, ha valóban bennetek él Isten
Szelleme†, mert ha nem, akkor nem is tartoztok Krisztushoz. [10]Ha viszont
Krisztus valóban bennetek él, akkor a Szent Szellem életet ad nektek, mert
Krisztus elfogadhatóvá tett benneteket Isten számára. Testetek ellenben
mindig halott marad a bűn miatt. [11]A Szent Szellem, aki feltámasztotta
Jézust a halálból, bennetek lakik. Ezért az, aki Krisztust feltámasztotta a
halálból, a ti halandó testeteket is meg fogja eleveníteni, a bennetek lakó
Szent Szellem által.

[12]Így tehát, testvéreim, nem vagyunk a régi emberi természetünk uralma
alatt. Nem kell, hogy annak a kívánságai szerint éljünk. [13]Ha ugyanis a régi
emberi természet szerint éltek, meg fogtok halni. Ha viszont a Szent Szellem†
segítségével abbahagyjátok a rossz dolgokat, akkor fogtok igazán élni.

[14]Mert azok az Isten fiai, akiket Isten Szelleme† irányít. [15]Hiszen a Szent
Szellem†, akit befogadtatok, nem tesz újra rabszolgává, hogy féljetek.
Ellenkezőleg! A Szent Szellem Isten fiaivá tesz bennünket, és az ő segítségé-
vel így kiálthatunk Istenhez: „Abba!”* [16]Maga a Szent Szellem a mi szelle-
münkkel együtt megerősíti, hogy Isten gyermekei vagyunk. [17]Ha viszont
gyermekek, akkor örökösök is. Valóban, mi Krisztussal együtt kapunk
örökséget Istentől! De csak akkor, ha együtt is szenvedünk Krisztussal.
Akkor pedig vele együtt veszünk részt a dicsőségben is.

Eljövendő dicsőségünk

[18]Úgy gondolom, jelenlegi szenvedésünk szóra sem érdemes, ahhoz a
dicsőséghez képest, amelyben részünk lesz. [19]Mert az egész teremtett
világ feszült figyelemmel várja, hogy Isten végre mindenkinek

---

8:15 *Abba* „Édesapám!” Abban a korban a gyerekek így szólították az édesapjukat.

megmutassa, kik az ő fiai. 20Azért várja ennyire, mert a teremtett világ az
elmúlás hatalma alá van kényszerítve. Nem önként, hanem Isten akarata
szerint, aki így rendelkezett. Ugyanakkor, a teremtett világ is abban a
reményben él, 21hogy a romlás rabszolgaságából fel fog szabadulni, és
ugyanazt a dicsőséges szabadságot fogja élvezni, amit az Isten
gyermekei.

22Jól tudjuk, hogy mind a mai napig az egész teremtett világ úgy
sóhajtozik és szenved, mint a terhes asszony a szüléskor. 23De nem csak a
teremtett világ, hanem még mi magunk is ugyanígy sóhajtozunk. Pedig mi
előleget kaptunk a Szent Szellemből†! Mégis sóhajtozva várjuk, a testünk
megszabadítását, hogy ezzel teljesen Isten fiaivá váljunk. 24A teljes megsza-
badulásunk ugyanis magában foglalja ezt a reménységet: a testünk megsza-
badulását is. Ez azonban még nem történt meg. Ha már látható lenne, akkor
nem kellene remélni. Miért is remélné valaki azt, amit már lát? 25Mivel
azonban olyan valamit várunk, amit még nem kaptunk meg, türelmesen és
kitartással várjunk rá!

26Hasonlóképpen, a Szent Szellem† is segítségünkre siet abban, amiben
gyengék vagyunk. Hiszen sokszor még azt sem tudjuk, hogy miért és
hogyan imádkozzunk. A Szent Szellem azonban maga könyörög értünk,
szavakkal ki sem fejezhető sóhajtásokkal. 27Isten ugyanis jól tudja, mi van a
szívünkben, és azt is, mi a Szent Szellem szándéka. Mert ő Isten akarata
szerint könyörög Isten népéért.

28Egészen biztosak vagyunk benne, hogy minden összedolgozik azoknak a
javára, akik Istent szeretik, és akiket ő a saját terve szerint elhívott. 29Hiszen
ezeket az embereket Isten már a világ teremtése előtt ismerte. Sőt, külön is
választotta őket, hogy a Fiához hasonlóvá váljanak. Igen, azt akarta, hogy Fia
legyen az elsőszülött* a sok testvér között Isten nagy családjában. 30Azt
tervezte, hogy ezek az emberek a Fiához hasonlítsanak. Ezeket előre külön-
választotta a maga számára, azután el is hívta őket, majd elfogadhatóvá
tette, és dicsőséget is adott nekik.

Isten szeretete Krisztus Jézusban

31Mi következik mindebből? Mivel Isten velünk van, ki lehet ellenünk?
32Hiszen még a saját Fiát sem kímélte meg, hanem odaadta értünk, mindnyáj-
unkért! Hogyne adna akkor minden egyebet is a Fiával együtt nekünk?! 33Ki
vádolhatja azokat az embereket, akiket Isten kiválasztott? Senki! Isten
felmentette őket minden vád alól! 34Akkor ki ítélhetné el őket? Talán a
Krisztus Jézus? Hiszen ő nemcsak meghalt, de fel is támadt értünk! Most
pedig az Atya jobb oldalán ül, és képvisel bennünket az Atya-Isten előtt! 35Mi
választhat el bennünket Krisztus szeretetétől? Elnyomás, szenvedés, nyomor,
nehézségek, üldözés, éhínség, ruhátlanság, életveszély, vagy akár, ha meg is
ölnek bennünket? Nem, egyik sem! 36De hiszen az Írás† is ezt mondja:

„Érted gyilkolnak bennünket állandóan,
és olyannak tekintenek, mint a levágni való juhokat.” *Zsolt 44:23*

8:29 *elsőszülött* Abban a korban a családban született első fiút jelentette. Itt valószínűleg azt jelenti, hogy Isten családjában Jézus Krisztus volt az első, aki Isten dicsőségében részesült.

37Ennek ellenére, minden ilyen nehéz helyzetben mi vagyunk a győztesek!
Sőt, még annál is többek, ő általa, aki szeretett bennünket. 38–39Mert Isten szere-
tetétől semmi, de semmi nem tud minket elválasztani — ebben egészen biztos
vagyok! Sem halál, sem élet, sem angyalok, sem az uralkodó szellemek, sem
ami most van, vagy ami ezután következik, sem azok, akiknek hatalmuk van,
sem semmi, ami a magasságban, vagy a mélységben van, sem semmiféle más
teremtmény nem választhat el bennünket Isten irántunk való szeretetétől,
amely Urunkban, Jézus Krisztusban mutatkozott meg.

Isten és a zsidó nép

9 1Igazat mondok, nem hazudok, hiszen Krisztusban élek. Tanúskodik
erről a Szent Szellem† által megvilágított lelkiismeretem is. 2Nagy
szomorúság és állandó fájdalom gyötri szívemet Izrael népe miatt, 3mert ők
a testvéreim, a rokonaim. Bárcsak tudnék rajtuk segíteni! Inkább lennék én
magam átkozott, és Krisztustól elszakított, ha ezzel segíthetnék rajtuk!
4Igen, őket választotta ki Isten: Izrael népét, akiket fiaivá is fogadott. Övék a
dicsőség, és velük kötötte Isten a szövetségeket. Ők kapták Istentől a Mózesi
Törvényt†, az Isten tiszteletének és imádásának rendjét, és az ígéreteket. 5Ők
a mi ősapáink leszármazottai, és emberi természete szerint közülük
származik a Krisztus, aki Isten minden és mindenki felett, aki legyen örökké
áldott*! Ámen.

6Igen, szomorú vagyok Izrael népe miatt, de nem azért, mintha Isten nem
teljesítette volna ígéreteit, amiket nekik adott. Hiszen nem mindenki számít
igazán Izrael népéhez tartozónak, aki származása szerint Izrael, vagyis Jákób
utódja. 7Ugyanígy, nem számítanak mindannyian Ábrahám† igazi gyermeke-
inek, akik testileg tőle származtak. Hanem ahogyan Isten megígérte
Ábrahámnak: „Utódaid Izsáktól† származnak majd."* 8Tehát, Ábrahámnak
nem az összes utódai számítanak Isten gyermekeinek, hanem csak azok, akik
Isten ígérete szerint születtek. 9Mert így hangzott az ígéret: „A megfelelő
időben visszajövök, és akkor Sárának fia születik."*

10Így volt ez Rebeka esetében is, akinek két fia volt. Mindkettőnek
Izsák†volt az apja, a mi ősapánk. 11–12Mielőtt azonban ez a két fiú megszüle-
tett volna, Isten azt mondta Rebekának: „Az idősebb fiú szolgálni fog a fiata-
labbnak"*. Ez a születésük előtt történt, ezért a két fiú még semmi jót, vagy
rosszat nem tehetett. Azért történt így, hogy Isten megmutassa: választása
nem attól függ, hogy az emberek mit tesznek, hanem egyedül tőle, magától.
13Ezért mondja az Írás†: „Jákóbot szerettem, Ézsaut ellenben gyűlöltem."*

14Hogyan értsük ezt? Vajon igazságtalanság ez Isten részéről? Nem,
dehogyis! 15Hiszen Isten már Mózesnek† is megmondta: „Annak adok
kegyelmet, akinek akarok, és azon könyörülök, akin könyörülni akarok."*
16Tehát, Isten dönti el, hogy kin könyörül, és kinek ad kegyelmet! Ez a
döntés pedig nem függ attól, hogy az emberek mit akarnak, vagy mit
tesznek. Kizárólag a könyörületes Istentől függ! 17Az Írás† szerint ugyanis
ezt mondta Isten a fáraónak: „Azért tettelek királlyá, hogy hatalmamat

9:5 *Krisztus … áldott* Azt is jelentheti: „Isten legyen áldott örökké, aki mindenek felett uralkodik!"
9:7 idézet: 1Móz 21:12. **9:9** idézet: 1Móz 18:10. 14. **9:11–12** idézet: 1Móz 25:23.
9:13 idézet: Mal 1:2–3. **9:15** idézet: 2Móz 33:19.

megmutassam rajtad, és mindenki megismerje nevemet az egész Földön."*
[18]Isten tehát azon könyörül, akin akar. Viszont makaccsá és keményszivűvé
tesz akit akar.

[19]Erre talán azt kérdezed: „Ha Isten irányítja, amit mi — emberek —
teszünk, akkor miért vádol bennünket a bűneinkért? Hiszen senki sem állhat
ellen Isten akaratának!" [20]De hát kicsoda vagy te, hogy vitába mersz szállni
Istennel? Felelősségre vonhatja-e a cserépedény a fazekas mestert: „Miért
formáltál engem ilyenné?" [21]Vagy talán nincs hatalma a fazekasnak az agyag
felett? Ugyanabból az agyagból az egyik cserépedényt díszessé, a másikat
pedig közönségessé formálja.

[22]Hasonló ehhez, amit Isten tett. Meg akarta mutatni haragját és hatalmát.
Mégis türelmesen és sokáig elviselte azokat az embereket, akikre haragudott,
pedig már megérdemelték volna, hogy elpusztítsa őket. [23]Igen, türelmesen
várt arra is, hogy megmutassa kegyelmének nagy dicsőségét. Mégpedig
azokon az embereken, akik elfogadták Isten kegyelmét, és akiket arra
teremtett, hogy részesüljenek dicsőségéből. [24]Ilyenek vagyunk mi is, akiket
erre hívott meg, akár a zsidók, akár a nem zsidók közül. [25]Ahogyan ezt az
Irás† is mondja Hóseás könyvében:

„Népemnek hívom majd azokat,
akik nem voltak az én népem,
és szeretni fogom azt a népet,
akit eddig nem szerettem." *Hós 2:23*

[26]Ugyanazon a helyen, ahol azt mondta nekik Isten:

„Ti nem vagytok az én népem!" — azon a helyen az „Élő Isten fiainak"
fogják majd hívni őket. *Hós 1:10*

[27]Izráelről† szólva így kiáltott fel Ézsaiás† próféta†:

„Ha Izráel gyermekei olyan sokan vannak is, mint a tenger homokja,
akkor is csak a nép maradéka szabadul meg,
[28] mert az Úr hirtelen és teljesen végrehajtja ítéletét a földön." *Ézs 10:22–23*

[29]Ahogyan előre megmondta Ézsaiás próféta†:

„Ha a Seregek Ura meg nem mentett volna egy keveset népe közül,
olyanná lettünk volna,
mint Sodoma†, vagy Gomora†." *Ézs 1:9*

[30]Mi következik ebből? Azt látjuk, hogy a nem zsidók közül sokan elfo-
gadhatóvá váltak Isten számára, pedig korábban nem is törekedtek erre.
Igen, a hitük által érték el ezt. [31]Izrael népe azonban arra igyekezett,
hogy a Törvény† követeléseinek megfeleljen, és így elfogadhatóvá legyen
Isten számára. De nem tudtak a Törvénynek megfelelően élni, ezért
kudarcot vallottak. [32]Miért? Azért, mert megpróbálták a saját erejükből és
a tetteik alapján elfogadhatóvá válni Isten számára. Nem a hitük által, és
Istenben bízva törekedtek erre. Beleütköztek abba a kőbe, amelyről [33]az
Írás† ezt mondja:

9:17 idézet: 2Móz 9:16.

„Figyeljetek rám! Elhelyezek egy követ Sionban†,
amelyben az emberek megbotlanak,
egy sziklát, amely miatt elesnek.
De aki bízik és hisz őbenne, az nem fog csalódni.” *Ézs 28:16*

10 1Testvéreim, szívből kívánom, hogy Izrael† népe megmeneküljön.
Istenhez könyörgök értük, hogy ezt elérjék. 2Azt elmondhatom róluk,
hogy teljes erővel igyekeznek Istenhez. De nem ismerik az utat, amely hozzá
vezet. 3Hiszen nem értették meg, milyen módon teszi Isten az embert elfo-
gadhatóvá a maga számára. Megpróbálták saját magukat elfogadhatóvá
tenni. Isten ugyan elkészítette az útját, hogy lehet valaki a számára
elfogadható, de Izrael ezt elutasította. 4Mert a Törvény† Krisztusban érte el a
végső célját: aki bízik és hisz Jézus Krisztusban, azt Isten elfogadja.

5Mert Mózes† azt írja az Istennel való helyes viszonyról, ami a Törvény†
követelésein alapul: „Aki mindezeket megteszi, az élni fog ezáltal.”* 6Arról
viszont, hogy a hit által hogyan válhatunk Isten számára elfogadhatóvá, így
ír: „Ne mondd magadban: ‘Ugyan ki megy fel a Mennybe?’—vagyis, hogy a
Krisztust lehozza onnan. 7De ne mondd azt sem: ‘Ki megy le a mélységbe?’—
vagyis, hogy a Krisztust felhozza a halottak közül. 8Hanem mit mond az
Írás†? „Egészen közel van hozzád az Isten üzenete. Ott van az a szádban és a
szívedben.”* Ez pedig a hit üzenete, amit mi mondunk: 9Ha tehát kimondod
és elismered, hogy Jézus az Úr, és szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztot-
ta őt a halálból, akkor megmenekülsz. 10Mert a szívünkkel hiszünk, hogy
Isten számára elfogadhatók legyünk, és a szánkkal mondjuk el másoknak,
amit hiszünk, hogy megmeneküljünk. 11Azt mondja ugyanis az Írás: „Senki
sem fog csalódni, aki benne *(Krisztusban)* hisz.”* 12Nincs különbség tehát
zsidók és nem zsidók között. Mert ugyanaz az Úr uralkodik minden ember
felett. Ő pedig bőkezűen osztja áldásait mindenkinek, aki őt hívja segítségül.
13Ugyanis „mindenki megmenekül, aki segítségül hívja az Úr nevét.”*

14De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? Hogyan
higgyenek abban, akiről még nem is hallottak? De hogyan hallhatnának róla,
ha senki nem mondja el nekik az üzenetet? 15Viszont hogyan vihetné el
valaki az üzenetet, ha nem küldik ki? Hiszen ezt mondja az Írás†: „Milyen
szép és jó, amikor jönnek, akik az örömhírt† hozzák!”*

16Mégsem engedelmeskedett mindenki az örömhírnek†. Hiszen Ézsaiás†
próféta†is ezt mondta: „Uram, ki hitte el, amit mondtunk?”* 17A hit tehát az
üzenet meghallásából származik. Az üzenetet pedig akkor hallják meg az
emberek, ha valaki beszél nekik Krisztusról.

18De hadd kérdezzem meg: Vajon nem hallotta a mi üzenetünket
mindenki? De bizony hallotta! Hiszen az Írás† is azt mondja:

„Az egész földkerekségen mindenhol hallatszott a hangjuk,
és a lakott föld széléig mindenhol hallották szavukat.” *Zsolt 19:5*

19Újra kérdezem: talán Izrael† nem értette meg? De bizony, megértette!
Először is, már Mózes† azt mondja, amikor Isten szavait adja tovább:

10:5 idézet: 3Móz 18:5. **10:8** *A 6–8. versek* idézet: 5Móz 30:12–14. **10:11** idézet: Ézs 28:16. **10:13** idézet: Jóel 2:32. **10:15** idézet: Ézs 52:7. **10:16** idézet: Ézs 53:1.

„Féltékennyé teszlek benneteket egy olyan nép által,
akik nem az én népem,
egy értelmetlen nemzettel bosszantalak fel titeket.” *5Móz 32:21*

20Majd Ézsaiás próféta† nagy bátran így szól, amikor Isten szavait mondja:

„Megtaláltak azok, akik nem is kerestek.
Megmutattam magamat azoknak,
akik soha nem kérdezősködtek utánam.” *Ézs 65:1*

21Isten ezt a nem zsidókról mondta. Izrael† népéről viszont így szól:

„Egész nap kitárt karokkal vártam erre az engedetlen népre,
amely ellenkezik velem, és nem akar engem követni.” *Ézs 65:2*

Isten nem feledkezett meg népéről

11 1Azt kérdezem tehát: vajon ellökte magától Isten a saját népét? Nem,
dehogyis! Hiszen én magam is Izrael† népéhez tartozom, Ábrahám†
utódja vagyok, Benjámin törzséből származom. 2Nem, Isten nem dobta félre
Izrael népét! Hiszen már akkor előre kiválasztotta Izraelt, hogy a saját népe
legyen, amikor még meg se születtek! Vagy talán nem tudjátok, mit mond az
Írás† arról, amikor Illés† próféta† Izrael miatt panaszkodott Istennek? 3Azt
mondta: „Uram, prófétáidat megölték, oltáraidat lerombolták, már csak
egyedül én maradtam meg, és most engem is meg akarnak ölni.”* 4De mit
felelt neki Isten? Ezt: „Meghagytam magamnak hétezer férfit, akik nem
imádták Baált†.”*

5Ugyanígy, a mostani időben is van egy „maradék”, akiket Isten a
kegyelme† alapján választott ki. 6Ez azt jelenti, hogy nem annak alapján
választotta ki őket, amit ezek az emberek tettek. Ha ez nem így volna, hanem
az emberek a saját tetteik alapján tartoznának Isten népéhez, akkor Isten
kegyelmének ajándéka már nem is lenne igazán ajándék.

7Hogyan is van hát ez? Izrael† népe arra törekedett, hogy Isten számára
elfogadható legyen, de nem érték el a céljukat. Akiket azonban Isten kivá-
lasztott, annak a „maradéknak” ez mégis sikerült. A többiek szíve pedig
megkeményedett, és nem akartak Isten szavára hallgatni. 8Amint az Írás†
mondja:

„Isten a kábultság szellemét adta nekik;” *Ézs 29:10*

„olyan szemet, amely nem lát és fület, amely nem hall,
és ez így van mind a mai napig.” *5Móz 29:3*

9Dávid† is ezt mondja:

„Legyen a saját ünnepi asztaluk csapda a számukra,
és az fogja meg őket!
Ez lesz a vesztük és büntetésük.
10 Homályosodjon el a szemük, hogy ne lássák az igazságot,
és örökre görbítsd meg a hátukat!” *Zsolt 69:23–24*

11:3 idézet: 1Kir 19:10. 14. **11:4** idézet: 1Kir 19:18.

11Izrael† népe elbotlott — ez igaz. De vajon végleg elestek emiatt?
Egyáltalán nem! Éppen ellenkezőleg: botlásuk következtében jutott el a meg-
menekülés üzenete a nem zsidó népekhez. Ez pedig azért történt, hogy Isten
Izrael népét féltékennyé tegye. 12Valóban, Izrael népének botlása milyen
bőséges áldást hozott az egész világnak! Amit ők elveszítettek, azzal a nem
zsidó népek lettek gazdagabbak. De ha ez így van, akkor képzeljétek el,
milyen hatalmas nyereséget fog jelenteni a világnak, amikor Izrael népét
Isten teljes egészében helyreállítja!

13Most pedig hozzátok szólok, akik nem vagytok zsidók. Mivel Isten engem a
nem zsidó népekhez küldött, teljes erőmmel arra törekszem, hogy ezt a szolgál-
atomat minél sikeresebben végezzem. 14Közben állandóan abban reménykedem,
hogy így féltékennyé tudom tenni saját népemet, és néhányat közülük is elvezet-
hetek a megmenekülésre. 15Isten valóban elfordult népemtől, de ennek követ-
keztében kibékült a többi népekkel. Ha viszont Isten visszafogadja Izraelt
magához, az olyan lesz, mint mikor valaki a halálból támad fel! 16Ha a kenyérből
az első kis darabot Istennek szánjuk, akkor a kenyér többi része is ugyanúgy
Istené. Hasonlóképpen, ha a fa gyökere Istené, akkor az ágak is hozzá tartoznak.

17Olyan ez, mintha a nemes olajfa ágai közül néhányat letörnek, titeket
pedig, akik a nem zsidó népek közül jöttetek, és így a „vad olajfa ágai”
vagytok, beoltanak a letört ágak helyére. Így most már ti is részesültök
mindabból a jóból, amit a nemes fa gyökere nyújt. 18De ne gondoljátok, hogy
különbek vagytok, mint a letört ágak. Ha pedig jobbnak képzelitek
magatokat, jusson eszetekbe: nem ti tápláljátok a gyökeret, hanem a gyökér
titeket! 19Lehet, hogy így gondolkoztok: „Azért törtek le az ágak, hogy
bennünket beoltsanak a szelíd olajfába.” 20Ez igaz, de gondoljátok meg, hogy
azokat a hitetlenségük miatt törték le, és ti is csak a hitetek által maradhattok
meg. Ezért, ne legyetek büszkék, hanem féljetek! 21Mert ha az olajfa saját
ágait nem kímélte Isten, akkor titeket sem fog kímélni, ha nem hisztek.

22Ismerd fel azért, hogy Isten nemcsak jóságos, hanem szigorú is! Szigorú
azokhoz, akik elestek, hozzátok viszont mindaddig jó, amíg megmaradtok Isten
jóságában. Ha nem, akkor titeket is letör arról a fáról, mint azokat az előző
ágakat. 23Ugyanakkor Izrael népét ismét beolthatja a saját fájukba, kivéve, ha
makacsul kitartanak a hitetlenségben. Igen, Isten meg tudja tenni, hogy újra
beoltsa őket. 24Nem természetes, hogy a vad olajfa ágát beoltsák a szelíd olajfába.
Ti, akik a nem zsidó népek közül származtok, valóban olyanok vagytok, mint a
vad olajfa ágai. Isten mégis beoltott benneteket a szelíd olajfába. Gondoljátok
meg, mennyivel inkább természetes, ha a szelíd olajfa letört ágait ismét beoltják a
saját fájukba! Hiszen ezeknek az ágaknak a természet rendje szerint ott a helyük!

25Testvéreim, ne a saját gondolkodásotokra támaszkodjatok! Szeretném, ha
megértenétek ezt a titkos igazságot: Izrael† népe csak részben makacsolta
meg magát. És még ez is csak addig tart, amíg a nem zsidó népek közül
elhívott emberek teljes számban Istenhez jönnek. 26Akkor majd Izrael népe
teljes egészében meg fog szabadulni. Amint az Írás† is mondja:

„Szabadító érkezik majd Sionból, aki minden istentelenséget
kitisztít Jákób† családjából,
27 és szövetséget† kötök velük, amikor megbocsátom bűneiket.”

Ézs 59:20–21; 27:9

28 Igaz, hogy Izrael† népe az örömhír ellenségévé lett, de még ez is a ti
javatokat szolgálja. Ennek ellenére Izrael még mindig Isten kiválasztott népe,
és ő még mindig nagyon szereti őket! Hiszen ezt megígérte Izrael ősapáinak.
29 Isten ugyanis soha nem veszi vissza az ajándékait, és nem vonja vissza, ha
egyszer valakit elhív. 30 Gondoljátok csak meg! Régebben ti sem engedelmes-
kedtetek Istennek. Most azonban, Isten könyörült rajtatok, mivel Izrael enge-
detlenné vált. 31 Hasonlóképpen, most Izrael engedetlen, végül azonban Isten
mégis megkönyörül rajtuk is! Igen, éppen rajtatok keresztül jut el Izrael
népéhez is ugyanaz a kegyelem, amelyet ti most élveztek. 32 Mert kivétel
nélkül minden ember engedetlen Isten iránt. Ő pedig mindenkit bezárt az
engedetlenség börtönébe, hogy azután mindenkin könyörülhessen.

Dicsőség Istennek!

33 Ó, milyen hatalmas Isten gazdagsága, milyen mélységes a bölcsessége és
végtelen a tudása! Milyen nehéz megérteni döntéseit! Ki képes követni, hogy
Isten mit miért tesz? 34 Amint az Írás† is mondja:

„Ugyan ki értheti az Úr gondolatait,
és ki adhat neki tanácsot?” *Ézs 40:13*

35 „Ki adott valaha is elsőként az Úrnak,
hogy most annak visszafizetését várja?” *Jób 41:11*

36 Mert mindent Isten teremtett, mindent ő tart fenn, és minden őérte
létezik. Övé legyen a dicsőség örökké! Ámen.

Add át az életedet Istennek

12 1 Isten irgalmára hivatkozva kérlek benneteket testvéreim, hogy adjátok
oda magatokat Istennek! Ez olyan, mintha élő áldozatot† vinnétek
Istennek, amely kedves a számára, és egyedül csak az övé. Ez az, amivel
méltóan, igazán és szellemi módon tisztelitek Istent. 2 Ne alkalmazkodjatok a
jelenlegi korszak életformájához! Ellenkezőleg, újítsátok meg az egész gon-
dolkodásotokat, és így gyökeresen változzatok meg! Akkor lesztek képesek
megérteni és elfogadni, amit Isten akar: ami jó, ami neki tetszik, és ami
tökéletes. Ezekre igyekezzetek!

3 Isten különleges ajándékot adott nekem. Ezért figyelmeztetlek
benneteket: senki ne tartsa magát többre, mint ami indokolt! Józanul lássátok
magatokat, a hiteteknek megfelelően. Hiszen mindenki kapott bizonyos
mértékű hitet Istentől. 4 Mert gondoljátok csak meg: az ember teste egységes
egész, de sok részből épül fel! Az egyes részeknek mind megvan a maguk
különböző feladata. 5 Ugyanígy van ez velünk is, akik Krisztusban vagyunk:
sokan vagyunk ugyan, de együttesen alkotunk egyetlen „testet”. Ennek a
testnek külön-külön a részei vagyunk, és kölcsönösen kapcsolódunk
egymáshoz.

6 Különböző ajándékokat kaptunk, aszerint, hogy Isten mire adott nekünk
kegyelmet†. Használjuk hát ezeket! Ha például valaki a prófétálás† ajándékát
kapta, akkor a hite mértéke szerint használja ezt az ajándékot! 7 Aki a
gyakorlati dolgokban való szolgálat ajándékát kapta, azzal szolgáljon! Aki a
tanítás ajándékát, az tanítson! 8 Aki a bíztatás, bátorítás és figyelmeztetés

ajándékát kapta, az bíztassa, bátorítsa és figyelmeztesse a többieket! Aki az
adakozás ajándékát kapta, az adjon a többieknek egyszerűen és tiszta
szívvel! Aki azt az ajándékot kapta, hogy vezető legyen, az szorgalmasan
végezze ezt a feladatot! Aki azt kapta, hogy a szenvedőkkel jót tegyen, az
tegye ezt jókedvűen és barátságosan!

[9]A bennetek működő szeretet legyen valódi, ne képmutató! Gyűlöljetek
minden gonoszságot! Viszont ragaszkodjatok ahhoz, ami jó! [10]Szeressétek
egymást, ahogy a testvérek között ez természetes! A másik testvért mindig ré-
szesítsétek előnyben magatokkal szemben! [11]Ha dolgozni kell, ne lustálkodja-
tok, a Szent Szellem† tüze lobogjon bennetek, hiszen az Urat szolgáljátok! [12]A
reménység töltsön be örömmel! Legyetek türelmesek és kitartók, ha nehézségek
vesznek körül! Állandóan imádkozzatok! [13]Isten népét segítsétek meg adomá-
nyaitokkal, ha szükségük van rá! Gyakoroljátok a vendéglátást!

[14]Még azokat is áldjátok meg, akik rosszat mondanak rólatok, vagy rosszat
tesznek veletek! Ne kívánjatok nekik semmi rosszat, hanem áldjátok őket!
[15]Örüljetek együtt azokkal, akik örülnek, és sírjatok azokkal, akik sírnak!
[16]Éljetek egyetértésben és összhangban egymással! Ne legyetek büszkék,
hanem az egyszerű emberekkel vállaljatok közösséget! Ne becsüljétek túl
nagyra magatokat!

[17]Ha valaki rosszat tesz veletek, ne álljatok bosszút érte! Arra törekedjetek,
amit minden ember jónak tart! [18]Tegyetek meg mindent, ami tőletek telik,
hogy mindenkivel békességben éljetek! [19]Szeretett testvéreim, ne álljatok
bosszút magatokért! Inkább bízzátok ezt Isten haragjára, mert meg van írva:
„A bosszúállás az én dolgom, én majd megfizetek, ezt mondja az Úr.”* [20]Sőt,

> „ha ellenséged éhezik, adj neki enni,
>   és ha szomjazik, adj neki inni!
> Mert ez olyan, mintha izzó parazsat tennél a fejére.” *Péld 25:21–22*

[21]Ne engedd, hogy a gonosz legyőzzön téged! Ellenkezőleg: tedd azt, ami jó
és helyes — és ezzel te fogod őt legyőzni!

Engedelmeskedjetek azoknak, akik kormányoznak

13 [1]Szükséges, hogy mindenki fogadja el azokat az embereket és
hatóságokat, akik kormányoznak, és engedelmeskedjen nekik. Mert
mindazokat, akik most gyakorolják a hatalmat, Isten jelölte ki. Bizony,
mindenki Istentől kapja a hatalmat a kormányzásra! [2]Így tehát aki nem enge-
delmeskedik a hatóságoknak, az valójában Isten rendelkezésével fordul
szembe. Akik viszont ellenkeznek Isten parancsaival, azok ítélet alá
kerülnek. [3]A hatalmon lévők nem azért vannak, hogy azok féljenek tőlük,
akik rendesen élnek és jó dolgokat tesznek. Féljenek azok, akik valami
rosszat tesznek! Ha nem akarsz félni a hatóságoktól, akkor élj tisztességesen
és tedd azt, ami jó — és dicséretet kapsz tőlük!

[4]Mert ők valójában Isten szolgái a te érdekedben. De ha valami rosszat
teszel, akkor joggal félhetsz tőlük, mert hatalmuk van arra, hogy megbüntes-
senek, és élni is fognak vele! Isten szolgái ők, hogy Isten haragja szerint
álljanak bosszút azokon, akik valami gonosz dolgot tettek. [5]Tehát, szükséges,

---

12:19 idézet: 5Móz 32:35.

hogy fogadd el őket és engedelmeskedj nekik! De nem csak a büntetéstől
való félelem miatt, hanem azért is, mert tudod, hogy ez a helyes.
6Ezért kell adót is fizetnetek. Hiszen a hatalom emberei Isten szolgái
mindenkinek a javára, és erre a szolgálatra szánják az idejüket. 7Adjátok meg
tehát mindenkinek, amivel tartoztok: akinek adóval, annak fizessétek meg az
adót, akinek a vámmal, annak a vámot! Akinek tisztelettel tartoztok, annak
adjátok meg az illő tiszteletet! Akit megbecsülés illet, azt pedig becsüljétek meg!

Az egyetlen törvény: szeresd az embereket!

8Senkinek semmivel ne tartozzatok! De a szeretettel bizony tartoztok
egymásnak! Mert aki szereti a másik embert, az engedelmeskedik a
Törvénynek†. 9Miért mondom ezt? Mert a Törvény azt mondja: „Ne légy há-
zasságtörő†, ne gyilkolj meg senkit, ne lopj, és ne kívánd, ami a másé!”*.
Mindezek, és az összes többi parancsolat összefoglalható ebben az egyben:
„Úgy szeresd a másik embert*, mint saját magadat!”* 10A szeretet nem tesz
semmit, ami a másik embernek rossz lenne. Ezért ha valaki szeret, akkor
egyúttal engedelmeskedik a Törvénynek is.
11Mindezt annál inkább tegyétek meg, mert jól tudjátok, milyen időket
élünk! Itt az ideje, hogy végre felébredjetek az álomból! Hiszen most már
sokkal közelebb van hozzánk a szabadulás, mint amikor hívőkké lettünk.
12Az „éjszaka†” már majdnem elmúlt, és közeleg a „nappal”. Dobjuk hát
félre mindazokat a dolgokat, amik a „sötétséghez†” tartoznak! Készüljünk fel
a harcra, és vegyük fel a „világosság fegyvereit”! 13Éljünk úgy, ahogy a teljes
nappali világosságban illik! Ne vegyünk részt vad mulatozásokban, se része-
geskedésben, se szexuális bűnökben†! Ne vétkezzünk a testünkkel! Hagyjuk
abba a veszekedést, és ne irigykedjünk többé! 14Ehelyett „öltözzetek az Úr
Jézus Krisztusba”! A régi emberi természetet pedig ne tápláljátok, se ne telje-
sítsétek a kívánságait!

Ne kritizálj másokat!

14 1Fogadjátok be magatok közé azokat, akiknek a hite még gyenge! De
ne vitatkozzatok velük, se ne kritizáljátok őket! 2Van, akinek az a meg-
győződése, hogy mindenféle ételt szabadon megehet.* Akinek meg gyenge a
hite, azt hiszi, hogy csak zöldségféléket ehet. 3Aki tehát mindent megeszik,
ne nézze le azt, aki bizonyos dolgokat nem eszik! De aki nem eszik meg
mindent, az se ítélje el a másikat, aki mindenfélét szabadon elfogyaszt!
Hiszen Isten mindkettőt magához fogadta! 4Különben is, ki vagy te, hogy
más szolgáját elítéld?! Hiszen csak a saját ura döntheti el, hogy jót, vagy
rosszat tett. De az Úr szolgája nem fog kudarcot vallani, mert a saját Ura
képes arra, hogy megsegítse!
5Az egyik ember bizonyos napokat fontosabbnak tart, mint a többit.
Mások viszont mindet egyformának gondolják. De mind a kettő legyen

13:9 *„Ne légy…. másé”* idézet: 2Móz 20:13–15. 17. **13:9** *másik embert* Jézus tanítása a Lk 10:25–37-ben világosan megmutatja, hogy ez mindenkire vonatkozik, akinek valamilyen segítségre van szüksége. **13:9** *„Úgy … magadat!”* idézet: 3Móz 19:18. **14:2** *mindenféle … megehet* Mózes Törvénye szerint Izrael népének bizonyos ételeket nem volt szabad megennie. Amikor a zsidók közül sokan Jézus követői lettek, egyesek nem értették meg, hogy ezentúl már mindent megehetnek.

meggyőződve a saját felfogásának helyességéről. 6Aki különbséget tesz a
napok között, az Úr tiszteletére teszi. Aki megeszik mindenféle ételt, az is az
Úrért teszi, hiszen hálát ad Istennek, amikor eszik. Aki viszont bizonyos
ételeket soha nem eszik, az is az Úrért teszi, és ő is hálát ad Istennek.

7Igen, mi mind az Úrért élünk! Közülünk senki sem él önmagának, és
senki sem hal meg a maga akaratából. 8Mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha
pedig meghalunk, az Úrnak halunk meg. Tehát akár élünk, akár meghalunk,
az Úrhoz tartozunk. 9Hiszen Krisztus azért halt meg, és azért támadt fel,
hogy uralkodjon mind a halottak, mind az élők felett.

10Te viszont hogy mered elítélni vagy megvetni a testvéredet? Hiszen
mindannyian oda fogunk állni az ítélő Isten elé! 11Ahogyan az Írás† mondja:

„Mindenki térdet fog hajtani előttem,
és mindenki nyilvánosan ki fogja mondani, hogy én vagyok az Isten,
ez olyan biztos, mint ahogy élek, mondja az Úr.” *Ézs 45:23*

12Tehát mindenki külön-külön fog saját magáról felelni Istennek.

Ne rombold a testvéred hitét!

13Tehát, ne kritizáljuk, se ne ítéljük el többé egymást! Inkább határozzuk el,
hogy nem teszünk semmi olyat, amivel a testvéreink hitét lerombolnánk!
14Tudom, sőt meg vagyok győződve az Úr Jézusban, hogy önmagában véve
nincs abban semmi rossz, ha valaki minden ételt megehetőnek tart. Csak
akkor árt neki, ha úgy gondolja, hogy nem szabad megennie, és mégis
megeszi. 15Ha megbántod a testvéredet azzal, hogy valamit megeszel, akkor
nem a szeretet útját követed. Vigyázz, hogy ne rombold le a másik testvér
hitét azzal, hogy olyan ételt eszel, amit szerinte nem lenne szabad! Hiszen
Krisztus őérte is meghalt! 16Ne engedjétek, hogy mások rossznak tartsák,
amit ti helyesnek gondoltok! 17Mert Isten uralma alatt nem az számít, hogy
mit eszel, vagy iszol. Csak az számít, hogy Isten elfogad-e, hogy a békesség
uralkodik-e benned és a Szent Szellem† öröme. 18Aki tehát így szolgálja
Krisztust, annak valóban örül majd Isten, és az ilyen embert a többiek is
elismerik.

19Ezért teljes erővel törekedjünk azokra a dolgokra, amik a közöttünk lévő
békességet, összhangot, egymás épülését és megerősítését szolgálják! 20Ne
romboljátok le Isten munkáját valamiféle ételek miatt! Mert igaz ugyan, hogy
önmagában véve minden étel megehető, de mégis rosszul teszed, ha olyat
eszel, amivel a testvéred hitét rombolod. 21Inkább ne egyél húst, vagy ne
igyál bort, ha ezzel a testvéred hitének ártasz! Ne tegyél semmi olyat, amivel
akadályt gördítenél az útjába!

22Ezekben a dolgokban a meggyőződésed legyen a te titkod, amit csak
Isten ismer! Boldog és áldott, aki azt teszi, amit helyesnek tart, és emiatt nem
kell utólag magát elítélnie. 23Aki viszont úgy eszik meg valamit, hogy nem
biztos benne, hogy ez helyes, az ítéletet von magára, mert nem a hite és meg-
győződése szerint cselekedett. Mert minden, amit nem a hitünk alapján
teszünk, az bűn.

15 1Mi, akik erősek vagyunk, türelmesen el kell viseljük azoknak a gyen-
geségeit, akik még gyengék. Ne éljünk tehát a magunk kénye-kedve
szerint! 2Sőt, inkább igyekezzünk mindenben a testvéreink kedvét keresni, és

erősítsük őket! 3Gondoljátok meg, hogy Krisztus sem a saját érdekeit nézte!
Hiszen ez van megírva róla az Írásokban†: „Mindaz a rossz, amit rólad
mondtak, Istenem, engem ért.”* 4Mindaz, amit az Írásokban régebben
megírtak, a mi tanulságunkra szolgál. Azért írták le, hogy az Írások felbáto-
rítsanak, türelmes kitartásra buzdítsanak bennünket, és ezáltal reménységet
kapjunk. 5Isten, akitől a kitartást és a bátorítást kapjátok, adja meg nektek,
hogy Krisztus Jézus akarata szerint egyetértésben éljetek egymással, 6és
mindnyájan egy szívvel-lélekkel dicsőítsétek Istent, a mi Urunk, Jézus
Krisztus Atyját! 7Fogadjátok el egymást, ahogyan Krisztus is elfogadott
benneteket, és szolgálja ez is Isten dicsőségét! 8Mert azt mondom, hogy
Krisztus azért lett Izrael népének szolgája, hogy megmutassa Isten hűségét.
Igen, Isten valóban megtartja az ősapáinknak tett ígéreteit. 9De Krisztus
nemcsak ezért jött, hanem azért is, hogy a nem zsidó népek dicsőítsék Istent
nagy irgalmasságáért. Mint ahogy meg van írva az Írásokban:

„Dicsérlek téged, Istenem, a nem zsidó népek között,
és nevednek zengek éneket.” *Zsolt 18:50*

10Majd ismét ezt mondja:

„Örüljön minden nem zsidó nép is, Isten saját népével együtt!” *5Móz 32:43*

11És megint:

„Dicsőítsétek az Urat, ti nem zsidó népek mindnyájan,
és dicsérjék őt az összes nemzetek!” *Zsolt 117:1*

12És ismét, amint Ézsaiás† próféta† mondja:

„Megjelenik majd Jesse egyik utóda,* aki azért jut hatalomra,
hogy uralkodjon a nem zsidó népek felett.
Benne reménykednek majd a nem zsidó nemzetek.” *Ézs 11:10*

13Isten, aki minden reménység forrása, egészen csordultig töltsön be titeket
örömmel és békességgel — a benne való hitetek által. S így a Szent Szellem†
ereje által a reménységetek is túláradóan bőséges legyen!

Pál munkája a nem zsidó nemzetek között

14Testvéreim, meg vagyok győződve róla, hogy telve vagytok mindenféle
jósággal és tudással. Sőt, még egymást is képesek vagytok helyreigazítani.
15Mégis őszintén írtam nektek néhány dologról, hogy emlékeztesselek
benneteket. Hiszen Isten maga adott nekem kegyelmet, 16hogy Krisztus
Jézus szolgája legyek a nem zsidó népek között. Miközben az örömhírt†
mondom az embereknek, papi szolgálatot végzek. Az a célom, hogy a nem
zsidó népek Isten számára elfogadható istentiszteleti áldozattá legyenek.
Igen, hogy a Szent Szellem† tegye őket egyedül Isten számára elválasztott és
kedves áldozattá.

17Tehát van okom rá, hogy dicsekedjek a munkámmal, amit Istenért
végzek. De kizárólag azért merek dicsekedni vele, mert Krisztus Jézus által

15:3 idézet: Zsolt 69:10. **15:12** *Jesse egyik utóda* Jézus Krisztusról van szó. Jesse Dávid király apja volt, így Jézus az ő családjából származik.

végzem. 18Hiszen még említeni se mernék olyan dolgokat, amiket a magam
erejéből tettem. Csakis olyanokról beszélek, amiket Krisztus maga tett
általam, akár a beszédem, akár a tetteim által. Mégpedig azért, hogy a nem
zsidó népeket így az Isten iránti engedelmességre vezessem. 19Jelek és
csodák által, a Szent Szellem† erejével végeztem mindezt. Jeruzsálem
környékétől kezdve egészen Illíriáig† mindenhol elmondtam az
embereknek a Krisztusról szóló örömhírt†. Így a munkámnak ezt a részét
befejeztem. 20Azonban mindig arra törekedtem, hogy ne ott hirdessem az
örömhírt, ahol Krisztus neve már ismert volt. Nem akartam olyan alapra
építeni, amelyet valaki más rakott le. 21Hanem ahogyan meg van írva az
Írásokban†:

„Akiknek eddig nem beszéltek még róla, azok is meglátják majd őt,
és azok is megértik majd, akik még nem hallottak róla.” *Ézs 52:15*

Pál római látogatásának terve

22Emiatt nem tudtam eddig eljutni hozzátok, pedig már sokszor szerettelek volna meglátogatni benneteket.

23–24De most már befejeztem a munkámat ezekben az országokban. Így
az a tervem, hogy amikor Hispániába utazok, akkor titeket is meglátogat-
lak. Hiszen már évek óta szeretnélek látni benneteket. Bizonyára segíteni
fogtok nekem, hogy tovább utazhassak, ha már egy kis időt eltöltöttem
nálatok. 25Most azonban előbb Jeruzsálembe kell mennem, hogy ott Isten
népét megsegítsem. 26Ugyanis néhányan a jeruzsálemi testvéreink közül
nagyon szegények. A macedóniai† és görögországi gyülekezetek pedig el-
határozták, hogy gyűjtést rendeznek a szegény jeruzsálemi testvérek
számára. 27Szívesen tették, de ugyanakkor tartoznak is ezzel. Hiszen ezek
a nem zsidó népek sok szellemi áldást kaptak a zsidó testvéreken
keresztül. Illő tehát, hogy adományaikkal viszonozzák a szellemi
áldásokat. 28Most tehát magam viszem el az összegyűjtött pénzt
Jeruzsálembe, hogy biztosan megkapják az ottani testvérek. Ha ezt a
feladatomat elvégeztem, utána már indulhatok is Hispániába. Útközben
megállok Rómában, és meglátogatlak benneteket. 29Biztos vagyok benne,
hogy mikor hozzátok érkezem, Krisztus áldásának teljességét viszem
hozzátok.

30Arra kérlek benneteket, testvéreim, segítsetek nekem azzal, hogy erőteljesen
imádkoztok értem Istenhez! Tegyétek meg ezt, Urunk, Jézus Krisztusért, és a
Szent Szellem† szeretete által! 31Imádkozzatok értem, hogy megszabaduljak a
hitetlen júdeai emberektől! Imádkozzatok, hogy az ajándékot, amit viszek,
szívesen fogadják a jeruzsálemi testvérek! 32És azért is, hogy nagy örömmel
elmehessek hozzátok, és veletek együtt én is megpihenjek, ha valóban Isten is
ezt akarja! 33Isten, aki békességünk forrása, legyen veletek! Ámen.

Búcsúzás

16 1Ajánlom nektek testvérnőnket, Fébét, aki a kenkreai gyülekezet
munkatársa, mert megbízhattok benne. 2Fogadjátok őt szeretettel az
Úrban, úgy, ahogyan Isten népéhez illik! Segítsétek mindenben, amire csak
szüksége van, mert ő is sokat segített nekem, és másoknak is!

3Köszöntsétek Priszkát és Akvilát, akik munkatársaim Krisztus Jézusban!
4Ők életük kockáztatásával mentettek meg engem, amiért hálás vagyok
nekik. De nemcsak én, hanem a nem zsidó népek között lévő összes gyüle-
kezetek is. 5Köszöntsétek a gyülekezetet, amely a házuknál szokott
összejönni.

Köszöntsétek az én kedves Epainetosz barátomat is! Ő volt az első, aki
Ázsia† tartományában Krisztus követője lett. 6Köszöntsétek Máriát, aki
olyan sokat dolgozott közöttetek! 7Köszöntsétek Andronikoszt és
Juniászt, a rokonaimat, akik régebben velem együtt raboskodtak a
börtönben! Előbb lettek hívők, mint én, és nagyra becsülik őket az
apostolok között.*

8Köszöntsétek Ampliátuszt, akit nagyon szeretek az Úrban!
9Köszöntsétek Urbánuszt, munkatársunkat az Úrban, és szeretett
barátomat, Sztakhüszt is! 10Köszöntsétek Apellészt, aki kiállta a próbát, és
bebizonyította, hogy igazán szereti Jézust! 11Köszöntsétek Arisztobuloszt és
a családját, meg Heródiónt, a rokonomat, és azokat, akik Narcisszusz
családjából az Urat követik! 12Köszöntsétek Trüfainát és Trüfószát! Ez a két
asszony sokat dolgozott az Úrért. Köszöntsétek kedves barátomat,
Persziszt, aki szintén sokat tett az Úrért! 13Köszöntsétek Rufuszt, az Úr ki-
választott szolgáját, és Rufusz anyját, akit én is úgy szeretek, mintha
édesanyám lenne! 14Köszöntsétek Aszünkritoszt, Flegónt, Hermészt,
Pátrobászt, Hermászt és a velük levő többi testvért! 15Köszöntsétek
Filologoszt és Júliát, Néreuszt és a nőtestvérét, meg Olümpászt és a velük
levő többi testvért is! 16Köszöntsétek egymást szent csókkal! Krisztus összes
gyülekezetei köszöntenek benneteket.

17Figyelmeztetlek benneteket testvéreim, hogy legyetek nagyon óvatosak
és vigyázzatok, mert vannak, akik széthúzást és viszályt okoznak, és az
embereket egymás ellen fordítják. Ezek összezavarják a többiek hitét, és
ellenkeznek azzal az igaz tanítással, amit hallottatok. Kerüljétek el őket! 18Az
ilyenek nem Krisztus Urunknak szolgálnak, hanem a saját étvágyukat és
emberi kívánságaikat akarják kielégíteni. Hízelgéssel és mézes-mázos
szavakkal becsapják az egyszerű és ártatlan embereket. 19A ti engedelmessé-
getek híre már mindenhová eljutott, ezért nagyon örülök nektek! Azt
akarom, hogy bölcsek legyetek abban, ami jó, és ne legyen semmi közötök a
gonoszhoz.

20A békesség Istene hamarosan összetapossa a Sátánt† a lábatok alatt.

Urunknak, Jézusnak kegyelme† legyen veletek!

21Köszönt még benneteket Timóteus, a munkatársam, és rokonaim:
Luciusz, Jázon és Szószipatrosz is.

22Én is köszöntelek benneteket az Úrban, aki ezt a levelet Pál szavai szerint
leírom: Terciusz.

23Köszönt benneteket Gájusz, aki nemcsak az én házigazdám, hanem az
egész gyülekezeté is. Köszönt benneteket Erásztosz, a városi kincstárnok, és
Kvártusz testvér. 24*

16:7 *nagyra … között* Jelentheti ezt is: „nagyon fontosak az apostolok számára." **16:24** Néhány görög kézirat tartalmazza a 24. verset: „Urunk, Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek! Ámen." Egyes kéziratokban a 25–27. versek nem szerepelnek.

25Dicsőség Istennek! Mert ő az, aki meg tud titeket erősíteni az örömhír†
által, amit én hirdetek, és amely Jézus Krisztusról szól. Ez az a titok, amely
kezdettől fogva el volt rejtve, 26most azonban nyilvánosságra került a
próféták† írásai által. De az örökké élő Isten parancsa szerint nemcsak
nekünk, hanem minden nem zsidó népnek is kihirdették ezt a titkot, hogy ők
is eljussanak a hitből származó engedelmességre. 27Az egyedül bölcs Istené
legyen minden dicsőség Jézus Krisztus által mindörökké! Ámen.

Pál első levele
a korinthusiakhoz

1 1Üdvözlet Páltól és Szószthenésztől, aki Krisztusban a testvérünk. Engem,
Pált, Jézus Krisztus arra hívott el, hogy apostola† legyek. Igen, ezt Isten
így akarta.
2Szól ez a levél Isten Korinthus városában élő gyülekezetének. Nektek,
akik Krisztus Jézus által szentek† lettetek. Nektek, akiket arra hívott el, hogy
Isten szent népévé legyetek. De más helyeken lévő gyülekezeteknek is szól:
mindazoknak, akik segítségül hívják Jézus Krisztus nevét, aki a mi Urunk és
az ő Uruk is.
3Atyánk, az Isten, és Urunk Jézus Krisztus adjon nektek kegyelmet†!

Pál hálát ad Istennek

4Mindig hálát adok Istenemnek értetek! Hálát adok azért a kegyelemért†,
amit Krisztus Jézussal együtt ajándékozott nektek. 5Mert Jézus által Isten
mindennel megáldott benneteket: a beszéd és ismeret minden fajtájával.
6Annyira megáldott, hogy ezáltal Isten minden kétséget kizáróan megerősí-
tette mindazt, amit nektek a Krisztusról mondtam. 7Így tehát minden
kegyelmi ajándék megvan közöttetek, és örömmel várjátok Urunk, Jézus
Krisztus megjelenését. 8Isten mindvégig megerősít majd titeket, hogy Urunk,
Jézus Krisztus Napján senki ne vádolhasson benneteket. 9Isten teljesen
megbízható, és ígéreteit megtartja! Ő hívott el bennünket arra, hogy teljes
életközösségben éljünk Fiával, Jézus Krisztussal, aki a mi Urunk.

A korinthusi gyülekezet gondjai

10Testvéreim, Urunk Jézus Krisztus nevében arra kérlek benneteket, és azt
tanácsolom, hogy összhang és egyetértés uralkodjon közöttetek, amikor
beszéltek! Ne legyen köztetek széthúzás, se pártoskodás, hanem tökéletesen
kapcsolódjatok egymáshoz, mind a gondolkodásban, mind a céljaitokban!
11Ugyanis Khloé családjából jöttek néhányan, és tőlük hallottam, hogy
veszekedtek egymás közt. 12Azokra gondolok, akik ezt mondják: „Én Pált
követem”, mások meg: „Én Apollós csoportjába tartozom”, mások ezt
mondják: „Én Kéfáshoz* tartozom”, megint mások: „Én pedig közvetlenül
Krisztushoz.” 13Mit gondoltok, részekre lehet szaggatni Krisztust? Vagy
talán Pált feszítették keresztre, hogy meghaljon értetek? Vagy azért merítkez-
tetek be†, hogy Pál tanítványai legyetek? 14Hálát adok Istennek azért, hogy
közületek senkit sem merítettem be, csak Kriszpuszt és Gájuszt, 15hogy senki
se mondhassa, hogy az én nevemre merítkezett be. 16Igaz, még Sztefanász

1:12 *Kéfás* Péter apostol neve arám nyelven.

családját is bemerítettem, de rajtuk kívül tényleg nem emlékszem másra, akit
bemerítettem volna. 17Krisztus ugyanis nem azért küldött engem, hogy
bemerítsek, hanem azért, hogy az örömhírt† elmondjam mindenkinek. De azt se okoskodó szónoklatokkal, nehogy a Krisztus keresztjéről*, vagyis a haláláról szóló üzenet elveszítse az erejét.

Isten hatalma és bölcsessége Krisztusban rejlik

18Mert akik a vesztükbe rohannak, azok a keresztről† szóló üzenetet bolondságnak tartják. Számunkra azonban, akiket az Úr megment, ez az üzenet
az Isten erejét jelenti. 19Ugyanis ezt mondja az Írás†:

„A bölcsek bölcsességét semmivé teszem majd,
az értelmesek értelmét pedig félredobom." *Ézs 29:14*

20Mire jut itt a „bölcs"? Mit akar az írástudó, vagy a divatos filozófus†?
Hiszen Isten már e korszak minden bölcsességéről bebizonyította, hogy
bolondság! 21A bölcs Isten úgy határozott, hogy a világ a maga bölcsessége által ne legyen képes őt megismerni. Ezért Isten abban leli örömét, hogy a bolondságnak látszó örömhír† üzenetével menti meg azokat, akik ezt hittel
elfogadják. 22A zsidók csodás jeleket† kívánnak, a görögök meg a bölcsességet keresik. 23Mi azonban egyedül Krisztusról beszélünk, akit keresztre feszítettek és meghalt. Ő a zsidók számára botrány, a nem zsidók számára pedig ez az egész bolondságnak tűnik. 24Krisztus azonban minden meghívott számára — akár zsidók, akár nem zsidók — Istentől származó erő
és bölcsesség. 25Mert Isten tettei, amiket az emberek bolondságnak tartanak, bölcsebbek minden emberi bölcsességnél! Még ha Isten gyengének látszik is, akkor is erősebb minden emberi erőnél!

26Testvéreim, amikor Isten elhívott benneteket, nem sokan voltak köztetek bölcsek, hatalmasok, vagy előkelő származásúak az emberek megítélése
szerint. Gondolkozzatok el ezen! 27Mert Isten azokat a dolgokat választotta, amiket ez a világ bolondságnak tart, hogy ezáltal megszégyenítse a bölcseket. Azokat választotta, amiket a világ gyengének tekint, hogy megszégyenítse mindazt, amit erősnek tartanak. 28Bizony, a világ értéktelen dolgait választotta, olyanokat, amiket mások megvetnek, és semmibe vesznek, hogy semmivé tegye azokat, amiket mások sokra tartanak.
29Mindezt pedig azért tette, hogy Isten előtt senki ne dicsekedhessen! 30Isten
tett benneteket Krisztus részeivé. Így lett Krisztus a mi bölcsességünk, Isten őbenne fogadott el minket. Krisztusban választott külön minket Isten a maga számára, és Krisztus szabadított meg a bűn uralmától. 31Amint az Írás†
mondja: „Aki dicsekszik, az csakis az Úrral dicsekedjék!"*

A megfeszített Krisztus

2 1Így tehát testvéreim, azzal az elhatározással mentem hozzátok, hogy az Istentől származó igazságokat egyszerűen fogom elmondani, nem pedig emberi bölcsességgel, vagy szónoki fogásokkal. 2Elhatároztam, hogy csakis
Jézus Krisztusról fogok nektek beszélni, és róla is csak úgy, mint aki meghalt

---

1:17 *Krisztus keresztje* Jelképes értelemben az Örömhír, amely Jézus Krisztus haláláról és feltámadásáról szól, és amely által Isten megmentette az embereket. **1:31** idézet: Jer 9:24.

a kereszten. 3Amikor hozzátok érkeztem, gyenge voltam, féltem és
reszkettem. 4Beszédemet és tanításomat azonban nem bölcs szavak tették
meggyőzővé. A Szent Szellem† ereje mutatkozott meg, amikor beszéltem —
ez volt a bizonyítéka annak, hogy igazat mondok! 5Ez pedig azért történt így,
hogy hitetek alapja az Isten erejének megtapasztalása legyen.

Isten bölcsessége

6Igaz, a szellemileg érett hívőket mégis tanítjuk a bölcsességre. Azonban ez
egészen más, mint a jelenlegi világ bölcsessége. Más, mint azoknak a
bölcsessége, akik most uralkodnak a világ felett. Hiszen ezek a vezetők el fogják
veszíteni a hatalmukat. 7Mi Isten bölcsességét tanítjuk, amelyet ő mindeddig
titokban tartott. Ezt a bölcsességet már az idők kezdete előtt arra rendelte, hogy
a mi dicsőségünkre legyen. 8A világ felett uralkodó hatalmasok közül senki
nem ismerte fel ezt a bölcsességet. Hiszen, ha felismerték volna, nem feszítették
(ölték) volna meg a Dicsőség Urát *(Jézust)* a kereszten. 9Mert azt mondja az Írás†:

„Amit szem még nem látott,
fül soha nem hallott,
amit emberi képzelet még soha ki nem talált,
olyan dolgokat készített Isten azoknak az embereknek,
akik szeretik őt.” *Ézs 64:4*

10Nekünk azonban Isten mégis megmutatta ezeket a dolgokat a Szent
Szellem† által! Hiszen a Szent Szellem mindent kikutat, még magának Istennek
a mélységes titkait és gondolatait is. 11Hiszen egy bizonyos ember gondolatait is
csak annak az embernek a szelleme ismeri igazán. Az emberek közül senki más
nem ismerheti annak az embernek a belső dolgait. Ugyanígy, Isten gondolatait
sem ismeri senki, egyedül Isten Szelleme†. 12Mi azonban nem ennek a világnak
a szellemét kaptuk, hanem az Istentől származó Szent Szellemet. Őt Isten azért
adta nekünk, hogy általa megismerhessük, amiket Isten — ingyen
kegyelemből† — nekünk ajándékozott. 13Amikor ezekről a dolgokról
beszélünk, nem az emberek bölcsessége szerint szólunk, hanem úgy, ahogy a
Szent Szellem tanít: szellemi dolgokat szellemi módon magyarázunk. 14De az
az ember, aki nem szellemi, nem tudja felfogni az Isten Szellemétől származó
dolgokat. Számára mindez csak bolondság. Egyszerűen képtelen megérteni a
szellemi dolgokat. De ez nem is csoda, hiszen a szellemi dolgokat csak a Szent
Szellem által lehet megérteni. 15A szellemi ember viszont mindent meg tud
vizsgálni és érteni, és képes mindent helyesen mérlegelni és értékelni. Őt magát
azonban senki sem tudja igazán megérteni. Mert, ahogyan az Írás† mondja:

16 „Ki ismeri és érti az Úr gondolatait?
és ki adhat tanácsot neki?” *Ézs 40:13 (Szeptuaginta†)*

Bennünk azonban a Krisztus gondolatai és szándékai élnek, és az ő gondol-
kozásmódja szerint gondolkozunk.

Ne embereket kövessetek!

3 1Veletek azonban, testvéreim, eddig nem beszélhettem úgy, mint szellemi
emberekkel. Csak úgy, mint akik a Krisztus követésében még kisgyerme-
kek vagytok, és nem szellemiek, hanem testiek. 2Úgy tanítottalak benneteket,

ahogy az anya tejjel itatja gyermekét. Igen, tejjel és nem felnőtteknek való
étellel, hiszen azt még nem tudtátok volna megenni. Sőt, még most sem
tudnátok, 3hiszen még mindig a régi emberi természet uralkodik rajtatok. A
köztetek lévő féltékenység és veszekedések ezt bizonyítják! Úgy viselkedtek,
mint a hitetlenek. 4Hiszen, amikor egyikőtök azt mondja: „Pált követem”, a
másik meg így szól: „Én Apollós embere vagyok”, vajon nem úgy beszéltek-
e, ahogy a hitetlenek szoktak?

5Mert ugyan ki az az Apollós? Kicsoda Pál? Csak Isten szolgái, akik
elvezettek benneteket a hitre, ahogyan az Úr erre képessé tette őket. 6Igen, én
ültettem el bennetek az Isten beszédét, mint egy kis fiatal növényt a földbe.
Később Apollós öntözte, de mégis Isten az, aki felnevelte. 7Tehát nem az a
fontos, aki elülteti, sem nem az, aki öntözi, hanem egyedül Isten, mert ő
neveli fel. 8Aki elülteti, meg aki öntözgeti, egy célért dolgoznak, és
mindketten jutalmat kapnak érte. 9Hiszen mi Isten munkatársai vagyunk, ti
pedig az ő birtoka és szántóföldje vagytok.

Milyen anyagból építed a házadat?

Vagy másik hasonlattal, olyanok vagytok, mint egy ház, amelynek Isten a
tulajdonosa. 10Mint bölcs építőmester, én alapoztam meg ezt a házat, ahogy Isten
erre képessé tett. A további építést azonban már mindenkinek magának kell
végeznie! Jól vigyázzatok, hogyan és mit fogtok erre az alapra építeni! 11Igen, a
ház alapja már készen van: Jézus Krisztus ez az alap! Más alapot senki sem
készíthet. 12Erre az alapra azután mindenki ráépítheti a maga házát, amihez
különböző anyagokat használhat fel: aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fát, szénát,
vagy szalmát. 13Hogy milyen anyagból épített, az az Ítélet Napján* fog kiderülni.
Mert az a Nap tűzzel jön el, és próbára teszi, hogy ki milyen anyagból építkezett.
14Ha valakinek a háza kiállja a tűz próbáját, akkor az az ember jutalmat kap.
15De ha elég a háza, veszteséget szenved. Ő maga ugyan megmenekül, de csak
úgy, mint akit az égő házból a tűzön keresztül mentenek ki.

16Nem tudjátok, hogy ti Isten Temploma* vagytok, és Isten Szelleme† lakik
bennetek? 17Ha valaki rombolja és pusztítja Isten Templomát, azt Isten is el
fogja pusztítani. Mert Isten Temploma szent — és ti vagytok ez a Templom.

18Senki ne csapja be magát! Ha valaki közületek azt gondolja, hogy a jelenlegi
világ szerint bölcsnek számít, inkább legyen „bolonddá”, hogy valóban bölcs
lehessen. 19Miért? Mert ennek a világnak a bölcsessége Isten szemében
bolondság. Ahogyan az Írás† is mondja: „Isten a saját ravaszságukkal ejti
csapdába a bölcseket.”* 20Másutt: „Az Úr tudja, hogy a bölcsek gondolatai
semmit sem érnek.”* 21Azért senki ne dicsekedjék emberekkel, hiszen minden a
tiétek: 22Pál is, Apollós is, Kéfás* is, a világ is, az élet is, a halál is, a jelen meg a
jövendő is. Minden a tiétek, 23ti Krisztusé vagytok, Krisztus pedig Istené.

Krisztus apostolai

4 1Mi Krisztus szolgái vagyunk, és Isten ránk bízta titkait — így tekintsen
ránk mindenki! 2Akire pedig rábíztak valamit, attól elvárják, hogy hűséges

3:13 *Ítélet Napján* Szó szerint: „azon a napon” — vagyis, amikor Jézus Krisztus visszajön, és ítéletet tart. **3:16** *Isten Temploma* Szó szerint: „Isten háza” — Itt szellemi értelemben jelenti a Jézus Krisztusban hívők közösségét, akikben Isten él a Szent Szellem által. **3:19** idézet: Jób 5:13. **3:20** idézet: Zsolt 94:11. **3:22** *Kéfás* Péter apostol neve arám nyelven.

és megbízható legyen. 3Én azonban nem törődöm vele, mi a véleményetek
rólam, és hogyan ítéltek meg engem. Az sem érdekelne, ha a bíróság ítélkezne
felettem. Sőt, még én sem mondok ítéletet magamról. 4Bár lelkiismeretem
tiszta, ez még nem bizonyítja, hogy ártatlan vagyok. Maga az Úr fog felettem
ítélkezni! 5Azért ne mondjatok ítéletet senkiről idő előtt, vagyis mielőtt az Úr
eljön! Várjátok meg őt! Ő majd rávilágít arra, amit ma még a sötétség takar el
a szemünk elől. Napvilágra hozza még a szív legrejtettebb szándékait is.
Akkor majd Istentől kapja meg mindenki az őt megillető dicséretet.

6Testvéreim, mindezt tiértetek mondtam, és Apollóst, meg magamat csak a
példa kedvéért említettem. Tanuljátok meg, mit jelent ez: „Ne menj túl azon,
amit az Írás† mond!” Ne legyetek büszkék, és ne dicsekedjetek az egyik
emberrel a másik ellenében. 7Ki mondta, hogy te jobb vagy, mint a másik?
Amid van, azt mind Istentől kaptad! De ha így van, akkor hogy mersz
valamivel dicsekedni, mintha nem ajándékba kaptad volna?

8Azt gondoljátok, hogy már mindenetek megvan, ami szükséges. Azt
hiszitek, már gazdagok vagytok. Már királynak érzitek magatokat, de
nélkülünk. Bárcsak valóban királyok lennétek! Hiszen akkor mi is veletek
együtt uralkodhatnánk. 9Úgy gondolom, Isten nekünk, apostoloknak† az
utolsó helyet adta. Mindenki szeme láttára odaállított bennünket, mint akiket
már halálra ítéltek. Így az egész világ bennünket néz — az angyalok is, meg
az emberek is. 10Mi bolondok vagyunk Krisztusért, ti pedig bölcseknek
tartjátok magatokat Krisztusban. Mi gyengék vagyunk, ti pedig azt hiszitek,
hogy erősek vagytok. Benneteket tisztelnek, bennünket pedig lenéznek.
11Mindeddig a pillanatig ilyen az életünk: éhezünk és szomjazunk, ruhánk
sincs elegendő, sokszor megvernek bennünket, hajléktalanok és hontalanok
vagyunk, 12saját kezünkkel keressük a kenyerünket. Akik átkoznak, azokat
megáldjuk, és kitartással tűrjük, ha üldöznek† bennünket. 13Akik rosszat
mondanak rólunk, azokról jót mondunk. Mind a mai napig úgy bánnak
velünk az emberek, mintha a világ szemetje lennénk, a föld szégyene.

14De nem azért írom ezeket, hogy megszégyenítselek, inkább figyelmeztet-
ni akarlak benneteket, mint kedves gyermekeimet. 15Mert lehetne akár
tízezer tanítómesteretek is a Krisztusban, de édesapátok csak egy van. Mert a
Krisztus Jézusban én lettem a szellemi édesapátok, hiszen az örömhírt†
tőlem hallottátok. 16Ezért, kérlek, kövessetek engem! 17Éppen ezért küldtem
el hozzátok Timóteust, akit szeretek, és aki hűséges szellemi gyermekem az
Úrban. Ő majd eszetekbe juttatja, hogyan élek a Krisztus Jézus uralma alatt.
Ezt az életmódot tanítom mindenhol, minden gyülekezetben.

18Néhányan közületek büszkék és önteltek lettek. Azt gondolják, hogy
úgysem jutok el hozzátok. 19Azonban, ha az Úr is úgy akarja, bizony megláto-
gatlak benneteket, mégpedig hamarosan! Akkor majd kiderül, hogy ezek a
büszke emberek valóban olyan erősek, vagy csak a hangjuk nagy. 20Mert Isten
Királysága† nem üres beszéd, hanem hatékony erő. 21Mit akartok? Azért menjek
hozzátok, hogy megbüntesselek benneteket, vagy szeretettel és szelíden?

Erkölcstelenség a gyülekezetben

5 1Azt a hírt hallottam, hogy szexuális bűnök† is előfordulnak köztetek. Sőt,
olyan bűn is, amire még azok között sincs példa, akik nem ismerik Istent:
hogy valaki a mostoha-anyjával él együtt. 2Ti meg annyira büszkék vagytok,

hogy nem is bánkódtok ezen?! Miért nem külditek el magatok közül az ilyen
embert? 3Bár én fizikailag távol vagyok, szellemben mégis ott vagyok
köztetek. Már el is határoztam, hogy mit kell az ilyen emberrel tenni. Úgy
hoztam ezt az ítéletet, mintha ott lennék közöttetek. 4Gyűljetek össze az Úr
Jézus nevében, és én szellemben ott leszek veletek. Akkor Urunk, Jézus
hatalmával 5adjuk át a Sátánnak† azt a férfit. Ez ugyan most a teste romlását,
vagy pusztulását jelenti, azonban szelleme mégis megmenekülhet az
Úr Napján.

6Nem helyes, hogy dicsekedtek! Nem ismeritek a mondást: „Egy kevés
kovásztól† is megkel az egész tészta”? 7Tisztítsátok hát ki magatok közül azt
a régi „kovászt”, hogy teljesen új „tésztává” legyetek. Hiszen ti olyanok
vagytok, mint a kovásztalan kenyér*! Mert Krisztust, a mi Pászkabárányun-
kat* már feláldozták! 8Azért a tisztaságnak és az igazságnak kovásztalan
kenyerével ünnepeljünk! Ne pedig a rosszaságnak és gonoszságnak régi
kovászával!

9Előző levelemben írtam már nektek, hogy ne legyen semmi közötök a
szexuális bűnökben† élő emberekhez. 10De ezt nem úgy értettem, hogy ne ba-
rátkozzatok ennek a jelenlegi világnak az embereivel, akik szexuális bűnökben
élnek, pénzimádók, becsapják egymást, és bálványokat† imádnak. Hiszen, ha
ezektől az emberektől távol akarnátok élni, ki kellene mennetek a világból.
11Azt írtam nektek, hogy ne vállaljatok közösséget az olyan emberrel, aki
magát Krisztusban a testvéreteknek mondja, de mégis szexuális bűnökben él,
vagy a pénz a mindene, vagy bálványokat imád, vagy káromkodik, vagy
részeges, vagy csaló. Az ilyennel még csak ne is egyetek együtt!

12–13Mert nem az én dolgom, hogy ítéletet mondjak azokról, akik a gyüle-
kezeten kívül élnek. Ti is csak azok felett bíráskodhattok, akik a gyülekezet-
hez tartoznak. A többieket majd Isten fogja megítélni. Ahogy az Írás†
mondja: „űzzétek ki magatok közül a gonosz embert!”*

A hívők közötti igazságtétel

6 1Ha közületek valakinek a testvérével vitás ügye van, hogyan merészel a
bíróságra menni? Hiszen azok, ott a bíróságon nem ismerik Istent! Nem
szégyellitek magatokat?! Miért nem Isten népe elé viszitek az ügyet, hogy ők
döntsenek róla?! 2Nem tudjátok, hogy Isten népe fogja a világot megítélni?!
Ha a világ felett fogtok ítéletet mondani, nem vagytok képesek közönséges
dolgokban ítélni? 3Nem tudjátok, hogy mi angyalokat fogunk megítélni?
Tehát, nyugodtan ítélhetünk egyszerű és közönséges ügyekben is! 4Amikor
mindennapi dolgokban vannak vitáitok, miért fogadtok el bírónak
olyanokat, akiknek semmi közük a gyülekezethez? 5Szégyelljétek magatokat!
Hát nincs köztetek egyetlen bölcs ember sem, aki a testvérek közötti vitában
igazságos ítéletet tudna hozni?! 6Inkább hitetlenek bírósága elé mentek, hogy
előttük egyik testvér a másikkal vitatkozzon?!

5:7 *kovásztalan kenyér* Kovász (élesztő) nélkül készült különleges kenyér. A Pászka ünnepen csak ilyen kenyeret ettek. Jelképes értelemben azt jelenti, hogy a hívőknek bűn nélkül kell élniük, mint ahogy ez a kenyér kovász nélkül készült. A 8. versben is. **5:7** *Pászkabárány* A Pászka ünnepen a Törvény szerint megölt és feláldozott bárány. Jelképes értelemben Jézusra utal, akit úgy és akkor öltek meg, mint a Pászkabárányt szokták a Pászka ünnepen. **5:12–13** idézet: 5Móz 22:21. 24.

7Egyáltalán, már az is szégyen és vereség, hogy az egyik testvér a másik
ellen a bírósághoz fordul! Miért nem tűritek el inkább az igazságtalanságot?
Miért nem viselitek el, ha valaki kárt okoz nektek? 8Ehelyett ti magatok
vagytok igazságtalanok, és kárt okoztok a másiknak, aki ráadásul a
testvéretek.
9–10Vagy talán nem tudjátok, hogy a gonosz és igazságtalan emberek nem
vehetnek részt Isten Királyságában†? Ne csapjátok be magatokat! Sem a
szexuális bűnökben† élők, sem akik bálványokat† imádnak, sem akik házas-
ságtörők†, prostituáltak, sem homoszexuálisok, sem tolvajok, sem
pénzimádók, sem részegesek, sem káromkodók, sem csalók nem vehetnek
részt Isten Királyságában. 11Pedig néhányan ilyenek voltak közületek is.
Isten azonban megtisztított, a maga számára elkülönített, és elfogadott
benneteket az Úr Jézus Krisztus nevében és Isten Szelleme† által.

Testetek a Szent Szellem temploma

12„Semmi sem tilos” — írtátok a leveletekben. Erre azt válaszolom:
igen, de nem minden hasznos! Azt mondjátok: „Bármit megtehetek”.
Igen, de nem engedem, hogy bármi is uralkodjon rajtam” — válaszolom
erre. 13„Az étel a gyomromnak való, a gyomrom meg az ételnek” —
mondjátok. Ez igaz ugyan, de Isten ezt is, azt is félre fogja tenni, és nem
lesz szükség többé rájuk. Testetek azonban nem arra való, hogy a
szexuális bűnöket† szolgálja, hanem, hogy az Urat szolgáljátok vele. Az
Úr pedig gondot visel a testetekre is. 14Ereje által Isten nemcsak Urunkat,
Jézust támasztotta fel a halálból, hanem minket is fel fog támasztani.
15Nem tudjátok, hogy testetek olyan szorosan hozzá tartozik Krisztushoz,
mint az emberhez a testrészei? Ezért hát soha ne szakítsátok el testeteket
Krisztustól, hogy egy prostituálttal kapcsoljátok össze! Ez soha ne
forduljon elő! 16Vagy talán nem tudjátok, hogy ha valaki egy prostituált-
tal szexuálisan egyesül, akkor a kettőjük teste eggyé lesz?! Mert ahogyan
az Írás† mondja: „a kettő egy testté lesz”.* 17Aki azonban az Úrral egyesül
és örökre Hozzá kapcsolódik, annak a szelleme egyesül az Úr
szellemével.
18Fussatok el a szexuális bűnök† közeléből is! Minden más bűn, amit csak
elkövet az ember, a testén kívül van; aki azonban szexuális bűnt követ el, az
a saját teste ellen vétkezik. 19Tudjátok meg, hogy a testetek a bennetek lakó
Szent Szellem† temploma*! Hiszen a Szent Szellemet Istentől kaptátok, ezért
többé már nem a magatok urai vagytok. 20Isten nagyon drága váltságdíjat
fizetett értetek! Ezért dicsőítsétek őt a testetekkel is!

A házasságról

7 1Most pedig a leveletekben feltett kérdésekre felelek. Azt írtátok: „Jobb, ha
a férfi nem is házasodik meg”. 2Én meg azt válaszolom: a szexuális bűnök†
veszélye miatt minden férfi házasodjon meg, és minden leány menjen férjhez.
3A férj adja meg a feleségének, amivel tartozik neki, és ugyanígy a feleség is a
férjének. 4Nem a feleség rendelkezik a maga testével, hanem a férje.

6:16 idézet: 1Móz 2:24; Mt 19:5. **6:19** *temploma* Itt szellemi értelemben utal arra, hogy a hívőkben hasonló módon él Isten, mint ahogy a Jeruzsálemi Templomban is jelen volt.

Hasonlóképpen a férj sem ura a maga testének, hanem a feleségét szolgálja
vele. 5Ne tagadjátok meg a másiktól, hogy a testetekkel szolgáljatok neki!
Kivéve, ha ebben előre megegyeztek, és akkor is csak egy ideig, hogy teljesen
az imádkozással foglalkozzatok. Azután ismét legyetek együtt. Ezt azért
tanácsolom, hogy a Sátán† ne tudjon benneteket szexuális kívánságokkal
kísérteni. 6De mindezzel kedvezni akarok nektek, nem pedig parancsolni.
7Szeretném, ha mindenki úgy élne, mint én! De Isten mindegyikünknek más-
más ajándékot adott: az egyiknek ilyet, a másiknak másfélét.

8Akik még nem élnek házasságban, vagy már özvegyek† lettek, azoknak
azt üzenem: jobban teszik, ha továbbra is egyedül maradnak, mint ahogyan
én is élek. 9De ha nem tudják magukat visszatartani, inkább házasodjanak
meg, illetve menjenek férjhez. Mert jobb házasságban élni, mint a szexuális
kívánság tüzében égni.

10Azoknak, akik megházasodtak, üzenem — és ezek valójában az Úr
parancsai: Az asszony ne hagyja el a férjét, se ne váljon el tőle! 11Ha pedig
mégis elválik, utána ne menjen máshoz férjhez! Inkább béküljön ki a
férjével! Parancsolom a férjeknek is, hogy feleségüktől ne váljanak el, se el
ne hagyják őket!

12A többieknek pedig én mondom, nem az Úr: Ha valamelyik hívő férfinek
hitetlen felesége van, aki együtt akar vele élni, a férj ne váljon el tőle! 13Ha
valamelyik hívő asszonynak hitetlen férje van, aki együtt akar vele élni, az
asszony ne váljon el tőle! 14Mert a hitetlen férj meg van szentelve hívő
felesége által, és a hitetlen feleség meg van szentelve hívő férje által. Ha nem
így lenne, akkor a közös gyermekeik nem tartoznának Isten népéhez, így
azonban ezek a gyermekek is szentek†.

15Ha azonban a hitetlen férj, vagy feleség el akar válni hívő házastársától,
ám váljon el! Ilyen esetben a hívő férj, vagy a hívő feleség nincs hozzákötve
hitetlen házastársához, hanem szabad. Isten azonban arra hívott el
benneteket, hogy egymással békességben éljetek. 16Te hívő feleség, talán még
megmentheted a hitetlen férjedet! Te hívő férj, talán még megmentheted a
hitetlen feleségedet!

Maradj meg abban, amiben Isten elhívott!

17Mindenki továbbra is élje úgy az életét, ahogyan Isten azt megadta a
számára. Vagyis éljen úgy, ahogyan akkor élt, amikor Isten megszólította. Így
rendelkezem az összes gyülekezetben. 18Ha például valaki már körül volt
metélve, amikor Isten megszólította, ne akarjon ezen változtatni! Akit
viszont körülmetéletlen állapotban hívott el az Úr, az ne akarjon körülmetél-
kedni†! 19Mert nem az a fontos, hogy valaki körül van metélve, vagy nincs!
Csak egy dolog számít: az Isten parancsainak való engedelmesség.
20Mindenki maradjon meg abban az állapotában, ahogyan elhívta az Úr!
21Rabszolgaként kaptad az elhívást? Ne törődj vele! Ha azonban szabaddá
lehetsz, akkor használd ki az alkalmat arra, hogy felszabadulj! 22Mert az
Úrban elhívott rabszolga az Úr felszabadított embere. Hasonlóképpen, aki
szabad emberként kapta az elhívást, az meg Krisztus rabszolgája. 23Drága
váltságdíjat fizetett értetek Isten, ezért ne embereket szolgáljatok!
24Testvéreim, az új életben, amit Isten előtt éltek, maradjatok meg abban az
állapotban, amelyben az elhívást kaptátok!

A megházasodás kérdései

25Most szeretnék azokról írni, akik még nem házasodtak meg, illetve nem
mentek férjhez.* Erről ugyan nem kaptam az Úrtól parancsot, mégis
szeretnék tanácsot adni nektek. Úgy mondom ezt, mint akiben meg lehet
bízni, mert az Úr kegyelmet adott nekem. 26Az a véleményem, hogy a
mostani nehéz időkben az a helyes, ha mindenki abban az állapotban marad,
ahogyan éppen most van. 27Ha megnősültél, akkor ne akarj elválni! Ha nincs
feleséged, ne is keress magadnak! 28De ha mégis megnősülsz, nem vétkezel;
és ha a leány férjhez megy, ő sem vétkezik. Az ilyeneknek azonban gondjaik
lesznek a mindennapi életükben; én pedig szeretnélek benneteket
megkímélni.

29Ezt pedig azért mondom, testvéreim, mert a kijelölt idő hamarosan
letelik. Ezért mostantól fogva akinek van felesége, úgy éljen, mintha nem is
lenne. 30Aki szomorú, úgy éljen, mintha nem is lenne szomorú, aki örül,
mintha nem is örülne, aki vásárol valamit, mintha semmije se lenne! 31Aki
ennek a világnak a dolgait használja, úgy éljen, hogy ezek a dolgok nem
fontosak. Igen, így éljetek, mert ez a világ és az egész jelenlegi formája el
fog múlni.

32Azt szeretném, hogy gondok és aggodalom nélkül éljetek. Az a férfi, aki
nem házasodik meg, az Úr tetszését keresi, és az Úr munkájára van gondja.
33Aki azonban megnősült, az a világi dolgokkal törődik, és a felesége kedvét
keresi. 34Így kétfelé oszlik a figyelme: kedvét keresi az Úrnak is, meg a
feleségének is. Hasonlóan: az asszony, akinek nincs férje, vagy a leány, aki még
nem ment férjhez, az Úr dolgaira visel gondot, és egyedül az Urat szolgálja
testével és szellemével egyaránt. Az az asszony azonban, aki férjnél van, a
mindennapi dolgokkal törődik, és a férje kedvét keresi. 35Mindezt azonban a ti
érdeketekben mondom, nem azért, hogy korlátozzalak benneteket. Abban
szeretnék segíteni, hogy helyesen és jó rendben éljetek, teljes odaadással szol-
gáljátok az Urat, és ebben ne akadályozzon benneteket semmi.

36Ha egy férfi úgy gondolja, hogy múlik az idő, és már nem tud magán
tovább uralkodni, és ezért helyesebb, ha feleségül veszi a menyasszonyát,
akkor házasodjanak össze! Ezzel nem vétkeznek. 37Aki ellenben szilárd meg-
győződésre jutott, úgy érzi, hogy nincs semmilyen kötelezettsége, és úgy
dönt, hogy a menyasszonya maradjon továbbra is leány, az is helyesen
cselekszik. 38Tehát az is helyesen cselekszik, aki a menyasszonyával összehá-
zasodik. Aki azonban nem házasodik meg, az még helyesebben fog
cselekedni.*

39A férjes asszony maradjon a férjével, amíg a férje él. De ha a férje meghal,
szabadon férjhez mehet, akihez akar, csakhogy az új férj is az Úr követője
legyen. 40Azonban boldogabb lesz, ha nem megy újra férjhez. Ez a
véleményem, de hiszem, hogy bennem is Isten Szelleme† van.

7:25 *akik … férjhez* Szó szerint: „szűzek”. **7:38** Másik lehetséges fordítás: 36„Lehet, hogy egy férfi úgy gondolja, hogy nem helyes, ha szűz leányát visszatartja a házasságtól, amikor a leány már túlhaladta a házasságra érett kort, ezért jobb lenne, ha a leánya férjhez menne. Ilyen esetben tegye, amit jónak lát, adja férjhez a lányát. Ezzel nem vétkezik. 37Ugyanakkor egy másik férfi meg biztos abban, hogy nincs szükség arra, hogy a lányát férjhez adja. Ő is tegye, amit jónak lát. Ha ez az apa elhatározta, hogy szűz lányát nem adja férjhez, helyesen teszi. 38Tehát, az az apa is helyesen teszi, aki férjhez adja a lányát, és aki nem adja férjhez, az még jobban teszi.”

A bálványoknak áldozott ételekről

8 1Most pedig a bálványoknak† felajánlott étel-áldozatokról† írok nektek. Természetesen, mindnyájan ismerjük ezeket a dolgokat. Azonban a puszta ismeret, vagy tudás még nem elég, mert büszkévé tesz. A szeretet az, ami segít a többieknek, hogy megerősödjenek. 2Ha valaki azt gondolja magáról, hogy ő már „tud valamit”, az az ember igazában még semmit sem tud úgy, ahogy kellene. 3De ha valaki szereti Istent, azt az embert Isten is ismeri.

4A bálványoknak† felajánlott étel-áldozatokról† tehát azt mondom: tudjuk, hogy a bálványok nem valódiak, és semmit sem számítanak. Viszont azt is tudjuk, hogy csak egyetlen igazi Isten van. 5Vannak ugyan olyanok, akiket az emberek „isteneknek” neveznek — akár az égben, akár a földön legyenek is — és valóban sok ilyen „isten” és „úr” van. 6Nekünk azonban csak egyetlen Istenünk van: ő a mi mennyei Édesapánk, aki a Világmindenséget teremtette. Mi őérte élünk. Hasonlóképpen, egyetlen Urunk van, Jézus Krisztus, aki által van minden, és mi is általa élünk.

7Ezt azonban nem mindenki tudja! Vannak emberek, akik nemrég még tisztelték a bálványokat. Ha az ilyen ember továbbra is eszik a bálványoknak† áldozott† ételből, akkor úgy érzi, hogy még mindig a bálványokhoz tartozik. Nem biztos benne, hogy helyesen teszi, és bűnösnek érzi magát. 8Nem az tesz bennünket Isten számára elfogadhatóvá, hogy mit eszünk, vagy mit nem. Attól nem leszünk rosszabbak, ha nem eszünk valamit, és attól sem leszünk jobbak, ha igen.

9De vigyázzatok, hogy a viselkedésetek szabadsága nehogy bűnre vigye azokat, akik még gyengék a hitben! 10Mert lehet, hogy neked helyes a felfogásod, és úgy érzed, hogy szabadon együtt ehetsz a többiekkel a hamis istenek templomában*. Ha ezt látja egy testvéred, akinek még gyenge a hite, akkor ő is felbátorodik, és megeszi a bálványoknak† áldozott† ételeket. Mivel azonban ezt rossz lelkiismerettel teszi, 11szellemileg tönkremegy — mégpedig te miattad! Így a te szabad gondolkozásoddal vesztét okozod a testvérednek, akiért Krisztus meghalt. 12Amikor ilyen módon vétkeztek a testvéretek ellen, és megbántjátok őket, akkor valójában Krisztus ellen is vétkeztek. Igen, kárt okoztok a testvérek lelkében azzal, hogy miattatok valami olyat tesznek, amit rossznak tartanak. 13Ezért, ha az, hogy én megeszek valamit, bűnbe ejti a testvéremet, akkor inkább soha többé nem eszem húst, csak ne okozzak bajt neki!

Mi nem éltünk a jogainkkal

9 1Talán nem vagyok szabad ember? Nem vagyok apostol†? Saját szememmel láttam Urunkat, Jézust! Vagy talán nem az én munkám eredménye az, hogy ti az Úrban vagytok? 2Ha mások nem is fogadnak el apostolnak, ti biztos elfogadtok! Igen, ti magatok vagytok rá a bizonyíték, hogy az vagyok!

3Így védekezem azokkal szemben, akik megkérdőjelezik szolgálatomat. Nekik ezt válaszolom: 4Talán nincs jogunk hozzá, hogy együnk és igyunk? 5Vagy nincs jogunk arra, hogy magunkkal vigyük hívő feleségünket, mint a

8:10 *templomában* Az ókorban sok hamis istent imádtak. Ezeknek díszes templomokat építettek.

többi apostolok†, az Úr testvérei és Kéfás* teszik? 6Vagy csupán nekem és
Barnabásnak kell a magunk kezével dolgoznunk, hogy legyen mit ennünk?
7Ugyan ki katonáskodik a maga költségén? Ki ültet szőlőt úgy, hogy nem
eszik annak gyümölcséből? Vagy ki legelteti a nyáját úgy, hogy semmit nem
iszik a birkák tejéből?

8Vajon amit mondok, csupán emberi vélemény? Hát nem ugyanezt mondja
a Mózesi Törvény† is? 9Ott ugyanis ez van megírva: „Ne kösd be a száját a
nyomtató ökörnek!”* Talán Istennek csak az ökrökre van gondja? 10Nem
értünk parancsolta ezt? Bizony, értünk van megírva, hogy aki a földet műveli,
azzal a reménységgel szánt, hogy ő is részt kap majd a termésből.
Hasonlóképpen van megírva ugyanez arról a munkásról is, aki csépel. 11Mi
szellemi „magokat” vetettünk el köztetek, a ti érdeketekben. Vajon nagy
dolog-e, ha úgy „aratunk”, hogy anyagi dolgokat kapunk tőletek cserébe?
12Ha másoknak joguk van ehhez, nekünk sokkal inkább jogunk lenne rá! De
mi nem éltünk ezzel a jogunkkal, és nem fogadtunk el tőletek semmit. Inkább
mindent eltűrünk, hogy ne akadályozzuk Krisztus örömhírének† terjedését.
13Nem tudjátok, hogy akik Jeruzsálemben a templomi szolgálatot végzik,
onnan kapják az élelmüket is?! Akik pedig az oltár körül szolgálnak, azok
részt kapnak az oltárra vitt adományokból. 14Ehhez hasonlóan rendelte az Úr
is, hogy akik az örömhírt mondják az embereknek, azok abból éljenek meg.

15Én azonban ezekkel a jogokkal nem éltem. Nem is azért írom mindezt,
hogy engem is tartsatok el. Inkább meghalnék, mintsem rászoruljak arra, hogy
másoknak terhére legyek. 16Mert ha mindenkinek elmondom az örömhírt†,
azzal nincs mit dicsekednem. Hiszen számomra ez kötelesség. Jaj lenne nekem,
ha nem végezném ezt a munkát! 17Ha a magam jószántából tenném, jutalmat
érdemelnék. De nincs más választásom. Köteles vagyok mindenkinek
elmondani az örömhírt, hiszen ezzel vagyok megbízva. 18Így tehát, mi az én
jutalmam? Az, hogy mindezt ingyen teszem! Nem élek azzal a jogommal,
hogy fizetést kérhetnék érte. Pedig erre jogom lenne az örömhír szerint!

19Bár én minden embertől független vagyok, mégis mindenki szolgájává
tettem magamat, hogy közülük a többséget megnyerjem. 20A zsidóknak olyanná
lettem, mint egy zsidó, hogy zsidókat nyerjek meg. A Mózesi Törvény† alatt élő
embereknek olyanná lettem, mint egy Törvény alatt élő, hogy megnyerjem a
Törvény alatt élőket. Pedig én magam nem élek a Törvény uralma alatt. 21A
Törvény nélkül élőknek pedig olyanná lettem, mint egy Törvény nélkül élő,
hogy megnyerjem őket is. Bár Isten törvényét egyáltalán nem utasítom el,
hanem Krisztus törvénye szerint élek. 22A gyengéknek olyanná lettem, mint aki
gyenge, hogy megnyerjem a gyengéket. Mindenkinek mindenné lettem, hogy
minden lehetséges módon megmentsek közülük néhányat. 23Mindezt az
örömhírért† teszem, hogy részt vegyek az evangélium ügyében és áldásaiban.

24Ugye, tudjátok, hogy a versenypályán sok versenyző fut, de csak
egyikük lesz a győztes, és ő kapja a díjat? Úgy fussatok, hogy győztesek
legyetek! 25Minden sportoló, aki a versenyre készül, nagy önuralommal
végzi az edzéseket, és minden tekintetben fegyelmezetten él. Azért teszi
ezt, hogy megnyerje a versenyt, és megkapja a győztesnek járó babér-
koszorút. Ez azonban egy idő múlva elszárad és elpusztul. Mi olyan

9:5 *Kéfás* Péter apostol neve arám nyelven. **9:9** idézet: 5Móz 25:4.

jutalmat fogunk kapni, amely örökké megmarad. 26Én tehát nem céltalanul
futok, hanem egy határozott cél felé. Úgy küzdök, mint egy ökölvívó, aki
eltalálja az ellenfelét, és nem a levegőbe csapkod. 27Keményen megfegyel-
mezem tehát a testemet, mint egy sportoló, és szolgámmá teszem. Mert
nem akarom, hogy miközben másokat erre tanítok, engem meg kizárjanak
a versenyből.

Tanuljatok Izrael népe példájából!

10 1Testvéreim, akarom, hogy tudjátok, mi történt a mi őseinkkel, akiket
Mózes† vezetett. Mind a felhő* alatt voltak, és átmentek a tengeren.
2Mind bemerítkeztek* a felhőbe és a tengerbe, mint Mózes követői.
3Mindannyian ugyanazt a szellemi eredetű ételt ették, 4és ugyanazt a
szellemi eredetű vizet itták. Ugyanis abból a szellemi kősziklából ittak,
amely követte őket: az a kőszikla pedig Krisztus volt. 5Ennek a népnek a
nagy többségével Isten mégis elégedetlen volt. Ezért nagy többségük meg is
halt pusztai vándorlásuk során.

6Ami velük történt, intő példa számunkra, hogy ne kívánjunk gonosz
dolgokat, amint ők. 7A hamis isteneket és bálványaikat† se imádjátok,
amint közülük sokan. Ahogy meg van írva a Szentírásban†: „Leült a nép,
hogy egyen és igyon, és fölkelt táncolni."* 8Szexuális bűnöket† se
kövessünk el, mint ahogyan közülük némelyek, és ezért egyetlen napon
huszonhárom ezren pusztultak el. 9Krisztus* türelmét se tegyük próbára,
mint azok közül némelyek, és ezért kígyók pusztították el őket. 10Ne elége-
detlenkedjetek, ahogyan azok közül némelyek, akiket ezért megölt a
pusztító angyal.

11Mindezek azért történtek, hogy tanuljunk a példájukból! Azért írták le,
hogy figyelmeztessenek bennünket, akik ennek a korszaknak a végén élünk.
12Azért aki azt gondolja, hogy ő biztosan áll, vigyázzon, nehogy elessen!
13Eddig még csak olyan próbatétel ért benneteket, ami minden más embert is
előbb-utóbb elér. Isten azonban hűséges, nem fogja megengedni, hogy túl
nehéz megpróbáltatás érjen benneteket. Sőt, amikor a próbatétel kellős
közepén vagytok, utat nyit nektek, hogy kiszabaduljatok belőle. Így ki
fogjátok bírni a megpróbáltatást.

14Ezért, kedveseim, mindenképpen kerüljétek el a hamis istenek imádatát
és a nekik szentelt bálványok† tiszteletét! 15Úgy szólok hozzátok, mint
értelmes emberekhez, gondoljátok meg jól, amit mondok! 16Az „áldás-
pohár"*, amelynél áldást mondunk, vajon nem azt jelenti-e, hogy
közösségben vagyunk Krisztussal és az Ő vérével, vagyis a halálával? A
kenyér pedig, amelyből együtt eszünk, vajon nem azt jelenti-e, hogy a
Krisztus „Testének" részei vagyunk? 17Csak egyetlen kenyér van előttünk
ilyenkor, mi pedig sokan vagyunk. Mégis egyetlen „Testet" alkotunk sokan,
mert valamennyien abból az egyetlen kenyérből veszünk egy-egy darabot.

10:1 *felhő* Az a felhő-oszlop, amely kivezette Izrael népét Egyiptomból, a Vörös-tengeren keresztül. Lásd 2Móz 13:20–22 és 14:19–20. **10:2** *bemerítkeztek* Itt valószínűleg azt jelenti, hogy ami Izrael népével történt, amikor Mózes vezetésével kijöttek Egyiptomból, az hasonló ahhoz, amikor egy hívő bemerítkezik Jézus Krisztusba. Lásd a Szójegyzékben. **10:7** idézet: 2Móz 32:6. **10:9** *Krisztus* Egyes kéziratokban ehelyett az „Úr" szerepel. **10:16** *áldás-pohár* Azt a pohár bort jelenti, amelyből isznak a Jézus Krisztusban hívők az Úrvacsora során, amikor hálát adnak Istennek.

18Gondoljatok csak Izrael népére! Amikor ők az áldozati állatok* húsából
esznek, közösségben vannak az áldozati oltárral, igaz? 19Ezzel nem azt
akarom mondani, hogy a hamis isteneknek és a bálványoknak† áldozott hús
valami fontos dolog lenne. Azt sem gondolom, hogy a bálványok egyáltalán
fontosak lennének. 20Dehogyis! Azt mondom, hogy amit az emberek a bál-
ványoknak áldoznak, azt valójában gonosz szellemeknek† adják, és nem
Istennek. Én azonban nem akarom, hogy a gonosz szellemekhez bármi
közötök legyen. 21Nem tehetitek meg, hogy az Úr poharából is isztok, meg a
gonosz szellemek poharából is. Nem ehettek az Úr asztalának ételéből is,
meg a gonosz szellemek asztalának ételéből is. 22Vagy magunkra akarjuk
haragítani az Urat*? Erősebbek vagyunk, mint ő?

Isten dicsőségére élj a szabadságoddal!

23„Mindent szabad nekem" — mondjátok. „De nem minden használ" —
válaszolom erre. Igen, minden szabad, de nem minden segít a többieknek,
vagy erősíti meg őket. 24Ne a saját érdekeiteket tartsátok szem előtt! Inkább
egymásnak segítsetek, és a másik javát keressétek!

25Minden fajta húst megehettek, amit a boltokban árulnak. Ne
kérdezzétek, honnan származik! Nyugodtan megehetitek, nem kell
aggódnotok, 26„mert az Úré az egész Föld és minden, ami rajta van."*

27Ha tehát egy hitetlen ember vendégségbe hív benneteket, és el akartok
hozzá menni, mindent megehettek, amivel megkínál. Ne kérdezzétek,
honnan származik, és ne aggódjatok amiatt, hogy szabad-e megennetek.
28De ha valaki azt mondja a vendégségben: „Ezt az ételt egy bálványnak†,
vagyis egy hamis istennek áldozták†", akkor ne egyetek belőle! Miért ne?
Hogy ne okozzatok kárt annak a hitében, aki figyelmeztetett, hogy azt az
ételt bálványoknak áldozták. Hiszen az az ember úgy gondolhatja, hogy az
ilyen ételt nem szabad megenni. 29Nem arról beszélek, hogy te mit tartasz
jónak, vagy rossznak, hanem arról, hogy az a másik ember rossznak tartja,
ha mégis megeszed. Csak emiatt mondom, hogy ne edd meg. Mert
egyébként nem kellene törődni vele, hogy az a másik mit gondol. 30Hiszen
én mindig hálát adok Istennek, amikor eszem. Ha pedig hálaadással eszem
valamit, akkor ne hibáztasson érte senki!

31Tehát akár esztek, akár isztok, vagy bármit tesztek, mindent Isten
dicsőségére tegyetek! 32De ne tegyetek semmi olyat, ami akár a zsidókat,
akár a nem zsidókat, vagy az Isten gyülekezetét bűnre vinné! 33Én is erre
törekszem. Mindenkinek igyekszem a tetszését megnyerni, és nem azzal
törődök, ami nekem, hanem azzal, ami másoknak jó. Mert azt akarom, hogy
mindannyian megmeneküljenek.

11 1Kövessétek tehát a példámat, amint én is a Krisztust követem!

Hatalom alatt

2Dicsérlek benneteket, hogy minden dologban emlékeztek rám, és
hűségesen követitek mindazt, amire tanítottalak benneteket. 3Azt akarom
azonban, hogy értsétek meg: Krisztus a „feje", vagyis a hatalommal

10:18 *áldozati állatok* Olyan állatok, amelyeket levágtak, és az oltáron Istennek áldoztak fel.
10:22 *magunkra… Urat* Lásd 5Móz 32:16. 17. **10:26** idézet: Zsolt 24:1; 50:12; 89:12.

felruházott felettese minden férfinak. Hasonlóképpen a nő „feje” a férfi*.
Krisztusnak pedig az Atya-Isten a „feje”. 4Ezért minden férfi, aki befedett
fejjel imádkozik vagy prófétál†, szégyent hoz arra, aki az ő „feje”. 5De ha egy
nő imádkozik vagy prófétál, akkor be kell takarnia a fejét valamivel,
különben szégyent hoz arra, aki a „feje”. Hiszen, ha nem fedi be a fejét, az
olyan, mintha kopaszra nyírták volna! 6Mert ha valamelyik nő nem takarja
be a fejét, akkor akár le is nyírathatja a haját. De ha szégyen lenne a számára
kopaszra nyírt fejjel járni, akkor inkább takarja be a fejét! 7A férfinak
azonban nem illő, hogy befedje a fejét *(a gyülekezetben)*. Miért? Mert a férfit
Isten úgy teremtette, hogy őrá hasonlítson, és dicsőségét tükrözze. Ehhez
hasonlóan a feleség is a férje dicsőségét tükrözi. 8Mert nem a férfi származik
az asszonyból, hanem az asszony a férfiból. 9Nem a férfit teremtette Isten az
asszonyért, hanem az asszonyt a férfiért. 10Ezért szükséges, hogy a nő takarja
be a fejét valamivel, és így jelezze, hogy valakinek a hatalma és védelme alatt
áll.* Ez szükséges az angyalok miatt is.

11Az Úr uralma alatt azonban az asszony is fontos a férfi számára, és a férfi
is az asszony számára. Egyik sem független a másiktól. 12Mert igaz, hogy az
(első) asszony az *(első)* férfiból származik, de a férfiakat meg az asszonyok
szülik. Végső soron azonban minden Istentől származik.

13Döntsétek el magatok, illik-e, hogy egy nő úgy imádkozzon Istenhez,
hogy a feje nincs betakarva semmivel? 14Vagy nem arra tanít benneteket a
természet is, hogy szégyen az, ha egy férfi hosszú hajat visel, 15ugyanakkor
pedig a nőnek dísze a hosszú haja? Hiszen ez a természet-adta fátyol a fején!
16Ha valaki ebben a dologban vitatkozni akar, tudja meg, hogy a vitatkozás
sem nekünk, sem az Isten gyülekezeteinek nem szokásunk.

Az Új Szövetség megerősítése

17A következő dologban, amiben most rendelkezem, nem tudlak
benneteket megdicsérni. Mert amikor összejöttök, annak több a kára, mint a
haszna! 18Először is, úgy hallom, hogy még ilyenkor is csoportokra váltok
szét. Azt hiszem, ez valóban így is van. 19Az ugyanis elkerülhetetlen, hogy
csoportok és véleménykülönbségek legyenek köztetek. Ez azért is szükséges,
hogy mindenki előtt megmutatkozzon, kik azok, akik nem vesznek részt a
pártoskodásban. 20Amikor tehát összegyűltök, valójában nem is az
Úrvacsorában* vesztek részt, 21hiszen amikor leültök enni, mindegyikőtök a
saját ételét eszi, amit otthonról hozott. Így azután az egyik éhes marad, a
másik pedig lerészegedik. 22Hát nincs saját otthonotok, hogy ott egyetek és
igyatok? Vagy talán nem becsülitek semmire Isten gyülekezetét, és meg
akarjátok szégyeníteni a szegényeket? Mit mondjak erre? Megdicsérjelek
benneteket? Ezért biztosan nem!

23Mert én közvetlenül magától az Úrtól kaptam erről tanítást, és titeket is
erre tanítottalak! Ez pedig a következő: az Úr Jézus azon az éjszakán, amikor
elárulták, kezébe vette a kenyeret, 24áldást mondott, szétosztotta, majd ezt

---

11:3 *a nő „feje” a férfi* Azt is jelentheti: az asszony „feje” a férje. **11:10** *a nő … alatt áll* Szó szerint: „a nő feje legyen fennhatóság alatt”. Ez úgy is fordítható, hogy „tegye meg, ami ahhoz kell, hogy az embereket ne vezesse félre azzal, hogy a fejét nem fedi be semmivel.” **11:20** *Úrvacsora* Különleges jelentőségű étkezés. Jézus maga mondta a tanítványainak, hogy ilyen módon emlékezzenek az ő halálára. Lásd Lk 22:14–20.

mondta: „Ez a testem, amelyet értetek adok. Ti is ugyanezt tegyétek, és így
emlékezzetek rám!” 25Ugyanígy, a vacsora után felemelte a borral teli
poharat, és ezt mondta: „Ez a pohár bor az Új Szövetség† Isten és népe
között. Ez az Új Szövetség az én vérem *(halálom)* által lesz érvényes. Amikor
ebből isztok, mindig rám emlékezzetek!” 26Így tehát, amikor ezt teszitek —
esztek ebből a kenyérből és isztok ebből a borból — akkor valójában kihirde-
titek, hogy az Úr Jézus meghalt. Ezt pedig mindaddig tegyétek, amíg az Úr
vissza nem jön!

27Aki tehát nem úgy eszik a kenyérből, vagy iszik az Úr poharából, ahogy
az méltó az Úrhoz, az vétkezik az Úr teste és vére *(halála)* ellen. 28Ezért
mindenki vizsgálja meg magát, csak azután egyen abból a kenyérből és
igyon abból a pohár borból. 29Mert aki úgy eszi és issza, hogy nem becsüli
meg az Úr testét és annak jelentőségét, az ítéletet hoz magára. 30Ezért van
köztetek sok gyengélkedő és beteg, és sokan ezért haltak meg. 31Ha alaposan
megvizsgálnánk magunkat, akkor nem kellene ítélet alá kerülnünk, és
büntetést kapnunk. 32Amikor azonban az Úr ítél meg, akkor azért fegyelmez
bennünket, hogy megmutassa a helyes utat. Azért teszi ezt, hogy ne kelljen
véglegesen elítélnie bennünket a hitetlen emberekkel együtt.

33Ezért testvéreim, ha összejöttök, hogy az Úrvacsorában részt vegyetek,
várjátok meg egymást! 34Ha valaki olyan éhes, hogy nem tud a többiekre
várni, az előbb egyen otthon, hogy ne ítélet származzon abból, ha
összejöttök! A többi kérdéseteket majd akkor beszéljük meg, amikor meglá-
togatlak titeket.

A Szent Szellem ajándékai

12 1Testvéreim, ami a szellemi ajándékokat illeti, nem akarom, hogy tu-
datlanságban maradjatok. 2Emlékezzetek vissza! Mielőtt hívőkké†
lettetek, a néma bálványok† befolyásoltak és vezettek benneteket. Ti pedig
imádtátok azokat. 3Ezért, tudjátok meg, hogy aki Isten Szelleme által szól, az
soha nem mondja, hogy „Jézus legyen átkozott”. Ugyanakkor, senki sem
mondhatja: „Jézus az Úr”, csakis a Szent Szellem† segítségével.

4A szellemi ajándékok sokfélék, de mind ugyanattól a Szent Szellemtől†
származnak. 5A szolgálatok is különfélék, de ugyanazt az Urat szolgáljuk.
6Az Isten ereje is sok különböző módon nyilvánul meg az emberekben és az
emberek által. Mégis egy és ugyanaz az Isten, aki mindezeket a dolgokat
bennünk és közöttünk véghez viszi.

7Azonban, a Szent Szellem† mindenfajta működését azért kaptuk, hogy
ezzel a többieket szolgáljuk és segítsük. 8Az egyik embernek például a Szent
Szellem azt adja, hogy képes legyen bölcsen beszélni. A másiknak ugyanaz a
Szent Szellem természetfeletti ismeretet ad, amikor beszél. 9Megint másiknak
ugyanaz a Szent Szellem hitet ad, másnak meg a gyógyítás ajándékait. 10A
másik olyan erőt kap, amellyel csodákat tud tenni, megint másik a
prófétálás† képességét kapja, megint másik arra kap képességet, hogy
felismerje, és azonosítani tudja a szellemeket. Másik a nyelveken szólás
különféle fajtáit kapja, megint másik azt a képességet, hogy a nyelveken
szólást megértse és meg tudja magyarázni. 11Mindezeket azonban ugyanaz a
Szent Szellem cselekszi az embereken keresztül. Azonban a Szent Szellem a
saját belátása szerint adja az embereknek ezt, vagy azt a képességet.

Krisztus „Teste”

12Az emberi test egységes egész, de sok részből áll. Ez a sok és sokféle
testrész együttesen mégis egyetlen test. Így van ez Krisztussal is. 13Mert
vannak közöttünk zsidók és nem zsidók, rabszolgák és szabad emberek is.
De ugyanaz a Szent Szellem† merített be† bennünket, hogy ezáltal egyetlen
„testté” egyesítsen. Ugyanazt a Szent Szellemet kaptuk, hogy igyunk belőle.

14Az emberi test sem egyetlen testrészből, hanem sokból áll. 15Ha például a
láb azt mondaná: „Mivel nem kéz vagyok, tehát nem is tartozom a testhez”,
attól még valójában a test része a láb is, igaz? 16Vagy, ha a fül azt mondaná:
„Mivel nem szem vagyok, nem is vagyok a test része” — akkor tényleg nem
tartozna a testhez? 17Ha az egész test csak egyetlen szem volna, akkor
semmit sem hallana! Ha az egész test csak a fülből állna, egyáltalán nem
érezné az illatokat! 18Isten azonban minden egyes testrészt beillesztett a
maga helyére a testben, és az egészet jól elrendezte — úgy, ahogyan neki
tetszett. 19Ha csak egyetlen testrész lenne, hol lenne akkor a test? 20Azonban
nem egy testrészünk van, hanem sok — a test mégis egyetlen egységes egész.

21Így hát nem mondhatja a szem a kéznek: „Nincs rád szükségem!”, de a
fej sem mondhatja a lábnak: „Nem kellesz!”. 22Sőt, ellenkezőleg, éppen
azokra a részekre van a legnagyobb szükségünk, amelyeket gyengének és
kevésbé fontosnak tartunk. 23Testünknek azokat a részeit gondozzuk
nagyobb odafigyeléssel, amiket kevésbé értékeseknek tartunk. Különleges
figyelemmel törődünk azokkal a tagjainkkal, amiket mások nem látnak.
24Hiszen azoknak a testrészeknek, amik szem előtt vannak, nincs erre
szükségük. Isten úgy építette fel a testet, hogy a kevésre becsült tagnak
nagyobb megbecsülést adott. 25Azért tette ezt, hogy a test részei között ne
legyen ellenségeskedés, hanem a tagok kölcsönösen gondoskodjanak
egymásról. 26Ha valamelyik rész szenved, vele együtt szenved a test többi
része is. Ha valamelyik tag megbecsülésben részesül, a többi tag is vele
együtt örül.

27Tehát ti együttesen a Krisztus „Testét” alkotjátok. Egyenként pedig ennek
a „Testnek” tagjai vagytok: mindegyikőtöknek megvan a maga helye és
feladata ebben a „Testben”. 28Ennek megfelelően Isten elhelyezett és
beépített a gyülekezetbe† először apostolokat†, másodszor prófétákat†,
harmadszor tanítókat, azután olyanokat, akik Isten csodatévő erejével
szolgálnak, azután, akik a gyógyítás ajándékait kapták, meg azokat, akik a
többieket segítik, meg olyanokat, akik a vezetés ajándékával szolgálnak, és
olyanokat, akik a nyelveken szólás különféle fajtáit kapták ajándékul. 29De
mindannyian apostolok-e? Mindannyian próféták†? Vagy mind tanítók? Van
mindegyiknek csodatévő ereje? 30Mindenkiben működnek a gyógyítás
ajándékai? Beszélnek-e mindannyian nyelveken? Mind meg tudják
magyarázni a nyelveken szólást? 31Törekedjetek tehát a Szent Szellem†
értékesebb ajándékaira!

Az isteni szeretet

Most pedig megmutatom nektek a legjobb utat, az isteni szeretet útját.

13 1Ha képes vagyok emberek vagy angyalok nyelvén beszélni, de isteni
szeretet nincs bennem, olyan leszek mint egy csendülő cintányér vagy
zörgő cimbalom. 2Ha megkaptam a prófétálás† ajándékát, ha értek minden

titkos igazságot, ha minden tudás a birtokomban van, ha olyan erős hitem
van is, hogy hegyeket mozdítok el vele — de nincs bennem isteni szeretet, az
egész nem ér semmit! 3Ha minden vagyonomat elosztom a szegények
között, ha a testemet feláldozom, hogy elégessék — de isteni szeretet nincs
bennem, semmit nem érek el vele.

4Az isteni szeretet türelmes és jóságos. Ez a szeretet nem féltékeny, nem
irigy, nem dicsekszik, nem büszke, 5nem viselkedik gorombán, nem önző,
nem gurul méregbe, nem tartja számon, ha valaki rosszat tesz, 6nem örül a
gonoszságnak, de együtt örül a többiekkel az igazságnak. 7Az isteni szeretet
mindent eltűr, mindig hisz, mindig remél, mindenben kitart.

8Ez a szeretet soha nem múlik el. Elmúlik a prófétálás†, elmúlik a
nyelveken szólás, elmúlik minden tudás. 9Mert töredékesek az ismereteink
és a prófétálásunk is. 10Amikor azonban eljön a tökéletes, a töredékes dolgok
elmúlnak.

11Amikor gyerek voltam, úgy beszéltem, mint a gyerekek, úgy gondolkod-
tam, mint a gyerekek. De mikor felnőttem, elhagytam a gyerekes dolgokat.
12Mi is hasonlóképpen vagyunk: most csak úgy látjuk a valóságot, mintha
egy homályos tükörben néznénk. De amikor a teljesség eljön, mindent
szemtől-szembe fogunk látni. Most mindent csak töredékesen ismerek és
értek, de akkor majd olyan tökéletesen fogok ismerni és érteni mindent,
ahogy Isten engem ismer. 13Addig pedig megmarad ez a három: a hit, a
remény, és a szeretet. Ezek közül azonban az isteni szeretet a legnagyobb.

A szellemi ajándékokat a gyülekezet építésére használjátok!

14 1Minden erőtökkel azon igyekezzetek, hogy ez az isteni szeretet éljen
és működjön bennetek! Teljes szívvel kívánjátok a Szent Szellem†
ajándékait, leginkább azt, hogy prófétáljatok! 2Mert aki a nyelveken szólás
ajándékát használja, nem emberekhez beszél, hanem Istenhez. Hiszen senki
sem érti, mit mond, amikor a Szent Szellem által titkokról beszél. 3De aki
prófétál†, az emberekhez szól: olyan dolgokat mond, amik az ő épülésükre,
bátorításukra és megerősítésükre szolgálnak. 4Aki a nyelveken szólás
ajándékát használja, szellemileg erősíti és építi saját magát. Aki azonban a
prófétálás ajándékával szolgál, az a gyülekezetet építi. 5Szeretném, ha min-
degyikőtöknél működne a nyelveken szólás ajándéka. De még jobb lenne, ha
prófétálnátok†. Hasznosabb annak a szolgálata, aki prófétál, mint aki
nyelveken szól. Kivéve, ha az, aki a nyelveken szólás ajándékával szolgál,
egyúttal meg is tudja magyarázni, amit mondott, hogy ezáltal az egész gyü-
lekezetnek hasznára legyen.

6Így tehát testvéreim, ha elmegyek hozzátok, és nyelveken szólok, haszná-
e az nektek valamit? Nyilván nem! Csak azzal használhatok nektek, ha isteni
kijelentéssel, ismerettel, prófétálással†, vagy tanítással szólok hozzátok.
7Hiszen így van ez még az élettelen hangszerekkel is. Mondjuk fuvolán,
vagy valamilyen húros hangszeren játszik valaki. De ha a hangszerek nem
adnak tiszta és érthető hangokat, akkor senki nem fogja felismerni, milyen
éneket akarnak kísérni vele. 8Vagy gondoljatok a csatára: ha a trombita nem
ad jól hallható és világosan felismerhető jelet, akkor a katonák nem értik
meg, hogy itt az ideje felkészülni a harcra. 9Így van ez veletek is: ha a
nyelveken szólás ajándékát használva beszéltek, hogyan fogják a hallgatók

megérteni, mit mondotok? Csak a levegőbe fogtok beszélni. [10]Milyen sokféle
nyelv van a világon, és mindegyik érthető jelentést hordoz. [11]Mégis, ha
éppen azt a bizonyos nyelvet nem ismerem, idegen leszek annak a számára,
aki azon a nyelven szól hozzám. Ugyanígy, ő is idegen lesz a számomra.
[12]Ugyanez érvényes rátok is. Nagyon akarjátok a Szent Szellem† ajándékait.
Akkor viszont azon igyekezzetek, hogy elsősorban a gyülekezet építésére,
megerősítésére szolgáló ajándékok működjenek közöttetek!

[13]Ebből következik, hogy aki a nyelveken szólás ajándékát használja,
imádkozzon érte, hogy meg is tudja magyarázni, amit mondott! [14]Ha
ugyanis nyelveken imádkozom, a szellemem ugyan imádkozik, de az
értelmem nem vesz részt benne. [15]Akkor mit tegyek? Imádkozom a szelle-
memmel is, de az értelmemmel is. Dicséretet énekelek a szellememmel is, de
énekelni fogok az értelmemmel is. [16]Máskülönben, ha te csak szellemeddel
mondasz áldást, vagyis a nyelveken szólás ajándékát használod, hogyan
mondhatja rá a másik ember, hogy „Ámen"†? Hiszen egyáltalán nem is érti,
mit mondasz! [17]Te ugyan szépen adsz hálát, de ez a másiknak szellemileg
nem használ semmit.

[18]Hálát adok Istennek, hogy a nyelveken szólás ajándéka bennem jobban
működik, mint bárkinél közületek. [19]Mégis, ha a gyülekezetben vagyok,
inkább akarok valamelyik érthető nyelven öt szót mondani, hogy ezáltal is
tanítsalak benneteket, mint tízezer szót a nyelveken szólás ajándékával, amit
senki nem ért.

[20]Testvéreim, a gondolkodásotok ne legyen gyerekes, hanem felnőtthöz
méltó. Csak a gonoszságban legyetek olyanok, mint a csecsemők! [21]Mert ez
van az Írásban*:

„Olyan emberek által fogok ehhez a néphez szólni,
akik más nyelveken beszélnek,
és idegenek szájával fogok beszélni népemhez,
de még úgy sem hallgatnak rám." *Ézs 28:11–12*

Mondja az Úr.

[22]Ezért a nyelveken szólás ajándéka a hitetlenek számára bizonyíték, nem a
hívőknek† szól. A prófétálás† azonban nem a hitetleneknek szól, hanem a
hívőknek. [23]Gondoljátok meg: az egész gyülekezet összejön, és ti mind
egyszerre beszéltek a nyelveken szólás ajándékát használva. Ha ekkor valaki
bejön közétek, aki nem tartozik hozzátok, vagy hitetlen, biztosan azt fogja
hinni, hogy mind őrültek vagytok. [24]De képzeljétek csak el: a gyülekezetben
mind prófétáltok, és akkor jön be közétek egy idegen, vagy hitetlen ember. Az
ott elhangzó próféciák megmutatják a bűneit, és meggyőzik azt az idegent,
hogy bűnös. [25]Így azután, mivel a szíve titkai kiderülnek, az az idegen leesik a
földre, imádja Istent, és azt fogja mondani: „Bizony, Isten itt van közöttetek!"

Összejöveteleitek célja: a gyülekezet épülése

[26]Összefoglalva tehát ezeket javasolom, testvéreim: amikor összejöttök,
mindegyikőtök hozzon valamit. Az egyik énekeljen egy zsoltárt, a másik

---

14:21 *Írásban* Szó szerint: „Törvényben" — itt ugyanaz az értelme, mint általában az „Írás" szónak — vagyis a Biblia első részét, az Ó-Testamentumot jelenti.

tanítson, a harmadik mondja el, amit Isten kijelentett neki, más valaki szolgáljon a nyelvek ajándékával, a másik magyarázza meg — de mindenkinek az legyen a célja, hogy szellemileg erősítse és építse a gyülekezetet!
27Ha a nyelvek ajándékával akarnak szólni a testvérek, ketten vagy legfeljebb hárman beszéljenek. De csak egyik a másik után, valaki pedig magyarázza meg!
28Ha nincs senki, aki meg tudná magyarázni, akkor a nyelveken szóló ne beszéljen a gyülekezet előtt, hanem hallgasson: csak magában és Istennek mondja el!

29Két, vagy három testvér beszélhet a prófétálás† ajándékával. De amit egyikük mond, azt a többi vizsgálja és ítélje meg!
30Lehet, hogy miközben az egyikük beszél, valaki más is kap Istentől üzenetet. Ekkor az, aki éppen beszél, hallgasson el, és engedje szólni a másikat!
31Mert valamennyien prófétálhattok, de csak egyik a másik után. Így mindenki tanulhat, és bátorítást kaphat belőle.
32A próféták szellemei ugyanis engedelmeskednek a prófétáknak.
33Hiszen Isten nem a rendetlenség, hanem a békesség Istene.

34Mint Isten népének minden gyülekezetében, úgy nálatok is, az összejöveteleken az asszonyok maradjanak csendben, és ne beszéljenek! Maradjanak meg az engedelmességben, amint azt a Mózes Törvénye† is mondja.
35Ha pedig valamit meg akarnak érteni, azt otthon kérdezzék meg a férjüktől, mert szégyenletes dolog, ha az asszony a gyülekezet összejövetelén beszél.
36Vajon, Isten üzenete tőletek eredt, vagy egyedül csak hozzátok jutott el?
37Ha valaki azt gondolja magáról, hogy ő próféta†, vagy szellemi ember, akkor fel kell ismernie, hogy amit nektek írok, az az Úr parancsa!
38Ha ezt nem ismeri el, akkor őt sem fogja az Úr elismerni.

39Tehát, testvéreim, teljes szívvel kívánjátok, hogy a prófétálás† ajándéka működjön bennetek, de ne tiltsátok el a nyelveken szólás ajándékát se!
40Azonban minden a megfelelő módon és szép rendben történjen közöttetek!

Örömhír Krisztusról

15
1Emlékeztetlek benneteket testvéreim arra az örömhírre†, amelyet tőlem hallottatok, és amelyet ti is elfogadtatok. Ez a hitetek alapja,
2és ezen keresztül fogtok megmenekülni. De csak, ha hűségesek maradtok ahhoz az üzenethez, amit én mondtam nektek. Ha nem, akkor hiába lettetek hívőkké.

3Elsősorban azt az üzenetet adtam át nektek, amit én is kaptam. Elmondtam nektek a legfontosabbat: hogy Krisztus a mi bűneink miatt halt meg, pontosan úgy, ahogy meg van írva†.
4Ezután eltemették, de a harmadik napon feltámadt, pontosan az Írások szerint.
5Feltámadása után láthatóan megjelent Kéfásnak*, azután a tizenkét apostolnak†,
6azután egy alkalommal több, mint ötszáz testvér szeme láttára, amikor ők együtt voltak. Közülük a legtöbben még most is élnek, bár néhányan már meghaltak.
7Megjelent Jakabnak is, majd ismét az apostoloknak.
8Végül nekem is láthatóan megjelent Jézus — nekem, aki olyan vagyok, mint aki túl későn született.

9Mert én vagyok a legkisebb az apostolok† között. Sőt, nem is vagyok méltó, hogy apostolnak nevezzenek, mert üldöztem† Isten gyülekezetét.

15:5 *Kéfás* Péter apostol neve arám nyelven.

10Isten kegyelme† által mégis azzá lettem, aki vagyok. Elmondhatom, hogy
irántam való kegyelmét nem pocsékoltam el, sőt, sokkal többet dolgoztam,
mint a többi apostolok. Valójában nem is én tettem mindezt, hanem Istennek
velem lévő kegyelme. 11De nem is az a fontos, hogy tőlem, vagy más aposto-
loktól hallottátok az örömhírt† — hiszen mindannyian ugyanazt az örömhírt
mondjuk — és ez az, amit ti hittel befogadtatok.

Fel fogunk támadni!

12Krisztust úgy mutattuk be nektek, mint aki feltámadt a halottak közül.
Akkor hogyan mondhatják közületek néhányan, hogy a halottak soha nem
fognak feltámadni?! 13Hiszen ha a halottak valóban nem támadnak fel, akkor
Krisztus sem támadt volna fel. 14De ha Krisztus tényleg nem támadt volna
fel, akkor nincs semmi értelme annak az üzenetnek sem, amit nektek
mondtunk. Sőt, akkor a ti hiteteknek se lenne semmi értelme! 15Ráadásul,
Istennel kapcsolatban is hazudtunk volna. Miért? Mert azt mondtuk, hogy
feltámasztotta Krisztust. Pedig, ha úgy van, ahogy egyesek mondják, hogy a
halottak soha nem támadnak fel, akkor mi is hazugok lennénk. 16Mert ha a
halottak tényleg soha nem támadnak fel, akkor Krisztus sem támadt fel. 17Ha
pedig Krisztus valóban nem támadt fel, akkor semmit sem ér a hitetek, és
még mindig a bűneitekben éltek. 18Ezen felül még azok a testvérek is végleg
elvesztek volna, akik eddig a Krisztusban való hitben haltak meg. 19Ha
Krisztusban való reménységünk csak erre a földi életre lenne érvényes,
akkor minden embernél szánalmasabbak vagyunk.

20De az igazság az, hogy Krisztus valóban feltámadt a halottak közül! Ő
támadt fel legelőször azok közül, akik hitben haltak meg. 21A halál amiatt éri
el az embereket, amit egy ember *(Ádám)* tett. De a halálból való feltámadás is
egy ember *(Jézus Krisztus)* miatt történik. 22Mert ahogyan Ádám után minden
ember meghal, amiatt, amit Ádám tett — ugyanúgy Krisztus által is minden
ember fel fog támadni, amiatt, amit Krisztus tett. 23Mindenki a maga idejében
támad fel. Legelsőként Krisztus, azután az ő visszajövetelekor következnek
azok, akik hozzá tartoznak. 24Végül a befejezés, amikor Krisztus minden más
uralkodót megfoszt a hatalmától: mindenkit, akinek hatalma és ereje van, és
véget vet az uralmuknak. Azután átadja az uralkodást az Atya-Istennek.

25Mert Krisztusnak addig kell uralkodnia, míg az Atya-Isten az összes
ellenséget Krisztus uralma alá* nem kényszeríti. 26A Halál lesz az utolsó
ellenség, aki erre a sorsra jut. 27Mert az Írás† azt mondja: „Isten mindent az ő
lába alá vetett”*. Amikor azt mondja, hogy „mindent a lába alá vetett”, ez
természetesen azt jelenti, hogy az Atya-Isten kivételével. Hiszen az Atya-
Isten maga viszi ezt véghez! 28Amikor már minden és mindenki Krisztus
uralma alatt lesz, akkor maga a Fiú *(Jézus Krisztus)* is aláveti magát az Atya-
Isten uralmának. Igen, az Atya mindent a Fiú uralma alá helyez. Végül pedig
maga a Fiú is az Atya uralma alá kerül — így azután az Atya-Isten
tökéletesen uralkodni fog minden és mindenki felett.

29Egyébként pedig, mit csinálnak azok, akik a halottakért merítkeznek be†?
Ha a halottak egyáltalán nem támadnak fel, akkor ezek az emberek miért
merítkeztek be értük?

15:25 *uralma alá* Szó szerint: „lába alá”. **15:27** idézet: Zsolt 8:7.

[30]Mi is miért nézünk szembe állandóan a veszélyekkel? [31]Naponta halálos
veszélyben élek, és kész vagyok a halálra. Esküszöm, testvéreim, ez olyan
igaz, mint a veletek való dicsekvésem Urunk, a Krisztus Jézus által. [32]Ha
csak emberi módon küzdöttem a „vadállatokkal” Efezusban, annak mi
értelme lett volna? Ha a halottak soha nem támadnak fel, akkor igaza van
annak, aki azt mondja: „együnk és igyunk, mert holnap úgyis meghalunk!”*

[33]Ne engedjétek magatokat becsapni! „A rossz társaság elrontja a jellemes
embert is!” [34]Térjetek észre végre, és ne vétkezzetek többé! Mert vannak
közöttetek, akik nem is ismerik Istent igazán — azért mondom ezt, hogy el-
szégyelljék magukat!

Milyen lesz a testünk?

[35]De azt kérdezhetné valaki: „Hogyan támadnak fel a halottak? Milyen
testben jönnek vissza az életbe?” [36]Ezek ostoba kérdések! Gondolj arra,
mikor elveted a vetőmagot: csak akkor fog kihajtani, ha előbb már „meghalt”
a földben. [37]Az a mag, amit elvetsz, nem is hasonlít a kifejlett növényre
(például búzára, vagy valami másra). [38]Isten azonban felnöveszti, és arra a
mintára formálja, amelyet annak a bizonyos növénynek tervezett. Minden
egyes fajnak a saját alakját adja. [39]Az élőlények különböző csoportjainak a
teste és formája is különböző. Más az emberi test, más a négylábú állatok
teste, megint más a madaraké, vagy a halaké. [40]Azután, ott vannak az
égitestek: egészen mások, mint a földi élőlények. Bizony, nagy különbség
van az égitestek szépsége és a földi élőlények szépsége között! [41]Még az
égitestek sem egyformák: más a Nap ragyogása, és a Hold fényessége,
megint másféle a csillagok fénye. Sőt, még a csillagok fénye sem egyforma.

[42]Így van ez a halottak feltámadásával is. Az emberi test, amit „elvetünk”
a földbe, romlandó, és el is pusztul. Az a test, viszont, ami feltámad, nem
romlik meg soha: elpusztíthatatlan! [43]Amikor eltemetjük a holttestet, az
egyáltalán nem szép látvány. De mikor feltámad, dicsőséges lesz! Amikor
eltemetjük, semmi erő nincs benne már. Amikor feltámad, telve lesz erővel!
[44]Amikor eltemetjük, közönséges emberi testet temetünk el. Amikor
feltámad, az már szellemi test lesz!

Igen, ahogyan van hús-vér emberi test, van szellemi test is. [45]Erről beszél
az Írás†: „Az első ember, Ádám, élő lélekké lett”*. Az utolsó „Ádám” *(Jézus
Krisztus)* azonban életet adó szellem. [46]De nem ez a szellemi ember jött
először, hanem a lelki, vagyis a természetes ember. Csak azután jött a
szellemi ember. [47]Az első ember *(Ádám)* a földből származik, hiszen Isten a
földből formálta. A második ember *(Jézus Krisztus)* a Mennyből jött.
[48]Amilyen volt az első, a földből való ember, olyanok a többi földi emberek
is. Viszont, amilyen az a Mennyből való ember, olyanok a többiek is, akik
szintén a Mennyből származnak. [49]Ahogyan hasonlítunk az első földi
emberre, úgy fogunk hasonlítani arra a mennyei emberre is.

[50]Ezt azért mondom, testvéreim, mert ezzel a földi hús-vér testünkkel nem
vehetünk részt Isten Királyságában†. Hiszen az, ami el fog pusztulni, nem
vehet részt abban, ami örökkévaló. [51]De figyeljetek, elárulok nektek egy
titkot: nem fogunk mindannyian meghalni, de mindannyian át fogunk

15:32 idézet: Ézs 22:13; 56:12. **15:45** idézet: 1Móz 2:7.

változni. 52Ez nagyon hirtelen fog történni, egy szempillantás alatt, az utolsó
trombita hangjára. Igen, felhangzik a trombitaszó, és azok, akik hitben haltak
meg, feltámadnak a romlástól mentes örök életre. Mi pedig, akik akkor még
élünk, át fogunk változni. 53Ez a mostani testünk romlandó, ezért feltétlenül
szükséges, hogy átváltozzon olyan testté, amely már mentes a romlástól.
Mostani testünk halandó, ezért át kell változzon halhatatlan testté. 54Amikor
ez majd megtörténik: a romlandó és halandó test átváltozik romlástól mentes
és halhatatlan testté, akkor teljesedik be, amit az Írás† mond:

„A halál teljes és végleges vereséget szenvedett” *Ézs 25:8*

55 „Halál, hová lett a győzelmed?
Halál, hová lett a fegyvered?” *Hós 13:14*

56Ugyanis a halál fegyvere a bűn, a bűn erejét pedig a Törvény† adja. 57De hálát
adunk Istennek, hogy Urunk, Jézus Krisztus által győztesekké tesz bennünket!

58Mivel ez így van, kedves testvéreim, legyetek szilárdak, hogy senki ne
tudjon kimozdítani benneteket a helyetekről! Mindig teljes erővel és
odaadással végezzétek az Úr munkáját! Hiszen jól tudjátok, hogy ez a
munka nem céltalan és eredménytelen.

Gyűjtés

16 1Most arról akarok nektek írni, hogyan gyűjtsetek pénzt az Isten
népének megsegítésére. Ti is úgy gyűjtsetek, mint ahogy a Galáciában
élő gyülekezeteknek mondtam! 2Minden hét első napján otthon tegyetek
félre annyi pénzt, amennyit erre tudtok szánni. Így gyűjtsétek össze, amit
tudtok, annak megfelelően, hogy mennyi a jövedelmetek. Tehát, ne akkor
kezdjetek gyűjteni, amikor hozzátok érkezem! 3Akkor majd kiválasztok
közületek néhány embert, hogy vigyék el az összegyűlt pénzt Jeruzsálembe.
Olyanokat fogok választani, akiket ti javasoltok, és ajánlólevelet is küldök
velük. 4Ha pedig olyan sok pénzt fogtok összegyűjteni, akkor magam is
elmegyek, és ezek az emberek elkísérnek.

Pál tervei

5Az a tervem, hogy előbb átutazom Macedónián†, és utána megyek
hozzátok. Mert az biztos, hogy Macedónián átutazom. 6Nálatok azonban ott
is szeretnék maradni egy ideig. Lehet, hogy a telet is nálatok töltöm. Azután
majd elkísérhettek a további utamon. 7Most azért nem megyek hozzátok,
mert akkor átutazóban és csak rövid ideig láthatnálak benneteket. Azt
remélem ugyanis, hogy nálatok hosszabb időt tölthetek, ha az Úr is úgy
akarja. 8Azután Efezusba megyek, ahol Pünkösdig† maradok. 9Ott ugyanis,
nagy lehetőség nyílt meg a számomra, hogy az Úr munkáját hatékonyan
végezzem. Ugyanakkor sokan ellene vannak ennek.

10Ha Timóteus megérkezik hozzátok, legyen gondotok rá, hogy jól érezze
magát nálatok, mert az Úr munkáját végzi ő is, akárcsak én! 11Timóteust
senki se becsülje le, hanem segítsétek, és békességgel küldjétek hozzám, mert
várom őt a többi testvérekkel együtt!

12Ami testvérünket, Apollóst illeti, nagyon kértem, hogy menjen el
hozzátok a testvérekkel együtt. Ő azonban most nem akart, de más
alkalommal el fog menni hozzátok.

Pál búcsúszavai

13Éberen őrködjetek, szilárdan álljatok meg a hitben, viselkedjetek úgy,
mint bátor férfiakhoz illi k, legyetek erősek! 14Bármit tesztek, maradjatok
meg az isteni szeretetben! Mindent az isteni szeretet által tegyetek!

15Tudjátok, hogy Sztefanász és családja voltak az első hívők Akhájában†, és
hogy ők Isten népének szolgálatára szánták magukat. Ezért, kérlek titeket,
hogy 16ti is fogadjátok el az ilyen emberek vezetését, és engedelmeskedjetek
nekik — meg mindazoknak, akik velük együtt szolgálnak és dolgoznak az
Úr munkájában!

17Örülök, hogy Sztefanász, Fortunátusz és Akhaikosz megérkezett
hozzám, és kárpótoltak azért, hogy ti messze vagytok! 18Felüdítették a
szellememet, és a tiéteket is. Becsüljétek meg az ilyen embereket!

19Köszöntenek benneteket Ázsia tartományának† gyülekezetei! Sok
szeretettel köszönt benneteket az Úrban Akvila és Priszka, meg a gyülekezet,
amely az ő házuknál szokott összejönni. 20Köszöntenek benneteket a
testvérek mindannyian. Köszöntsétek egymást szent csókkal!

21Ezt a köszöntést én írom, a saját kezemmel: PÁL.

22Ha valaki nem szereti az Urat, legyen átkozott!

Marana tha!*

23Az Úr Jézus kegyelme† legyen veletek!

24Istentől származó szeretetem legyen veletek a Krisztus Jézusban!

16:22 *Marana tha* Arám kifejezés, azt jelenti: „Urunk, jöjj el!”

Pál második levele a korinthusiakhoz

1 1Páltól és Timóteustól, aki testvérünk a Krisztusban. Én, Pál, a Krisztus
Jézus apostola† vagyok, mert Isten ezt így akarta.
Szól ez a levél Isten Korinthus városában élő gyülekezetének és Isten
népének egész Akhájában†.
2Atyánk, az Isten és Urunk, Jézus Krisztus adjon nektek kegyelmet† és
békességet!

Pál hálát ad Istennek

3Áldott legyen az Isten, Aki Urunknak, Jézus Krisztusnak Édesapja. Ő
olyan édesapa, aki tele van irgalommal. Olyan Isten, aki minden vigasztalás
forrása. 4Igen, ő vigasztal meg bennünket minden helyzetben, amikor bajok
vesznek körül, hogy mi is meg tudjunk vigasztalni másokat, amikor ők
vannak bajban, és nekik van rá szükségük. Ugyanazzal a vigasztalással
segítünk nekik, amivel Isten is megvigasztal bennünket. 5Mert amilyen
bőségesen kijut nekünk Krisztus szenvedéseiből, ugyanolyan bőséges vi-
gasztalást is kapunk Krisztus által. 6Ha bajok vesznek körül bennünket, az is
a ti vigasztalásotokat és megmeneküléseteket szolgálja. Ha pedig vigaszta-
lást kapunk, az is a ti javatokra szolgál, és nektek is vigasztalást jelent. Azért
van ez így, hogy legyen erőtök türelmesen elviselni ugyanazokat a szenvedé-
seket, amelyek minket is érnek. 7Biztosak vagyunk benne, hogy mivel
társaink vagytok szenvedéseinkben, társaink lesztek a vigasztalásunkban is.
8Testvéreim, tudjatok róla, hogy Ázsiában† igen nagy bajokat és szenvedé-
seket kellett elviselnünk, amelyeket saját erőnkből nem tudtunk volna
kibírni. Akkora teher nehezedett ránk, hogy már teljesen feladtuk a reményt,
hogy ezt túléljük. 9Már felkészültünk rá, hogy meg kell halnunk. De ez is
csak azért történt, hogy többé ne magunkban bízzunk, hanem Istenben, aki
még a halottakat is feltámasztja. 10Ő pedig valóban megszabadított
bennünket a halálos veszedelemből! Sőt, újra és újra meg fog szabadítani.
Őbenne reménykedünk, hogy a jövőben is megszabadít bennünket, 11ha ti is
segíteni fogtok azzal, hogy imádkoztok értünk. Akkor azután sokan és sokfé-
leképpen fognak hálát adni Istennek értünk, és azért a kegyelemért, amit
nekünk adott.

Pál tervének változása

12Mert mi azzal dicsekszünk, hogy minden dologban tiszta szívvel, isteni
egyszerűséggel és őszinteséggel jártunk el. Nem emberi bölcsességgel,
hanem Isten kegyelmével† végeztük el, ami ránk volt bízva. A saját lelkiis-
meretünk is bizonyítja, hogy ez így igaz. Különösképpen érvényes ez arra,

ahogyan közöttetek viselkedtünk. 13Mert amit nektek írtunk, abban nincs
semmi hátsó szándék. Ezért, ha elolvassátok, meg is érthetitek — és valóban
remélem, hogy teljesen meg is fogtok engem és a leveleimet érteni! 14Hiszen
vannak közöttetek, akik már meg is értettek minket, és felismerték, hogy
büszkék lehetnek ránk. Hasonlóan ahhoz, ahogyan mi is dicsekedni fogunk
veletek az Úr Jézus Napján.

15Ami engem illet, én mindig is biztos voltam ebben. Ezért határoztam el,
hogy először titeket látogatlak meg, hogy kétszeres áldást kapjatok. 16Azt
terveztem ugyanis, hogy tőletek Macedóniába†, onnan visszatérőben pedig
újra hozzátok megyek. Azután ti segítettetek volna továbbutazni Júdeába†.
17Ezt a tervemet azonban meg kellett változtatnom. Azt hiszitek, hogy meg-
gondolatlanul tettem? Vagy, hogy amit tervezek, emberi módon tervezem,
vagyis azt mondom „igen, igen”, de közben azt gondolom „nem, nem”?

18Amilyen biztos, hogy Isten megbízható, és amit mond, azt komolyan is
gondolja, olyan biztos, hogy amit nektek mondunk, az is megbízható. Ha azt
mondjuk, hogy „igen”, akkor az soha nem jelentheti azt, hogy „nem”! 19Mert
Isten Fia, Jézus Krisztus, akit nektek Szilvánusz, Timóteus és én
bemutattunk, ő sem olyan, hogy egyszerre jelentene „igen”-t és „nem”-et.
Jézus maga az isteni „IGEN!” 20Mert valahány ígérete van Istennek, az mind
Jézus Krisztus által vált „igen”-né! Ezért a végső „Ámen” is őáltala lesz meg.
Ez pedig rajtunk keresztül valósul meg, és Isten dicsőségére fog szolgálni.
21Mert Isten az, aki megerősít bennünket veletek együtt a Krisztusban. Ő az,
aki különleges módon megáldott*, 22és megjelölt bennünket, hogy látható
legyen: az övéi vagyunk. Ő adta szívünkbe a Szent Szellemet† is, aki maga a
biztosíték arra, hogy amit Isten megígért, azt mind meg is fogjuk kapni.

23Isten a tanúm rá, hogy csak azért nem mentem még vissza hozzátok
Korinthusba, hogy nehogy megbántsalak benneteket. 24Ez nem azt jelenti, hogy
uralkodni akarnánk rajtatok, vagy a hiteteken, amely valóban erős. Ellenkezőleg,
munkatársaitok vagyunk, és azon fáradunk, hogy boldogok legyetek.

2 1Elhatároztam tehát, hogy amikor ismét meglátogatlak benneteket, nem
okozok nektek újabb fájdalmat és szomorúságot. 2Mert ha megszomorít-
lak benneteket, akkor engem ki vidámít meg? De ti fel tudtok engem vidítani
— éppen ti, akiket én szomorítottam meg! 3Azért is írtam nektek erről, hogy
amikor megérkezem, ne kelljen miattatok szomorkodnom. Hiszen éppen azt
várnám, hogy ti szerezzetek nekem örömet! Mert meg vagyok győződve
róla, hogy az én örömem a ti örömetek is. 4Amikor előző levelemet írtam,
sokat aggódtam miattatok. Igen, azt a levelet sírva írtam nektek, sok-sok szo-
morúsággal és fájdalommal. De nem azért, hogy nektek okozzak szomorúsá-
got, hanem azért, hogy megtudjátok, mennyire szeretlek benneteket.

Bocsássatok meg egymásnak!

5Ha pedig valaki közületek szomorúságot okozott, az nem engem bántott
meg, hanem titeket, mindnyájatokat. Ezt túlzás nélkül mondhatom. 6Így
tehát elég ennek az embernek az a büntetés, amit a többiektől kapott. 7Most
már inkább bocsássatok meg neki, és vigasztaljátok meg! Nehogy túlságosan
bánkódjon, és a nagy szomorúság megártson neki! 8Kérlek benneteket, most

1:21 *megáldott* Szó szerint: szent olajjal „felkent”, vagy „megkent”.

inkább éreztessétek vele, hogy mégis szeretitek! 9Ezért írok most, hogy
lássam, vajon mindenben engedelmeskedtek-e? 10Akinek pedig ti megbo-
csáttok, annak én is. Mert ha volt egyáltalán mit megbocsátanom, akkor is a
ti érdeketekben bocsátottam meg, Krisztussal együtt. 11Igen, feltétlenül
szükséges, hogy így bocsássunk meg egymásnak, különben becsaphat
bennünket a Sátán†. Hiszen jól tudjuk, hogy mik a szándékai.

Pál tróászi aggodalmai

12Azért mentem Tróászba, hogy mindenkinek elmondjam a Krisztus
örömhírét†. Ott az Úr jó lehetőséget adott erre. 13Mégsem volt nyugalma a
szellememnek, mivel nem találkoztam Titusszal, aki a Krisztusban
testvérem. Ezért elbúcsúztam az ottani testvérektől, és továbbmentem
Macedóniába†.

Győzelem Krisztusban

14Hálás vagyok Istennek, Aki Krisztus uralma alatt mindig diadalmeneté-
ben vezet bennünket! Isten az, aki rajtunk keresztül mindenhol érzékelhető-
vé teszi az emberek számára, hogy ő kicsoda és milyen. Ez a felismerés pedig
úgy terjed, mint egy drága parfüm édes illata. 15Mert mi valóban olyanok
vagyunk, mint a Krisztustól Istenhez felszálló füstölőszer jó illata. Ezt pedig
azok is érzik, akik a megmenekülés felé haladnak, és azok is, akik el fognak
veszni. 16Az utóbbiak ezt az illatot olyannak érzik, mint a halál bűzös
leheletét, amely a halál közelségét jelzi. Akik pedig a megmenekülés felé
sietnek, megelevenítő, felüdítő illatnak érzik, amely az életre vezet. De vajon
ki alkalmas erre a feladatra? 17Mi azonban nem „üzletelünk" Isten
üzenetével, és nem arra használjuk, hogy a magunk hasznát keressük vele,
mint sokan mások teszik. Nem! Mi Krisztus uralma alatt és Isten jelenlétében
tiszta szívből mondjuk az igazságot mindenkinek. Hiszen bennünket maga
Isten bízott meg ezzel a feladattal.

Isten Új Szövetségének szolgái

3 1Azt gondoljátok, hogy ismét dicsekedni akarunk? Szükséges-e, hogy
ajánlóleveleket kérjünk valakitől hozzátok, vagy tőletek másokhoz?
2Nem! A mi „ajánlólevelünk" a szívünkbe van írva, és ezt minden ember
ismeri és olvassa. Bizony, ti magatok vagytok a mi ajánlólevelünk! 3Mert
nyilvánvaló, hogy a Krisztustól származó „levél" vagytok, amelyet általunk
küldött. De ezt a levelet nem tintával írták, hanem az élő Isten Szellemével†,
és nem kőtáblára*, hanem az emberek szívébe.

4Azért merjük ezt mondani, mert Krisztus által teljes bizalmunk van
Istenben. 5Nem úgy értem ezt, hogy önmagunkban, a saját erőnkből képesek
lennénk bármi jót tenni. Ellenkezőleg, Isten az, aki képessé tesz bennünket
erre. 6Igen, ő tett alkalmassá minket arra, hogy az Új Szövetség† szolgái
legyünk. Az Új Szövetség nem írott Törvény†, hanem a Szent Szellemtől†
származik. Az írott Törvény ugyanis a halálba vezet, a Szent Szellem pedig
megelevenít.

3:3 *kőtáblára* Utalás a Törvényre, amelyet Isten adott Mózesnek, kőtáblákra írva. A 7. versben is. Lásd 2Móz 24:12 és 25:16.

Az Új Szövetség nagyobb dicsőséget hoz

7A Törvényt† kőbe vésett betűkkel rögzítették, és a halálba vezetett. Mégis
olyan dicsőséges volt a Törvény szolgálata, hogy Izrael népe rá se tudott
tekinteni Mózesre†, annyira ragyogott az arca Isten dicsőségétől! Pedig ez a
dicsőség hamarosan elmúlt! 8Akkor mennyivel dicsőségesebb a Szent
Szellem† szolgálata?! 9Dicsőséges dolog a Törvényt szolgálni, vagyis rábizo-
nyítani az emberekre bűneiket, és elítélni őket. De sokkal dicsőségesebb az a
szolgálat, amely Isten számára elfogadhatóvá teszi az embereket! 10Annak a
régi szolgálatnak is volt bizonyos dicsősége. Ez azonban elhalványul, ha ösz-
szehasonlítjuk az új szolgálattal, amely sokkal dicsőségesebb. 11Az a régi
elmúlt, mégis dicsőséges volt. Mennyivel dicsőségesebb tehát az, ami örökké
megmarad!

12Mivel mi ebben reménykedünk, teljesen nyíltan és félelem nélkül
beszélünk. 13Nem olyanok vagyunk, mint Mózes†, aki eltakarta az arcát, hogy
Izrael népe ne láthassa. Nem akarta, hogy lássák, amikor az arcán ragyogó
dicsőség elhalványul, és végleg eltűnik. 14Izrael népének gondolkodásmódja
valóban elsötétült, ezért nem értenek meg sok mindent. Ráborult az a bizonyos
„takaró” a szívükre, és ott is maradt mind a mai napig. Ezért nem értik meg a
zsidók az Írást†, amikor olvassák. Nem is csoda, hiszen az a „takaró” csak
akkor tűnik el, ha az Úrhoz fordulnak. 15Igen, mindmáig, amikor csak a zsidók
Mózes Törvényét† olvassák, ez a „takaró” fedi be a szívüket, hogy ne érthessék
meg. 16De amikor valaki megváltozik, és az Úrhoz fordul, az a „takaró”
eltűnik. 17Az Úr a Szellem. Ahol pedig az Úr Szelleme†, ott szabadság van. 18A
mi tekintetünk azonban nincsen eltakarva. Ezért állandóan az Úr dicsőségét
tükrözzük vissza. Eközben pedig fokozatosan átváltozunk, és egyre jobban
hasonlítunk őhozzá. Igen, a dicsőségnek egyre magasabb szintjére jutunk, mert
ezt az Úr viszi véghez, aki maga a Szellem.

Kincs a cserépedényben

4 1Isten, aki kegyelmet adott nekünk, ilyen szolgálatot bízott ránk. Ezért
nem veszítjük el a bátorságunkat, és nem adjuk fel! 2Elutasítjuk azokat a
szégyellnivaló dolgokat, amiket az emberek titkolnak. Nem ravaszkodunk,
és nem hamisítjuk meg Isten üzenetét. Ellenkezőleg, az igazságot mondjuk
és tesszük, mindenki előtt nyilvánvaló módon. Így mutatjuk meg az
embereknek, hogy kik vagyunk mi valójában Isten szemében. 3Az az
örömhír†, amit hirdetünk, mégis el van takarva, és érthetetlen egyes emberek
számára. De csak azoknak, akik a teljes pusztulás felé mennek. 4Ezek a
hitetlen emberek nem képesek megérteni, mert ennek a világnak az „istene”,
azaz a Sátán† elsötétítette a gondolkodásukat. Azért tette ezt, hogy azok ne
láthassák az örömhír fényét. Az örömhír pedig Krisztus dicsőségéről szól,
aki minden tekintetben olyan, mint maga Isten. 5Mert mi nem magunkról,
hanem Jézus Krisztusról beszélünk, és azt bizonyítjuk, hogy ő az Úr.
Magunkat pedig úgy tekintjük, mint a ti szolgáitokat, Jézus kedvéért. 6Isten
egyszer régen azt mondta: „Ragyogjon fel a fény a sötétségből!”* Ő gyújtott
világosságot a mi szívünkben is. Emiatt tudtuk felismerni és megismerni az
Isten dicsőségét Jézus Krisztusban, az ő személyében és jellemében.

4:6 *idézet:* 1Móz 1:3.

7Az, hogy Jézust ismerjük, igen nagy kincs! Mégis „cserépkorsóban”,
vagyis emberi testünkben hordozzuk. Így azután teljesen nyilvánvaló, hogy
ez a rendkívül nagy erő Istentől származik, nem pedig tőlünk. 8Mindenfelől
bajok és nehézségek vesznek körül bennünket, mégsem szenvedünk
vereséget! Sokszor nem tudjuk, mit tegyünk, de mégsem esünk végleg
kétségbe! 9Üldöznek†, de Isten nem hagy el bennünket. Néha földre tipornak,
de nem tudnak egészen elpusztítani. 10Mindig testünkben hordozzuk Jézus
halálát, hogy az élete is láthatóvá legyen bennünk. 11Életünk folyamán
állandóan halálos veszélyeknek vagyunk kitéve Jézusért, hogy Jézus élete
látható legyen halandó testünkben. 12Ezért a halál bennünk végzi a
munkáját, az élet pedig bennetek.

13Az Írás† azt mondja: „Hittem, azért szóltam.”* Bennünk is a hitnek
ugyanaz a szelleme van. Mi is azért szólunk, mert hiszünk. 14Mert tudjuk,
hogy Isten, aki feltámasztotta az Úr Jézust a halálból, ugyanúgy bennünket is
fel fog támasztani, és veletek együtt maga elé állít. 15Mindez értetek történik.
A célja pedig az, hogy egyre több és több ember fogadja el és adja tovább
Isten kegyelmét†, és egyre többen adjanak hálát Isten dicsőségéért.

Hitben élünk

16Ez az oka, hogy nem adjuk fel, és nem fáradunk bele a szolgálatba. Igaz,
testünk egyre idősebb és gyengébb, a „belső emberünk” mégis napról-napra
megújul. 17Mert a mostani, könnyen elviselhető szenvedéseink csak rövid ideig
tartanak, mégis örök dicsőséget szereznek számunkra! Ez a dicsőség pedig
olyan csodálatos, hogy össze se lehet hasonlítani a szenvedéseinkkel. 18Nem a
látható dolgokat tartjuk szem előtt, hanem a láthatatlanokra figyelünk. Ugyanis,
ami látható, az hamar elmúlik, ami pedig láthatatlan, az örökké megmarad.

5 1Tudjuk, hogy ez a „sátor”, amelyben itt a földön élünk, vagyis a testünk,
egyszer el fog pusztulni. De Isten készített a számunkra a Mennyben
örökké tartó lakóhelyet, amit nem emberek építettek. 2Ezért, amíg ebben a
földi testben élünk, sóhajtozunk, mert nagyon szeretnénk már beköltözni
mennyei otthonunkba. 3Amikor majd beköltözhetünk oda, az olyan lesz,
mintha felöltöztetnének bennünket, és akkor tényleg nem leszünk
meztelenek! 4Most, amíg ebben a földi testben élünk, sok teher nehezedik
ránk, s ezért sokszor sóhajtozunk. Mégsem kívánjuk „levetni” ezt a testet.
Inkább azt szeretnénk, ha erre a földi testre „rávehetnénk” azt a mennyei
testet. Akkor majd ezt a halandó testet teljesen beborítja az örök élet. 5Aki
pedig bennünket éppen erre készített fel, az maga Isten! Ő adta nekünk a
Szent Szellemet†, aki annak a biztosítéka, hogy mindazt, amit Isten megígért,
valóban meg is fogjuk kapni.

6Ezért minden körülmények között bátran tekintünk előre. Hiszen tudjuk,
hogy amíg ebben a földi testben élünk, távol vagyunk az Úrtól. 7Ezért annak
alapján élünk, amit hiszünk, és nem aszerint, amit látunk. 8De bátrak
vagyunk és bízunk Istenben. Jobban szeretnénk kiköltözni ebből a földi
testből, és hazaköltözni az Úrhoz. 9De akár ebben a testben élünk, akár haza-
költözünk hozzá, arra törekszünk, hogy kedvében járjunk. 10Mert nekünk
kivétel nélkül mind oda kell állnunk a Krisztus Ítélőszéke elé! Ott fogja

4:13 idézet: Zsolt 116:10.

mindenki megkapni, amit megérdemel, aszerint, hogy ebben a földi testben
jót, vagy rosszat tett.

A segítőkész emberek Isten barátai

11Mi tudjuk, mit jelent az Urat tisztelni és félni! Ezért igyekszünk
meggyőzni az embereket az igazságról. Isten pedig jól ismer bennünket.
Reméljük, azonban, hogy ti is meg tudjátok ítélni, és felismeritek, hogy kik
vagyunk! 12Nem is akarjuk magunkat újra igazolni. Inkább lehetőséget
adunk nektek arra, hogy büszkék legyetek ránk. Így majd tudtok válaszolni
azoknak, akik képmutató módon látszólagos dolgokkal dicsekednek. 13Ha
úgy tűnik, hogy elment az eszünk, Istenért van így, ha bölcsek vagyunk, az
meg értetek van. 14Mert bennünket Krisztus szeretete irányít és sürget. Meg
vagyunk győződve róla, hogy ha egy ember *(Jézus)* meghalt mindenkiért,
akkor valójában minden ember meghalt. 15Jézus azért halt meg mindenkiért,
hogy akik élnek, azontúl ne önmaguknak éljenek. Igen, ő meghalt és
feltámadt, hogy az emberek pedig érte éljenek.

16Ezért mostantól fogva nem úgy gondolkodunk az emberekről, ahogyan a
hitetlenek. Igaz, régen mi is úgy gondolkoztunk Krisztusról, mint a
hitetlenek, de most már ez teljesen megváltozott. 17Így hát, ha valaki
Krisztusban van, az az ember már az Új Teremtéshez tartozik! Ami benne
régi volt, az elmúlt, és minden tekintetben újjá *(új teremtéssé)* lett! 18Mindez
Istentől származik, aki Krisztus által kibékített és újra egyesített saját ma-
gával bennünket. Sőt, ránk bízta, hogy mi is segítsünk más embereknek
abban, hogy kibéküljenek vele. 19Isten ugyanis maga volt jelen Krisztusban,
amikor kibékítette az embereket önmagával, és nem hibáztatta őket a bűneik
miatt. Ezt az üzenetet pedig, amely az Istennel való kibékülésről szól, ránk
bízta. 20Ezért úgy élünk az emberek között, mint Krisztus követei. Úgy
kérünk, és biztatunk benneteket, mintha Isten szólna általunk: „Krisztus
helyett kérünk, béküljetek ki Istennel!” 21Mert Isten értünk azonosította a
bűnnel* Jézust, pedig ő nem követett el semmi bűnt. Azért tette ezt, hogy mi
viszont Krisztus által elfogadhatóvá váljunk Isten számára.

6 1Mint Isten munkatársai, kérünk és biztatunk benneteket, úgy éljetek,
mint akik nem hiába kapták Isten kegyelmét†! 2Mert ő mondja:

„A kegyelem idején meghallgattalak,
és a megmenekülés napján megsegítettelek.” *Ézs 49:8*

Bizony, most van a kegyelem ideje! Most van a megmenekülés napja!

3Mi azon igyekezünk, hogy az emberek ne mondhassanak semmi rosszat a
szolgálatunkról. Ezért nem teszünk semmi olyat, ami másoknak bajt okozhat.
4Minden dologban úgy ajánljuk magunkat, mint akik Isten szolgái.
Türelmesen elviseljük a nehéz körülményeket, a szorult helyzeteket, a
bajokat, és amikor hiányt szenvedünk valamiben. 5Sokszor megvernek
bennünket, börtönbe zárnak, és a tömeg ellenünk támad. Van, amikor
keményen kell dolgoznunk, néha nincs mit ennünk, vagy nem alhatunk éjjel.
6Mi valóban Isten szolgái vagyunk! Ezt bizonyítja, hogy senki sem vádolhat
bennünket bűnnel, ezt bizonyítja a tudásunk, a türelmünk, jóságunk, a

5:21 *bűnnel* Másképp: „bűnért való áldozattá tette”.

bennünk élő Szent Szellem†. Ezt bizonyítja a képmutatás nélküli szeretetünk,
7az igazság üzenete, amit hirdetünk, és Isten ereje, amely megmutatkozik
rajtunk keresztül. Ezt bizonyítja, hogy Istennel összhangban élünk, és teljesen
fel vagyunk fegyverkezve a szellemi támadó és védekező fegyverekkel.
8Ezekkel harcolunk, amikor az emberek dicsérnek, vagy szidnak bennünket,
amikor rosszat, vagy jót mondanak rólunk. Néha csalóknak tartanak minket,
pedig csak igazat mondunk. 9Sokan egyáltalán nem törődnek velünk, mások
pedig jól ismernek. Néha úgy látszik, már közel vagyunk a halálhoz, mégis
élünk! A szenvedések sokszor megkínoznak, de mégsem ölnek meg
bennünket! 10Sok szomorúság ér bennünket, de ugyanakkor tele vagyunk
örömmel is. Igaz, hogy a pénztárcánk majdnem üres, mégis sok embert mi
tettünk gazdaggá. Valóban nincs semmi vagyonunk, mégis minden a miénk!
11Korinthusi testvéreink, mi mindent őszintén elmondtunk nektek!
Kinyitottuk előttetek a szívünket. 12Értsétek meg, a mi szívünkben bőven
van számotokra hely! Azonban ti ezt nem viszonozzátok: nem akartok a
szívetekbe fogadni bennünket. 13Úgy beszélek veletek, mint a saját gyerme-
keimmel: nyissátok meg a szíveteket előttünk, és fogadjatok be minket!

A nem-keresztényekkel való kapcsolatokról

14Ti nem olyanok vagytok, mint a hitetlenek, ezért ne kapcsolódjatok
hozzájuk! Mi köze lehet egymáshoz két embernek, ha az egyik Istennel
összhangban akar élni, a másik meg nem tiszteli Isten törvényeit? Milyen
közös dolga lehet a világosságnak a sötétséggel†? 15Miben egyezhet meg
egymással Krisztus és a Sátán*? Lehet-e valamilyen közösség hívő és hitetlen
ember között? 16Mi köze van Isten templomának* a bálványokhoz†? Mert mi
az élő Isten temploma vagyunk, ahogyan Isten maga mondta:

„Velük együtt fogok lakni, és közöttük járok,
Istenük leszek, ők pedig népemmé lesznek.” *3Móz 26:11–12*

17 „Ezért tehát jöjjetek ki közülük,
és váljatok külön tőlük, így szól az Úr,
hozzá se érjetek ahhoz, ami nem tiszta,
és én magamhoz fogadlak titeket.” *Ézs 52:11*

18 „Édesapátok leszek,
ti pedig fiaim és lányaim lesztek,
így szól a Mindenható Úr.” *2Sám 7:14*

7 1Kedveseim, micsoda ígéretek ezek — és éppen nekünk szólnak! Ezért hát
tisztítsuk meg magunkat minden olyan dologtól, ami akár a testünket,
akár a szellemünket bepiszkolja. Kitartóan és teljesen szánjuk oda magunkat
és egész életünket Istennek, hiszen mi tiszteljük Istent!

Pál öröme

2Kérlek, fogadjatok be a szívetekbe! Senkit nem bántottunk meg, senkit
nem károsítottunk meg, senkit nem használtunk ki. 3Nem azért mondom ezt,

6:15 *Sátán* Szó szerint: „Beliar”, vagy „Belial”. Héber szó, azt jelenti: „értéktelenség” — itt a Sátánt jelenti, vagy az Antikrisztust. **6:16** *Isten temploma* Az a hely, ahol Isten népe imádja Istent. Itt szellemi értelemben a hívőket jelenti, akik Istent imádják — ők az Isten szellemi temploma.

hogy hibáztassalak benneteket. Hiszen a szívembe zártalak, és annyira
szeretlek titeket, hogy veletek együtt akarok élni is, meghalni is. 4Őszintén
beszélek veletek, és nagyon büszke vagyok rátok. Minden gondom ellenére
tele vagyok örömmel és vigasztalással.
5Amikor megérkeztünk Macedóniába†, nem találtunk nyugalmat.
Mindenféle gondok és bajok gyötörtek: kívülről támadások értek, belül
félelem támadott bennünket. 6Isten azonban megvigasztalja azokat, akiket a
földre tapostak. Igen, ő vigasztalt meg minket azzal, hogy Titusz
megérkezett. 7De nem csak ezzel, hanem azzal a bátorítással is, amit tőletek
kapott. Mert jó híreket hozott tőletek: hogy mennyire szeretnétek már
találkozni velünk, hogy mennyire szomorúak vagytok amiatt, amit rosszul
tettetek, és hogy mennyire ragaszkodtok hozzánk. Ennek azután nagyon
megörültem.
8Mert lehet, hogy szomorúságot okoztam nektek az előző levelemmel, de
már nem bánom. Igaz, korábban azt hittem, hogy rosszul tettem, de most
már látom, hogy az a levél csak egy kis időre szomorított el benneteket.
9Most már örülök, hogy megírtam azt a levelet. Persze, nem annak, hogy
szomorúságot okoztam vele, hanem annak, hogy ezáltal megváltoztattátok
a gondolkodásotokat és szíveteket. Az ilyen fajta szomorúság Isten akarata
szerint változtat meg benneteket, és így semmi bajt nem okozott nektek a
levelem. 10Mert az a fajta szomorúság, ami Isten akarata szerint változtatja
meg a gondolkodásotokat és a szíveteket, végül a megmeneküléshez vezet
— az ilyet utólag soha nem kell megbánni. Ezzel szemben az a fajta
szomorúság, ami a hitetlen emberekre jellemző, a halálhoz vezet. 11A ti
szomorúságotok nyilván Isten akarata szerinti változásokat okozott
bennetek: nagy igyekezetet, védekezést, bosszankodást, félelmet és ragasz-
kodást. Felkeltette bennetek a kívánságot, hogy újra találkozhassunk. Sőt,
meg is akartátok büntetni, aki vétkezett. Ezek a dolgok mind azt
bizonyítják, hogy ártatlanok vagytok. 12Ha tehát írtam is nektek, nem
amiatt az ember miatt írtam, aki valami rosszat tett. Sem nem amiatt, akit
megbántottak. Azért írtam, hogy ti magatok is lássátok meg Isten
szemével, milyen nagy igyekezet van bennetek irántunk. 13Így azután
megvigasztalódtunk és felbátorodtunk.
Igen, mi magunk is felbátorodtunk, de még jobban megörültünk annak,
hogy Titusznak örömet okoztatok, és a szellemét felvidítottátok. 14Ugyanis
előzőleg sok jót mondtam Titusznak rólatok, sőt, dicsekedtem veletek.
Nagyon örülök, hogy ezzel nem vallottam szégyent, mert ő úgy tapasztalta,
hogy amit rólatok mondtam, az mind igaz. 15Így azután Titusz még jobban
szeret benneteket. Örömmel emlékezik arra az engedelmességre, tiszteletre,
sőt félelemre, amellyel fogadtátok. 16Szívből örülök, hogy minden
tekintetben megbízhatok bennetek.

Az adakozásról

8 1Hadd mondjam el nektek, milyen kegyelmet† adott Isten Macedónia†
gyülekezeteinek. 2Ezek a testvéreink nagyon szegények, sok szenvedést
és megpróbáltatást kellett elviselniük. Ennek ellenére, olyan nagy öröm lakik
bennük, hogy sokat adakoztak másoknak. 3Elmondhatom, hogy annyit
adtak, amennyit csak tudtak. Sőt, talán még annál is többet! Mindezt pedig

önként tették, senki sem mondta nekik. 4Újra meg újra könyörögve kérték,
hogy adakozásukkal Isten *(Jeruzsálemben élő)* népét szolgálhassák. 5De nem
csak azt tették, amit reméltünk, hanem még annál is többet: először
önmagukat adták oda az Úrnak, azután nekünk is, azután adták az ajándé-
kaikat. Ez az, amit Isten akar!

6Ezért kértük meg Tituszt, hogy fejezze be köztetek az isteni kegyelemnek†
ezt a munkáját: a jótékonysági gyűjtést. Hiszen ő volt az, aki ezt elkezdte.
7Minden dologban meggazdagodtatok: hitben, beszédben, tudásban,
mindenféle igyekezetben, és a szeretetben, amit tőlünk tanultatok. Most hát
legyetek bőkezűek az adakozásban is!

8Nem parancsként mondom, hogy adakozzatok, de szeretném kipróbálni,
hogy igazi szeretet van-e bennetek. Ezért mondtam el nektek, hogy mások
milyen bőségesen adakoznak. 9Mert tudjátok, hogy Urunk, Jézus Krisztus
mennyire gazdag volt, mégis teljesen szegénnyé lett értetek. Ezzel mutatta
meg, mennyire szeret benneteket. Az ő szegénysége által gazdagodtatok meg.

10–11Hadd adjak nektek tanácsot. Tavaly ti voltatok az elsők, akik adni akartak
— és adtatok is. Most pedig jó lenne, ha befejeznétek, amit tavaly elkezdtetek.
Ne csak a jó szándék legyen bennetek, hanem tegyétek is meg, amit elhatározta-
tok! Tehát gyűjtsétek össze, amit adni akartok — mindenki annak megfelelően,
amennyi pénze van. 12Mert ha valóban adni akartok, akkor ajándékotok kedves
és elfogadható lesz. Mégpedig ahhoz mérten lesz kedves, amitek van. Hiszen
senkitől nem kérnek többet, mint amit képes adni. 13Nem arról van szó, hogy
amiatt, hogy másokon segítetek, nektek meg hiányotok támadjon. 14Inkább a ki-
egyenlítésre törekedjetek. Hiszen most a ti adományotok fogja kipótolni, ami a
testvéreiteknek hiányzik. Máskor meg éppen fordítva: ők fogják a bőségükből
kipótolni a ti hiányotokat. Így lesz egyenlőség, 15ahogyan az Írás† mondja:

„Aki sokat szedett, az sem tudott túl sokat összegyűjteni,
és aki keveset szedett, annak sem lett túl kevés, amit összegyűjtött."

2Móz 16:18

Titusz és társai

16Hálát adok Istennek, hogy ugyanazt a szeretetet adta Titusz szívébe, mint
ami bennünk is van. 17Nem csupán szívesen fogadta kérésünket, de önként
ment el, hogy meglátogasson titeket, mivel valóban nagyon szeretne segíteni.
18Elküldtük vele együtt azt a testvért is, akinek az összes gyülekezetekben jó
híre van. Azért dicsérik, mert az örömhír† terjesztését szolgálja. 19Sőt, a gyüleke-
zetek azzal is megbízták, hogy útitársunk legyen, és segítsen a pénzadományok
gyűjtésében. Ezt a szolgálatot azért végezzük, hogy dicsőséget szerezzünk az
Úrnak, és megmutassuk, hogy valóban segíteni akarunk a testvéreinknek.

20Ezzel akarjuk biztosítani, hogy senki se bírálhasson bennünket amiatt,
ahogyan ezt a nagy összegű pénzt kezeljük. 21Mert nemcsak az Úr előtt,
hanem az emberek előtt is gondunk van arra, hogy jó hírünk legyen.

22Elküldtük velük együtt még azt a testvérünket is, aki mindig készséges
volt, hogy segítsen. Ő már többször is bebizonyította, hogy megbízható
segítőtárs. Most még sokkal lelkesebb, mert nagyon bízik bennetek.

23Titusz az én munkatársam a közöttetek végzett munkában. A többi
testvérek pedig, akik vele utaznak, a gyülekezetek küldöttei. Mindannyian

Krisztus dicsőségére végzik a munkájukat. 24Fogadjátok hát őket szeretettel!
Mutassátok meg nekik, hogy nem hiába dicsekszünk veletek a többi gyüle-
kezetek előtt!

A testvérek megsegítése

9 1Azt hiszem, felesleges is arról írnom, hogy Isten Jeruzsálemben élő népét
segítsétek meg. 2Hiszen tudom, hogy valóban akarjátok segíteni őket. El
is dicsekedtem veletek a macedón† testvéreknek. Mondtam nekik, hogy
tavaly óta már ti, ott Akhájában† készen álltok arra, hogy segítsetek. Erre
azután a macedón testvérek is elhatározták, hogy ők is fognak a jeruzsálemi-
eknek adakozni. 3Most mégis elküldöm hozzátok ezeket a testvéreket. Nem
akarom ugyanis, hogy a veletek való dicsekedésemmel szégyent valljak.
Azért is küldtem őket, hogy ti időben felkészülhessetek, mint ahogy
korábban mondtam. 4Ha azután a macedón testvérek megérkeznek velem
együtt hozzátok, remélem, nem találnak benneteket felkészületlenül!
Nehogy szégyent valljunk, azaz, hogy nehogy ti megszégyenüljetek, ha
kiderül, hogy mégis hiába bíztam bennetek. 5Ezért kértem a testvéreket,
hogy menjenek előre hozzátok, és készítsék elő adományaitokat, amit
korábban megígértetek. Azt szeretném, ha adományotok úgy lenne
elkészítve, mint önként adott nagylelkű ajándék. Nem akarom, hogy
kényszerből és kelletlenül adjatok akár egy fillért is.

6Vegyétek figyelembe, hogy aki kevés magot vet a földbe, az kevés termést
is fog aratni. Aki pedig bőven veti a magokat, annak az aratása is bőséges
lesz. 7Mindenki annyit adjon bele a gyűjtésbe, amennyit előre elhatározott.
Ne adjon senki kényszerből, se úgy, hogy később megbánja. Azt az embert
szereti Isten, aki szívesen és jókedvűen ad. 8Mert ő is szívesen rátok zúdítja
minden kegyelmét, és eláraszt jóságával. Annyira meg tud áldani
benneteket, hogy minden körülmények között mindent megkapjatok, amire
csak szükségetek van. Sőt, még azon felül is, hogy bőségesen adakozhassat-
ok a rászorulóknak. 9Amint meg van írva†:

> „Bőkezűen adott a szegényeknek,
> jótettei soha nem merülnek feledésbe.” *Zsolt 112:9*

10Isten vetőmagot ad annak, aki a vetést végzi, az éhezőnek meg kenyeret. Ő
fog nektek is szellemi vetőmagokat adni, és megszaporítja a magokat, amit a
földbe vetettetek. Így lesz bőséges, amit arattok. Ez is tőle származik: így
viszonozza nektek, amit másoknak adtatok. 11Ilyen módon fogtok mindenben
meggazdagodni, hogy mindig bőkezűen tudjatok adakozni a rászorulóknak. Ez
pedig — rajtunk keresztül — azt fogja eredményezni, hogy akik kapják, hálát
adnak érte Istennek. 12Mert ez a szolgálat, amit ti az adakozással végeztek,
kettős haszonnal jár. Egyrészt Isten népének segíttek vele. Másrészt azok, akik
az adományokat kapják, hálásan megköszönik Istennek. 13Az adakozásnak ez a
szolgálata bizonyítja, hogy a hitetek valódi. A testvérek pedig dicsőítik Istent,
mert példát mutattok nekik. Látják, hogy ti hűségesek vagytok a Krisztus
örömhíréhez†, és bőkezűen adakoztok nemcsak nekik, hanem másoknak is.
14Amikor pedig viszonzásul imádkoznak majd értetek, kívánnak majd látni
titeket, mivel Isten jósága olyan bőségesen kiáradt rátok. 15Istenem, hálásan
köszönöm ajándékodat, amely kimondhatatlanul csodálatos!

Pál védi szolgálatát

10 1Krisztus szelídségével és gyöngédségével kérlek titeket én, Pál. Egyes
emberek ugyan azt mondják, hogy mikor közöttetek vagyok, félénken
viselkedek, és csak a távolból vagyok ilyen határozott. 2Szóval, el fogok menni
hozzátok. De kérlek benneteket, ne kényszerítsetek rá, hogy keményen bánjak
azokkal, akik úgy gondolják, hogy mi csak emberi módon viselkedünk! 3Mert
igaz, hogy ebben a világban élünk, de nem úgy harcolunk, ahogyan az
emberek szoktak. 4–5A mi fegyvereink különböznek a közönséges fegyverek-
től! Ezekben Isten ereje működik! Le tudunk rombolni velük minden büszke
erődítményt, amit az ellenség azért épített, hogy Isten megismerését
akadályozza. Igen, lerombolunk minden emberi okoskodást és vitatkozást, és
foglyul ejtünk minden gondolatot, hogy engedelmeskedjen a Krisztusnak.
6Felkészültünk arra is, hogy ezekkel a fegyverekkel minden engedetlenséget
megbüntessünk, de csak akkor, ha a ti engedelmességetek már tökéletes lesz.

7Gondoljátok meg ezeket a nyilvánvaló tényeket: ha valaki meg van
győződve arról, hogy ő Krisztusé, akkor vegye észre, hogy ugyanúgy mi is
Krisztushoz tartozunk! 8Lehet, hogy valaki azt gondolja, túlságosan sokat
dicsekszem azzal a hatalommal, amelyet az Úr építésetekre adott (nem arra,
hogy ártsak vele). De gondolja meg, hogy én nem fogok ezzel a hatalommal
szégyent vallani! 9Nem akarom azt a látszatot kelteni, mintha csak a
leveleimmel ijesztgetnélek benneteket. 10Mert vannak közöttetek, akik azt
mondják, „Pál levelei szigorúak és kemények, de ő maga gyenge, és beszéde
semmit nem ér”. 11Az ilyen emberek gondolják meg, hogy pontosan olyanok
leszünk személyesen is, amikor meglátogatunk benneteket, mint amilyenek
vagyunk a távolból írt levelünk által!

12Mert mi nem vagyunk olyan vakmerőek, mint akik magukat nagyra
tartják. Nem, mi nem hasonlítjuk össze magunkat ilyenekkel! Nem veszik
észre, hogy milyen értelmetlen dolog, amikor saját magukhoz mérik
magukat. Milyen ostobák!

13Mi azonban nem fogunk túlságosan dicsekedni. Csak azzal a munkával,
amit Isten ránk bízott. Ebben azonban ti is benne vagytok, hiszen hozzátok is
eljutottunk. 14Mert mi nem ok nélkül dicsekszünk! Ez lenne a helyzet, ha
soha nem mentünk volna el hozzátok. De bizony elmentünk! Sőt, mi voltunk
az elsők, akik a Krisztus örömhírét† elvitték nektek! 15Csak arról beszélünk,
amit magunk végeztünk. Nem dicsekszünk mások eredményeivel. Viszont
abban reménykedünk, hogy hitetek megerősödésével ti is egyre jobban
segíteni fogtok, hogy a szolgálatunk kiterjeszkedjen. 16Mert az a szándékunk,
hogy a Korinthus városán túli vidékeken is elmondjuk az örömhírt az
embereknek. De semmiképpen nem akarunk olyan munkával dicsekedni,
amit valaki más végzett a maga területén. 17Mert: „Aki dicsekszik, azzal
dicsekedjen, amit az Úr tett”!* 18Mert nem az a megbízható, aki önmagát
annak tartja, hanem az, akit az Úr tart megbízhatónak.

Pál és a hamis apostolok

11 1Bárcsak elviselnétek tőlem egy kis „bolondságot” — sőt, kérlek,
viseljetek el engem is! 2Isten féltő szeretetével féltelek titeket, mivel

10:17 idézet: Jer 9:23.

Jézus számára akarlak felkészíteni, ahogyan a menyasszonyt* eljegyzik a
vőlegény számára. Igen, én „eljegyeztelek” benneteket Jézus számára, és arra
törekszem, hogy úgy vigyelek hozzá, mint tökéletes menyasszonyát. 3Attól
félek azonban, hogy a gondolataitok eltávolodnak a Krisztus iránti őszinte
egyenességtől és tiszta hűségtől. Ez történt akkor régen Évával is, amikor a
Kígyó *(Sátán)* becsapta, és ez megtörténhet veletek is! 4Mert azt türelmesen
elviselitek, ha egy idegen elmegy hozzátok, és más dolgokat mond Jézusról,
mint amit mi. Készek vagytok arra is, hogy más szellemet, vagy más
örömhírt fogadjatok be, mint amit már befogadtatok. Akkor talán engem is
türelmesen elviselhetnétek!

5Úgy gondolom, semmivel sem vagyok kisebb azoknál a „híres apostolok-
nál”! 6Lehet, hogy nem tudok olyan szépen szónokolni, mint ők, de tudás
dolgában nem maradok el tőlük — ezt már megmutattam nektek sokszor.

7Ingyen hirdettem nektek Isten örömhírét†. Megaláztam magam, hogy ti
legyetek fontosak. Talán rosszul tettem? 8Más gyülekezetektől elfogadtam a
pénzbeli támogatást, hogy titeket ingyen szolgálhassalak. 9Amikor pedig
nálatok voltam, és szükségem volt valamire, nem szóltam róla senkinek. A
Macedóniából† jött testvérek azonban támogattak az adományaikkal. Így
nem voltam a terhetekre, de nem is leszek ezután se. 10Akhája† egész tarto-
mányában senki nem veheti el tőlem ezt a dicsekedést! Ezt úgy mondom,
mint akiben Krisztus igazsága lakik. 11Mit gondoltok, miért nem akartam
elfogadni tőletek semmit? Talán azért, mert nem szeretlek benneteket?!
Dehogyis! Isten jól tudja, mennyire szeretlek titeket.

12De továbbra is ezt fogom tenni, hogy azok az „apostolok” ne dicsekedhesse-
nek. Mert azt akarják elhitetni veletek, hogy az ő munkájuk is ugyanaz, mint a
miénk. 13Mert ezek hamis apostolok. Becsapják az embereket, és elhitetik velük,
hogy ők valóban Krisztus apostolai†. 14De ez nem is csoda, hiszen maga a Sátán†
is elhiteti az emberekkel, hogy ő a világosság angyala*. 15Nem meglepő tehát, ha
a Sátán szolgái olyan álarcot vesznek fel, hogy az igazság szolgáinak látsszanak.
Végül azonban megkapják, amit a tetteikkel megérdemeltek.

Pál szenvedései

16Megint csak azt mondom, hogy senki se tartson engem bolondnak! De ha
mégis annak gondoltok, akkor fogadjatok el így, hogy egy kicsit én is dicse-
kedhessem! 17Ezt most nem úgy mondom, mintha az Úr szólna, hanem úgy,
mintha a dicsekedés miatt valóban ostoba lennék. 18Sokan dicsekednek
emberi módon, hadd dicsekedjek én is! 19Hiszen ti olyan „bölcsek” vagytok,
hogy eltűritek a „bolondokat”. 20Igen, eltűritek, ha valaki szolgájává tesz
benneteket. Eltűritek, ha kihasznál, élősködik, vagy uralkodik rajtatok, ha azt
hiszi, hogy sokkal különb nálatok. Eltűritek még azt is, ha pofon üt titeket.
21Szégyenkezve mondom, hogy mi „túl gyengék” voltunk, hogy ilyen
dolgokat tegyünk veletek!

De ha valaki merészel dicsekedni, akkor én is dicsekedni fogok! (Úgy
mondom ezt, mintha bolond lennék.) 22Ha ezek a hamis apostolok héberek* —

11:2 *menyasszony* Szó szerint: „szűz”. **11:14** *világosság angyala* A Sátán néha olyan formában jelenik meg, hogy az emberek azt hiszik, Isten egyik angyalát látják. **11:22** *héberek* Más szóval: Izrael népéhez tartoznak.

hát, én is az vagyok! Izrael népéhez tartoznak? — én is! Ábrahám† utódai? — Én is az vagyok! 23 Ha ők Krisztus szolgái, akkor én még inkább az vagyok! — Milyen bolond dolog így dicsekedni! — Hiszen többet dolgoztam, mint ők! Többször börtönbe zártak, többször megkorbácsoltak, többször forogtam halálos veszedelemben, mint ők.

24 A zsidóktól ötször kaptam 39 korbácsütést, 25 háromszor bottal vertek meg, egyszer megköveztek, háromszor szenvedtem hajótörést, egy éjszakát és egy napot hányódtam a tenger hullámain. 26 Gyakran utaztam, sokszor voltam veszedelemben a folyókon, veszedelemben rablók között, veszedelemben a saját népem között, veszedelemben a nem zsidók között, veszedelemben városban, veszedelemben vidéken, veszedelemben a tengeren, veszedelemben hamis testvérek között.

27 Sokat fáradoztam és vesződtem, gyakran ébren töltöttem az éjszakát, éheztem és szomjaztam, gyakran nem volt mit ennem, sokszor fáztam, vagy nem volt ruhám. 28 Ezek mellett a külső bajok és nehézségek mellett állandóan hordozom az összes gyülekezetek gondját-baját. 29 Ha valaki a testvérek között erőtlen, én is viselem a gyengeségét! Ha valaki vétkezik, én is szenvedek vele együtt!

30 Ha már dicsekednem kell, akkor a gyengeségeimmel dicsekszem. 31 Az Úr Jézus Istene és Atyja, aki örökké áldott, tudja, hogy igazat mondok. 32 Amikor Damaszkusz városában voltam, el akartak fogni. Ezért Aretász király helytartója őriztette a várost. 33 Akkor az ablakon keresztül egy kosárban leeresztettek a városfalon kívülre, és így menekültem meg a kezéből.

Látomások és kijelentések

12 1 Bár semmi haszna sincs a dicsekedésnek, mégis hadd beszéljek az Úrtól kapott látomásokról† és kijelentésekről*! 2 Ismerek egy embert* a Krisztusban, akit tizennégy évvel ezelőtt felvittek egy időre a harmadik Mennybe. Hogy ezt testében élte át, vagy a teste nélkül, azt csak Isten tudja. 3 Csak azt tudom, hogy azt az embert (akár a testével együtt, akár anélkül volt ott, azt csak Isten tudná megmondani), 4 felvitték a Paradicsomba†, és ott olyan dolgokat mondtak neki, amiket nem lehet, de nem is szabad elmondania. 5 Ilyen dolgokkal dicsekszem, nem saját magammal. Vagy, ha mégis magammal, akkor is csak a gyengeségeimmel.

6 Pedig ha dicsekedni akarnék, nem lennék ostoba, mert igazat mondanék. De nem akarom, hogy bárki is többnek tartson, mint amilyennek lát, vagy amilyennek annak alapján gondol, amit tőlem hallott.

7 Hogy el ne bízzam magam az Úrtól kapott különleges kijelentések miatt, egy „tövist” kaptam a testembe, a Sátán† egyik angyalát. Azért kaptam, hogy állandóan verjen engem, hogy el ne bizakodjam. 8 Emiatt háromszor kértem az Urat, hogy szabadítson meg ettől a „tövistől”. 9 Ő azonban ezt válaszolta: „Elég az a kegyelem, amit kaptál, mert erőm a te erőtlenséged által éri el a célját.” Ezért boldogan dicsekszem gyengeségeimmel, hogy Krisztus ereje lakjon bennem. 10 Ezért örömmel elviselem a gyengeségeimet, amikor az emberek bántanak, vagy rosszat mondanak rólam, amikor különböző

12:1 *kijelentés* Istentől kapott megértés, betekintés olyan igazságokba, amelyeket eddig senki sem láthatott, mert el voltak takarva. **12:2** *egy ember* Pál valószínűleg önmagáról beszél (12:2–5).

nehézségek és bajok vesznek körül, amikor az emberek üldöznek† és rosszul bánnak velem. Mindezekben a dolgokban örömömet lelem, mert amikor gyenge vagyok, akkor vagyok igazán erős.

Pál szeretete a korinthusi testvérek iránt

11Úgy beszélek, mint egy bolond, de ti kényszerítettetek rá. Igazában
nektek kellett volna jót mondanotok rólam. Hiszen semmivel sem vagyok
kisebb, mint azok a ti „híres apostolaitok" — még akkor sem, ha
közöttetek nincs sok becsületem. 12Amikor nálatok voltam, olyan
dolgokat tettem, amik teljes mértékben bizonyítják, hogy valóban apostol†
vagyok! Láttátok a jeleket, csodákat és hatalmas erőket, amik a szolgál-
atomban megmutatkoztak. 13Így hát ti is megkaptatok mindent, amit a
többi gyülekezetek. Talán csak egy valamit nem: hogy tőletek nem
fogadtam el semmiféle anyagi támogatást. Bocsássátok meg nekem ezt az
„igazságtalanságot"!

14Most azért kész vagyok harmadszor is elmenni hozzátok. De most sem
fogok tőletek semmit sem kérni vagy elfogadni. Engem nem az érdekel,
amitek van, hanem titeket magatokat szeretnélek látni. Hiszen nem a
gyerekek kell vagyont gyűjtsenek a szülőknek, hanem fordítva! 15Én pedig
szívesen költöm rátok minden pénzemet, amim csak van. Sőt, saját magamat
is szívesen odaadom a lelketekért. Ha én ennyire szeretlek benneteket, ti
vajon kevésbé szerettek engem?

16Igen, az világos, hogy én magam nem használtalak ki benneteket. Azt
gondoljátok, hogy ez csak egy ügyes csel volt, hogy becsapjalak titeket?!
17Vajon valamelyik testvér, akit hozzátok küldtem, becsapott benneteket, és
elfogadott pénzt, vagy ajándékot tőletek? Nem! 18Valóban, Tituszt én kértem,
hogy látogasson meg titeket, és vele együtt küldtem el azt a másik testvért is.
Vajon Titusz kihasznált benneteket, és elfogadott valamit tőletek? Ugye, hogy
nem! Ti magatok láttátok, hogy Titusz és én ugyanúgy viselkedtünk
közöttetek. Igen, mi ugyanabban a Szellemben† teszünk mindent, és
ugyanazon az úton járunk!

19Most lehet, hogy azt gondoljátok: ez az ember egyre csak magát próbálja
védeni és mentegetni. De egészen másról van szó! Amit írtam, azt Isten
trónja előtt, Krisztusban mondom, és a ti érdeketekben! Benneteket
szeretnélek mindezzel megerősíteni, akiket annyira szeretek! 20Mert félek,
hogy amikor megérkezem hozzátok, nem olyannak talállak benneteket,
mint szeretnélek, és ti is olyannak találtok engem, amilyennek nem
szeretnétek. Félek, hogy veszekedést, irigységet, haragot, önzést,
rágalmazást, vádaskodást, büszkeséget és rendetlenséget találok közöttetek.
21Félek, hogy amikor odamegyek, ismét megaláz engem az én Istenem
közöttetek: szomorkodni és szégyenkezni fogok miattatok. Sírni fogok azok
miatt, akik vétkeztek, és nem akarták megváltoztatni az életüket. Igen, azok
miatt, akik nem fordítottak hátat a szexuális és egyéb szégyenletes
bűneiknek.

Záró figyelmeztetések és üdvözletek

13 1Ez lesz a harmadik látogatásom nálatok. Emlékezzetek rá, hogy meg
van írva: „Minden vádat két vagy három embernek kell megerősíteni,

akik bizonyítják, hogy igaz!* 2Legutóbb, a második látogatásom alkalmával,
személyesen figyelmeztettem azokat, akik korábban vétkeztek. Most, hogy
távol vagyok, ismét figyelmeztetek mindenkit, aki vétkezik: amikor ismét
hozzátok jövök, nem leszek elnéző a bűnösökhöz! 3Szeretnétek biztosan
tudni, hogy általam valóban a Krisztus szól? Meg fogjátok látni, hogy ő
egyáltalán nem gyenge, hanem nagyon is erőteljes közöttetek. 4Igaz ugyan,
hogy amikor megfeszítették *(megölték)*, akkor gyenge volt, de most már Isten
ereje által él. Az is igaz, hogy Krisztusban mi is gyengék vagyunk, de az is
igaz, hogy őbenne mi is Isten ereje által élünk — értetek!

5Vizsgáljátok meg magatokat, hogy valóban hitben éltek-e! Tegyétek
próbára magatokat! Vagy talán nem tudjátok, hogy Jézus Krisztus bennetek
él? Természetesen ez csak akkor igaz, ha valóban hitben éltek! 6De remélem,
hogy felismeritek: mibennünk igazán Krisztus él! 7Azért imádkozunk
Istenhez, hogy semmi rosszat ne tegyetek. Nem az a fontos, hogy rajtunk
lássátok és elismerjétek, hogy bennünk Krisztus él. Fontosabb, hogy valóban
azt tegyétek, ami jó és helyes. Még akkor is, ha rólunk azt gondoljátok, hogy
bennünk nem él a Krisztus. 8A valósággal szemben úgysem tehetünk
semmit, csak a valóságért. 9Mert ha mi gyengék vagyunk is, mégis örülünk,
ha ti erősek vagytok! Azért imádkozunk, hogy ti egyre erősebbek és tökélete-
sebbek legyetek. 10Ezeket a dolgokat azért írom most, amikor távol vagyok,
hogy amikor megérkezem, ne kelljen szigorúan bánnom veletek. Mert az Úr
hatalmat adott nekem, de nem arra, hogy romboljalak benneteket, hanem a
szellemi felépítésetekre és megerősítésetekre.

11Testvéreim, most búcsúzom: törekedjetek a tökéletességre, vegyétek
komolyan a figyelmeztetésünket, és tegyétek meg, amire kértelek
benneteket! Legyetek egyetértésben, és éljetek békességben egymással, akkor
Isten, aki a szeretet és a békesség forrása, veletek lesz! 12Köszöntsétek
egymást szent csókkal! 13Köszöntenek titeket az itteni testvérek.

14Az Úr Jézus Krisztus kegyelme†, Isten szeretete és a Szent Szellem†
közössége* legyen veletek!

13:1 idézet: 5Móz 19:15. **13:14** *közössége* Jelentheti a Szent Szellemben való közös részvételt, vagy a hívők szeretet-közösségét és egységét, amit a Szent Szellem teremt meg közöttük.

Pál levele
a galatákhoz

1 1Üdvözlet Páltól. Engem nem emberek választottak apostollá†, és nem is
ők küldtek a szolgálatba. Jézus Krisztus hívott el, és az Atya Isten, aki fel-
támasztotta Jézust a halálból.
2Ezt a levelet a velem levő testvéreim nevében is küldöm Galácia* tartomá-
nyába a gyülekezeteknek.
3Azért imádkozom, hogy Isten, a mi Atyánk, és az Úr Jézus Krisztus adjon
nektek kegyelmet† és békességet. 4Jézus önmagát áldozta fel a mi bűneinkért,
hogy kiszabadítson bennünket ennek a mostani világnak a gonoszságából.
Ez a mi Atyánk, az Isten akarata volt. 5Övé a dicsőség mindörökké. Ámen†!

Csak egyetlen igazi evangélium létezik

6Meglep, hogy ilyen gyorsan elfordultatok Istentől, aki Krisztus
kegyelmére† hívott meg titeket, és átpártoltatok egy másik örömhírhez. 7De
hiszen más örömhír† nincs. Csak néhány ember megzavar titeket, és el akarja
ferdíteni a Krisztusról szóló örömüzenetet. 8Az igazi örömhírt mi adtuk át
nektek. De még ha mi magunk, vagy egy Mennyből jött angyal hirdetne is
nektek valami másfajta örömhírt, legyen átkozott! 9Amint korábban már
elmondtam, most megismétlem, ha valaki más örömhírt hirdetne nektek,
mint amit elfogadtatok tőlünk, átkozott legyen!
10A kérdés az, hogy embereknek akarok-e tetszeni vagy Istennek? Vagy
talán azt hiszitek, hogy az embereknek igyekszem kedveskedni? Ha még
mindig emberek tetszését keresném, nem lennék Krisztus szolgája.

Pál közvetlenül Jézustól kapta az örömhírt

11Testvéreim, szeretném, ha tudnátok, hogy az örömhír†, amit tanítottam
nektek, nem emberektől származó üzenet volt. 12Hiszen nem emberektől
kaptam, és senki sem tanította ezt nekem, hanem maga Jézus Krisztus
ismertette meg velem.
13Hallottátok ugye, hogy életem korábbi szakaszában hogyan viselkedtem,
amikor a zsidó vallás szerint éltem. Akkor könyörtelenül üldöztem†, sőt
megpróbáltam elpusztítani Isten gyülekezetét†. 14A zsidó vallás gyakorlásá-
ban sok kortársamat is megelőzve, minden erőmmel igyekeztem követni
őseim tanításait.
15Istennek azonban már születésem előtt különleges terve volt velem.
Ezért kegyelme† által szolgálatába hívott, 16hogy Fiát rajtam keresztül

---

1:2 *Galácia* Valószínűleg azt a területet hívták így, ahol Pál apostol az első útja során (Lásd ApCsel 13. és 14. fej.) gyülekezeteket alapított. Ma Törökország középső része.

ismerjék meg. Elküldött, hogy hirdessem a Krisztusról szóló örömhírt† a
nem zsidó népeknek. Attól kezdve senkitől sem kértem tanácsot, vagy
segítséget. [17]Még azokat sem látogattam meg Jeruzsálemben, akik előbb
voltak apostolok†, mint én, hanem azonnal elmentem Arábiába, majd később
visszatértem Damaszkuszba.

[18]Három évvel később Jeruzsálembe mentem, hogy megismerkedjem
Péterrel*, és nála is maradtam tizenöt napig. [19]De a többi apostollal† nem
találkoztam, csak Jakabbal, az Úr testvérével. [20]Isten előtt mondom, hogy amit
itt írok nektek, az nem hazugság! [21]Később Szíria és Cilicia vidékére mentem.

[22]Júdea Krisztushoz tartozó gyülekezeteiben† azonban még személyesen
nem ismertek engem. [23]Csak ennyit hallottak rólam: „Ez az ember egykor
üldözött minket, de most ugyanazt a hitet tanítja, amelyet valamikor el akart
pusztítani.” [24]Ezek a hívők† azután Istent magasztalták értem.

A többi apostol befogadta Pált

2 [1]Tizennégy évvel később Barnabás kíséretében újból felmentem
Jeruzsálembe, és magammal vittem Tituszt is. [2]Azért indultam el, mert
Isten mutatta, hogy így kell tennem. Ez alkalommal külön a vezetőknek
mondtam el azt az örömhírt†, amit a nem zsidóknak tanítok. Azt akartam
elérni, hogy ezek a vezetők megértsék a munkámat, hogy az eddigi és a
mostani munkám kárba ne vesszen. [3]És bár a velem levő Titusz görög
származású volt, mégsem kényszerítették arra, hogy körülmetélkedjen†.
[4]Szükséges volt, hogy beszélgessünk ezekről a kérdésekről, mivel néhány
olyan ember furakodott közénk, akik magukat testvéreinknek mutatták.
Ezek titokban akarták megismerni azt a szabadságot, amit Krisztus Jézusban
kaptunk, hogy szolgává tegyenek bennünket. [5]Mi azonban egy pillanatra
sem léptünk vissza, és semmiben sem adtunk igazat nekik, hogy az örömhír†
igazságát megőrizzük számotokra.

[6]A fontos vezetők pedig — hogy azelőtt milyenek voltak, az nem érdekel,
hiszen Isten előtt mindenki egyforma — semmiben sem változtatták meg
tanításomat. [7]Sőt ellenkezőleg, belátták, hogy Isten nekem különleges feladatot
adott: azt, hogy a nem zsidó népeknek hirdessem az örömhírt†, ugyanúgy,
ahogy Péter szolgált a zsidóknak. [8]Mert Isten, akitől az erőt kaptuk, Pétert a kö-
rülmetéltek† *(zsidók)* közé küldte apostolnak†, de engem is ő küldött apostolnak
a körülmetéletlenek *(nem zsidók)* közé. [9]Jakab, Kéfás* és János, akiket a
gyülekezet tekintélyes vezetőinek tartanak, felismerték az Istentől kapott
különleges ajándékomat, és annak jeleként, hogy elfogadnak bennünket szolga-
társuknak, barátságosan kezet fogtak velem és Barnabással. Abban egyeztünk
meg, hogy mi a nem zsidók közé megyünk az örömhírt terjeszteni, ők pedig a
zsidók között teszik ugyanezt. [10]Csak arra kértek bennünket, hogy soha ne fel-
edkezzünk meg a szegényekről. Ezt magam is mindig fontosnak tartottam.

Pál felelősségre vonja Pétert

[11]Amikor Péter Antiókhiába érkezett, nyíltan szembeszálltam vele, mivel
helytelenül viselkedett. [12]Ez úgy történt, hogy amikor Péter először jött

---

1:18 *Péter* Az eredetiben: „Kéfás” — a „Péter” arám megfelelője. Jézus 12 apostolának egyike. Lásd 2:7 is. **2:9** *Kéfás* a „Péter” arám megfelelője. Jézus 12 apostolának egyike.

Antiókhiába, együtt evett a nem zsidókkal. De amikor megérkezett az a
néhány ember, akiket Jakab küldött, azonnal visszahúzódott, és megszakított
a nem zsidókkal minden kapcsolatot. Ugyanis félt azoktól a zsidóktól, akik
azt gondolták, hogy minden nem zsidót körül kell metélni†. 13Péter
képmutató† viselkedéséhez csatlakoztak a jelenlevő hívő zsidók is. Még
Barnabást is rávették a képmutatásra. 14Mikor tehát láttam, hogy nem az
örömhír† igazsága szerint viselkednek, mindnyájuk előtt felelősségre vontam
Pétert: „Ha te zsidó létedre magad se tartod meg a zsidó szokásokat, akkor
miért kényszeríted a nem zsidókat, hogy zsidó módra éljenek?”

15Mi ugyan zsidónak születtünk — nem „bűnösnek”, mint a nem zsidók —
16mégis jól tudjuk, hogy az ember nem a Törvény† szerinti tettei alapján lesz
Isten számára elfogadható. Egyedül a Jézus Krisztusban való hit által fogad el
bennünket Isten. Mi ugyanis, azért hittünk a Krisztus Jézusban, hogy Isten
számára elfogadhatóvá váljunk. Isten el is fogadott bennünket, azért, mert
hittünk Krisztusban, nem pedig a Törvény szerinti tettek alapján. Ezek által
ugyanis, soha, senki sem válhat Isten számára elfogadhatóvá.

17Mi, zsidók azért jöttünk Krisztushoz, hogy Isten számára elfogadhatók
legyünk. És ekkor ismertük fel, hogy mi is bűnösök vagyunk. Talán ez azt
jelenti, hogy Krisztus tesz minket bűnössé? Semmi esetre sem! 18Valóban
helytelen lenne, ha újból azt tanítanám, amit már egyszer elhagytam. 19Többé
nem élek már a Törvénynek†. Engem ugyanis maga a Törvény ölt meg. Így
azután a Törvény számára halott vagyok, hogy Istennek éljek. Krisztussal
együtt ugyanis engem is keresztre feszítettek, és meghaltam. 20Ezért többé ez
már nem is az én életem, hanem Krisztusé, aki bennem él. Ezt az életet ugyanis,
amelyet most testben élek, az Isten Fiába vetett hit által élem, aki annyira
szeretett engem, hogy önmagát adta értem. 21Ezt az ajándékot nem utasíthatom
vissza, mert számomra nagyon fontos. Miért? Mert ha a Törvény megtartása
tenne elfogadhatóvá Isten előtt, akkor Krisztus halála értelmetlen lenne.

Isten áldása hit által nyerhető el

3 1Ó, ti ostoba galaták! Ki tudott ennyire becsapni titeket?! Hiszen úgy írtuk
le Jézus Krisztus kereszthalálát, mintha a szemetek előtt feszítették volna
meg őt! 2Csak azt szeretném megtudni tőletek: Vajon azért kaptátok a Szent
Szellemet†, mert megtartottátok a Törvény† előírásait, vagy pedig azért, mert
amikor meghallottátok az örömhírt†, hittetek benne? 3Hogyan lehettek
ennyire ostobák, hogy a Szent Szellemben elkezdett új életeteket most
emberi erővel akarjátok folytatni?! 4Olyan sok minden történt veletek! Talán
minden hiába volt? Remélem, hogy nem! 5Mit gondoltok, Isten azért adja
Szent Szellemét† nektek, vagy azért munkálkodik hatalmas csodákkal
köztetek, mert megtartottátok a Törvény előírásait? Nem! Azért teszi
mindezt, mert amikor meghallottátok az örömhírt, hittetek benne.

6Isten beszéde ezt mondja: „Ábrahám† hitt Istenben, Isten pedig elfogadta
a hitét. Ezért lett Ábrahám Isten szemében elfogadható.”* 7Értsétek meg
tehát, hogy akik hisznek Istenben, azok Ábrahám igazi gyermekei. 8A
Szentírás — előre látva Isten tervét — így beszélt a jövőről: Isten a nem
zsidókat hitük által fogja elfogadhatónak tekinteni. Ábrahámnak is előre

3:6 idézet: 1Móz 15:6.

elmondta az örömhírt†: „Rajtad keresztül áldom meg a Föld minden
nemzetségét."* 9Isten ugyanis a hívő Ábrahámmal együtt mindazokat
megáldja, akik hisznek Istenben. 10Azok viszont, akik abban bíznak, hogy a
Törvény† előírásainak betartása teszi őket Isten számára elfogadhatóvá,
azokra átok nehezedik, amint meg van írva: „Átok sújt minden embert, aki
nem marad a hitben, és nem engedelmeskedik mindenben a Törvény előírá-
sainak."* 11Ebből világosan érthető, hogy a Törvény megtartásáért senki sem
lesz Isten szemében elfogadható, mert „aki hit által elfogadható lett Isten
számára, az élni fog."* 12A Törvény alapja azonban nem a hit. Éppen ellenke-
zőleg! Az Írás† azt mondja, hogy: „csak az élhet a Törvény által, aki
megtartja azt."* 13Krisztus azonban kiváltott bennünket a Törvény átka alól,
amikor helyettünk vette magára az átkot. Az Írás ezt így magyarázza: „átok
sújt mindenkit, akit fára függesztve végeznek ki."* 14Így az Ábrahámnak
ígért áldás Krisztus Jézusban a nem zsidókra is érvényes, hogy hitük által
megkapják a megígért Szent Szellemet†.

A Törvény és az ígéret

15Testvéreim, hadd mondjak most egy példát a mindennapi életből: egy
érvényes szerződést senki sem érvényteleníthet, és nem is egészíthet ki.
16Isten ígéretet tett Ábrahámnak és utódjának. Nem azt olvassuk, hogy 'a te
utódaidnak' többes számban, mintha sok emberről lenne szó, hanem egyes
számban: 'a te utódodnak'*, aki maga Jézus Krisztus. 17Ezzel azt szeretném
megértetni veletek, hogy az Istennel kötött Szövetséget† — amely már
korábban is érvényes volt — a négyszázharminc évvel később adott
Törvény† nem tehette érvénytelenné. Így azután az Ábrahámnak tett ígéret
érvényben maradt. 18Ha ugyanis a Törvény megtartása miatt kapnánk
örökséget, akkor az nem függne az ígérettől. Ábrahámot viszont Isten az
ígérete alapján áldotta meg.

19Akkor tehát mi a Törvény† célja? Azért kaptuk, hogy rámutasson a rossz
dolgokra, amiket az emberek elkövetnek. A Törvény addig működött, amíg
el nem jött Ábrahám utóda *(Jézus)*, akinek az ígéret szólt. A Törvényt Isten
adta az angyaloknak, akik elhozták Mózesnek†. Ő volt a közvetítő az
angyalok és az emberek között. 20Közvetítőre azonban nincs szükség ott,
ahol nincs két fél, Isten ugyanis egyetlen Egy.

A Mózesi Törvény célja Krisztus

21Ez azt jelentené, hogy a Törvény† Isten ígéretei ellen van? Szó sincs róla!
Mert, ha olyan törvényt kaptunk volna, amely képes életet adni az embereknek,
akkor ezáltal válhatnánk Isten számára elfogadhatóvá. 22Az Írás† azonban azt
mondja, hogy az egész emberiség a bűn rabságában él, és csakis a hit alapján
kaphatják meg az ígéretet azok, akik Jézus Krisztusban hisznek.

23Mielőtt azonban elérkezett ez a hit, a Törvény† őrzött bennünket, és
egészen addig raboskodtunk, amíg Isten meg nem ismertette velünk az

---

3:8 idézet: 1Móz 12:3. **3:10** idézet: 5Móz 27:26. **3:11** idézet: Hab 2:4 és Róm 1:17.
3:12 *„csak az … megtartja azt."* Lásd 3Móz 18:5. **3:13** *„átok … végeznek ki"* 5Móz 21: 22–23 szerint amikor valakit ki kell végezni, akkor az az ember átkozott, és a holttestét fel kell akasztani egy fára, hogy mindenki lássa ezt a szégyent. Pál azt mondja, hogy Jézus kivégzése is így történt.
3:16 *„a te utódodnak"* Szó szerint: „magodnak". Lásd 1Móz 12:7.

eljövendő hitet. [24]Így tehát Krisztus megérkezése előtt a Törvény volt a
Krisztushoz vezető nevelőnk, hiszen azóta már hit által válhatunk Isten
számára elfogadhatóvá. [25]De miután ez a hit megérkezett, többé már nincs
szükség arra, hogy a nevelőnk felügyeljen ránk.

[26]Ti mindnyájan Isten gyermekei vagytok Krisztus Jézusban, és ez a
hitetek által valósult meg. [27]Mivel mindenki, aki Krisztusba merítkezett
be†, az Krisztust öltötte magára. [28]Ezért nincs többé különbség zsidó és
görög, rabszolga és szabad ember, vagy férfi és nő között, mert Krisztus
Jézusban mindannyian egyek vagytok. [29]És mióta Krisztushoz tartoztok,
azóta Ábrahám† utódai vagytok. Isten ígérete szerint így örökösökké
lettetek.

Örökségünk

4 [1]Ezzel azt szeretném mondani, hogy amíg az örökös kiskorú, addig
semmiben sem különbözik a rabszolgától, pedig már akkor is minden az
övé. [2]Mégis nevelőszülők és gondviselők felügyelete alatt él az apja által
meghatározott ideig. [3]Ugyanígy mi is, amikor még olyanok voltunk, mint a
gyermekek, haszontalan emberi szabályok* szolgái voltunk. [4]De amikor
eljött a megfelelő idő, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született. A
Törvény† ideje alatt élt, [5]hogy felszabadítsa a Törvény uralma alatt élő
embereket, és így bennünket Isten a maga fiaivá fogadhasson.

[6]Mivel tehát gyermekei vagytok, Isten elküldte Fiának Szellemét† a
szívünkbe, aki így kiált: „Abbá!”*, azaz: „Édesapám!” [7]Így azután többé már
nem vagy szolga, hanem fiú. Ha pedig fiú, akkor örökös is, akit maga Isten
tett azzá.

Pál szeretete a galaták iránt

[8]Régen, amikor még nem ismertétek Istent, olyan istenek rabjai voltatok,
akik valójában nem is istenek. [9]De most már ismeritek Istent — vagy sokkal
inkább: Isten ismert meg benneteket. De akkor miért tértetek vissza azokhoz
a gyenge és értelmetlen szabályokhoz*?! Talán újra azok rabjai akartok
lenni?! [10]Gondosan betartjátok a különleges napokat, hónapokat, évszakokat,
és éveket. [11]Aggódom miattatok! Lehet, hogy hiába volt minden értetek
végzett munkám?!

[12]Testvéreim, kérlek benneteket, legyetek olyanok, mint én! Hiszen,
korábban én is olyan voltam, mint ti. Egészen mostanáig nem adtatok okot
arra, hogy panaszom legyen rátok. [13]Hiszen jól tudjátok, hogy először testi
betegségem miatt maradtam tovább, és hirdettem nektek az örömhírt†. [14]És
bár testi betegségem terhet jelentett számotokra, ti mégsem néztetek le, és nem
utasítottatok vissza, hanem úgy fogadtatok, mint Isten angyalát, vagy mint
magát Krisztus Jézust. [15]Hova tűnt a korábbi lelkesedésetek? Emlékszem, hogy
megtettetek volna bármit, hogy segítsetek rajtam. Állítom, hogy ha rajtatok
múlik, még a saját szemeteket is kivettétek volna, hogy nekem adjátok. [16]Csak
nem azért váltam ellenségetekké, mert megmondom nektek az igazságot?!

4:3 *szabályok* vagy: hatalmak. A 9. versben is. **4:6** *Abbá* Arám szó, jelentése: „apuka”, „apuci”. Jézus korában az izraeli gyerekek így szólították az édesapjukat. **4:9** *szabályok* vagy: hatalmak. A 3. versben is.

17Azok az emberek* nagy érdeklődést mutatnak irántatok, és minden áron
azon mesterkednek, hogy elszakítsanak titeket tőlem. A szándékuk azonban
nem tiszta. Azt akarják elérni, hogy csak őket kövessétek. 18Az jó dolog, ha
igyekeztek mindig a jót tenni. De nem csak olyankor, amikor én is veletek
vagyok. 19Drága gyermekeim! Most ismét olyan fájdalmakon megyek
keresztül, mint egy édesanya, amikor a gyermekét megszüli. Ez addig tart
majd, amíg igazán hasonlóvá nem váltok Krisztushoz. 20Szeretnék most ott
lenni nálatok, és egészen más hangnemben beszélgetni veletek, mert
tanácstalan vagyok miattatok.

Hágár és Sára példája

21Ti, akik még mindig a Törvény† uralma alatt akartok élni, mondjátok
csak, nem halljátok a Törvény szavait? 22Az Írásban† ugyanis azt
olvassuk, hogy Ábrahámnak† két fia volt: az egyik a rabszolga-nő fia, a
másik pedig a szabad asszonytól született fiú. 23A rabszolga-nő fia
természetes módon jött a világra, de a szabad asszony fia Isten ígérete
alapján született.

24Ennek az igaz történetnek másik jelentése is van. A két asszony ugyanis
a két szövetséget† jelképezi. Az egyik szövetséget Isten a Sinai-hegyen†
kötötte a népével, amikor a Törvényt† adta nekik. Akikre ez érvényes, azok
szolgák. Hágár, aki maga is szolga volt, 25az Arábiában levő Sinai-hegyet
jelképezi, és ugyanakkor a mostani Jeruzsálemet is, hiszen ez a város népével
együtt a Törvény rabszolgája. 26Sára, a szabad asszony a Mennyei
Jeruzsálemet jelképezi, ő a mi anyánk. 27Mert az Írás† így beszél róla:

„Örülj, te asszony, akinek nem lehet gyermeke,
aki még sohasem szültél gyermeket!
Légy vidám, és ujjongva kiálts, te, akinek nem lehetnek
szülési fájdalmai!
Mert több gyermeke lesz az elüldözött asszonynak*,
mint annak, akinek férje van.” *Ézs 54:1*

28Ti is, testvéreim, ugyanannak az ígéretnek az alapján születtetek, mint
Izsák†. 29De, ahogyan annak idején a természetes módon született gyermek
üldözte azt, aki a Szent Szellem† ereje által született, ma is ugyanez történik.
30Mit mond erről az Írás†? „Kergesd el a rabszolganőt a fiával együtt, mert az
ő fia nem fog együtt örökölni a szabad asszony fiával.”* 31Tehát, testvéreim,
mi nem a rabszolganő gyermekei vagyunk, hanem a szabad asszonyéi.

Ragaszkodj a szabadságodhoz!

5 1Krisztus azért szabadított fel bennünket, hogy éljünk is ebben a szabad-
ságban. Ezért ne engedjétek magatokat újra rabszolgává tenni!
2Figyeljetek! Én, Pál mondom nektek, hogy ha körülmetélkedtek†, akkor
Krisztus nem jelent semmi áldást számotokra. 3Most megismétlem, hogy aki
hagyja magát körülmetélni, annak az egész Törvényt† be kell tartania! 4Ti,

---

4:17 *azok az emberek* Azokról a hamis tanítókról van szó, akik félrevezették a galáciai hívőket. Lásd Gal 1:7. **4:27** *elüldözött asszony* Olyan asszony, akit a férje elhagyott, vagy elküldött magától. **4:30** idézet: 1Móz 21:10.

akik Mózes Törvénye† által akartok Isten számára elfogadhatók lenni, elsza-
kítottátok magatokat Krisztustól, és így kiléptetek a kegyelemből†. 5Mi
ugyanis azt reméljük, hogy a hit erejével leszünk Isten számára elfogadha-
tók. Ezért türelmetlenül várjuk, hogy a Szent Szellem† segítségével ez meg is
történjen. 6Krisztus Jézusban ugyanis sem a körülmetélkedés, sem a körül-
metéletlenség nem ér semmit, sokkal inkább a szeretet által munkálkodó hit.

7A futásotok igazán szépen indult. Ki akadályozott meg titeket abban,
hogy az igazságnak engedelmeskedjetek? 8Ez a félrevezetés nem Istentől
való, aki elhívott titeket. 9Egy kevés kovász† is elég, hogy az egész tészta
megkeljen tőle.* 10Bízom az Úrban, hogy ti sem fogtok eltérni attól a gondol-
kodástól, ahogyan tanítottalak benneteket. De aki állandóan összezavar
titeket — bárki is legyen az — megkapja méltó büntetését.

11Testvéreim! Ha én még mindig a körülmetélkedést† terjesztem, amint azt
egyesek állítják, akkor miért üldöznek† engem továbbra is? Ebben az esetben
a Kereszt† egyáltalán nem okozna botrányt. 12Bárcsak azok, akik titeket
lázítanak, a körülmetélkedésük mellett még kasztrálnák* is magukat!

13Testvéreim! Isten benneteket szabadságra hívott el! Csak ne használjátok
ezt a szabadságot a bűnös természetetek kívánságaira! Inkább szeretettel
szolgáljatok egymásnak! 14Az egész Törvény ugyanis ebben az egy
mondatban foglalgató össze: „Szeresd a másik embert,* mint saját magadat!”
15De ha tovább is marakodtok, végül még elpusztítjátok egymást!

A Szent Szellem és az emberi természet

16Ezért azt javaslom, engedjétek, hogy a Szent Szellem† irányítsa a viselke-
déseteket. Akkor bűnös természetetek kívánságai nem fognak érvényesülni.
17Mert a bűnös természet a Szent Szellem ellen támad, a Szent Szellem pedig
a bűnös természetünk ellen. Ezek tehát állandó harcban állnak egymással.
Ebből következik, hogy nem azt teszitek, amit szeretnétek. 18Ha azonban
engeditek, hogy a Szent Szellem vezessen benneteket, akkor nem vagytok a
Mózes Törvényének† uralma alatt.

19Nyilvánvaló, hogy bűnös természetünkből ilyen dolgok származnak:
paráznaság, erkölcstelenség, szexuális bűnök†, 20bálványimádás†, varázslás†,
ellenségeskedés, civakodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, megosz-
tottság, 21irigykedés, részegeskedés, vad mulatozás és ezekhez hasonlók.
Figyelmeztetlek benneteket, ahogy azt már korábban is tettem, hogy akik így
élnek, nem öröklik Isten Királyságát†! 22A Szent Szellem† pedig ezeket teremti
meg bennünk: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség,
23szelídség és önuralom. Nincs olyan törvény, amely ezeket dolgokat elítélné.
24Akik pedig Krisztus Jézushoz tartoznak, azok már megfeszítették bűnös ter-
mészetüket szenvedélyeikkel és vágyaikkal együtt. 25Mivel a Szent Szellem
által kaptunk új életet, ezért a Szent Szellem vezetését kell követnünk! 26Ne
legyünk büszkék, ne ingereljük egymást, és ne irigykedjünk egymásra!

5:9 *Egy kevés … tőle* A közmondás szerint egy kis dologból (pl. rossz tanításból) is lehet óriási baj. Egyetlen ember rossz hatása is tönkreteheti az egész csoportot. **5:12** *kasztrálni* A férfi ivarszervet kivágni. Pál itt olyan szót használ, amely hasonlít a „körülmetélés”-re. Így fejezi ki, mennyire fel van háborodva amiatt, hogy a hamis tanítók a nem zsidókat is körülmetélkedésre akarják kényszeríteni. **5:14** *a másik embert* idézet: 3Móz 19:18. Jézus tanítása a Lk 10:25–37-ben világossá teszi, hogy ez mindenkire vonatkozik, akinek segítségre van szüksége.

Segítsünk egymásnak!

6 1 Testvéreim! Lehet, hogy közületek valaki valami rosszat tesz. Az ilyen
testvért gyengéden és szelíden azok igazítsák helyre, akik a Szent
Szellem† szerint élnek! De ők is vigyázzanak magukra, nehogy ugyanabba a
kísértésbe essenek! 2 Segítsetek egymásnak, amikor valakit gondok és bajok
vesznek körül. Így engedelmeskedtek igazán a Krisztus törvényének. 3 Ha
valaki nem akar másoknak segíteni, mert olyan fontosnak tartja magát,
akkor valójában senki, csupán magát csapja be. 4 Mindenki a saját munkáját
értékelje! Akkor csakis a maga munkájával dicsekedhet, és nem a máséval!
5 Hiszen mindenkinek saját magáért kell felelősséget vállalnia.

6 Akit pedig az Isten beszédére tanítanak, az viszonozza ezt a tanítójának:
adjon neki abból, amije van.

A vetés és aratás törvénye

7 Ne áltassátok magatokat! Istent nem lehet becsapni! Azt fogja az ember
aratni, amit vetett*. 8 Aki azért vet, hogy kielégítse bűnös természetének
kívánságait, annak a bűnös természete örök halált terem, és ezt fogja learatni.
Aki viszont a Szent Szellem† tetszésére vet, az a Szent Szellemből arat örök
életet. 9 Ne fáradjatok bele, hogy jót tegyetek! Ha kitartóan végezzük
munkánkat, akkor időben aratunk majd! 10 Rajta hát! Amíg van lehetősé-
günk, addig tegyünk jót mindenkivel, de leginkább azokkal, akik hitünk
családjához tartoznak!

Befejezés

11 Nézzétek csak, milyen óriási betűkkel írok most a saját kezemmel! 12 Akik
embereknek akarnak tetszeni, azok megpróbálják rátok erőltetni, hogy
körülmetélkedjetek†. Ezt azonban csak azért teszik, hogy Krisztus
keresztjéért* ne üldözzék† őket. 13 Ők körül vannak metélve ugyan, de
maguk sem tartják be a Törvény† előírásait. Csak azért akarják, hogy
körülmetélkedjetek, hogy majd ezzel a testi formasággal dicsekedhessenek.
14 Engem azonban Isten őrizzen attól, hogy mással dicsekedjem, mint a mi
Urunk Jézus Krisztus keresztjével! A kereszten a világ meghalt a számomra,
és én is meghaltam a világnak.* 15 Mert sem a körülmetélkedés, sem a körül-
metéletlenség nem számít. Kizárólag az új teremtménynek* van értéke.
16 Békesség és irgalom mindazoknak, akik ezen igazság szerint élnek, Isten
egész népének*!

17 Ezentúl senki ne okozzon kellemetlenséget nekem, mert én olyan sebhelye-
ket* hordozok a testemen, amelyek világosan mutatják, hogy Jézusé vagyok.

18 Testvéreim! Imádkozom, hogy Urunk, Jézus Krisztusnak kegyelme†
legyen veletek! Ámen.

6:7 *amit vetett* Hasonlat: azt jelenti, hogy az életünk hasonló a föld megműveléséhez. A gazdálkodó is annak a termését aratja le, aminek a magját elvetette. **6:12** *Krisztus keresztje* Jelképesen: az örömhír, amely Jézus Krisztusról, haláláról és feltámadásáról szól. A „kereszt” Isten megoldása az ember számára, az üdvösségre vezető egyetlen út. A 14. versben is. **6:14** *A kereszten … a világnak* Szó szerint: „számomra a világot keresztre feszítették (kivégezték), és engem is a világ számára.” **6:15** *új teremtmény* Vagy új teremtés, újjáteremtés: azok, akiket Isten újjáteremt. **6:16** *népének* Szó szerint: „Isten Izraelének” **6:17** *sebhelyeket* Pál apostolt, Jézusról való tanúskodása és tanításai miatt sokszor súlyosan megverték, megkorbácsolták — ezeknek a nyomát mutatták a sebhelyek.

Pál levele
az efezusiakhoz

1 1Üdvözlet Páltól, aki Isten akaratából Jézus Krisztus apostola,
Isten szent népének, akik Efezusban* laknak, és hisznek a Krisztus
Jézusban.
2Atyánk, az Isten és Urunk, Jézus Krisztus adjon nektek kegyelmet† és
békességet!

Szellemi áldások Krisztusban

3Áldott legyen az Isten, a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja! Ő
megáldott bennünket a Krisztus által a mennyei birodalomban minden
szellemi áldással. 4Isten annyira szeretett bennünket, hogy a Krisztusban már
a világ teremtése előtt kiválogatott minket. Azért tette ezt, hogy szent népévé
legyünk, akik az ő szemében tökéletesek. 5Előre elhatározta, hogy minket
saját gyermekeivé fogad Jézus Krisztus által. Így akarta, és így tetszett ez
neki. 6Azért tette ezt, hogy dicséretet szerezzen dicsőséges kegyelmének†,
amellyel megajándékozott bennünket szeretett Fia, Jézus Krisztus által.
7A Fiú által kaptuk a megváltásunkat is, az ő vére *(halála)* által. Őrajta
keresztül kaptuk meg bűneinkre is a bocsánatot, Isten kegyelmének†
gazdagsága szerint. 8Isten elárasztott bennünket kegyelmével, mindenféle
bölcsességgel és megértéssel. 9Megmutatta nekünk titkos tervét, amelyet
tetszése szerint készített, és a Krisztus által akar elvégezni. 10E terv szerint,
amikor erre megérik az idő, Isten a Krisztusban mindent egybeszerkeszt:
mindazt, ami a Mennyben és a Földön van, és őt teszi mindennek fejévé.
11Isten a Krisztusban kiválasztott bennünket. Ezt már előre elhatározta,
mert így felelt meg céljának. Isten ugyanis mindent a saját elhatározása és
akarata szerint cselekszik. 12Bennünket, akik elsőként reménykedtünk a
Krisztusban, Isten arra választott ki, hogy dicséretet szerezzünk dicsőségének.
13Ez rátok is vonatkozik. Ti is hallottátok az igazság üzenetét, a megszabadu-
lás örömhírét†, és hittetek a Krisztusban. Isten pedig a Krisztusban megjelölt
benneteket egy különleges jellel, a megígért Szent Szellemmel†. 14A Szent
Szellem a biztosítéka annak, hogy meg fogjuk kapni, amit Isten a népének
ígért. Ez a biztosíték addig érvényes, amíg eljön az ideje, hogy örökségünket
valóban meg is kapjuk. Mindennek a célja Isten dicsőségének dicsérete.

Pál imádsága

15–16Hallottam, hogy hisztek az Úr Jézus Krisztusban, és szeretitek
mindazokat, akik Istenhez tartoznak. Ezért állandóan hálát adok értetek

---

1:1 *Efezusban* Néhány régi kéziratban nem szerepel az „Efezusban” szó.

Istennek, amikor imádkozás közben eszembe juttok. 17Azért imádkozom, hogy
a mi Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőséges Atya, adja nektek a Szent
Szellemet†, aki bölccsé tesz benneteket, és igazán megismerteti veletek Istent.
18Azt kérem Istentől, hogy nyissa meg szívetek szemét, hogy valóban
megértsétek, milyen reménységre hívott meg titeket. Így fogjátok megérteni,
milyen gazdag és nagy az az örökség, amit Isten a népének akar adni.
19Imádkozom, hogy megtudjátok, milyen mérhetetlenül nagy Isten ereje,
amely értünk működik, akik hiszünk. Istennek ez az ereje mutatkozott meg
akkor is, 20amikor a Krisztust feltámasztotta a halálból, és a mennyei helyekre,
a jobbjára ültette. 21Ezzel a Krisztus hatalmasabb lett, mint az összes uralkodó,
hatalmasság, erő vagy király, vagy bármilyen más hatalom; de nemcsak ebben,
hanem a következő korokban is. 22Isten tehát mindent a Krisztus lába *(hatalma)*
alá helyezett. Ugyanakkor a Gyülekezetnek† pedig mindenek felett a Krisztust
tette a „fejévé”. 23A Gyülekezet ugyanis a Krisztus „Teste”, amely telve van a
Krisztussal, aki mindent, minden tekintetben teljessé tesz.

A halálból az életre

2 1Régen halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt. 2Ezekben a
bűnökben éltetek, mint ahogy a mostani emberek élnek. Igen, ezek által
azt a föld felett uralkodó szellemet követtétek, aki a levegőbeli hatalmassá-
gok felett is uralkodik. Ez a szellem működik mindazokon keresztül, akik
nem engedelmeskednek Istennek. 3Valamikor mi is mindnyájan közéjük
tartoztunk, és bűnös természetünk kívánságait követtük. Igyekeztünk
kielégíteni, amit bűnös természetünk kívánt, és a saját elgondolásainkat
akartuk megvalósítani. Így tehát ránk is, mint mindenki másra, Isten jogos
haragja következett volna.

4–5Isten azonban tele van irgalommal, és nagyon szeret bennünket! Ezért,
amikor még halottak voltunk a bűneink miatt, a Krisztussal együtt új életet
adott nekünk. Bizony, Isten kegyelme† mentett meg benneteket! 6Sőt,
Krisztussal együtt fel is támasztott a halálból, és vele együtt ültetett
bennünket a mennyei helyekre. Mindez a miénk, akik a Krisztus uralma alatt
vagyunk. 7Isten azért tette ezt, hogy megmutassa a jövendő korszakoknak is
kegyelme határtalan gazdagságát. A Krisztus Jézusban adta nekünk ezt a
kegyelmet. 8Mert a kegyelem tette lehetővé, hogy a hit által megmenekülje-
tek. Ezt pedig nem ti vittétek véghez, hanem Isten ajándékozta nektek. 9De
nem is a jócselekedetek eredménye, hogy senki ne dicsekedhessen. 10Hiszen
minket Isten a saját kezével alkotott: arra teremtett bennünket a Krisztus
Jézusban, hogy jó dolgokat vigyünk véghez. Ezeket a dolgokat Isten már
előre elkészítette, hogy ez legyen az élet útja a számunkra.

Egység Krisztusban

11Ezért emlékezzetek rá, hogy régen emberi származásotok szerint ti a
nem zsidó népek közé tartoztatok. Ezért benneteket „körülmetéletlen”-nek*
hívtak azok, akik magukat „körülmetélteknek†” nevezik. Ezt a körülme-
télést, a zsidók maguk végzik el a testükön. 12Emlékezzetek rá, hogy akkor

---

2:11 *körülmetéletlen* A zsidók így nevezték azokat, akik nem voltak körülmetélve. Sokszor egysze-
rűen „nem zsidó embert” jelent. Lásd a Szójegyzékben.

még a Krisztus nélkül éltetek, és nem tartoztatok Izrael népének
közösségébe. Ezért semmi közötök nem volt Istennek a saját népével kötött
szövetségeihez*, amikhez ígéretek is kapcsolódnak. Reménység nélkül
éltetek ebben a világban, és nem ismertétek az Istent. 13Igen, valamikor
Istentől távol éltetek. De most, a Krisztus Jézusban közel kerültetek hozzá.
Valóban, a Krisztus vére *(halála)* által jöttetek közel Istenhez.

14Mert a Krisztus Jézus a mi békességünk. Ő tette eggyé a zsidókat és a nem
zsidókat. Ez a két csoport kölcsönösen gyűlölte egymást. El voltak választva,
mintha fal lett volna közöttük. A Krisztus azonban ledöntötte a gyűlöletnek ezt a
falát, amikor a saját testét feláldozta. 15Ugyanakkor, félretolta az útból a
Törvény† szabályait és rendelkezéseit is, hogy a saját uralma alatt ebből a két
csoportból egyetlen új embert teremtsen, és így békesség legyen közöttük. 16Azt
akarta, hogy ebből a két csoportból egy Test legyen, és kibékítse őket Istennel, a
saját halála árán. Amikor a Krisztus meghalt a kereszten, akkor ezzel a két
csoport közötti gyűlölködésnek is véget vetett. 17Eljött, és a békesség örömhírét
hozta a nem zsidó népeknek, akik távol voltak Istentől. De ugyanígy a
zsidóknak is békességet hirdetett, akik közel voltak Istenhez. 18Mert a
Krisztuson keresztül ugyanaz a Szent Szellem† nyitott szabad utat az Atyához
mindkettőnknek.

19Ezért most már ti sem vagytok többé idegenek, akik a nem zsidó népek
közül jöttetek. Polgártársai lettetek Isten népének, és tagjai Isten nagy
családjának. 20Isten szellemi értelemben beleépített benneteket abba a
templomba*, amelynek alapját az apostolok† és próféták† alkotják. Az épület leg-
fontosabb sarokköve* azonban maga a Krisztus Jézus. 21Ő tartja össze az egész
épületet, és ő építi fel, hogy az Úrban szent templommá legyen. 22Az ő uralma
alatt a többiekkel együtt ti is folyamatosan beleépültök ebbe a templomba,
amely azért készül, hogy Isten maga lakjon abban a Szent Szellem† által.

Pál munkája a nem zsidó népek között

3 1Mindezek miatt vagyok én, Pál, most fogságban. Igen, a Krisztus Jézus
foglya vagyok tiértetek, akik a nem zsidók közül valók vagytok. 2Biztosan
hallottatok már arról, hogy Isten milyen munkát bízott rám: hogy kegyelmével
gazdálkodjak a ti érdeketekben. 3Talán arról is hallottatok, hogy Isten
közvetlenül megmutatta nekem azt a titkos tervét, amelyről az előbb röviden
írtam már. 4Ha ezt elolvassátok, megértitek belőle, hogyan gondolkodom én a
Krisztus titkáról. 5Isten mostanáig nem mutatta meg ezt a titkot az
embereknek. Most azonban a Szent Szellem† által a szent apostoloknak† és
prófétáknak† kijelentette. 6Ez a titok pedig a következő: az örömhír† által a
nem zsidók is örökölhetik ugyanazokat a dolgokat, amiket Isten a zsidóknak
ígért, és ők is ugyannak a Testnek a részei lehetnek. Igen, a Krisztus Jézusban
ők is ugyanúgy megkaphatják, amiket Isten ígért, mint a zsidók.

7Ennek az örömhírnek† az elterjesztésével bízott meg Isten engem, a
szolgáját. Irántam való jóindulatából adta nekem ezt az ajándékot, amit

---

2:12 *szövetségek* Azok a szövetségek, amiket Isten kötött népével a Jézus előtti időkben. Lásd a Szójegyzékben. **2:20** *templom* Az a hely, ahol Isten népe imádja Istent. Itt szellemi értlemben a hívőket jelenti, akik Istent imádják — ők az Isten szellemi temploma. **2:20** *sarokkő* Az épület legelső és legfontosabb alapköve.

meg sem érdemeltem. Így mutatta meg bennem a hatalmát. [8]Én vagyok a
legeslegkisebb Isten népe között. Mégis nekem adta Isten azt az ajándékot,
hogy a Krisztus gazdagságát hirdessem a nem zsidóknak. Ez a gazdagság
olyan hatalmas, hogy az egészet senki nem tudja megérteni. [9]Isten azt is
rám bízta, hogy mindenkinek mondjam el ezt a titkos tervét. Isten, aki a
mindenséget teremtette, örök idők óta mindeddig titokban tartotta ezt.
[10]Ennek a tervnek az a célja, hogy a mennyei helyeken lévő hatalmasoknak
és fejedelmeknek Isten megmutassa a maga sokféle bölcsességét a
Gyülekezet† által. [11]Ez így felel meg Isten örök tervének, amelyet a mi
Urunkban, a Krisztus Jézusban teljesített be. [12]Így hát Krisztus uralma alatt,
és a Krisztusban való hitünk által bátran és bizalommal odamehetünk
Istenhez. [13]Ezért arra kérlek benneteket, hogy ne szomorkodjatok az én
szenvedéseim miatt. Mert ezeket a szenvedéseket értetek vállaltam, és
nektek szereznek dicsőséget.

Pál imádkozik az efezusiakért

[14]Mindezeket látva, letérdelek az Atya-Isten előtt, és imádom őt, [15]akitől
minden mennyei és földi család a nevét kapja. [16]Arra kérem az Atyát, hogy
dicsőséges gazdagsága szerint és a Szent Szellem† által erősítse meg a belső
embert bennetek, [17]hogy a Krisztusban való hitetek által ő lakjon a
szívetekben. Kérem, hogy mélyen belegyökerezzetek az isteni szeretetbe, és
egész életetek erre épüljön. [18]Hogy ilyen módon képesek legyetek Isten
egész népével együtt megérteni, milyen széles, mennyire hosszú, milyen
magas és mennyire mély a Krisztus szeretete. [19]Ezt emberi értelemmel fel
sem lehet fogni. Én mégis azért imádkozom, hogy tapasztaljátok meg
szeretetét, és hogy Isten maga töltsön be titeket teljesen.

[20]A bennünk működő ereje által Isten mérhetetlenül többet tud tenni,
mint amire kérjük, vagy amit el tudunk képzelni. [21]Dicsőség Istennek
mindezért a Gyülekezetben† és a Krisztus Jézusban, minden nemzedékben
örök időkig! Ámen†!

A Test egysége

4 [1]Ezért én, aki fogságban vagyok az Úrért, arra kérlek benneteket, hogy
éljetek méltóan az Istentől kapott meghívásotokhoz! [2]Legyetek mindig
alázatosak, szelídek és türelmesek, és isteni szeretettel viseljétek el egymást!
[3]A Szent Szellem† a békesség kötelével vesz körül, és így köt össze
benneteket. Minden igyekezettel arra törekedjetek, hogy ezt az egységet
őrizzétek meg! [4]Csak egy Test van és egy Szent Szellem, mint ahogy
ugyanarra az egy reménységre hívott meg Isten benneteket. [5]Csak egy Úr
van, egy hit és egy bemerítkezés†. [6]Csak egy Isten van — mindenek Atyja—
aki uralkodik minden felett, mindenen keresztül cselekszik, és mindenhol
jelen van.

[7]Közülünk mindenki kapott valamilyen kegyelmet, annak megfelelően,
amilyen ajándékot adott neki a Krisztus. [8]Ezért mondja az Írás†

> „Amikor felment a magasságba,
> foglyokat vitt magával,
> és ajándékokat adott az embereknek.” *Zsolt 68:19*

9Amikor azt mondja, hogy „felment”, az azt jelenti, hogy előzőleg Krisztus
lejött a Földre. 10Jézus Krisztus az, aki alászállt, majd felemelkedett az egek
fölé, hogy azután betöltse a világmindenséget. 11Igen, ő az, aki apostolokat†,
prófétákat†, evangélistákat, pásztorokat és tanítókat adott ajándékul az
embereknek. 12Azért adta őket, hogy felkészítsék és kiképezzék Isten népét
feladatukra, a szolgálatra — hogy ezáltal felépítsék és megerősítsék a
Krisztus „Testét”. 13Meddig fog tartani ez az építés? Addig, amíg
mindannyian ugyanúgy fogunk hinni, amíg ugyanúgy megismerjük az Isten
Fiát, amíg mindannyian egészen felnőtté válunk, és minden tekintetben
Krisztusra fogunk hasonlítani.

14Akkor majd nem leszünk többé olyanok, mint a kisgyermekek. A
különböző tanítások nem fognak ide-oda dobálni és elsodorni bennünket,
mint a szél és a hullámok a csónakot. Akkor majd nem fog többé befolyásolni
bennünket az emberek tévútra vezető ravaszsága. 15Nem! Mi az igazságot
mondjuk, de isteni szeretettel. Növekedjünk fel, hogy egyre jobban és minden
tekintetben hasonlítsunk Krisztusra! Mert Krisztus a „fej”, és mi vagyunk az ő
„Teste”. 16A „Test” pedig egészen Krisztustól függ. Ő kapcsolja, és tartja össze
annak részeit. Ahogyan minden egyes „testrész” a saját feladatát végzi, úgy
növekszik, épül és erősödik az isteni szeretet által az egész „Test”.

Gyakorlati tanácsok

17Ezért mondom nektek — sőt figyelmeztetlek benneteket az Úr nevében —
hogy többé már ne éljetek úgy, mint a hitetlen nem zsidó emberek. Őket
hiábavaló gondolatok vezérelik, 18gondolkozásuk elsötétült. Istentől, aki az
élet forrása, elszakadtak, mert tudatlanok és a szívük megkeményedett.
19Mindenféle gonosz és rossz dolgot tesznek, de már nem is szégyellik
magukat, annyira elmerültek ezekben.

20Ti azonban a Krisztust egészen másmilyennek ismertétek meg! 21Tudom,
hogy már hallottatok róla, és őbenne meg is tanítottak titeket az igazságra.
Igen, az igazság Jézusban található meg. 22Megtanítottak benneteket rá, hogy
a korábbi gonosz életmódotokat hagyjátok el, és vessétek le a „régi embert”.
Ez ugyanis teljesen megromlott a saját vágyai miatt, amelyek rossz irányba
vezették. 23Megtanítottak benneteket arra is, hogy gondolkodásotokat teljesen
meg kell újítanotok, 24és hogy fel kell öltözzétek az „új embert”, akit Isten úgy
teremtett, hogy hozzá hasonlítson, igazságosságban és szentségben éljen.

25Ezért ne hazudjatok soha többé! „Minden ember igazat mondjon a
másiknak”*, hiszen mindannyian ugyanahhoz a „Testhez” tartozunk! 26„Még
ha haragudtok is, de ne vétkezzetek!”* Mielőtt a nap véget ér, szabaduljatok
meg a haragtól! 27Ne adjatok helyet magatokban a Sátánnak†, ne adjatok neki
semmi lehetőséget! 28Aki eddig lopott, többé ne lopjon, hanem dolgozzon, és
végezzen hasznos munkát, hogy még a szegényeknek is adhasson valamit!

29Soha többé ne káromkodjatok, se ne használjatok csúnya szavakat.
Csak olyat mondjatok, ami a javát szolgálja annak, aki hallja! Legyen a
beszédetek kedves és építő! 30Isten Szent Szellemét† ne szomorítsátok el!
Hiszen Isten a Szent Szellem által előre megjelölt benneteket arra az

4:25 idézet: Zak 8:16. **4:26** idézet: Zsolt 4:4.

időre, amikor elnyeritek a teljes megváltást! Ez a megjelölés mutatja,
hogy ti Istenhez tartoztok, és az övéi vagytok. 31Tisztítsátok ki
magatokból és közületek a keserűséget, haragot, indulatosságot és
mindenféle egyéb gonoszságot. Soha ne kiabáljatok mérgesen a másikra,
ne kívánjatok rosszat senkinek, se ne átkozódjatok! 32Ellenkezőleg,
legyetek mindig kedvesek és együttérzők egymás iránt. Mindig
bocsássatok meg egymásnak, amiként Isten is megbocsátott nektek a
Krisztusban.

5 1Isten szeretett gyermekei vagytok, ezért őt utánozzátok. 2Akármit
csináltok, isteni szeretetben tegyétek! Éljetek úgy, ahogyan a Krisztus
szeretett bennünket, és feláldozta magát értünk! Ez kedves volt Istennek,
mint az illatos füstölő-áldozat.

3Nyoma se legyen köztetek semmiféle szexuális bűnnek†, vagy romlottság-
nak, se kapzsiságnak. Hiszen ezek a dolgok nem illenek Isten népéhez!
4Ocsmány szavak, káromkodás, bolond beszéd vagy mocskos viccelődés
sem illenek hozzátok. Sokkal inkább, hogy hálát adjatok Istennek. 5Tudjátok
meg hogy, aki szexuális bűnben él, tisztátalan, vagy pénzimádó (mert az
ilyen valójában bálványt† imád), az egy sem kaphat helyet a Krisztus és Isten
Királyságában†.

6Nehogy valaki becsapjon benneteket üres hazugságokkal, mert ezek miatt
fog Isten haragja rázúdulni az engedetlen emberekre. 7Ne legyen hát többé
semmi közötök az ilyen dolgokhoz! 8Igaz, hogy valamikor ti is sötétségben†
éltetek, most azonban világossággal vagytok telve, mert közösségben vagytok az
Úrral. Éljetek ezért úgy, ahogyan az a világosság gyermekeihez illik! 9Hiszen a
világosság mindenféle jóságot, igazságosságot és igazságot eredményez.
10Mindig igyekezzetek kitalálni, mi tetszik az Úrnak! 11Többé ne vegyetek részt
azokban a hiábavaló dolgokban, amiket a sötétségben élő emberek szoktak
tenni. Sőt, inkább leplezzétek le, és mutassátok meg, hogy ezek a dolgok rosszak!
12Mert még beszélni is szégyen azokról a gonoszságokról, amiket ők titokban
elkövetnek. 13Ám minden cselekedet nyilvánvalóvá lesz, amikor fény derül rá,
14és minden, ami napvilágra kerül, az maga is világosság. Ezért mondjuk:

„Ébredj fel, te alvó,
    és támadj fel a halálból,
s majd a Krisztus fénye ragyog rád!”

15Ezért nagyon ügyeljetek arra, hogyan éltek! Ne legyetek ostobák, hanem
okosak. 16Aki okos, minden lehetőséget kihasznál, mert gonosz időkben
élünk! 17Ne legyetek tehát ostobák, hanem értsétek meg, és ismerjétek fel az
Úr akaratát! 18Többé már ne részegeskedjetek, mert az megvadít, és
bolondságra vezet. Ellenkezőleg, inkább a Szent Szellem† töltsön be újra meg
újra benneteket! 19Zsoltárokkal, himnuszokkal és a Szent Szellemtől kapott
énekekkel bátorítsátok egymást. Énekeljetek az Úrnak teljes szívvel!
Énekeljetek neki új éneket! 20Urunk, Jézus Krisztus nevében adjatok hálát
mindig, mindenért Istennek, az Atyának!

Tanácsok a házaspároknak

21Legyetek készségesek az egymás iránti engedelmességre a Krisztus iránti
tiszteletből!

22Minden feleség úgy engedelmeskedjen férjének, mint az Úrnak! 23Mert az asszony „feje” a férje, ahogyan a Gyülekezet „feje” a Krisztus. A Gyülekezet a Krisztus „Teste”—és Krisztus ennek a „Testnek” a Megmentője. 24Ahogyan a Gyülekezet engedelmeskedik a Krisztusnak, ugyanúgy az asszonyok is minden dologban engedelmeskedjenek a férjüknek!

25Férjek, ti pedig úgy szeressétek feleségeteket, ahogyan a Krisztus szerette a Gyülekezetet. Odaadta érte a saját életét, 26hogy felkészítse, és megtisztítsa az övéit az Isten élő beszéde által. Hasonlóan ahhoz, ahogy valaki megfürdik a vízben, hogy tiszta legyen. 27Krisztus azért halt meg, hogy a Gyülekezetet felkészítse a maga számára, mint dicsőséges, szent és tökéletes szépségű menyasszonyát. 28Ugyanígy szeresse minden férj is a saját feleségét! Ahogyan a saját testét szereti, úgy szeresse a feleségét minden férj! Mert aki a feleségét szereti, az egyúttal önmagát is szereti. 29A saját testét senki sem gyűlöli, hanem táplálja és gondozza. Ugyanígy táplálja és gondozza Krisztus is a Gyülekezetet. 30Hiszen mi a Krisztus „Testének” részei vagyunk. 31Ahogy meg van írva: „Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik a feleségéhez, és a kettő eggyé lesz.”* 32Mélységes titok ez! Én azonban most a Krisztusra és a Gyülekezetre gondolok. 33Ugyanakkor azonban minden férfi úgy szeresse a feleségét, mint sajátmagát. Az asszonyok pedig tiszteljék férjüket!

Tanácsok a gyerekeknek és szüleiknek

6 1Gyermekek, engedelmeskedjetek szüleiteknek az Úr akarata szerint, mert ez így helyes! 2Meg van írva: „Tiszteld apádat és anyádat!”* Ez az első parancsolat, amelyhez ígéret is kapcsolódik: 3„Akkor majd jó dolgod lesz, és sokáig élsz itt a földön.”*

4Apák, ne ingereljétek haragra gyermekeiteket, hanem az Úr útmutatása szerint neveljétek és fegyelmezzétek őket!

Rabszolgák és uraik

5Szolgák, engedelmeskedjetek földi uratoknak! Ezt félelemmel, tisztelettel és igaz szívvel tegyétek, mintha közvetlenül Krisztusnak engedelmeskednétek! 6Ne csak akkor dolgozzatok, amikor szem előtt vagytok! Ne csak az emberek tetszését keressétek! Szívvel-lélekkel végezzétek a munkátokat, mint akik Istennek dolgoznak, és a Krisztusnak szolgálnak! 7Örömteli szívvel dolgozzatok, mintha nem is embereket szolgálnátok, hanem közvetlenül az Urat. 8Jusson eszetekbe, hogy ha valaki — akár szolga, akár szabad ember— valami jót tesz, az Úrtól kap jutalmat!

9Hasonlóképpen, ti is, akiknek szolgáitok vannak, bánjatok jól velük, és többé ne fenyegessétek őket! Jusson eszetekbe, hogy a ti Uratok, Jézus a Mennyben van! Ő azonban a ti szolgáitoknak is Ura, aki mindenkit igazságosan ítél.

Vegyétek fel Isten teljes fegyverzetét!

10Végül pedig, erősödjetek meg az Úrban, az ő hatalmas ereje által! 11Öltözzetek fel abba a teljes fegyverzetbe, amit Isten ad, hogy képesek legyetek ellenállni a Sátán† minden cselének és ravaszságának! 12Hiszen mi

5:31 idézet: 1Móz 2:24. **6:2** idézet: 2Móz 20:12 és 5Móz 5:16. **6:3** idézet: 2Móz 20:12 és 5Móz 5:16.

nem emberek ellen harcolunk, hanem szellemi természetű uralkodók és
fejedelmek ellen, a jelenlegi sötét világot irányító hatalmas és gonosz
szellemek ellen, akik a magasságban vannak. 13Ezért szükséges, hogy
vegyétek fel, és használjátok mindazokat a fegyvereket, amiket Isten ad
nektek. Így lesztek képesek ellenállni, azon a gonosz napon. Így tudtok majd
mindvégig harcolni, és megállni a gonosszal szemben. 14Tehát álljatok erősen
és vegyétek fel derekatokra az igazság övét! Melletekre az igazságosság
páncélját kössétek fel! 15Legyetek állandóan készen rá, hogy a békesség
örömhírét† mindenkinek elmondjátok, ez legyen a saru a lábatokon!
16Mindezek fölé vegyétek a hitet, ez legyen a pajzsotok, amellyel eloltHatjátok
a gonosz minden tüzes nyilát! 17Vegyétek fel az Isten szabadítását, ez legyen a
sisak a fejeteken! Vegyétek kezetekbe a kardot, amelyet a Szent Szellem† ad!
Ez a kard az Isten beszéde. 18Minden helyzetben imádkozzatok a Szent
Szellem által. Gyakoroljátok az imádkozás és kérés minden fajtáját! Erre
mindig legyetek készen, maradjatok éberek, és tartsatok ki az imádkozásban!
19Ne hagyjátok abba az imádkozást Isten embereiért és népéért!
Állhatatosan imádkozzatok értem is, hogy amikor megszólalok, tudjam, mit
kell mondanom, és bátran mondhassam mindenkinek az örömhír† titkát!
20Ezt az örömhírt képviselem itt, a rabságban is. Imádkozzatok értem, hogy
bátran szólhassak, ahogyan kell!

Búcsúzás

21Hogy ti is megtudjátok, miként megy a sorom, és jelenleg mit csinálok,
Tükhikosz, aki szeretett testvérünk és az Úr hűséges szolgája, mindent
elmond majd nektek. 22Azért küldöm hozzátok, hogy megtudjátok, mi van
velem, és megvigasztaljon benneteket.

23Adjon az Atya Isten és az Úr Jézus Krisztus minden testvéremnek
békességet és isteni szeretetet a hittel együtt! 24Isten kegyelme† nyugodjon
mindazokon, akik el nem múló szeretettel szeretik Urunkat, Jézus Krisztust!

Pál levele
a filippiekhez

1 1Üdvözlet Páltól és Timóteustól, akik a Krisztus Jézus szolgái,
mindazoknak, akik Jézus Krisztus által Isten népéhez tartoznak Filippi
városában, az idős gyülekezeti vezetőknek† és diakónusoknak†.
2Atyánk, az Isten és az Úr, Jézus Krisztus adjon nektek kegyelmet és
békességet!
3Hálát adok Istenemnek valahányszor rátok gondolok. 4Mindig örömmel
imádkozom értetek, 5és hálás vagyok Istennek azért a segítségért, amit
tőletek kaptam az örömhír† terjesztésében. Ti valóban segítettetek nekem
ebben az első naptól kezdve mindmáig. 6Igen, Isten kezdte el veletek és
közöttetek ezt a jó dolgot. Ő folytatja is mindaddig, amíg Krisztus Jézus
vissza nem jön. És addig a napig tökéletesen be is fogja fejezni. Ebben
egészen biztos vagyok.
7Tudom, hogy igazam van, amikor így gondolkozom rólatok, hiszen
szívembe zártalak benneteket. Mindnyájan társaim vagytok Isten kegyelmében.
Most is, amikor fogságban vagyok, meg akkor is, amikor az örömhírt† védem,
és annak igazságát bizonyítom. 8Isten a tanúm, mennyire szeretnélek már látni
benneteket, mert a Krisztus Jézus szeretetével szeretlek titeket.

Pál imádsága

9Amikor értetek imádkozom, azt kérem,

hogy egyre jobban növekedjen bennetek az isteni szeretet,
meg ezzel együtt az igazság ismerete és mindenféle megértés,
10 hogy ezáltal minden helyzetben képesek legyetek felismerni,
ami a legjobb, és azt is válasszátok,
hogy ilyen módon tiszták és ártatlanok legyetek a Krisztus
eljövetelének napjára,
11 hogy Jézus Krisztus segítségével sok olyan dolgot vigyetek véghez, ami
tetszik Istennek, és ezzel dicsőséget és dicséretet
szerezzetek Istennek.

Az örömhír terjedése a császár udvarában

12Testvéreim, szeretném, ha tudnátok, hogy minden, ami eddig velem
történt, segítette az örömhír† terjedését. 13Az egész császári palota őrsége, sőt
mindenki más is megtudta, hogy engem azért tartanak rabságban, mert
Krisztust szolgálom. 14Ezért sokan, akik testvéreink az Úrban felbátorodtak,
és félelem nélkül hirdetik Isten üzenetét.
15Igaz, vannak olyan testvérek is, akik ezt irigységből és ellenségeskedés-
ből teszik. Mások azonban jó szívvel és szeretetből beszélnek az embereknek

Krisztusról. 16Hiszen tudják, hogy Isten azért küldött engem, hogy
megvédjem az örömhírt†. 17Vannak, akik nem őszinte szívvel, hanem önző
szándékkal beszélnek Krisztusról. Azt hiszik, hogy ezzel még nehezebbé
teszik számomra a fogságot.

18De mit számít ez? Akár jó, akár rossz szándékkal teszik, mégis csak
Krisztust ismertetik meg az emberekkel. Ez a fontos! Ennek szívből örülök,
és mindig is örülni fogok, 19mert tudom, hogy ez a börtönből való kiszaba-
dulásomhoz vezet. Ebben ti is segíttek azzal, hogy imádkoztok értem, és
segít Jézus Krisztus Szelleme† is. 20Mindennél jobban kívánom és akarom,
hogy semmiben se szégyenüljek meg. Sőt, azt várom, hogy bennem bátran
megmutatkozzon, hogy Krisztus mindenkinél hatalmasabb. Azt várom,
hogy ez most is így lesz, mint ahogy eddig is így volt. Azt várom, hogy ez
így lesz, akár élek, akár meghalok. Ebben állhatatosan bízom, és ezt akarom.
21Hiszen számomra az élet Krisztust jelenti. Ha pedig meg kell halnom, az
tiszta nyereség*. 22Igaz viszont, hogy ha tovább élhetek ebben a testben,
akkor tovább örülhetek munkám eredményének. Ezért nem is tudom,
melyiket válasszam. 23Egyszerre kétféle kívánság van bennem. Szeretnék
már kilépni ebből a földi életből, és Krisztushoz költözni, mert az számomra
sokkal-sokkal jobb. 24A ti számotokra azonban az a jobb, ha továbbra is
közöttetek élek, mert szükségetek van rám. 25Mivel ebben biztos vagyok,
tudom, hogy itt maradok még veletek. Segíteni fogok nektek, hogy
felnőjetek a hitben, és sok örömötök legyen ebben. 26Ezért, amikor újból
meglátogatlak benneteket, még több okotok lesz arra, hogy Krisztus
Jézusban dicsekedjetek velem.

27Mindenesetre, ügyeljetek arra, hogy a Krisztusról szóló örömhírhez†
méltóan éljetek. Akkor, akár meg tudlak látogatni titeket, akár nem, jó
híreket fogok hallani felőletek. Azt szeretném hallani, hogy erősek vagytok,
és egy szívvel-lélekkel küzdötök azért, amit az örömhírből származó hit
jelent. 28Azt szeretném, ha semmiképpen nem ijednétek meg az ellenfeleitek-
től. Ha bátrak vagytok, ez az ő számukra annak a bizonyítéka, hogy el
fognak pusztulni. Számotokra pedig azt bizonyítja, hogy győzni fogtok, és ez
Istentől van. 29Isten megadta nektek, hogy Krisztusban higgyetek. De ez még
nem minden! Azzal is megajándékozott benneteket, hogy szenvedjetek
Krisztusért. 30Amikor nálatok voltam, láttátok, hogyan harcoltam azokkal,
akik az örömhír ellenségei. Halljátok, hogy most is ilyen harcaim vannak. De
most nektek magatoknak is ugyanilyen küzdelmeket kell átélnetek.

Egység és szeretet

2 1Kérhetek-e tőletek valami vigasztalást a Krisztusban? Van-e bennetek
szeretetteljes vigasztalás? Valóban közösségünk van egymással a Szent
Szellemben†? Van bennetek gyengéd együttérzés a számomra? 2Ha igen,
akkor, tegyétek meg, amire kérlek titeket! Ezzel nagy örömöt fogtok szerezni.
Legyen a gondolkozásotok összhangban egymással, legyen bennetek
ugyanaz az isteni szeretet egymás iránt, éljetek teljes egyetértésben, és
ugyanarra a célra törekedjetek! 3Ne irányítson benneteket az önzés, irigység,
vagy büszkeség! Ellenkezőleg, alázatosak legyetek, és adjatok a másiknak

---

1:21 *nyereség* Vagyis, ha meg kell halnom, közelebb jutok Jézushoz.

több tiszteletet, mint amit magatoknak kívántok! 4Ne csak a magatok
érdekeit nézzétek, hanem mindenki törődjön a testvérei érdekeivel is!

Jézus példája

5Az a gondolkodásmód és szándék uralkodjon bennetek, amely a Krisztus
Jézust jellemezte.

6Ő ugyanis, minden tekintetben Istenhez volt hasonló, sőt, egyenrangú volt
Istennel. Ehhez azonban nem ragaszkodott mindenáron, mint jogos tulajdoná-
hoz, hanem 7mindenről önként lemondott, és beleegyezett abba, hogy szolga
legyen. Amikor a Földön megszületett és emberré lett, valóban olyan is volt,
mint egy szolga. 8Amikor külsejét tekintve úgy élt, mint ember, megalázko-
dott, és tökéletesen engedelmeskedett Istennek. Még akkor is engedelmes volt,
amikor emiatt meg kellett halnia. Igen, a kereszten történt halála pillanatáig
engedelmes maradt, 9ezért azután Isten a legmagasabb méltóságra emelte.
Olyan nevet és hatalmat adott neki, amely minden más név és hatalom fölött
áll. 10Isten azért tette ezt, mert azt akarja, hogy a Jézus nevére mindenki
hajoljon meg. Igen, Jézus előtt minden személy hódolattal meg fog hajolni a
Mennyben, a Földön és a föld alatt is. 11Mindenki el fogja ismerni, és ki fogja
mondani: „Jézus Krisztus az Úr”. Ez pedig dicsőségére lesz az Atya Istennek.

Isten iránti engedelmesség

12Szeretett testvéreim, ti mindig engedelmesek voltatok, amikor közöttetek
éltem. Most, hogy távol vagyok tőletek, még fontosabb, hogy engedelmes-
kedjetek. Tegyétek teljessé, és biztossá a megmeneküléseteket! Mindezt
pedig Isten iránti teljes tisztelettel, sőt istenfélelemmel vigyétek véghez!
13Hiszen maga Isten az, aki bennetek munkálkodik. Segít benneteket, hogy
akarjátok azt tenni, ami Istennek örömet okoz. Ő ad hozzá erőt is, hogy
valóban meg is tudjátok tenni ezeket.

14Mindent elégedetlenség és panaszkodás nélkül tegyetek! 15Akkor Isten
ártatlan és tiszta gyermekei lesztek, akikben senki sem talál hibát. A gonosz
és romlott emberek között úgy ragyogtok, mint a csillagok a sötét éjszakában.
16Igen, így fényletek közöttük, amikor Isten életet adó üzenetét mondjátok
nekik. Ezért azután büszke leszek rátok a Krisztus Napján, amikor ő
visszajön. Akkor látni fogom, hogy nem hiába dolgoztam közöttetek. Akkor
látszik meg, hogy a versenypályát végig futottam, és győztem.

17Hitetek által egész életetek olyan, mint Isten oltárán† az áldozat†. Lehet,
hogy ehhez az áldozathoz a saját halálomat is hozzá kell adnom. De még ha
így is történik, akkor is boldog vagyok, és együtt örülök veletek. 18Ti is
örüljetek ennek velem együtt!

Hírek Timóteusról és Epafroditoszról

19Remélem, hogy az Úr Jézus segítségével hamarosan elküldhetem
hozzátok Timóteust, hogy a jó hírek, amiket rólatok fog hozni, felvidítsanak.
20Nincs senki más, aki ennyire hasonló lenne hozzám a gondolkodásában. Ő
igazán szívén viseli a sorsotokat. 21A többiek ugyanis csak a saját érdekeikkel
törődnek, nem a Jézus Krisztus dolgaival. 22Ismeritek Timóteust, hogy
milyen ember. Tudjátok, hogy úgy szolgált velem együtt az örömhír† terjesz-
tésében, ahogy a fiú az apjának segít. 23Az a tervem, hogy hamarosan

elküldöm hozzátok, de előbb meg kell várnom, hogyan alakul az én sorsom.
24Sőt, bízom az Úrban, hogy hamarosan én magam is meglátogatlak
benneteket.

25Úgy gondoltam, itt az ideje, hogy Epafroditoszt visszaküldjem hozzátok.
Ő kedves testvérem, munkatársam és harcostársam is. Azért küldtétek
hozzám, hogy ebben a helyzetben segítsen és szolgáljon nekem. 26De most
visszaküldöm, mert már nagyon hiányoztatok neki. Epafroditoszt az is
nyugtalanította, hogy ti közben megtudtátok, hogy ő beteg volt. 27Igaz,
valóban beteg volt, sőt majdnem meg is halt. Isten azonban könyörült rajta.
De nemcsak rajta, hanem rajtam is, hogy egyéb szomorúságaimra ne jöjjön
újabb bánat. 28Ezért még inkább haza akartam küldeni, hogy mikor
találkoztok, újra együtt örülhessetek. Így én is megnyugodhatok.
29Fogadjátok hát nagy örömmel az Úrban. Az ilyen ember megérdemli, hogy
tiszteljétek! 30Ő ugyanis Krisztus munkája miatt került oly közel a halálhoz.
Életét kockáztatta, hogy engem szolgálhasson helyettetek is.

Krisztus megismerése mindennél többet ér!

3 1Most pedig örüljetek az Úrban, testvéreim! Számomra nem fárasztó, ha
újra ezt írom, titeket viszont megerősít.

2Vigyázzatok, maradjatok távol a gonosz emberektől, akik olyanok, mint a
kutyák! Legyetek óvatosak, és maradjatok távol azoktól, akik gonosz ügyet
szolgálnak, és azoktól is, akik körülmetélnek*! 3Az igazi körülmetéltek*
ugyanis mi vagyunk, akik Istent az ő Szelleme† által imádjuk*. Mi Krisztus
Jézusban dicsekszünk. Nem bízunk magunkban, sem abban, amit magunktól
meg tudunk tenni. 4Én ugyan bízhattam volna a származásomban, mégsem
teszem. Ha valaki ilyen előnyökben bízik, akkor én még sokkal inkább
bízhatnék. 5Én ugyanis Izrael népéhez tartozom, mert Benjámin törzséből
származom. Születésem után a nyolcadik napon körülmetéltek. Héber (zsidó)
vagyok, és minden ősöm is az volt. Úgy követtem a Törvényt†, mint farizeus†.
6Lelkes és elszánt voltam, ami abból is látszik, ahogyan Jézus követőit
üldöztem†. Senki sem találhatott hibát abban, ahogyan a Törvényt követtem.

7Régen ezek a dolgok nagyon fontosak voltak a számomra. De most úgy
látom, hogy Krisztussal összehasonlítva semmit nem érnek. 8De nemcsak
ezeket, hanem az összes többi dolgot is teljesen értéktelennek tartom ahhoz
képest, hogy egyre jobban megismerhetem Krisztus Jézust, az én Uramat.
Mert őt megismerni mindennél sokkal jobb és értékesebb. Krisztus kedvéért
mindezekről lemondtam, pedig valamikor értékesek voltak nekem. Most
már tudom, hogy mindez csak értéktelen szemét! Azért mondtam le ezekről,
hogy Krisztust megnyerjem, 9és benne élhessek. Mivel hiszek Krisztusban,
Isten elfogad engem. Ez azonban nem amiatt van, mert igyekeztem a
Törvényt betartani. Isten ugyanis a hitem miatt fogad el. 10Az a célom, hogy
egyre jobban megismerjem Krisztust, és megtapasztaljam azt az erőt,
amellyel Isten feltámasztotta őt a halálból. Közösséget akarok vállalni

---

3:2 *körülmetélnek* Az eredetiben szójáték, mert a „körülmetélni” szó a görögben azt is jelenti, hogy „teljesen levágni”. **3:3** *igazi körülmetéltek* Szó szerint: „mi vagyunk a körülmetélkedés”. Lásd a Szójegyzékben. Szellemi értelemben azokat jelenti, akik Jézusban hisznek, és az Új Szövetség részesei. **3:3** *Istent … imádjuk* Jelentheti azt is: „Isten Szelleme által imádjuk Istent, és szolgálunk.”

Krisztussal a szenvedéseiben is. Egyre jobban hasonlítani szeretnék hozzá,
még a halálomban is. 11Mindezt pedig abban a reményben, hogy én is részt
fogok venni a halottak közül való feltámadásban.

A győztesnek járó jutalomért futok

12Igaz, még nem értem el ezt a célt. Még nem vagyok olyan, mint
amilyennek Isten akarja, hogy legyek. De állandóan azon igyekezem, hogy
ezt a célt elérjem, és erősen megragadjam, ahogy Krisztus is erősen
megragadott engem. 13Testvéreim, tudom, hogy most még nem értem el ezt
a célt. De erre az egy dologra figyelek: elfelejtem azt, ami már mögöttem van,
és teljes erővel igyekszem előre. 14Azért küzdök, hogy elérjem ezt a célt, és
megkapjam a győztesnek járó mennyei jutalmat. Isten maga hívott el
bennünket arra Krisztus Jézus által, hogy ezt a díjat megkapjuk.

15Akik szellemileg érettek vagyunk, mind így kellene gondolkozzunk. De
ha valamiben más lenne a véleményetek, Isten majd azt is megmutatja
nektek. 16Amit viszont már megértettünk, azt az igazságot követnünk is kell.

17Testvéreim, ti is mindannyian kövessétek az én példámat! Azokra
figyeljetek, akik úgy élnek, ahogyan mi példát mutattunk nektek! 18Mert
sokan vannak, akik úgy élnek, mint a Krisztus Keresztjének† ellenségei.
Ezekről az emberekről már sokszor beszéltem nektek, és most sírva mondom
ezt ismét. 19Mert ezeknek pusztulás lesz a sorsa. Nem Istent imádják, hanem
a saját testi kívánságaikat szolgálják ki. Szégyellni való dolgokat tesznek, és
még büszkék is rá! Csak földi dolgokon jár az eszük. 20A mi igazi hazánk
azonban a Menny. Szabadítónkat, az Úr Jézus Krisztust is a Mennyből
várjuk: onnan fog visszajönni. 21Ő fogja megváltoztatni jelenlegi földi
testünket, hogy hasonló legyen az ő dicsőséges testéhez. Jézus ereje fogja ezt
a változást véghezvinni. Ugyanezzel az erővel fog uralkodni minden és
mindenki fölött.

Mindig örüljetek!

4 1Testvéreim, úgy szeretnék már találkozni veletek! Hiszen nagyon
szeretlek benneteket: ti vagytok az én örömöm és győzelmi jutalmam!
Továbbra is kövessétek az Urat, aki szeret titeket, és maradjatok benne!

2Evódiát és Szüntükhét kérem, hogy egyezzenek meg, és legyenek
összhangban egymással az Úrban! 3Téged pedig, hűséges munkatársam, arra
kérlek, hogy segíts ennek a két asszonynak. Hiszen ők is együtt küzdöttek
velem az örömhír† terjesztésében, akárcsak Kelemen és a többi munkatársa-
im, akiknek nevét beírták az Élet Könyvébe*.

4Mindig örüljetek az Úrban!

5Újra mondom: örüljetek! Mindenki lássa meg, hogy szelídek és kedvesek
vagytok! Közel van már az Úr! 6Ne aggódjatok semmi miatt! Bármilyen
helyzetben vagytok is, imádkozzatok! Kérjétek Istentől, amire szükségetek
van. De amikor imádkoztok, mindig adjatok hálát Istennek! 7Isten békessége
megőrzi majd szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. Ez a
békesség olyan hatalmas, hogy minden képzeletet felülmúl.

4:3 *az Élet Könyve* Isten könyve a Mennyben, amelyben fel van írva mindazoknak a neve, akik Istenhez tartoznak. Lásd Jel 3:5 és 21:27.

8Végül, testvéreim, azokon a dolgokon gondolkodjatok, amik igazak,
dicséretre méltók, igazságosak, tisztességesek, szépek, tiszteletre méltók,
kiválók és dicséretesek. 9Amit megtanultatok, elfogadtatok, hallottatok és
láttatok tőlem, azt továbbra is tegyétek meg, és veletek lesz a békesség Istene.

Köszönet a segítségért

10Nagyon boldog voltam az Úrban, mert hosszú idő után ismét gondos-
kodtatok rólam. Tudom, hogy már korábban is gondoltatok rám, de nem volt
rá lehetőségetek, hogy ezt megmutassátok. 11Ezt azonban nem azért
mondom, mintha valamiben hiányt szenvednék. Mert megtanultam, hogy
mindig elégedett legyek azzal, amim éppen van. 12Tudom, hogyan éljek,
amikor szegény vagyok, és azt is, hogyan éljek a gazdagsággal. Ismerem a
jóllakást és az éhezést, a szükséget és a bőséget is. Megtanultam, hogyan
nézzek szembe bármikor, bármilyen helyzettel. 13Mert mindenre van erőm a
Krisztus által, aki megerősít.

14Mégis jól tettétek, hogy segítettetek, amikor szükségem volt rá! 15Ti,
fillippiek, magatok is emlékeztek rá, mikor az örömhír† terjesztését
elkezdtem. Amikor Macedóniából elindultam, egyetlen más gyülekezettel
sem volt ilyen kölcsönös segítésre épülő kapcsolatom, csak veletek. 16Ti már
akkor is többször küldtetek ajándékot nekem, amikor Thesszalonikában
jártam. Valóban szükségem is volt a segítségetekre. 17Ezt nem azért
mondom, mintha ajándékokat várnék. Inkább arra vágyom, hogy áldást
kapjatok. Mert aki ad, az áldást nyer. 18Mindenem megvan, ami csak
szükséges, sőt még azon felül is. Amióta ajándékotokat Epafroditosz elhozta,
több is van, mint ami szükséges. Ez az ajándék olyan volt, mint az Istennek
felajánlott jó illatú és kedves áldozat†. Ezt Isten szívesen fogadja. 19Isten
dicsőséges gazdagsága mind a Krisztus Jézusban található. Ehhez a gazdag-
sághoz mérten fog az én Istenem gondoskodni mindenről, amire
szükségetek van. 20Dicsőség a mi Atyánknak és Istenünknek örökké!

21Köszöntsetek mindenkit, aki Isten népéhez tartozik: mindenkit, aki a
Krisztus Jézusban van! A velem lévő testvérek is köszöntenek benneteket.
22Köszöntésüket küldik nektek mindazok, akik itt Isten népéhez tartoznak.
Külön is köszöntenek benneteket a császár† udvarából való testvérek.

23Urunk, Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek!

Pál levele
a kolosséiakhoz

1 1Üdvözlet Páltól, aki Isten akaratából Jézus Krisztus apostola†, és
Timóteus testvértől,
2Isten Kolosséban élő népének, akik hűséges testvéreink Krisztusban.
Atyánk, az Isten, adjon nektek kegyelmet† és békességet!
3Hálát adunk Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyjának minden egyes
alkalommal, amikor értetek imádkozunk. 4Hálát adunk, mert hallottuk, hogy
hisztek Krisztus Jézusban, és igazán szeretitek Isten minden gyermekét. 5Ez
a hit és szeretet pedig abból a reménységetekből fakad, amely a Mennyben
van félretéve a számotokra. Erről a reménységről akkor hallottatok először,
amikor az igazság üzenetét, az örömhírt† megismertétek. 6Ez az üzenet
hozzátok is eljutott, akárcsak a többi néphez szerte a világon. Igen, az
örömhír egyre jobban terjed, és mindenhol jó eredményeket hoz. Nálatok is
így van ez, amióta csak hallottátok, és igazán megismertétek Isten
kegyelmét†. 7Ezt az örömhírt Epafrásztól, szeretett szolgatársunktól
hallottátok először. Ő hűségesen szolgálja Krisztust a ti javatokra. 8Tőle
hallottuk, milyen erős isteni szeretet van bennetek a Szent Szellem† által.
9Ezért, amióta csak hallottuk felőletek ezt a sok jó hírt, szüntelen
imádkozunk értetek. Azt kérjük Istentől, hogy akaratának teljes megértése
által töltsön be titeket mindenféle szellemi bölcsességgel és megismeréssel.
10Akkor az életetek méltó lesz az Úrhoz, sok örömet szerez neki, mindig
sokféle jó dolgot visztek véghez, és egyre jobban és mélyebben megismeritek
az Istent. 11Azt kérjük, hogy Isten, a saját dicsőségének hatalma szerint
erősítsen meg benneteket minden tekintetben, hogy állhatatosan és
türelmesen ki tudjatok tartani minden körülmények között, sőt, mindezt
örömmel és hálaadással tegyétek. 12Igen, adjatok hálát az Atyának, aki
alkalmassá tett benneteket arra, hogy részt vegyetek abban az örökségben,
amit Isten készített el a világosságban élő népe számára. 13Az Atya mentett
ki bennünket a sötétség† hatalmából, és ő vitt át szeretett Fia királyságába.
14Ő általa, a Fiú által szabadultunk meg, és kaptunk a bűneinkre bocsánatot.

Krisztus által ismerhetjük meg Istent

15Istent nem láthatja egyetlen ember sem. Jézus, azonban pontosan
megmutatja, hogy Isten milyen. Jézus feljebbvaló minden teremtett
lénynél. 16Azért van ez így, mert Isten Jézus által teremtett meg mindent a
Mennyben és a Földön: minden látható és láthatatlan lényt, még a
trónokat, urakat, uralkodókat és fejedelmeket is. Isten mindezeket a Fia
közreműködésével és Fia számára teremtette. 17A Fiú minden teremtmény-
nél előbb létezett, és hatalmával ő tartja fenn az egész világmindenséget.

18Ő a „feje” a „testnek”, vagyis a Gyülekezetnek†. Ő a forrása mindennek. Ő a legelső, aki a halálból feltámadt,* ezért mindenben és minden tekintetben övé az első hely. 19Mert Isten úgy látta jónak, hogy az ő teljessége éljen a Fiúban, 20és a Fiú által kössön békét mindenkivel, aki a Földön, vagy a Mennyben lakik. Isten ezt a békét Jézus vére által kötötte meg, amikor Jézus meghalt a kereszten.

21Ti régebben távol éltetek Istentől. Gondolkodásotok szerint és gonosz tetteitek miatt Isten ellenségei voltatok. 22De Jézus most mégis kibékített benneteket Istennel. Ez Jézus Krisztus halála által történt, amikor Jézus itt élt a földön, emberi testben. Isten ezt azért tette, hogy szentek†, hibátlanok és ártatlanok legyetek, amikor majd maga elé állít benneteket. 23Jézus Krisztus ezt valóban meg is fogja tenni, ha mindvégig kételkedés nélkül és szilárdan bíztok benne, és belekapaszkodtok abba a reménybe, amit az örömhír† adott nektek. Ezt az örömhírt, amelynek én, Pál, a szolgája lettem, már szerte az egész világon mindenkinek hirdetik.

Isten titkos igazsága

24Annak ellenére, hogy most értetek testi szenvedéseket kell elviselnem, mégis örülök. Ugyanis még sok olyan dolog van, amit Krisztusnak el kell szenvednie a „testében”, vagyis a Gyülekezetben. Én pedig elfogadom azt, ami ebből nekem jutott, és elszenvedem ezeket a dolgokat az én testemben az ő „testéért”. 25Ezt a „testet”, a Gyülekezetet szolgálom Isten megbízása alapján, amelyet a ti érdeketekben adott nekem. Igen, Isten rám bízta, hogy üzenetét teljesen megismertessem veletek. 26Ez az üzenet pedig az a titkos igazság, amely a korábbi korszakokban és nemzedékek elől el volt rejtve. Most azonban Isten megmutatta az övéinek. 27Ugyanis azt akarta, hogy népe világosan megértse, milyen nagy és dicsőséges ez a titkos igazság a nem zsidó emberek között. Ez a titkos igazság pedig maga Krisztus, aki bennetek lakik. Ő a mi egyedüli reménységünk arra nézve, hogy majd részt vehetünk Isten dicsőségében. 28Mi Krisztust ismertetjük meg mindenkivel. Mindenféle bölcsességgel tanítunk, bíztatunk és figyelmeztetünk minden embert, hogy amikorra majd Isten színe elé kerül, addigra már elérje Krisztusban a teljességet. 29Ez a célja minden fáradozásomnak, és ezért küzdök Krisztus erejével, amely erőteljesen működik bennem.

2 1Testvéreim, akarom, hogy tudjatok róla, milyen sokat küzdök értetek, meg mindazokért a Laodicea városában és máshol élőkért, akik személyesen nem ismernek engem. 2Azért küzdök, hogy mindannyian felbátorodjanak, és az isteni szeretet kösse össze őket. Azt akarom, hogy megtapasztalják a valódi megértésből származó bizonyosságot. Azért küzdök, hogy egyre mélyebben megértsék az Isten titkos igazságát, ami nem más, mint maga Krisztus. 3Benne rejtette el Isten a bölcsesség és tudás minden kincsét.

4Mindezt azért mondom, hogy senki se tudjon benneteket becsapni olyan tanításokkal, amik jónak látszanak, de valójában hamisak. 5Testben ugyan most távol vagyok, szellemben azonban ott vagyok veletek, és örülök, mert látom, hogy rend van köztetek, és rendíthetetlenül bíztok Krisztusban.

1:18 *legelső … feltámadt* Szó szerint: „elsőszülött a halottak közül.”

Krisztusban éljetek!

6Éppen ezért, mivel befogadtátok Jézust, mint Krisztust és Urat, egész élet-
módotokat igazítsátok hozzá! 7Mélyen gyökerezzetek bele Krisztusba, és ő
legyen az a szilárd alap, amelyre életetek felépül. Erősödjön meg a benne
való hitetek, és mindenben szüntelen adjatok hálát Istennek — ahogyan azt
tanították nektek.

8Vigyázzatok, nehogy valaki félrevezessen benneteket okoskodással,
csalóka és értelmetlen elméletekkel, amelyeket emberek találnak ki. Ezek a
dolgok csupán a hitetlenek haszontalan gondolatai, és nem Krisztustól
származnak.

9Mert Jézus Krisztusban él az Isten egész teljessége testi alakban. 10Ti is
Krisztusban teljesedtetek be, aki az összes uralkodó és fejedelem felett
uralkodik.

11A benne való hit által benneteket is „körülmetéltek”*, de ezt nem emberek
tették veletek, hanem maga Krisztus. Ezzel a „körülmetéléssel” levetettétek a
régi emberi természetet. 12Ez akkor történt, amikor bemerítkeztetek†, és ezzel
Krisztussal együtt eltemettek benneteket. Ugyanakkor azonban Krisztussal
együtt fel is támasztott benneteket Isten, mert hittetek hatalmában, amelyet
akkor mutatott meg, amikor feltámasztotta Krisztust a halottak közül. 13Ti
ugyanis szellemileg halottak voltatok a bűneitek miatt, és azért, mert a régi
emberi természet uralkodott rajtatok. Isten azonban Krisztussal együtt nektek
is új életet adott, miután megbocsátotta minden bűnünket. 14Az adósság-
listát, amely felsorolta azokat a dolgokat, amiket Isten törvényei ellen tettünk,
Isten odaszegezte a Keresztre†. Így ez az adósság-lista többé már nem
érvényes, mert Isten végérvényesen áthúzta. 15Isten a szellemi fejedelmeket és
uralkodókat Krisztus Keresztje† által megfosztotta hatalmuktól. Megmutatta
az egész világnak, hogy most már erőtlenek, amikor felvonultatta őket dia-
dalmenetében, mint győztes hadvezér a foglyait.

A valóságos dolgok Jézus Krisztusban vannak!

16Ezért ne engedjétek, hogy bárki is elítéljen benneteket amiatt, hogy mit
esztek, vagy isztok, vagy a zsidó vallási ünnepekkel kapcsolatban. Ilyenek
például az Újhold ünnepe*, vagy a Szombat ünnepe. 17Mindezek a vallási
ünnepek és szokások csak árnyékai a közeledő valódi dolgoknak. De a
valóságos dolgok Jézus Krisztusban vannak. 18Ne veszítsétek el a győztesnek
járó jutalmatokat olyan emberek miatt, akik élvezik az alázatoskodást, az
angyalokat imádják*, és mindig a látomásaikról beszélnek. Ezek minden ok
nélkül többnek mutatják magukat, mint amik, mert régi emberi természetük
szerint gondolkodnak. 19Az ilyenek nem ragaszkodnak a „fejhez”, vagyis
Krisztushoz. Pedig Krisztus kapcsolja és tartja össze a „test” részeit az
izületek és inak által. Így növekszik a „test”, amelyet Isten nevel fel.

20Mivel Krisztussal együtt ti is meghaltatok, ezért felszabadultatok ennek a
világnak a haszontalan tanításai alól. Akkor miért viselkedtek úgy, mintha

---

2:11 *körülmetéltek* Lásd a Szójegyzetben. Itt különleges szellemi értelemben használja Pál. Azokra a hívőkre vonatkozik, akik az Új Szövetségbe tartoznak Jézus Krisztus által. **2:16** *Újhold ünnepe* Zsidó vallásos ünnep. Minden hónap első napján tartották. **2:18** *angyalokat imádják* Lehet, hogy azokat az angyalokat, akiket a látomásaikban láttak.

még mindig ehhez a világhoz tartoznátok? Miért követtek olyan
szabályokat, 21amelyek ezt mondják: „Ne vedd a kezedbe!” „Ne egyél ilyet!”
„Még csak hozzá se érj!” 22Hiszen ezek olyan dolgokra vonatkoznak, amik
elhasználásra valók és nem maradnak meg sokáig. Ha ilyen szabályokat
akartok betartani, akkor csak emberek tanításait és parancsait követitek, és
nem Isten gondolatait. 23Ezek a szabályok bölcs dolgoknak látszanak, de
csak a vallásoskodásra valók, amit emberek találtak ki, amire jellemző a
hamis alázatosság és a test gyötrése. De igazában semmi hasznuk nincs, mert
a régi emberi természet kívánságainak kielégítését szolgálják.

Új élet Krisztusban

3 1Mivel Krisztussal együtt ti is feltámadtatok a halálból, a mennyei
dolgokra törekedjetek, hiszen Krisztus is ott ül most Isten jobb oldalán.
2A mennyei dolgokon gondolkozzatok, ne a földieken járjon az eszetek!
3Hiszen meghaltatok, az új életetek pedig Krisztussal együtt Istenben van
elrejtve. 4Krisztus a mi életünk. Amikor ő majd megjelenik mindenki előtt,
akkor vele együtt ti is dicsőségesen megjelentek.

5Ezért öljétek meg magatokban a régi emberi természetet, és annak minden
megnyilvánulását: a szexuális bűnöket†, minden gonosz kívánságot és
szenvedélyt, meg a gazdagság után való vágyakozást, hiszen az a bálvány-
imádás egyik fajtája. 6Ilyen bűnök miatt sújt le Isten haragja az engedetlen
emberekre.* 7Régen ti is így éltetek, és ilyen gonosz dolgokat tettetek.

8Most azonban már ne haragudjatok többé senkire, ne dühöngjetek, ne
mondjatok vagy tegyetek semmi olyat, amivel valakit megbántanátok, ne
mondjatok rosszat a másikról, se ne káromkodjatok! 9Többé ne hazudjatok
egymásnak, hiszen mindez a „régi ember” szokása volt. Ti azonban már le-
vetkőztétek azt a régi természetet, és annak szokásait. 10Viszont felöltöztétek
az „új embert”, aki állandóan megújul. Így egyre inkább hasonlít
Teremtőjéhez, Istenhez, és egyre jobban megismeri őt. 11Ebben az új
állapotban már nem fontos, hogy valaki eredetileg zsidó, vagy nem zsidó,
körülmetélt† vagy körülmetéletlen, külföldi idegen, tanulatlan*, rabszolga
vagy szabad ember volt. Csak maga Krisztus a fontos, csak ő a lényeges a
hívőkben, bárhonnan származnak is.

12Ezért legyetek mindenki iránt együttérzők, kedvesek, alázatosak,
türelmesek! Hiszen Isten kiválasztott benneteket a maga számára, és szeret
titeket! 13Viseljétek hát el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha
valami panaszotok van a másikra! Ahogyan az Úr megbocsátott nektek, ti is
úgy bocsássatok meg egymásnak! 14Legfőképpen pedig szeressétek egymást,
mert az isteni szeretet teszi az egységeteket teljessé. 15Isten arra hívott el
benneteket, hogy Krisztustól származó békesség uralkodjon a szívetekben,
és mindig hálásak legyetek Istennek, hiszen mindnyájan Krisztus „testének”*
tagjai vagytok! 16Krisztus beszéde és tanítása teljes gazdagságában éljen
bennetek, és lakjon veletek együtt! Tanítsátok és tanácsoljátok egymást

---

3:6 *az engedetlen emberekre* Néhány régi kéziratban ez nem szerepel. **3:11** *tanulatlan* Szó sze-
rint: „szkíta”. Az ókorban a görög-római műveltségen kívüli ázsiai barbár népeket nevezték így.
3:15 *Krisztus „teste”* Jézus Krisztus szellemi értelemben vett „teste”: a benne hívő tanítványok
teljes közösségét jelenti, mindazokat, akiket Jézus a magáénak tekint.

mindenféle bölcsességgel! Isten iránti őszinte hálával énekeljetek zsoltárokat,
himnuszokat, és a Szent Szellemtől† származó énekeket! 17 Mindent, amit
csak tesztek, vagy mondotok, az Úr Jézus nevében tegyetek és mondjatok!
Így adjatok általa szüntelenül hálát Istennek, az Atyának!

Új élet az emberi kapcsolatokban

18 Asszonyok, éljetek a férjetek fennhatósága és védelme alatt, mert ez illik
azokhoz, akik az Úr hatalma alatt vannak!
19 Férfiak, isteni szeretettel szeressétek feleségeteket, és ne viselkedjetek
durván velük!
20 Gyermekek, mindenben fogadjatok szót a szüleiteknek, mert ez így illik
azokhoz, akik az Úrhoz tartoznak.
21 Apák, ne követeljetek túl sokat a gyermekeitektől, nehogy elkeseredjenek!
22 Rabszolgák, minden helyzetben engedelmeskedjetek földi uratoknak,
még akkor is, mikor nem látnak benneteket! Őszinte szívvel engedelmesked-
jetek nekik, az Úr iránti tiszteletből! 23 Minden munkátokat szívvel-lélekkel
végezzétek, mint akik nem embereknek, hanem az Úrnak dolgoznak.
24 Gondoljatok arra, hogy az Úr majd megjutalmaz benneteket: mennyei
örökséget kaptok tőle! Krisztust szolgáljátok, mert ő a ti igazi Uratok! 25 Ha
pedig valaki valami rosszat tesz, az Úr is rosszal fizet neki, mert ő
mindenkivel igazságosan bánik.
4 1 Ti pedig, akiknek rabszolgáitok vannak, bánjatok jól és igazságosan
velük, hiszen nektek is van uratok a Mennyben.

Pál tanácsai

2 Az Isten imádásában és az imádkozásban legyetek mindig kitartóak,
éberek és hálás szívűek. 3 Imádkozzatok értünk is, hogy Isten adjon nekünk
alkalmat, hogy üzenetét elmondhassuk. Imádkozzatok, hogy elmondhassuk
a titkos igazságot magáról Jézus Krisztusról. Emiatt a titkos igazság miatt
vagyok most börtönben. 4 Kérlek, imádkozzatok értem, hogy ezt a titkot úgy
tudjam elmondani az embereknek, ahogyan kell.
5 Bölcsen viselkedjetek azok között, akik még nem hisznek Jézusban, és jól
használjátok ki az időtöket! 6 Amikor velük beszéltek, legyetek mindig
bölcsek és kedvesek hozzájuk! Akkor majd mindig tudni fogjátok, kinek mit
válaszoljatok.

Hírek Pál munkatársairól

7 Tükhikosz majd elmondja nektek, mi történt velem, és hogy vagyok. Ő az
én szeretett testvérem, aki az Úrnak hűségesen szolgál velem együtt. 8 Éppen
azért küldöm most őt hozzátok, hogy megtudjátok, mi van velünk, és így
megvigasztaljon benneteket. 9 Vele megy hűséges és szeretett testvérünk,
Onézimosz is, aki közétek tartozik. Ők majd elmondanak nektek mindent,
ami velünk történt.
10 Köszönt benneteket Arisztarkhosz, aki velem együtt raboskodik, és Márk,
Barnabás unokatestvére is. Márkról már írtam nektek: fogadjátok őt szeretettel,
amikor hozzátok érkezik. 11 Köszönt titeket Jusztusz, akinek a másik neve
Jézus. A zsidók közül csak ők dolgoznak velem együtt Isten királyi uralmának
kiterjesztésében. Ők viszont valóban nagy vigasztalást jelentenek a számomra.

12Epafrász, aki közétek tartozik, szintén köszöntését küldi. Ő is Krisztus
Jézus szolgája, aki imádságaiban állandóan küzd értetek. Azért imádkozik,
hogy szellemileg érettek legyetek, és minden helyzetben egészen biztosan
tudjátok, hogy mi az Isten akarata. 13Bizony, nagyon sokat fáradozik értetek,
és azokért, akik Laodiceában és Hierápoliszban laknak. 14Köszönt még
benneteket Lukács doktor, a mi kedves barátunk és Démász.

15Köszöntsétek a Laodiceában élő testvéreket, valamint Nimfát és a
házánál levő gyülekezetet is. 16Miután felolvastátok ezt a levelet, gondos-
kodjatok róla, hogy olvassák fel a laodiceai gyülekezetben is. Ti pedig
vegyétek át, és olvassátok fel azt a levelet, amit a Laodiceai gyülekezetnek
írtam! 17Mondjátok meg Arkhipposznak: „Legyen gondod arra a szolgálatra,
amit az Úr bízott rád, és azt gondosan végezd!”

18Ezt a köszöntést én, Pál írom, saját kezemmel. Emlékezzetek rám, mert
most börtönben vagyok! Az Úr kegyelme† maradjon veletek.

Pál első levele
a thesszalonikaiakhoz

1 1 Üdvözlet Páltól, Szilvánusztól és Timóteustól, a Thesszalonika városában
élő gyülekezetnek, amely Istené, az Atyáé és Urunké, Krisztus Jézusé.
Kegyelem† nektek és békesség!

A thesszalonikaiak élete és hite

2 Mindig hálát adunk Istennek miattatok, amikor csak értetek imádkozunk.
3 Ilyenkor mindig megköszönjük Istennek a munkátokat, amelyhez az
energiát a hitetek adja. Hálát adunk Istennek munkátokért, amelyre az isteni
szeretet indít benneteket. Hálát adunk, hogy kitartóan reménykedtek
Urunkban, Jézus Krisztusban.
4 Jól tudjuk, testvéreim, hogy Isten szeret és kiválasztott benneteket.
5 Hiszen, amikor az örömhírt† elvittük hozzátok, az nem csak üres beszéd
volt. Bizony, az örömhír nagy erővel és a Szent Szellem† által érkezett meg
hozzátok, és annak a teljes bizonyosságával, hogy ez az igazság! Emlékeztek
rá, hogy éltünk közöttetek, és hogy mindent értetek tettünk. 6 Ti pedig
követtétek a mi példánkat és az Úr példáját. Nagy örömmel befogadtátok a
tanításunkat, pedig sok szenvedést kellett elviselnetek. Azt az örömet pedig
a Szent Szellem keltette bennetek.
7 Így azután egész Macedóniában† és Akhájában† ti lettetek a példaképei
mindazoknak, kik később hívők† lettek. 8 Igen, az Úr üzenete, az örömhír†
valóban tőletek kiindulva terjedt el. De nem csak Macedóniában és
Achájában, hanem még azon túl is. Mindenfelé híre ment, hogy ti Istenben
hisztek. Ezért nekünk erről nem is kell beszélnünk, 9 mert az emberek maguk
újságolják nekünk, hogyan történt mindez. Hogyan fogadtatok minket,
hogyan fordultatok el a bálványoktól† az élő és igazi Istenhez, hogy ezután
csak őt szolgáljátok. 10 Hogyan várjátok vissza Fiát, Jézust, a Mennyből. Az
Atya feltámasztotta a halottak közül Jézust, aki megment bennünket Isten
közelgő haragjától.

Pál munkája Thesszalonikában

2 1 Testvéreim, magatok is jól tudjátok, hogy amikor nálatok jártunk, az nem
volt eredménytelen. 2 Mielőtt hozzátok érkeztünk, Filippiben megvertek
és bántalmaztak bennünket — amint tudjátok. Isten azonban mégis felbátorí-
tott bennünket, hogy a ti városotokban is mindenkinek elmondjuk az Istentől
származó örömhírt†. Valóban el is mondtuk, pedig Thesszalonikában is
sokan ellenünk voltak. 3 A mi üzenetünk és tanításunk igaz, a szándékaink
tiszták, viselkedésünk teljesen egyenes és őszinte. 4 Olyan emberek vagyunk,
akiket maga Isten tett próbára. Ő talált alkalmasnak arra, hogy ránk bízza az

örömhírt. Ezért úgy beszélünk, hogy nem az emberek tetszését keressük,
hanem Istenét. Mert ő vizsgálja meg a szívünket és szándékainkat.
5Jól tudjátok, hogy soha nem hízelegtünk nektek. Nem próbáltuk senkitől
kicsalni a pénzét. Isten tudja, hogy ez igaz. 6Nem igyekeztünk az emberek
elismerését megszerezni, se a tiéteket, sem másokét.
7Pedig Krisztus apostolai† vagyunk, és használhattuk volna ezt a tekintélyün-
ket. Mi azonban olyan gyengéden bántunk veletek, ahogy az anya dajkálja
gyermekét. 8Annyira megszerettünk titeket, hogy nemcsak az örömhírt† adtuk
át nektek, hanem még saját lelkünket is odaadtuk volna értetek. Bizony, ti
valóban nagyon kedvesek vagytok nekünk! 9Emlékezzetek csak vissza,
testvéreim, milyen keményen dolgoztunk, amikor nálatok voltunk! Éjjel-nappal
saját kezünkkel dolgoztunk, hogy ne legyünk terhetekre, és ne nektek kelljen
gondoskodnotok rólunk. Így adtuk át nektek az Istentől származó örömhírt.
10Ti vagytok a tanúink, és Isten is, hogy milyen becsületesen, igazságosan és
ártatlanul éltünk közöttetek, hívők között. 11Úgy bántunk veletek, mint édesapa
a gyermekeivel: 12vigasztaltunk és bátorítottunk benneteket. Kértük, hogy Isten
tetszésére éljetek, hiszen ő királyi uralmába és dicsőségébe hív benneteket.
13Azért is mindig hálát adunk Istennek, hogy befogadtátok üzenetét, amit
elmondtunk nektek. De nem úgy fogadtátok, mintha csak emberek beszéde
lenne, hanem úgy, mint Isten szavát — mint ahogy valóban az is. Isten beszéde
pedig hatékonyan működik bennetek, akik hisztek benne. 14Testvéreim, ti is
olyanok lettetek, mint Isten gyülekezetei†, akik a Jézus Krisztusba vetett hit
által élnek Júdea* tartományában. Hiszen ti is ugyanúgy szenvedtetek a saját
országotok hitetlen népétől, ahogyan ők szenvedtek a júdeai hitetlenektől.
15Ezek a hitetlen júdeaiak ölték meg az Úr Jézust és a prófétákat†, és ők kény-
szerítettek minket, hogy Júdeát sietve elhagyjuk. Ezek nem tetszenek Istennek,
és minden ember ellenségei. 16Hiszen próbálnak megakadályozni minket
abban, hogy a nem zsidóknak is elmondjuk az örömhírt†. Pedig szükséges,
hogy a nem zsidó népek is hallják az örömhírt, hogy ők is megmenekülhesse-
nek. Ezek a hitetlen júdeaiak mindig csak újabb és újabb bűnökkel gyarapítják
vétkeiket, amíg végleg betelik a pohár. És valóban: Isten haragja utolérte őket.

Igyekeztünk meglátogatni titeket

17Testvéreim, egy kis ideig el kellett válnunk tőletek, bár gondolatban
mindig is veletek maradtunk. Az utóbbi időben azonban már nagyon-
nagyon szerettünk volna látni benneteket. 18Ezért minden erőnkkel
igyekeztünk eljutni hozzátok. Különösen én, Pál, aki többször is megpróbál-
tam hozzátok utazni, a Sátán azonban mindeddig megakadályozott ebben.
19Ugyan ki más lehetne a mi reménységünk, örömünk és győzelmi
koronánk, ha majd megállunk Urunk, Jézus előtt, amikor visszajön?!
20Bizony, ti vagytok a mi dicsőségünk és örömünk!
3 1Mi magunk nem tudtunk hozzátok menni, de várni sem tudtunk tovább.
Ezért elhatároztuk, hogy inkább egyedül maradunk Athénben, de
2Timóteust elküldjük hozzátok. Ő testvérünk és társunk Isten munkájában,
és a Krisztusról szóló örömhír† terjesztésében. Azért küldtük hozzátok, hogy

2:14 *Júdea* A Római Birodalom egyik tartománya, ahol Jézus élt és tanított, és ahol az első tanítványai éltek.

megerősítse hiteteket, bátorítson benneteket, 3és hogy senkit se tudjanak
megfélemlíteni azok a bajok és nehézségek, amik most körülvesznek
benneteket. Hiszen jól tudjátok, hogy ezeket nem kerülhetjük el!
4Emlékezzetek rá, hogy amikor nálatok jártunk, már akkor figyelmeztettünk
titeket, hogy számíthattok ilyen bajokra és nehézségekre! Látjátok, pontosan
úgy is történt! 5Így hát elküldtem hozzátok Timóteust, mert nem tudtam
tovább várni. Tudni akartam, erős-e a hitetek. Aggódtam miattatok, vajon
nem győzött-e le benneteket a Kísértő *(Sátán*†) valamilyen túl erős kísértéssel.
Vajon nem veszett-e kárba a közöttetek végzett munkánk?

6Timóteus éppen most érkezett vissza tőletek. Örömmel számolt be arról,
hogy hitben és szeretetben éltek, jó szívvel emlékeztek ránk, és nagyon
szeretnétek már találkozni velünk, mint ahogy mi is veletek. 7Ezzel nagyon
megörvendeztetett, és felbátorított bennünket, mert láttuk, hogy erős a
hitetek. Sok baj és nehézség közepette is megvigasztalódtunk. 8Szinte
újjáéledünk, amikor halljuk, hogy ti milyen szilárdan megmaradtok az
Úrban. 9Hogyan is tudnánk Istennek illendően megköszönni, hogy ennyi
örömöt szereztetek nekünk?! Mennyire hálásak vagyunk értetek! Isten előtt
éjjel-nappal örömmel 10és teljes szívvel-lélekkel imádkozunk értetek, hogy
végre szemtől-szembe láthassunk benneteket. Mert ha eljutunk hozzátok,
szeretnénk kipótolni hitetek hiányosságait.

11Azért imádkozunk, hogy Istenünk, Mennyei Édesapánk, és Urunk, Jézus
segítsen meg minket, és végre valóban eljussunk hozzátok! 12Azért
imádkozunk, hogy isteni szeretettel szeressétek egymást, és ez a szeretet
egyre erősebben működjön bennetek. De ne csak egymást szeressétek,
hanem mindenki mást is — ugyanúgy, ahogy mi szeretünk benneteket.
13Azért imádkozunk, hogy az Úr erősítse meg a szíveteket; és azért is, hogy
amikor Urunk, Jézus összes szentjeivel együtt visszajön a Földre, addigra
Istenünk, Édesapánk tegyen benneteket tökéletesen tisztává és szentté.

Az Istennek tetsző élet

4 1Testvéreim, most szeretnék valami másról írni. Tanítottunk titeket arra,
hogyan éljetek Istennek tetsző módon, és valóban úgy is éltek. Ezért most
kérünk és bíztatunk benneteket az Úr Jézus nevében, hogy ebben jussatok
még előbbre! 2Hiszen jól tudjátok, mit parancsoltunk nektek Jézus Krisztus
nevében. 3Isten azt akarja, hogy váljatok szentekké†, és távolodjatok el
minden szexuális bűntől†. 4Azt akarja, hogy mindegyikőtök tanulja meg,
hogyan kell a saját teste felett uralkodnia. Olyan tisztességes módon
bánjatok a testetekkel, hogy az valóban csak Istennek szolgáljon.* 5Ne
adjátok át testeteket a szenvedélyes kívánságoknak, vagy szexuális
bűnöknek, mint a hitetlenek, akik nem ismerik Istent. 6A testvéreiteknek ne
okozzatok kárt, és ne csapjátok be egymást, mert ezt megbünteti az Úr! Erre
már régebben figyelmeztettünk benneteket. 7Az Úr szent életre hívott el
bennünket, és nem arra, hogy bűnben éljünk! 8Ezért aki nem akar engedelmeskedni ennek a tanításnak, az nem emberek tanácsát utasítja el, hanem
Istennel szemben engedetlen. Pedig Isten a saját Szellemét† adta nekünk!

4:4 *Azt akarja … szolgáljon* vagy: Isten azt akarja, hogy mindannyian tanuljátok meg, hogy kell a feleségetekkel szentül együtt élnetek, és olyan módon, hogy azzal Istennek dicsőséget szerezzetek.

[9]A testvéri szeretetről nem is kell nektek írnom, hiszen titeket már maga
Isten megtanított arra, hogyan szeressétek egymást. [10]Valóban, ti minden
testvéreteket igazán szeretitek egész Macedóniában†. Csak arra bíztatlak,
hogy ezt folytassátok!
[11]Tartsátok becsületbeli dolognak, hogy csendesen és békésen éljetek!
Mindenki gondosan végezze a maga dolgát, és saját kezével keresse meg a
kenyerét! Ezt már korábban is parancsoltuk nektek! [12]Ha ezt megfogadjátok,
még a hitetlenek is tisztelni fognak, és nem szorultok mások segítségére.

Amikor az Úr visszajön

[13]Tudjátok, hogy a hitetlenek, akiknek nincs miben reménykedniük,
gyászolnak és szomorkodnak azok miatt, akik már meghaltak. Azt akarjuk,
hogy ti ne bánkódjatok, hanem tudjátok, hogy mi lesz a sorsa azoknak a
testvéreinknek, akik már meghaltak. [14]Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt,
azután pedig feltámadt a halálból, akkor azt is hisszük, hogy Isten
visszahozza azokat a testvéreinket is Jézussal együtt, akik benne bízva
haltak meg.
[15]Ezt pedig úgy mondjuk nektek, mintha maga az Úr mondaná: mi, akik
még akkor is élni fogunk, amikor az Úr visszajön, nem fogjuk megelőzni
azokat a testvéreinket, akik már korábban meghaltak. [16]Akkor maga az Úr
fog leszállni a Mennyből! Felhangzik egy hangos parancsszó, az angyalok
fejedelmének hangja, és Isten trombitajele. Erre azok fognak feltámadni, akik
úgy haltak meg, hogy hittek Krisztusban. Ők lesznek az elsők. [17]Ezután mi
következünk, akik akkor életben leszünk. Feltámadott testvéreinkkel együtt
az Úr felemel magához bennünket a felhőkön a magasba. Együtt fogunk
mindannyian szemtől-szembe találkozni az Úrral fent, a levegőben. Ettől a
pillanattól fogva pedig mindörökké együtt fogunk lakni Urunkkal! [18]Ezzel
vigasztaljátok és bátorítsátok egymást!

Légy kész az Úr eljövetelére!

5 [1]Úgy gondolom, a kijelölt időszakokról és időpontokról, nem kell külön
írnom nektek, testvéreim. [2]Hiszen jól tudjátok, hogy az Úr Napja olyan
váratlanul fog megérkezni, mint az éjjeli tolvaj. [3]Amikor majd mindenki azt
mondja: „Most teljes béke és biztonság uralkodik!”, hirtelen rájuk tör a
pusztulás. Olyan váratlanul fog ez bekövetkezni, ahogy a szülési fájdalmak
rátörnek a terhes asszonyra. Ezek elől semmiképpen nem tudnak elmenekülni!
[4]Ti azonban, testvéreim, nem a sötétségben† *(hitetlenségben)* éltek. Ezért
számotokra az Úr Napja nem váratlanul fog megérkezni, mint a tolvaj.
[5]Hiszen ti mindannyian a világosságban éltek, és a nappalhoz tartoztok.
Nincs semmi közünk az éjszakához és a sötétséghez *(gonoszsághoz)*. [6]Ne
legyünk hát olyanok, mint a hitetlen emberek! Ne aludjunk, hanem éberen
őrködjünk és legyünk elővigyázatosak! [7]Mert aki aludni akar, éjszaka alszik,
és a részegesek is éjszaka részegednek le. [8]Mi azonban, akik a nappalhoz
tartozunk, legyünk józanok és elővigyázatosak! Vegyük fel magunkra a hit
és az isteni szeretet páncélját, amely a mellünket védi! Fejünkre vegyük fel a
„sisakot”: vagyis bizakodva várjuk teljes megszabadulásunkat!
[9]Istennek nem az a terve velünk, hogy haragja elpusztítson, hanem hogy
elérjük a teljes megszabadulást Urunk, Jézus Krisztus által. [10]Hiszen Jézus

azért halt meg értünk, hogy mi vele élhessünk! Nem számít, hogy életben
leszünk-e még amikor visszajön, vagy addigra már meghalunk, mindenkép-
pen vele együtt fogunk élni. 11Ezzel bátorítsátok és erősítsétek egymást,
ahogy azt teszitek is!

Utasítások és üdvözlések

12Arra kérünk titeket, testvéreim, hogy becsüljétek meg, és tiszteljétek
azokat, akik az Úrban a vezetőitek! Ők sokat dolgoznak értetek, tanítanak és
tanácsolnak benneteket! 13Kérlek, hogy ezért a munkájukért becsüljétek meg
és nagyon szeressétek őket!

Egymással békességben éljetek! 14Nagyon kérünk benneteket, testvéreim,
hogy figyelmeztessétek azokat, akik nem akarnak dolgozni és rendesen élni.
Viszont bíztassátok azokat, akik bátortalanok és segítsétek a gyengéket!
Mindenkivel szemben legyetek türelmesek! 15Senki a gonosz dolgokat ne
viszonozza gonoszsággal, hanem mindig a jóra törekedjetek! De ne csak
egymás között, hanem mindenkivel szemben így viselkedjetek!

16Mindig örüljetek! 17Szüntelen imádkozzatok! 18Minden helyzetben
adjatok hálát Istennek — mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézusban.

19A Szent Szellemet† ne akadályozzátok abban, hogy a munkáját végezhesse!
20A prófétai† üzeneteket ne becsüljétek le! 21Viszont mindent gondosan vizsgá-
ljatok meg, hogy valóban Istentől származik-e! Ami igen, ahhoz ragaszkodjat-
ok! 22De maradjatok távol mindentől, ami gonosznak látszik!

23Azért imádkozunk, hogy Istenünk, a Békesség Istene, tegyen benneteket
tisztává, hogy csak hozzá tartozzatok. Azért imádkozunk, hogy Isten őrizzen
meg benneteket teljesen: szellemeteket, lelketeket és testeteket egyaránt,
amíg Urunk, Jézus Krisztus visszajön! 24Isten, aki hív benneteket, hűséges és
megbízható, ezért mindezt meg is fogja tenni.

25Testvéreim, imádkozzatok értünk is! 26Szent csókkal köszöntsetek
minden testvért! 27Meg kell ígérnetek, hogy ezt a levelet az összes testvér
előtt felolvassátok! 28Urunk, Jézus Krisztus kegyelme† legyen veletek!

Pál második levele a thesszalonikaiakhoz

1 1Üdvözlet Páltól, Szilvánusztól és Timóteustól, a thesszalonikai gyülekezetnek, amely az Atya-Istené és Urunké, Jézus Krisztusé.

2Isten, a mi Édesapánk és Urunk, Jézus Krisztus adjon nektek kegyelmet† és békességet!

3Testvéreim, értetek mindig hálát kell adnunk Istennek! Igen, erre minden okunk meg is van, mert a hitetek olyan csodálatosan erősödik, és az egymás iránti isteni szeretet is folyton növekszik bennetek. 4Ezért dicsekszünk is veletek az Isten gyülekezeteiben†. Elmondjuk, hogy ti milyen türelmes kitartással és hittel viselitek el az üldözést†, a sokféle bajt és nehézséget, amely körülvesz benneteket.

Az Úr visszajövetele és ítélete

5Ez is azt bizonyítja, hogy Isten igazságos, és ítéletei helyesek. Hiszen azt akarja, hogy bemehessetek Királyságába†, ezért kell most elviselnetek ezeket a szenvedéseket. 6Isten igazságossága viszont megköveteli, hogy szenvedéssel fizessen majd azoknak, akik nektek most szenvedést okoznak. 7Nektek pedig, akik most szenvedtek, velünk együtt megpihenést és nyugalmat fog adni. Mikor? Amikor az Úr Jézus tüzes lángok között megjelenik a Mennyből, hatalmas angyalaival együtt. 8Akkor fogja megbünteti azokat, akik nem ismerik Istent, és nem akarnak engedelmeskedni az örömhírnek†, amely Urunkról, Jézus Krisztusról szól. 9Ezeknek az engedetleneknek örökké tartó pusztulás lesz a büntetésük. Örökre távol maradnak az Úrtól és dicsőséges hatalmától. 10Mindez akkor történik meg, amikor az Úr eljön. Akkor mindenki dicsőíteni fogja őt, mert meg fogják látni dicsőségét azokban, akik teljesen az övéi. Igen, mindenki csodálni fogja őt azok miatt, akik benne hisznek. Ezek közé tartoztok ti is, hiszen hittel elfogadtátok, amit Jézusról mondtunk.

11Ez az, amiért szüntelenül imádkozom értetek. Azt kérem Istentől, hogy tegyen titeket méltóvá arra, hogy ezt el is érjétek, hiszen erre hívott el benneteket. Azt kérem, hogy Isten hatalma által teljesen véghez tudjátok vinni mindazt, amit jósága meg akar tenni rajtatok keresztül. Igen, mindazt, amire a hitetek indít benneteket. 12Azért imádkozom, hogy Urunk, Jézus legyen még dicsőségesebb bennetek és általatok. Ti pedig szintén dicsőséget kapjatok Jézusban és általa. Mindez pedig Istenünk és Urunk, Jézus Krisztus kegyelme† által valósul meg.

A Bűn Emberének megjelenése és pusztulása

2 1Most pedig, testvéreim, Urunk, Jézus Krisztus visszajöveteléről szeretnék írni nektek, és arról, hogyan fog bennünket összegyűjteni, és

hogyan találkozunk vele. 2Kérünk, hogy ne féljetek, se ne zavarodjatok
össze, ha azt mondja valaki, hogy az Úr Napja már itt is van! Mert vannak,
akik ezt állítják, és bizonyos szellemek üzenetére, vagy tanításokra
hivatkoznak. Még az is lehet, hogy olyan hamis levelet mutatnak nektek,
amelyről azt állítják, hogy mi írtuk. 3Semmiképpen ne engedjétek, hogy
valaki becsapjon benneteket! Mert mielőtt az Úr Napja eljönne, még más
dolgoknak is meg kell történniük. Előbb az Istentől való elfordulás ideje
következik, és megjelenik a Bűn Embere, aki pusztulásra van ítélve.* 4Ő az,
aki szembeszáll majd mindennel, és mindenkivel amit, vagy akit „Isten"-nek
neveznek, és imádnak az emberek. Saját magát mindezek fölé akarja emelni,
egészen addig, hogy a saját trónját Isten templomába* helyezi, és azt mondja,
hogy ő maga az Isten.

5Nem emlékeztek, hányszor beszéltem erről, amikor nálatok voltam? 6Azt
is tudjátok, mi tartja vissza most még a Bűn Emberét, hogy csak akkor fog
megjelenni, amikor annak eljön az ideje. 7Igaz ugyan, hogy a törvénytelenség
ereje titokban már működik, de valaki most még féken tartja. Amikor majd
ezt félreteszik az útból, akkor fog megjelenni a Bűn Embere. 8Őt azonban az
Úr Jézus a leheletével meg fogja ölni, és megjelenésének ragyogó dicsőségé-
vel teljesen el fogja pusztítani.

9A Bűn Emberének megjelenése a Sátán† munkájának eredménye lesz.
Ennek az embernek a működését nagy erők, hamis jelek és csodák* fogják
kísérni. 10Mindenféle gonosz trükkel igyekszik becsapni azokat, akik a
pusztulás felé haladnak, mert visszautasították az igazságot. Pedig, ha
szerették volna, megmenekülhettek volna. 11Mivel azonban nem az
igazságot szerették, Isten megengedte, hogy a megtévesztés és hazugság
ereje uralkodjon rajtuk, és hogy elhiggyék a hazugságot. 12Mindez pedig
azért történik, hogy akik nem hittek az igazságban, hanem a gonoszságban
lelték örömüket, ítélet alá kerüljenek.

Isten kiválasztott benneteket

13Értetek azonban, testvéreim, mindig hálát adunk Istennek, mert titeket
szeret az Úr. Hálát adunk, mert benneteket Isten már kezdettől fogva arra
választott ki, hogy megmeneküljetek. Igen, ezt a Szent Szellem† által éritek
el, aki szentté† tesz benneteket, és az igazságban való hit által. 14Mert Isten
erre hívott el titeket az örömhír† által, amit tőlünk hallottatok. Arra hívott,
hogy ti is részesüljetek Urunk, Jézus Krisztus dicsőségében. 15S mivel ez így
van, kérlek, hogy minden tekintetben álljátok meg a helyeteket! Kitartóan
ragaszkodjatok a tanításhoz, amit tőlünk élőszóban, vagy levélben
kaptatok!

16–17Azért imádkozunk, hogy Urunk, Jézus Krisztus és mennyei
Édesapánk, az Isten bátorítsa szíveteket, és erősítsen meg benneteket minden
jóra, amit csak mondotok, vagy tesztek. Hiszen Isten megmutatta, hogy
szeret bennünket, és irántunk való jóindulatából örökké tartó vigasztalást,
bátorítást és biztos reményt adott nekünk.

2:3 *pusztulásra van ítélve* Szó szerint: „A pusztulás fia." **2:4** *templomába* Lehet, hogy a Jeruzsálemi Templomról van szó, amelyben a zsidók a Törvény szerint Istent imádták. **2:9** *hamis jelek és csodák* a Sátán ereje által véghezvitt csodálatos dolgok.

Imádkozzatok értünk!

3 1Végül pedig arra kérünk, testvérek, hogy imádkozzatok értünk!
Imádkozzatok azért, hogy az Úr üzenete mindenhol gyorsan és akadály-
talanul terjedjen és győzzön, ahogy nálatok is történt. 2Imádkozzatok, hogy
Isten szabadítson és védjen meg bennünket minden rossz és gonosz
embertől! Mert sajnos, nem mindenki hisz Jézusban.

3Az Úr azonban hűséges, megerősít és megvéd titeket a gonosztól! 4Az
Úrra való tekintettel bízunk bennetek, hogy megtartjátok mindazt, amit tan-
ácsoltunk és parancsoltunk nektek, de nemcsak most, hanem a jövőben is.
5Az Úr irányítsa szíveteket Isten szeretetére és Krisztus mellett való
állhatatos kitartásra!

Aki nem akar dolgozni, ne is egyen!

6Most pedig az Úr Jézus Krisztus nevében parancsoljuk nektek, testvérek,
hogy vonuljatok vissza, és maradjatok távol minden olyan hívő embertől, aki
rendetlenül él, és nem akar dolgozni! Mert az ilyen ember nem aszerint a
tanítás szerint él, amit tőlünk kaptatok! 7Hiszen jól tudjátok, milyen példát
mutattunk nektek. Amikor köztetek éltünk, soha nem lustálkodtunk. 8Nem
ettük ingyen senkinek a kenyerét, hanem mindig fizettünk érte. Éjjel-nappal
keményen dolgoztunk, hogy ne nektek kelljen gondoskodnotok rólunk.
9Pedig jogunk lett volna rá, de mi nem éltünk ezzel a jogunkkal, hanem saját
munkánkkal tartottuk el magunkat. Ezzel akartunk példát mutatni nektek,
hogy kövessetek bennünket. 10Ezért is parancsoltuk nektek, amikor nálatok
voltunk: „Aki nem akar dolgozni, ne is egyen!”

11Mindezt azért mondjuk, mert hallottuk, hogy vannak közöttetek, akik
rendetlenül élnek, és nem akarnak dolgozni. Sőt, ahelyett, hogy a saját
dolgukat végeznék, beleavatkoznak mások dolgaiba. 12Az ilyen embereknek
megparancsoljuk, és sürgetjük őket az Úr Jézus Krisztus nevében, hogy ne
másokkal foglalkozzanak, hanem maradjanak nyugton, dolgozzanak, és a
maguk keresetéből éljenek! 13Ti azonban, testvérek, ne fáradjatok bele, hogy
tisztességesen dolgozzatok!

14Ha valaki közületek nem akar engedelmeskedni annak, amit ebben a
levélben írtunk, jegyezzétek meg azt az embert, és ne tartsatok vele
kapcsolatot, hogy szégyellje el magát! 15De azért ne tekintsétek ellenségnek,
csak figyelmeztessétek, ahogyan testvéreinket szoktuk!

Búcsúzás

16Maga a Békesség Ura adjon nektek mindig és minden körülmények
között békességet! Az Úr legyen veletek!

17Ezt a köszöntést én, Pál, írtam a saját kezemmel. Minden levelemet így
szoktam befejezni, s ebből tudhatjátok, hogy valóban én küldöm. Így írok.

18A mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelme† legyen veletek!

Pál első levele
Timóteushoz

1 1Pál, Jézus Krisztus apostola† üdvözletét küldi. Én, Pál, azért lettem
apostol, mert megmentő Istenünk és Krisztus Jézus, aki a mi reménysé-
günk, így parancsolta.
2A levél Timóteusnak szól, aki az én igazi fiam a hit által.
Az Atya-Isten és Urunk, Krisztus Jézus adjon neked kegyelmet†, könyörü-
letet és békességet!

Óvakodj a hamis Törvény-magyarázóktól!

3Amikor Macedóniába† utaztam, kértelek, hogy maradj Efezusban. Most is
erre kérlek, mert vannak ott bizonyos emberek, akik téves dolgokat
tanítanak. Parancsold meg nekik, hogy ezt hagyják abba, 4ne foglalkozzanak
emberek által kitalált történetekkel és a családjuk bizonytalan eredetével.
Ezek a dolgok csak arra jók, hogy vitatkozzanak rajtuk, és nem Isten
munkáját viszik előre. Isten tervei ugyanis hit által valósulnak meg. 5Azért
parancsolom ezt, hogy a hívőkben felébredjen Isten szeretete, amelyhez
tiszta szív, jó lelkiismeret és őszinte hit szükséges.
6Néhányan azonban letértek erről az útról, és haszontalan dolgokról
beszélnek. 7Ezek az emberek másokat akarnak a Törvényre* tanítani, de
valójában maguk sem értik, amiről beszélnek. Sőt, még azt sem értik, amiről
állítják, hogy abban egészen biztosak.
8Tudjuk, hogy a Törvény jó, ha megfelelő módon élnek vele. 9Azt is
tudjuk, hogy a Törvény nem azok ellen készült, akik jót tesznek. Olyan
emberek miatt adták, akik a Törvényt semmibe veszik, lázadók, Istent nem
tisztelik, bűnösök, istentelenek, hitetlenek, apa-gyilkosok, anya-gyilkosok,
gyilkosok, 10paráznák, homoszexuálisok, rabszolgakereskedők, hazugok,
hamisan tanúskodók. Szóval, olyan emberek miatt, akik ellenkeznek az
egészséges tanítással. 11Ez a tanítás pedig része a dicsőséges örömüzenet-
nek†, amely áldott Istenünktől származik. Ezt az örömüzenetet Isten rám
bízta.

Hálaadás Isten kegyelméért

12Hálát adok Urunknak, Krisztus Jézusnak, aki engem megerősített, hogy
megbízhatónak tartott, és rám bízta ezt a szolgálatot. 13Igen, megbízott
bennem, annak ellenére, hogy régebben gonosz dolgokat mondtam Jézusról,
üldöztem† Jézus tanítványait, és erőszakos voltam. Ennek ellenére Isten
mégis könyörült rajtam, mert nem tudtam, hogy amit teszek, az rossz.

1:7 *Törvényre* Valószínűleg a Mózesi Törvényről van szó. Lásd a Szójegyzékben. A 8. versben is.

Ugyanis, akkor még nem ismertem Jézust. 14Urunk bőségesen öntötte rám
kegyelmét†, és megajándékozott azzal a hittel és szeretettel, amely Krisztus
Jézusban található.
15Amit most mondok, az igaz. Bárcsak mindenki felismerné és elfogadná:
Krisztus Jézus azért jött a világra, hogy a bűnösöket megmentse! Ezek közül
pedig én vagyok a legbűnösebb. 16De Krisztus Jézus éppen azért könyörült
meg rajtam, a legnagyobb bűnösön, hogy így mutassa meg mindenkinek,
milyen határtalan a türelme. Azt akarta, hogy példa legyek azok számára,
akik majd utánam fognak Jézusban hinni, és így eljutnak az örök életre.
17Minden tisztelet és dicsőség az örökkévaló, halhatatlan és láthatatlan
Királyé, az egyetlen Istené örökké. Ámen†!
18Timóteus fiam, kérlek, hogy azok szerint járj el, amiket neked
parancsolok. Ez megegyezik azokkal a próféciákkal*, amiket még régen
kaptál. Használd azokat a próféciákat, mint fegyvereket, és harcold végig ezt
a küzdelmet. 19Közben pedig folyamatosan tartsd meg a hitet, és mindig azt
tedd, amit helyesnek tartasz. Vannak, akik nem őrizték meg tisztán a lelkiismeretüket, ezért a hitük hajótörést szenvedett. 20Ezek közül való
Hümenaiosz és Alexandrosz is. Ezért átadtam őket a Sátánnak†, így megtanulhatják, hogy többé ne mondjanak gonosz dolgokat Isten ellen.

Imádkozzatok másokért!

2 1Mindenekelőtt arra kérlek benneteket, imádkozzatok minden emberért!
Könyörögjetek Istenhez, kérjétek, hogy adja meg, amire szükségük van,
és adjatok hálát érte, amikor megadja! 2Imádkozzatok a császárokért† és
mindazokért, akik hatalmat kaptak, hogy nyugodt és békés életet élhessünk,
teljes istenfélelemmel és tisztességgel. 3Ez jó dolog, és tetszik Istennek, a
mi Megmentőnknek.
4Ő ugyanis azt akarja, hogy mindenki megmeneküljön, és megismerje az
igazságot. 5Csak egyetlen Isten van, és egyetlen híd Isten és az emberek
között: az emberré lett Krisztus Jézus. 6Igen, Jézus odaadta magát, hogy
kifizesse a váltságdíjat minden emberért. A legalkalmasabb időben jött, és
bebizonyította mindenkinek, hogy Isten valóban azt akarja, hogy minden
ember megmeneküljön. 7Ugyanebből a célból küldött engem is Isten, hogy
ezt az örömhírt† kihirdessem az embereknek. Ezért választott ki, hogy
apostola† legyek, hogy tanítsam a nem zsidó népeket a hitre és az igazságra.
Ez a színtiszta igazság, nem hazudok!
8Tehát azt akarom, hogy imádkozzanak a férfiak mindenhol! De amikor
imádkoznak, és felemelik a kezüket, szentek† legyenek, ne legyen a
szívükben harag, vagy kételkedés.
9Az asszonyok és lányok pedig szerényen és ne feltűnő módon öltözködjenek, tisztességes ruhákat viseljenek. Ne hordjanak különleges frizurát,
aranyat, gyöngyöket, vagy drága ruhákat. 10Inkább azzal díszítsék
magukat, hogy Istennek tetsző dolgokat tesznek, mert ez illik azokhoz,
akik azt mondják, hogy Istent imádják. 11Viselkedjenek csendesen, de
tanuljanak, meghallgatva a tanítást, és készségesen engedelmeskedjenek.

1:18 *próféciákkal* Azok a dolgok, amiket a próféták mondtak Timóteusról és az életéről, mielőtt még megtörténtek volna.

12Azt viszont nem engedem, hogy a tanítás szolgálatát nők végezzék, vagy
uralkodjanak a férfiakon, inkább viselkedjenek csendesen. 13Miért
mondom ezt? Mert Isten Ádámot teremtette először, és csak azután Évát.
14Nem Ádámot csapta be a Kísértő, hanem az asszonyt,* aki emiatt
vétkezett. 15Mégis megmenekül a gyermekei felnevelése közben. Igen, meg
fognak menekülni, ha józanul kitartanak a hitben, a szeretetben, és az
Istennek odaszánt életben.

A gyülekezet vezetőiről

3 1Igaz ez a mondás: „Ha valaki gyülekezeti vezető* szeretne lenni, jó
dolgot kíván.” 2Ezeknek a vezetőknek azonban úgy kell élniük, hogy
senki ne kritizálhassa őket jogosan! Az ilyen ember legyen hűséges a
feleségéhez. Bölcs, fegyelmezett, tiszteletreméltó, vendégszerető és jó tanító
legyen. 3Nem lehet olyan ember, aki részeges, kötekedő, verekedő, vagy aki
a pénzt szereti, hanem legyen szelíd és békés természetű! 4Legyen igazi
családfő: nevelje a gyermekeit engedelmességre, és szüleik iránti tiszteletre!
5Hiszen, ha valaki a saját családját sem tudja kormányozni, hogyan lenne
képes akkor az Isten gyülekezetére gondot viselni? 6Ne legyen gyülekezeti
vezető olyan, aki még csak nem régen kezdte el Jézust követni. Az ilyen
ember ugyanis könnyen beképzelt és büszke lesz, és ugyanolyan ítélet alá
kerül, mint a Sátán†. 7Fontos, hogy a gyülekezeti vezetőnek a nem-hívők
között is jó híre legyen. Ha megfelel ezeknek a követelményeknek, akkor
nem fogják kritizálni, és nem esik a Sátán csapdájába.

A diakónusokról

8Hasonlóképpen a diakónusok† olyan férfiak legyenek, akiknek
tekintélyük van mások előtt. Ne legyenek kétszínűek, részegesek, ne
akarjanak csalással meggazdagodni. 9Kövessék a hitet, amit Isten megismer-
tetett velünk, és mindig azt tegyék, amiről meg vannak győződve, hogy
helyes. 10Előbb ki kell próbálni őket, és csak akkor végezzék ezt a szolgálatot,
ha megbízhatónak bizonyultak. 11Hasonlóképpen, a nők* esetében is
követelmény, hogy mások szemében tiszteletreméltóak legyenek, ne
beszéljenek gonosz módon senkiről, legyenek józan gondolkodásúak, és
minden tekintetben megbízhatók.

12A diakónusok† is legyenek hűségesek a feleségükhöz, gyermekeiket és
családjukat jól irányítsák. 13Akik folyamatosan jól végzik diakónusi szolgála-
tukat, megbecsülést szereznek maguknak, és a Krisztus Jézusban való hitük
megerősödik.

Az istenfélő élet titka

14Mindezeket abban a reményben írom neked, Timóteus, hogy hamarosan
eljutok hozzád. 15Ha mégis késnék, ebből a levelemből megértheted, hogyan

---

2:14 *Nem … asszonyt* A Sátán először Évát csapta be, azután Éva vette rá Ádámot, hogy vétkezzen. Lásd 1Móz 3:1–13. **3:1** *gyülekezeti vezető* Szó szerint: „felvigyázó”. Lásd a Szójegyzékben: „idős gyülekezeti vezető”-nél. **3:11** *nők* Valószínűleg a diakónusok feleségeiről, vagy női diakónusokról van szó, vagyis olyan asszonyokról, akiket különleges segítő szolgálatra választottak ki (Róm 16:1).

kell viselkedni Isten családjában*. Ez a család pedig az Élő Isten
gyülekezete†, amely támasza és szilárd alapja az igazságnak. 16Kétségtelenül
nagy a titka az istenfélő életnek, amelyet Isten kijelentett nekünk:

> Jézus Krisztus* emberi formában jelent meg közöttünk,
> a Szent Szellem† bizonyította, hogy igaz volt,
> és látták őt az angyalok.
> Hirdették a népeknek, szerte a világon hittek benne,
> és felment dicsőségben a Mennybe.

A hamis tanítások veszélyesek!

4 1A Szent Szellem† világosan mondja, hogy az utolsó időkben lesznek,
akik letérnek a hit útjáról, megtévesztő gonosz szellemeket† és azok
tanításait követik. 2Ezeket a hamis tanításokat olyan emberek terjesztik, akik
képmutatók† és hazugok, becsapják a többieket, érzéketlenek az igazság
iránt, és nem tudnak különbséget tenni a jó és rossz között. Olyanok, mintha
az értelmüket már tönkretették volna. 3Ezek azt tanítják, hogy ne házasodja-
nak meg az emberek, és bizonyos ételeket ne egyenek. Pedig mindezt Isten
teremtette. Ezért a hívők†, akik megismerték az igazságot, hálaadással és
nyugodtan megehetik ezeket. 4Hiszen minden, amit Isten teremtett, az jó!
Amit ő teremtett, azt nem kell visszautasítani, ha hálaadással esszük meg.
5Minden, amit Isten teremtett, az szentté† válik az Isten beszéde és a hívő
ember imádsága által.

Jézus Krisztus igazi szolgája

6Ezekre tanítsd a testvéreket! Így leszel Krisztus Jézus jó szolgája, akin
látszik, hogy a hit igazságain és a helyes tanításon nőtt fel. Te hűségesen
követted ezt a jó tanítást. 7Az emberek — főleg az öregasszonyok —
mindenféle ostoba és közönséges történeteket mesélnek, amelyek nem
egyeznek Isten igazságaival. Ezeket kerüld el és utasítsd el! Viszont azon
igyekezz, hogy az istenfélelmben és Isten helyes módon való szolgálatában
gyakorold magad! 8Igaz, a testünk edzésének is van valami haszna, de
sokkal hasznosabb az istenfélelem és az Isten helyes szolgálatának
gyakorlása, mert ez mind a jelenlegi, mind a jövendő örök életben áldásokat
eredményez. 9Ez így igaz, fogadd el, amit mondok! 10Hiszen azért dolgozunk
és küzdünk teljes erőnkkel, mert az Élő Istenben reménykedünk és bízunk,
aki minden embernek Megmentője. De különösképpen Megmentője
azoknak, akik benne hisznek!

11Parancsold meg, és tanítsd ezeket a dolgokat! 12Igaz, hogy még fiatal
vagy, de emiatt senki se becsüljön le téged! Éppen ellenkezőleg, te legyél a
példa a testvéreknek! Mutasd meg nekik, hogyan éljenek. Légy példa a
számukra abban, amit mondasz, ahogyan élsz, a benned élő isteni szeretettel,
a hiteddel, és életed tisztaságával!

13Addig is, míg megérkezem hozzád, olvass fel a többieknek az
Írásokból†, bátorítsd, biztasd és tanítsd őket! 14Ne hanyagold el a benned
levő szellemi ajándékot, hanem használd! Ezt az ajándékot prófétai

---

3:15 *Isten családjában* Szó szerint: „Isten házában". Jelentheti azt is, hogy Isten népe valójában olyan, mint Isten temploma. **3:16** *Jézus Krisztus* Szó szerint: „ő, aki".

üzenet* által kaptad, amikor a gyülekezet idős vezetői† rád tették a
kezüket.* 15Ezekkel a dolgokkal foglalkozz minden erőddel! Ezekben élj,
teljes odaszánással! Akkor majd mindenki látni fogja, hogyan fejlődsz
ezekben. 16Viselj gondot magadra, és figyelj arra, amit tanítasz! Légy
kitartó ezekben! Ezzel magadat is megmented, és azokat is, akik rád
hallgatnak.

A gyülekezet belső rendje

5 1Idősebb férfival soha ne bánj, vagy beszélj gorombán! Még ha helyre kell
igazítanod, akkor is úgy kérleld, mintha az édesapád lenne! A fiatalabb
férfiakkal bánj úgy, mintha öcséddel vagy bátyáddal beszélnél! 2Idősebb
asszonnyal úgy bánj, mint édesanyáddal, a fiatalabbakkal, mint húgoddal
vagy nővéreddel! De mindig tiszta szándék legyen benned!

3Gondoskodj azokról az özvegyasszonyokról, akik teljesen egyedül élnek!
4De ha egy özvegyasszonynak vannak gyermekei, vagy unokái, akkor
elsősorban azoknak kell megtanulniuk, hogy gondoskodjanak a saját család-
tagjaikról. Így viszonozzák szüleiknek vagy nagyszüleiknek a gondoskodást!
5Az az özvegyasszony, aki teljesen egyedül él, Istenben bízik, hogy gondot
visel róla. Az ilyen özvegy éjjel-nappal kitartóan imádkozik, és könyörög
Istenhez. 6Az olyan özvegyasszony azonban, aki csak az élvezeteket
hajszolja, már életében halottnak számít. 7Parancsold meg a hívőknek†, hogy
ezek szerint éljenek, és viseljenek gondot a saját családjukra. Ne adjanak
alkalmat senkinek, hogy vádolhassa őket. 8Ha egy hívő mégsem
gondoskodik a rokonairól, különösen pedig a saját családjáról, az az ember
megtagadta a hitet, és rosszabb még a hitetlennél is.

9Csak az olyan özvegyasszonyt lehet felírni az özvegyek listájára, aki
legalább hatvan éves és hűséges volt a férjéhez, 10akiről mindenki tudja,
hogy mennyi jót tett: felnevelte gyermekeit, szívesen fogadta házában a
vendégeket, szolgálta* a testvéreket, a bajba jutott embereken segített, és
mindig készen állt arra, hogy valami jót tegyen.

11Hatvan évnél fiatalabb özvegyasszonyokat ne írj fel az özvegyek listájára.
Mert amikor testi kívánságaik erősebbek lesznek, mint az a kívánságuk,
hogy Krisztust szolgálják, újra férjhez akarnak menni. 12Ezzel nem tartják
meg korábbi ígéretüket, és ítélet alá kerülnek. 13Ráadásul az ilyen fiatalabb
özvegyasszonyok megszokják, hogy kerüljék a munkát, és házról-házra
járjanak. De nemcsak munkakerülők lesznek, hanem pletykákat terjesztenek,
beleavatkoznak mások ügyeibe, és olyan dolgokat mondanak, amit nem
kellene. 14Éppen ezért azt akarom, hogy a fiatalabb özvegyasszonyok inkább
menjenek férjhez, neveljenek gyermekeket, viseljék gondját a saját családjuk-
nak és a háztartásuknak! Így az ellenségünknek nem fognak semmi okot
adni a vádolásra. 15Azért mondom ezt, mert vannak olyan fiatalabb özvegy-
asszonyok, akik már le is tértek a jó útról, és a Sátánt† követik.

4:14 *prófétai üzenet* Azok a dolgok, amiket a próféták mondtak Timóteusról és az életéről, mielőtt még megtörténtek volna. **4:14** *rád tették a kezüket* Ilyen módon kértek Istentől különleges áldást Timóteus számára, ahhoz a munkához, amire Isten elhívta. **5:10** *szolgálta* Szó szerint: „megmosta a lábukat". Abban az időben szokás volt a vendégek lábát megmosni, mivel mindenki nyitott sarut viselt, és az utak nagyon porosak voltak.

16Ha egy hívő asszony rokonai között vannak özvegyasszonyok, akkor ez
a hívő asszony maga tartsa el őket.* Ne a gyülekezetre† nehezedjen ez a teher.
Így csak a teljesen egyedül élő özvegyeket kell támogatnia a gyülekezetnek.

17Azok az idősebb gyülekezeti vezetők†, akik jól végzik a gyülekezetben a
munkájukat, kétszeres anyagi támogatást és megbecsülést érdemelnek.
Különösen azok, akik az Isten üzenetével és a tanítással foglalkoznak.
18Miért? Mert az Írás† azt mondja: „a cséplést végző ökörnek ne kösd be a
száját, és engedd, hogy egyen is, miközben tapossa a gabonát!”*, és: „a
munkásnak add meg a maga fizetését!”*

19Ne hallgass arra, aki idősebb gyülekezeti vezetőt† vádol, csak akkor, ha
két, vagy három másik ember is bizonyítja, hogy igazat mond! 20Akik folya-
matosan vétkeznek, azoknak határozottan mondd meg, hogy amit tesznek,
az rossz! De ezt az egész gyülekezet előtt kell megtenned. Így a többieket is
figyelmezteted, hogy ne vétkezzenek.

21Megparancsolom neked, Timóteus, hogy kövesd ezeket az utasításaimat!
Úgy mondom ezt, mint aki tudom, hogy Isten, Krisztus Jézus és a kiválasz-
tott angyalok előtt állok. Senkivel ne kivételezz!

22Gondold meg jól, mielőtt kijelölsz valakit gyülekezeti vezetőnek†, és
ráteszed a kezed,* hogy megerősítsd a kijelölését! Ne siess ezzel! Vigyázz,
hogy téged ne terheljen a felelősség mások bűnei miatt! Őrizd meg tisztán
magadat ettől!

23Timóteus, te eddig kizárólag vizet ittál. Ezentúl igyál egy kevés bort is,
mert jót fog tenni a gyomrodnak, és nem fogsz olyan gyakran gyengélkedni!

24Vannak, akiknek a bűnei jól láthatók. Ezek a nyilvánvaló bűnök
mutatják, hogy ezekre az emberekre ítélet vár. De vannak olyanok is,
akiknek a bűnei csak később derülnek ki. 25Hasonló a helyzet a jótettekkel is:
vannak, amiket jól lehet látni. Mások jótettei nincsenek szem előtt — de ezek
sem maradnak rejtve örökké!

6 1Akik rabszolgák, és keményen dolgozniuk kell, őszintén tiszteljék és
becsüljék a gazdájukat, hogy Isten nevét és a mi tanításunkat senki ne
szidja. 2Vannak olyan hívő rabszolgák, akiknek a gazdájuk is hívő, tehát
testvérek. Ez azonban nem jelenti azt, hogy gazdájuk kevesebb tiszteletet
érdemel. Éppen ellenkezőleg, még jobban kell szolgálniuk a gazdájukat,
hiszen szeretett hívő testvérüket szolgálják!

Timóteus, tanítsd ezeket a testvéreknek, és biztasd őket, hogy eszerint éljenek!

A hamis tanítók és az igazi gazdagság

3Azonban vannak, kik másképpen tanítanak. Olyan dolgokat mondanak,
amik nincsenek összhangban Urunk, Jézus Krisztus egészséges tanításával.
Ezek a hamis tanítók nem fogadják el azt a tanítást, aminek az igazi istenfé-
lelem és Isten helyes szolgálata az alapja. 4Ezek a hamis tanítók nagyra
tartják magukat, de semmihez sem értenek igazán. Valójában az a
betegségük, hogy szeretnek vitatkozni, és bizonyos szavak miatt huzakodni.

5:16 Néhány görög kézirat ezt írja: „Ha egy hívőnek (akár férfi, akár nő) özvegy rokonai vannak, akkor ez a hívő viseljen gondot rájuk.” **5:18** idézet: 5Móz 25:4. **5:18** idézet: Lk 10:7. **5:22** *ráteszed a kezed* Ilyen módon kértek Istentől különleges áldást valaki számára. Ebben az esetben a vezető számára kérték azt a különleges erőt, ami ehhez a feladathoz szükséges.

Ebből azonban csak irigység, veszekedés, egymás sértegetése és gonosz
gyanúsítás származik. 5Ezek az emberek állandóan viszálykodnak,
megromlott a gondolkozásuk, és nem ismerik az igazságot. Úgy gondolják,
Isten szolgálata arra való, hogy ezzel sok pénzt szerezzenek.
6Természetesen, az istenfélelem és Isten helyes szolgálata valóban nagy
haszonnal jár, de csak akkor, ha őszintén elégedett vagy azzal, amid van.
7Gondold meg: amikor világra jöttünk, semmit sem hoztunk magunkkal.
Világos, hogy el sem vihetünk semmit, amikor meghalunk. 8Ha tehát van
ennivalónk és ruhánk, elégedjünk meg vele! 9Akik arra vágyakoznak, hogy
meggazdagodjanak, csapdába kerülnek, és kísértések veszik körül őket.
Ostoba vágyaikat követik, és maguknak ártanak vele. A vesztükbe rohannak,
s végül elpusztulnak. 10Pénzimádatukból sokféle baj és gonoszság
származik. Ez a pénzimádat már le is térített egyes embereket a hit útjáról.
Ráadásul ezzel rengeteg szenvedést okoznak saját maguknak.

Figyelmeztetések

11Te azonban, Timóteus, Isten embere vagy! Tehát fuss el és maradj távol
ezektől a dolgoktól! Teljes erővel azon igyekezz, hogy Isten kedve szerint élj,
és őt szolgáld! Küzdj a hitért, az isteni szeretetért, a türelmes kitartásért, sze-
lídségért — hogy ezek uralkodjanak benned! 12Folytasd a küzdelmet a hit
szép harcában! Ragadd meg, és ne engedd ki a kezedből az örök életet —
hiszen Isten erre hívott el, amikor sok ember előtt megvallottad a Jézusban
való hitedet. 13Isten előtt, aki életet ad mindenkinek, és Krisztus Jézus előtt
parancsolom neked ezeket. Krisztus Jézus az, aki ugyanerről a nagyszerű
igazságról tanúskodott Poncius Pilátus† előtt. 14Tehát, azt parancsolom, hogy
mindent annak megfelelően tegyél, ahogy mondtam neked! Kövesd ezeket
az utasításokat hibátlanul és vétek nélkül egészen addig, amíg Urunk, Jézus
Krisztus vissza nem jön! 15Mert ő vissza fog jönni! Mikor? A legalkalmasabb
időpontban! Áldott Istenünk fogja elküldeni Krisztust. Igen, ő az egyetlen
uralkodó, a királyok Királya és az urak Ura! 16Egyedül övé a halhatatlanság,
aki az emberek számára megközelíthetetlen világosságban lakik, és akit
ember még nem látott, és nem is láthat. Egyedül őt illeti a tisztelet, és övé az
örök hatalom örökké! Ámen!
17A gazdagoknak, akik a mostani világban sok vagyonra tettek szert,
mondd meg, hogy ne hordják fenn az orrukat! Mondd meg, hogy ne olyan
bizonytalan dolgokban bízzanak, mint a gazdagság! Inkább Istenben
bízzanak, aki bőségesen megad mindent, amire szükségünk van, és ami
örömünket szolgálja. 18Parancsold meg nekik, hogy a jó tettekben legyenek
gazdagok! Legyenek nagylelkű adakozók, szívesen osszák meg másokkal,
amijük van! 19Ha ezt teszik, kincset gyűjtenek maguknak a Mennyben. Ez lesz
a jövőjük biztos alapja, és képessé teszi őket, hogy megragadják az igazi életet.
20Timóteus, Isten sok dolgot bízott rád. Őrizd meg ezeket! Tartsd magad
távol azoktól az emberektől, akik ostoba dolgokat beszélnek, amik nem
Istentől valók! Kerüld el azokat, akik az igazság ellen érvelnek! Ezek azt
mondják, hogy ők ismerik, mi az igazi „tudás”— amely azonban csak üres
fecsegés. 21Egyes emberek, akik azt állítják, hogy bennük megvan ez a
„tudás”, már el is fordultak a hittől.

Isten kegyelme† legyen mindnyájatokkal!

Pál második levele
Timóteushoz

1 1Üdvözlet Páltól, Jézus Krisztus apostolától†. Isten akarta, hogy apostol
legyek, és nyilvánosan kihirdessem mindenkinek azt az életet, amelyet
Isten megígért, és amely Jézus Krisztusban található.
2Timóteusnak, szeretett fiamnak szól ez a levél. Az Atya-Isten és Urunk,
Jézus Krisztus adjon neked kegyelmet†, irgalmat és békességet.

Hálaadás és bátorítás

3Amikor imádkozom, éjjel és nappal, mindig érted is könyörgök, és hálát
adok Istennek. Akárcsak őseim, én is tiszta lelkiismerettel szolgálom Istent.
4Eszembe jut, hogyan sírtál, és már nagyon szeretnék újra találkozni veled!
Hogy fogunk örülni, ha megint láthatjuk egymást! 5Eszembe jut milyen
igazi és őszinte hit lakik benned. Ugyanez a hit élt előbb nagyanyádban,
Lóiszban, majd édesanyádban, Eunikében. Meg vagyok róla győződve, hogy
benned is ugyanez az igazi hit lakik. 6Éppen ezért, emlékeztetlek arra az
ajándékra, amit Isten neked adott. Tudom, hogy ez benned él, mert én
tettem rád a kezemet* — így kaptad meg. Tehát, azt akarom, hogy használd
is ezt az ajándékot: eközben fog megerősödni, és egyre jobban működni
benned, mint ahogy a kis lángocskából nagy tűz lesz. 7Hiszen a Szent
Szellem†, akit Isten adott nekünk, nem a gyávaság szelleme, hanem az
erőnek, isteni szeretnek, kiegyensúlyozottságnak és fegyelmezettségnek
Szelleme.
8Tehát ne legyél gyáva, hanem bátran beszélj az embereknek Urunkról! Ne
szégyellj engem se, aki az Úrért vagyok fogságban! Vállald velem együtt a
szenvedést az örömhírért†! Isten megadja hozzá az erőt, 9hisz ő az, aki
megmentett, és elhívott, hogy szent† népévé tegyen bennünket. De nem
azért, mintha bármivel kiérdemeltük volna. Egyáltalán nem! Azért tette,
mert így látta helyesnek, és mert kegyelme† erre indította. Hiszen Isten már a
világ kezdete előtt elhatározta, hogy Jézus Krisztus által megkegyelmez
nekünk. 10Ez a kegyelem eddig nem mutatkozott meg láthatóan. Most
azonban, amikor Megváltónk, Jézus Krisztus eljött, már mindenki láthatja,
hiszen ő még a halált is legyőzte! Az örömhír által pedig megmutatta az örök
és elpusztíthatatlan életre vezető utat.
11Ennek az örömhírnek a kihirdetésére választott ki engem Isten. Ő tett
apostollá† és tanítóvá. 12Emiatt kell most elszenvednem a fogságot, de nem
szégyellem, mert ismerem őt *(Jézust)*, akiben hiszek. Meg vagyok győződve,

---

1:6 *én tettem rád a kezemet* Pál úgy imádkozott Timóteusért, hogy közben a fejére tette a kezét. Így kérte Istent, hogy Timóteust különlegesen áldja meg, és adjon neki erőt a szolgálatához.

hogy meg tudja őrizni azt a kincset, amit rám bízott, amíg elérkezik az a
Nap.* [13]Soha ne téveszd szem elől azt az egészséges tanítást, amit tőlem
hallottál! Ragaszkodj hozzá, ezt tanítsd, és ezt kövesd, azzal a hittel és
szeretettel, amelynek a Krisztus Jézus a forrása. [14]A bennünk élő Szent
Szellem† segítségével őrizd meg ezt a drága kincset, amit Isten rád bízott!

[15]Amint te is tudod, az Ázsia† tartományaiból valók mind elfordultak
tőlem, még Fügelosz és Hermogenész is. [16]Az Úr könyörüljön meg
Onéziforosz családján, mert ő sokszor meglátogatott és felüdített engem!
Soha nem szégyellte, hogy börtönben vagyok. [17]Sőt, amikor Rómába jött,
addig keresett, amíg meg nem talált. [18]Az Úr könyörüljön rajta, amikor az a
Nap elérkezik! Te is jól tudod, hogy Onéziforosz milyen sokféle módon
segített nekem, amikor Efezusban voltam.

Krisztus Jézus hűséges katonája

2 [1]Timóteus, te olyan vagy, mintha a saját fiam lennél! Erősödj meg a
kegyelemben†, amit élvezünk, mivel Krisztus Jézushoz tartozunk.
[2]Másokkal együtt te is hallottad a tanításaimat. Te is ugyanezt tanítsd! Add
át, és bízd rá ezeket az igazságokat olyanokra, akik hűségesek, és akikben
megbízol! De olyanok legyenek, akik majd másokat is meg tudnak ezekre
tanítani! [3]Vállald velem együtt a közös szenvedéseket és nehézségeket, mint
Krisztus Jézus jó katonája. [4]Aki katonai szolgálatot teljesít, nem foglalkozik
az élet közönséges dolgaival. Csak azon igyekszik, hogy a parancsnoka meg
legyen vele elégedve! [5]Aki atlétikai versenyen indul, be kell tartsa a
szabályokat, különben nem kaphatja meg a győztesnek járó aranyérmet! [6]A
földjén keményen dolgozó gazda kell hogy elsőként kapjon a föld
terméséből! [7]Gondolkozz el ezeken a dolgokon! Az Úr segít majd megérteni,
mit akarok mondani ezekkel.

[8]Soha ne felejtsd el egy pillanatra sem, hogy Jézus Krisztus, aki Dávid†
király családjából származik, feltámadt a halálból! Az én örömhírem† Jézus
Krisztusról szól! [9]Ezt az örömhírt mondom mindenkinek, és emiatt kell
szenvednem: láncra vertek, mint egy bűnözőt. Isten beszéde azonban nincs
megbilincselve! [10]De mindent szívesen elviselek Isten kiválasztottainak
kedvéért, hogy Jézus Krisztus által megmeneküljenek, és részesüljenek az
örökkévaló dicsőségben.

[11]Bizony, igaz tanítás ez:

Ha Vele *(Jézussal)* együtt meghaltunk,
Vele együtt fogunk élni is.
[12] Ha türelmesen kitartunk,
Vele együtt fogunk uralkodni.
De ha megtagadjuk őt,
Akkor ő is megtagad bennünket.
[13] Ha hűtlenek vagyunk,
Ő még akkor is hű marad,
Mert magát nem tagadhatja meg.

1:12 *az a Nap* Valószínűleg az a bizonyos nap, amikor Jézus Krisztus eljön, és az övéit magával viszi. A 18. versben is.

Az Úr jól tudja, ki tartozik hozzá

14Emlékeztesd az embereidet ezekre! Figyelmeztesd őket Isten jelenlété-
ben, hogy ne vitatkozzanak bizonyos szavakon, mert ennek semmi értelme!
Sőt, az ilyen vitatkozás kárt okoz azokban, akik hallgatják! 15Tegyél meg
mindent, hogy Isten tetszését elnyerjed! Legyél Istennek olyan szolgája,
akinek nem kell szégyenkeznie Ura előtt semmiért, és aki helyesen tanítja és
alkalmazza Isten igazságait! 16Kerüld el az értelmetlen vitatkozásokat, mert
ezek csak eltávolítják az embereket Istentől. 17Az ilyen beszédek úgy
terjednek, mint a veszélyes fertőzés a testben. Hümenaiosz és Filétosz is azok
közé tartoznak, akik ilyen dolgokat mondanak. 18Hiszen azt tanítják, hogy a
halottak feltámadása már meg is történt, s ezzel lerombolják egyesekben a
hitet. Bizony, ezzel a tévedéssel nagyot hibáztak!

19Isten azonban olyan erős alapot épített, amit senki sem tud lerombolni.
Erre ez a két dolog van felírva: „Az Úr jól tudja, ki tartozik hozzá!" és „Aki
azt mondja magáról, hogy az Úrhoz tartozik, az távolodjon el minden
hamisságtól és gonoszságtól!"*

20Egy nagy házban nemcsak aranyból és ezüstből, hanem fából és
cserépből készült edények is vannak. Egyiket különleges és ünnepi
alkalmakon használják, a másikat meg piszkos munkára. 21Így tehát, ha
valaki megtisztítja magát minden hamisságtól és gonoszságtól, akkor olyan
edény lesz belőle, akit dicsőséges feladatokra fognak használni. Igen, akkor
az az ember szent† lesz, hasznos eszköz a Mester kezében, és minden jó
munkára alkalmas.

22Fuss el a fiatal kor kívánságai elől, és maradj távol tőlük! Viszont teljes
erővel törekedj arra, hogy Isten tetszése szerint élj! Törekedj a hitre, isteni
szeretetre és békességre! Fuss ezek után, mindazokkal együtt, akik tiszta szívvel
bíznak az Úrban! 23Kerüld el az ostoba és értelmetlen vitatkozásokat! Ezekből
csak veszekedés lesz, te is jól tudod. 24Az Úr szolgája pedig ne veszekedjen
senkivel! Legyen kedves és türelmes mindenkihez, és gyakorlott a tanításban!
25Szelíden és udvariasan igazítsa helyre azokat, akik ellenkeznek vele! Abban a
reményben foglalkozzon velük, hogy Isten talán mégis megváltoztatja ezeknek
az ellenkezőknek a szívét és gondolkodását, és akkor felismerik az igazságot.
26A Sátán† ezeket csapdába ejtette, hogy azt tegyék, amit ő akar. De még ezek az
emberek is észhez térhetnek, és kimenekülhetnek a csapdából.

Az utolsó időkben nehéz helytállni

3 1Értsd meg, hogy az utolsó időkben nehéz lesz helytállni. 2Mert az
emberek önzők lesznek, pénzimádók, dicsekvők és büszkék, gonosz
dolgokat fognak mondani másokról, szüleiknek nem engedelmeskednek;
hálátlanok lesznek és gonoszok. 3Hiányozni fog belőlük a mások iránti
szeretet, nem akarnak megbocsátani, szívesen mondanak rosszat másokról,
önuralom nélküliek és vadak lesznek, gyűlölik a jót. 4Elárulják a barátaikat,
gondolkodás nélkül vakmerően cselekszenek, büszkék lesznek, és nem Istent
szeretik, hanem inkább az élvezeteket hajszolják. 5Eközben megtartják ugyan
a vallásosság külső látszatát, de a valódi istenfélelem erejét elutasítják.
Maradj távol az ilyen emberektől, Timóteus!

2:19 idézet: 4Móz 16:5.

6Közülük valók, akik ravaszul behálóznak és elcsábítanak olyan
asszonyokat, akik gyenge akaratúak. Ezek az asszonyok tele vannak
bűnökkel, és mindenféle kívánságok vonzzák őket, 7mindig igyekeznek új
tanításokat hallani, de sohasem tudják az igazságot valóban megismerni.
8Emlékezz Jannészra és Jambrészra*, akik Mózes† ellenfelei voltak! Ugyanígy
van ezekkel a zavaros gondolkodású emberekkel is, akiknek hite nem állta ki
a próbát: ellenkeznek az igazsággal. 9De ők is kudarcot fognak vallani, mint
Jannész és Jambrész: mindenki látni fogja, hogy milyen ostobák.

Végső rendelkezések

10Timóteus, te ismersz engem. Ismered és szorgalmasan követted tanításai-
mat. Közelről láttad, hogyan élek. Tudod, mi az életcélom, megismerted a
hitemet, türelmemet, kitartásomat és a bennem lévő isteni szeretetet.
11Tudod, hogyan üldöztek† és mit kellett elszenvednem. Tudod, mi történt
velem Antiókhiában, Ikóniumban és Lisztrában. Micsoda üldözéseket éltem
át! De az Úr mindegyikből kiszabadított! 12Bizony, akik Isten akarata szerint
akarnak élni Krisztus Jézusban, azokat mind üldözni fogják! 13A gonoszok és
csalók egyre mélyebbre süllyednek a gonoszságban. Miközben másokat
becsapnak, saját magukat is becsapják.

14Te azonban, Timóteus, tarts ki amellett, amit tanultál, és amiről meggyő-
ződtél, hogy igaz! Hiszen jól ismered azokat, akik ezekre az igazságokra
tanítottak téged. 15Már gyermekkorod óta ismered a szent Írásokat* is,
amelyek bölccsé tehetnek. Ez a bölcsesség pedig megmenthet téged a
Krisztus Jézusban való hit által. 16Az egész Írás† Istentől származik, és
hatékonyan használható a tanításra. Alkalmas arra, hogy meggyőzően rávi-
lágítson a bűneinkre, helyreigazítson bennünket, és megmutassa, hogyan
éljünk Isten útja szerint. 17Mindez azt a célt szolgálja, hogy az Isten embere
felkészüljön, és minden tekintetben alkalmas legyen mindenféle jó munkára.

4 1Timóteus, ezt a parancsot úgy adom neked, mintha Isten és Krisztus
Jézus előtt állnánk. Mert Krisztus Jézus vissza fog jönni a Földre, ítélni fog
élők és halottak felett, és uralkodni fog, mint király. 2Isten üzenetét hirdesd
az embereknek! Végezd ezt a munkát akkor is, mikor kedvező, és akkor is,
mikor kedvezőtlen a helyzet! Győzd meg, igazítsd helyre, bátorítsd, figyel-
meztesd és tanítsd őket, és mindezt nagy türelemmel!

3Azért írom ezt, mert eljön majd az idő, amikor az emberek hallani sem
akarják többé az egészséges tanítást. Inkább olyan tanítókat keresnek maguknak,
akik azt fogják mondani, amit az emberek hallani szeretnének. 4Akkor az
emberek elfordulnak az igazságtól, és inkább a kitalált, misztikus történetek
érdeklik őket. 5Te azonban őrizd meg a józanságodat, és bármilyen nehézséggel
kell szembenézned, viseld el! Kitartóan végezd azt a szolgálatot, amit Isten rád
bízott, hirdesd ki és mondd el az embereknek mindenhol az örömhírt†!

6Ami engem illet, életem a befejezéséhez közeledik, és hamarosan
elköltözöm innen. Életem az Isten oltárára† kerül, mint ahogy az italáldozatot

3:8 *Jannészra és Jambrészra* Valószínűleg azokról a varázslókról van szó, akik Mózes ellenfelei voltak a Fáraó udvarában. Lásd 2Móz 7:11–12 és 22. **3:15** *szent Írásokat* Amikor Timóteus élt, így nevezték a Régi (Ó) Szövetség idejében keletkezett szent iratokat. Ezek ma a teljes Szentírás (Biblia) első részét, az Ószövetséget (Ó-Testamentumot) alkotják.

kiöntik. 7Végigküzdöttem a szép harcot, végigfutottam a versenypályán, a
hitet mindvégig megőriztem. 8Vár a koronám, a győztesnek járó jutalom. Ezt
azok kapják, akik Isten tetszésére éltek a földön. Maga az Úr, az Igazságos
Bíró fogja átnyújtani nekem azon a Napon*. De nemcsak nekem, hanem
mindazoknak, akik szeretettel és vágyakozva várják őt vissza.

Személyes üzenetek

9Siess! Amilyen gyorsan csak tudsz, gyere hozzám! 10Démász ugyanis
elhagyott engem, mert jobban szerette ezt a mostani világot, és
Thesszalonikába ment. Kreszcensz Galáciába utazott, Titusz pedig
Dalmáciába. 11Egyedül Lukács maradt mellettem. Amikor eljössz, hozd
magaddal Márkot, mert hasznos lenne a segítsége! 12Tükhikoszt elküldtem
Efezusba.

13A kabátomat Karposz házában felejtettem, Troászban. Kérlek, hozd
magaddal azt is, amikor jössz, meg a könyveimet is. Különösen a pergamen-
tekercsekre† van szükségem!

14Alexander, az ötvös mester sok bajt okozott nekem. Az Úr majd
megbünteti a tettei szerint. 15Figyelj oda erre az emberre, és kerüld el, mert
nagyon erősen ellenkezett azzal, amit tanítottunk!

16Amikor sor került az első bírósági tárgyalásomra, senki nem támogatott,
hanem mindenki magamra hagyott. Isten bocsásson meg nekik! 17De az Úr
nem hagyott el, hanem mellém állt, és megerősített, hogy az igazság üzenetét
a nem zsidó embereknek elmondhassam. Mert Isten azt akarja, hogy a nem
zsidók is mindannyian hallják az örömhírt†. Azután megmenekültem az
oroszlán fogai közül. 18De az Úr meg fog védeni engem minden más
gonosztól is, és biztos kézzel elvezet Mennyei Királyságába. Dicsőség neki
örökkön-örökké! Ámen.

Üdvözletek

19Add át köszöntésemet Priszkának és Akvilának, meg Onéziforosz
családjának! 20Erasztosz Korinthusban maradt. Trofimoszt Milétoszban
hagytam, mert beteg volt. 21Siess, próbálj meg ideérni még a tél előtt!

Köszöntését küldi Eubulosz, Pudensz, Linosz, Klaudia és az összes többi
testvér is.

22Az Úr legyen szellemeddel, és kegyelme† mindnyájatokkal!

4:8 *Napon* Valószínűleg azt a bizonyos napot jelenti, amikor Jézus Krisztus eljön, és az övéit magával viszi.

Pál levele
Tituszhoz

1 1Üdvözlet Páltól, aki Isten szolgája és Jézus Krisztus apostola†. Isten
engem azért küldött el, hogy választott népének hitét erősítsem, és
segítsek nekik, hogy igazán megismerjék az igazságot, amely az Isten szolgá-
latára vezet. 2Ez a hit és ez a megismerés abból a reménységből származik,
hogy örök életünk lesz. Ezt az örök életet Isten már az idők kezdete előtt
megígérte nekünk, és ő nem hazudik. 3A legalkalmasabb időben
mindenkivel megismertette ezt az örök életet, üzenetének kihirdetésén
keresztül. Megmentő Istenünk rám bízta, hogy üzenetét mindenkinek
mondjam el. Igen, nekem Isten parancsolta, hogy ezt a munkát végezzem.
4Titusznak szól ez a levél, aki olyan, mintha a fiam lenne, mivel mindket-
tőnkben ugyanaz a hit él.
Isten, a mi Atyánk és Krisztus Jézus, a Megmentőnk adjon neked
kegyelmet† és békességet!

Kik alkalmasak vezetőnek?

5Azért hagytalak téged egy időre még Kréta szigetén, hogy fejezd be
azokat a dolgokat, amik elintézetlenül maradtak, és jelölj ki minden
városban idős gyülekezeti vezetőket†, ahogyan meghagytam neked.
6Gyülekezeti vezetőknek olyan emberek alkalmasak, akiket nem lehet
jogosan vádolni semmilyen bűnnel, akik hűségesek a feleségükhöz, akiknek
a gyermekei engedelmesek, hisznek Jézusban és rendes életet élnek. 7Mert a
gyülekezeti vezető Isten népére visel gondot, ezért szükséges, hogy kifogás-
talan életet éljen, és ne lehessen jogosan vádolni. Szükséges, hogy ne legyen
önfejű, vagy beképzelt, ne legyen hirtelen haragú, vagy részeges, se
kötekedő, verekedő, vagy olyan ember, aki mások kárára próbál meggazda-
godni. 8Legyen vendégszerető, a jóra hajlandó, szélsőségektől mentes, józan
gondolkodású és igazságos. Isten tetszésére éljen és uralkodjon önmagán.
9Ragaszkodjon azokhoz az igazságokhoz, amiket tanítunk, és éljen azok
szerint. Legyen képes rá, hogy az embereket az egészséges tanítással
bátorítsa, az ellenkezőket pedig meggyőzze.
10Ez azért is fontos, mert sok az engedetlen és lázadó természetű ember,
akik haszontalan dolgokról beszélnek, és másokat rossz útra vezetnek.
Főként azokra gondolok, akik a zsidók közül jöttek. 11A gyülekezeti
vezetőnek† képesnek kell lennie arra, hogy az ilyeneket meg tudja győzni, és
el tudja hallgattatni. Ezek az engedetlenek egész családokat tönkretesznek
azzal, hogy hamis dolgokat tanítanak, amiket nem lenne szabad. Mindezt
azért teszik, hogy ilyen aljas módon szerezzenek pénzt. 12Az egyik krétai
próféta ezt mondta: „A krétaiak folyton hazudnak, gonosz vadállatok, lusta

népség, mindig csak a hasukkal törődnek.” 13Ez a mondás igaz. Éppen ezért,
szigorúan figyelmeztesd őket, hogy kövessék az egészséges tanítást!
14Mondd meg nekik, hogy ne foglalkozzanak többé kitalált zsidó történetek-
kel, se ne kövessék azokat, amiket az igazságnak hátat fordító emberek
találtak ki.

15A tiszta embernek minden tiszta. Annak azonban, aki hitetlen, és bűnök
nyomják a lelkét, semmi sem tiszta, mivel a gondolkodásmódja megromlott,
és már nem tudja megkülönböztetni a jót a rossztól. 16Az ilyenek azt állítják,
hogy ismerik Istent, de amit tesznek, az ennek éppen az ellenkezőjét
bizonyítja. Ezek az emberek utálatosak, engedetlenek, és már képtelenek
bármiféle jóra.

Tanácsok időseknek, fiataloknak és szolgáknak

2 1Te azonban, Titusz, tanítsd meg az embereknek, mit kell tenniük, hogy
az egészséges tanítást kövessék. 2Az idősebb férfiakat arra tanítsd, hogy
legyenek józanok és mértéktartók, tiszteletre méltóak és bölcsek, hogy
kövessék az egészséges tanítást, legyenek szeretetteljesek és türelmesek!

3Hasonlóképpen, tanítsd az idősebb asszonyokat, hogy tiszteletre
méltóan viselkedjenek, ahogy ez Isten népéhez illik. Tanítsd őket, hogy
ne mondjanak senkiről rosszat, és ne legyenek részegesek! Inkább
másokat is tanítsanak a jóra. 4Arra neveljék a fiatal asszonyokat, hogy
szeressék a férjüket és gyermekeiket, 5legyenek megfontoltak, tiszták,
otthonukat tartsák szép rendben, legyenek kedvesek, és engedelmesked-
jenek a férjüknek, hogy ne hozzanak szégyent arra a tanításra, amit
Istentől kaptunk.

6Hasonlóképpen, a fiatalabb férfiakat is biztasd, hogy legyenek mértéklete-
sek és bölcsek! 7Úgy élj, hogy légy a fiatalok példaképe! Amikor tanítasz,
mutass példát nekik a tisztaságra, becsületességre és tisztességre! 8Minden,
amit mondasz, legyen egészséges és igaz, hogy senki se kritizálhasson érte!
Így még az sem mondhat semmi rosszat rólad, aki ellenkezik veled:
kénytelen lesz elhallgatni.

9A rabszolgákat arra tanítsd, hogy mindenben engedelmeskedjenek a
gazdájuknak, és igyekezzenek a kedvükben járni. Ne beszéljenek vissza a
gazdájuknak, 10ne lopjanak tőlük, legyenek hűségesek és teljesen
megbízhatók! Mert ha így szolgálnak, akkor a mi megmentő Istenünk
tanítását mások számára is vonzóvá teszik.

11Mert Isten megmentő kegyelme† már eljött és látható lett minden ember
számára. 12Ez a kegyelem arra nevel bennünket, hogy forduljunk el az isten-
telenségtől és a gonosz kívánságoktól, és hogy mértékletesen, bölcsen,
igazságosan és istenfélelemmel éljünk ebben a jelenlegi világban. 13Így várjuk
azt a napot, amikor megláthatjuk a mi nagy Istenünknek és Megmentőnknek,
Jézus Krisztusnak dicsőségét. Ő a mi áldott reménységünk, aki dicsőségesen
fog visszajönni. 14Önmagát adta oda értünk, hogy megszabadítson minden
gonoszságtól, és megtisztítson bennünket, hogy egyedül az ő népe legyünk:
olyan nép, amely mindig arra igyekszik, hogy helyesen cselekedjen.

15Ezeket tanítsd az embereknek, bátorítsd, figyelmeztesd és igazítsd helyre
őket — mindezt teljes határozottsággal, és úgy, hogy senki ne tudja
figyelmen kívül hagyni, amit mondasz.

Isten megmentő kegyelme

3 1Figyelmeztesd az embereket, hogy ne felejtsék el ezeket: rendeljék alá
magukat azoknak, akik hatalmat kaptak és uralkodnak felettük, és enge-
delmeskedjenek nekik! Legyenek hajlandók mindig jót tenni! 2Ne
mondjanak rosszat senkiről, éljenek békességben mindenkivel, legyenek
udvariasak! Viselkedjenek mindenkivel kedvesen és szelíden!
3Azért mondom ezt, mert régen mi is ostobák és engedetlenek voltunk, és
rossz úton jártunk. Különböző szenvedélyek és élvezetek rabjai voltunk.
Gonoszságban és irigységben éltünk. Az emberek gyűlöltek bennünket, és
mi is gyűlöltük őket. 4De amikor Isten megmentő kegyelme† eljött és látható
lett minden ember számára, 5akkor minket is megmentett. De nem azért,
amit mi tettünk, hogy Isten számára elfogadhatók legyünk, hanem mert
megkönyörült rajtunk. Megmentett bennünket az újjászületés „fürdője" által,
és megújított a Szent Szellem† által. 6Isten bőségesen ránk árasztotta a Szent
Szellemet Jézus Krisztuson keresztül, aki a mi Megmentőnk. 7Isten most már
a kegyelmén keresztül néz ránk, és ezért elfogadhatók vagyunk a számára.
Azért adta a Szent Szellemet, aki bennünk él, hogy örökösei lehessünk. Ez
felel meg annak a reménységnek, hogy örök életet ad nekünk. 8Igen, ez a
tanítás mind igaz!
Azt akarom, hogy erősítsd meg a testvéreket, hogy ezekben a dolgokban
mindnyájan egészen biztosak legyenek! Igyekezzenek a jó és hasznos
dolgokban elöl járni! Ezek a dolgok jók, és hasznára válnak mindenkinek.
9Kerüld el a származással kapcsolatos ostoba vitatkozásokat és a Mózes
Törvénye† körüli veszekedéseket! Ezek értelmetlen és haszontalan dolgok.
10Ha valaki vitatkozásokat és viszálykodást okoz, akkor figyelmeztesd! Ha
mégis folytatja, újból figyelmeztesd. De ha akkor sem hagyja abba, akkor ne
állj vele szóba többé! 11Hiszen te is jól tudod, hogy az ilyen ember letért a
helyes útról, eltévesztette a célt, és magában hordja az ítéletét.

Néhány személyes üzenet

12Amikor Artemászt vagy Tükhikoszt elküldöm hozzád, igyekezz hozzám
jönni Nikopoliszba, mert úgy határoztam, hogy ott töltöm a telet! 13Zénászt,
a törvénytudót és Apollóst segítsd, és lásd el mindennel, amire csak
szükségük van az utazás során! Gondoskodj róla, hogy semmi ne
hiányozzon nekik! 14A mi embereinknek is meg kell tanulniuk, hogy igye-
kezzenek jót tenni, és segítsenek, ha másoknak szüksége van rá. Így lesznek
hasznosak.
15Köszöntésüket küldik mindazok, akik itt vannak velem. Te is add át
köszöntésünket mindenkinek, akik szeretnek bennünket, és ugyanabban az
igaz hitben élnek!
Isten kegyelme† legyen mindnyájatokkal!

Pál levele
Filemonhoz

1Pál, Jézus Krisztus foglya és Timóteus testvér üdvözletét küldi
Filemonnak, kedves barátunknak és munkatársunknak. 2Üdvözöljük Appiát,
nővérünket, Arkhipposzt, a harcostársunkat, és az egész gyülekezetet†,
amely Filemon házában szokott összejönni.
3Isten, a mi Atyánk, és az Úr Jézus Krisztus adjon nektek kegyelmet† és
békességet!

Filemon szeretete és hite

4Mindig hálát adok Istenemnek, amikor érted imádkozom, Filemon. 5Mert
hallom, hogy milyen hűséges vagy az Úr Jézushoz, és mennyire szereted
azokat, akik Istenhez tartoznak. 6Azért imádkozom, hogy a benned élő hit
közössége vezessen el téged azoknak a jó dolgoknak a teljes felismerésére,
amiket Krisztusért megtehetünk. 7Testvérem, sokszor megmutattad, hogy
isteni szeretettel szereted a testvéreket, és ezzel felvidítottad őket. De még
engem is megvigasztaltál, és nagy örömet szereztél.

Fogadd vissza Onézimuszt testvérként!

8Filemon, valamit meg kellene tenned. Igaz, meg is parancsolhatnám ezt
neked, hiszen lenne rá hatalmam. 9Mégis, inkább kérlek téged. Én kérlek,
Pál, aki már megöregedett, és aki most Krisztus Jézusért vagyok fogságban.
10Onézimoszért szeretnélek megkérni valamire, aki olyan, mintha a fiam
lenne, és aki itt a fogságban lett a fiam. 11Régebben ő haszontalan szolgád
volt, de most már neked is, nekem is hasznos* lett.
12Most visszaküldöm Onézimoszt hozzád, és vele a szívemet is.
13Szerettem volna magam mellett tartani, amíg fogságban vagyok az
örömhírért†. Ha itt maradt volna, helyetted is segített volna nekem. 14De bele-
egyezésed nélkül nem akartam semmit tenni, hogy ne kényszerből tegyél jót,
hanem saját elhatározásodból.
15Onézimosz talán azért hagyott el téged rövid időre, hogy azután örökre
visszakapd. 16De most már nem úgy, mint rabszolgát, hanem annál jóval
többet: kedves testvéredet! Nagyon megszerettem őt, de te még jobban fogod
szeretni. Nemcsak úgy, mint akármelyik embert, hanem mint az Úrban
testvéredet.
17Ha tehát igazán barátodnak tartasz, akkor úgy fogadd vissza
Onézimoszt, mintha engem fogadnál. 18Ha bármivel megkárosított téged,
vagy tartozna neked, én megfizetem helyette. 19Én, Pál, saját kezemmel írom

---

11 *„haszontalan … hasznos”* Pál szójátéka Onézimosz nevével, amelynek jelentése: „hasznos”.

ezt: mindent visszafizetek, amivel Onézimosz tartozik neked, Filemon. Igaz,
te magad is tartozol nekem: az életeddel — de ezt nem is kell mondanom.
20Testvérem, kérlek, tedd meg nekem ezt a szívességet* az Úrért! Vidámíts fel
engem Krisztusban! 21Úgy írom ezt a levelet, hogy biztos vagyok benne,
megteszed, amire kérlek, sőt, még annál is többet.

22Egyúttal kérlek, készíts elő egy szobát nekem a házadban! Remélem, hogy Isten válaszolni fog az imádságaitokra, és hamarosan meglátogatlak benneteket.

Üdvözletek

23Köszöntését küldi Epafrász, aki velem együtt raboskodik Jézus
Krisztusért. 24Munkatársaim: Márk, Arisztarkhosz, Démász és Lukács is
köszöntenek.

25Az Úr Jézus Krisztus kegyelme† legyen a szellemetekkel!

---

20 *szívességet* Pál szójátéka Onezomusz nevével.

A zsidókhoz
írt levél

Isten a Fia által szólt hozzánk

1 [1]Régen a prófétáknak[†] által beszélt Isten őseinkkel. Sokszor és sokféleképpen
szólt hozzájuk. [2]De most, ezekben az utolsó napokban a saját Fián
keresztül beszélt velünk. A Fia által teremtette Isten a világot, és mindent
neki adott örökségül. [3]A Fiú az Isten dicsőségének kisugárzása, és benne
mutatkozik meg igazán, hogy Isten kicsoda és milyen. Hatalmas szavával a
Fiú tartja össze és irányítja az egész Világmindenséget. Ő az, aki az
embereket megtisztította bűneiktől, azután a Felséges Isten jobb oldalára* ült
a Mennyben. [4]Isten a Fiának sokkal nagyobb rangot és hatalmat adott, mint
az angyaloknak. Ezért a Fiú maga is sokkal hatalmasabb az angyaloknál.
[5]Mert Isten soha egyetlen angyalnak sem mondott ilyet:

„Te az én fiam vagy, ma lettem az Édesapád”, *Zsolt 2:7*

vagy ezt:

„Apja leszek neki, Ő meg a fiam lesz.” *2Sám 7:14*

[6]Viszont, amikor Isten elsőszülött* Fiát behozza ebbe a világba, így szól róla:

„Imádva boruljanak a Fiú elé Isten összes angyalai!”* *5Móz 32:43*

[7]Az angyalokról ezt mondja Isten:

„Angyalait szelekké* teszi, szolgáit pedig tűz lángjaivá.” *Zsolt 104:4*

[8]De a Fiúról így beszél:

„Trónod, ó Isten, örökre megmarad,
igazságos ítéletek által uralkodsz királyságod fölött.
[9] Te mindig az igazságot szeretted,
és gyűlölted a gonoszt,
ezért öntötte Isten az öröm olaját a te fejedre, inkább,
mint a társaidra.” *Zsolt 45:7–8*

[10]Ezt is a Fiúról mondja Isten:

„Kezdetben te alapoztad meg a Földet, Uram,
és a Menny is kezed munkája.

1:3 *jobb oldalára* Ez a megtiszteltetés és hatalom helye. A 13. versben is. **1:6** *elsőszülött* Aki elsőként született a családban. Itt azt jelenti, hogy Jézus Krisztus az első és a legfontosabb Isten gyermekei közül. **1:6** Idézet az 5Móz 32:43 ókori görög fordításából (Septuaginta). Ugyanez megtalálható a Holt-tengeri tekercsek egyik héber nyelvű kéziratában is. **1:7** *szelekké* Ez a szó azt is jelenti: „szellemekké”.

11 Azok el fognak tűnni, de te örökre megmaradsz.
Azok elhasználódnak, ahogy a ruhák elkopnak,
12 és összehajtod őket, mint egy köpenyt.
Újakra fogod őket cserélni, mint az elkopott ruhákat,
de te mindig ugyanaz maradsz,
és életed évei soha nem érnek véget." *Zsolt 102:26–28*

13Isten soha nem mondta ezt egyik angyalnak sem:

„Ülj mellém, a jobb oldalamra,
amíg ellenségeidet lábad *(uralmad)* alá vetem!"* *Zsolt 110:1*

14Az angyalok mindannyian szellemek, akik Istent szolgálják. Isten küldi őket, hogy segítsenek azoknak az embereknek, akik megmenekülnek.

Isten megmentő kegyelme erősebb a Törvénynél

2 1Ha pedig ez így van, még gondosabban kell követnünk azokat az
igazságokat, amelyekre megtanítottak bennünket. 2Vigyázzunk, hogy
senki el ne térítsen ezektől!

Amit Isten az angyalokon keresztül mondott *(a Törvény)*, az érvényesnek és igaznak bizonyult. Ezért amikor Izrael népe nem engedelmeskedett a Törvénynek†, és ellene szólt, vagy tett valamit, megkapta méltó büntetését.
3De Isten megmentő kegyelme†, amit nekünk felkínált, még sokkal
hatalmasabb! Ezért még kevésbé kerülhetjük el a büntetést, ha nem törődünk vele! Hiszen maga az Úr *(Jézus)* beszélt az embereknek először Isten megmentő kegyelméről! Akik pedig személyesen hallották őt beszélni,
bizonyítják, hogy mindez igaz. 4De maga Isten is bizonyította, hogy ez az
üzenet igaz: jelekkel, csodákkal, sokféle természetfeletti jelenséggel és a Szent Szellem† ajándékaival. Ezeket az ajándékokat Isten úgy osztja szét az emberek között, ahogy akarja.

Krisztus emberré lett, hogy megmentse az embereket

5Isten nem angyalokat választott ki arra, hogy a következő világ-
korszakban uralkodjanak. Erről a következő korszakról beszélünk most. 6Az
Írásban† ez található:

„Micsoda az ember, hogy törődsz vele, Istenem,
vagy az ember fia*, hogy gondolsz rá?
7 Rövid időre alacsonyabb rangúvá tetted az angyaloknál,
Istenem, te koronáztad† meg őt dicsőséggel, méltósággal,
8 és mindent uralma* alá helyeztél." *Zsolt 8:4–6*

Amikor Isten mindent Jézus Krisztus uralma alá helyezett, nem hagyott ki
semmit. Igaz, most még nem látjuk, hogy minden az ő uralma alatt van. 9Azt

1:13 Szó szerint: „amíg ellenségeidet lábaid alá kényszerítem, és olyanok lesznek, mint a királyi trón lábtartó zsámolya". **2:6** *ember fia* Ez jelentheti általában az embereket, és Jézust is, aki megmutatta, hogy Isten milyen jövőt tervezett az emberek számára. Az „Emberfia" kifejezést gyakran Jézusra alkalmazza a Szentírás (lásd a Szójegyzékben). **2:8** *uralma* Szó szerint: „lába".

azonban látjuk, hogy Isten dicsőséggel és méltósággal koronázta meg Jézust,
aki rövid ideig valóban alacsonyabb rangú volt az angyaloknál. Azért kapta
Jézus ezt a dicsőséget, mert szenvedett és meghalt. Isten kegyelme† miatt
kellett Jézusnak meghalnia minden emberért.
10Isten teremtett mindent a világon, és minden az ő dicsőségére szolgál.
Mivel Isten sok fiát akarja bevezetni a dicsőségébe, ezért Jézust a szenvedései
által tette tökéletessé. Ez így volt helyes, mert Jézus az, aki Isten fiait bevezeti
a dicsőségbe.
11Így mind Jézus, aki az embereket Isten számára különválasztja, mind
pedig ezek az emberek ugyanabból a családból származnak. Ezért nem is
szégyelli őket Jézus a testvéreinek nevezni, 12hanem azt mondja:

„Istenem, rólad beszélek testvéreimnek,
és dicséretedet éneklem összegyűlt testvéreimmel együtt.” *Zsolt 22:23*

13Azt is mondja:

„Istenben bízom én”, *Ézs 8:17*

meg ezt is:

„Itt vagyok, és velem együtt itt vannak a gyermekek is,
akiket Istentől kaptam.” *Ézs 8:18*

14Ezek a „gyermekek” közönséges emberek, akiknek emberi testük van.
Ezért Jézus is ugyanilyen emberi testben járt a Földön. Azért kellett ennek
így lennie, hogy Jézus a saját halálával legyőzze azt, aki a Halál felett
uralkodik, a Sátánt†. 15Igen, Jézus emberré lett, és meghalt, hogy az
embereket megszabadítsa a halálfélelemtől. Mert az embereket a haláltól
való félelem egész életükben rabszolgaságban tartotta. 16Világos, hogy Jézus
nem az angyaloknak nyújtott segítő kezet, hanem Ábrahám† utódainak.
17Ezért kellett Jézusnak minden tekintetben hasonlóvá válnia a testvéreihez.
Csak így lehetett könyörületes és hűséges Főpap†, aki Istent szolgálja. Csak
így szerezhette meg Isten bocsánatát a nép bűneire. 18Jézus megtapasztalt
minden kísértést és szenvedést. Ezért most valóban tud segíteni azoknak,
akiket kísértések tesznek próbára.

Jézus nagyobb Mózesnél

3 1Ezért mindnyájan figyeljetek Jézusra! Őrá gondoljatok, aki hitünk
Apostola† és Főpapja†. Nektek mondom ezt, szent† testvéreim, akiket
Isten elhívott. 2Jézus hűséges volt Istenhez, aki apostollá és főpappá tette.
Ugyanúgy, ahogy Mózes† is hűséges volt Isten családjában. 3Amikor valaki
házat épít, az emberek jobban dicsérik az építőt, mint az épületet. Ugyanez a
helyzet Jézussal is: sokkal nagyobb tiszteletet érdemel, mint Mózes. 4Mert
minden házat felépített valaki, aki pedig mindent felépített, az az Isten.
5Mózes hűségesen szolgált Isten egész családjában, de mégis csak szolga
volt. Az volt a dolga, hogy tanúskodjon azokról, amiket Isten később akart
mondani. 6Krisztus azonban úgy uralkodik Isten családja felett, mint a FIÚ.
Isten családjának tagjai pedig mi vagyunk, de csak akkor, ha mindvégig
megőrizzük Istenbe vetett reménységünket, mint dicsőséges és
bizonyos dolgot.

Kik mehetnek be a nyugalom helyére?

7Ezért, ahogyan a Szent Szellem† mondja:

„Ma, ha meghalljátok Isten hangját,
8 ne makacskodjatok,
mint amikor Isten ellen fellázadtatok
a próbatétel napján a pusztában, ahol
9 őseitek próbára tették türelmemet,
pedig negyven éven keresztül látták tetteimet.
10 Ezért megharagudtam arra a népre, és azt mondtam:
ezek az emberek mindig rosszul gondolkoznak,
és soha nem értették meg, hogy mit akarok.
11 Ezért haragomban megesküdtem:
soha nem fognak bemenni az én nyugalmamba.”* *Zsolt 95:7–11*

12Vigyázzatok testvérek! Ne legyen közöttetek senki, akinek a szíve
gonoszul és hitetlenül elfordul az élő Istentől! 13Inkább bátorítsátok egymást
minden nap. Biztassátok egymást, amíg még tart a „mai nap”*, hogy
közületek senki ne legyen makacs és keményszívű a bűn hamissága miatt!
14Mert mi mindannyian Krisztus társaivá lettünk. De csak akkor, ha
mindvégig szilárdan megtartjuk azt a bizalmat, amely kezdetben bennünk
élt. 15Ahogyan az Írás† mondja:

„Ma, ha meghalljátok Isten hangját, ne makacskodjatok,
mint amikor Isten ellen fellázadtatok! *Zsolt 95:7–8*

16Kik voltak ezek az emberek, akik hallották Isten hangját, és mégis
fellázadtak ellene? Azok, akiket Mózes† kivezetett Egyiptomból! 17Kikre
haragudott Isten negyven éven keresztül? Azokra, akik vétkeztek, és a
pusztában haltak meg. 18Kiknek esküdött meg, hogy soha nem léphetnek be
Isten nyugalmába? Azoknak, akik engedetlenek voltak. 19Látjuk tehát, hogy
ezek az emberek a hitetlenségük miatt nem mehettek be Isten nyugalmába.

4 1Istennek az az ígérete, hogy bemehetünk a nyugalmába, még ma is
érvényes. Nagyon vigyázzunk tehát, nehogy elmulasszuk ezt a
lehetőséget! 2Hiszen nekünk is ugyanúgy hirdették az örömhírt†, mint
azoknak *(Izrael népének)*. De nekik nem használt az üzenet, mert amikor
hallották, nem fogadták el, és nem hittek neki. 3Mi azonban, akik hiszünk,
beléphetünk Isten nyugalmába, ahogyan ő megmondta:

„Ezért haragomban megesküdtem:
Ezek az emberek soha nem fognak bemenni nyugalmamba.” *Zsolt 95:11*

Ezt Isten mondta, pedig ő a világ teremtése óta minden munkáját befejezte.
4Mert valahol az Írásban† ezt mondta a hetedik napról: „A hetedik napon Isten
abbahagyta minden munkáját és megpihent.”* 5De az előbbi helyen mégis azt
mondja: „Azok az emberek soha nem fognak bemenni nyugalmamba!”*

3:11 *nyugalmamba* A nyugalomnak az a helye, amit Isten megígért népének. Előfordul még a 3:18; 4:3. 6. és 8. versekben is. **3:13** *mai nap* idézet a 7. versből. Azt jelenti, hogy „most tegyétek meg, amíg még lehetőségetek van rá!” A 15. versben is. **4:4** idézet: 1Móz 2:2. **4:5** idézet: Zsolt 95:11.

[6]Máig is érvényes tehát, hogy egyesek be fognak menni Isten nyugalmába,
ugyanakkor azok, akik akkor régen hallották az örömhírt†, nem léptek be,
mert engedetlenek voltak. [7]Ezért Isten újra ad egy lehetőséget, és ezt így
nevezi: „ma”. Sok évvel később Isten mondta Dávidon† keresztül erről a
napról azt, amit már az előbb is mondtunk:

> „Ma, ha meghalljátok Isten hangját, ne makacskodjatok!” *Zsolt 95:7–8*

[8]Mert ha Józsué bevezette volna Izráel népét Isten nyugalma helyére, Isten
nem beszélt volna később egy másik napról. [9]Ebből láthatjuk, hogy Isten
népét még mindig várja a szombat-napi nyugalom. [10]A teremtéskor Isten
befejezte a munkáját és utána megpihent. Ezért aki belép Isten nyugalmába,
az is abbahagyja a saját munkáját, és megpihen utána. [11]Tegyünk meg
mindent, ami tőlünk telik, hogy beléphessünk abba a nyugalomba! Ne
kövessük azok példáját, akik nem engedelmeskedtek Istennek!

Isten beszéde élő és hatékony

[12]Mert amit Isten kimond*, az élő beszéd, erőteljes és hatékony. Isten szava
élesebb, mint a legélesebb kétélű kard. Mélyen belénk hatol, egészen addig,
ahol a szellem és a lélek találkozik. Igen, Isten beszéde behatol a csontjaink
találkozásáig, sőt a csontjaink belsejébe is: megítéli szívünk gondolatait és
szándékait. [13]Semmi és senki nem rejtőzhet el Isten elől! Ő mindent tisztán és
világosan lát, minden nyitva van előtte. És ő az, akinek mind elszámolással
tartozunk.

Jézus a Főpapunk, aki által Istenhez jöhetünk

[14]A mi hatalmas Főpapunk† maga Jézus, az Isten Fia, aki felment a Mennybe.
Ezért erősen ragaszkodjunk hozzá, és bátran mondjuk el az embereknek, hogy
hiszünk Jézusban! [15]Főpapunk megérti gyengeségeinket, hiszen ő is megta-
pasztalta mindazokat a kísértéseket és próbákat, amik az embereket érik.
Mindenféle próbán győzelmesen keresztülment, és soha nem vétkezett. [16]Ha
pedig Jézus a Főpapunk, akkor bátran és bizalommal menjünk az Atya-Isten
kegyelmének† Trónjához! Őnála bőségesen megtaláljuk azt a megbocsátást,
segítséget és kedvességet, amire éppen most van szükségünk.

5 [1]A régi Izraelben a főpap† a nép közül származott — Isten a nép közül
választotta ki. Az volt a feladata, hogy népe nevében ajándékokat és
bűnért való áldozatokat* vigyen Istennek. Így segített az embereknek az
Istennel való kapcsolatukban. [2]Ezért azok a régi főpapok is együtt éreztek a
tudatlan és bűnös emberekkel, és megértők voltak irántuk. Hiszen ők is
ugyanolyan emberek voltak, mint a többiek: hajlamosak minden vétekre.
[3]Éppen ezért a főpapok nemcsak a nép bűneiért, hanem a saját bűneikért is
kötelesek voltak áldozatot vinni Istennek.

[4]Főpapnak† lenni nagy megtiszteltetés volt. De ezt a tisztséget senki sem
szerezhette meg magának. Csak az lehetett főpap, akit Isten maga választott ki

---

4:12 *kimond* Szó szerint: „Isten szava”, vagy „igéje”, azaz beszéde, tanítása, üzenete, parancsa.
5:1 *áldozat* Amit, vagy akit Istennek ajánlottak fel, vagy ajándékoztak. A Régi Szövetség idején a jeruzsálemi templomban a papok állatokat öltek le, és áldoztak fel Istennek. Jézus Krisztus saját magát áldozta fel Istennek az emberek bűnei miatti áldozatul.

erre, mint például Áront† is. 5Ugyanígy, Krisztus sem maga szerezte azt a
dicsőséget, hogy Főpap legyen. Isten tette őt Főpappá, amikor azt mondta neki:

„Te az én Fiam vagy, ma lettem az Édesapád.” *Zsolt 2:7*

6Egy másik helyen az Írásban† pedig ezt mondja Krisztusnak:

„Örökké pap leszel,
úgy, mint Melkisédek† volt.” *Zsolt 110:4*

7Amikor Jézus itt élt a Földön emberi testben, hangos kiáltásokkal, sírva
imádkozott és könyörgött az Atya-Istennek, aki meg tudta őt szabadítani a
halál hatalmából. És mivel Jézus tisztelettel és valódi istenfélelemmel
közeledett hozzá, az Atya teljesítette is, amit Jézus kért. 8Bár Jézus Isten Fia
volt, mégis a szenvedéseiből tanulta meg az engedelmességet. 9Azután,
mikor már tökéletes lett, ő lett az örök élet forrása azoknak a számára, akik
engedelmeskednek neki, 10és őt tette Isten Melkisédekhez† hasonló
Főpappá†.

Figyelmeztetés a visszaesés ellen

11Még sokat kellene beszélnünk erről, de alig tudnám elmagyarázni, mert
a szellemi igazságokat még nehezen értitek meg. 12Ilyen hosszú idő után már
nektek kellene másokat tanítanotok! Most mégis arra van szükségetek, hogy
valaki Isten tanításának ABC-jét ismételje át veletek. Olyan tanításra van
szükségetek, mint a kis gyerekeknek való tej, mert nem bírjátok a felnőttek-
nek való ételt. 13Aki csak tejet iszik, az még csecsemő. Az ilyen ember még
nem ismeri a helyes tanítást. 14Az igazi ételek a szellemi értelemben felnőt-
teknek valók. Az ilyenek a tapasztalataikból már megtanulták, hogyan kell a
jót a rossztól megkülönböztetni.

6 1Ezért fejezzük be a Krisztusról szóló alapvető tanításokat, és igyekezzünk
szellemileg felnőtté válni! Ne kezdjük újra elölről az ABC-t: a kezdőknek
való tanítást az Istenben való hitről és a gonosz dolgok elhagyásáról, 2a beme-
rítésekről*, a kézrátételről*, a halottak feltámadásáról és az örök ítéletről!
3Tovább kell mennünk, és komolyabb tanításokkal kell foglalkoznunk. A to-
vábbiakban ezt is fogjuk tenni, ha Isten megengedi.
4–6Ha valaki elhagyja Krisztus útját, vajon visszatérhet-e hozzá megint?
Olyanokról beszélek, akiket az igazság egyszer már megvilágosított, meg is
kóstolták Isten ajándékát, megkapták a Szent Szellemet†, hallották Isten
beszédét, és megtapasztalták a következő korszak erejét, mégis elhagyták
Krisztus útját. Mert ezek az emberek szinte újra megfeszítik Isten Fiát, és
szégyent hoznak rá az emberek előtt. Vajon ezek az emberek ismét megvál-
toztatják a szívüket és életüket? Nem, ez lehetetlen!
7Úgy van ez, mint a termőföld, amely gyakran kap esőt, és bőséges termést
hoz a gazdának, aki dolgozik vele. Az ilyen földet Isten megáldja. 8De az a
föld, amely csak töviseket és gazt terem, haszontalan. Az ilyen földet az a
veszély fenyegeti, hogy Isten megátkozza, és tűzzel pusztítja el.

6:2 *bemerítés* A szó itt vonatkozhat a keresztyén bemerítési szertartásra, de a zsidók tisztálkodási szertartására is. **6:2** *kézrátétel* Az egyik ember a kezét a másik fejére téve imádkozik, és ilyen módon kéri Istent, hogy különlegesen áldja meg a másikat.

9Ezzel figyelmeztetni szeretnélek benneteket, kedves testvéreim, de biztos
vagyok benne, hogy rátok jobb dolgok várnak, amelyek által meg fogtok
menekülni. 10Mert Isten nem igazságtalan, hogy elfelejtkezzen munkátokról.
Nem felejti el a szeretetet sem, amellyel segítettétek, és ma is segítitek népét.
11Azt kívánjuk, hogy mindannyian szorgalmasan végezzétek ezt a munkát
egész életetekben. Így azután meg is fogjátok kapni, amiben most remény-
kedtek. 12Ne legyetek lusták! Azokat kövessétek, akik hittel és türelemmel
végül megkapták, amit Isten nekik ígért.

Isten ígéretei és esküje

13Ábrahámnak† is megígért Isten valamit. De mivel Istennél senki sincs
nagyobb, ezért sajátmagára esküdött, hogy amit ígért, azt meg is fogja tenni.
14Azt mondta Ábrahámnak: „Bőségesen megáldalak, és rengeteg sok utódot
adok neked.”* 15Ábrahámnak sokáig és türelmesen várnia kellett, de végül
mégis megkapta, amit Isten ígért.

16Az emberek között az a szokás, hogy olyan valakire esküsznek, aki nagyobb
náluk. Így erősítik meg ígéretüket, és ezzel vetnek véget a vitának. 17Hasonló-
képpen, amikor Isten egész világosan meg akarta mutatni, hogy ígéreteit
biztosan be fogja teljesíteni, ő is megesküdött. Azoknak akarta ezt megmutatni,
akik meg is fogják kapni, amit Isten ígért. Tehát, Isten egyrészt megígért
valamit, másrészt ezt az esküjével erősítette meg. 18Ez a két dolog soha nem
változik meg! Isten nem hazudhat, amikor ígér valamit, és nem hazudhat,
amikor megesküszik. Ez erős bíztatást jelent, és reménységet ad nekünk. Hiszen
odamenekültünk Istenhez, és belekapaszkodtunk abba a reménységbe, amit ő
adott nekünk. 19Ez a reménység olyan a lelkünk számára, mint a csónak
számára az erős és biztonságos horgony. Ez a „remény-horgony” a mennyei
Templomban, a függöny† mögött, a mennyei Szentek Szentjében* kapaszkodik
meg, 20ott, ahová Jézus bement. Értünk ment be oda, hogy utat készítsen a
számunkra. Hiszen mindörökké Jézus lett a Főpap†, Melkisédekhez† hasonlóan.

Melkisédek és Ábrahám

7 1Ez a Melkisédek† Sálem királya és a Magasságos Isten papja volt.
Ábrahám† éppen hazafelé tartott a csatából, ahol több királyt is legyőzött.
Ekkor találkozott Melkisédekkel, aki megáldotta. 2Ábrahám pedig neki adta
a teljes hadizsákmány tizedrészét. Melkisédek neve kettős jelentésű. Először
is: „igazságosság királya”, azután „Sálem királya”, vagyis „békesség
királya”. 3Apjáról, anyjáról, vagy őseiről semmit sem tudunk.* Életének sem
a kezdete, sem a vége nem ismert. Isten Fiához hasonlít: örökké pap marad.

4Látjátok hát, milyen hatalmas ez az ember, hogy még Ábrahám† ősapánk
is neki adta a zsákmánya tizedrészét! 5A Törvény† azt parancsolja, hogy
Izraelben a papok (akik Lévi utódai) szedjenek tizedet a néptől, vagyis saját
testvéreiktől. Pedig azok is Ábrahám utódai. 6Melkisédek† nem volt Lévi
utóda, mégis tizedet kapott Ábrahámtól! Meg is áldotta Ábrahámot, aki
Istentől ígéreteket kapott. 7Az pedig nyilvánvaló, hogy aki áld, az

---

6:14 idézet: 1Móz 22:17. **6:19** *mennyei Szentek Szentje* Az a szellemi hely a Mennyben, ahol Isten lakik, és ahol az övéi imádják és szolgálják őt. **7:3** *Apjáról, … tudunk* Szó szerint: „Melkisédeknek nem volt sem apja, sem anyja, és ősei sem voltak.”

hatalmasabb, mint az, akit megáld. 8A régi Izraelben a papok, akik a tizedet
kapták a többiektől, maguk is halandó emberek voltak. Melkisédekről
viszont azt mondja az Írás†, hogy még ma is él. 9Úgy is mondhatnánk, hogy
a tizedet szedő Lévi Ábrahámon keresztül adott tizedet Melkisédeknek.
10Hiszen Lévi akkor még meg sem született: Ábrahám testében volt, amikor
Ábrahám Melkisédekkel találkozott.
11A Törvényt† Isten a lévita papsággal* együtt adta a népnek. De ezen az
úton a szellemi tökéletességet nem lehet elérni. Ezért volt szükség arra, hogy
egy teljesen másféle pap jöjjön. Ez az új pap Melkisédekre hasonlít, és nem
Áron† családjából való! 12Ha pedig a papság rendszere megváltozik, akkor
vele együtt a Törvénynek a papságra vonatkozó része is meg kell változzon.
13Jézus Krisztus, akiről beszélünk, nem Lévi törzséből származott, hanem
egy másikból. Abból a másik törzsből pedig senki sem végzett papi
szolgálatot az oltárnál†. 14Mert nyilvánvaló, hogy a mi Urunk, Jézus, Júda†
törzséből származott. Mózes† pedig semmit nem mondott Júda törzsével
kapcsolatban a papokról.

Jézus is főpap, Melkisédekhez hasonlóan

15Még világosabb, hogy milyen nagy változást jelent ez, amikor Jézus, ez a
Melkisédekhez† hasonló másfajta pap megjelenik. 16Ő ugyanis nem
emberekre vonatkozó rend alapján lett pap, hanem a benne lévő elpusztítha-
tatlan élet hatalma által. 17Mert Jézus Krisztusról ezt mondja az Írás†:
„Örökké pap vagy, Melkisédekhez hasonlóan."*
18A régi rend *(Törvény†)* már félre van állítva, mert gyengének és eredmény-
telennek bizonyult, 19hiszen senkit sem tudott tökéletessé tenni. De most Isten
ennél sokkal jobb reménységet adott nekünk, és így közel jöhetünk hozzá.
20Az is fontos, hogy Isten az esküjével tette Jézust főpappá†. A régi
Izraelben pedig eskü nélkül léptek szolgálatba a papok. 21Jézus úgy lett
főpap, hogy Isten megesküdött, és ezt mondta neki:

„Az Úr megesküdött,
és soha nem vonja vissza:
'Te mindörökké pap leszel.'" *Zsolt 110:4*

22Ez az azt is jelenti, hogy Jézus maga a biztosíték a szövetségre† Isten és a
népe között. Ez az új szövetség pedig jobb, mint a régi.
23A régi Izraelben sok főpap† következett egymás után. Mivel halandó
emberek voltak, nem maradhattak örökké a szolgálatban. 24Jézus azonban
örökké él, így örökké pap marad. 25Ezért mindig meg tudja menteni azokat,
akik az ő segítségével jönnek Istenhez. Hiszen Jézus örökké él, mindig segít
nekünk, ha Istenhez jövünk, és a mi érdekünkben szól Isten előtt.
26Ilyen Főpapra† van szükségünk! Aki szent*, tiszta, hibátlan, akit nem
befolyásolnak a bűnösök, és akit Isten a Menny fölé emelt. 27Nem olyan,
mint azok a régi főpapok, akiknek naponta kellett áldozatokat* vinni

7:11 *lévita papság* A lévita papság a Mózesi Törvény alapja. **7:17** idézet: Zsolt 110:4.
7:26 *szent* Vagyis Isten tetszése szerint él. **7:27** *áldozat* Amit, vagy akit Istennek ajánlottak fel, vagy ajándékoztak. A Régi Szövetség idején a jeruzsálemi templomban a papok állatokat öltek le, és áldoztak fel Istennek.

Istennek: először a saját bűneikért, azután a nép bűneiért. Jézusnak ezt nem kell már végeznie. Ő csak egyetlen áldozatot vitt Istennek, de az mindörökre érvényes: sajátmagát áldozta fel! 28Mert a Törvény† embereket tesz főpappá, akikben megvannak az emberi gyengeségek. A Törvény után azonban Isten szava és esküje következik. Ez tette főpappá a Fiút, aki örökre tökéletes.

Jézus a mennyei Főpapunk

8 1Látjátok, nekünk ilyen Főpapunk† van! Ez a lényege annak, amit eddig mondtunk. Igen, Jézus a Mennyben a Felséges Isten trónjának jobb oldalán* ül, 2és főpapként szolgál a mennyei Szentek Szentjében*. De nem az emberek által épített, hanem az igazi, vagyis a mennyei Templomban, amelyet az Úr épített.

3Minden főpapnak† az a dolga, hogy ajándékokat és áldozatokat* vigyen
Isten elé. A mi Főpapunk, Jézus sem kivétel. 4De ha még mindig földön élő
ember lenne, nem is lehetne pap, hiszen már megvannak azok, akik a
Törvény† szerint ajándékokat mutatnak be. 5Az a szolgálat azonban, amit a
földi papok végeznek, csak másolata és árnyéka a valódi, mennyei dolgoknak! Ez abból is látható, hogy mikor Mózes† a Szent Sátor† felállításához készült, Isten így figyelmeztette: „Vigyázz, hogy mindent annak a
mintájára készíts, amit a hegyen mutattam neked!”* 6Az a szolgálat, amit
Isten Jézusra bízott, sokkal magasabb rendű, mint a földi papoké.

Az Új Szövetség

Ugyanígy, az Új Szövetség†, amelyet Jézus hozott létre, sokkal magasabb rendű, mint a Régi Szövetség, mert sokkal jobb ígéretekre épült.

7Ha a Régi Szövetség tökéletes lett volna, nem lett volna szükség helyette
másikra. 8De Isten nem volt megelégedve, ezért így szólt a népéhez:

„Eljön az idő — mondja az Úr —,
amikor új szövetséget kötök Izrael népével
és Júda népével,*
9 de ez az új nem olyan lesz,
mint a régi, amit őseikkel kötöttem azon a napon,
amikor kézen fogva kivezettem őket Egyiptom földjéről.
Mivel nem maradtak hűségesek ahhoz a régi szövetséghez,
én is elfordultam tőlük — mondja az Úr.
10 Azok után a napok után majd új szövetséget kötök Izrael népével —
mondja az Úr —
és az ilyen lesz: törvényeimet beírom az értelmükbe,
és a szívükbe vésem,
Istenükké leszek, ők pedig népemmé lesznek.

8:1 *jobb oldalán* Ez a megtiszteltetés és hatalom helye. **8:2** *mennyei Szentek Szentje* Az a szellemi hely a Mennyben, ahol Isten lakik, és ahol az övéi imádják és szolgálják őt. **8:3** *áldozat* Amit, vagy akit Istennek ajánlottak fel, vagy ajándékoztak. A Régi Szövetség idején a jeruzsálemi templomban a papok állatokat öltek le, és áldoztak fel Istennek. **8:5** idézet: 2Móz 25:40. **8:8** *Izrael népével és Júda népével* Ezt az Új Szövetséget Isten valóban Izrael és Júda népével kötötte, de kezdettől fogva az volt a szándéka, hogy belefoglalja az összes nem zsidó nemzetekből is a Jézusban hívőket, akik egyre többen részt is vettek benne. A 10. versben is.

11 Nem lesz többé szükség rá,
hogy valaki a testvérét, vagy társát tanítsa.
Nem fogja ezt mondani neki: 'Ismerd meg az Urat!',
mert mind ismerni fognak engem,
a legkisebbektől a legnagyobbakig.
12 Mert megbocsátom gonoszságaikat,
és bűneikre többé nem gondolok vissza." *Jer 31:31–34*

13Isten „újnak" nevezte ezt a Szövetséget†, ami azt jelenti, hogy a Régi Szövetség már nem használható. Ami pedig régi és használhatatlan, az hamarosan el is fog tűnni.

A Szent Sátor rendje

9 1A Régi Szövetségben† sok parancs volt az istentiszteletről és annak
helyéről, 2a Szent Sátorról†, amelyet emberek építettek. Ennek első
részében volt a hétágú mécses-tartó, és az Istennek felajánlott szent
kenyerek asztala. Ezt a helyet Szentélynek nevezték. 3A második függöny
mögött volt a Szentek Szentje*. 4Ebben volt az arany Füstölő-oltár, és a
Szövetség Ládája*, amelyet mindenhol arany borított. A ládában volt egy
aranykorsó, ebben manna†; meg Áron† botja, amely egyszer leveleket
hajtott; és a Szövetség† kõtáblái. 5A láda fölött pedig a dicsőséges kérubok,
akik beárnyékolták a kegyelem helyét*. De most nincs idő arra, hogy
ezekről részletesen beszéljünk.
6A Szent Sátorban† úgy volt minden elrendezve, ahogy az előbb
elmondtam. A papok naponta bementek az első sátorba, hogy ott imádják
Istent, és papi szolgálatukat elvégezzék. 7A második sátorba azonban
egyedül a főpap† mehetett be, ő is csak évente egyszer. Akkor is csak úgy,
ha vért vitt magával. Ezt a vért a saját bűneiért és a nép bűneiért kellett
bevinnie, hogy felajánlja Istennek. De csak azokért a bűnökért, amiket az
emberek úgy követtek el, hogy nem tudták, hogy bűn az, amit tesznek.
8Ezzel pedig azt mutatja meg a Szent Szellem†, hogy amíg az első sátor áll,
addig nem lehet a Szentek Szentjébe bemenni. 9Ez a példa a mi korunkra
is vonatkozik. Azt jelenti, hogy az Istennek felajánlott ajándékok és
áldozatok* nem tudták szellemileg tökéletessé tenni azt az embert, aki az
áldozatot bemutatta. 10Hiszen ezekben a szertartásokban csak ételek,
italok, különböző mosakodások, meg egyéb külső dolgok szerepeltek.
Ezek csak kívülről érintik az ember testét, de nem változtatnak a szívén-lelkén. Isten arra az időre adta ezeket az embereknek, amíg el nem jött a helyreállítás ideje.

9:3 *Szentek Szentje* A Szent Sátornak, illetve a Jeruzsálemi Templomnak az a legbelső része, ahová csak a főpap mehetett be évente egyszer, hogy Istennel találkozzon. Itt volt a Szövetség Ládája, és itt kellett bemutatni a Nagy Engesztelő Áldozatot (a vért). A 8. versben is. **9:4** *Szövetség Ládája* Fából készült láda, amely arannyal volt beborítva. Ebben volt a Törvény két kőtáblája. Nevezik Frigyládának is. **9:5** *kegyelem helye* A Szövetség Ládájának fedelét nevezték így, ahová a főpap évente egyszer az áldozati bárány vérét fröcskölte a nép bűneiért. **9:9** *áldozat* Amit, vagy akit Istennek ajánlottak fel, vagy ajándékoztak. A Régi Szövetség idején a jeruzsálemi templomban a papok állatokat öltek le, és áldoztak fel Istennek. Jézus Krisztus saját magát áldozta fel Istennek az emberek bűnei miatti áldozatul. A 14, 23. és 26. versekben is.

Az Új Szövetség Jézus halálával lépett érvénybe

11Ez az idő pedig most van, hiszen Krisztus a mi Főpapunk† már eljött. Ő azoknak a jó dolgoknak a Főpapja, amik már elérkeztek hozzánk, és amik még csak ezután fognak eljönni. De nem földi sátorban végzi a papi szolgálatot, mint azok a régi papok. Jobb és tökéletesebb sátorban szolgál, amit nem emberek építettek, és nem tartozik a teremtett világhoz.

12Krisztus nem a kecskék, vagy borjak vérét vitte, hanem a saját vérét, amikor a Mennyben bement a Szentek Szentjébe. Csak egyszer ment be, de örökre bement — és ezzel örökre biztosította számunkra a megmenekülést.
13A régi időkben a kecskék és a borjak vérét és a tehén hamuját rászórták az emberekre. Így tették őket „tisztává”, de csak külsőleg.
14Krisztus vére azonban sokkal-sokkal többre képes! Megtisztítja a lelkiismeretünket a halott dolgoktól, hogy azután az élő Istent szolgálhassuk. Hiszen Jézus Krisztus tökéletes áldozatként ajánlotta fel magát Istennek az örökkévaló Szellem* által.

15Krisztus Új Szövetséget† kötött velünk. Mert azért halt meg, hogy az embereket megszabadítsa a bűnöktől, amiket a Régi Szövetség idején követtek el. És azért is, hogy azok, akiket Isten elhívott, megkapják örökkévaló örökségüket, amit Isten ígért nekik.

16–17Mielőtt valaki meghal, végrendeletet* készít, amely csak akkor érvényes, ha ez az ember már meghalt. Ha még él, akkor nem ér semmit a végrendelet. Ezért meg kell bizonyosodni arról, hogy az illető valóban meghalt-e.
18Hasonló a helyzet itt is. Ezért nem volt érvényes a Régi Szövetség† sem a vér, vagyis halál nélkül.
19Mózes† előbb az egész népnek elmondta a Törvény† minden rendelkezését. Azután vette a borjak és kecskék vérét, meg vizet, vörös gyapjút és izsópot†, és ráfröcskölte a vért a Törvény könyvére és az egész népre.
20Azt mondta: „Ez a vér teszi érvényessé a Szövetséget, amit Isten parancsolt nektek.”*
21Ugyanígy vérrel fröcskölte be a Szent Sátrat†, és azokat az dolgokat, amiket a papok használtak.
22A Törvény parancsai szerint szinte mindent vérrel kell „megtisztítani”, és a vér használata nélkül nincs lehetőség a bűnök megbocsátására sem.

Jézus Krisztus véglegesen leszámolt a bűnnel

23A Szent Sátor† és a régi szertartások csupán hasonlítanak azokra a valódi dolgokra, amik a Mennyben vannak. A földön olyan áldozatokra volt szükség, amilyenekről az előbb beszéltünk, hogy megtisztítsák a földi dolgokat. De a valóságos mennyei dolgok ennél különb áldozatot kívánnak.
24Ezért Krisztus nem a földi, emberek által készített Szent Sátorba ment be, hanem egyenesen a Mennybe. A földi Szent Sátor ugyanis csak a másolata az igazinak, amely a Mennyben van. Jézus Krisztus azért ment fel a Mennybe, hogy ott most a mi érdekünkben jelenjen meg Isten előtt.
25De nem azért ment be, hogy újra meg újra feláldozza† magát. A földi főpapnak† valóban minden évben újra meg újra be kellett vinnie a vért a Szentek Szentjébe†.

9:14 *Szellem* Valószínűleg a Szent Szellemet jelenti. Lásd a Szójegyzékben. **9:16** *végrendelet* Az a hivatalos irat, amelyben valaki meghatározza, hogy a halála után ki örökli a vagyonát. A görög szó, amelyet „végrendelet”-tel fordítottunk, jelent „szövetség”-et is. **9:20** idézet: 2Móz 24:8.

Nem a saját vérét vitte, hanem az áldozati állatokét. 26Ha Krisztus is földi főpap lenne, neki is már sokszor fel kellett volna magát áldoznia a világ teremtése óta. De csak egyetlen egyszer jelent meg, amikor az idő már a vége felé közeledik, hogy önmagát feláldozza. Ez az egyetlen áldozat egyszer és mindenkorra elegendő. Azzal, hogy Jézus Krisztus feláldozta sajátmagát, véglegesen leszámolt a bűnnel.
27Minden embernek meg kell halnia egyszer, azután pedig ítéletre kerül. Ez egészen biztos.
28Ugyanígy egészen biztos, hogy Jézus Krisztus is csak egyszer áldozta fel magát, hogy sok ember bűnét elvegye. Amikor pedig majd másodszor is megjelenik, akkor már nem azért jön, hogy a bűnnel elbánjon, hanem hogy szabadulást hozzon azoknak, akik várva-várják őt.

Jézus Krisztus áldozata tökéletessé tesz

10 1A Törvényben† csak az árnyéka van meg azoknak a jó dolgoknak, amik majd el fognak jönni. Ezért a Törvény nem is adhat tiszta képet ezekről a valóságos dolgokról. Így vannak azok az áldozatok* is, amiket a Törvény szerint évről évre újra be kell mutatni Istennek. Ezek az áldozatok soha nem tudják tökéletessé tenni azokat, akik ilyen módon közelednek Istenhez.
2Hiszen ha a Törvény tökéletessé tette volna őket, már régen abbahagyták volna az áldozatokat! Akkor ugyanis akik az áldozatokat bemutatták, egyszer s mindenkorra megtisztultak volna, és nem lenne többé bűntudatuk. De nem ez a helyzet!
3Az áldozatokat minden évben be kell mutatni, és ezek állandóan a bűnre emlékeztetnek.
4Mert a borjak és a kecskék vére nem képes végérvényesen eltörölni a bűnöket.

5Ezért mondta Krisztus, amikor bejött a világba:

„Istenem, nem kívántad a bűnért való áldozatokat,
sem a hálaáldozatokat,
hanem testet alkottál nekem.
6 Nem lelted örömödet a teljesen elégetett áldozatokban
és a vétekért való áldozatokban.
7 Ezért azt mondtam: Itt vagyok én, Istenem!
Azért jöttem, hogy véghezvigyem, amit te akarsz,
Pontosan úgy, ahogy a könyvtekercsben† meg van írva rólam”

Zsolt 40:7–9

8Tehát először azt mondja: „Nem akarod a bűnért való áldozatokat, a hálaáldozatokat, a teljesen elégetett és a vétekért való áldozatokat.”* Pedig ezek olyan áldozatok, amiket a Törvény† szerint kell bemutatni.
9Azután pedig így szól: „Itt vagyok, eljöttem, hogy teljesítsem akaratodat.”* Ez azt jelenti, hogy Isten megszünteti az áldozatok régi rendjét, és ugyanakkor új rendet vezet be.
10Jézus Krisztus valóban véghezvitte mindazt, amit Isten akart. Bennünket pedig Istennek ez az akarata tett az ő számára különválasztott néppé. Igen, ez Jézus testének egyetlen feláldozása által történt meg, amely mindörökké érvényes.

10:1 *áldozat* Amit, vagy akit Istennek ajánlottak fel, vagy ajándékoztak. A Régi Szövetség idején a jeruzsálemi templomban a papok állatokat öltek le, és áldoztak fel Istennek. Jézus Krisztus saját magát áldozta fel Istennek az emberek bűnei miatti áldozatul. Az 5, 6, 8, 11. és 26. versekben is.
10:8 idézet: Zsolt 40:6. Ezeket e Törvény írja elő. **10:9** idézet: Zsolt 40:7.

11A régi időkben az izraeli papok minden nap szolgálatban álltak és
elvégezték a Törvény† által előírt kötelességüket. Újra és újra bemutatták
ugyanazokat az áldozatokat, amelyek soha nem tudták eltörölni a bűnöket.
12Ezzel ellentétben Krisztus csak egyetlen egy áldozatot mutatott be a
bűnökért. Az az egy viszont örökre érvényes. Miután Krisztus ezt befejezte,
leült Isten jobb oldalán*. 13Most már csak arra vár, hogy Isten minden
ellenségét Krisztus hatalma alá kényszerítse.* 14Mert Krisztus ezzel az
egyetlen egy áldozatával örök időkre tökéletessé tette azokat az embereket,
akiket Isten számára különválaszt, és szolgálatára felkészít.

15Ugyanezt mondja nekünk a Szent Szellem† is. Azt mondja először:

16 „Ilyen Szövetséget* fogok velük kötni
azok után a napok után
— mondja az Úr —
törvényeimet a szívükbe vésem,
és beírom az értelmükbe.” *Jer 31:33; Zsid 8:10*

17Azután pedig ezt mondja:

„És nem fogok soha visszaemlékezni
bűneikre és gonoszságaikra.” *Jer 31:34; Zsid 8:11–12*

18Ha pedig Isten megbocsátja a bűnöket, akkor többé nincs szükség a bűnért
való áldozatra!

Bátran közeledj Istenhez!

19Ezért, testvéreim, félelem nélkül, bizalommal és teljesen szabadon
bemehetünk a mennyei Szentek Szentjébe*. Ez Jézus vére *(halála)* miatt
lehetséges, 20hiszen megnyitotta az utat, amely oda vezet. Ez új és élő út,
amely bevezet a függönyön* keresztül a Szentek Szentjébe. A függöny pedig
nem más, mint Jézus teste. 21Hatalmas Főpapunk† van, aki Isten családját
kormányozza! 22Ezért őszinte szívvel és a hit bizonyosságával közeledjünk
Istenhez! Hiszen a szívünket Jézus vére *(halála)* megtisztította a rossz lelkiis-
merettől, ahhoz hasonlóan, ahogy a tiszta víz lemossa testünkről a piszkot.
23Kapaszkodjunk bele erősen a reménységbe, és bátran beszéljünk az
embereknek arról, amit remélünk, mert Isten, akitől az ígéreteket kaptuk,
meg is fogja adni, amit megígért nekünk.

Segítsetek egymásnak!

24Figyeljünk oda egymásra is! Azon gondolkozzunk, hogyan tudnánk
egymást segíteni és bátorítani, hogy jobban szeressük egymást, és jó dolgokat

---

10:12 *jobb oldalán* Ez a megtiszteltetés és hatalom helye. **10:13** *hatalma alá kényszerítse* Szó szerint: „lábai alá kényszerítse, hogy olyanok legyenek, mint a királyi trón lábtartó zsámolya”. Lásd Zsolt 110:1. **10:16** *Szövetség* Az Új Szövetséget jelenti, amelyet Isten Jézus által kötött a népével, és amely jobb, mint a Régi Szövetség. Lásd a Szójegyzékben. **10:19** *mennyei Szentek Szentje* Az a szellemi hely a Mennyben, ahol Isten lakik, és ahol az övéi imádják és szolgálják őt. **10:20** *függöny* A Szent Sátorban és a Jeruzsálemi Templomban is ez választotta el a Szentélyt a Szentek Szentjétől. Azt a szellemi gátat jelképezte, amely megakadályozta az embereket abban, hogy bemehessenek Isten jelenlétébe. Amikor Jézus meghalt, ez a függöny kettéhasadt (Mt 27:51), ami azt jelképezte, hogy a Mennyben megnyílt az Isten jelenlétébe vezető út. Nevezik „kárpit”-nak is.

tegyünk. 25Ne hagyjuk abba azt a törekvésünket, hogy egyre inkább összegyűl-
jünk, bár vannak olyanok, akik elhanyagolják ezt. Bátorítsuk egymást, és
folytassuk az összegyülekezést, mert látjuk, hogy közeledik az a bizonyos Nap!*

Ne fordulj el Krisztustól!

26Mert ha szándékosan továbbra is vétkezünk, miután megismertük az
igazságot, akkor nincs többé bűnért való áldozat, amely eltörölhetné
bűneinket. 27Nem marad más hátra, mint rettegve várni Isten ítéletére és
haragjának pusztító tüzére, amely mindenkit elpusztít, aki ellenkezik vele.
28Ha valaki Mózes Törvényének† nem engedelmeskedett — és ezt két vagy
három ember bizonyította — akkor a bűnöst meg kellett ölni. Nem volt
szabad megkönyörülni rajta. 29Akkor vajon mit érdemel az az ember, aki az
Isten Fiát „megtapossa”? Bizony, az ilyen ember még sokkal súlyosabb
büntetést kap! Igen, mert nem tisztelte Jézus vérét *(halálát)*, amellyel az Új
Szövetséget† megkötötte. Pedig ez az a vér, amely azt az embert egyszer már
megtisztította! Az ilyen ember súlyos büntetést érdemel, mert a Kegyelem
Szellemét† megbántotta! 30Mert ismerjük azt, aki ezt mondta: „Enyém a
bosszúállás, én megfizetek!”* És ezt is mondta: „Az Úr fogja megítélni
népét.”* 31Bizony, rettenetes dolog, az élő Isten kezébe kerülni!

Ne veszítsd el a bátorságod és örömöd!

32Emlékezzetek azokra az időkre, amikor először megismertétek az
igazságot! Milyen sok szenvedést kellett elviselnetek, mégis kitartottatok.
33Volt, hogy sok ember előtt megszégyenítettek, és gonoszul bántak veletek.
Ti pedig segítettétek azokat, akik így szenvedtek. 34Igen, segítettétek azokat,
akiket börtönbe zártak, és együtt szenvedtetek velük. Még azt is jókedvvel
viseltétek, amikor a vagyonotokat erőszakkal elvették tőletek. Hiszen
tudtátok, hogy sokkal értékesebb és örökkévaló kincsetek van.

35Ezért hát őrizzétek meg ezt a bátorságot és hitet, mert nagy jutalom vár
rátok! 36Legyetek türelmesek és kitartók! Miután mindent véghez vittetek,
amit Isten akar, meg fogjátok tőle kapni, amit ígért! 37Ő mondja:

„Hamarosan megérkezik, akit várunk,
nem fog elkésni.
38 *(Isten azt mondja:)* igazságos szolgám akit elfogadtam, aki bízik és hisz
bennem, örökké élni fog.
De ha fél és visszafordul, az nincs kedvemre.” *Hab 2:3–4*

39Mi azonban nem azok közé tartozunk, akik visszafordulnak és elvesznek,
hanem azokhoz, akik hisznek, hogy megmentsék a lelküket.

A hit és a hit hősei

11 1Hinni pedig azt jelenti, hogy bizonyosak vagyunk abban, amit
remélünk. Aki hisz valamiben, az meg van győződve arról, hogy az a
dolog valóságosan létezik, annak ellenére, hogy nem látja. 2Hitük miatt
voltak olyan kedvesek Isten számára azok a régi emberek.

10:25 *az a bizonyos Nap* Valószínűleg Krisztus visszajövetelét jelenti. **10:30** idézet: 5Móz 32:35.
10:30 idézet: Zsolt 135:14.

3Hitünk által értjük meg, hogy a Világmindenséget Isten a kimondott
szava által teremtette, és hogy a láthatókat a láthatatlan dolgokból hozta elő.

4A hite által vitt Istennek Ábel† jobb áldozatot*, mint Kain†. Ábel a hite miatt
vált Isten számára elfogadhatóvá. Ezt Isten azzal mutatta meg, hogy elfogadta
az ajándékait. Bár Ábel már meghalt, a hite által még ma is „beszél”.

5Hite miatt vitte fel Isten a Földről Énókot, aki soha nem találkozott a
Halállal. Nem találták sehol Énókot, mert Isten magához emelte. Az Írások†
azt mondják róla, hogy mielőtt Isten felvitte magához, Istennek tetsző életet
élt. 6Mert hit nélkül nem lehet Isten tetszését elnyerni. Aki Istenhez
közeledni akar, annak hinnie kell abban, hogy Isten létezik. Sőt, abban is,
hogy Isten megjutalmazza azokat, akik keresik őt.

7Nóét Isten a hite által előre figyelmeztette azokról a dolgokról, amiket még
nem lehetett látni. Így Nóé tisztelettudó engedelmességgel felépítette a Bárkát,
hogy megmentse a családját. Ezzel, és a hite által bizonyította, hogy a világ
méltó az ítéletre. Őt magát pedig a hite alapján tekintette Isten elfogadhatónak.

8Hite által engedelmeskedett Ábrahám†, amikor Isten hívta, hogy
költözzön más helyre. Ábrahámnak fogalma sem volt róla, hol van az a hely,
csak azt tudta, hogy Isten neki ígérte, és egyszer majd az övé lesz. 9Hite által
lakott Ábrahám azon a földön, amit Isten neki ígért. Pedig úgy élt ott, mintha
menekült lett volna egy idegen országban. Sátorban lakott, akárcsak Izsák†
és Jákób†, akiknek Isten ugyanazt az ígéretet tette. 10Azért tudott így élni,
mert hittel várta azt a várost,* amelynek alapja szilárd, és amelyet maga Isten
tervezett és épített.

11Sárának addig még nem született gyermeke, és már túl öreg volt ahhoz,
hogy szüljön. Ábrahám† hite által Sára mégis képessé vált arra, hogy
gyermeket foganjon és szüljön. Ez azért történt, mert Ábrahám megbízható-
nak tartotta Istent, aki gyermeket ígért neki. 12Így történt, hogy ettől az
egyetlen embertől, Ábrahámtól — aki már közel volt a halálhoz — olyan
sokan származtak, mint égen a csillagok, vagy mint a tenger partján a
homok-szemek.

13Ezek az emberek mind hitben éltek és haltak meg. De életükben nem
kapták meg, amit Isten ígért nekik. Csak távolról látták azokat, és már előre
örültek az ígéretek beteljesülésének. Nyíltan elismerték, hogy idegenek, akik
csak látogatóban vannak a Földön. 14Ezzel azt is kifejezték, hogy várják és
keresik a saját hazájukat. 15Mert ha abba az országba kívánkoztak volna
vissza, ahonnan eljöttek, bőven lett volna idejük, hogy visszatérjenek. 16De
ők sokkal jobbat kívántak: olyan ország után vágyakoztak, amely a
Mennyben van. Ezért Isten sem szégyelli, hogy az ő Istenüknek nevezzék.
Ezeknek az embereknek Isten valóban elkészítette azt a Mennyei Várost!

17–18Ábrahámot† a hite tette képessé arra, hogy feláldozza a fiát, Izsákot†.
Isten ezzel tette próbára Ábrahámot, hiszen azt mondta neki, hogy: „Izsákon
keresztül fognak származni az utódaid.”* Isten valóban ezt ígérte

11:4 *áldozat* Amit, vagy akit Istennek ajánlottak fel, vagy ajándékoztak. A Régi Szövetség idején a jeruzsálemi templomban a papok állatokat öltek le, és áldoztak fel Istennek. Jézus Krisztus saját magát áldozta fel Istennek az emberek bűnei miatti áldozatul. **11:10** *azt a várost* A Mennyei Jeruzsálemről van szó, ahol Isten él az övéivel. Lásd Zsid 12:22–24. a 16. versben is. **11:17–18** idézet: 1Móz 21:12.

Ábrahámnak, aki ennek ellenére mégis kész volt rá, hogy egyetlen fiát
feláldozza, 19mivel hitte, hogy Isten még a halálból is fel tud támasztani
valakit. Amikor Isten megfogta Ábrahám kezét, és nem engedte, hogy a fiát
feláldozza, az valóban olyan volt, mintha Izsák feltámadt volna.

20Izsák† is a hite által nézett a messze jövőbe, és áldotta meg a fiait,
Jákóbot† és Ézsaut. 21A haldokló Jákób is hittel áldotta meg József mindkét
fiát, és botja végére támaszkodva imádkozott.

22Élete végén József is hittel beszélt arról, hogy Izráel népe majd egyszer ki
fog menni Egyiptomból, és arról is rendelkezett, hogy akkor majd hová
temessék el a csontjait.

23Hitük által bátorodtak fel Mózes† szülei, hogy újszülött fiukat három
hónapos koráig rejtegessék. Hiszen látták, milyen gyönyörű a kis Mózes, és
nem féltek a király parancsának ellene szegülni.

24Amikor Mózes felnőtt, hite által utasította vissza, hogy a fáraó lánya
fiának tekintsék. 25Inkább akart együtt szenvedni Isten népével, mint a
bűnös élet pillanatnyi örömeit élvezni. 26Azt gondolta, hogy a Krisztusért
szenvedni többet ér, mint Egyiptom összes kincse. Mert Mózes hit által arra a
jutalomra tekintett, amit Istentől várt. 27Hitére támaszkodva otthagyta
Egyiptomot, és nem félt a király haragjától. Ingadozás nélkül kitartott, mert
Istenre nézett, aki láthatatlan. 28Mózes hittel készítette el a pászkabárányt†,
és kente be az ajtófélfákat vérrel. Azért tette ezt, hogy a Pusztító* hozzá ne
nyúlhasson Izrael elsőszülött fiaihoz*.

29Hit által tudott az egész nép átmenni a Vörös-tengeren, amikor Mózes†
vezette őket. Úgy mentek át a tengeren, mintha csak a szárazföldön jártak
volna! Amikor pedig az egyiptomiak is megpróbálták ugyanezt, mind bele-
fulladtak a tengerbe.

30Izrael népének hite által dőlt le Jerikó városának fala, miután hét napon
keresztül körüljárták.

31Hite miatt menekült meg Ráháb, a prostituált: nem ölték meg, mint a többi
engedetlent. Ráháb ugyanis jó szívvel befogadta a házába az izraeli kémeket.

32Szükség van-e még további példákra? Nincs elég idő, hogy Gedeonról,
Bárákról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról†, Sámuelről és a prófétákról† is
beszéljek. 33Ezeknek az embereknek erős hitük volt! Hitük által országokat
hódítottak meg, hit által igazságosan uralkodtak, hit által megkapták Isten
ígéreteit, hit által bezárták az oroszlánok száját, 34hit által eloltották a
dühöngő tüzet, hit által megmenekültek a kard általi haláltól, hit által felerő-
södtek a gyengeségből, hit által hősökké lettek a csatában és megfutamítot-
ták az ellenséges seregeket. 35Asszonyok hit által visszakapták halottaikat,
akik újra életre keltek. Másokat megkínoztak, mégis visszautasították a
szabadulást, hogy majd jobb feltámadásban legyen részük. 36Egyeseket
kigúnyoltak és megkorbácsoltak, másokat megbilincseltek és börtönbe
zártak. 37Voltak, akiket kövekkel dobáltak agyon, másokat kettéfűrészeltek,
vagy karddal öltek meg. Egyesek közülük csupán báránybőr, vagy
kecskebőr ruhát viseltek, bujdostak, szegénységben éltek. A többiek

11:28 *Pusztító* Ez az angyal minden egyiptomi családban megölte a legidősebb fiút. Isten így büntette meg Egyiptomot. Lásd 2Móz 12:29–32. **11:28** *elsőszülött fiaihoz* Ugyanekkor az izraeli családokban nem halt meg senki.

gonoszul bántak velük és elnyomták őket. [38]Pusztákon és a hegyek között
bujdostak, barlangokban és földbe vájt odúkban rejtőztek. Ezeket az
embereket nem érdemelte meg a világ.
[39]Bár ezek az emberek mind híresek voltak a hitük miatt, mégsem kapták
meg a ígéretet. [40]Nem kapták meg, mert Isten valami jobbat tervezett a
számunkra. Csak velünk együtt fogják elérni a tökéletességet.

Kövesd Jézus példáját!

12 [1]A hit embereinek ez a nagy serege körülvesz bennünket! Az ő életük
mutatja meg igazán, mit jelent a hit. Ezért hát, mi is dobjunk le
magunkról mindent, ami akadályoz bennünket! Még azt a bűnt is, amely
annyira tapad ránk, és el akar gáncsolni! Kitartással fussuk meg a versenyt,
ami előttünk van! [2]Közben le ne vegyük szemünket Jézusról, aki hitünk
elkezdője és befejezője. Ő elszenvedte a kereszten a halált. De mivel arra az
örömre gondolt, ami rá várt, nem törődött a szégyennel, amit a kereszten
való kivégzés jelentett. Most pedig elfoglalta a helyét Isten trónjának jobb
oldalán*. [3]Gondoljatok Jézusra! Türelmesen elviselte, amikor a bűnös
emberek gonoszul bántak és makacsul ellenkeztek vele. Ha erre gondoltok,
nem fogtok belefáradni a munkátokba, sem nem vesztitek el a kedveteket.

Isten úgy bánik velünk, mint a fiaival

[4]A bűn elleni harcotokban még nem kellett szembenéznetek a halállal.
[5]Isten fiai vagytok, és ő bátorít benneteket. De ezt a bátorítást elfelejtettétek:

„Fiam, vedd komolyan, ha az Úr nevel téged
  és ne veszítsd el a kedved, amikor megfegyelmez!
[6] Mert az Úr megneveli azokat, akiket szeret,
  és megfenyít mindenkit, akit a fiává fogad.” *Péld 3:11–12*

[7]Fogadjátok el, és vessétek alá magatokat az ilyen nevelésnek! Tekintsétek ezt
az Édesapátoktól jövő megfegyelmezésnek! Mert ez azt bizonyítja, hogy Isten
úgy bánik veletek, mint a fiaival. Hiszen minden fiút megnevel az apja.
[8]Mindenkinek szüksége van a fegyelmezésre. De ha soha nem kaptok fegyelme-
zést, akkor nem is vagytok igazi fiúk, hanem csak törvénytelen gyerekek. [9]Ezen
kívül mindegyikünket fegyelmezett és fenyített a földi édesapánk, akit
tisztelünk. Mennyivel inkább kell engedelmeskednünk a szellemi
Édesapánknak, hogy élhessünk?! [10]Földi apánk csak rövid ideig fegyelmezett
bennünket, ahogy neki tetszett. Isten azonban a mi érdekünkben fegyelmez és
nevel. Abból a célból teszi ezt, hogy szentek† lehessünk, olyanok, mint ő. [11]A
fegyelmezés, meg a fenyítés ugyan nem tűnik kellemesnek, amikor kapjuk. Sőt,
inkább keserves, és szomorúságot okoz! Később mégis igazságosságot és
békességet eredményez annak az életében, aki a fegyelmezés által megedződött.

Gyakorlati tanácsok

[12]Ezért ne szomorkodjatok, hanem emeljétek fel a fejeteket! Ne legyetek
gyengék, erősítsétek meg magatokat! [13]Egyenes utakon járjatok, és helyesen
éljetek, hogy megmeneküljetek, és gyengeségeitek miatt el ne vesszetek!

12:2 *jobb oldalán* Ez a megtiszteltetés és hatalom helye.

14Igyekezzetek minden emberrel békességben élni! Törekedjetek arra,
hogy bűn nélkül éljetek, mert aki nem szent†, az soha nem fogja meglátni az
Urat! 15Vigyázzatok, hogy Isten kegyelmétől† senki el ne forduljon!
Vigyázzatok, hogy senkiben ne növekedjen fel a keserűség, mint egy
mérgező növény, mert ez sok más embert is megmérgezhet! 16Közöttetek
senki ne éljen szexuális bűnben†! Senki ne legyen istentelen, mint Ézsau, aki
egy tál ételért eladta elsőszülöttségi jogát! 17Tudjátok, hogy amikor később
örökölni akarta az áldást, már nem kapta meg. Nem tudott többé változtatni
azon, amit tett, pedig sírva igyekezett megszerezni az apja áldását.

A Sinai hegy és a Sion hegye

18*Ti már új helyre érkeztetek. Nem úgy, mint Izrael népe akkor régen,
amikor megérkeztek a Sinai hegyhez†. Ti most nem kézzelfogható hegyhez
jöttetek, amely tűzben ég. Nem sötétséghez, homályhoz, viharhoz, 19a trombita
harsogó hangjához, sem a hanghoz, amely rettenetes volt. Olyan félelmetes
volt, hogy akik hallották, könyörögtek, hogy ne szóljon hozzájuk többé. 20Mert
nem tudták elviselni a parancsot, amit kaptak: „Ha csak egy állat is megérinti a
hegyet, meg kell ölni: agyon kell dobálni kövekkel.”* 21Olyan rémületes volt a
látvány, hogy még Mózes is azt mondta: „Reszketek a félelemtől.”*

22Nem, ti nem ilyen helyre jöttetek! Az az új hely, ahová érkeztetek, a Sion
hegye†! Az Élő Isten városához érkeztetek, a Mennyei Jeruzsálemhez*. Ezer
és ezer angyalhoz, akik összegyűltek, hogy együtt örvendezzenek. 23Az első-
szülöttek* összegyűlt seregéhez jöttetek. Igen, azokhoz csatlakoztatok,
kiknek a neve fel van írva a Mennyben. Magához Istenhez jöttetek, aki
minden ember bírája, és az igazságos emberek szellemeihez, akik tökéletessé
váltak. 24Jézushoz jöttetek, aki az Új Szövetséget† megkötötte. Jézus véréhez*
jöttetek, amely megtisztít, és sokkal jobb dolgot jelent, mint Ábel† vére.

25Vigyázzatok, nehogy visszautasítsátok, amit Isten mond! Azok az
emberek sem menekültek meg, akik visszautasították, amikor figyelmeztette
őket itt a földön. Akkor mi hogyan menekülhetnénk meg, ha elfordulunk
Istentől, aki a Mennyből szól hozzánk?! 26Akkor régen, mikor Isten szólt, a
hangja megrázta a földet. Most pedig azt ígéri: „Még egyszer megrázom, de
nemcsak a földet, hanem a Mennyet is.”* 27Ez a „még egyszer” azt jelenti,
hogy minden teremtett dolgot megráz, és ezek el fognak tűnni. Akkor csak
az marad meg, ami *(aki)* kibírja ezt a megrázást.

28Mi pedig olyan királyságot kapunk, amit semmi sem rendíthet meg. Ezért
hát legyünk hálásak Istennek, és szolgáljuk olyan módon, ahogy neki tetszik:
tisztelettel és félelemmel. 29Mert a mi Istenünk olyan, mint a pusztító tűz.

Biztatások és tanácsok

13 1Szeressétek egymást továbbra is, hiszen a Krisztusban testvérek
vagytok! 2Fogadjátok be a vendégeket házatokba! Voltak, akik ilyen

12:18-21 Ezek a versek olyan dolgokra utalnak, amik Izrael népével történtek Mózes idejében. Lásd 2Móz 19. **12:20** idézet: 2Móz 19:12–13. **12:21** idézet: 5Móz 9:19. **12:22** *Menynyei Jeruzsálem* Az a szellemi hely a Mennyben, ahol Isten és az övéi laknek örökké. **12:23** *elsőszülött* Az izraeli családokban a legidősebb fiú örökölt az apja után, és ő kapta a legnagyobb áldást. Isten családjában Jézus az elsőszülött, és rajta keresztül Isten minden gyermeke megkaphatja azt az áldást, ami az elsőszülött jogos része. **12:24** *Jézus véréhez* Jézus vére a halálát is jelenti. **12:26** idézet: Hag 2:6.

módon angyalokat vendégeltek meg, anélkül, hogy észrevették volna.
3Gondoljatok azokra, akik börtönben vannak, mintha ti is velük együtt szen-
vednétek! Ne felejtsétek el azokat, akik szenvednek, hiszen ti is testben éltek.
4Mindannyian tartsátok tiszteletben a házasságot! A férj és feleség közötti
szexuális kapcsolatot tartsátok tisztán, mert Isten elítéli a szexuális bűnben†
élőket és a házasságtörőket†! 5Tartsátok távol magatoktól a pénz utáni
vágyakozást, és elégedjetek meg azzal, amitek van! Mert Isten azt mondta:

> „Soha nem hagylak cserben,
> sem nem hagylak magadra.” *5Móz 31:6*

6Ezért bizalommal mondhatjuk:

> „Az Úr megsegít engem, nem félek.
> Ember mit árthat nekem?” *Zsolt 118:6*

7Emlékezzetek a vezetőitekre! Ők tanítottak benneteket Isten szavára.
Figyeljetek rá, hogyan élnek és hogyan halnak meg, és kövessétek a hitüket!
8Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz!
9Ne engedjétek, hogy különféle furcsa tanításokkal félrevezessenek
benneteket! Isten kegyelmével† erősítsétek meg a szíveteket, ne különböző
ételekre vonatkozó szabályok betartásával, mert azoknak semmi értelme
nincs! 10Nekünk olyan oltárunk* van, amelyről nem ehetnek azok, akik a
Szent Sátorban† szolgálnak. 11Mert a főpap† az állatok vérét beviszi a Szentek
Szentjébe* bűnért való áldozatul*, de azoknak az állatoknak a testét a táboron
kívül el kell égetni. 12Ugyanígy, Jézus is a város kapuján kívül szenvedett.
Azért halt meg, hogy a saját vére *(halála)* által tegye a népét szentté†. 13Ezért
menjünk ki a táborból Jézushoz, és fogadjuk el ugyanazt a megaláztatást,
ami őt érte! 14Mert itt a földön nincs örökkévaló városunk, hanem azt a
várost várjuk, amely majd egyszer eljön. 15Ezért Jézuson keresztül
szüntelenül vigyük Isten elé áldozatunkat: dicsérjük őt szívvel-lélekkel, és
hirdessük dicsőségét! 16Ne feledkezzetek meg a jó cselekedetekről, és adjatok
másoknak is abból, amitek van! Az ilyen áldozatok kedvesek Istennek.
17Engedelmeskedjetek vezetőiteknek, és maradjatok az ő fennhatóságuk
alatt! Hiszen ők felelősek értetek, és figyelmesen vigyáznak rátok és a
lelketekre. Erről majd el kell számolniuk Isten előtt! Engedelmeskedjetek
tehát nekik, hogy a munkájukban örömük teljen, és ne okozzon szomorúsá-
got nekik. Ha megnehezítitek a dolgukat, az nem válik a javatokra.
18Továbbra is imádkozzatok értünk! Lelkiismeretünk tiszta Isten előtt,
mert mindig arra törekszünk, ami helyes. 19Különösen azért kérlek, hogy
imádkozzatok, hogy hamarosan visszatérhessek hozzátok!
20–21A Békesség Istene feltámasztotta a halálból nyája nagy Pásztorát, a mi
Urunkat, Jézust. Igen, az Örökkévaló Szövetség† vére által támasztotta fel!

13:10 *oltár* Itt szellemi értelemben Jézus halálát (áldozatát) jelenti. Ő azért áldozta fel az életét, hogy ezzel fizesse ki az emberek bűnei miatti büntetést. **13:11** *Szentek Szentje* A Szent Sátornak, illetve a Jeruzsálemi Templomnak az a legbelső része, ahová csak a főpap mehetett be évente egyszer, hogy Istennel találkozzon. Itt volt a Szövetség Ládája, és itt kellett bemutatni a Nagy Engesztelő Áldozatot (a vért). **13:11** *áldozat* Amit, vagy akit Istennek ajánlottak fel, vagy ajándékoztak. A Régi Szövetség idején a jeruzsálemi templomban a papok állatokat öltek le, és áldoztak fel Istennek. Jézus Krisztus saját magát áldozta fel Istennek az emberek bűnei miatti áldozatul.

Most pedig a Békesség Istene adja meg nektek mindazt a jót, amire szükségetek van ahhoz, hogy akaratát véghez vigyétek. Azért imádkozom, hogy Isten maga tegye meg bennetek mindazt, ami neki tetszik Jézus Krisztus segítségével, akinek dicsőség legyen örökké. Ámen.

22Testvérek, kérlek benneteket, fogadjátok el ezt a tanítást, hiszen igen
röviden írtam nektek! 23Tudjátok meg, hogy Timóteus testvérünket
kiengedték a börtönből. Ha idejében megérkezik, akkor együtt megyünk
hozzátok.

24Üdvözletünket küldjük minden vezetőtöknek, és minden testvérnek. Az
Itáliában élő testvérek is köszöntenek benneteket!

25Isten kegyelme† legyen veletek!

Jakab
levele

1 1 Jakab, Isten és az Úr Jézus Krisztus szolgája, üdvözletét küldi Izrael
tizenkét törzsének*, akik a világon mindenfelé szétszóródtak.

Hit, próbatétel és bölcsesség

2 Testvéreim, örüljetek, amikor különböző megpróbáltatásokat kell elvisel-
netek. 3 Miért? Mert ezek a nehézségek a hiteteket teszik próbára. Ha pedig
hitetek kiállja a próbát, az kitartóvá tesz benneteket. 4 De a türelemmel való
kitartásban jussatok el egészen a tökéletes tettekig! Így lesztek tökéletesek és
teljesek, akikben nincs semmi hiányosság. 5 Ha valakinek nincs elég
bölcsessége, egyszerűen csak kérje Istentől, és meg fogja kapni! Hiszen Isten
mindenkinek örömmel és nagylelkűen ad, és nem néz le senkit. 6 De aki kér,
az bizalommal kérjen, ne kételkedve! Mert aki kételkedik, hasonlít a tenger
hullámaihoz, amiket a szél ide-oda dobál. 7 A kételkedő ember ne remélje,
hogy kaphat valamit az Úrtól. 8 Az ilyen ember lelke kétfelé ingadozik, és
állhatatlan minden dolgában.

Szegények és gazdagok

9 A szegénységben élő testvér azzal a szellemi gazdagsággal dicsekedjen,
amit Istentől kapott. 10 A gazdag pedig megalázottságával dicsekedhet,
hiszen ő is éppúgy elmúlik, mint a mezőn a virágok. 11 Mert felkel a nap, és
égető sugaraival elszárítja a növényeket, lehullnak a virágok, és szépségük
elmúlik. Ugyanígy múlik el a gazdag ember is. Egyik nap még üzleti
terveket készít, a másik nap már halott.

Kísértés és kívánság

12 Boldog az az ember, aki kiállja a próbát, mert megkapja az örök élet
koronáját†. Ezt ígérte meg Isten azoknak, akik szeretik őt. 13 Amikor
kísértések érnek valakit, ne mondja, hogy Isten akarja rávenni a
gonoszságra! Mert Isten nem kísérthető semmi gonosszal, és ő maga senkit
nem kísért. 14 Ha valakiben feltámad a gonosz dolgok iránti kívánság, akkor
valójában a saját szívének kívánsága csalogatja a rossz irányba. 15 Ez a gonosz
kívánság azután gyökeret ver benne, majd bűnös tetteket eredményez.
Amikor pedig a bűn eluralkodik valakiben, az halálhoz vezet.

16 Drága testvéreim, ne hagyjátok magatokat becsapni! 17 Minden jó dolog
és tökéletes ajándék felülről jön, attól, aki az égitestek *(Nap, Hold, csillagok)*

1:1 *törzsének* A Jézus Krisztusban hívők nagy családja hasonló Izraelhez, Isten választott népéhez, amely 12 törzsből áll.

Teremtője. Ő mindig ugyanaz, és nem változik, mint az égitestek fénye.
18Isten azt akarta, hogy a gyermekei legyünk. Ezért „megszült” bennünket
az igazság üzenete által. Így lettünk a teremtményei között a legfontosabbak.

Engedelmesség

19Tanuljátok meg, szeretett testvéreim: mindenki készségesen hallgassa
meg a másikat, de jól gondolja meg, mit beszél, és ne legyen hirtelen haragú.
20Mert az ember haragja nem vezet az Isten szerint való igaz élethez. 21Ezért
takarítsatok ki magatokból minden gonoszságot és aljas szándékot! Szelíden
és alázattal fogadjátok szívetekbe Isten beszédét és tanítását. Mert ez tudja
megmenteni a lelketeket.

22De amit Isten mond, azt tegyétek is meg, ne csak hallgassátok! Ha csak
hallgatjátok, de nem teszitek meg, becsapjátok magatokat. 23Van aki csak
hallgatja Isten tanítását, de nem engedelmeskedik neki. Az ilyen ember úgy
jár, mint aki megnézi arcát a tükörben, 24azután elmegy, és azonnal el is
felejti, amit látott. 25Isten Törvénye tökéletes, és a szabadságra vezet. Ha
valaki ezt szorgalmasan tanulmányozza, nem tér el tőle, hanem aszerint él és
cselekszik, az ilyen ember nem feledékeny hallgatója a tanításnak, és minden
dolgában áldott lesz.

Isten igazi tisztelete

26Ha valaki istenfélő embernek tartja magát, de nem fegyelmezi meg a
nyelvét, akkor becsapja magát. Az ilyen vallásosság semmit sem ér!
27Ellenben az Atya-Isten azt az istentiszteletet tekinti tisztának és tökéletes-
nek, ha gondoskodunk az árvákról és özvegyekről, és tisztán tartjuk
magunkat a világ gonosz hatásától.

Egyformán bánjatok szegénnyel és gazdaggal!

2 1Testvéreim, ti hisztek dicsőséges Urunkban, Jézus Krisztusban. Ezért hát
ne kivételezzetek senkivel! 2Képzeljétek el, hogy bejön a gyülekezetbe egy
jól öltözött, aranygyűrűs ember, és bejön egy szegény is, piszkos ruhában.
3Ha a jól öltözött emberhez különleges figyelemmel fordultok, és azt
mondjátok neki: „Ülj le erre a kényelmes helyre!”, a szegénynek meg azt
mondjátok: „Te csak állj meg ott!”, vagy „Ülj le ide, a lábam elé!” 4— akkor
különbséget tesztek közöttük, és gonosz módon azt gondoljátok, hogy az
egyik ember fontosabb, mint a másik.

5Figyeljetek ide, kedves testvéreim! Isten kiválasztotta azokat az
embereket, akiket a világ szegénynek tart, hogy a hitük által gazdagok
legyenek. Kiválasztotta őket, hogy övék legyen a Királyság, amit Isten
azoknak ígért, akik szeretik őt. 6Ti pedig ilyen megalázó módon bántok a
szegényekkel?! Pedig a gazdagok azok, akik mindig uralkodni akarnak
rajtatok. Ők visznek benneteket a bíróság elé. 7Ők azok, akik gonosz
dolgokat mondanak Jézus szép nevéről, amelyről titeket is elneveztek.

8Ez a királyi törvény az Írásokban† található: „Úgy szeresd a másik embert
is, mint saját magadat!”* Ha ennek a parancsnak engedelmeskedtek, jól

2:8 idézet: 3Móz 19:18. Jézus tanításából nyilvánvaló, hogy a „másik ember” mindazokat jelentheti, akiknek segítségre van szükségük. Lk 10:25–37.

teszitek! 9De ha az egyik embert fontosabbnak tartjátok a másiknál, akkor bűnt
követtek el, és Isten Törvénye† ellen vétkeztek. 10Hiszen ha valaki csak egy
dologban bűnös, különben pedig az összes többi parancsot megtartja, mégis az
egész Törvény ellen vétkezik. 11Isten azt mondta: „Ne csald meg a feleségedet,
vagy férjedet!”* De ugyanaz az Isten ezt is mondta: „Ne kövess el gyilkossá-
got!”* Így ha nem csalod meg a házastársadat, de meggyilkolsz valakit, akkor
is az egész Törvény ellen vétkezel. 12Titeket a szabadság törvénye alapján
fognak megítélni. Erre mindig emlékezzetek, ha mondtok, vagy tesztek
valamit! 13Ha valaki nem bánik irgalommal másokkal, őt is irgalmatlanul
fogják elítélni. Az irgalom azonban erősebb, mint az ítéletet, és legyőzi azt.

Tettek nélkül a hit halott

14Testvéreim, ha valaki azt mondja, hogy hisz, de ez a tetteiből nem látszik
meg, akkor annak az embernek a „hite” nem ér semmit! Vajon az ilyen „hit”
által megmenekülhet-e? 15Ha például egy testvérnek — akár férfinak, akár
nőnek — nincs rendes ruhája, és nincs mit ennie, 16akkor hiába mondjátok
neki: „Isten veled, remélem, nem fogsz fázni, és lesz mit enned.” Ha nem
adtok neki ruhát és ennivalót, ugyan mit érnek a szavak? Bizony, nem érnek
semmit! 17Ugyanígy van a hit is: ha nem követik a tettek, akkor halott. Nem
ér semmit, mert nincs benne élet.

18De azt mondhatja valaki: „Neked hited van, nekem meg tetteim.” Jó,
akkor próbáld megmutatni a „tettek nélküli hitedet”, én pedig azzal
mutatom meg hogy hiszek, amit a hitem alapján teszek! 19Hiszitek, hogy
csak egyetlen Isten van? Helyes! De gondoljátok meg, hogy ezt a gonosz
szellemek† is hiszik — és reszketnek a félelemtől.

20Ó, ti ostoba emberek! Bebizonyítsam nektek, hogy az a hit, amelyből nem
következnek tettek, nem ér semmit? 21Ábrahám†, ősapánk† is azzal vált Isten
számára elfogadhatóvá, amit tett: amikor az oltáron† felajánlotta Istennek a
fiát, Izsákot†! 22Ebből láthatjátok, hogy Ábrahám hite és a tettei összhangban
voltak. A hite azzal vált tökéletessé, amit a hite alapján tett. 23Így teljesedett be,
amit a Írás† mond: „Ábrahám hitt Istennek, és bízott benne. Isten pedig
elfogadta Ábrahám hitét, és elfogadta őt magát is”*. Ezért nevezte Isten a
„barátjának Ábrahámot”*. 24Látjátok tehát, hogy az embert a tettei teszik
valóban elfogadhatóvá Isten számára. Pusztán a hite által ez nem lehetséges.

25Ugyanerre példa a prostituált Ráháb* esete is. Ő is a tettei alapján lett
Isten számára elfogadhatóvá, amikor házába fogadta az izraeli kémeket, és
segített nekik, hogy másik úton meneküljenek el az üldözők elől.

26Ahogyan az ember teste halott a szellem nélkül, ugyanúgy a hit is halott,
ha nem tesz semmit.

Aki beszédében nem vétkezik, az már tökéletes

3 1Testvéreim, ne akarjatok túl sokan tanítók lenni! Tudjátok, hogy
bennünket, tanítókat szigorúbban fognak megítélni. 2Azért figyelmeztet-
lek benneteket, mert mindannyian sokszor vétkezünk. Aki a beszédében

---

2:11 idézet: 2Móz 20:14; 5Móz 5:18. **2:11** idézet: 2Móz 20:13; 5Móz 5:17. **2:23** idézet: 1Móz 15:6. **2:23** idézet: 2Krón 20:7 és Ézs 41:8. **2:25** *Ráháb* Története a Józsué 2:1–21-ben található.

nem vétkezik, az már tökéletes! Hiszen, ha a beszédén tud uralkodni, akkor
az egész testét is uralma alatt tartja. 3A lovak szájába zablát teszünk, hogy
engedelmeskedjenek akaratunknak. Így a zablával a ló egész testét irányítani
tudjuk. 4Vagy gondoljatok a hajókra! Lehetnek bármilyen nagyok, és
bármilyen erős szelek hajtják is őket, az irányításukhoz elég egy kis
kormány: arra fordulnak, amerre a kormányos akarja. 5Ugyanígy van a
nyelv is: bár csak kis része a testnek, mégis azzal dicsekedhet, hogy igen
nagy hatása van!

Gondoljatok arra, milyen nagy erdőt tűzbe boríthat egyetlen lángnyelvecs-
ke! 6Bizony, a nyelv is olyan veszélyes, mint a tűz! Testrészeink közül a
nyelvünkkel, vagyis a beszédünkkel tudjuk a legnagyobb bajt okozni, és a
legsúlyosabb gonoszságokat elkövetni. Beszédünkkel tönkre tehetjük egész
testünket és életünket. Olyan tüzet gyújthatunk vele, amely elpusztíthat
bennünket. Miért? Mert a nyelv tüzét a pokol lángjai gyújtják meg.
7Mindenféle vadállatot meg lehet szelídíteni: a madarakat, szárazföldi és
tengeri állatokat is. Sőt, az emberek meg is szelídítették őket. 8De a nyelvet
senki ember nem tudja megszelídíteni, mert az maga a nyughatatlan
gonoszság, és tele van halálos méreggel. 9Nyelvünkkel áldjuk és dicsérjük
Urunkat és Atyánkat. De ugyanazzal a nyelvvel átkozzuk az embereket,
akiket Isten a saját képére teremtett! 10Ugyanabból a szájból származik áldás
és átok! Testvéreim, nem lenne szabad, hogy ilyesmi megtörténjen!
11Láttatok már olyan forrást, amelyből hol jóízű, hol meg keserű víz folyik?
12Vagy gondoljátok meg, testvéreim, teremhet-e a fügefa olajbogyót, vagy a
szőlő fügét? Ugyanígy, édes víz sem eredhet sós forrásból.

Az igazi bölcsesség

13Van közöttetek bölcs és értelmes ember? Mutassa meg a bölcsességét egész
életével és olyan jótettekkel, amiket szelídséggel vitt végbe. 14Ha ellenben
keserű irigység és önzés van a szívetekben, ne dicsekedjetek a „bölcsességetek-
kel”! Az ilyen dicsekedés hazugság lenne, amely eltakarja az igazságot. 15Az
ilyen „bölcsesség” nem a Mennyből jön, nem Istentől származik, nem a Szent
Szellemtől†, hanem a földről, sőt a gonosz szellemektől†. 16Mert ahol irigység,
féltékenység és önző törekvések uralkodnak, ott zűrzavar és mindenféle
gonosz dolog is megtalálható. 17A Mennyből, vagyis Istentől származó
bölcsesség elsősorban tiszta, azután békeszerető, figyelmes, kíméletes, megértő,
és nagyon irgalmas. Az ilyen bölcsesség sok jó „gyümölcsöt” terem, azon kívül
igazságos, nem kivételez senkivel és őszinte. 18Akik békességet teremtenek,
békességben vetnek el olyan magokat, amikből idővel az igazságosság
„gyümölcse” terem, vagyis olyan dolgok, amelyek Isten számára kedvesek.

Adjátok át magatokat Istennek!

4 1Miért harcoltok, vitatkoztok és veszekedtek egymással? Mert folyton
önző kívánságok dúlnak a szívetekben! 2Nagyon kívántok megszerezni
bizonyos dolgokat, de nem kapjátok meg. Ezért gyilkoltok, irigykedtek
másokra, és mégsem tudjátok megszerezni, amit szeretnétek. Veszekedtek és
harcoltok, mégsem kapjátok meg, amit akartok, mert nem kéritek. 3Vagy ha
kéritek is, mégsem kapjátok meg, mert nem helyes indulattal kéritek. Hiszen
csak arra kellene, hogy önző módon magatok élvezzétek.

4Olyanok vagytok Istenhez, mint a férjéhez hűtlen, házasságtörő† asszony!
Hát nem tudjátok, hogy a világot szeretni annyi, mint Istent gyűlölni? Ha
valaki a világ barátja akar lenni, az Isten ellensége lesz. 5Vagy azt gondoljátok,
az Írás† csak üres beszéd? Pedig az Írás azt mondja, hogy a Szent Szellem†
féltékeny és erős szeretettel kíván bennünket, hogy csakis az övéi legyünk.
Isten maga adta a Szent Szellemet, hogy bennünk éljen.* 6Isten azonban egyre
nagyobb kegyelmet† ad nekünk. Ezért mondja az Írás: „Isten ellenáll a büszke
embernek, de az alázatosnak kegyelmet ad."* 7Adjátok hát oda magatokat
Istennek, és engedelmeskedjetek neki! Ugyanakkor álljatok ellen a Sátánnak†,
és ő el fog szaladni tőletek. 8Jöjjetek közel Istenhez, és ő is közeledni fog
hozzátok! Ti bűnösök, takarítsátok ki a bűnöket az életetekből!* Tisztítsátok
meg a szíveteket, és ne próbáljátok többé Istent is, meg a világot is követni!
9Ahogyan Istenhez közeledtek, szomorkodjatok, bánjátok meg a bűneiteket,
és sírjatok! Nevetés helyett sírjatok, öröm helyett szomorkodjatok!
10Alázzátok meg magatokat Isten előtt, és ő majd felemel benneteket!

Nem te vagy a bíró!

11Testvéreim, ne kritizáljátok egymást! Mert aki testvérét vádolja, vagy
elítéli, az a Törvényt† kritizálja és ítéli el. Ha pedig a Törvényt elítéled, akkor
nem engedelmeskedsz neki, és bíróvá teszed magadat. 12Pedig csak egyetlen
Törvényhozó és Bíró van: Isten! Ő az, aki meg tud menteni, vagy el tud
pusztítani. De ki vagy te, hogy a másik ember felett bíráskodsz?

Isten tervei szerint éljetek!

13Vannak, akik azt mondják: „Ma, vagy holnap elmegyünk abba a városba.
Ott maradunk egy évig, üzleteket kötünk, és sok pénzt keresünk". Jól figyeljetek!
14Azt sem tudjátok, mit hoz a holnap! Hiszen az egész életetek olyan, mint a
pára, amely csak kevés ideig látszik, azután szétfoszlik. 15Ehelyett azt kellene
mondanotok: „Ha az Úr akarja, és élünk, ezt meg ezt fogjuk tenni." 16Ti pedig
magabiztosak és büszkék vagytok — minden ilyen büszkeség gonosz dolog!
17Ha valaki elmulasztja a lehetőséget, hogy valami jót tegyen, bűnt követ el.

A gazdagok figyelmeztetése

5 1Ti, gazdagok, figyeljetek rám! Jajgassatok, és hangosan sírjatok, mert
nyomorúság következik rátok! 2Gazdagságotok elpusztult, szép
ruháitokat a moly rágta szét, 3aranyotokat és ezüstötöket pedig a rozsda
emésztette meg. Éppen ez a rozsda lesz a bizonyíték ellenetek. Sőt, ez a
rozsda még a testeteket is megemészti, mint a tűz! Képesek voltatok még az
utolsó napokban is vagyont gyűjteni! 4Figyeljetek, gazdagok! A földjeiteken
dolgozó aratómunkások fizetéséből elloptatok. De az a rész, amit nem
fizettetek ki nekik, vádol benneteket Isten előtt! Isten, a Seregek Ura pedig
meghallotta a becsapott aratómunkások kiáltását. 5Ti, gazdagok! Bőségben és
pazarlóan éltetek. Amit csak megkívántatok magatoknak, megszereztétek.
Meghizlaltátok magatokat, mint az állatokat szokták a levágás napjára.*

4:5 *a Szent Szellem … éljen* Másképp is fordítható: „A Szellem, akit Isten nekünk adott, hogy bennünk éljen, telve van féltékeny kívánsággal". Lásd 2Móz 20:5. **4:6** idézet: Péld 3:34.
4:8 *takarítsátok … életetekből* Szó szerint: „Mossátok meg a kezeteket!" **5:5** *Meghízlaltátok … napjára* Szó szerint: „Meghízlaltátok a szíveteket a levágás napjára".

6Elítéltétek és meggyilkoltátok az ártatlan embereket, akik nem álltak
ellen nektek.

Az Úr hamarosan visszajön!

7Testvéreim, az Úr vissza fog jönni. Addig pedig várjatok türelmesen!
Gondoljatok a földművesre, aki türelmesen várja, hogy szántóföldje gazdag
termést hozzon! Igen, türelmesen várja, amíg az őszi és a tavaszi eső*
megöntözi a földet. 8Ti is várjatok türelemmel! Erősítsétek meg a szíveteket,
mert az Úr hamarosan visszajön! 9Testvéreim, többé ne panaszkodjatok
egymásra, nehogy elítéljenek benneteket! Nézzétek, a Bíró már az ajtó előtt
áll! 10Emlékezzetek a prófétákra†, akik az Úr nevében szóltak! Kövessétek a
példájukat: sok gonosz dolgot szenvedtek el, mégis türelmesek maradtak.
11Gondoljatok arra, hogy áldottnak mondjuk azokat, akik a szenvedésben
kitartottak. Hallottatok Jóbról*, aki türelmesen viselte a szenvedést.
Tudjátok, mennyire bőségesen megáldotta végül az Úr — így mutatta meg
jóságát és irgalmát!
12Testvéreim, a legfontosabb, hogy ezentúl ne esküdözzetek égre-földre, se
semmi másra, amikor megígértek valamit! Amikor „igen”-t mondotok, az
legyen valóban „igen”. Ha pedig „nem”-et, az legyen valóban „nem”!
Különben ítélet alá kerülhettek.

Az igazi imádság hatalma

13Ha közületek valaki bajban van, imádkozzon! Ha örül, énekeljen! 14Aki
beteg, hívja magához a gyülekezet† vezetőit! Azok pedig imádkozzanak érte,
és kenjék meg olajjal a beteget az Úr nevében! 15Mert a hitből való imádság
hatására a beteg meg fog gyógyulni: az Úr helyreállítja az egészségét. Ha
pedig a beteg valami bűnt követett el, az Úr megbocsát neki. 16Ezért
mondjátok el egymásnak a bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy
meggyógyuljatok! Mert az igazságos ember erőteljes imádsága hatalmas
dolgokra képes. 17Illés† próféta is ugyanolyan ember volt, mint mi. Amikor
erősen imádkozott, hogy ne legyen eső az országban, nem is esett három és
fél évig. 18Amikor pedig újra imádkozott, az ég ismét esőt adott, és a föld is
termést hozott.

Mentsd meg a testvéredet, aki eltévedt!

19Testvéreim, előfordulhat, hogy közületek valaki letér az igaz útról. Ekkor
valaki más segíthet neki, hogy visszataláljon Istenhez. 20Aki segít neki, tudja
meg, hogy a haláltól menti meg annak a bűnösnek a lelkét, egyúttal pedig
sok bűnt segít eltakarni.

5:7 *őszi … eső* Szó szerint: „korai és késői eső”. A korai eső ősszel, a késői tavasszal esett Izraelben. **5:11** *Jób* Lásd Jób könyvét a Biblia ószövetségi részében.

Péter
első levele

1 1Péter, Jézus Krisztus apostola† üdvözletét küldi Isten kiválasztott
népének. Azoknak, akik szétszóródva élnek Pontuszban, Galáciában,
Kappadóciában, Ázsiában† és Bitiniában. 2Az Atya-Isten réges-régen
elhatározta, hogy kiválaszt, és szent† népévé tesz benneteket a Szent
Szellem† által. Isten arra választott ki benneteket, hogy engedelmeskedjetek
neki, és hogy megtisztítson titeket a Jézus Krisztus vére *(halála)* által. Isten
adjon nektek egyre több kegyelmet† és békességet!

Élő reménység

3Áldott legyen az Isten, Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, mert nagy
irgalma által újra megszült bennünket. Így lett új életünk. Ez pedig élő
reménységet jelent a számunkra, mivel Jézus Krisztus feltámadt a halálból!
4Most tehát reménységgel várjuk azokat az áldásokat, amiket Isten készített
nekünk, a gyermekeinek. Ezeket az áldásokat semmi sem teheti tönkre, soha
meg nem fakulnak, sem nem veszítenek az értékükből, mert a Mennyben őrzik
őket a számotokra. 5Mindez a tiétek, akiket Isten hatalma védelmez a hitetek
által, ameddig Isten megmentő kegyelmét† teljesen megtapasztaljátok majd. Ez
a teljes megmenekülés már el van készítve, de csak az idők végén válik jól
láthatóvá. 6Ezért nagy öröm tölt el benneteket, annak ellenére, hogy most még
egy kis ideig különböző megpróbáltatások szomorúságot okoznak nektek.

A valódi hit

7Miért van ez így? Mert szükséges, hogy ezek a nehézségek próbára
tegyék a hiteteket, vajon valódi-e. Az igazi hit ugyanis értékesebb a színtiszta
aranynál. Az aranyat tűzzel tisztítják meg, mégsem marad meg örökké.
Hitetek viszont, miután kipróbálták, és valódinak bizonyult, dicséretet,
elismerést és dicsőséget szerez nektek, amikor Jézus Krisztus megjelenik.
8Igaz, hogy ti nem ismertétek Jézust személyesen, de mégis szeretitek őt. Bár
most sem látjátok, mégis hisztek benne, és dicsőséges öröm tölt el
benneteket, amit lehetetlen szavakkal kifejezni. 9Így éritek el a hitetek célját:
lelketek megmenekülését és teljes átformálódását.

A régi próféták üzenete

10Ezt a megmenekülést próbálták megérteni, ezt kutatták nagy szorga-
lommal a régi időkben a próféták† is, akik Isten megmentő kegyeleméről†
prófétáltak, amely most megérkezett hozzátok. 11Ezek a régi próféták azt
szerették volna tudni, hogy mikor és hogyan fog megtörténni az, amit a
Krisztus Szelleme† mutatott nekik. A Szent Szellem a prófétákban élt, és

előre megmutatta Krisztus szenvedéseit és az utána következő
dicsőségét. 12Azt is megmagyarázta a prófétáknak, hogy a munkájukkal
nem saját maguknak, hanem az utánuk következő nemzedékeknek
szolgálnak.

Igen, ti vagytok ezek, és a ti javatokra szolgál mindaz, amit a próféták mondtak. Mert ugyanezekről beszéltek azok az emberek is, akik mostanában az örömhírt† elhozták hozzátok. Isten azért küldte a Mennyből a Szent Szellemet, hogy segítsen ezeknek az embereknek az örömhírt elterjeszteni. Ezeket a dolgokat még az angyalok is nagyon szeretnék jobban érteni.

Szentek legyetek!

13Ezért készüljetek fel a szolgálatra! Legyetek józan gondolkodásúak!
Amikor Jézus Krisztus megjelenik, Isten kegyelmét† hozza magával a
számotokra. Ebben a kegyelemben reménykedjetek teljes erővel!
14Régebben, amikor még nem ismertétek Jézus Krisztust, a bennetek lévő
gonosz kívánságok szerint éltetek. De most Isten engedelmes gyermekei
lettetek. Ezért ne éljetek tovább úgy, mint régen, 15hanem életetek minden
területén szentek† legyetek, mivel Isten is szent, aki elhívott benneteket.
16Mert ezt mondja az Írás†: „Szentek legyetek, mert én is szent vagyok."* —
mondja Isten.
17Amikor imádkoztok, édesapának hívjátok Istent. Tudjátok, hogy ő
kivételezés nélkül és igazságosan fog megítélni minden embert. Ezért Isten
iránti tisztelettel és istenfélelemmel éljetek, mint akik csak átutazóban
vannak a földön.

Jézus Krisztus vére

18Tudjátok, hogy régen számotokra sem volt az életnek igazi értelme. Ezt
az életet őseitektől örököltétek. Isten kiszabadított benneteket ebből a
céltalan életből, de ez neki is sokba került. Nem pénzzel, arannyal, vagy
ezüsttel fizetett értetek, ami elveszti az értékét, 19hanem Krisztus vérével
(halálával), ami mindennél értékesebb. Ez a vér olyan, mint a hibátlan
áldozati† bárány vére. 20Isten már a világ teremtése előtt kiválasztotta
Krisztust, aki csak most, ezekben az utolsó napokban jelent meg értetek.
21Sőt, a halálból is feltámasztotta Krisztust, és dicsőséget adott neki.
Krisztus által hisztek Istenben ti is, ezért nemcsak bíztok, hanem remény-
kedtek is őbenne.

Újra születtetek

22Mivel engedelmeskedtetek az igazságnak, ezzel megtisztítottátok
lelketeket. Most tehát éljetek képmutatás nélkül, őszinte testvéri szeretetben!
Isten szeretetével, buzgón és tiszta szívvel* szeressétek egymást! 23Újból
születtetek, ezért most már új életetek van. De ez nem halandó forrásból
származik, mint a földi élet, hanem halhatatlanból. Ez a forrás pedig Isten
beszéde, amely eleven és örökké érvényes. 24Ahogyan az Írás† is mondja:

1:16 idézet: 3Móz 11:44–45; 19:2; 20:7. **1:22** *tiszta szívvel* Néhány görög kézirat szerint: „teljes szívvel".

„Minden ember olyan, mint a fű,
és minden emberi dicsőség, mint a mező virága.
A fű kiszárad, lehull a virág,
25 de az Úr beszéde örökké érvényes marad.” *Ézs 40:6–8*

Ezt a beszédet hallottátok ti is, amikor az örömhírt† megismertétek.

A sarokkő és az élő kövek

2 1Most azért takarítsatok ki a lelketekből minden gonoszságot és
képmutatást! Ne hazudjatok, ne csapjatok be senkit, ne irigykedjetek, és
ne mondjatok senkiről rosszat! 2Olyanok vagytok, mint az újszülött
csecsemők. Tehát kívánjátok a tiszta szellemi „tejet”, amely segít, hogy
felnőjetek, és elérjétek a teljes megmenekülést. 3Igen, nagyon kívánnotok kell
ezt, mivel megízleltétek az Úr jóságát.*
4Az Úr Jézus az „Élő Kő”*, akit az emberek visszautasítottak. Isten
számára azonban nagyon értékes, mert Isten őt választotta ki. Ezért jöjjetek
Jézushoz! 5Hiszen ti is olyanok vagytok, mint az élő kövek, akikből a
szellemi templom* épül fel. Ebben a templomban ti vagytok a szent papok.
Ti viszitek Istennek a szellemi áldozatokat†. Ezeket Isten azért fogadja
szívesen, mert Jézus Krisztus által viszitek elé. 6A Szentírás is azt mondja:

„Nézzétek, én választottam ki egy értékes sarokkövet†,
és leteszem Sionban.
Aki benne bízik, nem fog csalódni soha.” *Ézs 28:16*

7Ez a kő *(Jézus)* értékes kincs a számotokra, akik hisztek benne. De a hitetle-
nekre ez vonatkozik:

„Az a kő lett az épület sarokköve†, amit az építők félredobtak.” *Zsolt 118:22*

8Igen, a hitetleneknek *(Jézus)*

„az a kő, amelyben az emberek megbotlanak,
és a szikla, amely miatt elesnek.” *Ézs 8:14*

Az emberek azért botlanak meg benne, mert nem akarnak engedelmeskedni
Isten beszédének. Az ilyen embereket Isten erre ítélte.
9Ti azonban kiválasztott nép vagytok, papok királysága és szent nemzet.
Olyan nép, amely csak Isten tulajdona. Titeket azért választott ki, hogy
mindenkinek hirdessétek Isten csodálatos tetteit. Mert ő hívott ki bennünket
a sötétségből† abba a csodálatos világosságba, ahol ő maga lakik. 10Régen ti
nem tartoztatok Isten népéhez. Most azonban Isten népévé† váltatok. Régen
nem ismertétek, most azonban már ti is megtapasztaltátok Isten kegyelmét.*

Csak átutazóban vagytok a Földön

11Szeretett testvéreim, kérlek benneteket, ne engedjetek a régi emberi
természet gonosz kívánságainak, mert ezek a lelketek ellen harcolnak.

2:3 *mivel … jóságát* Lásd Zsolt 34:9. **2:4** *Élő Kő* Itt Jézus Krisztust jelenti, aki a legfontosabb abban a szellemi „Templomban”, ahol Isten lakik. **2:5** *templom* Isten szellemi háza, vagyis temploma, ahol ő lakik, és ahol az övéi imádják őt. Jelképesen azoknak a közösségét jelenti, akik Jézus Krisztusban hisznek. **2:10** *Régen … kegyelmét* Lásd Hózs 2:22.

Hiszen csak átutazóban vagytok ezen a földön, és valódi otthonotok nem itt
van. 12Itt körül vagytok véve olyan emberekkel, akik nem hisznek Istenben.
Ezek sokszor azzal vádolnak titeket, hogy gonosztevők vagytok. Tehát
éljetek úgy, hogy mindenki lássa, milyen jó dolgokat tesztek, milyen jól és
békességben éltek! Azon a napon pedig, mikor Isten megjelenik, még a
hitetlenek is dicsőíteni fogják Istent ezek miatt a jó dolgok miatt.

Engedelmeskedjetek azoknak, akik hatalmat kaptak

13Az Úr iránti tiszteletből engedelmeskedjetek mindenkinek, aki ezen a
világon valamilyen hatalmat kapott!* Igen, engedelmeskedjetek a
császárnak, akié a legfőbb hatalom, 14és azoknak a kisebb vezetőknek is,
akiket a császár nevezett ki. Hiszen ezek azért kapták a hatalmukat, hogy
megbüntessék a gonosztevőket, és megjutalmazzák azokat, akik jót tesznek.
15Mert az az Isten akarata, hogy jó dolgokat tegyetek, és így senki ne tudjon
ostoba módon vádolni benneteket. 16Éljetek szabadságban, és legyetek Isten
rabszolgái! De a szabadságotokkal ne éljetek vissza! Ne használjátok arra,
hogy valami gonoszságot kimagyarázzatok vele. 17Tiszteljetek minden
embert! Isten családjában minden testvéreteket szeressétek! Méltó módon
tiszteljétek Istent! A királyt is tiszteljétek! 18Ti rabszolgák, fogadjátok el
uraitok hatalmát, engedelmeskedjetek nekik, és tiszteljétek őket! De ne csak
azokat, akik jók és emberségesek, hanem azokat is, akik igazságtalanok!

Krisztus szenvedésének példája

19Mert az dicséretre méltó és jó dolog, ha valakinek istenfélő magatartása
miatt kell igazságtalanul szenvednie. 20Ha viszont azért szenved, mert
vétkezett, akkor nem nagy dicsőség, ha megérdemelt büntetését eltűri.
Ellenben ha jót tesztek, és amiatt kell szenvednetek, és mégis türelemmel
viselitek, az tetszik Istennek. 21Hiszen éppen erre hívott el benneteket!
Gondoljátok meg, hogy Krisztus is szenvedett értünk! Ezzel példát adott a
nekünk, hogy ebben is kövessük. Ahogyan meg van írva:

22 „Ő nem követett el semmi bűnt,
és soha semmi gonoszságot nem mondott.” *Ézs 53:9*

23Mikor rosszat mondtak róla, nem beszélt vissza. Mikor bántották és verték,
nem fenyegetőzött, hanem teljesen rábízta magát Istenre, aki igazságosan
ítél. 24Krisztus a mi bűneinket magára vette, sőt, a saját testében felvitte a
keresztfára, amikor megölték. Azért tette ezt, hogy többé ne a bűnöknek,
hanem Isten számára elfogadható módon éljünk. Krisztus sebei által meg-
gyógyultatok betegségeitekből. 25Olyanok voltatok, mint a nyájtól elkószált
és eltévedt juhok. De most visszatértetek a Pásztorhoz: ő vigyáz a lelketekre,
védelmez, és őriz benneteket.

Férjek és feleségek

3 1Asszonyok, ti is ugyanígy fogadjátok el a férjetek fennhatóságát, és
engedelmeskedjetek nekik! Így még azokat a férjeket is megnyerhetitek

2:13 *aki … hatalmat kapott* Szó szerint: „minden emberi teremtésnek” — vagyis: uralkodóknak, kormányzóknak, elnököknek, vagy másféle vezetőknek.

Isten számára, akik az Isten beszédének nem akarnak engedelmeskedni.
Nem kell semmit sem mondanotok, az fogja meggyőzni a férjeteket, ha
látják, 2milyen tiszta és istenfélő életet éltek. 3Ne a frizurátokkal, arany
ékszerekkel, vagy drága ruhákkal akarjatok külsőleg szépnek látszani. 4A
szépségetek belülről, a szívetekből sugározzon, kedves és nyugodt
szellemetekből. Mert ez a szépség örökkévaló, és ez az, amit Isten igazán
értékel. 5Ez tette széppé a régi idők szent asszonyait. Ők is Istenben re-
ménykedtek, és engedelmeskedtek a férjüknek. 6Ilyen asszony volt Sára is,
aki engedelmeskedett a férjének, Ábrahámnak†, és urának hívta őt. Ti is
Sára példáját követitek, ha azt teszitek, ami helyes, és nem
féltek semmitől.

7Ugyanígy, férjek, ti is megértően bánjatok a feleségetekkel. Úgy tiszteljé-
tek őket, mint a gyengébbeket illik! De tiszteljétek őket úgy is, mint akikkel
együtt kaptátok Isten életet adó kegyelmét†! Így bánjatok velük! Ellenkező
esetben hiába imádkoztok, nem lesz semmi eredménye!

Ha ártatlanul szenvedtek

8Végül pedig, éljetek egyetértésben, harmóniában, ugyanaz a gondolko-
dásmód és törekvés legyen bennetek! Igyekezzetek egymást megérteni!
Szeressétek egymást, mint igazi jó testvérek! Legyetek együttérzők és
alázatosak! 9Soha ne bánjatok rosszul azzal, aki veletek rosszul bánik! Se ne
mondjatok rosszat annak, aki nektek rosszat mond! Ellenkezőleg: áldással vi-
szonozzátok a rosszat! Hiszen Isten erre hívott el benneteket, és így kapjátok
meg az ő áldását. 10Ahogyan az Írás† mondja:

„Aki szereti az életét, és jó napokat akar látni,
az ne mondjon semmi gonoszságot, se ne hazudjon!
11 Forduljon el a gonosztól, és tegyen jót,
keresse a békességet, és őrizze meg!
12 Mert az Úr figyeli az igaz embereket,
és meghallgatja imádságukat;
De szembeszáll azokkal, akik gonoszságot művelnek.” *Zsolt 34:13–17*

13Ugyan ki bánt benneteket, ha igazán a jóra törekedtek? 14De ha jót
tesztek, és mégis szenvednetek kell, akkor is örüljetek! Tehát „ne féljetek
tőlük, és ne hagyjátok magatokat megijeszteni!”* 15Szívetekben Krisztust
tiszteljétek, mint Uratokat! Mindig legyetek készek, hogy meg tudjatok
felelni azoknak, akik azt kérdezik, miben reménykedtek! 16De szelíden és
tisztelettel válaszoljatok nekik! Legyen tiszta a lelkiismeretetek! Így akik
Krisztus követése miatt kritizálnak benneteket, szégyent fognak vallani.
17Lehet, hogy jót tesztek, és igazságosan éltek, mégis szenvednetek kell. De
ha Istennek ez az akarata, ez még mindig sokkal jobb, mintha valami
rosszat tesztek, és amiatt szenvedtek. 18Hiszen maga Krisztus is meghalt
egyszer a bűnök miatt. Az Ártatlan halt meg a bűnösökért, hogy Istenhez
vezessen benneteket. Testileg ugyan meghalt, de a Szent Szellem† életre
keltette.

3:14 idézet: Ézs 8:12.

Noé és az Özönvíz példája

19A Szent Szellem† által elment és beszélt azoknak a szellemeknek, akik a
börtönben voltak. 20Ezek azok, akik nem engedelmeskedtek Istennek Nóé
idejében. Pedig Isten türelmesen várt rájuk, amíg Nóé a Bárkát építette.
Kevesen, mindössze nyolcan mentek be a Bárkába. Csak ezek az emberek
menekültek meg az Özönvízből és a víz által. 21A mostani vízbe való
bemerítés† arra az Özönvízre és annak a nyolc embernek a megmenekülésére
emlékeztet. Ez a bemerítés most titeket ment meg, de nem azzal, hogy
testetekről a piszkot lemossa, hanem arra való, hogy Istentől tiszta szívet
kérjetek. Ez pedig azért lehetséges, mert Jézus Krisztus feltámadt a halálból,
22felment a Mennybe, és Isten jobb oldalán ül. Minden angyal, minden
hatalmasság és minden erő felett ő uralkodik.

A régi és az új élet

4 1Krisztus is szenvedett, amikor ebben a testben élt. Ezért erősítsétek meg
magatokat a Krisztuséhoz hasonló gondolkodással! Mert aki testi
szenvedést visel el, az eltávolodik a bűntől, 2hogy földi életének hátralevő
idejét ne emberi vágyak, hanem Isten akaratának teljesítésére szánja. 3Hiszen
éppen elég időt pocsékoltatok már el olyan dolgokkal, amiket a hitetlen
emberek szeretnek csinálni. Szexuális bűnökben† éltetek, szenvedélyeiteket
követtétek, részegeskedtetek, vad mulatságokba jártatok, és utálatos
bálványokat† imádtatok. 4De most a hitetlenek csodálkozva nézik, hogy már
nem folytatjátok velük együtt ezt a romlott és vad életmódot, és emiatt
gonosz dolgokat mondanak rólatok. 5Egyszer azonban felelniük kell annak,
aki készen áll, hogy minden embert megítéljen: élőket és holtakat egyaránt.
6Mert az örömhírt† még azoknak is kihirdették, akik már régen meghaltak,
hogy a Szent Szellem† által élhessenek, ahogyan Isten is él. Ezeket a régi
embereket is meg fogja Isten ítélni annak megfelelően, amit életükben tettek,
akárcsak a többieket.

Jól gazdálkodjatok Isten ajándékaival!

7Közeledik már az idő, amikor minden a csúcspontjára jut, és befejeződik!
Ennek megfelelően legyetek józanok, éberek és mértékletesek, hogy
imádkozni tudjatok! 8Az a legfontosabb, hogy ápoljátok és őrizzétek meg az
egymás iránti isteni szeretetet, mert ez a szeretet rengeteg bűnt eltakar.
9Legyetek vendégszeretők, és ne panaszkodjatok! 10Mindegyikőtök kapott
valamilyen szellemi ajándékot Istentől. Ezzel az ajándékkal szolgáljátok
egymást, mint hűséges szolgák, akik Isten sokféle kegyelmével jól gazdál-
kodnak. 11Aki beszél, Isten szavait mondja, aki pedig szolgál, azzal az erővel
szolgáljon, amit Isten ad, hogy ezáltal mindig Istené legyen a dicsőség Jézus
Krisztus által. Mert övé a dicsőség és a hatalom örökké. Ámen†!

A szenvedés és az ítélet

12Kedves barátaim, ne érjenek benneteket meglepetésként ezek a mostani
szenvedések! Ezeknek az a célja, hogy kipróbálják a hiteteket. Ne
gondoljátok, hogy valami szokatlan dolog történik veletek! 13Inkább
örüljetek, hogy részt vehettek Krisztus szenvedéseiben. Így azután teljes
szívvel örülhettek akkor is, amikor dicsősége megjelenik. 14Ha az emberek

azért bántanak benneteket, mert Krisztust követitek, akkor boldogok és
áldottak vagytok, mert Isten Szelleme†, a Dicsőség Szelleme megnyugszik
rajtatok. 15Közületek senki se szenvedjen amiatt, hogy gyilkos, tolvaj,
bűnöző, vagy akár más dolgába avatkozik. 16De ha azért szenved, mert
keresztény, akkor ne szégyellje, hanem adjon hálát Istennek, hogy a Krisztus
nevét viseli! 17Mert itt az ideje, hogy az Isten családján kezdve elinduljon az
ítélet. Ha pedig velünk kezdődik, mi lesz a vége azok számára, akik nem en-
gedelmeskednek az Istentől jövő örömhírnek†? 18Ha „nehéz az igaznak meg-
menekülni”,* mi lesz az istentelenek és a bűnösök sorsa? 19Ezért akik jót
cselekedve és Isten akarata szerint szenvednek, bízzák rá magukat hűséges
Teremtőjükre!

A vezetők és Isten népe

5 1Most pedig a köztetek lévő gyülekezeti† vezetőknek szeretnék
tanácsokat adni. Magam is ilyen vezető, és így a társatok is vagyok.
Láttam Krisztus szenvedéseit, és veletek együtt fogok részt venni a
dicsőségben, amely majd mindenki számára látható lesz. 2Kérlek benneteket,
legyetek olyanok, mint a jó pásztor: gondozzátok, védjétek és vezessétek a
rátok bízott emberek csoportját. Olyan ez a csoport, mintha Isten nyája*
lenne. Vigyázzatok rájuk, és törődjetek velük, de ne kényszerből, hanem
önként, mert ez Isten akarata. Boldogan és vidámsággal végezzétek ezt a
munkát, ne a pénz utáni kívánságtól hajtva! 3Ne zsarnokoskodjatok a rátok
bízott embereken, hanem mutassatok nekik példát! 4Azután, amikor a
Főpásztor *(Jézus)* majd megjelenik, dicsőséges koronát† kaptok, amely soha
nem veszti el a szépségét.

5Fiatalok, ti is ugyanígy engedelmeskedjetek a gyülekezet† vezetőinek!
Mindannyian legyetek alázatosak egymás iránt, mert:

> „Isten ellenáll a büszkéknek,
> de az alázatosokkal kegyelemmel bánik.” *Péld 3:34*

6Ezért alázzátok meg magatokat Isten hatalmas keze alatt, hogy amikor eljön
az ideje, ő meg felemeljen benneteket! 7Bízzátok rá minden gondotokat, mert
ő gondot visel rátok!

Legyetek józanok!

8Legyetek józanok, kiegyensúlyozottak, és vigyázzatok, mert ellenségetek,
a Sátán†, kerülget benneteket. Úgy járkál körbe-körbe, mint az éhes oroszlán:
ordítva keresi a zsákmányát, akit megehetne. 9Szilárd hittel álljatok meg vele
szemben! Hiszen tudjátok, hogy ehhez hasonló szenvedést állnak ki testvére-
itek is mindenhol az egész világon.

10Igen, szenvedni fogtok egy kis ideig. De azután Isten maga fog helyreál-
lítani, megerősíteni, felépíteni, megalapozni benneteket. Meg fogja tenni,
mert ő a forrása minden kegyelemnek†, és arra hívott el benneteket, hogy
örökké tartó dicsőségében részesüljetek. Ez a dicsőség pedig Jézus
Krisztusban érhető el. 11Övé a hatalom mindörökké! Ámen†!

4:18 idézet: Péld 11:31. **5:2** *Isten nyája* Isten népe, akik valóban olyanok, mint a juhnyáj, amelyre a pásztornak gondot kell viselnie.

Üdvözletek

12Ezt a rövid levelet Szilvánusz segítségével írtam, aki hűséges testvérünk
Krisztusban. Azért írtam nektek, hogy bátorítsalak és megerősítselek
benneteket. Meg akarom mondani nektek, hogy ez az Istennek igazi
kegyelme†. Maradjatok is meg ebben szilárdan!
13Üdvözöl benneteket a Babilonban lévő gyülekezet,* amelyet Isten
ugyanúgy kiválasztott, mint benneteket. Üdvözletét küldi nektek Márk, aki
Krisztusban a fiam.
14Köszöntsétek egymást a szeretet csókjával!
Békesség legyen bennetek és közöttetek, akik Krisztusban vagytok!

5:13 *a Babilonban lévő gyülekezet* Szó szerint: „az, aki (nőnemű névmás) Babilonban van”.

Péter
második levele

1 1Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola†, üdvözletemet küldöm
nektek, akik ugyanolyan értékes hitet kaptatok, mint mi. Ezt a hitet azért
kaptuk, mert Istenünk és Megmentőnk, Jézus Krisztus igazságos.
2Mind több és több kegyelem† és békesség töltsön be titeket azáltal, hogy
Istent és Jézust, a mi Urunkat személyesen és egyre mélyebben megismeritek.

Isten mindent megadott nekünk

3Az ő isteni hatalma mindennel megajándékozott bennünket, ami az
élethez és Isten szolgálatához szükséges. Úgy kapjuk meg ezeket, hogy egyre
jobban és jobban megismerjük őt, aki a saját dicsőségével és csodálatos
tetteivel hívott el bennünket. 4Ezek által igen nagy és értékes áldásokkal
ajándékozott meg bennünket, ahogyan megígérte. Ezeket az áldásokat pedig
azért adta, hogy saját isteni természetének részesei lehessünk, és a világban
lévő romlottságtól elmenekülhessünk. A romlottság gyökere az olyan
kívánság, amely gonosz dolgokra irányul.
5Mivel ilyen nagy áldásokat kaptatok, teljes erővel törekedjetek arra, hogy a
hitetek mellett fejlődjön ki bennetek a jóság, tudás, 6mértéktartás, türelem,
7istenfélő magatartás, a testvéreitek iránti kedvesség, és az isteni szeretet is.
8Ha mindezek a tulajdonságok megvannak, és egyre erősödnek bennetek,
akkor segíteni fognak abban, hogy eredményesek és hatékonyak legyetek.
Ugyanakkor elvezetnek benneteket Urunk, Jézus Krisztus teljes megismerésé-
re is. 9Akiből viszont hiányoznak ezek a tulajdonságok, az olyan, mintha vak
lenne, vagy rövidlátó, mert elfelejtette, hogy régi bűneit Isten megbocsátotta.
10Ezért, testvéreim, még inkább törekedjetek arra, hogy megerősítsétek:
Isten elhívott és kiválasztott benneteket. Mert ha ezt teszitek, nem fogtok
megbotlani, vagy elesni soha, 11és nagyszerű fogadtatásban lesz részetek
Urunk és Megmentőnk, Jézus Krisztus örökké tartó Királyságában.
12Ti ugyan jól tudjátok ezeket a dolgokat, és kitartóan ragaszkodtok az
igazsághoz, amelyet elfogadtatok, mégis, segíteni akarok nektek, hogy soha
ne felejtsétek el ezeket. 13Igen, helyesnek tartom, hogy amíg ebben a földi
testben élek, emlékeztesselek benneteket. 14Ugyanis tudom, hogy nem
sokára el kell hagynom ezt a világot, amint azt Urunk, Jézus Krisztus kijelen-
tette nekem. 15Ezért minden igyekezetemmel azon leszek, hogy segítsek
nektek emlékezni ezekre a dolgokra, még akkor is, amikor már elköltöztem.

Láttuk Krisztus dicsőségét

16Beszéltünk nektek arról, hogy Urunk, Jézus Krisztus teljes hatalommal
fog visszajönni. De nem ravaszul kitalált történeteket meséltünk el nektek.

Nem! Mi a saját szemünkkel láttuk Jézus fenséges nagyságát! [17–18]Hiszen mi
ott voltunk Jézussal együtt a szent hegyen*, amikor az Atya-Istentől
dicsőséget és megtiszteltetést kapott. Ugyanis, a Felséges Dicsőség *(az Atya-
Isten)* hangja így szólt hozzá: „Ez az én Fiam, akit nagyon szeretek. Őbenne
gyönyörködöm.” Mi valóban hallottuk ezt a Mennyből jövő hangot!

Figyeljetek a prófétai szóra!

[19]Ezért teljesen megbízhatónak tartjuk a próféták† üzenetét. Ti is jól
teszitek, ha hallgattok a prófétákra, mert az ő szavuk olyan, mint a fény a
sötétségben. Figyeljetek is rá, amíg eljön a hajnal, és a hajnalcsillag felkel a
szívetekben! [20]Mindenekelőtt meg kell értenetek, hogy az Írásban† található
próféciák közül egyik sem származott a próféta saját gondolataiból. [21]Mert
soha egyetlen prófécia sem született emberek akaratából, hanem úgy, hogy
bizonyos embereket a Szent Szellem† indított, és arra biztatott, hogy
beszéljenek. Így valójában Isten szólt általuk.

Óvakodjatok a hamis tanítóktól!

2 [1]Voltak azonban hamis próféták† is az Isten népe között. Ez ma is így van.
Ugyanígy, közöttetek is lesznek hamis tanítók. Ezek észrevétlenül
ártalmas és hamis tanításokat csempésznek közétek, amivel sok kárt
okoznak. Úgy tanítanak, hogy nehéz észrevenni, milyen téves a felfogásuk.
Egészen addig elmennek, hogy megtagadják a Mestert (Jézust), aki pedig
megmentette őket. Ezzel hirtelen és gyors pusztulást hoznak magukra.
[2]Sokan követik majd őket ezekben a gonosz dolgokban. Mások pedig
miattuk fognak sok rosszat mondani az igazság útjáról. [3]Ezek a hamis
tanítók mindenféle hazugságot kitalálnak, hogy kihasználjanak benneteket,
mert csak a pénzetek kell nekik. Azonban Isten már régóta ítéletet hirdetett
felettük, és biztos pusztulás vár rájuk.

[4]Amikor az angyalok követtek el bűnt, Isten nem hagyta őket sem büntetés
nélkül. Az alvilág sötét mélyére zárva őrzik őket az ítélet napjáig. [5]Isten
megbüntette azokat a régi embereket is, akik gonoszak voltak: az Özönvízzel
pusztította el őket. Csak Nóét mentette meg, aki figyelmeztette a többieket
Isten igazságos ítéletére. Igen, az Özönvízből csak Nóé menekült meg hét
másik emberrel együtt.

[6]Hasonlóképpen pusztulásra ítélte Isten Sodomát† és Gomorát†, azokat a
gonosz városokat. Úgy megégette őket, hogy csak hamu maradt belőlük.
Példájuk figyelmeztetésül szolgál az istentelen embereknek, hogy lássák, mi
vár rájuk. [7–8]Ugyanakkor Isten kimentette Sodomából Lótot, akit elfogadott.
Lót jó ember volt, és szenvedett a körülötte élő istentelen emberek
gonoszsága miatt. Nap mint nap látta és hallotta, milyen gonosz dolgokat
csinálnak a többiek, és ez gyötörte az igaz lelkét.

[9]Mindebből láthatjátok, hogy az Úr ki tudja menteni a megpróbáltatások-
ból azokat, akik őt szolgálják. Ugyanakkor fogva tartja a gonoszokat az Ítélet
Napjáig, amikor majd megkapják a büntetésüket. [10]Ez a büntetés különösen
azokra vonatkozik, akik bűnös emberi természetük romlott kívánságai
szerint élnek, meg azokra, akik semmibe veszik Isten fennhatóságát.

1:17–18 *szent hegyen* Lásd Mt 17:1–9.

Ezek a hamis tanítók vakmerők, elbizakodottak, és a saját fejük után
mennek. Még attól sem riadnak vissza, hogy dicsőséges lényekről*
gonoszul és káromkodva beszéljenek. 11Az angyalok nem mondanak
azokra a lényekre rossz dolgokat, sem nem vádolják őket az Úr előtt.
Pedig az angyalok erősebbek és hatalmasabbak náluk! 12Ezek a hamis
tanítók viszont gonosz dolgokat mondanak azokról, amiket nem is
ismernek. Úgy viselkednek, mint értelmetlen vadállatok, akik
gondolkodás nélkül követik ösztöneiket, és csak arra valók, hogy
megfogják és levágják őket. Igen, ezek a hamis tanítók is hasonló módon
fognak elpusztulni.

13Most sok ember szenved miattuk, de egyszer majd ők is szenvedni
fognak! Ez lesz a büntetésük mindazért, amit tettek. Élvezik, ha mindenki
szeme láttára gonoszságot követhetnek el. Olyanok, mint a piszkos folt a
ruhán!

Szégyent hoznak rátok, amikor együtt esztek velük. 14Ha ránéznek egy
asszonyra, máris megkívánják, és azon jár az eszük, hogyan követhetnének
el házasságtörést† vele. Folytonosan vétkeznek ilyen módon. A bizonytalan-
kodó embereket bűnre csábítják. Szívüket hozzászoktatták a kapzsisághoz,
és átok ül rajtuk.

15Ezek a hamis tanítók letértek a jó útról, és eltévedtek. Úgy jártak, mint
Bálám† próféta†, aki Bozor* fia volt. Szerette volna megkapni a pénzt, amit a
gonoszságáért ígértek. 16De egy szamár mondta meg neki, hogy amit tesz,
ellenkezik Isten törvényével. Igen, valóban egy közönséges, teherhordó
szamár szólt hozzá, emberi szóval! Pedig egy szamár általában nem tud
beszélni, így azonban mégis megakadályozta, hogy a próféta ostobaságot
csináljon.

17Ezek a hamis tanítók olyanok, mint a kiszáradt források, és mint a
felhők, amiket a vihar kerget. A legsűrűbb sötétség vár rájuk. 18Olyan
dolgokkal dicsekednek, amiknek semmi értelme sincs. Rossz útra vezetik az
embereket: főleg azokat, akik csak nem régen távolodtak el a bűnben élőktől.
A hamis tanítók ezt azzal érik el, hogy kihasználják az emberek gonosz
kívánságait. 19Szabadságot ígérnek nekik, pedig ők maguk is a romlottság
rabszolgái. Ugyanis az ember annak a szolgája, aki őt legyőzte.

20Ezek az emberek egyszer már megismerték Urunkat és Megmentőnket,
Jézus Krisztust, és így kimenekültek a világ romlott dolgaiból. De ha ezek
után megint belekeverednek ugyanazokba a gonosz dolgokba, és megint a
régi bűnök uralkodnak rajtuk, akkor még mélyebbre süllyednek, mint
ahonnan indultak. 21Bizony, az ilyen embernek jobb lett volna, ha
egyáltalán meg sem ismerte volna az igazság útját! Valóban, jobb lett volna,
mint megismerni az igaz utat és azután elfordulni a szent tanítástól,
amelyet kaptak. 22Az ilyen emberekre ráillik a mondás: „A kutya
visszamegy ahhoz, amit kihányt”, és „a megfürdetett disznó újra a sárban
hempereg.”*

2:10 *dicsőséges lények* Szó szerint: „dicsőségek”. Valószínűleg angyali lényekről van szó, feltehetőleg gonosz angyalokról. **2:15** *Bozor* Néhány görög kéziratban a „Beór” név szerepel.
2:22 idézet: Péld 26:11.

Az Úr Napja közel van!

3 1Szeretteim, ez már a második levem, amit nektek írok. Mindkettőt azért
írtam, hogy emlékeztesselek titeket ezekre a dolgokra. Ezzel a helyes gon-
dolkodásotokat akarom felébreszteni. 2Emlékezzetek arra, amit régen a szent
próféták† mondtak! Jusson eszetekbe Urunk és Megváltónk parancsa, amit
apostolaitok† mondtak nektek. 3Mindenekelőtt értsétek meg, hogy az utolsó
napokban lesznek olyan emberek, akik csúfolódnak, és csak a saját
kívánságukat követik. 4Ezek azt mondják: „Jézus megígérte, hogy vissza fog
jönni, igaz? De hol van? Mióta őseink meghaltak, minden ugyanúgy
történik, mint a világ teremtésétől kezdve.” 5Mivel szándékosan nem
akarnak emlékezni, ezért el van takarva előlük, hogy az egek már régóta
léteztek, és a Földet a vízből és a víz által formálta ki Isten — mindezt pedig
a szava által tette. 6Azután azt a régi világot vízzel árasztotta és pusztította
el. 7A mostani egeket és Földet pedig ugyanez a isteni szó őrzi meg addig,
amíg egy napon tűz fogja elpusztítani. Ez ugyanazon a napon fog
megtörténni, amikor az istentelen embereket Isten megítéli és elpusztítja.

8Csak azt az egyet ne felejtsétek el, szeretett testvéreim, hogy az Úrnál egy
nap annyi, mint ezer év, és ezer év, mint egy nap.* 9Az Úr nem késik el
ígérete teljesítésével, bár vannak, akik ezt gondolják róla. Nem késik, hanem
türelmesen vár ránk. Azért vár, mert nem akarja, hogy akár csak egyetlen
ember is elvesszen. Ellenkezőleg, azt akarja, hogy mindenki megváltoztassa
gondolkozását és életét.

10Bizony, eljön az Úr Napja! Úgy fog megérkezni, mint a tolvaj. Akkor az
egek recsegve-ropogva elmúlnak*, az égitestek pedig elégnek és elpusztul-
nak. Tűzben ég majd el a Föld, és minden, ami rajta van. 11Ha pedig
mindezek így elpusztulnak, gondoljátok meg, hogyan éljetek! Szánjátok oda
magatokat Istennek, és őt szolgáljátok!

Új Ég és Új Föld

12Várva várjátok, sőt siettessétek Isten Napjának eljövetelét! Azon a Napon
lángokban pusztulnak el az egek, és az égitestek szétolvadnak a hőségben.
13Isten ígérete szerint azonban Új Eget és Új Földet várunk, ahol jóság,
békesség és igazság fog uralkodni.

14Szeretett testvéreim, mivel vágyva várjátok ezeket, minden erőtökkel
azon igyekezzetek, hogy tisztán, bűntelenül és békességben találjon
benneteket az Úr!

Pál leveleiről

15Urunk türelmesen vár még — értsétek meg, hogy ez sokak számára a
megmenekülés lehetőségét jelenti! Ugyanerről írt nektek szeretett testvérünk,
Pál is, Istentől kapott bölcsességgel. 16Ő minden levelében szokott írni ezekről
a dolgokról. A leveleiben néha előfordulnak nehezen érthető dogok. Akadnak
olyan tanulatlan és bizonytalan emberek, akik ezeket félremagyarázzák és
kiforgatják. De nem csak Pál leveleit, hanem az Írások† egyéb részeit is
kiforgatják az eredeti értelmükből, és ezzel a saját pusztulásukat okozzák.

3:8 *„ezer év, mint egy nap”* Lásd Zsolt 90:4. **3:10** *elmúlnak* Néhány görög kézirat szerint: „elégnek” vagy „eltűnnek”.

Befejezés

17De ti, szeretett testvéreim, mindezeket már előre tudjátok. Vigyázzatok
tehát, hogy titeket ne tudjanak félrevezetni ezek a gonosz emberek, és szilárd
meggyőződéseteket ne tudják megingatni! 18Inkább erősödjetek meg Jézus
Krisztus kegyelmében†! Ő a mi Urunk és Megmentőnk — igyekezzetek minél
mélyebben megismerni őt! Övé legyen a dicsőség most és örökké! Ámen!

János
első levele

1 1Arról írunk nektek, ami kezdettől fogva volt. Arról,

akit mi magunk hallottunk, és
saját szemünkkel láttunk,
akit egészen közelről figyeltünk,
sőt, meg is érintettünk a kezünkkel.

Ő az Isten élő és életet adó beszéde* *(Jézus Krisztus)*. 2Ő az Élet, aki
nyilvánvaló módon megjelent. Mi magunk is láttuk, és bizonyítjuk, hogy ez
igaz. Igen, róla beszélünk, az Örök Életről. Ő mindig az Atya-Istennél volt,
most azonban látható módon megjelent nekünk. 3Láttuk és hallottuk őt, és
most nektek is elmondjuk ezeket, mert azt akarjuk, hogy ti is közösségben*
legyetek velünk. Ez pedig azt jelenti, hogy mi mindannyian az Atyával és az
ő Fiával, Jézus Krisztussal vagyunk közösségben. 4Azért írunk most nektek
erről, hogy a mi örömünk* teljes legyen.

Jézus vére megtisztít minden bűntől

5Az üzenet, amelyet Jézus Krisztustól hallottunk, és amelyet most nektek
kihirdetünk, így szól: Isten világosság*, és benne nincs semmi sötétség†.
6Ezért, ha azt mondjuk, hogy közösségben vagyunk Istennel, közben pedig
továbbra is a sötétségben élünk, akkor hazudunk, és nem követjük az
igazságot. 7De ha valóban abban a világosságban élünk, amelyben maga
Isten is él, akkor mi, akik hiszünk, közösségben vagyunk egymással. Akkor
Jézusnak, Isten Fiának vére *(halála)* megtisztít, és tisztán tart bennünket
minden bűntől.

8Ha nem akarjuk elismerni, hogy bűnösök vagyunk, akkor magunkat
csapjuk be, és nincs bennünk az igazság. 9De ha elismerjük bűneinket, akkor
megtapasztaljuk, hogy Isten hűséges és igazságos: megbocsátja bűneinket, és
teljesen megtisztít minden gonoszságtól. 10Ha azt mondjuk, hogy nem
követtünk el semmi bűnt, akkor valójában azt állítjuk, hogy Isten hazudik.
Akkor Isten üzenetének nincs helye a szívünkben.

1:1 *beszéde* A görög kéziratokban: „logosz". Jelentése: valamilyen fajta kommunikáció. Itt Jézus Krisztust jelenti, akin keresztül Isten saját magát megismertette az emberekkel. **1:3** *közösség* Egymást szerető személyek közötti kapcsolat. Akik közösségben vannak, megosztják egymással, amijük csak van: tulajdonukat, szeretetüket, örömüket, szomorúságukat, hitüket és minden mást is. A 6. és 7. versben is. **1:4** *a mi örömünk* Néhány görög kéziratban „a ti örömötök" szerepel. **1:5** *világosság* Itt Isten természetét fejezi ki, hogy ő milyen jó és igazságos.

Jézus a mi pártfogónk

2 1Kedves gyermekeim, azért írtam ezt nektek, hogy ne vétkezzetek. De ha
valaki mégis bűnt követ el, van aki segít nekünk, és szót emel az
érdekünkben az Atya-Istennél: az igazságos Jézus Krisztus! 2Ő maga volt az
áldozat a bűneinkért. De nemcsak a mi bűneinkért, hanem minden ember
összes bűnéért is.

3Ha engedelmeskedünk annak, amit Isten mondott nekünk, akkor biztosak
lehetünk benne, hogy valóban megismertük őt. 4Aki azt mondja: „ismerem
Istent”, de nem engedelmeskedik Isten szavának, az hazudik, és az
igazságnak nincs helye a szívében. 5Aki viszont engedelmeskedik Isten
beszédének, abban az emberben Isten szeretete elérte a célját. 6Aki azt
mondja, hogy ő Istenben él, annak úgy kell élnie, ahogyan Jézus élt.

Isten régi-új parancsa

7Kedves testvéreim, amit nektek írok, az egyáltalán nem új dolog, hanem
ugyanaz a régi parancs, amit még kezdetben kaptatok. Ez az a tanítás, amit
már hallottatok. 8Mégis, újra mondom nektek, mintha új parancs lenne. Ez az
igazság, amely megmutatkozott Jézus életében, és érvényes a ti életetekben
is. Igen, mert a sötétség† múlik, és már ragyog az igazi világosság.

9Aki azt mondja, hogy a világosságban* él, mégis gyűlöli a testvérét, az
valójában még mindig a sötétségben† van. 10Aki Isten szeretetével szereti a
testvérét, az megmarad a világosságban, és semmi nincs benne, ami miatt
rosszat tenne. 11De aki gyűlöli testvérét, az a sötétségben van. A sötétségben
él, és nem tudja, hová megy, mert a sötétség megvakította.

12 Azért írok nektek, kedves gyermekeim,
mert Jézus Krisztusért Isten megbocsátotta a bűneiteket.
13 Azért írok nektek, apák,
mert ti már megismertétek azt, aki öröktől fogva él.
Azért írok, fiatalok,
mert legyőztétek a Gonoszt.
14 Azért írok nektek, gyermekek,
mert már megismertétek az Atya-Istent,
azért írok nektek, apák,
mert megismertétek azt, aki kezdettől fogva él.
Azért írok nektek, fiatalok,
mert erősek vagytok,
Isten beszéde bennetek él, és legyőztétek a Gonoszt.

Ne szeressétek ezt a világot!

15Ne szeressétek ezt a világot, se a világ dolgait! Aki ezt a világot szereti,
az nem szereti az Atya-Istent. 16Ezek azok a gonosz dolgok, amik a
világban vannak:

olyan dolgokat kívánunk, amik bűnös természetünknek tetszenek,
megkívánjuk azokat a bűnös dolgokat, amiket megláttunk,
büszkék vagyunk arra, amink van.

2:9 *világosság* Itt Isten természetét fejezi ki, hogy ő milyen jó és igazságos.

Mindezek nem az Atya-Istentől, hanem a világból származnak. 17Ez a
mostani világ elmúlik, és vele együtt az is, amit a hitetlen emberek kívánnak.
De aki Isten akaratát és terveit viszi véghez, az örökké él.

Isten ajándéka és Krisztus ellenségei

18Gyermekeim, az utolsó óra elérkezett. Ahogyan már hallottatok róla, a
Krisztus Ellensége el fog jönni. Valóban, Krisztusnak sok ellensége már itt is
van. Ebből is láthatjuk, hogy csakugyan az utolsó órában élünk.
19Krisztusnak ezek az ellenségei egy ideig közöttünk voltak, azután
elhagytak bennünket. De valójában soha nem tartoztak közénk. Hiszen ha
igazán közénk tartoztak volna, itt is maradtak volna. Ők azonban elmentek,
s ebből látszik, hogy valójában sohasem tartoztak közénk.

20Ti viszont mindannyian kaptatok Istentől* egy különleges ajándékot*,
ezért ismeritek az igazságot. 21Nem azért írtam nektek ezeket, mintha nem
ismernétek az igazságot, hanem éppen azért, mert ismeritek. Azért írtam,
mert tudjátok, hogy az igazságból nem származik hazugság.

22Mi a legnagyobb hazugság? Ha valaki azt mondja, hogy Jézus nem a
Krisztus. Aki ezt mondja, az Krisztus ellensége, mert nem akarja elismerni az
Atya-Isten, és a Fiú hatalmát. 23Mert aki nem hisz a Fiúban, az nem ismeri az
Atya-Istent sem. Aki azonban elismeri a Fiú hatalmát, az elismeri az Atya-Istent is.

24Kövessétek továbbra is azt a tanítást, amit kezdettől fogva hallottatok!
Ha ez bennetek marad, akkor ti is közösségben* maradtok a Fiúval és az
Atya-Istennel. 25Mert ez az, amit nekünk megígért: az örök élet.

26Mindezt azért írom nektek, mert vannak, akik megpróbálnak rossz útra
vezetni és becsapni benneteket. 27Ti azonban kaptatok Krisztustól egy
különleges ajándékot, amely megmarad bennetek, ezért nincs rá
szükségetek, hogy az emberek tanítsanak titeket. Az ő ajándéka megtanít
benneteket mindenre, és amit mond, az mind igaz! Nincs benne semmi
hazugság. Tehát ahogy ő tanított benneteket, úgy éljetek Krisztusban
továbbra is. 28Drága gyermekeim, éljetek továbbra is Krisztusban! Ha
megmaradunk benne, akkor nem kell félnünk majd azon a napon sem,
amikor visszajön. Bízhatunk benne, hogy nem fogunk szégyent vallani
előtte. 29Tudjuk, hogy Krisztus igazságos. Ugyanígy biztosak lehettek benne,
hogy mindazok, akik igazságosan élnek, Isten gyermekei.

Isten gyermekei vagyunk

3 1Gondoljátok csak meg, az Atya-Isten annyira szeret minket, hogy Isten
gyermekeinek neveznek bennünket! De nemcsak így hívnak, valóban
azok is vagyunk! A hitetlen emberek nem értik meg, hogy mi Isten
gyermekei vagyunk, mert nem ismerték meg Istent. 2Kedveseim, igaz, hogy
most Isten gyermekei vagyunk, de még nem tudjuk, mi lesz majd belőlünk
később. Csak azt tudjuk, hogy amikor Krisztus visszajön, akkor már olyanok

2:20 *Istentől* Szó szerint: „Attól, aki szent”. Jelentheti az Atya-Istent, vagy Jézus Krisztust.
2:20 *ajándékot* Szó szerint: „felkenetést”, vagy: „szent olajat”. Itt a Szent Szellemet jelenti, aki az igazságra tanít. A 27. versben is. **2:24** *közösség* Egymást szerető személyek közötti kapcsolat. Akik közösségben vannak, megosztják egymással, amijük csak van: tulajdonukat, szeretetüket, örömüket, szomorúságukat, hitüket és minden mást is.

leszünk, mint ő. Hiszen meg fogjuk látni őt, amint van! 3Mindenki, aki
reménykedik abban, hogy meglátja őt, tisztán tartja magát a bűntől, ahogyan
Krisztus maga is tiszta.

4Aki bűnt követ el, az Isten törvénye ellen vétkezik. Mert a bűn nem más,
mint az Isten törvényével szembeni engedetlenség. 5Tudjátok, hogy Krisztus
azért lett emberré, hogy a bűnt félretegye az útból, és őbenne egyáltalán
nincs bűn. 6Aki Jézus Krisztusban él, és benne is marad, az nem fog továbbra
is bűnben élni. Ha valaki folyamatosan bűnben él, az valójában nem is látta
meg Jézust, sem nem ismerte meg őt igazán.

7Kedves gyermekeim, nehogy valaki becsapjon benneteket! Aki Istennek
tetsző életet él, az az ember maga is igazságos és jó, amint Krisztus is
igazságos és jó. 8De aki bűnben él, a Sátánhoz† tartozik. A Sátán ugyanis
kezdettől fogva állandóan vétkezik. Isten Fia azonban éppen azért jött a
Földre, hogy lerombolja és megsemmisítse mindazt, amit a Sátán épít.

9Aki Isten gyermeke lett, az nem marad továbbra is a bűnben. Miért? Mert
új életet kapott Istentől, amely állandóan benne marad.* Isten gyermeke
viszont nem maradhat a bűnben, hiszen az ilyen ember Istentől született.
10Az, hogy ki az Isten gyermeke, és ki tartozik a Sátánhoz†, ebből látszik
meg: aki nem Istennek tetsző életet él, az nem Isten gyermeke. Ugyanígy, aki
nem szereti a testvérét, az sem Isten gyermeke.

Szeretnünk kell egymást

11Hiszen a régi parancs — amit jól ismertek — az, hogy szeretnünk kell
egymást Isten szeretetével. 12Ne legyünk olyanok, mint Kain†, aki a
Gonoszhoz tartozott, és meggyilkolta testvérét. Miért ölte meg? Mert Kain
gonosz dolgokat, a testvére pedig Istennek tetsző dolgokat tett.

13Testvéreim, ne csodálkozzatok, ha a hitetlen emberek gyűlölnek
benneteket! 14Mi átmentünk a halálból az életre. Honnan tudjuk ezt? Onnan,
hogy Isten szeretetével szeretjük a testvéreinket. Aki nem szereti a testvérét,
azon még mindig a halál uralkodik. 15Aki pedig gyűlöli a testvérét, az
valójában gyilkos*. De jól tudjátok, hogy egyetlen gyilkosnak sem lehet örök
élete. 16Abból értettük meg, hogy valójában mit jelent az Isten irántunk való
szeretete, hogy Krisztus a saját életét adta értünk. Ezért mi is kötelesek
vagyunk odaadni életünket a testvéreinkért. 17Gondoljátok meg például, hogy
van egy gazdag hívő†, akinek mindene megvan. Látja a testvérét, aki szegény,
mégsem segít rajta. Mit gondoltok, Isten szeretete megmaradhat abban a
gazdag testvérben? Bizony, nem! 18Kedves gyermekeim, ne csak szavakkal
szeressük egymást! Az isteni szeretet abban mutatkozik meg, amit teszünk.

19–20Így lehetünk benne biztosak, hogy az igazsághoz tartozunk! Így nyug-
tathatjuk meg a szívünket Isten előtt, akkor is, amikor vádol bennünket a lel-
kiismeretünk. Hiszen Isten sokkal hatalmasabb, mint a lelkiismeretünk, és
mindent jól lát.

21Kedveseim, ha a szívünk nem vádol bennünket, akkor bizalommal
mehetünk Istenhez. 22Ő pedig megadja, amit kérünk, akármi legyen is az,

---

3:9 *új élet … marad* Szó szerint: „Isten magja marad benne". **3:15** *gyilkos* Aki gyűlöl valakit, abban ugyanaz az indulat dolgozik, mint abban, aki meg akar ölni valakit. Ezért a kettő szorosan összefügg. Jézus tanított erről a bűnről. Lásd Mt 5:21–26.

mert engedelmeskedünk a parancsainak, és azt tesszük, amit ő szeret. 23Isten
pedig azt parancsolja, hogy Fiában, Jézus Krisztusban higgyünk, és
szeressük egymást. Ezt parancsolta nekünk maga Jézus is, amikor velünk
volt. 24Aki engedelmeskedik Isten parancsainak, az Istenben él, és az Isten is
él őbenne. Honnan tudjuk, hogy Isten bennünk él? Onnan, hogy a saját
Szellemét† adta nekünk!

Óvakodjatok a hamis prófétáktól!

4 1Kedves gyermekeim, ne higgyetek akármelyik szellemnek. Előbb
gondosan vizsgáljátok meg őket, hogy valóban Istentől jöttek-e! Azért
mondom ezt, mert sok hamis próféta† jön-megy szerte a világon. 2Így
tudjátok eldönteni, hogy egy szellem Istentől jött-e: ha elismeri, és ő is azt
mondja, hogy Jézus a Krisztus, aki emberi testben jelent meg a Földön —
akkor az a szellem Istentől jött. 3De ha ezt nem ismeri el, és nem akarja
kimondani, akkor nem Istentől jött. Ez a Krisztus Ellenségének szelleme,
akiről hallottátok, hogy el fog jönni a világra, és már itt is van.

4Ti azonban, gyermekeim, Istenhez tartoztok, ezért legyőztétek őket, mert
aki bennetek él, hatalmasabb, mint az, aki a világban van. 5Azok a világhoz
tartoznak, és amit mondanak, azt is a világból veszik, ezért hallgat rájuk a
világ. 6Ezzel szemben, mi Istenhez tartozunk, és aki Istent ismeri, hallgat
ránk. Aki pedig nem Istenhez tartozik, az nem fogadja el, amit mondunk. Így
tudjuk megkülönböztetni az igazság Szellemét† attól a szellemtől, amely
félrevezeti és becsapja az embereket.

Isten maga a szeretet

7Kedveseim, Isten szeretetével kell szeretnünk egymást, mert ez a
szeretet Istentől származik. Aki így szeret, az mind Istentől született, és
ismeri Istent. 8Aki nem szeret, az nem ismerte meg Istent, mert Isten maga
a szeretet. 9Isten pedig úgy mutatta meg nekünk, mennyire szeret
bennünket, hogy elküldte a Földre egyetlen Fiát! Azért küldte, hogy rajta
keresztül örök életet kapjunk. 10Ez az isteni szeretet! Nem az, ahogy mi
szeretjük Istent, hanem ahogy ő szeret bennünket. Ezt pedig azzal mutatta
meg, hogy a saját Fiát küldte a Földre, hogy általa félretolja az útból
bűneinket.

11Kedveseim, ha Isten így szeretett bennünket, akkor nekünk is ezzel az
isteni szeretettel kell szeretnünk egymást. 12Istent még soha senki nem látta.
De ha isteni szeretettel szeretjük egymást, Isten bennünk él, és ez a szeretet
kiteljesedik bennünk.

13Tudjuk, hogy Istenben élünk, és Isten bennünk él. Honnan tudjuk?
Abból, hogy a saját Szelleméből† adott nekünk. 14Az Atya-Isten elküldte Fiát
a Földre, hogy az egész emberiséget megmentse. Ezt a saját szemünkkel
láttuk, és bizonyítjuk, hogy így igaz. 15Aki elismeri, és az emberek előtt
kimondja: „hiszem, hogy Jézus az Isten Fia" — abban Isten benne él, és ő is
Istenben él. 16Így ismerjük és tapasztaljuk meg Isten irántunk való szeretetét,
és így bízunk ebben a szeretetben.

Mert Isten maga a szeretet. Aki ebben az isteni szeretetben éli az életét, az
valójában Istenben él, és Isten is él őbenne. 17Így növekszik bennünk Isten
szeretete, amíg teljessé nem lesz. Ezért hát nem kell félnünk az Ítélet

Napjától, hiszen mi is ugyanúgy vagyunk ebben a világban, ahogyan ő.*
18Ahol Isten szeretete uralkodik, ott nem marad hely a félelem számára. Sőt,
amikor ez a szeretet egészen kiteljesedik, minden félelmet kiszorít belőlünk.
Ha valaki fél, igazában attól fél, hogy Isten meg fogja büntetni. Az ilyen
ember azért fél, mert Isten szeretete még nem töltötte be teljesen.

19Isten előbb szeretett bennünket, ezért tudunk mi is másokat szeretni
Isten szeretetével. 20Aki azt mondja: „Szeretem Istent”, a testvérét viszont
gyűlöli, az hazudik. Hiszen hogyan szerethetné Istent, akit soha nem látott,
ha nem szereti a testvérét, akit lát? 21Mert Krisztus azt parancsolta, hogy aki
Istent szereti, az szeresse a testvérét is Isten szeretetével.

Hitünk legyőzi a világot

5 1Aki valóban hiszi, hogy Jézus a Krisztus, az Istentől született. Aki az
Atya-Istent szereti, az természetesen szereti az Isten gyermekeit is.
2Hogyan lehetünk biztosak benne, hogy valóban isteni módon szeretjük az ő
gyermekeit? Úgy, hogy valóban szeretjük Istent, és engedelmeskedünk a pa-
rancsainak! 3Mert Istent szeretni annyit jelent, mint engedelmeskedni neki.
Ez pedig egyáltalán nem nehéz! 4Hiszen aki Istentől származik, az legyőzi a
világot. Ami pedig a világot legyőzte, az a hitünk. 5Mert ugyan ki más
győzhetné le a világot, mint az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?

Az örök élet a Fiúban van

6Ő az a Jézus Krisztus, aki vízzel* és vérrel* jött. Tehát nemcsak vízzel, hanem
vízzel és vérrel. A Szent Szellem bizonyítja, hogy ez igaz, mert a Szent Szellem
az igazság. 7Ez a három, aki bizonyítja az igazságot: 8a Szent Szellem†, a víz és a
vér. Ez a három ugyanazt mondja. 9Amikor az emberek mondanak valamit,
elfogadjuk, hogy igaz, és elhisszük, amit mondanak. Akkor mennyivel megbíz-
hatóbb, amit Isten maga mond! Hiszen ő az igazságot mondja a saját Fiáról.
10Aki hisz az Isten Fiában, abban ott él ez az igazság. De aki nem hiszi el, amit
Isten mondott, az hazugnak tekinti őt. Miért? Mert nem hitte el Istennek, amit a
Fiáról mondott. 11Ez pedig a következő: Isten örök életet adott nekünk — és ez
az élet Isten Fiában van. 12Ebből következik, hogy akiben él a Fiú, annak örök
élete van. De akiben nem él az Isten Fia, annak nincs örök élete.

Imádkozz a testvéredért

13Ezeket nektek írom, akik már hisztek Isten Fiának nevében. Azért írom,
hogy egészen biztosak legyetek benne: nektek már most örök életetek van!
14Ezért teljes bizalommal fordulhatunk Istenhez: ha az ő akarata szerint
kérünk valamit, biztos, hogy meghallgat bennünket! 15Ha pedig biztosak
vagyunk benne, hogy meghallgat, bármit is kérünk tőle, akkor azt is tudjuk,
hogy amit kértünk, azt meg is adta.

16Ha valaki látja, hogy testvére vétkezett, de nem halálos bűnt követett el,
imádkozzon érte! Kérése szerint Isten életet fog adni annak, aki vétkezett.
Van halálos bűn is, arra nem vonatkozik, hogy imádkozzatok azért, aki ilyet
elkövet. 17Minden, ami rossz, az bűn, de nem mindegyik bűn vezet a halálba.

4:17 … *ahogyan ő* Ez vonatkozhat az Atya-Istenre is, meg Jézus Krisztusra is. **5:6** *vízzel* Valószínűleg Jézus bemerítkezésére utal. **5:6** *vérrel* Valószínűleg Jézus halálára utal.

18Tudjuk, hogy akik Istentől születtek, nem maradnak benne a bűnben.
Isten Fia megőrzi az Isten gyermekeit teljes biztonságban,* hogy a gonosz ne
árthasson nekik. 19Tudjuk, hogy mi Istenhez tartozunk, de a világ a gonosz
hatalmában van. 20De azt is tudjuk, hogy Isten Fia eljött a Földre, és ő tett
bennünket képessé arra, hogy az igaz Istent megismerjük. Most pedig az
igaz Istenben élünk, fia, Jézus Krisztus által. Igen, ő az igaz Isten és az örök
élet. 21Gyermekeim, maradjatok távol a hamis istenektől!

5:18 *Isten Fia … biztonságban* Szó szerint: „aki Istentől született, az megőrzi őt teljes biztonságban …”, vagy: „megőrzi magát teljes biztonságban.”

János
második levele

1Az idős gyülekezeti vezető* üdvözletét küldi az asszonynak*, akit Isten
kiválasztott, és az ő gyermekeinek.

Isten szeretetével igazán* szeretlek benneteket! De nem csak én, hanem
mindazok is, akik megismerték az igazságot. 2Emiatt az igazság miatt
szeretünk így benneteket. Igen, az igazság miatt, amely bennünk él, és
örökké velünk is marad.

3Kegyelem†, irgalom és békesség legyen velünk az Atya-Istentől és Fiától,
Jézus Krisztustól. Ezeket az áldásokat az igazság és az isteni szeretet által
kaphatjuk meg.

4Nagyon megörültem, amikor gyermekeid között olyanokat találtam, akik
az igazság útján járnak, ahogy az Atya-Isten megparancsolta. 5Kedves
asszonyom, arra kérlek benneteket, hogy isteni szeretettel szeressük
egymást mindannyian! Ez a parancs nem új a számotokra, ezt már régóta
tudjátok. 6Az isteni szeretet azt jelenti, hogy Isten parancsai szerint élünk. A
parancs, amint azt kezdettől hallottátok, így szól: az isteni szeretetnek
megfelelően éljetek!

7Mert sokan vannak szerte a világon, akik becsapják az embereket:
letagadják, hogy Jézus Krisztus emberi testben jött el a világra. Aki ezt
tagadja, az hamis tanító és Krisztus ellensége. 8Vigyázzatok, nehogy elveszít-
sétek, amiért mi dolgoztunk! Igyekezzetek, hogy teljes jutalmatokat
megkapjátok!

9Továbbra is kövessétek a Krisztusról szóló igazi tanítást. Aki eltér ettől,
és nem egyedül az ő tanításait követi, abban nem él Isten. Aki pedig
Krisztus tanításait követi, abban benne él az Atya-Isten és a Fiú is. 10Ha
valaki hozzátok érkezik, de nem ezt tanítja, azt be se engedjétek az ottho-
notokba, sőt, még csak ne is köszönjetek neki! 11Mert ha befogadjátok az
ilyen embert, akkor valójában részt vesztek abban a gonosz munkában,
amit végez.

12Bár sok mindent szeretnék még mondani nektek, most mégsem
folytatom az írást tollal és tintával. Inkább — majd ha meglátogatlak
benneteket — szemtől szemben beszélgetünk, hogy örömünk teljes legyen.
13Üdvözölnek benneteket kiválasztott nővéretek* gyermekei.

---

1 *vezető* Valószínűleg maga János apostol. Lásd a Szójegyzékben az „idős gyülekezeti vezető”-nél. **1** *asszony* Jelenthet egy asszonyt is, meg egy helyi gyülekezetet is. Az utóbbi esetben a „gyermekek” a gyülekezet tagjai. Az 5. versben is. **1** *igazán* vagy: „az igazságban”. Ez jelentheti az örömhírt is, ami minden hívőt összekapcsol. **13** *nővéretek* Az 1. versben említett „asszony” nővére. Jelentheti annak az asszonynak a testvérét, vagy egy másik helyi gyülekezetet.

János
harmadik levele

1Az idős gyülekezeti vezető* köszönti kedves barátját, Gájuszt, akit
igazán szeret.
2Szeretett barátom, tudom, hogy a lelkednek jó dolga van. Imádkozom,
hogy minden tekintetben jó dolgod legyen, és testileg is épp olyan jó
egészségnek örvendj, mint amilyen jól vagy lélekben. 3Nagyon megörültem,
amikor néhány hozzánk látogató testvérünk elmondta, hogy milyen hűséges
vagy az igazsághoz*, és hogyan követed az igazság útját. 4Nekem semmi
nem okozhat nagyobb örömöt, mint ha azt hallom, hogy gyermekeim az
igazság útját követik.
5Szeretett barátom, hűségesen cselekszel, amikor segítesz testvéreidnek,
még akkor is, ha nem ismered őket. 6A hozzánk látogató testvérek
elmondták a gyülekezet† előtt, hogy milyen szeretettel voltál irántuk. Kérlek,
hogy Istennek tetsző módon segítsd a testvéreket útjuk folytatásában! 7Mert
ők a Krisztus szolgálatára indultak útnak, és a hitetlenektől semmit nem
fogadtak el. 8Ezért nekünk, hívőknek† kell őket segítenünk, hogy munkatár-
saik legyünk az igazságban.
9Írtam egy levelet a gyülekezetnek†, de Diotrefész, aki ott vezető szeretne
lenni, nem fogadja el, amit írtam. 10Ezért ha elmegyek hozzátok, el fogom
mondani, milyen dolgokat csinál. Mert hazudik, és rossz dolgokat mond
rólam. Sőt, még azokat a testvéreket sem fogadja vendégszeretettel, akik
Krisztust szolgálják. Ráadásul, még másokat is megakadályoz ebben, és
kizárja őket a gyülekezetből.
11Szeretett barátom, ne a rosszat utánozd, hanem a jót! Aki jót tesz, az
Istené, aki pedig rosszat, az nem látta Istent.
12Demetrioszról mindenki jót mond, az igazság is mellette tanúskodik, de
mellette tanúskodunk mi is, és tudod, hogy a mi tanúságtételünk igaz.
13Sok mondanivalóm van még a számodra, de nem akarom folytatni tollal
és tintával, 14mert remélem, hogy hamarosan találkozunk, és akkor majd be-
szélgetünk. 15Békesség veled! Üdvözlet a barátaidtól! Köszöntsd te is minden
barátunkat személyesen!

---

1 *vezető* Valószínűleg maga János apostol. Lásd a Szójegyzékben az „idős gyülekezeti vezető”-nél.
3 *igazsághoz* vagy: „az igazságban”. Ez jelentheti az örömhírt is, ami minden hívőt összekapcsol. A 8. és 12. versben is.

Júdás
levele

1Üdvözlet Júdástól, aki Jézus Krisztus szolgája és Jakab testvére, azoknak
akiket az Atya-Isten elhívott, szeret és megőriz Jézus Krisztus számára.
2Egyre jobban töltsön be titeket Isten irgalmassága, békessége és szeretete!

Az istentelen emberek büntetése

3Szeretett testvéreim, a mi közös megmenekülésünkről szerettem volna írni
nektek. Most mégis szükséges, hogy valami másról írjak. Arra bíztatlak
benneteket, hogy tovább küzdjetek a hitért, amit Isten egyszer és mindenkorra
átadott népének! 4Azért kell erről írnom, mert titokban istentelen emberek
férkőztek be közétek. A próféták† már régen megírták, hogy ezeket Isten el
fogja ítélni. Ezek az istentelenek visszaélnek Isten kegyelmével†, és
megtagadják Jézus Krisztust, egyedüli Mesterünket és Urunkat.
5Néhány dologra újból szeretnélek benneteket emlékeztetni, bár ezeket jól
tudjátok. Gondoljatok arra, hogy az Úr kiszabadította népét Egyiptomból,
később mégis elpusztította közülük azokat, akik nem hittek! 6Emlékezzetek
azokra az angyalokra, akik nem őrizték meg a rangjukat, hanem elhagyták a
saját lakóhelyüket! Isten ezért örökre megkötözte, és a sötétségben tartja őket
az Ítélet nagy Napjáig. 7Gondoljatok Sodomára†, Gomorára† és a környező
városokra! E városok lakói ezekhez az angyalokhoz hasonlóan természetelle-
nes szexuális bűnöket† követtek el. Ezért most a büntetésüket szenvedik az
örök tűzben. Példájuk bennünket is figyelmeztet.
8Ugyanez a helyzet azokkal az emberekkel is, akik befurakodtak közétek.
Ők a saját álmaikat követik, bűnökkel szennyezik be a testüket, elutasítják az
Úr hatalmát, és a dicsőséges lényeket* szidalmazzák. 9Pedig még Mihály, az
angyalok fejedelme sem mert ilyet tenni! Amikor Mózes† teste miatt
vitatkozott a Sátánnal†, nem merte őt vádolni, vagy elítélni, hanem azt
mondta: „Büntessen meg téged az Úr!” 10Ezek az emberek viszont azokat
szidalmazzák, akiket nem is ismernek! Vannak dolgok, amiket ösztönösen
ismernek, mint az oktalan állatok. De még ezek a dolgok is a veszedelembe
vezetik őket. 11Szerencsétlenek! Kain† példáját követték. Mivel kívánták a
pénzt, Bálám† rossz útját választották. Lázadó természetük miatt úgy fognak
elpusztulni, mint Kóré*. 12Olyanok ezek az emberek, mint a piszkos folt a
ruhán, amikor veletek együtt vacsoráznak a gyülekezetben. Szemtelenül
együtt esznek veletek, de csak magukat hizlalják. Olyanok, mint a szél
kergette felhők, amikből nem esik egy csöpp eső sem. Mint a terméketlen

---

8 *dicsőséges lények* Szó szerint: „dicsőségek”. Valószínűleg angyali lényekről van szó, feltehetőleg gonosz angyalokról. **11** *Koré* fellázadt Mózes ellen. Lásd 4Móz 16:1–40.

gyümölcsfák, amiket késő ősszel gyökerestül kivágnak — így kétszeresen is
elpusztulnak. 13Ahogy a tenger vad hullámai fehér habot hánynak, úgy
vannak ezek az emberek is a saját szégyenletes dolgaikkal. Olyanok, mint
eltévedt csillagok, akikre a legsűrűbb örök sötétség vár.

Énók próféciája

14Róluk is prófétált† Énók, aki Ádámtól számítva a hetedik nemzedékben
élt, amikor azt mondta: „Nézzétek, az Úr eljön, ezer és ezer szentjével együtt!
15Eljön, hogy ítéletet tartson mindenki felett, és megbüntessen minden
istentelen embert. Elítéli őket minden tettükért, amit Isten ellen követtek el,
és minden gonosz beszédért, amit az istentelen bűnösök Isten ellen
mondtak.”

16Ezek az emberek mindenben hibát keresnek, mindig panaszkodnak, a
saját kívánságaikat követik, és szeretnek nagyokat mondani. Csak akkor
mondanak jót valakiről, ha valamit kapni akarnak tőle.

Óvakodjatok az istentelen csúfolkodóktól!

17De ti, szeretett testvéreim, emlékezzetek azokra a dolgokra, amiket
Urunk, Jézus Krisztus apostolai† előre megmondtak! 18Mert így figyelmeztet-
tek titeket: „Az utolsó időben olyan emberek jönnek, akik még Istent is
kicsúfolják, és a saját istentelen kívánságaikat követik”. 19Ezek azok, akik vi-
szálykodást okoznak közöttetek. Saját bűnös természetük kívánságai
uralkodnak rajtuk, és nem lakik bennük a Szent Szellem†.

Imádkozzatok a Szent Szellem által

20De ti, szeretett testvéreim, építsétek fel magatokat hitetek alapjára, amely
a legszentebb dolog a világon. Imádkozzatok a Szent Szellem† által!
21Maradjatok meg Isten szeretetében! Várva várjátok Urunkat, Jézus
Krisztust és kegyelmét†, mert ő hozza nektek az örök életet.

22Bánjatok könyörületességgel azokkal, akik kételkednek! 23Másokat pedig
a tűzből is ragadjatok ki, hogy megmentsétek őket! Legyetek óvatosak,
amikor bizonyos embereken könyörültök! Még a régi bűnös természet által
bemocskolt ruhát is gyűlöljétek!*

Dicsőség Istennek

24Isten meg tud őrizni benneteket az elbukástól, és képes benneteket
hibátlanul maga elé állítani a dicsőségben. Micsoda öröm lesz ez mindannyi-
unk számára! 25Ő az egyetlen Isten, és egyedül ő tud megmenteni
bennünket. Az övé legyen minden dicsőség, nagyság, uralom és hatalom
Jézus Krisztus, a mi Urunk által a múltban is, most is, és örökké!

23 *még a régi … gyűlöljétek* Szó szerint: „Még az alsóruhájukat is gyűlöljétek, amit a testük bepiszkolt!”

A jelenések könyve

A könyv eredete

1 1Ez a Jézus Krisztus kijelentése*, amelyet ő Istentől kapott, hogy
megmutassa a szolgáinak. Azokat a dolgokat mutatta meg, amiknek
hamarosan és gyorsan meg kell történniük. Jézus a szolgájához, Jánoshoz
küldte angyalát, hogy megmutassa neki ezeket. 2János pedig mindazt
elmondta, amit látott. Ez az, amit Isten üzent. Ez az, amit Jézus Krisztus
mondott Jánosnak, aki tanúsítja, hogy mindez igaz. 3Áldott, aki felolvassa, és
áldottak, akik meghallgatják ennek a próféciának az üzeneteit, és engedel-
meskednek azoknak, mert már közeledik az idő.

Jézus üzenete a hét gyülekezetnek

4Jánostól az Ázsiában† lévő hét gyülekezetnek†:
kegyelem† és békesség szálljon rátok attól, aki van, aki mindig is volt, és
aki el fog jönni; és a trón előtt lévő hét Szellemtől†, és 5Jézus Krisztustól. Ő a
hűséges tanú†, aki elsőként támadt fel a halottak közül, és aki a Föld összes
királyának fejedelme.

Jézus mindig szeretett bennünket, és a saját vére árán véglegesen megsza-
badított a bűneinktől. 6Ő tett bennünket királysággá. Ő tett minket papokká,
akik Istent, az ő Atyját szolgáljuk. Övé legyen a dicsőség és a hatalom
örökké! Ámen!

7Nézzétek! Jézus jön a felhőkkel körülvéve! Mindenki meg fogja látni, még
azok is, akik átszúrták* a lándzsával, és az egész világon mindenki sírni fog
miatta. Igen, így lesz, ámen!

8Azt mondja az Úr Isten: „Én vagyok az Alfa és az Ómega*, aki vagyok,
aki mindig is voltam, és aki el fogok jönni, a Mindenható.”

9Én, János, a testvéretek vagyok Jézus által. Társatok vagyok a szenvedés-
ben, a türelmes kitartásban, és a Jézussal való együtt-uralkodásban is.
Patmosz* szigetén voltam, mert Isten beszédét és a Jézusról szóló igazságot
hirdettem az embereknek.

János találkozik Jézussal

10Ekkor magával ragadott a Szent Szellem†, és elvitt az Úr Napjára. A
hátam mögül erős hangot hallottam. Olyan volt, mint a trombita hangja.
11Ezt mondta: „Írd meg egy könyvben mindazt, amit látsz, és küldd el annak

---

1:1 *kijelentés* Olyan igazságok megmutatása, amik eddig el voltak takarva. **1:7** *átszúrták* Amikor Jézust megölték, egy katona a lándzsájával Jézus oldalába szúrt. Lásd Jn 19:34. **1:8** *Alfa és az Ómega* A görög ABC első és utolsó betűi. Jelentése: Isten a kezdete és a befejezése mindennek. **1:9** *Patmosz* Kis sziget a Földközi-tengerben, a mai Törökország nyugati partjánál.

a hét gyülekezetnek†, amely Efezusban, Szmirnában, Pergamonban,
Thiatirában, Szárdiszban, Filadelfiában és Laodiceában van!”
12Akkor megfordultam, hogy lássam, ki szól hozzám. Hét színarany
olajmécs-tartót láttam, 13közöttük pedig valakit, aki az Emberfiához†
hasonlított. Ott állt, hosszú ruhában, a melle körül aranyövvel. 14A feje és
haja olyan volt, mint a tiszta fehér gyapjú, vagy a hó. A szeme a tűz
lángjához, 15lábfeje a kemencében megolvasztott izzó rézhez, a hangja pedig
hatalmas vízesés zúgásához hasonlított. 16A jobb kezében hét csillagot
tartott. Szájából kétélű éles kard jött ki. Arca úgy ragyogott, mint a Nap,
amikor a legfényesebben süt.
17Amikor megláttam, a lába elé estem, mint egy halott, ő pedig rám tette
jobb kezét, és azt mondta: „Ne félj! Én vagyok az Első és az Utolsó, 18Én
vagyok az Örökké Élő. Halott voltam, de nézd, élek örökké, és kezemben
vannak a Halál és a Hádész† kulcsai. 19Ezért írd le amiket látsz, amik
vannak, és amik ezek után fognak megtörténni! 20A jobb kezemben levő hét
csillag és a hét arany olajmécs-tartó titka pedig ez: a hét csillag a hét
gyülekezet† angyala, a hét olajmécs-tartó pedig maga a hét gyülekezet.”

Jézus az efezusi gyülekezetnek üzen

2 1„Az efezusi gyülekezet† angyalának ezt írd:
Ezt üzeni, aki jobb kezében tartja a hét csillagot, és aki a hét arany olajmécs-
tartó között jár: 2‘Ismerem mindazt, amit teszel. Tudom, hogy szorgalmasan
dolgozol, türelmes és kitartó vagy. Tudom, hogy nem tűröd a gonoszokat.
Próbára tetted azokat, akik apostoloknak† mondják magukat, pedig nem azok,
és bebizonyítottad, hogy hazudnak. 3Tudom, hogy az én nevemért türelmesen
elszenvedted a megpróbáltatásokat, és nem fáradtál bele.
4De van valami, ami nem tetszik nekem: a szereteted már nem olyan, mint
a kezdetben. 5Emlékezz vissza, hol voltál, és honnan estél le! Változtasd meg
a szívedet és életedet! Térj vissza azokhoz, amiket kezdetben tettél! Mert ha
nem változol meg, eljövök hozzád, és a olajmécs-tartódat elveszem. 6Az
viszont melletted szól, hogy gyűlölöd, amit a nikolaiták* tesznek, mert azt én
is gyűlölöm.
7Akinek van füle, hallja és értse meg, amit a Szellem† mond a gyülekeze-
teknek†! Aki győz, annak megengedem, hogy egyen az Élet Fájáról, amely
Isten Kertjében van.’”

Jézus üzenete a szmirnai gyülekezetnek

8„A szmirnai gyülekezet† angyalának írd meg:
Ezt üzeni az Első és az Utolsó, aki meghalt és feltámadt: 9‘Ismerem szenve-
désedet és szegénységedet — bár valójában gazdag vagy! Tudom, hogy
milyen gonosz dolgokat mondtak rólad azok, akik zsidóknak tartják
magukat, pedig nem azok, hanem a Sátán† zsinagógája†. 10Semmit se félj a
rád váró szenvedésektől! Mert a Sátán néhányat közületek börtönbe fog
zárni, hogy próbára tegyen, és szenvedni fogsz tíz napig. Maradj hűséges,
még ha meg is kell halnod, és akkor neked adom az örök élet koronáját.

2:6 *nikolaiták* Kisázsiában élő vallásos csoport, amely hamis tanításokat követett. Egy Nikolausz nevű emberről nevezték el őket. A 15. versben is.

11 Akinek van füle, hallja és értse meg, amit a Szellem† mond a gyülekeze-
teknek†! Aki győz, annak nem árthat a második halál.’”

Jézus üzenete a pergamoni gyülekezetnek

12 „A pergamoni gyülekezet† angyalának ezt írd meg:
Ezt üzeni az, akié a kétélű, éles kard: 13 ‘Tudom, hogy ott laksz, ahol a
Sátán† trónja van. Mégis ragaszkodsz hozzám, és nem tagadtad meg, hogy
hiszel bennem, még akkor sem, amikor hű tanúmat*, Antipászt megölték a
városodban, ahol a Sátán lakik.
14 De van valami, ami nem tetszik nekem: vannak közöttetek néhányan,
akik a Bálám† tanítását* követik. Bálám arra tanította Bálák királyt, hogyan
csalja csapdába Izrael népét. Rávette őket, hogy egyenek a bálvány†-
isteneknek felajánlott ételekből, és szexuális bűnöket† kövessenek el. 15 Így
nálad is vannak, akik a nikolaiták tanítását követik. 16 Változtassátok meg
szíveteket és életeteket, különben hamarosan eljövök hozzátok, és a számból
kijövő karddal fogok harcolni ellenük.
17 Akinek van füle, hallja és értse meg, amit a Szellem† mond a gyülekeze-
teknek†!
Aki győz, annak adok az elrejtett mannából*, és egy fehér követ. Erre új
név lesz ráírva, amelyet csak az tud, aki kapja.’”

Jézus üzen a thiatirai gyülekezetnek

18 „A thiatirai gyülekezet† angyalának ezt írd:
Ezt üzeni az Isten Fia, akinek a szeme olyan, mint a tűz lángja és a lába, mint
az izzó olvasztott fém: 19 ‘Ismerem mindazt, amit teszel, a hitedet, szolgálatodat
és türelmes kitartásodat. Tudom, hogy amit most teszel, az több, mint amit
kezdetben tettél. 20 De van valami, ami nem tetszik nekem: eltűröd, hogy az az
asszony, Jezábel* azt tegye, amit akar. Mert prófétának† mondja magát, tanítja
szolgáimat és félrevezeti őket. Ráveszi őket, hogy szexuális bűnöket† kövessenek
el, és hogy egyenek a bálvány†-isteneknek felajánlott ételekből. 21 Adtam neki
időt, hogy megváltozzon, de ő nem akar, hanem továbbra is vétkezik. 22 Ezért
Jezábelt a kínok ágyába fektetem. Azokat pedig, akik vele együtt szexuális
bűnöket követtek el, súlyos szenvedésekkel sújtom, ha meg nem bánják a
Jezábellel együtt elkövetett gonoszságaikat. 23 Jezábel követőit megölöm, és az
összes gyülekezet† meg fogja érteni, hogy én mindenkinek vizsgálom a szívét és
gondolatait. Én fogom mindenkinek megadni, amit a tetteiért érdemel.
24 De vannak ott Thiatirában, akik nem követik Jezábel tanítását, és nem
ismerték meg a Sátán† úgynevezett „mélységeit”. Nekik azt üzenem: nem teszek
rátok több terhet, 25 csak ragaszkodjatok ahhoz, amitek van, amíg el nem jövök!
26 Aki győz, és mindvégig engedelmeskedik nekem, annak hatalmat adok a
nemzetek fölött:

27 ‘vasból készült királyi pálcával fog uralkodni rajtuk,
és összetöri őket, mint a vas a cserépedényeket,’ *Zsolt 2:8–9*

2:13 *hű tanú* Aki kitartóan képviseli és mondja Isten üzenetét, még akkor is, amikor ezért bánthatják, vagy meg is ölik. **2:14** *Bálám tanítása* Lásd 4Móz 22:20–25:5 **2:17** *elrejtett manna* Lásd 2Móz 16:4–36; Zsid 9:4. **2:20** *Jezábel* Jezábel hamis próféta(nő) volt. Azt állította, hogy Isten üzenetét mondja, de ez hazugság volt.

28Ez a hatalom ugyanaz, mint amit én kaptam Atyámtól. A győztes
megkapja tőlem a Hajnalcsillagot is.
29Akinek van füle, hallja és értse meg, amit a Szellem† mond a gyülekeze-
teknek†!”

Jézus a szárdiszi gyülekezetnek üzen

3 1„A szárdiszi gyülekezet† angyalának ezt írd:
Ezt üzeni az, akinél Isten hét Szelleme† és a hét csillag van: ‘Ismerem
mindazt, amit teszel, és tudom, hogy élőnek hívnak, pedig valójában halott
vagy. 2Ébredj fel! Erősítsd meg a haldoklókat, akik még életben maradtak,
mert látom, hogy amit tettél és teszel, azt az én Istenem hiányosnak találta.
3Ezért emlékezz vissza arra a tanításra, amit kaptál és hallottál, és engedel-
meskedj annak. Változtasd meg a szívedet és életedet! Ha nem ébredsz fel,
eljövök, mint a tolvaj, de nem tudod melyik órában. 4Mégis vannak
néhányan közöttetek Szárdiszban, akik nem piszkolták be a ruhájukat. Ők
fehér ruhában járnak majd velem, mert méltók rá. 5Aki győz, az fehér ruhát
viselhet, és nem húzom ki a nevét az Élet Könyvéből. Sőt, nyilvánosan
kihirdetem Atyám és angyalai előtt, hogy ez a győztes hozzám tartozik!
6Akinek van füle, hallja és értse meg, amit a Szellem† mond a gyülekeze-
teknek†!”

Jézus üzenete a filadelfiai gyülekezetnek

7„A filadelfiai gyülekezet† angyalának ezt írd:
Ezt üzeni a Szent, az Igaz, akinek kezében van a Dávid kulcsa. Ha ő kinyit
egy ajtót, azt senki nem zárhatja be. De ha bezárja, akkor senki nem képes
kinyitni.* 8‘Ismerem mindazt, amit teszel. Látod, kinyitottam előtted egy
ajtót, amit senki nem zárhat be. Tudom, hogy bár gyenge vagy, mégis
követted tanításomat, és nem tagadtál meg engem. 9Lásd, idehozom eléd
azokat, akik a Sátán† zsinagógájához† tartoznak. Ezek azt mondják, hogy ők
zsidók, de valójában nem azok, csak hazudnak. Eléd hozom őket, hogy meg-
hajoljanak a lábad előtt, megértsék és elismerjék, hogy én mindig szerettelek
téged. 10Mivel engedelmeskedtél a szavamnak, hogy türelmesen tarts ki,
azért én is megmentelek a megpróbáltatás idején, amely az egész világra
eljön, hogy próbára tegye a Föld lakóit.
11Hamarosan eljövök! Ragaszkodj ahhoz, ami a tiéd, és abban tarts ki!
Akkor senki nem veheti el a koronádat! 12Aki győz, azt mindörökké
oszloppá teszem Istenem templomában. Ráírom Istenem nevét. Ráírom
Istenem városának, az Új Jeruzsálem* nevét, amely a Mennyből száll le
Istenemtől. Ráírom az én új nevemet is.
13Akinek van füle, hallja és értse meg, amit a Szellem† mond a gyülekeze-
teknek†!”

Jézus üzenete a laodiceai gyülekezetnek

14„A laodiceai gyülekezet† angyalának ezt írd:

3:7 *kinyit … zárhatja be* Lásd Ézs 22:22 **3:12** *Új Jeruzsálem* Új Jeruzsálem, vagy Mennyei Jeruzsálem — az a szellemi hely a Mennyben, ahol Isten és az övéi laknak örökké.

Ezt üzeni az Ámen*, a hű és igaz Tanú, aki uralkodik Isten teremtmé-
nyei fölött: 15'Ismerem mindazt, amit teszel. Ismerlek téged: sem hideg
nem vagy, sem forró. Bárcsak hideg, vagy forró lennél! 16De mivel langyos
vagy, kiköplek a számból! 17Azt mondod: „Gazdag vagyok!
Meggazdagodtam, és nincs szükségem semmire!" Nem veszed észre,
hogy valójában nyomorult vagy, szánalmas, szegény, vak és meztelen?!
18Azt tanácsolom, hogy tőlem vegyél igazi aranyat, amit tűzben tisztítot-
tak meg, hogy valóban gazdag legyél! Tőlem vegyél fehér ruhát, hogy
eltakard szégyenletes meztelenségedet! Tőlem vegyél orvosságot a
szemedre, hogy tisztán láss!

19Akit én szeretek, azt helyreigazítom, megfegyelmezem, sőt megfenyítem.
Ezért teljes erővel igyekezz! Változtasd meg szívedet és életedet! 20Nézd, itt
állok az ajtód előtt, és kopogtatok. Aki meghallja a hangomat, és beenged,
annak a házába bemegyek, vele vacsorázok, és ő velem.

21Aki győz, annak megengedem, hogy velem együtt üljön trónomon, mint
ahogy én is győztem, és az Atya maga mellé ültetett a trónjára.

22Akinek van füle, hallja és értse meg, amit a Szellem† mond a gyülekeze-
teknek†!"

Isten trónja a Mennyben

4 1Ezek után láttam. Egy ajtó nyílt ki a Mennyben, éppen előttem.
Hallottam ugyanazt a hangot, amit korábban. Olyan volt, mint a trombita
hangja, és azt mondta nekem: „Gyere fel ide, és megmutatom neked,
amiknek ezek után kell megtörténniük!" 2Ekkor azonnal magával ragadott a
Szent Szellem†. A Mennyben voltam egy királyi trón előtt. A trónon valaki
ült, 3aki olyan fényes volt, mint a drágakövek ragyogása, a gyémánt és a
rubin fénye. 4A Trónt smaragd-színű szivárvány vette körül. Körülötte
huszonnégy másik trónt láttam, rajtuk huszonnégy fehér ruhás öregkorú
mennyei vezető ült. Mindegyik arany koronát viselt a fején. 5A középen álló
Trónból villámok csaptak ki, mennydörgések és más hangok is hallatszottak.
A Trón előtt hét láng lobogott: Isten hét Szelleme. 6Azon túl kristálytiszta
üvegtengerhez hasonlót láttam.

A Trón belsejében és oldalainál négy mennyei élőlény állt. Mindegyiknek
sok szeme volt, a testükön körös-körül. 7Az első élőlény oroszlánhoz
hasonlított, a második bikához, a harmadiknak emberi arca volt, a negyedik
pedig olyan volt, mint a repülő sas*. 8Mindegyiknek hat szárnya volt, és
ezeket is kívül-belül mindenütt szemek borították. Éjjel-nappal szüntelenül
ezt kiáltották:

„Szent, szent, szent az Úr, a Mindenható Isten,
aki volt, aki van, és aki el fog jönni."

9Amikor ezek a mennyei élőlények dicséretet, tiszteletet és hálát adnak
annak, aki a Trónon ül, aki örökké él, 10a huszonnégy öregkorú mennyei
vezető leborul a Trónon ülő előtt, és imádja az Örökké Élőt. Koronájukat a
Trón elé teszik, és azt mondják:

3:14 *Ámen* Itt: Jézus neve. Héber szó, jelentése: „úgy legyen" vagy „igazán". **4:7** *négy mennyei élőlény* Lásd Ez 1:4–14.

11 „Urunk és Istenünk, méltó vagy rá,
hogy tied legyen minden dicsőség, tisztelet és erő,
mert te teremtettél mindent,
és mindent a te akaratod hozott létre.”

A hétpecsétes könyvtekercs és a Bárány

5 1Ezután ismét láttam. Aki a Trónon ült, a jobb kezében egy könyvteker-
cset† tartott. A tekercsen kívül-belül írást láttam, és hét pecséttel volt
lezárva. 2Azután egy hatalmas angyalt láttam, aki erős hangon így kiáltott:
„Ki lenne méltó arra, hogy kinyissa a tekercset? Ki méltó, hogy feltörje a
tekercs pecsétjeit?” 3De nem volt senki! Sem a Mennyben, sem a Földön, sem
a föld alatt nem akadt senki, aki ki tudta volna nyitni a könyvtekercset, és
belenézhetett volna. 4Ezért sokáig sírtam, mert senki sem volt méltó rá, hogy
kinyissa a könyvtekercset, és belenézzen. 5Ekkor az egyik időskorú mennyei
vezető így szólt hozzám: „Ne sírj, hanem nézz oda! A Júda† törzséből
származó Oroszlán*, a Dávid† utóda győzött, hogy feltörje a hét pecsétet, és
kinyissa a könyvtekercset.”

6Akkor egy Bárányt† láttam a Trón közepén, a négy mennyei élőlény között,
az időskorú mennyei vezetők által körülvéve. A Bárány olyan volt, mint akit
megöltek. Hét szarva volt és hét szeme — Isten hét Szelleme†, akit Isten
elküldött az egész Földre. 7A Bárány odament ahhoz, aki a Trónon ült, és
átvette annak jobb kezéből a könyvtekercset. 8Ekkor a négy mennyei élőlény és
a huszonnégy időskorú mennyei vezető leborult a Bárány előtt. Mindegyiknél
hárfa és arany pohár volt. Az arany poharak tele voltak tömjénnel†, az Isten
népének imádságaival. 9Új éneket énekeltek a Báránynak, amely így szólt:

„Méltó vagy, hogy átvedd a könyvtekercset,
és pecsétjeit feltörd, mert áldozatként megöltek,
és véred árán embereket vásároltál meg Isten számára
minden törzsből, nyelvből, népből és nemzetből.
10 Belőlük építetted fel királyságodat,
Isten papjaivá tetted őket, és uralkodni fognak a Földön.”

11A Trón, a mennyei élőlények és az öregkorú mennyei vezetők körül
nagyon sok angyalt láttam. Ezerszer ezren és tízezerszer tízezren voltak.
Hallottam, amint 12hangosan kiáltották:

„Méltó a Bárány†, akit áldozatként megöltek,
hogy hatalmat, gazdagságot, bölcsességet, erőt,
tisztességet, dicsőséget és áldást kapjon.”

13Azután hallottam, hogy minden teremtmény a Mennyben, a Földön, a
föld alatt, és a tengerben ezt mondta:

„ Áldás, tisztelet, dicsőség és hatalom annak, aki a Trónon ül,
és a Báránynak† örökké!”

14A négy mennyei élőlény így válaszolt: „Ámen!” Az öregkorú mennyei
vezetők pedig leborultak, és imádták Istent.

5:5 *Oroszlán* Itt Jézust jelenti.

A Bárány feltöri az első pecsétet

6 1Ezután láttam, hogy a Bárány† feltöri a hét közül az első pecsétet. Majd
hallottam, hogy az egyik mennyei élőlény mennydörgő hangon ezt
kiáltja: „Jöjj!” 2Ekkor egy fehér lovat láttam. Aki rajta lovagolt, íjat tartott a
kezében. Győzelmi koronát† tettek a fejére, és győztesként lovagolt ki, hogy
újra győzzön.

A második pecsét

3Amikor a Bárány† feltörte a második pecsétet, hallottam, hogy a második
mennyei élőlény ezt kiáltja: „Jöjj!” 4Ekkor előjött egy másik ló, amely
tűzvörös volt. Lovasának megengedték, hogy elvegye a Földről a békét, és
emiatt az emberek egymást gyilkolják. Ennek a lovasnak egy hatalmas
kardot adtak a kezébe.

A harmadik pecsét

5Amikor a Bárány† feltörte a harmadik pecsétet, hallottam, hogy a
harmadik mennyei élőlény ezt kiáltja: „Jöjj!” Most egy fekete lovat láttam.
Aki ezen lovagolt, mérleget tartott a kezében. 6Ekkor a négy mennyei élőlény
közül hangot hallottam, amely ezt mondta: „Egy mérték* búza egy dénár†,
három mérték árpa egy dénár! De az olajt és a bort ne bántsd!”

A negyedik pecsét

7Amikor a Bárány† feltörte a negyedik pecsétet, hallottam, hogy a
negyedik mennyei élőlény ezt kiáltja: „Jöjj!” 8Ekkor egy hamuszürke lovat
láttam. A Halál lovagolt rajta, akit Hádész† követett. Ők ketten hatalmat
kaptak a Föld negyedrésze felett, hogy háborúkkal, éhínségekkel, járványos
betegségekkel és vadállatokkal gyilkolják az embereket.

Az ötödik pecsét

9Amikor a Bárány† feltörte az ötödik pecsétet, emberek lelkeit láttam az
oltár alatt. Azoknak a lelkei voltak, akiket azért öltek meg, mert hűségesek
voltak Isten beszédéhez, és az igazsághoz, amit hordoztak. 10Ezek erős
hangon kiáltották: „Szent és igaz Úr! Meddig vársz még?! Miért nem ítélsz,
és miért nem bünteted meg azokat, akik megöltek minket?” 11Ekkor
mindegyikre fehér ruhát adtak, és azt mondták nekik, hogy még várniuk kell
egy kis ideig, mert még vannak szolgatársaik és testvéreik, akiket ugyanúgy
meg fognak ölni, mint ahogy őket megölték. Meg kell várniuk, amíg ez a
létszám betelik.

A hatodik pecsét

12Majd a Bárány† feltörte a hatodik pecsétet. Ekkor erős földrengés támadt,
a Nap elsötétült, mintha fekete gyászruhába öltözött volna, a Hold egész
korongja olyan lett, mint a vér. 13Az ég csillagai pedig úgy hullottak a földre,
mint erős szélben a fügefáról az éretlen fügék. 14Az ég eltűnt, mint egy könyv-
tekercs†, amit összetekernek. Minden hegy és sziget elmozdult a helyéről.

6:6 *mérték* Szó szerint: „koinix” — ókori mértékegység, kb. 1 liter. A katonák napi élelmiszer-fejadagja 1 koinix búza volt.

15A földi királyok, uralkodók, parancsnokok, gazdagok, hatalmasok,
minden rabszolga és minden szabad ember, mind elbújtak a barlangokban és a
sziklák közt a hegyekben. 16Azt mondták a hegyeknek és a szikláknak:
„Zuhanjatok ránk, és rejtsetek el minket annak szeme elől, aki a trónon ül, és a
Bárány† haragja elől, 17mert eljött haragjuk nagy napja! Ki tudná ezt elviselni?”

A száznegyvennégyezer

7 1Ezután négy angyalt láttam a Föld négy sarkánál állni, akik visszatartot-
ták a Föld négy szelét, hogy se a földön, se a tengeren, se a fákra ne fújjon
a szél. 2Ekkor észrevettem egy másik angyalt is, aki kelet felől közeledett.
Nála volt az Élő Isten pecsétje. Ez az angyal erős hangon ezt kiáltotta a másik
négy angyalnak, akik hatalmat kaptak, hogy kárt okozzanak a földön és a
tengeren: 3„Ne bántsátok se a földet, se a tengert, se a fákat, amíg a pecséttel
meg nem jelöljük Istenünk szolgáit a homlokukon!” 4Majd meghallottam,
hogy hányan vannak, akiket megjelöltek a pecséttel. Összesen száznegyven-
négyezer embert jelöltek meg, akik Izrael* mindegyik törzséből származtak:

5 Tizenkétezret Júda törzséből,
tizenkétezret Rúben törzséből,
tizenkétezret Gád törzséből,
6 tizenkétezret Ásér törzséből,
tizenkétezret Naftáli törzséből,
tizenkétezret Manassé törzséből,
7 tizenkétezret Simeon törzséből,
tizenkétezret Lévi törzséből,
tizenkétezret Issakár törzséből,
8 tizenkétezret Zebulón törzséből,
tizenkétezret József törzséből
és tizenkétezret Benjámin törzséből.

A hatalmas sereg, fehér ruhákban

9Ezután újra láttam: egy megszámlálhatatlanul sok emberből álló tömeget.
Mindenféle nemzetből, törzsből, népből és nyelvből származtak. A Trón és a
Bárány† előtt álltak fehér ruhában, és a kezükben pálmaágat tartottak. 10Ezt
kiáltották: „A győzelem Istenünké, aki a Trónon ül, és a Bárányé!” 11Az
angyalok, akik körülállták a Trónt, az öregkorú mennyei vezetőket és a négy
mennyei élőlényt, arcra borultak a Trón előtt. 12Ezekkel a szavakkal imádták
Istent: „Ámen! Istenünk, tiéd az áldás, a dicsőség, a bölcsesség, a hála, a
tisztelet, a hatalom és az erő örökké. Ámen†!”
13Ekkor az egyik az öregkorú mennyei vezetők közül megkérdezett
engem: „Kik ezek a fehér ruhás emberek, és honnan jöttek?”
14Erre így feleltem: „Uram, te tudod!”
Így válaszolt: „Ők azok, akik a nagy szenvedések idejéből jöttek.
Ruhájukat a Bárány† vérében mosták meg, azért lett ilyen fehér.* 15Ezért

---

7:4 *Izrael* Izrael, Isten választott népe, tizenkét törzsből áll. Sokszor jelképesen Isten egész népét jelenti. **7:14** *Ruhájukat … fehér* Azt jelenti: hittek Jézusban, és abban, hogy Isten megbocsátotta bűneiket Jézus halála által.

állnak most Isten trónja előtt, és ezért imádják őt éjjel-nappal az Isten templomában*. Aki pedig a Trónon ül, betakarja, és védi őket.
16Soha többé nem éheznek és nem szomjaznak meg, Nap nem égeti, hőség nem bántja őket,
17mert a Bárány a pásztoruk, aki a Trón közepén ül, és az élet vizének forrásaihoz vezeti őket. Isten pedig minden könnyet letöröl a szemükről."

A hetedik pecsét feltörése

8 1Amikor a Bárány† a hetedik pecsétet is feltörte, körülbelül fél óráig csend lett az egész Mennyben.
2Azután hét angyalt láttam, akik Isten előtt álltak. Mindegyik kapott egy trombitát.

3Ezután jött egy másik angyal, és megállt a füstölő-oltárnál. Arany füstölő volt a kezében, és sok tömjént† adtak neki, hogy Isten népének imádságaival együtt tegye a trón előtt álló arany oltárra.
4A tömjén füstje az Isten népének imádságaival együtt felszállt az angyal kezéből Isten elé.
5Azután az angyal izzó parazsat vett az oltárról, megtöltötte vele a füstölőt, majd ledobta a Földre. Erre mennydörgések és más hangok hallatszottak, villámlott és földrengés támadt.

6A hét angyal pedig, akiknél a trombiták voltak, készült a trombitálásra.

Az első trombita hangja

7Amikor az első angyal belefújt a trombitájába, vérrel kevert jégeső és tűz jött elő, és ezt ledobták a Földre. Ezért megégett a föld egyharmada, a fák egyharmada és az összes zöld fű.

A második trombita hangja

8A második angyal is trombitált. Ekkor belezuhant a tengerbe valami, ami hatalmas lángoló hegyhez hasonlított. Ettől vérré változott a tenger egyharmada,
9meghalt a tengeri élőlények harmadrésze, és a hajók harmadrésze elpusztult.

A harmadik trombita hangja

10A harmadik angyal is trombitált, ekkor egy óriási csillag zuhant le az égből, ami úgy lángolt, mint a fáklya. Ráesett a folyók egyharmadára és a vízforrásokra.
11A csillag neve „Üröm" volt, ezért olyan keserű lett a vizek egyharmada, mint az üröm*. Sok ember meghalt, mert keserű vizet ivott.

A negyedik trombita hangja

12A negyedik angyal is belefújt a trombitájába, mire csapás érte a Nap egyharmadát, a Hold egyharmadát és a csillagok egyharmadát. Ezért mindegyiknek a harmadrésze elsötétült. Így a nappal egyharmad része és az éjszaka egyharmad része is teljes sötétségbe borult.

13Ekkor újra láttam: egy sas repült magasan az égen, és erős hangon ezt kiáltotta: „Jaj, jaj, jaj a Földön lakó embereknek a még hátralévő három trombita-zengés miatt! Mert a következő három angyal is hamarosan megfújja a trombitáját!"

7:15 *templom* Isten szellemi lakóhelye a Mennyben, ahol az övéi imádják őt. **8:11** *üröm* Nagyon keserű és mérgező növény. Itt a keserű szenvedés jelképe.

Az ötödik trombita hangja

9 [1]Az ötödik angyal is belefújt trombitájába. Ekkor láttam, hogy az égből a
Földre hull egy csillag. Odaadták neki a feneketlen mélység lejáratának
kulcsát. [2]Amikor kinyitotta a lejáratot, a mélységből füst szállt fel, mint egy
nagy kemencéből, elsötétítette a Napot és az egész égboltot. [3]A füstből
sáskák† szálltak le a földre. Ezek a sáskák olyan erőt kaptak, mint a földi
skorpiók†. [4]Megmondták nekik, hogy sem a füvet, sem a fákat, sem a többi
növényeket nem bánthatják, csak azokat az embereket, akik nem viselik a
homlokukon Isten pecsétjét. [5]De ezeket sem volt szabad megölniük. Csak
kínozták őket öt hónapig, és ez a kín olyan volt, mint amikor egy skorpió
megcsíp valakit. [6]Ezalatt az öt hónap alatt az emberek keresik a Halált, de
nem találják. Szeretnének meghalni, de a Halál elfut előlük.

[7]Maguk a sáskák† olyanok voltak, mint a harcra felkészített lovak.
Emberi arcuk volt, és a fejükön volt valami, ami arany koronához†
hasonlított. [8]A fejükön mintha női haj lett volna, de oroszlán-fogaik voltak.
[9]Mellkasuk, mint a vaspáncél, szárnyaik zúgása pedig olyan zajt csapott,
mint rengeteg lovas harci szekér, amint a csatába rohannak. [10]Farkukon a
skorpióéhoz† hasonló fullánk volt, és ebben volt az erő, amellyel öt
hónapig kínozhatták az embereket. [11]A feneketlen mélység angyala volt a
királyuk, akinek a neve héberül Abaddon, görögül pedig Apollion, vagyis
Pusztító*.

[12]Ezzel az első csapás elmúlt, de még két csapás következik utána.

A hatodik trombita hangja

[13]A hatodik angyal is trombitált, mire hangot hallottam az Isten előtt álló
arany oltár négy szarva közül. [14]Ezt mondta a hatodik angyalnak, akinél a
trombita volt: „Engedd szabadon azt a négy angyalt, akik a nagy Eufrátesz
folyónál vannak megkötözve!” [15]Ekkor szabadon engedték azt a négy
angyalt, akik éppen erre az órára, napra, hónapra és évre voltak előkészítve,
hogy megöljék az emberiség egyharmadát. [16]A lovas hadsereg húszezerszer
tízezer főből állt, hallottam a számukat.

[17]A látomásban ilyennek láttam a lovakat, és akik rajtuk ültek: tűzvörös,
jácint-kék és kénsárga mellvértjük volt, a lovak feje az oroszlánéhoz
hasonlított, és a szájukból tűz, füst és lángoló kén tört elő. [18]Ez a három
csapás — a lovak szájából előtörő tűz, füst és lángoló kén — ölte meg az
emberiség egyharmadát. [19]A lovak ereje a szájukban és a farkukban volt.
Farkaik kígyókhoz hasonlítottak, és fejekben végződtek. Ezzel ártottak az
embereknek.

[20]A többi emberek, akik túlélték ezeket a csapásokat, mégsem változtatták
meg a szívüket és életüket. Nem fordultak el bálványaiktól†, amiket saját
kezükkel készítettek. Továbbra is imádták a gonosz szellemeket†, és bálványaikat, amiket aranyból, ezüstből, bronzból, kőből, fából maguk készítettek.
Pedig a bálványok nem látnak, nem hallanak, és nem tudnak járni sem. [21]Az
emberek nem hagyták abba azt sem, hogy gyilkoljanak, varázsoljanak†,
szexuális bűnöket† kövessenek el, és lopjanak.

9:11 *Abaddon* Az Írásokban a „halottak országát” nevezték így. Lásd Jób 26:6 és Zsolt 88:11. „Abaddon” héberül, „Apollion” görögül egyaránt „pusztító”-t jelent.

Az angyal és a kis könyvtekercs

10 1Ekkor újra láttam. Egy másik hatalmas angyal jött le a Mennyből.
Felhőbe öltözött, és a feje körül szivárvány volt. Arca a Naphoz, lábai
pedig tűzoszlopokhoz hasonlítottak. 2Kezében egy kis nyitott könyvteker-
cset† tartott. 3Jobb lábával a tengerre lépett, bal lábával a szárazföldre.
Hatalmasat kiáltott, ami úgy hangzott, mint az oroszlán ordítása. Ekkor a hét
mennydörgés is megszólalt. 4Már éppen le akartam írni, amit mondott, de
hangot hallottam a Mennyből: „Tartsd titokban a hét mennydörgés szavait,
és ne írd le!”

5Ekkor az angyal, aki egyik lábával a tengeren, a másikkal a szárazföldön
állt, jobb kezét felemelte az égre. 6Megesküdött arra, aki örökké él, aki
teremtette a Mennyet és a benne élőket, a Földet és a rajta élőket, és a tengert
és a benne élőket. Azt mondta: „Nem lesz több haladék! 7Azokban a
napokban, amikor eljön az ideje, hogy a hetedik angyal is trombitáljon,
beteljesül Isten titkos terve. Minden úgy lesz, ahogy Isten örömüzenetként†
megmutatta szolgáinak, a prófétáknak†.”

8Ezután ugyanaz a mennyei hang szólt hozzám: „Menj, és vedd át a nyitott
könyvtekercset† az angyal kezéből, aki a tengeren és a szárazföldön áll!”

9Ekkor odamentem az angyalhoz, és megkértem, hogy adja nekem a kis
könyvtekercset. Ő ezt mondta: „Fogd, és edd meg! A gyomrodban keserű
lesz, de a szádban édes, mint a méz.” 10Átvettem az angyaltól a tekercset és
megettem. A számban édes volt, mint a méz, de miután megettem, a
gyomrom megkeseredett. 11Azután ezt hallottam: „Újra prófétálnod† kell sok
népről, nemzetről, nyelvről és királyról.”

A két próféta

11 1Ezután egy nádból készült mérőpálcát kaptam, és ezt hallottam: „Kelj
fel, és mérd meg Isten templomát*, az oltárt, és azokat, akik a
templomban imádják az Istent! 2De a templom udvarával ne törődj, ne mérd
meg, mert azt a nem zsidó népeknek adták, akik negyvenkét hónapig
tapossák majd a Szent Várost.

3Én pedig hatalmat adok két tanúmnak, hogy prófétáljanak†.
Ezerkétszázhatvan napig fognak prófétálni, zsákruhába† öltözve.” 4Ez a két
tanú az a két olajfa és az a két mécs-tartó, akik az egész Föld Ura előtt állnak.
5Ha valaki bántani akarja őket, a két tanú szájából tűz jön ki, amely elpusztítja
ellenségeiket. Így pusztulnak el, akik bántani akarják őket. 6Ennek a két
tanúnak hatalma van arra, hogy bezárják az eget, és ne essen az eső, amíg pró-
fétálásuk ideje tart. De hatalmuk van arra is, hogy a vizeket vérré változtas-
sák, vagy bármilyen csapással megverjék a földet, ahányszor csak akarják.

7Amikor ez a két tanú befejezi feladatát, a tanúskodást, a Szörnyeteg
harcolni fog ellenük. A Szörnyeteg a feneketlen mélységből jön fel, legyőzi és
megöli őket. 8A két tanú holtteste az utcán fog feküdni, abban a nagy
városban, amit szellemben „Szodomának” és „Egyiptomnak” neveznek. Ez
az a város, ahol az Urat is megölték a kereszten. 9Három és fél napig nem

---

11:1 *templom* Isten szellemi lakóhelye a Mennyben, ahol az övéi imádják és szolgálják őt. Ebben az esetben János apostol úgy látja ezt a szellemi templomot, mint ami hasonlít a jeruzsálemi Templomhoz. A 19. versben is.

engedik eltemetni a két holttestet. Az emberek mindenféle népből, törzsből,
nyelvből és nemzetből odajönnek, és nézik ezt a két halottat. 10A Föld lakosai
örülnek, hogy a két tanú meghalt. Ünnepelnek és ajándékokat küldenek
egymásnak, mert ez a két próféta† *(tanú)* sok szenvedést okozott nekik.
11De három és fél nap múlva Istentől az élet szelleme száll a két prófétába†,
akik talpra állnak. 12Akik ezt látják, szörnyen megrémülnek. A két próféta
pedig hangos kiáltást hall a Mennyből: „Jöjjetek fel ide!” Ekkor egy felhőben
felemelkednek a Mennybe, ellenségeik pedig nézik őket.
13Ebben az órában szörnyű földrengés támad, amelyben a város tizedrésze
elpusztul, és hétezer ember meghal. Akik életben maradnak, nagyon
megrémülnek, és dicsérik a Menny Istenét.
14Ezzel elmúlt a második csapás. De nézzétek, már közeledik a harmadik!

A hetedik trombita hangja

15A hetedik angyal is megfújta a trombitáját. Ekkor erős hangok szólaltak
meg a Mennyben. Ezt kiáltották:

„Most lett az egész világ feletti királyi uralom a mi Urunké és az
ő Krisztusáé,
és uralkodni fog örökké!”

16Ekkor a huszonnégy öregkorú mennyei vezető, akik az Úr előtt ültek
trónjaikon, arcra borultak, és 17ezekkel a szavakkal imádták Istent:

„Hálát adunk neked, Mindenható Úr Isten,
aki vagy, és aki mindig voltál,
mert nagy hatalmadat kezedbe vetted,
és királyi uralkodásodat megkezdted.
18 Megharagudtak a nem zsidó népek,
de most elérkezett a te haragod ideje.
Itt az idő, hogy megítéld a halottakat.
Eljött az ideje hogy megjutalmazd szolgáidat, a prófétákat†,
szent népedet† és mindazokat, akik tisztelnek téged,
kicsiket és nagyokat egyaránt.
Itt az idő, hogy elpusztítsd azokat, akik a Földet pusztítják.”

19Ekkor kinyílt Isten mennyei temploma, és abban láthatóvá vált a
Szövetség Ládája*. Villámlott, erős hangok és mennydörgések hallatszottak,
földrengés és nagy jégeső támadt.

Az asszony és a vörös sárkány

12 1Azután egy hatalmas jelkép tűnt föl az égen: egy asszony, akinek a
Nap volt a ruhája, lába alatt a Hold, a fején pedig korona† tizenkét
csillagból. 2Ez az asszony terhes volt, és már egészen közel volt a szülés
ideje, ezért fájdalmában kiáltozott. 3Majd egy másik jelképet is láttam az
égen. Egy óriási vörös színű sárkányt, amelynek hét feje és tíz szarva volt, a

11:19 *Szövetség Ládája* vagy Frigyláda. A Régi Szövetség idején ennek a mennyei Szövetség-ládának a mintájára készítették el azt a földi Szövetség-ládát, amely a Szentek Szentjében volt. Lásd 2Móz 25:10–22; 1Kir 8:1–9; Zsid 9:4.

fejein pedig hét korona. [4]Farkával lesöpörte az égről, és a földre szórta a
csillagok egyharmadát. A sárkány az asszony elé állt, aki már majdnem
megszülte a gyermekét. Azért állt oda, hogy azonnal felfalja a gyermeket,
amint megszületik. [5]Majd az asszony megszülte a fiát. Ez a fiúgyermek arra
született, hogy vaspálcával uralkodjon minden nép fölött. Azután a fiúgyer-
meket felvitték Isten trónjához és magához Istenhez. [6]Az asszony pedig
elmenekült a pusztába, olyan helyre, amelyet Isten készített neki, hogy ott
gondoskodjanak róla 1260 napig.

[7]Ezután háború kezdődött a Mennyben. Mihály* és angyalai küzdöttek a
sárkány és az ő angyalai ellen. [8]De a sárkány vereséget szenvedett, és
angyalaival együtt nem maradhatott többé a Mennyben. [9]Akkor kihajították
a Mennyből a hatalmas sárkányt. Ez az a régi kígyó, akit Ördögnek, vagy
Sátánnak† is hívnak, és aki az egész világot becsapja. Angyalaival együtt
ledobták a Földre.

[10]Ekkor erős hangot hallottam a Mennyben. Ezt mondta: „Most lett a
győzelem a mi Istenünké, most mutatta meg az erejét, most lett a királyi
uralom a mi Istenünké! Most jött el Krisztus hatalma, akit Istenünk tett
királlyá! Mert most hajították le a Mennyből testvéreink Vádlóját, aki éjjel-
nappal vádolta őket Isten előtt. [11]De testvéreink legyőzték a Vádlót. A
Bárány† vérével győzték le, és azzal, hogy beszédükkel tanúskodtak az
igazságról. Legyőzték, mert nem ragaszkodtak a saját életükhöz, és nem
féltek a haláltól sem. [12]Örüljön az egész Menny, és ti mind, akik a Mennyben
laktok! De jaj nektek, föld és tenger, mert leszállt hozzátok a Sátán†! Nagyon
dühös, mert tudja, hogy már csak kevés ideje maradt.”

[13]Amikor a sárkány látta, hogy ledobták a Földre, megtámadta az
asszonyt, aki a fiúgyermeket szülte. [14]De az asszony két sas-szárnyat
kapott, a hatalmas sas szárnyait, hogy el tudjon menekülni. El is szállt a
pusztába, arra a helyre, amelyet Isten készített neki. Ott, a sárkánytól
távol, gondot viselnek rá három és fél évig. [15]Ekkor a sárkány* szájából
egy folyó ömlött ki. Azzal akarta az asszonyt elsodorni. [16]De a föld
segített az asszonynak: megnyitotta a torkát, és elnyelte a vizet, ami a
sárkány szájából ömlött. [17]Erre a sárkány nagyon megdühödött az
asszonyra, és elment, hogy háborút indítson az asszony többi gyermeke
ellen: azok ellen, akik megtartják Isten parancsait, és Jézusról
tanúskodnak.

[18]A sárkány megállt a tengerparton.

A Szörnyeteg

13 [1]Ekkor egy Szörnyeteget láttam kiemelkedni a tengerből. Tíz szarva
volt és hét feje. A szarvain tíz aranykorona†, és a fejein Istent gyalázó
nevek. [2]A Szörnyeteg párduchoz hasonlított, lába olyan volt, mint a medvéé,
szája pedig, mint az oroszláné. A sárkány átadta neki a saját erejét, trónját és
nagy hatalmát. [3]A Szörnyeteg egyik fején halálosan megsebesült, de a seb
mégis begyógyult. [4]A világon minden ember csodálta, és követte a szörnye-
teget. Imádták a sárkányt, mert hatalmát átadta a Szörnyetegnek. De

---

12:7 *Mihály* Egy arkangyal neve. Ő vezeti Isten angyalainak harci seregét. Lásd Jud 9. **12:15** *sárkány* Szó szerint: „kígyó”.

imádták a Szörnyeteget is, és azt mondták: „Ki olyan hatalmas, mint ez a
Szörnyeteg? Ki tudna vele szembeszállni?”
5A Szörnyeteg hatalmat kapott arra, hogy nagy dolgokkal dicsekedjen, és
Istent gyalázza negyvenkét hónapig. 6Ezért Isten ellen beszélt, káromkodott,
gyalázta Istent és nevét, Isten lakóhelyét és a Menny többi lakóit is. 7Azt is
megengedték neki, hogy Isten népe ellen harcoljon, és legyőzze őket.
Hatalmat kapott minden törzs, nép, nyelv és nemzet fölött, 8hogy a Föld
lakói imádják a Szörnyeteget. Igen, de csak azok, akiknek neve a világ
teremtése óta nincsen beírva az Élet Könyvébe. Ez a könyv a Bárányé†, akit
megöltek.
9Akinek van füle, hallja meg:

10 Aki fogságra való, az fogoly lesz,
aki kard általi halálra, az kard által hal meg.

Ekkor van igazán szüksége Isten népének az állhatatos kitartásra és hitre.

A Vadállat

11Azután megint láttam: egy másik Vadállat emelkedett ki a földből. Két
szarva volt, olyan, mint a Báránynak†, de úgy beszélt, mint a sárkány. 12Ez a
Vadállat a Szörnyeteg előtt állt, és ugyanolyan hatalma volt, mint annak.
Arra használta a hatalmát, hogy a Föld minden lakóját rávegye, hogy imádja
a Szörnyeteget, akinek halálos sebe begyógyult. 13A Vadállat nagy csodákat*
is tett, olyannyira, hogy az emberek szeme láttára tüzet hozott le az égből a
földre. 14Ezekkel a csodákkal a Szörnyeteget szolgálta, és becsapta az
embereket, mert hatalmat kapott rá. A Föld lakóinak megparancsolta, hogy
készítsék el a Szörnyeteg tiszteletére annak szobrát. Ez az a Szörnyeteg,
akinek a kard által okozott sebe begyógyult. 15A Vadállat hatalmat kapott
arra, hogy szellemet adjon a Szörnyeteg szobrába. Így ez a szobor beszélni
tudott, sőt azt is megparancsolta, hogy öljék meg azokat, akik nem imádták
őt. 16Kényszerített minden embert, kicsiket és nagyokat, gazdagokat és
szegényeket, szabadokat és szolgákat, hogy a jobb kezükön vagy a
homlokukon egy bizonyos jelet viseljenek. 17Azért tette ezt, hogy csak az
adhasson el, vagy vehessen meg valamit, aki ezt a jelet viseli. A jel pedig a
Szörnyeteg neve, vagy a nevének megfelelő szám volt. 18Ehhez kell a
bölcsesség! Aki értelmes, megértheti, mit jelent a Szörnyeteg száma, mert az
egy ember száma: 666.

A száznegyvennégyezer a Sion-hegyen

14 1Ezután ismét láttam: a Bárányt† a Sion-hegyen*, és vele együtt azt a
száznegyvennégyezer embert, akik a Bárány nevét és a Bárány
Atyjának nevét viselték a homlokukon. 2Azután hangot hallottam a
Mennyből, amely nagy vízesés dübörgő hangjához, vagy hatalmas menny-
dörgéshez hasonlított. Mégis úgy hangzott, mint mikor sok hárfán egyszerre
játszanak. 3Új éneket énekeltek Isten trónja előtt, ahol a négy mennyei
élőlény és az idős mennyei vezetők is vannak. De ezt az éneket senki más

---

13:13 *csodákat* megdöbbentő és csodálatos dolgokat, de a Sátán ereje által. **14:1** *Sion-hegy* Jeruzsálem másik neve. Itt jelképesen azt a szellemi várost jelenti, ahol Isten és az övéi élnek.

nem tanulhatta meg, csak az a száznegyvennégyezer, akiket az emberek
közül szabadítottak meg. 4–5Ők azok, akik nem követtek el bűnt az asszo-
nyokkal, megőrizték a tisztaságukat, és követik a Bárányt, akárhová megy.
Ők azok, akiket az emberek közül szabadítottak meg, akik nem hazudtak, és
hibátlanok. Ők az elsők, akiket Isten és a Bárány számára kiválogattak.

A három angyal

6Ekkor ismét láttam. Magasan az égen egy másik angyal repült. Nála volt
az örökkévaló örömhír† üzenete, hogy kihirdesse a Föld lakóinak: minden
nemzetnek, törzsnek, nyelvnek és népnek. 7Erős hangon ezt kiáltotta: „Istent
tiszteljétek, és őt dicsőítsétek, mert ítéletének órája elérkezett! Imádjátok azt,
aki a Mennyet, a földet, a tengert és a vízforrásokat teremtette!”

8Ezután egy második angyal jött, aki kihirdette: „Elpusztult! Elpusztult
Babilon, a nagy város, aki minden népet megitatott a bálványimádás†
részegítő borával!”

9Majd egy harmadik angyal jött utánuk, és nagy hangon ezt kiáltotta: „Aki
a Szörnyeteget és annak szobrát imádja, és annak jelét engedi a homlokára
vagy a kezére tenni, 10az inni fog Isten haragjának borából. Ennek a harag-
bornak az erejét nem enyhíti semmi, ott gyűlik Isten haragjának poharában.
Aki ebből iszik, azt tűz és égő kén fogja kínozni a szent angyalok és a
Bárány† szeme láttára. 11Se éjjel, se nappal nem lesz nyugtuk azoknak az
embereknek, akik a Szörnyeteget és annak szobrát imádják, vagy magukon
viselik a Szörnyeteg nevének jelét. Kínlódásuk füstje örökké felszáll. 12Itt van
szüksége az állhatatos kitartásra Isten népének. Azoknak, akik engedelmes-
kednek Isten parancsainak és megőrzik a Jézusban való hitüket.”

13Ezután egy hangot hallottam a Mennyből. Ezt mondta nekem: „Írd le ezt:
mostantól fogva boldogok és áldottak azok, akik az Úrban halnak meg.”

„Igen — mondja a Szent Szellem†—, most már megpihenhetnek a
munkájuk után, mert amit elvégeztek, az követi őket.”

Aratás és szüret a Földön

14Azután ismét láttam. Egy fehér felhőn ült valaki, aki hasonlított az
„Emberfiához”†. A fején arany korona† volt, a kezében pedig éles sarló†. 15A
templomból* kijött egy másik angyal, és erős hangon kiáltott annak, aki a
felhőn ült: „Fogd a sarlódat és arass, mert eljött az aratás órája, megérett a
Földön az aratnivaló!” 16Erre a felhőn ülő megsuhintotta sarlóját a Föld
fölött, és learatta a termést.

17Ezután egy másik angyal is kijött a mennyei templomból, aki szintén éles
sarlót tartott a kezében. 18Az oltártól† pedig előlépett egy angyal, akinek
hatalma volt a tűz fölött, és nagy hangon ezt kiáltotta a sarlós angyalnak:
„Fogd az éles sarlódat, és szüreteld le a Föld szőlőjét, mert már érettek a
fürtök!” 19Erre az angyal megsuhintotta sarlóját a Föld fölött, leszüretelte a
Föld szőlőjét, és a szőlőfürtöket bedobta Isten nagy haragjának szőlőprésébe.
20A városon kívül kipréselték a szőlőt. A szőlőprésből annyi vér folyt ki,
hogy még háromszáz kilométerrel* távolabb is a lovak szájáig ért.

14:15 *templom* Isten szellemi lakóhelye a Mennyben, ahol az övéi imádják és szolgálják őt. A 17. versben is. **14:20** *háromszáz kilométer* Szó szerint: „1600 stadium”.

15 1Azután újra láttam. A Mennyben hatalmas és csodálatos jel tűnt fel:
hét angyal, akiknél a hét utolsó csapás volt. Az utolsók, mert ezzel lett
teljessé, és ezzel fejeződött be Isten haragja.

A győztesek éneke

2Majd ismét láttam: mintha üvegtenger lett volna előttem, amibe tűz
keveredett. Az üvegtengeren álltak mindazok, akik legyőzték a
Szörnyeteget, annak szobrát, és a nevének megfelelő számot. A győztesek
kezében Isten hárfái voltak. Énekelték 3Mózesnek†, Isten szolgájának és a
Báránynak† énekét:

„Nagy és csodálatos mindaz, amit teszel, Mindenható Úr Isten!
Igazság és igazságosság minden tetted alapja, Nemzetek Királya!
4 Ki ne tisztelne téged, ki ne dicsérné neved?
Mert egyedül te vagy SZENT!
Minden nép hozzád fog jönni,
hogy imádjon téged, mert világosan meglátják igazságos ítéleteidet.”

A hét angyal és a hét harag-pohár

5Ekkor újra láttam. A mennyei Szent Sátor szentélye* kinyílt, 6és hét
angyal jött elő. Náluk volt a hét utolsó csapás. Ragyogó tiszta ruhájukat a
mellükön aranyöv fogta körül. 7Ekkor a négy mennyei élőlény közül az
egyik hét aranypoharat adott a hét angyalnak. A poharak tele voltak az
örökkön-örökké élő Isten haragjával. 8A szentélyt pedig betöltötte Isten di-
csőségének és hatalmának füstje. Ezért senki nem léphetett be oda, amíg a
hét angyal hét csapása be nem fejeződött.
16 1Ezután erős hangot hallottam a templom szentélyéből*. Ezt mondta a
hét angyalnak: „Menjetek és öntsétek ki a Földre az Isten haragjával
teli hét poharat!”

Az első csapás

2Az első angyal megindult, és kiöntötte a Földre az első poharat. Ekkor
szörnyű és fájdalmas sebek támadtak azokon az embereken, akik a
Szörnyeteg jelét viselték, és annak szobrát imádták.

A második csapás

3A második angyal a tengerre öntötte ki a poharát. Erre a tenger vize olyan
lett, mint a halott ember vére, és a tengerben minden élőlény elpusztult.

A harmadik csapás

4A harmadik angyal a folyókra és a vizek forrásaira öntötte ki poharát. Ekkor
a vizek mind vérré változtak. 5Hallottam, hogy a vizek angyala ezt mondja:

15:5 *mennyei … szentélye* Szó szerint: „a bizonyság sátorának szentélye”. A Régi Szövetség idején ennek a mennyei sátornak a mintájára készítette Mózes a Szent Sátrat, amelyben Isten lakott a népe között a földön. Ebben őrizték azt a két kőtáblát, amelyre a Tízparancsolat volt írva. Ez volt a Régi Szövetség bizonysága, vagy bizonyítéka. Lásd 2Móz 25:8–22. **16:1** *templom szentélye* Isten szellemi trónusa és lakóhelye a mennyei templomban, ahol az övéi imádják és szolgálják őt. A 16:17 versben is.

„Igazságosan ítéltél,
te Szent, aki vagy és aki mindig voltál!
6 Mivel szent népedet és a prófétákat† gyilkolták, és vérüket a földre
öntötték, most vért adtál inni a gyilkosaiknak, mert ezt érdemlik.”

7Ekkor megszólalt a mennyei oltár†, és azt mondta:

„Igen, Mindenható Úr Isten,
igazak és igazságosak a Te ítéleteid.”

A negyedik csapás

8A negyedik angyal a Napra öntötte a poharát. Ekkor a Nap hatalmat
kapott, hogy tüzével égesse az embereket, 9akik súlyos égési sérüléseket
szenvedtek. A sebesültek átkozták Istent, mert neki hatalma volt ezeken a
csapásokon. De mégsem akarták megváltoztatni gondolkodásukat és
életüket, hogy elismerjék Istent, és dicsőséget adjanak neki.

Az ötödik csapás

10Az ötödik angyal a Szörnyeteg trónjára öntötte a poharát. Ekkor a
Szörnyeteg birodalma sötétségbe borult, és az emberek a nyelvüket
harapdálták fájdalmukban. 11Átkozták a Menny Istenét sebeik és
fájdalmaik miatt, de nem akarták abbahagyni, vagy megváltoztatni, amit
addig tettek.

A hatodik csapás

12A hatodik angyal a nagy Eufrátesz folyóra öntötte a poharát. Ekkor
annak vize kiszáradt, hogy utat készítsen a kelet felől jövő királyoknak.

13Ezután ismét láttam. Három békához hasonló gonosz szellem† jött ki a
Szörnyeteg, a Vadállat és a Hamis Próféta† szájából. 14Ezeknek a gonosz
szellemeknek csodatévő hatalmuk volt*. A Föld összes királyához
elmentek, hogy összegyűjtsék őket a Mindenható Isten nagy napjának
csatájára.

15„Figyeljetek! Hamarosan megérkezem, de úgy jövök, mint a tolvaj.
Boldog az, aki nem alszik el, hanem ébren marad. Boldog, aki megőrzi a
ruháit. Az nem fog meztelenül járni, és nem kell szégyenkeznie.”

16A gonosz szellemek össze is gyűjtötték a Föld királyait arra a helyre,
amelyet héberül Armageddonnak neveznek.

A hetedik csapás

17Ezután a hetedik angyal kiöntötte a poharát a levegő-égre. Erre erős
hang hallatszott a mennyei szentélyben lévő Trón felől: „Befejeződött!”
18Villámlott, mennydörgés és morajlás hallatszott, és nagy földrengés
támadt. Ez volt a legerősebb földrengés, mióta ember él a Földön. 19A
nagy város három részre hasadt, és az összes népek városai összedőltek.
Isten visszaemlékezett rá, hogy a nagy Babilont meg akarja büntetni.
Odaadta neki azt a poharat, ami tele volt Isten rettenetes haragjának
borával. 20A szigetek mind elsüllyedtek, és a hegyek is eltűntek. 21Az

16:14 *csodatévő hatalmuk volt* Megdöbbentő és csodálatos dolgokat tettek, de a Sátán ereje által.

égből hatalmas jégeső zuhogott. Egy-egy jégdarab körülbelül 32 kg-ot
nyomott.* Az emberek átkozták Istent a jégeső csapása miatt, mert az
valóban szörnyű volt.

A Nagy Parázna

17 1Ezután odajött hozzám az egyik angyal a hét közül, akik a hét poharat
kapták, és azt mondta: „Gyere, megmutatom neked a Nagy Parázna
megbüntetését, aki a sok tenger felett ül. 2Ő az, akivel a Föld királyai
szexuális bűnöket† követtek el. A Föld lakói pedig lerészegedtek a Nagy
Parázna szexuális bűneinek borától.”

3Ekkor magával ragadott a Szellem†, és az angyal elvitt a pusztába. Ott
egy asszonyt láttam, aki a Szörnyeteg hátán ült, amelynek hét feje és tíz
szarva volt. A Szörnyeteg vörös színű testére mindenhol olyan nevek
voltak írva, amelyek Istent gyalázták. 4Az asszony bíbor színű és vörös
ruhába öltözött, drágakövekkel, gyöngyökkel és arannyal ékesítette magát.
A kezében arany kelyhet tartott, amely tele volt szexuális bűneivel† és
mindenféle utálatos dologgal. 5Homlokára ez a titokzatos név volt felírva:

A NAGY BABILON,
AZ ÖSSZES PARÁZNÁK ANYJA
A FÖLD MINDEN GONOSZSÁGÁNAK ANYJA

6Láttam, hogy az asszony részeg. Isten szent népének† vérétől
részegedett meg, azoknak a vérétől, akiket a Jézusról való tanúskodásukért
öltek meg.

Amikor ezt az asszonyt megláttam, nagyon elcsodálkoztam. 7Az angyal
meg is kérdezte: „Miért csodálkozol? Elmondom neked az asszony titkát,
és a hétfejű, tízszarvú Szörnyeteg titkát, amely az asszonyt a hátán
hordozza. 8A Szörnyeteg, amit láttál, volt, de most nincs. Fel fog jönni a
feneketlen mélységből, azután pedig végső pusztulása következik. A
földön élő emberek közül azok, akiknek a neve a világ teremtése óta nincs
beleírva az Élet Könyvébe, csodálkoznak, amikor meglátják a Szörnyeteget.
Azon csodálkoznak, hogy a Szörnyeteg volt, most nincs, de mégis
megjelenik.

9Itt van szükséged igazán a bölcsességre, hogy ezt megérthesd! A
Szörnyeteg hét feje — azt a hét dombot jelenti, amin az asszony ül. De
jelenti azt a hét királyt is, 10akik közül az első öt már meghalt, az egyik
most uralkodik, az utolsó pedig még nem jött el. Amikor majd eljön, csak
rövid ideig maradhat. 11Maga a Szörnyeteg pedig, amely volt, de most
nincs, az a nyolcadik király. Ez is a hét király közé tartozik, és a pusztulás
felé halad.

12A tíz szarv, amelyet láttál, tíz királyt jelent, akik még nem kezdték meg
uralkodásukat. Ők majd a Szörnyeteggel együtt kapnak egyetlen óráig tartó
hatalmat. 13Mind a tíz királynak ugyanaz a célja. Erejüket és hatalmukat át
fogják adni a Szörnyetegnek. 14Háborút fognak indítani a Bárány† ellen. A
Bárány azonban legyőzi őket, mert ő az urak Ura és a királyok Királya. A

16:21 *körülbelül … nyomott* Szó szerint: „egy talentumot” — Mai mértékkel kb. 27–36 kg.

Báránnyal együtt fognak győzni azok, akiket a Bárány elhívott, kiválasztott és akik hűségesek hozzá.”
15Az angyal így folytatta: „Azok a hatalmas tengerek, amelyek felett a Nagy Paráznát láttad ülni, a népeket, embertömegeket, nemzeteket és nyelveket
jelentik. 16A Szörnyeteg és a tíz szarv *(tíz király)*, amelyet láttál, meggyűlölik a Nagy Paráznát, elpusztítják, elveszik tőle még a ruháit is, a testét pedig megeszik, és őt magát tűzben megégetik. 17Mert Isten adta a tíz király szívébe, hogy az ő tervét végrehajtsák. Igen, Isten akarta, hogy a tíz király egy akarattal
átadja hatalmát a Szörnyetegnek, amíg Isten szavai beteljesednek. 18Az asszony
pedig, akit láttál, azt a nagy várost jelenti, amely a Föld királyai felett uralkodik.”

Babilon pusztulása

18 1Ezután egy másik angyalt láttam leszállni a Mennyből, akinek igen nagy hatalma volt. Dicsőségének fénye beragyogta a földet, és 2erős
hangon ezt kiáltotta:

„Elpusztult! Babilon, a nagy város elpusztult!
Gonosz szellemek† lakóhelye lett belőle,
és mindenféle gonosz szellem, utálatos és gyűlöletes madár börtöne.
3 Mert Babilon minden népet megrészegített szexuális bűneinek† borával.
Hiszen vele együtt követték el a Föld összes királyai
a szexuális bűnöket.
A világ összes üzletemberei Babilon pazarló életmódjából
és költekező jólétéből gazdagodtak meg.”

4Ezután egy másik hangot hallottam a Mennyből, amely azt mondta:

„Népem, gyere ki abból a városból,
hogy ne vegyél részt annak bűneiben,
és ne érjenek a csapások, amik a városra fognak jönni!
5 Mert Babilon bűnei már az égig érnek,
és Isten visszaemlékezett minden gonoszságára.
6 Ezért bánjatok úgy ezzel a várossal, ahogy ő bánt másokkal,
sőt kétszeresen fizessetek meg mindenért, amit tett!
A pohárba, amelyet másoknak készített,
töltsetek neki magának kétszeresen!
7 Fizessetek neki annyi szomorúsággal és szenvedéssel,
amennyi dicsőséget
és gondtalan gazdagságot szerzett magának!
Mert Babilon ezt mondja: ‘Királynő vagyok, aki a trónján ül!
Nem vagyok özvegy, és soha nem fogok szenvedni,
vagy szomorkodni.’
8 Ezért egy bizonyos napon mind egyszerre érik Babilont a számára
készített csapások:
halál, szomorúság, nagy éhség,
és tűzben pusztul el a város.
Mert erős az Isten, aki őt elítélte.

9A föld királyai pedig, akik Babilonnal együtt követték el a szexuális bűnöket†, és részt vettek gazdagságában, látják a város égésének füstjét:

sírnak és jajgatnak miatta. 10Megállnak majd a távolban, mert félnek a
kínjaitól, és azt mondják:

‘Jaj neked, jaj neked, te hatalmas város, Babilon!
Egyetlen óra alatt ért utol ítéleted!’

11Siratják és gyászolják Babilont az egész világ üzletemberei és kereskedői†
is, mert ezek után senki nem veszi meg tőlük az áruikat: 12aranyat, ezüstöt,
drágaköveket, gyöngyöket, finom ruhákhoz való vásznat, bíbor színű ruha-
anyagokat, selymet, bársonyt, sokféle illatos fát, elefántcsontból faragott
dísztárgyakat, a sokféle drága fából, bronzból, vasból és márványból készült
tárgyat, 13a fűszereket: fahéjat, balzsamot, füstölőszereket, mirhát, tömjént,
meg bort és az olajfa olaját, a finom lisztet és a búzát, a marhákat, juhokat,
lovakat és a szekereket, meg a rabszolgákat és emberek lelkét!

14 ‘Ó, Babilon, amire a szíved vágyott, mindaz a jó eltűnt előled!
Minden gazdagságod és fényes jóléted örökre elveszett,
és soha többé meg nem találod.’

15Az üzletemberek és kereskedők abból gazdagodtak meg, hogy mindezeket
a dolgokat eladták Babilonban. De most félnek Babilon szenvedéseitől, és
csak távol állva sírnak és sajnálkoznak. 16Ezt mondják:

‘Jaj, jaj! Te nagy város,
aki finom ruhákba, bíborba és bársonyba öltöztél,
arany ékszerekkel, drágakövekkel és gyöngyökkel díszítetted magad!
17 Hogy elpusztult minden gazdagságod egyetlen óra alatt!’

Ugyanígy a hajóskapitányok, tengerészek, és mindazok, akik a tengereken
utaznak és kereskednek, távolról nézik 18az égő Babilon felszálló füstjét, és
ezt kiáltják: ‘Nem volt a Földön még egy ilyen nagy város!’ 19Szomorúságuk-
ban a fejükre hamut szórnak, és sírva kiáltozzák:

‘Jaj, jaj! Te nagy város!
Akinek csak hajója volt a tengeren,
mind meggazdagodott Babilon gazdagságából.
Mégis elpusztult Babilon egyetlen óra alatt!’

20 ‘Menny! Te örülj ennek!
Örvendezzetek, apostolok†, próféták†, és Isten szent népe†!
Mert Isten bosszút állt Babilonon ti miattatok!’

21Ezután egy erős angyal felkapott egy malomkő nagyságú sziklát,
behajította a tenger vizébe, és azt mondta:

„Így lesz a nagy várossal, Babilonnal is,
így fogják ledobni, hogy soha többé ne is lássa senki!
22 Babilon! Többé nem hallatszik benned
hárfások, lantosok, fuvolások és trombitások zenéje,
soha többé nem dolgozik benned semmiféle mesterember,
nem hallatszik többé a malom zúgása,
23 többé nem fénylik a lámpa,
nem hallatszik benned a vőlegény és menyasszony hangja!

Mert a te üzletembereid voltak a világ hatalmasai,
és varázslásoddal† minden népet becsaptál.
24 Babilon! Megölted a prófétákat† és Isten szentjeit†.
Téged vádolnak mindazoknak az embereknek a haláláért,
akiket megöltek a Földön.”

Isten dicsérete a Mennyben

19 1Ezután hallottam: mintha a Mennyben óriási sokaság hatalmas
hangon kiáltana. Ezt énekelték:

„Halleluja!*
A győzelem, a dicsőség és a hatalom a mi Istenünké!
2 Igazak és igazságosak ítéletei,
mert elítélte és megbüntette a Nagy Paráznát,
aki szexuális bűneivel† megrontotta az egész Földet.
Bosszút állt Isten a Nagy Paráznán, aki megölte Isten szolgáit.”

3És újra énekelték:

„Halleluja!
A Nagy Parázna pusztulásának füstje felszáll mindörökké!”

4Ekkor földre borult a huszonnégy idős mennyei vezető és a négy mennyei
élőlény, és így imádták a trónon ülő Istent:

„Ámen†! Halleluja!”

5Azután hang hallatszott a Trón felől, amely ezt mondta:

„Dicsérjétek a mi Istenünket, kicsik és nagyok mindannyian,
akik szolgáljátok és tisztelitek Őt!”

6Azután nagy sokaság hangját hallottam, amely hatalmas vízesés
robajához, vagy mennydörgéshez hasonlított. Ezt énekelték:

„Halleluja!
Mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a Mindenható.
7 Örüljünk és dicsérjük Istent,
mert eljött a Bárány† *(Jézus)* lakodalmának ideje,
mert Mennyasszonya felkészült az esküvőre:
8 ragyogó tiszta menyasszonyi ruhát kapott, és abba öltözött.”

Ez a menyasszonyi ruha azokat a jó és igazságos dolgokat jelképezi,
amiket Isten népe† tett.
9Ezután az angyal így szólt hozzám: „Írd le: Boldogok azok, akiket
meghívtak a Bárány† lakodalmába, az ünnepi vacsorára.” Majd ezt mondta:
„Ezek valóban Isten szavai.”
10Ekkor én, János, földre estem az angyal lába elé, hogy imádjam őt. De azt
mondta: „Vigyázz, ne engem imádj, hanem Istent! Hiszen a szolgatársad
vagyok. De nem csak neked, hanem a testvéreidnek is, akik Jézusról
tanúskodnak. Mert a Jézusról való tanúskodás a prófétaság szelleme.”

19:1 *Halleluja* Héber szó, azt jelenti: „Dicsőség Istennek!” A 3, 4, 6. versben is.

A királyok Királya és urak Ura

11Ismét láttam: megnyílt a Menny, és egy fehér ló jelent meg. Lovasának
neve „Hűséges és Igaz”, mert igazságosan ítél és harcol. 12A lovon ülő
szeme, mint a tűz lángja, a fején pedig sok korona. Olyan név van ráírva a
lovasra, amit rajta kívül senki nem ismer. 13Vérbe mártott köpenyt visel. A
neve pedig ez: „Isten Beszéde”. 14Mennyei seregek követik, akik fehér
lovakon ülnek, és mind tiszta fehér ruhát viselnek. 15Az elöl haladó lovas
szájából éles kard jön ki, amellyel a népeket veri. Vaspálcával uralkodik
fölöttük, és ő fogja kipréselni a szőlőt a Mindenható Isten szörnyű
haragjának présében. 16A lovas derekánál, a köpenyére ez a név volt fölírva:

KIRÁLYOK KIRÁLYA ÉS URAK URA

A nagy csata

17Azután láttam: egy angyal állt a Napban, és erős hangon ezt kiáltotta az
égen magasan szálló összes madaraknak: „Gyertek ide, gyűljetek össze az
Isten nagy lakomájára, 18és egyétek a királyok, tábornokok és hatalmasok
testét, egyétek a lovakat és lovasaikat, egyétek mindenféle ember testét:
szabadokat és rabszolgákat, kicsiket és nagyokat!”

19Ekkor megláttam a Szörnyeteget és a Föld királyait: hadseregeikkel
együtt összegyűltek, hogy harcoljanak a fehér lovon ülő és serege ellen. 20De
a Szörnyeteg, és vele együtt a Hamis Próféta† is fogságba esett. Ez a Hamis
Próféta az, aki csodákat* tett a Szörnyeteg érdekében, és ezzel becsapta
mindazokat, akik magukra vették a Szörnyeteg jelét, és imádták annak
szobrát. A Szörnyeteget és a Hamis Prófétát elevenen bedobták a tűz-tóba,
amelyben kén ég. 21A Szörnyeteg hadseregét pedig az a kard ölte meg,
amely a fehér lovon ülő szájából jött ki. Az elesettek húsát a madarak ették,
ameddig valamennyi madár jóllakott.

Az Ezer Éves Királyság

20 1Ezután ismét láttam: egy angyal szállt le a Mennyből. Kezében tartotta
a feneketlen mélység kulcsát és egy nagy láncot. 2Foglyul ejtette a
Sárkányt (azt a Régi Kígyót, aki az Ördög vagy más néven a Sátán†), és
megkötözte a lánccal ezer évre. 3Azután ledobta a feneketlen mélységbe, a
lejáratot pedig bezárta és lepecsételte. Azért tette ezt, hogy a Sárkány ne
tudja többé becsapni a népeket, amíg az ezer év le nem telik. Ezer év múlva
majd egy kis időre szabadon kell még engedni a Sárkányt.

4Azután láttam: trónokat, és azokat, akik rajtuk ültek. Ezek hatalmat kaptak,
hogy ítéljenek. Láttam azoknak az embereknek a lelkeit, akiket lefejeztek a
Jézusról való tanúskodásuk és Isten üzenetének hirdetése miatt. Ezek nem
imádták a Szörnyeteget, sem annak szobrát, és nem engedték a homlokukra
vagy a kezükre tenni a Szörnyeteg jelét. Ezek az emberek feltámadtak, és ezer
évig együtt uralkodtak Krisztussal. Ez az első feltámadás. 5A többi halott még
nem támad fel, amíg le nem telik az ezer év. 6Áldottak és szentek† azok, akik
részt vesznek az első feltámadásban! rajtuk nincs hatalma a második halálnak,
hanem Isten és Krisztus papjai lesznek, és ezer évig együtt uralkodnak vele.

19:20 *csodákat* megdöbbentő és csodálatos dolgokat, de a Sátán ereje által.

7Amikor eltelik az ezer év, kiengedik a Sátánt† a börtönéből. 8Ő pedig
kimegy, hogy becsapja a világ összes népeit — Gógot és Magógot.
Összegyűjti őket a háborúra, és annyian lesznek, mint a tenger partján a
homokszemek. 9Összegyűlnek, végigvonulnak az egész Földön, és bekerítik
Isten népének táborát és a várost, amelyet Isten szeret. De a Mennyből tűz
száll le, és elpusztítja a Sátán hadseregét. 10A Sátánt pedig, aki becsapta a
népeket, bedobják a tűz-tóba, amelyben kén ég. Így a Sátán is oda kerül a
Szörnyeteg és a Hamis Próféta† mellé, és éjjel-nappal, örökkön-örökké
kínozzák őket.

A Nagy Ítélet

11Azután láttam: egy hatalmas, fehér trónt, és azt, aki rajta ült. Előle
elfutott a Föld és az ég, és nyomtalanul eltűntek. 12Majd láttam: a Trón előtt
halottak álltak, nagyok és kicsik. Majd könyveket nyitottak ki. Ítéletet
hirdettek a halottak felett: mindenkinek a saját tettei alapján. Ezek a dolgok a
könyvekben voltak feljegyezve. Azután kinyitottak egy másik könyvet is, az
Élet Könyvét. 13A tenger kiadta a benne levő halottakat, ugyanígy a Halál és
a Hádész† is kiadták a náluk levő halottakat. Minden egyes embert a tettei
szerint ítéltek meg. 14Ezután a Halált és a Hádészt is bedobták a tűz-tóba. Ez
a második halál: a tűz-tó. 15Ha valaki nem volt beírva az Élet Könyvébe, azt
az embert is bedobták a tűz-tóba.

Új Ég, Új Föld, Új Jeruzsálem

21 1Ezután újra láttam. Új Ég és Új Föld* tűnt elő, mert az első ég és az
első Föld eltűntek, és tenger sem volt többé. 2Láttam, hogy a Szent
Város, az Új Jeruzsálem* leszállt a Mennyből, Istentől. Olyan volt, mint egy
menyasszony, akit a férje számára öltöztettek fel menyasszonyi ruhába, és
ékszerekkel ékesítettek. 3Majd erős hangot hallottam a Mennyből, amely ezt
kiáltotta: „Isten otthona most már az emberek között van. Ezentúl Isten
együtt lakik az emberekkel, akik népévé lesznek. Ő maga lesz velük,
Istenükké lesz, 4és minden könnyet letöröl a szemükről. Nem lesz többé
halál, nem lesz több gyász, sírás és fájdalom, mert a régi dolgok elmúltak.”

5Ekkor az, aki a trónon ül, ezt mondta: „Lásd meg, én mindent megújítok!”
Majd így szólt hozzám: „Írd le, mert ezek a beszédek megbízhatók és igazak!”

6Azután ezt mondta: „Be van fejezve! Én vagyok az Alfa és az Ómega*, aki
elkezdi és be is fejezi. Aki szomjas, annak én adok inni az élet vizének
forrásából — ajándékul. 7Aki győz, örökli mindezeket, és annak Istene
leszek, ő pedig a fiam lesz. 8De a gyávák, a hitetlenek, és akik gyűlöletes
dolgokat tesznek, a gyilkosok, a szexuális bűnben† élők, és akik varázslással†
foglalkoznak, a bálványimádók†, meg a hazugok — mindezek az emberek a
tűz-tóba kerülnek, amelyben kén ég. Ez a második halál.”

9Azután odajött hozzám egy angyal. Ő volt az egyik a hét angyal közül,
akik a hét utolsó csapással teli poharakat kapták. Ezt mondta: „Gyere,
megmutatom neked a Menyasszonyt, aki a Bárány† felesége!” 10Ekkor

---

21:1 *„Új Ég, Új Föld”* Lásd Ézs 65:17; 66:22; 2Pét 3:13. **21:2** *Új Jeruzsálem* vagy Mennyei Jeruzsálem — az a szellemi hely a Mennyben, ahol Isten és az övéi laknak örökké. **21:6** *Alfa és az Ómega* A görög ABC első és utolsó betűi. Jelentése: Isten a kezdete és a befejezése mindennek.

magával ragadott a Szent Szellem†, és az angyal elvezetett egy hatalmas és
magas hegyre. Megmutatta a Szent Várost, Jeruzsálemet, amely a Mennyből,
Istentől szállt le. [11]Isten dicsősége ragyogott belőle, és a fénye olyan volt,
mint a legértékesebb drágakőé, a kristálytiszta gyémánté. [12]A városnak erős
és magas fala volt és tizenkét kapuja. Minden kapunál egy-egy angyal állt, és
a kapukra Izrael* tizenkét törzsének nevei voltak fölírva. [13]Három kapu volt
a város keleti oldalán, három az északi, három a déli és három a nyugati
oldalon. [14]A városfal tizenkét alapkőre† épült. Ezekre a Bárány tizenkét
apostolának† nevei voltak felírva.

[15]Az angyalnál, aki velem beszélt, volt egy arany mérőpálca. Azzal mérte meg
a várost: a kapukat és falakat. [16]A város pontosan négyzet alakú, hossza és
szélessége egyenlő. Megmérte a várost a mérőpálcával, és az eredmény tizenkét-
ezer stádium* lett. A városnak ennyi a hossza, ugyanennyi a szélessége és a
magassága is. [17]Azután a falat is megmérte: ez száznegyvennégy könyök*
magas volt (férfi, vagyis angyal mértékével mérve). [18]A fal gyémántból épült,
maga a város pedig színaranyból, amely olyan átlátszó volt, mint a tiszta üveg.
[19]A városfal alapját értékes drágakövek alkották: az első alapkő gyémánt, a
második zafír, a harmadik kalcedon, a negyedik smaragd, [20]az ötödik szárdonix,
a hatodik rubin, a hetedik krizolit, a nyolcadik berill, a kilencedik topáz, a
tizedik krizopráz, a tizenegyedik jácint *(cirkon)*, a tizenkettedik ametiszt volt. [21]A
tizenkét kapu tizenkét gyöngyből készült: minden kapu egy-egy gyöngyből. A
város utcái színaranyból voltak, amely olyan átlátszó volt, mint a tiszta üveg.

[22]Templomot† nem láttam a városban, mert maga a Mindenható Úr Isten
és a Bárány† a város temploma. [23]A városnak nincs szüksége sem a Nap, sem
a Hold fényére, mert Isten dicsőségének ragyogása világítja meg. A fény
forrása pedig maga a Bárány *(Jézus)*.

[24]Az ő fényénél járnak a világ népei. A Föld királyai ebbe a városba hozzák
be dicsőségüket. [25]A város kapuit soha nem zárják be nappal, éjszaka pedig
nem is lesz ott. [26]Oda viszik be a népek dicsőségét és gazdagságát. [27]De
semmit nem lehet bevinni a városba, ami nem tiszta. Senki nem mehet be
oda, aki szégyellni való, utálatos, vagy hamis dolgokat tesz. Csak azok
fognak bemenni, akiknek nevét felírták az Élet Könyvébe, amely a Bárányé.

Az Élet Folyója

22 [1]Azután az angyal megmutatta nekem a folyót, amelyben az élet vize
folyik: fénylő és tiszta, mint a kristály. Isten és a Bárány† *(Jézus)*
trónjától ered, [2]és végigfolyik a város utcájának közepén. A folyó mindkét
partján az Élet Fája áll, amely évente tizenkétszer terem: minden hónapban
gyümölcsöt hoz, levelei pedig a népek gyógyítására valók. [3]Abban a
városban soha nem lesz semmi átkozott, hanem Isten és a Bárány *(Jézus)*
trónja lesz benne. Szolgái imádják Istent, [4]látják az arcát, és neve
homlokukon lesz. [5]Éjszaka nem lesz ott többé, ezért nem lesz szükségük sem
lámpafényre, sem napfényre, mert az Úr Isten világossága fogja beragyogni
őket. Isten szolgái királyok lesznek, és örökké uralkodni fognak.

21:12 *Izrael* Izrael, Isten választott népe, tizenkét törzsből áll. Sokszor jelképesen Isten egész népét jelenti. **21:16** *12 000 stádium* kb. 2300 km. Egy stádium a római mérföld 1/8 része, kb. 192 m. **21:17** *144 könyök* kb. 72 m. Egy könyök a férfiak alsókarjának átlagos hossza, kb. fél méter.

Befejezés

6Azután ezt mondta nekem az angyal: „Ezek a szavak megbízhatók és
igazak. Az Úr a prófétak† szellemeinek Istene. Ő küldte el angyalát, hogy az
Úr szolgáinak megmutassa azokat a dolgokat, amiknek hamarosan meg kell
történniük.”
7„Figyelj ide! Hamarosan visszajövök. Áldott, aki engedelmeskedik a pró-
féciáknak†, amik ebben a könyvben le vannak írva.”
8Én, János, hallottam és láttam ezeket. Amikor meghallottam és
megláttam, leestem az angyal lába elé, aki ezeket megmutatta nekem, hogy
imádjam őt. 9De azt mondta: „Vigyázz! Ne engem imádj! Hiszen szolgatár-
sad vagyok: neked is, a testvéreidnek is, a prófétáknak†. Sőt, mindazoknak
is, akik engedelmeskednek a beszédeknek, amik ebben a könyvben vannak
leírva. Istent imádd!”
10Azután ezt mondta: „Ne tartsd titokban ennek a könyvnek a próféciáit†,
mert az idő már közeledik, amikor mindezek meg fognak történni! 11Aki igaz-
ságtalan, maradjon továbbra is igazságtalan, aki gonosz, maradjon továbbra is
gonosz, aki igaz, maradjon továbbra is igaz, és aki szent†, maradjon továbbra
is szent! 12Figyelj rám! Hamarosan eljövök, és magammal hozom a jutalmat-
okat. Mindenkinek odaadom, amit a tettei szerint megérdemel. 13Én vagyok az
Alfa és az Ómega*, az Első és az Utolsó, a Elkezdő és a Befejező.
14Áldottak, akik kimossák a ruhájukat*, mert joguk lesz rá, hogy egyenek
az Élet Fájáról, és a kapukon keresztül bemenjenek a városba. 15De kívül
maradnak a „kutyák” *(gonosz emberek)*, meg akik varázsolnak†, akik szexuális
bűnökben† élnek, és a gyilkosok, a bálványimádók† és mindazok, akik
szeretik a hazugságot, és hamis dolgokat tesznek.
16Én, Jézus küldtem el hozzátok angyalomat, hogy mondja el nektek
ezeket a dolgokat a gyülekezetek† számára. Én vagyok Dávid† gyökere és
utóda. Én vagyok a ragyogó hajnalcsillag.”
17A Szellem† és a Menyasszony is azt mondja: „Gyere!” Aki hallja ezt,
mondja az is: „Gyere!” Jöjjön mindenki, aki szomjas! Aki csak akarja, ihatja
és megkaphatja az élet vizét ajándékba!
18Figyelmeztetek mindenkit, aki ennek a könyvnek a próféciáit† hallgatja:
ha hozzátesz valamit ezekhez, akkor Isten elküldi rá azokat a csapásokat,
amik le vannak írva ebben a könyvben. 19Ha pedig valaki elvesz ennek a
prófétai könyvnek a szavaiból, annak részét Isten is elveszi az Élet Fájáról és
a Szent Városból, és mindabból, amik le vannak írva ebben a könyvben.
20Jézus, aki bizonyítja, hogy ezek a dolgok igazak, ezt mondja: „Igen,
hamarosan megérkezem.”
„Ámen! Jöjj, Úr Jézus!”
21Az Úr Jézus kegyelme legyen veletek!

22:13 *Alfa és az Ómega* A görög ABC első és utolsó betűi. Jelentése: Isten a kezdete és a befejezése mindennek. **22:14** *ruhájukat* Azt jelenti: hittek Jézusban, és abban, hogy Isten megbocsátotta bűneiket Jézus halála (vére) által.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: http://www.wbtc.org

Order online – To order a copy of our texts online, go to: http://www.wbtc.org

Current license agreement – *This license is subject to change without notice. The current license can be found at:* http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html